
DOMEN BÖRJAR MED GUDS HUS

Allsmäktige Guds Kyrka

Förord

Trots att många människor tror på Gud är det få som förstår vad förtröstan på Gud innebär och vad de måste göra för att följa Guds vilja. Det beror på att fastän folk är väl bekanta med ordet "Gud" och uttryck som "Guds verk" känner de inte Gud och än mindre känner de till hans verk. Det är alltså inte undra på att alla dessa som inte känner Gud är virriga i sin tro på honom. Folk tar inte tron på Gud på allvar och det beror helt och hållet på att Gud är alltför obekant, alltför främmande för dem. På så sätt uppfyller de inte Guds krav. Om folk inte känner Gud och inte känner hans verk, är de med andra ord inte lämpliga att användas av Gud och än mindre i stånd att lyda hans vilja. Att "tro på Gud" innebär att tro att det finns en Gud; det här är den mest elementära innebörden av begreppet gudstro. Dessutom är inte tron att det finns en Gud detsamma som att verkligen tro på honom; snarare är det en sorts enkel förtröstan med starka religiösa övertoner. Sann förtröstan på Gud innebär följande: Med utgångspunkt från tron på att Gud härskar över allting upplever man hans ord och hans verk, renar sitt fördärvade sinne, följer Guds vilja och lär känna honom. Endast en resa av det här slaget kan kallas att "förtrösta på Gud". Likväl ser folk ofta tro på Gud som någonting enkelt och ytligt. Människor som tror på Gud på det viset har tappat bort vad det betyder att tro på Gud, och även om de fortsätter att tro ända till slutet kommer de aldrig att vinna Guds gillande, för de befinner sig på fel väg. Än i dag finns det de vars tro på Gud baserar sig på bokstavstro och tomma lärosatser. De vet inte att de saknar gudstrons innersta kärna och de kan inte få Guds gillande. Likväl ber de Gud välsigna dem med trygghet och tillräcklig nåd. Låt oss stanna upp, stilla vårt hjärta och fråga oss själva: Är det så att tro på Gud verkligen är det enklaste i världen? Är det så att tro på Gud inte handlar om mer än att ta emot mycket nåd från Gud? Är människor som tror på Gud utan att känna honom eller som tror på Gud och ändå går emot honom verkligen i stånd att tillfredsställa Guds vilja?

Det går inte att tala om Gud och människan som jämbördiga. Guds väsen och hans verk är fullständigt ofattbara och obegripliga för människan. Om inte Gud personligen utförde sitt verk och talade sitt ord i människans värld skulle hon aldrig kunna förstå Guds vilja. Och då skulle inte ens de som gett hela sitt liv åt Gud kunna vinna hans gillande. Om inte Gud skred till verket skulle allt vara förgäves – oavsett hur bra människan skötte sig – eftersom Guds tankar alltid kommer att vara högre än

---

människans tankar och Guds visdom övergår människans förstånd. Och därför säger jag att de som påstår sig "till fullo förstå" Gud och hans verk är en oduglig samling; de är förmätna och okunniga allihop. Det är inte människans sak att definiera Guds verk, och för övrigt kan hon inte göra det. I Guds ögon är människan obetydlig som en myra, så hur skulle hon kunna förstå Guds verk? De som gärna hasplar ur sig att "Gud verkar inte på det eller det viset" eller att "Gud är si eller så" — talar de inte i övermod? Vi ska alla veta att människan, som är av köttet, har fördärvats av Satan. Det ligger i mänsklighetens natur att opponera sig mot Gud. Människan kan inte jämföras med Gud, än mindre kan hon hoppas på att ge Gud råd angående hans verk. När det gäller Guds vägledning av människan så är det ett verk som Gud själv utför. Det är lämpligt att människan underkastar sig utan att komma med den ena eller andra synpunkten, för människan är bara stoft. Eftersom det är vår avsikt att söka Gud ska vi inte häva våra föreställningar på hans verk och mena att Gud ska ta dem i beaktande, än mindre ska vi anstränga vårt fördärvade sinnelag till det yttersta för att medvetet gå emot Guds verk. Skulle inte det göra oss till antikrister? Hur skulle sådana människor kunna tro på Gud? Eftersom vi tror att det finns en Gud och eftersom vi vill behaga honom och se honom, måste vi söka sanningens väg och söka efter ett sätt att vara i samklang med Gud. Vi får inte stå i styvnackad opposition mot honom. Vad skulle det rimligen kunna komma för gott ur ett sådant agerande?

Idag har Gud utfört nytt verk. Du kanske inte kan acceptera dessa ord, och de kanske verkar underliga, men jag skulle råda dig att inte blotta din naturlighet, för det är bara de som verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet inför Gud som kan vinna sanningen, och det är bara de som är verkligt gudfruktiga som kan bli upplysta och vägleda av honom. Resultat når man genom att söka sanningen med allvarsamt lugn, inte genom gräl och strider. När jag säger att "idag har Gud gjort nytt verk" syftar jag på att Gud har återvänt till köttet. De här orden kanske inte bekymrar dig, du kanske avskyr dem eller också är de kanske av stort intresse för dig. Oavsett vilket hoppas jag att alla dessa som verkligen längtar efter att Gud ska framträda kan ta emot detta faktum och inte drar förhastade slutsatser om det utan ägnar det sin omsorgsfulla granskning. Det är vad en vis människa bör göra.

Det är inte svårt att undersöka en sådan sak, men det kräver att var och en av oss är medveten om denna enda sanning: Han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds

---

väsen, och han som är Gud inkarnerad måste besitta Guds uttryck. Eftersom Gud blir kött måste han frambringa det verk han avser att frambringa, och eftersom Gud blir kött måste han uttrycka vad han är och kunna skänka människan sanningen, ge henne liv och visa henne vägen. Kött som inte har Guds väsen är absolut inte den inkarnerade Guden; den saken råder det inget tvivel om. Om människan har för avsikt att undersöka huruvida någon är Guds inkarnerade kött måste hon avgöra detta utifrån det sinnelag han uttrycker och de ord han talar. För att avgöra huruvida det är Guds inkarnerade kött eller inte, och huruvida det är den sanna vägen eller inte, måste man alltså göra bedömningen med utgångspunkt från hans väsen. När man ska fastställa huruvida det är den inkarnerade Gudens kött, ligger således nyckeln i hans väsen (hans verk, hans uttalanden, hans sinnelag och många andra aspekter) snarare än hans yttre skepnad. Om människan bara granskar hans yttre och därmed förbiser hans väsen, visar det att hon är oupplyst och okunnig. Den yttre skepnaden kan inte säga något om någons väsen, och vad mer är — Guds verk kan aldrig anpassa sig efter människans föreställningar. Stred inte Jesu yttre helt mot människans föreställningar? Gav hans ansikte och kläder några som helst ledtrådar angående hans verkliga identitet? Opponerade sig inte de tidigaste fariséerna mot Jesus just därför att de bara såg till hans yttre och inte tog hans ord till sitt hjärta? Det är min förhoppning att varje broder och syster som söker Guds framträdande inte ska upprepa historiens tragedi. Ni får inte bli den moderna tidens fariséer och spika upp Gud på korset igen. Ni måste noga begrunda hur ni ska välkomna Guds återkomst och ni ska vara helt på det klara med hur man blir någon som underkastar sig sanningen. Det här är något som alla som väntar på att Jesus ska återvända på ett moln måste göra. Vi måste gnugga våra andliga ögon så vi ser klart och inte fastnar i överdrivna fantasier. Vi ska tänka på Guds praktiska arbete och ta en titt på Guds praktiska sida. Låt er inte ryckas med eller förlora er själva i dagdrömmar och ständigt längta efter den dag då Herren Jesus plötsligt kommer på ett moln, stiger ner bland er och tar till sig er som aldrig känt eller sett honom och som inte vet hur ni ska göra hans vilja. Det är bättre att tänka på mer praktiska saker!

Du må ha öppnat den här boken i forskningssyfte eller i avsikt att acceptera den; oavsett vilken inställning du har hoppas jag att du ska läsa den till slutet och inte lättvindigt lägga den åt sidan. Efter att ha läst de här orden kanske din inställning förändras, men det beror på din motivation och graden av din förståelse. En sak ska du

---

emellertid veta: Guds ord kan inte göras till människans ord, och än mindre kan man göra människans ord till Guds ord. En människa som används av Gud är inte den inkarnerade Guden, och den inkarnerade Guden är inte en människa som används av Gud. Det är en väsentlig skillnad. Efter att ha läst dessa ord kanske du inte accepterar dem som Guds ord utan bara som den upplysning som människan har vunnit. I så fall är du förblindad av okunnighet. Hur skulle Guds ord kunna vara desamma som upplysning som människan har vunnit? Den inkarnerade Gudens ord inleder en ny tidsålder, vägleder hela mänskligheten, uppenbarar hemligheter och visar människan den riktning hon ska gå i den nya tidsåldern. Den upplysning människan fått är inget mer än enkla praktiska instruktioner eller kunskaper. De kan inte vägleda hela mänskligheten in i en ny tidsålder eller uppenbara Guds egna hemligheter. Till syvende och sist är Gud Gud och människan människa. Gud har Guds väsen och människan har människans väsen. Om människan betraktar de ord Gud talar som enkla upplysningar från den helige Ande och tar apostlarnas och profeternas ord som om de vore Guds egna, så misstar hon sig. Vad du än gör så ska du aldrig förväxla rätt och fel, göra högt till lågt eller missta det djupa för det grunda; vad du än gör så ska du aldrig medvetet vederlägga vad du vet är sanningen. Alla som tror att det finns en Gud bör undersöka problem från rätt utgångspunkt och acceptera Guds nya verk och nya ord ur hans skapade varelses perspektiv; i annat fall kommer du att elimineras av Gud.

Efter Jehovas verk blev Jesus kött för att utföra sitt verk bland människorna. Han utförde inte sitt verk som någonting isolerat utan det baserade sig på Jehovas verk. Det var ett verk för en ny tidsålder som Gud utförde sedan han avslutat lagens tidsålder. När Jesu verk avslutats fortsatte Gud på samma sätt med sitt verk för den följande tidsåldern, eftersom hela Guds förvaltning alltid fortskrider framåt. När den gamla tidsåldern är förbi ersätts den av en ny tidsålder, och så snart det gamla verket är fullbordat följer nytt verk som fortsätter Guds förvaltning. Den här inkarnationen är Guds andra inkarnation och den följer på Jesu verk. Naturligtvis är inte denna inkarnation helt fristående; den utgör verkets tredje etapp som följer på lagens tidsålder och nådens tidsålder. Varje gång Gud initierar en ny etapp av sitt verk måste det bli en ny början och den måste alltid föra med sig en ny tidsålder. Likaså finns det motsvarande förändringar i Guds sinnelag, i hans sätt att arbeta, i platsen för hans verk och i hans namn. Det är alltså inte undra på att det är svårt för människan att acceptera

---

Guds verk i den nya tidsåldern. Men oavsett människans motstånd utför Gud alltid sitt verk och leder alltid hela mänskligheten framåt. När Jesus kom in i människans värld, inledde han nådens tidsålder och avslutade lagens tidsålder. I de sista dagarna tog Gud kroppslig gestalt än en gång, och med denna inkarnation avslutade han nådens tidsålder och inledde rikets tidsålder. Alla dessa som är i stånd att acceptera Guds andra inkarnation kommer att ledas in i rikets tidsålder och kommer dessutom att bli i stånd att personligen ta emot Guds vägledning. Även om Jesus utförde mycket arbete bland människorna, fullbordade han bara hela mänsklighetens återlösning och blev människans syndoffer; han befriade inte människan från hela hennes fördärvade sinnelag. Att rädda människan helt och hållet från Satans inflytande krävde inte bara att Jesus blev syndoffret och tog på sig människans synder, utan det krävde också att Gud utförde ännu större verk för att befria människan fullständigt från hennes sataniskt fördärvade sinnelag. Därför har Gud nu, när människan fått sina synders förlåtelse, återvänt i köttet för att leda henne in i den nya tidsåldern och påbörjat arbetet med tuktan och dom. Det här arbetet har fört människan in i en högre sfär. Alla dessa som underkastar sig Guds herravälde kommer att få åtnjuta högre sanningar och motta större välsignelser. De kommer verkligen att leva i ljuset och de kommer att vinna sanningen, vägen och livet.

Om folk förblir fast i nådens tidsålder kommer de aldrig att bli fria från sitt fördärvade sinnelag, än mindre lära känna Guds inneboende sinnelag. Om folk alltid lever mitt i ett överflöd av nåd, men inte känner till den livsväg som låter dem lära känna Gud eller behaga honom, kommer de aldrig att verkligen vinna honom i sin tro på honom. Den sortens tro är sannerligen beklagansvärd. När du har läst ut den här boken, när du har erfarit alla steg i den inkarnerade Gudens verk i rikets tidsålder, kommer du att känna att den längtan du burit på i många år äntligen har förverkligats. Du kommer att känna att du först nu verkligen har skådat Gud ansikte mot ansikte; först nu har du sett hans anlete, hört hans personliga uttalanden, insett visheten i hans verk och på allvar känt hur verklig och allsmäktig han är. Du kommer att känna att du har fått mycket som folk i gångna tider aldrig sett eller ägt. Nu kommer du att veta precis vad det är att tro på Gud och vad det är att följa Guds vilja. Om du klamrar dig fast vid gamla föreställningar och avvisar eller förnekar Guds andra inkarnations realitet, kommer du naturligtvis att förbli tomhänt, du kommer inte att uppnå någonting och i sista änden

---

kommer du att förklaras skyldig till att ha satt dig upp emot Gud. De som är i stånd att lyda sanningen och underkasta sig Guds verk kommer att infordras i Guds andra inkarnations namn — den Allsmäktige. De kommer att kunna ta emot Guds personliga vägledning, vinna fler och högre sanningar såväl som verkligt liv. De kommer att skåda den vision som gångna tiders människor aldrig sett: ”Jag vände mig om för att se den röst som talade med mig och när jag vände mig såg jag sju gyllene lamphållare, och mitt bland de sju lamphållarna en som liknade en människoson, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft” (Upp 1:12–16). Denna vision är uttrycket för Guds hela sinnelag, och uttrycket för hela hans sinnelag är också uttrycket för Guds verk i hans nuvarande inkarnation. I strömmarna av tuktan och domar ger Människosonen uttryck för sitt inneboende sinnelag med hjälp av yttranden, och han låter alla dessa som accepterar hans tuktan och domar se Människosonens sanna ansikte som är en trogen framställning av det Människosonens ansikte som Johannes såg. (Allt detta kommer naturligtvis att vara osynligt för dem som inte accepterar Guds verk i rikets tidsålder.) Guds sanna ansikte kan inte beskrivas fullt ut med mänskligt språk, och därför visar han sitt sanna ansikte för människan genom att använda de metoder han uttrycker sitt inneboende sinnelag med. Alla dessa som har förstått Människosonens inneboende sinnelag har alltså sett hans sanna ansikte, för Gud är alltför stor och kan inte beskrivas helt och hållet med hjälp av människans språk. När människan väl har upplevt alla steg i Guds verk i rikets tidsålder kommer hon att förstå den sanna innebörden i Johannes ord då han talade om Människosonen bland lamphållarna: ”Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, hans ögon var som eldslågor och hans fötter liknade skinande brons, som om det glödgades i en smältugn, och hans röst var som dånet av stora vatten. I sin högra hand hade han sju stjärnor, från hans mun kom ett skarpt tveeggat svärd och hans ansikte var som solen, när den skiner med all sin kraft.” Den dagen kommer du att veta bortom allt tvivel att detta ordinära kött som har sagt så mycket obestridligen är Guds andra inkarnation. Dessutom

---

kommer du verkligen att känna hur välsignad du är och uppleva dig själv som världens lyckligaste. Vill du inte ta emot denna välsignelse?

Denna bok är ett urval ur Ordet framträder i köttet och naturligtvis är den också de ord som Anden talar till församlingarna. De är uppfyllelsen av de ord i Uppenbarelseboken som säger: "Den som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna." Detta urval inbegriper åtskilliga sorters uttalanden och ord, som profetior, uppenbarelser av hemligheter och livets väg, vars innehåll är mycket rikt — där finns förutsägelser om rikets framtid, uppenbarelser av Guds förvaltningsplans hemligheter, analys av människans natur, uppmaningar och varningar, stränga domsord, innerliga tröstens ord, diskussioner om livet, utläggningar om inträdet och så vidare. Kort sagt, allt vad Gud har och vad han är, liksom hans sinnelag, kommer till uttryck i hans verk och hans ord. Guds verk i den nuvarande inkarnationen syftar naturligtvis till att uttrycka hans sinnelag i första hand genom tuktan och dom. På denna grundval förser han människan med mer sanning och visar henne ytterligare sätt att omsätta denna i praktiken. På så sätt uppnår han sin målsättning att erövra människan och rädda henne från hennes eget fördärvade sinnelag. Detta är vad som ligger bakom Guds verk i rikets tidsålder. Vill du träda in i den nya tidsåldern? Vill du befria dig från ditt fördärvade sinnelag? Vill du förvärva högre sanning? Vill du se Människosönens sanna ansikte? Vill du göra detta liv meningsfullt? Vill du bli fullkomliggjord av Gud? Hur kommer du då att välkomna Jesu återkomst?

Innehåll

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 1

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 2

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 3

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 5

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 88

Guds ord till hela universum – Kapitel 4

Guds ord till hela universum – Kapitel 5

Guds ord till hela universum – Kapitel 6

Guds ord till hela universum – Kapitel 8

Guds ord till hela universum – Kapitel 10

Rikets hymn

Guds ord till hela universum – Kapitel 12

Gläd er, alla människor!

Guds ord till hela universum – Kapitel 26

Guds ord till hela universum – Kapitel 29

Vad troende bör ha för perspektiv

Den fördärvade människan är oförmögen att representera Gud

Religiösa gudstjänster måste bort

I din tro på Gud skall du lyda Gud

Löften till dem som gjorts fullkomliga

De onda måste bli bestraffade

Hur man tjänar Gud i harmoni med hans vilja

Angående Guds användning av människan

Den nya tidsålderns bud

Tusenårsriket har anlänt

Du bör veta att den praktiske Guden är Gud själv

Att känna Guds verk idag

Är Guds verk så enkelt som människan föreställer sig?

Du borde leva för sanningen eftersom du tror på Gud

De sju åskorna mullrar – profeterar att evangeliet om riket skall spridas över hela universum

---

Den väsentliga skillnaden mellan den inkarnerade Guden och de människor som används av Gud

Tro måste fokusera på verkligheten – att ägna sig åt religiösa ritualer är inte tro

Endast de som känner till Guds verk i dag kan tjäna Gud

Känn till Guds senaste verk och följ i hans fotspår

Gud fullkomnar dem som är efter hans eget hjärta

De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud

Rikets tidsålder är ordens tidsålder

Allt uppnås genom Guds ord

De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling

Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet

Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud

Ett kort tal om "Tusenårsriket har anlänt"

Endast de som känner Gud kan vittna om Gud

Hur Petrus lärde känna Jesus

De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus

Den Helige Andes verk och Satans verk

En varning till dem som inte praktiserar sanningen

Har du kommit till liv?

Alla som inte känner Gud är Guds motståndare

Visionen av Guds verk (1)

Visionen av Guds verk (2)

Visionen av Guds verk (3)

Inkarnationens hemlighet (1)

Inkarnationens hemlighet (2)

Inkarnationens hemlighet (3)

Inkarnationens hemlighet (4)

De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse

Existerar treenigheten?

Hur ska du sköta din framtida uppgift?

Vad är er förståelse av välsignelser?

Vad förstår du när det gäller Gud?

Vad det innebär att vara en verklig människa

Vad vet du om tro?

Ingen som är av köttet kan undkomma vredens dag

Frälsaren har redan återvänt på ett "vitt moln"

Arbetet med att sprida evangeliet är också arbetet med att frälsa människorna

Verket under lagens tidsålder

Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder

Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag

Om beteckningar och identitet

Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning

Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelser?

Endast de som känner Gud och hans verk kan behaga Gud

Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt

Gud är hela skapelsens Herre

Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går

Guds verk och människans verk

Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud

Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning

Köttets inre väsen bebos av Gud

Guds verk och människans trosutövning

Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja

Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål

Gud och människan ska träda in i vila tillsammans

När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord

De som är oförenliga med Kristus är garanterat motståndare till Gud

Många är kallade men få utvalda

Du måste söka vägen som innebär förenlighet med Kristus

Är du en sann Gudstroende?

Kristus utför domens verk med sanningen

Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna

Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg

---

Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål

Mot vem är du lojal?

Om slutmål

Tre förmaningar

Det är väldigt viktigt att förstå Guds sinnelag

Hur man lär känna Gud på jorden

Ett mycket allvarligt problem: Svek (1)

Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)

Ni borde överväga era gärningar

Gud är källan till människans liv

Den Allsmäktiges suckande

Guds framträdande har inlett en ny tidsålder

Gud styr över hela mänsklighetens öde

Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda

Bilaga: Att skåda Guds framträdande i hans dom och tuktan

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 1

Lovprisningar har kommit till Sion och Guds boning har visat sig. Det härliga heliga namnet, som prisas av alla folk, sprider sig. Åh, Allsmäktige Gud! Universums högste, de sista dagarnas Kristus – han är den strålande solen som har stigit upp på Sions berg som tornar upp sig i majestät och prakt över hela universum ...

Allsmäktige Gud! Vi ropar till dig i segerjubel; vi dansar och sjunger! Du är i sanning vår förlossare, universums store konung! Du har skapat en grupp av segrare och fullbordat Guds förvaltningsplan. Alla folk ska strömma till detta berg. Alla folk ska falla på knä inför tronen! Du är den ende sanne Guden och du förtjänar ära och vördnad. All ära, pris och makt åt tronen! Livets källa strömmar ut från tronen och vattnar och ger näring åt Guds folk väldiga hop. Förändringar uppstår dagligen i livet; nytt ljus och nya uppenbarelser följer oss och skänker ständigt nya insikter om Gud. Genom erfarenhet når man visshet om Gud. Hans ord manifesteras ständigt, manifesteras i dem som har rätt. Vi är verkligen alltför välsignade som dagligen får möta Gud ansikte mot ansikte, samtala med Gud om allt och ge Gud överhöghet över allt! Vi begrundar noga Guds ord, våra hjärtan blir lugna i Gud och på detta sätt kommer vi in i Guds närvaro där vi tar emot hans ljus. Varje dag i vårt liv, i handlingar, ord, tankar och åsikter, lever vi i Guds ord och har alltid omdömesförmåga. Guds ord leder tråden genom nålen; de ting som varit dolda i vårt inre kommer oväntat fram i ljuset, det ena efter det andra. Gemenskap med Gud tål inget velande. Gud blottlägger våra tankar och åsikter. I varje ögonblick lever vi inför Kristi domarsäte där vi blir bedömda. Fortfarande besitter Satan varenda del av vår kropp. I dag måste Guds tempel renas så att Gud kan återställa sin suveränitet. För att bli fullständigt ägda av Gud måste vi ge oss in i en kamp på liv och död. Först när vårt gamla jag har blivit korsfäst kan Kristi uppståndna liv härska oinskränkt.

Nu inleder den Helige Ande ett stormanfall in i varenda vrå av oss för att kämpa för vår återerövring! Så länge vi är redo att förneka oss själva och villiga att samarbeta med Gud, kommer Gud helt visst alltid att upplysa och rena oss inifrån och återerövra det som Satan tagit i besittning, så att vi ska kunna fulländas av Gud så snart som möjligt. Ödsla ingen tid, utan lev varje ögonblick i Guds ord. Låt er uppbyggas tillsammans med de heliga, låt er föras in i riket och träd in i härlighet tillsammans med Gud.

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 2

Denna filadelfiakyrka har tagit form, vilket är helt och hållet tack vare Guds nåd och barmhärtighet. Kärlek till Gud uppstår i hjärtat hos de otaliga heliga som inte vacklar på sin andliga resa. De håller fast vid sin trosuppfattning att den ende sanne Guden har blivit kött, att han är universums överhuvud som är herre över allt skapat: Det här bekräftas av den helige Ande, det är lika orubbligt som bergen! Och det ska aldrig förändras!

O, Allsmäktige Gud! I dag är det du som har öppnat våra andliga ögon, låtit de blinda se, de lama gå och de spetälska bli botade. Det är du som har öppnat himlens fönster, låtit oss förnimma den andliga sfärens hemligheter, bli genomsyrade av dina heliga ord och räddade från vår mänsklighet, som fördärvades av Satan – detta är ditt oändligt stora verk och din oändligt stora nåd. Vi är dina vittnen!

Länge har du varit dold, i ödmjukhet och i stillhet. Du har gått igenom uppståndelsen från döden, lidandet på korset, människolivets glädje och sorg liksom förföljelse och motgång; du har upplevt och smakat människovärldens smärta och du har övergetts av generationer. Den inkarnerade Guden är Gud själv. För Guds viljas skull har du räddat oss från gödselstacken, hållit oss upprätta med din högra hand och frikostigt gett oss din nåd. Utan att bespara dig någon möda har du ingjutit ditt liv i oss; priset som du har betalat med ditt blod, din svett och dina tårar utkristalliserar sig i de heliga. Vi är resultatet av^[a] dina omsorgsfulla ansträngningar; vi är det pris du har betalat.

O, Allsmäktige Gud! Det är tack vare din underbara nåd och barmhärtighet, din rättfärdighet och ditt majestät, din helighet och ödmjukhet som alla folk ska böja knä för dig och dyrka dig i all evighet.

I dag har du fullkomnat alla kyrkor – filadelfiakyrkan – och därmed uppfyllt din sextusenåriga förvaltningsplan. De heliga kan komma till dig i ödmjuk underkastelse och förenade i ande följa dig i kärlek, anslutna till springbrunnens källa. Livets levande vatten strömmar fram utan uppehåll, tvättar bort och rensar bort all gyttja och allt smutsvatten ur kyrkan och renar återigen ditt tempel. Vi har lärt känna den sanne praktiske Guden, vandrat i hans ord, insett våra egna uppgifter och plikter och gjort allt vi kan för att uppoffra oss för kyrkans skull. Vi måste hörsamma den helige Andes verk i ständig stillhet inför dig, så att inte din Ande blir blockerad i oss. Bland de heliga finns

---

ömsesidig kärlek och styrkan hos en del kommer att kompensera bristerna hos andra. De kan alltid vandra i anden, upplysta och belysta av den helige Ande. De omsätter genast sin tro i praktiken när de förstår den. De håller jämna steg med det nya ljuset och följer Guds fotspår.

Samarbeta aktivt med Gud; att låta honom ta kontrollen är att vandra med honom. Alla våra egna idéer, uppfattningar, åsikter och världsliga förvecklingar går upp i rök. Vi låter Gud härskas allena rådande i vår ande, vandrar med honom och uppnår på så vis transcendens, vi övervinner världen och vår ande flyger fritt och uppnår befrielse: Det här blir utfallet när Allsmäktige Gud blir kung. Hur kan vi låta bli att dansa och sjunga lovsånger, uppsända vårt pris och sjunga nya psalmer?

Det finns verkligen många sätt att prisa Gud: ropa hans namn, närma sig honom, tänka på honom, läsa böner, engagera sig i gemenskap, betrakta och begrunda, bedja och lovsjunga. I de här formerna för lovpris finns glädje och smörjelse; det finns kraft i lovprisning och det finns också en börda. Det finns tro i lovprisning och det finns ny insikt.

Samarbeta aktivt med Gud, samverka i tjänande och bli ett, uppfyll Allsmäktige Guds avsikter, skynda att bli en helig, andlig kropp, trampa Satan under fötterna och gör slut på Satans öde. Filadelfiakyrkan har ryckts upp till Guds närhet och manifesteras i hans härlighet.

Fotnoter:

a. Den ursprungliga texten innehåller inte orden "resultatet av".

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 3

Den segerrike kungen sitter på sin härlighets tron. Han har fullbordat återlösningen och lett allt sitt folk till att träda fram i härlighet. Han håller universum i sina händer och med sin gudomliga visdom och makt har han byggt och befäst Sion. Med sitt majestät dömer han den onda världen; han dömer alla nationer och alla folk, marken och haven och allt levande som finns där, liksom dem som är berusade av lösaktighetens vin. Gud ska sannerligen döma dem och han ska sannerligen vredgas på dem och däri ska Guds majestät bli uppenbarad. Denna dom ska vara ögonblicklig och verkställas utan dröjsmål. Guds vredes eld ska förbränna deras avskyvärda brott och när som helst ska de drabbas av katastrof; de ska inte veta av någon flyktväg och inte ha någonstans att gömma sig, de ska gråta och gnissla tänder och de ska dra förstörelse över sig själva.

Guds älskade segerrika söner kommer helt visst att stanna i Sion för att aldrig lämna berget. Massorna ska lyssna uppmärksamt till Guds röst, de ska beakta hans handlingar noggrant och deras lovsång till honom ska aldrig upphöra. Den ende sanne Guden har framträtt! Vi kommer att vara säkra på honom i anden, följa honom noga och göra vårt bästa för att skynda framåt utan att tveka. Världens undergång utspelas inför våra ögon; ett riktigt kyrkligt liv liksom människorna, angelägenheterna och tingen runt omkring oss förstärker vår träning. Låt oss skynda oss att ta tillbaka våra hjärtan som älskar världen så! Låt oss skynda oss att ta tillbaka vår syn som är så dunkel! Vi ska inte vandra vidare så att vi inte överträder gränserna, vi ska tåga så att vi kan leva efter Guds ord, och vi ska inte längre käbbla om våra vinster och förluster. Gör dig av med din förkärlek för den sekulära världen och rikedomar! Ack, frigör er från detta – era hårt fästa band till make och döttrar och söner! Ta avstånd från dina åsikter och fördomar! Vakna, för tiden är kort! Låt din ande blicka upp, blicka upp och låt Gud ta kontroll. Låt dig inte bli som Lots hustru. Det är så ömkligt att bli förkastad! Ja, verkligen ömkligt! Vakna!

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 5

Berg och floder förändras, strömmande vatten följer sitt lopp och människans liv är långt ifrån att kunna bestå så som jorden och himlen gör. Endast Allsmäktige Gud är det evigt uppståndna livet som fortsätter generation efter generation i all evighet! Alla ting och händelser är i hans händer och Satan är under hans fot.

I dag är det tack vare Guds förutbestämda urval som han har räddat oss ur Satans grepp. Han är verkligen vår återlösare. Kristi eviga, uppståndna liv har verkligen åstadkommit inom oss, ämnat oss att förenas med Guds liv så att vi verkligen kan möta honom ansikte mot ansikte, äta honom, dricka honom och åtnjuta honom. Det här är den osjälviska offergåva som Gud har burit fram genom att betala priset med sitt hjärtas blod.

Allteftersom årstiderna kommer och går, passerar genom vind och frost, förminskas varken Guds tro eller beslutsamhet oavsett hur mycket lidande i livet, förföljelse, prövning, förkastande och förtal i världen eller hur många falska anklagelser från regeringar han möter. Gud sätter sitt eget liv åt sidan, helhjärtat hängiven sin vilja, sin förvaltning och sin plan, för att dessa ska kunna utföras. Han besparar sig ingen möda när han omsorgsfullt livnär och vattnar sitt folks väldiga hop. Det spelar ingen roll hur oupplysta eller besvärliga vi är – vi behöver bara böja oss inför honom så kommer Kristi uppståndna liv att förändra vår gamla natur. ... Han arbetar outtröttligt och försakar mat och vila för alla dessa förstfödda söner. Han vakar helhjärtat i Sion under otaliga dagar och nätter, i brännande hetta och isande kyla.

Världen, hemmet, arbetet och allt annat försakar han helt och hållet, glatt och villigt; och världsliga nöjen berör honom inte. ... Orden från hans mun borrar sig in i oss och blottlägger sådant som är gömt djupt i våra hjärtan. Hur kan vi undgå att övertygas? Varenda mening som kommer ur hans mun kan besannas i oss när som helst. Vad vi än gör, i hans närvaro eller dolt för honom, finns det ändå inget som han inte vet, inget som han inte förstår, utan allt kommer i själva verket att vara synligt för honom, trots våra egna planer och arrangemang.

Att sitta framför honom, njuta i vår ande, obesvärade och lugna, men med en ständig tomhetskänsla inombords och verklig tacksamhetsskuld till Gud: Detta är ett under som är ofattbart och omöjligt att uppnå. Den helige Ande är bevis nog på att Allsmäktige Gud är den ende sanne Guden! Det är obestriddligt bevisat! Vår grupp är

---

obeskrivligt välsignad! Om det inte vore för Guds nåd och barmhärtighet skulle vi bara kunna bli förtappade och följa Satan. Endast Allsmäktige Gud kan frälsa oss!

O! Allsmäktige Gud, den praktiske Guden! Det är du som har öppnat våra andliga ögon och låtit oss skåda den andliga världens hemligheter. Rikets framtidsutsikter är gränslösa. Låt oss vara vaksamma medan vi väntar. Dagen kan inte vara alltför långt borta.

Krigets lågor virvlar omkring, röken från kanoneld fyller luften, vädret blir varmt, klimatet växlar, en farsot kommer att sprida sig och människorna kan bara dö utan hopp om att kunna överleva.

O! Allsmäktige Gud, den praktiske Guden! Du är vår ointagliga borg. Du är vår tillflykt. Vi kurar ihop oss under dina vingar och olyckorna kan inte nå oss. Sådant är ditt gudomliga beskydd och din gudomliga omvårdnad.

Vi höjer alla våra röster i sång, vi lovprisar med sång och ljudet av vår lovsång skallar genom hela Sion! Allsmäktige Gud, den praktiske Guden, har berett detta underbara slutmål åt oss. Var vaksamma – o, var vaksamma! Ty timmen är ännu inte alltför sen.

Kristi yttranden i begynnelsen – Kapitel 88

Människor kan helt enkelt inte föreställa sig i vilken grad min takt har ökat. Detta är ett under som har skett som är ofattbart för människan: Min takt har fortsatt sedan världen skapades, och mitt arbete har aldrig slutat. Hela världen förändras från dag till dag, och även människor förändras ständigt. Detta är mitt verk, min plan och min förvaltning. Ingen människa vet eller förstår dessa saker. Bara när jag själv berättar för er, bara när jag talar med er ansikte mot ansikte kommer ni kunna ha en aning, annars kan över huvud taget ingen förstå utkastet till min förvaltningsplan. Sådan är min stora makt och mina underbara gärningar. Ingen kan förändra dessa saker, så det jag säger idag är det som gäller. Mänskliga föreställningar rymmer inte den minsta lilla kunskap om mig – de är bara gagnlöst pladder! Tro inte att du har fått tillräckligt eller kan vara nöjd! Jag säger dig detta: Du har fortfarande en lång väg kvar att gå! Ni känner bara till en bråkdel av hela min förvaltningsplan, så ni måste lyssna på vad jag säger och göra vadhelst jag ber er. Handla enligt mina önskemål i allt, och ni ska säkerligen få mina välsignelser; de som tror kan få, medan de som inte tror kommer att få det ”ingenting” som de föreställde sig hade fullbordats i dem. Detta är min rättfärdighet, och ännu mer min majestät, min vrede och min tuktan. Jag ska inte låta någon komma undan ens med en enda tanke eller handling.

De flesta människor darrar av rädsla och rynkar oroligt pannan efter att ha hört mina ord. Har jag verkligen behandlat dig orättvist? Kan det vara så att du inte är ett barn till den stora röda draken? Du låtsas till och med att vara bra! Du låtsas rentav vara min förstfödde son! Tror du jag är blind? Tror du att jag inte kan skilja mellan människor? Jag är den Gud som rannsakar människors innersta hjärtan; det är vad jag säger till mina söner och även till er, den stora röda drakens barn. Jag ser allting tydligt och gör inte det minsta misstag. Hur skulle jag inte kunna veta vad jag gör? Det är kristallklart för mig vad jag gör! Varför säger jag att jag själv är Gud, universums och alla tings skapare? Varför säger jag att jag är den Gud som rannsakar människors innersta hjärtan? Jag är väl medveten om varje persons situation. Tror ni att jag inte vet vad jag ska göra eller säga? Det är inte era bekymmer. Var försiktiga så att ni inte dödas av min hand; det skulle vara en förlust. Mina administrativa förordningar är oförsonliga. Hör på! Allt som har sagts ovan är delar av mina administrativa förordningar. Ni har

---

inte förstått dem tidigare, men om ni begår ytterligare överträdelser från den dag jag delger dem till er, så kommer ni att straffas.

Nu meddelar jag mina administrativa förordningar till er (som gäller från den dag de utfärdas och anger olika former av tuktan till olika människor):

Jag håller mina löften, och allting är i mina händer. De som tvivlar kommer att dö. Det finns inget utrymme för något övervägande; de kommer utrotas omedelbart så att mitt hjärta rensas från hat. (Från och med nu bekräftas det att den som dödas inte får vara medlem av mitt rike, utan måste vara en avkomma till Satan.)

Som förstfödda söner bör ni behålla era befattningar och noga uppfylla era skyldigheter, utan att vara förvetna. Hänge er åt min förvaltningsplan, och vittna om att jag är god och prisa mitt namn vart ni än går. Utför inga skamliga handlingar utan var förebilder för alla mina söner och mitt folk. Var inte utsvävande ens för ett ögonblick; ni måste alltid framträda inför alla som förstfödda söner och inte vara inställsamma. Gå istället vidare med huvudet högt. Jag ber er att prisa mitt namn och inte skända det. De som är förstfödda söner har alla sina individuella uppgifter och kan inte göra allt. Detta är ansvaret som jag har gett er och det får inte försummas. Ni måste engagera er helhjärtat, med hela er själ och all er styrka, för att fullfölja det som jag har anförtrott er.

Över hela världen kommer från och med denna dag mina förstfödda söner att få förtroendet att fullfölja plikten att leda alla mina söner och allt mitt folk, och jag kommer att tukta dem som inte kan ge hela sitt hjärta och sin själ åt att fullfölja den. Detta är min rättfärdighet. Jag kommer varken skona eller göra det lätt ens för mina förstfödda söner.

Om det finns någon bland mina söner eller bland mitt folk som hånar eller förolämpar en av mina förstfödda söner, kommer jag att straffa dem hårt, för mina förstfödda söner representerar mig själv; vad någon gör mot dem, gör den också mot mig. Detta är den strängaste av mina administrativa förordningar. Jag kommer att tillåta mina förstfödda söner att, enligt deras önskemål, verkställa min rättfärdighet mot dem bland mina söner och mitt folk som bryter mot min förordning.

Jag kommer stegvis överge dem som tittar lättsinnigt på mig och som bara fokuserar på min mat, klädsel och sömn och bara bryr sig om mina yttre angelägenheter utan hänsyn till min börda och inte har en tanke på att sköta sina egna uppgifter på tillbörligt vis. Detta riktar sig till alla som har öron.

Den som slutar att tjänstgöra åt mig måste lydigt dra sig undan utan att göra väsen av sig. Var försiktig, annars kommer jag att sortera ut dig. (Detta är en kompletterande förordning.)

Mina förstfödda söner ska härmed plocka upp järnstången och börja utöva min auktoritet för att styra alla nationer och folk, för att vandra bland alla nationer och folk. Mina verkställa min dom, rättfärdighet och storhet bland alla nationer och folk. Mina söner och mitt folk ska frukta mig, prisa mig, hylla mig och lovorda mig utan uppehåll, för min förvaltningsplan är fullbordad och mina förstfödda söner kan regera med mig.

Detta är en del av mina administrativa förordningar och jag kommer att delge er mer av dem under arbetets gång. Från de administrativa förordningarna ovan kan ni se i vilken takt jag utför mitt arbete, såväl som vilket steg mitt arbete har nått. Detta är en bekräftelse.

Jag har redan dömt Satan. Eftersom min vilja är obehindrad och eftersom mina förstfödda söner har förhärligats tillsammans med mig, så har jag redan utövat min rättfärdighet och storhet över världen och allt som tillhör Satan. Jag lyfter inte ett finger och fäster ingen uppmärksamhet vid Satan alls (för han förtjänar inte ens att prata med mig). Jag fortsätter bara att göra det jag vill göra. Mitt arbete fortsätter smidigt, steg för steg, och min vilja är obehindrad över hela jorden. Detta har fått Satan att stå med skam till en grad, och han har blivit fullständigt förstörd, men detta i sig har inte uppfyllt min vilja. Jag tillåter också mina förstfödda söner att verkställa mina administrativa förordningar. Å ena sidan låter jag Satan se min vrede mot honom, å andra sidan låter jag honom se min härlighet (se att mina förstfödda söner är de mest genljudande vittnena av Satans förnedring). Jag straffar inte honom själv, i stället låter jag mina förstfödda söner verkställa min rättfärdighet och storhet. Eftersom Satan brukade skymfa mina söner, förfölja mina söner, och förtrycka mina söner, ska jag idag låta mina mogna förstfödda söner ställa saker till rätta efter att hans tjänst är slut. Satan har varit maktlös mot fallet. Att alla nationer i världen har förklamats är det bästa vittnesbördet; folk som slåss och länder som krigar är tydliga yttringar av att Satans rike har fallit. Anledningen till att jag inte visade några tecken eller underverk i det förflutna är att Satan steg för steg skulle förödmjukas och att mitt namn skulle hedras. När Satan är helt tillintetgjord ska jag börja visa min makt. Det jag säger ska framstå och de övernaturliga sakerna som inte överensstämmer med mänskliga föreställningar kommer att

---

förverkligas (dessa hänvisar till de välsignelser som snart kommer). Eftersom jag är den praktiske Guden själv och inte har några regler, och eftersom jag talar enligt förändringar i min förvaltningsplan, är det som jag tidigare har sagt inte nödvändigtvis applicerbart på nuet. Håll inte fast vid era egna föreställningar! Jag är inte en gud som följer regler. Hos mig är allt fritt och transcendent och fullständigt obehindrat. Det som sades igår är kanske föråldrat idag och borde kanske upphävas (mina administrativa förordningar kommer dock aldrig förändras när de har utfärdats). Detta är stegen i min förvaltningsplan. Håll inte fast vid regler. Varje dag kommer nytt ljus och nya uppenbarelser, och det är min plan. Varje dag uppenbaras mitt ljus i dig och min röst släpps ut i världen. Förstår du? Det här är din skyldighet, det ansvar som jag har anförtrott dig. Du får inte försumma det ens för en stund. Jag kommer att använda de människor som jag godkänner ända till slutet, och detta kommer aldrig förändras. Eftersom jag är den allsmäktige Guden, så vet jag vilka slags personer som ska göra olika saker och vilka som kan göra dem. Detta är min allmakt.

Guds ord till hela universum – Kapitel 4

Alla i mitt folk som gör tjänst inför mig bör tänka tillbaka på det förflutna: Var er kärlek till mig besudlad av orenhet? Var er lojalitet mot mig ren och helhjärtad? Var er kunskap om mig sann? Hur stort utrymme hade jag i era hjärtan? Fyllde jag era hjärtan helt? Hur mycket åstadkom mina ord i er? Tro inte att jag är en dåre! Detta står fullständigt klart för mig! Idag, när min frälsnings röst hörs, har det skett någon ökning av er kärlek till mig? Har någon del av er lojalitet mot mig blivit ren? Har er kunskap om mig fördjupats? Lade gångna tiders lovprisning en solid grund för er kunskap idag? Hur mycket av er är uppfyllt av min ande? Hur stort utrymme har min avbild i er? Har mina ord träffat rätt i er? Känner ni verkligen att ni inte kan gömma er skam någonstans? Tror ni verkligen att ni inte är kvalificerade att vara mitt folk? Om ni är fullständigt omedvetna om ovanstående frågor så visar det att ni fiskar i grumligt vatten, att ni är närvarande enbart för att ni ska vara tillräckligt många, och vid den tidpunkt som jag bestämt på förhand kommer ni med visshet att förgöras och kastas i den bottenlösa avgrunden en andra gång. Detta är mina varningsord, och den som tar lätt på dem kommer att träffas av min dom och vid den fastställda tiden drabbas av katastrof. Är det inte så? Måste jag fortfarande komma med exempel för att förtydliga detta? Måste jag uttrycka mig tydligare för att ge er ett typiskt exempel? Sedan skapelsen och fram till idag har många människor vägrat lyda mina ord och därför kastats ut och utplånats ur min återhämtningsström; till slut förgås deras kroppar och deras andar kastas ner i Hades, och än idag utsätts de för plågsam bestraffning. Många människor har följt mina ord, men de har gått emot min upplysning och mitt ljus och därför har jag sparkat undan dem och de har fallit under Satans välde och blivit sådana som motarbetar mig. (Alla de som direkt motarbetar mig idag lyder mina ord enbart på ytan och bryter mot essensen i mina ord.) Det har även varit många som bara har lyssnat till de ord jag talade igår, som har hållit fast vid det förgångnas ”skräp” och inte satt värde på dagens ”frukt”. Dessa människor har inte bara blivit Satans fångar utan de har blivit eviga syndare och mina fiender, och de motarbetar mig direkt. Dessa människor drabbas av min dom när min vrede är som störst, och idag är de fortfarande blinda, kvar i de mörka fängelsehålorna (vilket betyder att sådana människor är ruttna, stela lik som styrs av Satan; eftersom jag har beslöjat deras ögon säger jag att de är blinda). Det kan vara bra att ge er ett exempel som referens, så att ni kan lära er av det:

Om jag nämner Paulus, kommer ni att tänka på hans historia och på några av de berättelser om honom som är felaktiga och inte stämmer med verkligheten. Han undervisades av sina föräldrar från tidig ålder och tog emot mitt liv, och som resultat av min förutbestämmelse var han av den kaliber som jag kräver. Vid 19 års ålder läste han olika böcker om livet; sålunda behöver jag inte gå in i detalj på hur han, tack vare sin kaliber och på grund av min upplysning och mitt ljus, inte bara kunde tala med viss insikt om andliga ting utan också kunde förstå mina avsikter. Detta utesluter naturligtvis inte kombinationen av inre och yttre faktorer. Icke desto mindre var hans enda brist att han, på grund av sina talanger, ofta var lättsinnig och skrytsam. Följden blev att han — på grund av sin olydnad som delvis direkt representerade ärkeängeln — gjorde allt för att trotsa mig första gången jag blev kött. Han var en av dessa som inte känner mina ord, och min plats i hans hjärta hade redan försvunnit. Sådana människor motarbetar direkt min gudomlighet och slås ned av mig, och först i själva slutet böjer de sig och bekänner sina synder. Så efter att jag hade utnyttjat hans starka sidor — det vill säga efter det att han hade arbetat för mig en tid — föll han tillbaka i sina gamla vanor igen, och även om han inte direkt bröt mot mina ord, bröt han mot min inre ledning och upplysning, och därmed var allt han hade gjort i det förflutna gagnlöst; den härlighetens krona han talade om hade följaktligen blivit tomma ord, en produkt av hans egen fantasi, för än idag är han underkastad min dom inom min fångenskaps bojar.

Av ovanstående exempel framgår det att den som motarbetar mig (genom att inte bara motarbeta mitt köttsliga jag utan, än viktigare, mina ord och min ande — alltså min gudomlighet), drabbas av min dom i sitt kött. När min ande lämnar dig, sjunker du och stiger direkt ned i Hades. Och även om din köttsliga kropp är på jorden är du som en psykiskt sjuk: Du har mist ditt förnuft och känner dig genast som om du var ett lik, och du bönfaller mig att göra slut på ditt kött utan dröjsmål. De flesta av er som är i besittning av anden känner väl till denna situation, så jag behöver inte beskriva det mer detaljerat. Förr när jag var verksam i en normal mänsklig gestalt hade de flesta människor redan mätt sina krafter mot min vrede och mitt majestät och visste redan lite om min vishet och mitt sinnelag. Idag talar och handlar jag direkt i gudomlighet, och det finns fortfarande en del människor som kommer att få se min vrede och dom med egna ögon; vidare är det viktigaste verket i den andra delen av domens era att få hela mitt folk att direkt känna mina gärningar i köttet och att få er alla att direkt skåda mitt sinnelag.

Men eftersom jag är i köttet, tar jag hänsyn till era svagheter. Min förhoppning är att ni inte behandlar er ande, själ och kropp som leksaker och tanklöst ägnar dem åt Satan. Det är bättre att värdesätta allt ni har och inte behandla det som en lek, för det har med ert slutliga öde att göra. Kan ni verkligen förstå den sanna innebörden i mina ord? Är ni verkligen i stånd till att ta hänsyn till mina sanna känslor?

Är ni villiga att åtnjuta mina välsignelser på jorden, välsignelser som är besläktade med dem i himlen? Är ni villiga att sätta värde på att förstå mig, att njuta av mina ord och att känna mig som det mest värdefulla och meningsfulla i era liv? Är ni verkligen i stånd till att helt underkasta er mig utan tanke på era egna framtidsutsikter? Kan ni verkligen låta er dödas av mig och ledas av mig som ett får? Finns det några bland er som klarar detta? Kan det vara så att alla som jag accepterar och som tar emot mina löften är de som får mina välsignelser? Har ni förstått något av dessa ord? Om jag prövar er, kan ni verkligen överlämna er åt min barmhärtighet och under dessa prövningar söka efter mina avsikter och förnimma mitt hjärta? Jag vill inte att ni ska kunna tala en massa gripande ord eller berätta många spännande historier; nej, jag vill att ni ska kunna bära gott vittnesbörd om mig och att ni ska kunna träda in i verkligheten helt och fullt. Skulle ni kunna försaka allt omkring er och låta mig använda er om jag inte talade direkt? Är inte detta den verklighet jag begär? Vem kan förstå innebörden i mina ord? Ändå ber jag att ni inte längre ska tyngas av farhågor, att ni ska vara förutseende i ert inträde och fatta essensen i mina ord. Det kommer att förhindra att ni missförstår mina ord och är osäkra om min avsikt och därigenom bryter mot mina administrativa påbud. Jag hoppas att ni förstår mina avsikter med er i mina ord. Tänk inte mer på era egna framtidsutsikter, utan handla som om ni har beslutat inför mig att underkasta er Guds iscensättning i allt. Alla de som hör till mitt hus bör göra så mycket de överhuvudtaget kan; ni bör offra det bästa av er själva för den sista delen av mitt verk på jorden. Är ni verkligen villiga att göra något sådant?

23 februari 1992

Guds ord till hela universum – Kapitel 5

Min andes röst uttrycker hela mitt sinnelag. Förstår ni? Att inte ha detta klart för sig vore detsamma som att göra direkt motstånd mot mig. Har ni verkligen förstått hur viktigt detta är? Inser ni verkligen hur mycket möda, hur mycket energi, jag offrar på er? Vågar ni verkligen visa öppet vad ni har gjort och hur ni har betett er mitt framför mig? Och ni har mage att kalla er själva för mitt folk inför mitt ansikte – ni har ingen skam i kroppen och än mindre något vett! Förr eller senare kommer människor som ni att kastas ut ur mitt hus! Försök inte smita undan era plikter och låtsas att ni har vittnat för mig! Är det här något som mänskligheten är kapabel till? Om ingenting återstod av dina avsikter och dina mål skulle du för länge sedan ha slagit in på en annan väg. Tror du inte att jag vet hur mycket det mänskliga hjärtat kan rymma? Från och med nu måste du träda in i trosutövandets verklighet i allt du gör; du kommer inte längre att klara dig med att bara låta läpparna fladdra, så som du har gjort hittills. Tidigare lyckades de flesta av er leva som parasiter under mitt tak; det faktum att ni kan stå ståndaktiga i dag beror helt och hållet på mina ords stränghet. Tror du att jag uttalar mig slumpmässigt och utan syfte? Omöjligt! Jag blickar ner på allt från min upphöjda position och utövar min makt över allt från min upphöjda position. På samma sätt har jag infört min frälsning på jorden. Det finns inte ett ögonblick då jag inte följer vartenda steg människor tar och allt de säger och gör från min hemliga plats. Människor är som öppna böcker för mig; Jag ser och känner varenda en av dem. Den hemliga platsen är min boning, och hela himlavalvet är den bädd jag vilar på. Satans styrkor kan inte nå mig, för jag flödar över av majestät, rättfärdighet och omdöme. I mina ord finns en utesäglig hemlighet. När jag talar blir ni totalt förvirrade som fåglar som just har kastats i vattnet, eller som spädbarn som just blivit skrämde och inte tycks veta någonting, därför att er ande har hamnat i chock. Varför säger jag att den hemliga platsen är min boning? Förstår du den djupare innebörden i mina ord? Vilka människor är kapabla att lära känna mig? Vilka är kapabla att lära känna mig så som de känner sin egen far och mor? Jag följer dem noga där jag vilar i min boning: Alla människor på jorden flänger omkring, ”reser världen runt” och jäktar fram och tillbaka, allt för sitt ödes och sin framtids skull. Men inte en enda en har kraft att avvara för att bygga mitt rike, inte ens så mycket som den ansträngning som krävs för att andas. Jag skapade människorna och har räddat dem från vedermödor många gånger; men alla dessa människor är

---

otacksamma: Inte en enda en av dem kan räkna upp alla tillfällen då jag räddat dem. Det har gått så många år – så många århundraden – från världens skapelse fram till våra dagar; jag har gjort så många under och uppenbarat min visdom så många gånger. Trots det är människorna lika rubbade och avtrubbade som psykiskt sjuka, ja ibland till och med som vilda djur som rusar omkring i skogen, och har inte minsta avsikt att bry sig om mina angelägenheter. Många gånger har jag avkunnat dödsdomar mot människor och dömt dem att dö, men min förvaltningsplan kan inte ändras av någon. Och därför fortsätter människorna att i mina händer avslöja de gamla företeelser de klamrar sig fast vid. På grund av stegen i mitt verk har jag än en gång räddat er varelser som föddes in i en stor degenererad, depraverad, smutsig och lumpen släkt.

Mitt planerade verk fortskrider framåt utan ett ögonblicks avbrott. Efter att ha kommit in i rikets tidsålder och fört er in i mitt rike som mitt folk kommer jag att ställa andra krav på er; det vill säga, jag kommer att börja kungöra för er den konstitution som jag ska styra denna era med:

Eftersom ni kallas mitt folk, ska ni kunna förhärliga mitt namn, alltså vittna mitt uppe i prövningar. Om några försöker föra lura mig och dölja sanningen för mig eller ägnar sig åt vanhedrande affärer bakom min rygg, kommer de utan undantag att jagas ut och avlägsnas från mitt hus för att vänta till dess jag tar itu med dem. De som varit otrogna och hädiska mot mig i gångna tider och som nu reser sig upp igen och kritiserar mig offentligt – även de kommer att jagas ut ur mitt hus. De som är mitt folk måste ständigt ta hänsyn till mina bördor och söka kunskap om mina ord. Endast sådan människor kommer jag att upplysa, och de kommer helt visst att leva under min vägledning och upplysning och aldrig utsättas för tuktan. De som inte tar hänsyn till mina bördor utan koncentrerar sig på att planera för sin egen framtid – alltså de som inte siktar på att behaga mitt hjärta med sina handlingar utan tvärtom väntar sig nådegåvor – dessa tiggartliknande krakar vägrar jag absolut använda, för sedan de föddes har de inte vetat något om vad det innebär att ta hänsyn till mina bördor. De är människor som saknar normalt förnuft; sådana människor lider av ”näringsbrist” i hjärnan och behöver gå hem och få lite ”näring” i sig. Jag har ingen användning för sådana människor. Bland mitt folk, kommer alla att vara skyldiga att betrakta kunskap om mig som en obligatorisk plikt som ska följas fram till slutet, precis som att äta, klä sig och sova, något man inte glömmer för ett ögonblick, så att det slutligen blir lika

---

välbekant att känna mig som att äta — något man gör utan ansträngning med van hand. När det gäller de ord jag talar, måste vartenda ett intas med största möjliga tro och tas upp helt och hållet; det duger inte med några oengagerade halvmesyrrer. Om någon inte bryr sig om mina ord kommer det att betraktas direkt motstånd mot mig; om någon inte äter av mina ord eller försöker lära känna dem kommer att betraktas som någon som inte bryr sig om mig och kommer omedelbart att sopas ut genom dörren från mitt hus. Som jag har sagt tidigare är skälet att vad jag vill ha inte är en massa människor utan ett fåtal utvalda. Om så inte mer än en av hundra klarar av att lära känna mig genom mina ord, så kastar jag villigt bort alla de andra för att fokusera på att ge denna enda människa upplysning och insikt. Av detta förstår ni att det inte nödvändigtvis är så att enbart större antal kan uppenbara mig och leva ut mig. Vad jag vill ha är vete (även om axen kanske inte är fulla av korn) och inte ogräs (även om axen är fulla nog att väcka beundran). När det gäller dem som inte bryr sig om att söka utan beter sig slött och slappt så bör de ge sig iväg självmant. Jag vill inte se dem mer, för i så fall är risken att de fortsätter att bringa skam över mitt namn. Angående vad jag kräver av mitt folk nöjer jag mig tills vidare med de här föreskrifterna och väntar med att införa ytterligare sanktioner, beroende på hur omständigheterna förändras.

Förr trodde de flesta människor att jag var visdomens Gud, att jag var den Gud som blickade djupt in i människornas hjärtan; men det var bara ytligt prat. Om människorna verkligen hade känt mig, skulle de inte ha vågat dra några förhastade slutsatser utan skulle istället ha fortsatt att försöka lära känna mig genom mina ord. Först när de nått det stadium där de verkligen såg mina gärningar skulle de ha varit värdiga att kalla mig vis och underbar. Er kunskap om mig är alltför ytlig. Genom tiderna har så många människor tjänat mig under så många år och verkligen lärt känna något om mig när de sett mina gärningar. Därför hade de alltid ha ett undergivet hjärta gentemot mig och vågade inte ens tänka tanken att sätta sig upp mot mig, på grund av svårigheten att söka upp mina fotspår. Om de här människorna inte hade min vägledning skulle de inte våga agera förhastat. Efter att ha levt igenom många år av erfarenheter generaliserade de slutligen en del av det de visste om mig och kallade mig klok, underbar och rådgivare, sa att mina ord är som ett tveeggat svärd, att mina gärningar är väldiga, enastående och förunderliga, att jag är klädd i majestät, att min visdom når högre än himlavalvet och andra insikter. Idag är dock er kunskap om mig endast baserad på den grund de har lagt,

---

så de allra flesta av er rabblar bara som papegojor de ord som de har sagt. Det är enbart därför att jag tar hänsyn till hur ytlig er kunskap om mig är och hur fattig er "utbildning" är, som jag har besparat er så mycket tuktan. Ändå känner de allra flesta av er fortfarande inte er själva, eller också tror ni att ni redan har strävat efter min vilja i era gärningar och att ni därför har undgått dom. Eller också tror ni att jag har tappat mänsklighetens gärningar ur sikte helt och hållet sedan jag blivit kött, och att ni därför också har undgått tuktan. Eller så tror ni att den Gud ni tror på inte existerar i universums vidsträckta rymder, och därför har ni reducerat detta att lära känna Gud till en syssla som får skötas på fritiden snarare än något som bärs i hjärtat som en plikt som måste uppfyllas och använder tron på Gud som ett sätt att fördriva tiden ni annars skulle ägnat åt att göra ingenting. Om jag inte tyckte synd om er för er brist på kvalifikationer, förnuft och insikter skulle ni alla förgås i min tuktan och utplånas ur tillvaron. Men till dess att mitt verk på jorden är avslutat kommer jag att fortsätta att ha överseende med mänskligheten. Det här är något ni alla måste känna till och sluta att blanda ihop gott och ont.

25 februari 1992

Guds ord till hela universum – Kapitel 6

I andliga frågor bör du vara känsligt lyhörd; när det gäller mina ord bör du vara grundligt uppmärksam. Du bör ta sikte på det tillstånd där du ser min Ande och mitt köttsliga jag, mina ord och mitt köttsliga jag, som en odelbar helhet, så att hela mänskligheten kommer att kunna tillfredsställa mig i min närvaro. Jag har trampat universum med mina fötter, blickat ut över hela dess vidd, och jag har vandrat i mänsklighetens mitt och smakat den mänskliga erfarenhetens söta, sura, bittra och beska smaker, men människan kände aldrig riktigt igen mig och lade inte heller märke till mig då jag vandrade vida omkring. Just eftersom jag var tyst och inte utförde några övernaturliga gärningar var det aldrig någon som verkligen såg mig. I dag är inte saker och ting som de var en gång: Jag kommer att göra saker som världen aldrig skådat sedan skapelsens begynnelse, och jag kommer att tala ord som människorna aldrig genom tidsåldrarna hört, för jag begär att hela mänskligheten ska lära känna mig i köttet. Det här är steg i min förvaltning som mänskligheten inte har den ringaste aning om. Även när jag talar öppet om dem är människan fortfarande så förvirrad i sitt sinne att det är omöjligt att uttrycka dem för henne i varje detalj. Häri ligger människans största underlägsenhet, eller hur? Det är exakt detta som jag önskar rätta till hos henne, eller hur? Under alla dessa år har jag inte bearbetat människan på något sätt; under alla dessa år har inte ens dessa som varit i direkt beröring med mitt inkarnerade kött någonsin hört rösten som kommer direkt från min gudomlighet. Följaktligen är det ofrånkomligt att människor brister i sin kunskap om mig, men enbart detta förhållande har inte påverkat mänsklighetens kärlek till mig genom tiderna. Nu har jag emellertid både utfört oräkneliga mirakulösa och ofattbara verk bland er och talat många ord till er. Och likväl, även under förhållanden som dessa är det så många människor som motarbetar mig mitt framför mina ögon. Låt mig ge dig några exempel:

Dagligen ber ni till en vag Gud och försöker få grepp om mina avsikter och finna livskänslan. Men när ni står inför mina ord ser ni annorlunda på dem; ni betraktar mina ord och Ande som en helhet men sparkar undan mitt jag i tron att den person som jag är, är fundamentalt oförmögen att yttra dessa ord, att de styrs av min Ande. Hur är det med din kunskap i dessa omständigheter? Du tror på mina ord i viss mån, men när det gäller det kött jag tar på mig hyser du i större eller mindre utsträckning dina egna åsikter som du funderar på dag efter dag och säger: ”Varför gör han saker på det där viset? Kan det

---

här komma från Gud? Omöjligt! Enligt min uppfattning är han ungefär likadan som jag — en normal, vanlig person.” Än en gång, hur skulle ni kunna förklara en situation som den här?

Angående vad jag sa ovan, finns det någon bland er som inte är utrustad med detta? Några som inte äger det? Det kan tyckas som att det är något du håller fast vid som en personlig ägodel och som du hela denna tid har varit ovillig att släppa taget om. Än mindre har du varit villig att göra någon aktiv insats; i stället väntar du på att jag ska göra arbetet själv. Sanningen är att det inte finns en enda människa som lätt och enkelt lär känna mig utan att söka efter mig. Det här är sannerligen inte några ytliga ord som jag använder för att predika en lärdom för er, för jag kan lyfta fram ett exempel ur en annan vinkel som du kan referera till:

Så snart Petrus nämns är alla fulla av lovord och påminns ögonblickligen om alla de här berättelserna om Petrus — om hur han tre gånger förnekade att han kände Gud och dessutom gjorde Satan en tjänst och därigenom provade Gud, men slutligen spikades fast upp och ned på korset för hans skull, och så vidare. Nu lägger jag stor vikt vid att berätta för er om hur Petrus kom att lära känna såväl mig som sitt slutliga öde. Den här mannen Petrus var av utomordentlig kaliber, men hans situation skilde sig från Paulus. Hans föräldrar förföljde mig, de tillhörde demoner som var besatta av Satan, och därför kan man inte säga att de vidarebefordrade vägen till Petrus. Petrus var snabbtänkt, begåvad med medfödd intelligens och avgudad av sina föräldrar från barndomen; men när han vuxit upp blev han deras fiende, för han sökte alltid lära känna mig och det fick honom att vända sina föräldrar ryggen. Det berodde först och främst på att han trodde att himlarna och jorden och alla ting är i den Allsmäktiges händer och att allt positivt har sitt ursprung i Gud och kommer direkt från honom utan att däremellan ha genomgått någon bearbetning av Satan. Med sina föräldrars motsatta exempel som kontrast, gjorde detta honom i stånd att ännu lättare känna igen min kärlek och barmhärtighet och därmed väcka i honom en ännu större passion att söka efter mig. Han gav noga akt på att inte bara äta och dricka mina ord utan i än högre grad på att fatta mina intentioner, och han var ständigt klok och försiktig i sina tankar så att han alltid var synnerligen skarpsinnig i sin ande, och därför kunde han behaga mig i allt han gjorde. I vardagslivet gav han noga akt på att införliva lärdomarna av de som kommit till korta i gångna tider för att sporra sig själv framåt mot större ansträngningar, livrädd att

---

han skulle falla i misslyckandenas nät. Han gav också noga akt på att ta till sig den förtröstan och kärlek som hysts av alla dessa som genom tiderna älskat Gud. På så sätt påskyndade han sin tillväxt, inte bara i fråga om negativa aspekter utan – vilket var mycket viktigare – positiva aspekter, tills han i min närvaro blev den människa som kände mig bäst. Därför är det inte svårt att föreställa sig hur han kunde lägga allt han hade i mina händer, så att han inte längre var sin egen herre ens i fråga om mat, kläder, sömn eller var han bodde, utan gjorde min tillfredsställelse i alla avseenden till den grundval på vilken han åtnjöt min frikostighet. Så många gånger satte jag honom på prov, vilket naturligtvis lämnade honom halvdöd, men inte ens mitt under dessa hundratals prövningar förlorade han tron på mig eller blev besviken på mig en enda gång. Inte ens när jag sa att jag redan hade kastat honom åt sidan blev han modfärdig eller greps av misströstan, utan han fortsatte att som innan tillämpa sina principer för att älska mig på ett praktiskt sätt. Jag sa till honom att trots att han älskade mig, lovordade jag honom inte utan tänkte till sist kasta honom i Satans händer. Mitt under dessa prövningar, som inte nådde hans kött utan var prövningar genom ord, bad han fortfarande till mig: ”O, Gud! Finns det bland himlarna och jorden och de otaliga tingen någon människa, någon varelse eller något ting som inte är i dina, den Allsmäktiges, händer? När du vill visa mig barmhärtighet, gläds mitt hjärta storligen över din barmhärtighet; när du vill verkställa dom över mig, även om jag må vara ovärdig, känner jag än mer dina gärningars djupa mysterium, för du är full av myndighet och visdom. Även om mitt kött må plågas känner jag tröst i min ande. Hur skulle jag kunna låta bli att prisa din visdom och dina gärningar? Om jag så dör efter att ha lärt känna dig skulle jag ändå alltid vara redo och villig. O, du Allsmäktige! Inte är det väl så att du faktiskt inte önskar låta mig se dig? Inte är det väl så att jag faktiskt är ovärdig att motta din dom? Kan det möjligen vara så att det finns något i mig som du inte önskar se?” Mitt under dessa sorters prövningar är det uppenbart att Petrus, fastän han inte var i stånd att greppa mina intentioner exakt, ansåg det vara en fråga om stolthet och personlig ära att användas av mig (om så bara för att ta emot min dom så att mänskligheten skulle kunna se mitt majestät och min vrede), och var allt annat än nedslagen över att sättas på prov. På grund av sin trohet i min närvaro, och på grund av de välsignelser jag gav honom, har han blivit ett exempel och en förebild för mänskligheten i tusentals år. Är inte detta precis det exempel som ni bör följa? Nu bör ni tänka efter noga och försöka

---

räkna ut varför jag har hållit en så lång framställning om Petrus. Detta borde tjäna som en uppförandekod för er.

Trots att det är väldigt få människor som känner mig, kommer jag inte att för den skull låta min vrede få utlopp över mänskligheten, för människor har så många brister att det är svårt för dem att uppnå den nivå som jag begär av dem. Därför har jag haft överseende med mänskligheten i tusentals år, ända fram till denna dag. Men jag hoppas att ni inte, på grund av min fördragsamhet, ska vara alltför redo att slå er lösa; snarare bör ni genom Petrus lära känna mig och söka efter mig, och genom alla berättelserna om Petrus ta emot uppenbarelse på aldrig tidigare skådade sätt och på så vis nå fram till en värld som mänskligheten aldrig tidigare nått. I hela kosmos och himlavalvet, bland allt i himlen och på jorden, ger alla ting på jorden och i himlen all kraft de har åt det sista stadiet av mitt verk. Inte önskar ni väl förbli iakttagare på åskådarplatserna, drivna hit och dit av Satans krafter? Satan slukar ständigt den kunskap om mig som människor har i sina hjärtan, och med blottade tänder och utspärrade klor är han ständigt inbegripen i sin dödskamps sista kval. Vill ni fångas av hans bedrägliga knep i detta ögonblick? Vill ni göra slut på ert eget liv i det ögonblick då den sista fasen av mitt verk är fullbordat? Inte väntar ni väl fortfarande på att jag ska ha överseende med er än en gång? Att söka lära känna mig är nyckeln, men ni ska inte heller försumma att ägna uppmärksamhet åt faktiskt praktiserande. Jag uppenbarar insikter för er direkt i mina ord i hopp om att ni ska kunna underkasta er min vägledning och sluta att hysa egna ambitioner och planer.

27 februari 1992

Guds ord till hela universum – Kapitel 8

När mina uppenbarelser når sin höjdpunkt, och när min dom närmar sig slutet, då är den tid inne när allt mitt folk uppenbaras och fulländas. Jag färdas till alla universums hörn i ständigt sökande efter dem som är eniga med mitt hjärta och är lämpliga för mig att använda. Vem kan resa sig och samarbeta med mig? Människornas kärlek till mig är minimal och deras tro på mig är också ömklit liten. Om jag inte riktade mina ords udd mot människors svagheter, skulle de skryta och överdriva, uttala sig pompöst och lägga fram bombastiska teorier som om de var allvetande och visste allt som rör jordiska ting. Vilka av dem som var ”lojala” med mig i det förgångna och vilka av dem som i dag ”står fast” inför mig vågar fortfarande tala skrytsamt? Vem är inte i hemlighet förtjust över sina egna framtidsutsikter? När jag inte avslöjade människor omedelbart hade de ingenstans att gömma sig och de plågades av skam. Hur mycket mer skulle det inte vara så, om jag talade på ett annat sätt? Människor skulle ha en ännu större känsla av att stå i skuld, tro att ingenting kunde bota dem, och de skulle alla vara fjätrade av sin passivitet. När människor förlorar hoppet ljuder formellt rikets salut, vilket, såsom människor har sagt, är ”den tid då den sjufalt stärkta Anden börjar verka.” Detta är med andra ord den tid då rikets liv officiellt börjar på jorden; det är då min gudomlighet framträder för att handla direkt (utan någon mental ”bearbetning”). Alla människor rusar febrilt omkring som om de hade återupplivats eller väckts ur en dröm, och häpnar över att se vilka omständigheter de befinner sig i. Förr talade jag mycket om att bygga kyrkan; jag uppenbarade många hemligheter, men när det verket nådde sin höjdpunkt tog det tvärt slut. Med byggandet av riket är det emellertid annorlunda. Först när kriget i den andliga världen når sitt sista stadium, börjar jag på nytt mitt verk på jorden. Det vill säga, det är först när alla människor är på gränsen till reträtt som jag formellt börjar och sätter upp mitt nya verk. Skillnaden mellan att bygga riket och att bygga kyrkan är att när jag byggde kyrkan arbetade jag genom en mänsklighet som styrdes av gudomlighet; jag tog omedelbart itu med människors gamla natur, avslöjade direkt hur fula de var och blottade deras inre väsen. Resultatet blev att de med detta som grund lärde känna sig själva och blev övertygade i sina hjärtan och i sina ord. När jag bygger riket agerar jag direkt genom min gudomlighet och låter alla människor få veta vad jag har och är på grundval av deras kunskap om mina ord, och jag låter dem slutligen få kunskap om mig som inkarnerad i köttet. Därmed upphör mänsklighetens

---

jagande efter den vage Guden och därmed slutar de att hålla en plats i sina hjärtan för Guden i himlen; det vill säga, jag låter mänskligheten få känna till de gärningar jag utför medan jag är inkarnerad i köttet, och sedan ska jag avsluta min tid på jorden.

Byggandet av riket riktar sig direkt mot den andliga världen. Det vill säga, den andliga världens tillstånd av strid tydliggörs direkt bland allt mitt folk, och detta räcker för att visa att varje individ ständigt befinner sig i krig, inte bara inom kyrkan utan även och i högre grad i rikets tidsålder. Trots deras fysiska kroppar uppenbaras det andliga riket direkt och människorna kommer i kontakt med livet i den andliga världen. Så när ni börjar vara trogna, måste ni förbereda er ordentligt för nästa del av mitt verk. Ni måste överlämna hela ert hjärta; först då kan ni tillfredsställa mitt hjärta. Jag bryr mig inte ett dugg om vad som har hänt tidigare i kyrkan; i dag är den i riket. I min plan har Satan hela tiden smugit bakom varje steg och som en kontrast till min visdom alltid försökt att finna sätt och medel att störa min ursprungliga plan. Men skulle jag kunna ge efter för hans svekfulla ränker? Allt i himlen och på jorden tjänar mig; skulle det kunna vara annorlunda med Satans svekfulla ränker? Det är precis här som min vishet korsar hans planer; det är precis detta som är så underbart med mina gärningar och det är principen för verksamheten i hela min förvaltningsplan. Under den era då riket byggs undviker jag ändå inte Satans svekfulla ränker utan fortsätter att göra det arbete jag måste göra. Bland universum och alla ting har jag valt Satans gärningar som min kontrast. Är inte detta ett utslag av min visdom? Är inte detta exakt vad som är underbart med mitt verk? Vid tillfället för inträdet i rikets tidsålder förvandlas allt i himmel och på jord fullständigt och de firar och fröjdas. Är ni på något sätt annorlunda? I vems hjärta finns inte en sötma av honung? Vem är inte sprängfylld av glädje? Vem dansar inte av förtjusning? Vem talar inte ord av lovprisning?

Fattar ni målsättningarna och ursprunget till allt jag talat om och diskuterat ovan, eller gör ni inte det? Om jag inte ställde den frågan skulle de flesta människor tro att jag bara pladdrade på, och de skulle inte kunna utgrundakällan till mina ord. Om ni begrundar dem noga, kommer ni att förstå deras betydelse. Du skulle göra klokt i att läsa dem noga: Vilka av mina ord är inte till nytta för dig? Vilka är inte avsedda att få ditt liv att växa? Vilka talar inte om den andliga världens verklighet? De flesta människor tror att det inte är någon rim och reson i mina ord, att de saknar förklaring och tolkning. Är mina ord verkligen så abstrakta och outgrundliga? Underkastar ni er

---

verkligen mina ord? Godtar ni verkligen mina ord? Behandlar ni dem inte som leksaker? Använder du dem inte som beklädnad för att dölja ditt fula utseende? Vem i denna vida värld har personligen granskats av mig? Vem har personligen hört min andes ord? Det är så många människor som famlar och söker i mörkret, så många som ber i elände, så många hungriga och frusna som vakar förhoppningsfullt, och så många som är bundna av Satan — och ändå är det så många som inte vart de ska vända sig, som bedrar mig mitt i sin lycka, som är otacksamma och som är lojala mot Satans svekfulla ränker. Vem av er är Job? Vem är Petrus? Varför har jag nämnt Job gång på gång? Varför har jag hänvisat till Petrus så många gånger? Har ni någonsin tagit reda på vad jag har för förhoppningar om er? Ni borde använda mer tid till att begrunda sådana här saker.

Petrus var trogen mot mig i många år, och ändå knorrade han aldrig eller hade något klagomål; inte ens Job var hans like och alla helgon genom tiderna har legat långt efter Petrus. Han försökte inte bara lära känna mig, utan han kom även att känna mig under en tid när Satan iscensatte sina svekfulla ränker. Detta fick Petrus att tjäna mig i många år, alltid i linje med min vilja, och därför blev han aldrig utnyttjad av Satan. Petrus tog lärdom av Jobs tro men uppfattade även tydligt Jobs brister. Fastän Job hade haft en stark tro, saknade han kunskap om förhållanden i den andliga världen, och därför sa han mycket som inte stämde med verkligheten; detta visar att Jobs kunskap var ytlig och inte kunde bli fullkomlig. Därför fokuserade Petrus alltid på att få en känsla av anden och var alltid noga med att iaktta dynamiken i den andliga världen. Följden blev att han inte bara kunde få reda på en del om mina önskemål, utan dessutom hade han en viss kunskap om Satans svekfulla ränker. Det gjorde att hans kunskap om mig växte och blev större än någon annans genom tiderna.

Av Petrus exempel är det inte svårt att se att om människor vill känna mig, måste de fokusera noga på sitt andliga liv. Jag begär inte att du ytligt sett ska ”tillägna” mig en viss del; det är av sekundärt intresse. Om du inte känner mig är all den tillit, kärlek och lojalitet som du talar om endast illusioner; de är tomt prat och du kommer utan tvekan att bli en som skrävlar stort inför mig men inte känner sig själv. Som sådan kommer du att snärjas av Satan igen och inte kunna göra dig fri; du kommer att bli en förtappad son och föremål för förintelse. Men om du är kall och inte bryr dig om mina ord, så sätter du dig utan tvekan upp mot mig. Detta är ett faktum, och det skulle vara bra för dig att blicka in genom porten till den andliga världen och se på alla olika andar som jag har

---

tuktat. Vilka av dem var inte passiva, likgiltiga och ogillande när de ställdes inför mina ord? Vilka av dem var inte cyniska när det gällde mina ord? Vilka av dem försökte inte hitta fel i mina ord? Vilka av dem använde inte mina ord som "försvarsvapen" att "skydda" sig med? De använde inte innehållet i mina ord som ett sätt att känna mig på utan bara som leksaker att leka med. Gjorde de då inte direkt motstånd mot mig? Vilka är mina ord? Vem är min ande? Jag har ställt de här frågorna till er så många gånger, men har ni någonsin kommit till någon högre och klarare insikt om dem? Har ni någonsin verkligen upplevt dem? Jag påminner er än en gång: Om ni varken känner mina ord, accepterar dem eller omsätter dem i praktisk handling kommer ni oundvikligen att bli föremål för min tuktan! Ni kommer med säkerhet att bli offer för Satan!

29 februari 1992

Guds ord till hela universum – Kapitel 10

Rikets tidsålder är, när allt kommer omkring, annorlunda än gångna tider. Det har inte att göra med hur mänskligheten handlar; snarare är det så, att jag har stigit ner på jorden för att personligen utföra mitt verk, som är något som människor varken kan tänka ut eller genomföra. I så många år, ända sedan världens skapelse, har det bara handlat om att bygga kyrkan, men man hör aldrig talas om att bygga riket. Fastän jag talar om detta med min egen mun – är det någon som känner till vad det verkligen innebär? En gång steg jag ner till människornas värld och upplevde och iakttog deras lidande, men jag gjorde det utan att uppfylla syftet med min inkarnation. När väl byggandet av riket kom igång började mitt inkarnerade kött formellt att utföra min verksamhet; det vill säga rikets konung tillägnade sig formellt sin oinskränkta makt. Av detta framgår det klart att rikets nedstigande i människornas värld är långt ifrån bara en bokstavlig manifestation – det är en faktisk, verklig händelse; detta är en sida av innebörden i ”praktiserandet av verkligheten.” Människorna har aldrig sett en enda av mina handlingar eller någonsin hört ett enda av mina yttranden. Och även om de hade sett mina handlingar, vad skulle de ha upptäckt? Och om de hade hört mig tala, vad skulle de ha förstått? Alla människor i hela världen existerar i min barmhärtighet och kärlek, men på så sätt ligger hela mänskligheten under min dom och är på samma sätt föremål för mina prövningar. Jag har varit barmhärtig och kärleksfull mot människor, även när alla hade fördärvats till en viss grad; jag har utmätt tuktan till dem, även när alla underkastat sig inför min tron. Men finns det någon människa som inte är mitt uppe i det lidande och den förädling som jag har sänt? Så många människor famlar genom mörkret efter ljuset och så många kämpar bittert under sina prövningar. Job hade tro, men sökte han inte en utväg för sig själv? Även om mitt folk kan stå fast inför prövningar, finns det någon som, utan att säga det högt, djupt i sitt inre också har tro? Är det inte snarare så, att människor ger uttryck för sin tro men ändå hyser tvivel i sina hjärtan? Det finns inga människor som har stått fasta när de prövats eller som uppriktigt underkastar sig när de sätts på prov. Om jag inte täckte mitt ansikte för att undvika att titta på denna värld, skulle hela mänskligheten falla över ända under min brännande blick, för jag begär ingenting av människorna.

När fanfaren för riket ljuder – vilket också är när de sju åskorna mullrar – skakar detta ljud om himmel och jord, skakar om himlavalvet och sätter varje människas

---

innersta strängar i dallring. Hymnen till riket ljuder högtidligt i den stora röda drakens land och visar att jag har tillintetgjort den nationen och upprättat mitt rike. Ännu viktigare är att mitt rike har upprättats på jorden. I detta ögonblick börjar jag sända ut mina änglar till varenda en av världens nationer så att de kan leda mina söner, mitt folk; detta sker också för att uppylla kraven i nästa steg av mitt verk. Själv beger jag mig emellertid till den plats där den stora röda draken ligger hopringlad och tar upp kampen med den. När väl hela mänskligheten lär känna mig i köttet och kan se mina gärningar i köttet kommer den stora röda drakens håla att förvandlas till aska och försvinna utan minsta spår. Eftersom ni, i egenskap av mitt rikets folk, hatar den stora röda draken som pesten, måste ni handla så att ni behagar mitt hjärta och därmed bringar skam över draken. Känner ni genuint att den stora röda draken är förhatlig? Känner ni verkligen att den är fiende till rikets konung? Har ni verkligen tro, så att ni kan bära underbart vittnesbörd om mig? Är ni faktiskt säkra på att ni kan besegra den stora röda draken? Detta är vad jag begär av er; allt jag behöver är att ni ska kunna nå detta steg. Kommer ni att kunna göra detta? Har ni tro, så att ni kan åstadkomma detta? Exakt vad är människor kapabla att göra? Är det inte snarare så, att jag gör det själv? Varför säger jag att jag personligen stiger ner på den plats där slaget står? Vad jag vill ha är er tro, inte era gärningar. Alla människor är oförmögna att ta emot mina ord på ett rättframt sätt utan sneglar bara på dem. Har detta hjälpt er att nå era mål? Har ni lärt känna mig på detta sätt? Uppriktigt sagt, det finns inte en enda människa på jorden som kan se mig rakt i ansiktet, och inte en enda kan ta emot den rena och oförvanskade innebörden i mina ord. Därför har jag startat ett förut aldrig skådat projekt på jorden för att nå mina mål och skapa den sanna bilden av mig i människors hjärtan. På det här sättet kommer jag att avsluta den epok där föreställningar utövar makt över människorna.

I dag stiger jag inte bara ner till den stora drakens nation, utan jag vänder mig också om för att möta hela universum och får hela universum att skaka. Finns det en enda plats någonstans som inte är föremål för min dom? Finns det en enda plats som inte träffas av olyckor som jag låter regna ner över den? Vart jag än begett mig har jag spridit ut alla slags "frön till katastrofer". Detta är ett av de sätt jag arbetar på, och det är utan tvivel en frälsningshandling för mänskligheten och vad jag ger dem är ändå en slags kärlek. Jag vill låta ännu fler människor lära känna mig och kunna se mig och på detta sätt komma att vörda en Gud som de inte har kunnat se under så många år, men

---

som just nu är verklig. Av vilken anledning skapade jag världen? Varför tillintetgjorde jag inte människorna fullständigt när de hade blivit fördärvade? Av vilken anledning lever hela den mänskliga rasen mitt uppe i katastrofer? Vad var mitt syfte med att ikläda mig köttet? När jag utför mitt verk lär sig mänskligheten inte bara hur det bittra smakar utan även det söta. Vem av alla människor i världen lever inte i min nåd? Om jag inte hade försett människorna med materiella välsignelser, vem i hela världen skulle då kunna åtnjuta välstånd? Kan det vara så, att det är en välsignelse att låta er inta platsen som mitt folk? Om ni inte var mitt folk, utan tjänstgörare, skulle ni då inte leva i mina välsignelser? Inte en enda av er är kapabel att fatta vidden av mina ord. Långt från att uppskatta de benämningar som jag har gett människorna hyser många av dem harm i sina hjärtan på grund av titeln ”tjänstgörare”, samtidigt som så många odlar kärlek till mig i sina hjärtan på grund av benämningen ”mitt folk”. Ingen ska försöka lura mig; mina ögon ser allt! Vem av er tar villigt emot, vem av ger fullständig lydnad? Skulle ni verkligen kunna underkasta er till slutet om inte saluten till riket ljöd? Vad människor är kapabla att göra och tänka och hur långt de kan gå – allt detta har jag förutbestämt för länge sedan.

Den stora majoriteten av människorna accepterar att brännas av mig i ljuset av mitt anlete. Inspirerade av min uppmuntran sätter den stora majoriteten av människorna igång att kämpa sig fram i sitt sökande. När Satans styrkor attackerar mitt folk är jag där för att driva tillbaka dem; när Satan planer ställer till det i deras liv, jagar jag honom på flykten så att han försvinner för att aldrig komma tillbaka. På jorden stryker alla slags onda andar ständigt omkring på jakt efter en plats där de kan vila, och de söker oupphörligt efter mänskliga lik som de kan förtära. Hör, mitt folk! Ni måste stanna i min vård och mitt beskydd. Var aldrig otyglade! Uppför er aldrig vårdslöst! Du måste erbjuda din lojalitet i mitt hus, för det är bara med lojalitet du kan gå till motangrepp mot djävulens knep. Du får under inga omständigheter bete dig som du gjorde förr, handla på ett sätt framför mig och på ett annat sätt bakom min rygg; om du gör på det viset är du redan bortom all räddning. Har jag inte yttrat mer än tillräckligt många ord av det slaget? Det är just för att mänsklighetens gamla natur är oförbätterlig som jag har varit tvungen att påminna människorna gång på gång. Bli inte uttråkade! Allt som jag säger syftar till att säkerställa ert öde! En stinkande och smutsig plats är exakt vad Satan behöver; ju mer hopplöst oförbätterliga ni är och ju mer lastbara ni är och ovilliga att

---

låta er tyglas, desto mer kommer dessa orena andar att utnyttja varje tillfälle att nästla sig in hos er. Om ni har kommit till denna punkt, då är er lojalitet inget annat än tomt prat utan någon som helst verklighetsförankring, och de orena andarna kommer att sluka er beslutsamhet och förvandla den till olydnad och sataniska ränker i syfte att avbryta mitt verk. Därefter kan du när som helst förgöras av mig. Ingen förstår allvaret i denna situation; alla människor slår helt enkelt dövörat till mot det de hör och är inte det minsta försiktiga. Jag minns inte vad som gjordes i det förgångna; väntar du verkligen fortfarande på att jag ska visa överseende mot dig och "glömma" en gång till? Fastän människor har motarbetat mig, ska jag inte lägga dem det till last, för de är för omogna och därför har jag inte ställt alltför höga krav på dem. Allt jag begär är att de inte är lastbara och att de låter sig tyglas. Det är väl ändå inte för mycket begärt att ni ska klara av detta enda villkor? De flesta människor väntar på att jag ska uppenbara ännu fler hemligheter som de ska kunna låta sina ögon njuta av. Men även om du kom att förstå alla himlens hemligheter, vad exakt skulle du kunna göra med den kunskapen? Skulle den öka din kärlek till mig? Skulle den väcka din kärlek till mig? Jag underskattar inte människorna och inte heller dömer jag dem lättvindigt. Om inte det här var människornas faktiska omständigheter skulle jag aldrig kröna dem med sådana etiketter så lättvindigt. Tänk tillbaka på det som varit: Hur många gånger har jag förtalat er? Hur många gånger har jag underskattat er? Hur många gånger har jag betraktat er utan hänsyn till era faktiska omständigheter? Hur många gånger har mina yttranden misslyckats med att vinna över er helhjärtat? Hur många gånger har jag talat utan att slå an en djupt klangfull sträng i ert inre? Vem av er har läst mina ord utan att frukta och darra, livrädd att jag ska kasta ner er i den bottenlösa avgrunden? Vem utstår inte prövningar från mina ord? Mina yttranden bär på myndighet, men syftet är inte att fälla en lättvindig dom över människor; medveten om deras faktiska omständigheter visar jag dem i stället den innebörd som finns i mina ord. Är det någon som faktiskt kan känna igen min allsmäktiga kraft i mina ord? Finns det någon som kan ta emot det renaste guld som mina ord är gjorda av? Hur många ord har jag egentligen talat? Har någon någonsin satt värde på dem?

3 mars 1992

Rikets hymn

Människorna hyllar mig, människorna prisar mig. Allas munnar uttalar den ende sanne Gudens namn, alla människor lyfter blicken för att skåda mina gärningar. Riket sänker sig ned över världen; min person är rik och överflödande. Vem skulle inte jubla över detta? Vem skulle inte dansa av glädje över detta? O Sion! Höj ditt segerbanér för att hylla mig! Sjung din triumferande segersång och sprid mitt heliga namn! Alla ting på jorden! Rena nu er själva som offer till mig! Stjärnor i skyn! Skynda tillbaka till era platser och visa min väldiga makt på himlafästet! Jag lyssnar till rösterna från människorna på jorden som utgjuter oändlig kärlek och vördnad för mig i sång! Denna dag, när hela skapelsen får liv igen, kommer jag ner i människornas värld. I denna stund slår blommorna ut, fåglarna sjunger och alla ting är fyllda av jubel! Till ljudet av rikets salut störtar Satans rike samman, förintat till den genljudande refrängen i rikets hymn. Och det kommer aldrig mer att uppstå!

Vem på jorden vågar stå upp och göra motstånd? När jag stiger ned till jorden kommer jag med brand, med vrede, med alla katastrofer. Nu är de jordiska rikena mitt rike! Uppe på himlen störtar och väller molnen fram; under himlen svallar sjöar och floder och piskar fram en gripande melodi. Vilande djur kommer fram ur sina hålor och alla folk som sover väcks av mig. Den dag alla folk har väntat på är äntligen här! De sänder upp de vackraste sånger till mig!

I denna underbara stund, i denna gripande tid,
prisar nu himlarna ovan och allt under himlen. Vem skulle inte vara entusiastisk över detta?

Vem skulle inte glädjas över detta? Vem skulle inte gråta vid denna tilldragelse?

Himlen är inte samma himmel, nu är den rikets himmel.

Jorden är inte den jord som var, utan är nu helig jord.

Sedan ett kraftigt regn dragit förbi är den smutsiga gamla världen fullständigt förvandlad.

Bergen förändras ... vattnen förändras ...

också människorna förändras ... allting förändras ...

Tysta berg! Dansa för mig!

Stillastående vatten! Strömma fritt!

Sovande människor! Stå upp i era strävanden!

Jag har kommit ... och jag härskar ...
Alla kommer att med egna ögon se mitt ansikte, alla kommer att med egna öron
höra min röst,
och själva uppleva livet i riket ...
Så ljuvt ... så underbart ...
Oförglömligt ... oförglömligt ...
I min vredes lågor kämpar den stora röda draken;
i min majestätiska dom visar djävlar sina sanna skepnader;
vid mina stränga ord skäms alla och vågar inte visa sina ansikten.
De minns det förflutna, hur de hånade mig,
hur de alltid framhävde sig själva och alltid trotsade mig.
Vem kommer inte att gråta i dag? Vem känner ingen ånger?
Hela universum är fullt av tårar ...
fullt av fröjdeljud ... fullt av skratt ...
Ojämförlig glädje ... ojämförlig glädje ...
Lätt regn som smattrar ... tung snö som dalar ner ...
Människor som blandar sorg och glädje ... somliga skrattar ...
somliga gråter ... och somliga jublar ...
Som om människor har glömt ... om det är en mulen och regnig vår,
en sommar med utslagna blommor, en höst med riklig skörd
eller en vinter kall som is och frost, ingen vet ...
I skyn driver molnen, på jorden rörs haven upp.
Sönerna viftar med armarna ... människorna rör på fötterna i dans ...
Änglarna är verksamma ... änglarna vakar och vallar ...
Jordens människor skyndar omkring, allting på jorden förökar sig.

Guds ord till hela universum – Kapitel 12

När blixten ljungar från Östern – vilket också är exakt det ögonblick då jag börjar tala – i det ögonblick då blixten ljungar lysas hela himlavalvet upp och alla stjärnorna börjar förvandlas. Hela människosläktet tycks genomgå en veritabel rening och utsortering. I skenet från denna ljusstråle från Östern blottas hela mänskligheten i sin ursprungliga form, förblindad och hämmad av förvirring; än mindre är de i stånd att dölja sina fula anletsdrag. Än en gång är de som djur som flyr bort från mitt ljus för att ta sin tillflykt i bergsgrottor; men inte en enda bland dem kan undkomma mitt ljus. Alla människor är förbluffade, alla väntar, alla iakttar; vid mitt ljus ankomst fröjdade sig alla över den dag de föddes, och likaså förbannade alla den dag de föddes. Motstridiga känslor är omöjliga att uttrycka i ord; tårar av självkritik bildar floder som förs bort med den svepande forsen och försvinner på ett ögonblick utan spår. Än en gång tränger sig min dag på människosläktet, väcker det på nytt och ger det en punkt att göra en nystart från. Mitt hjärta bultar och bergen hoppar och vattnen dansar av glädje i takt med mitt hjärtas slag, och vågorna håller takten där slår mot de steniga reven. Det är svårt att uttrycka vad som finns i mitt hjärta. Jag vill att allt orent ska brinna upp och bli till aska under min blick, jag vill att alla olydnadens söner ska försvinna ur min åsyn för att inte längre fortleva. Jag har inte bara skapat en ny början i den stora röda drakens boning, utan jag har även påbörjat nytt verk i universum. Snart kommer jordens riken att bli mitt rike; snart kommer jordens riken att för evigt upphöra att existera på grund av mitt rike, på grund av att jag redan har segrat, på grund av att jag har återvänt i triumf. Den stora röda draken har uttömt alla upptänkliga metoder för att rubba min plan i hopp om att radera ut mitt verk på jorden, men kan dess bedrägliga lister få mig att tappa modet? Kan dess hot skrämma mig att förlora min tillförsikt? Det har aldrig funnits en enda varelse varken i himlen eller på jorden som jag inte håller i min hand; hur mycket mer gäller inte detta den stora röda draken, denna figur som tjänar som kontrast till mig? Är den inte också ett föremål som ska hanteras av mina händer?

Vid tiden för min inkarnation i mänsklighetens värld, nådde människan ovetande fram till denna dag med hjälp av min vägledande hand och kom omedvetet att lära känna mig. Men när det gäller hur hon ska gå den väg som ligger framför henne har ingen någon aning, ingen vet, och än mindre har någon ett hum om i vilken riktning vägen kommer att föra henne. Endast med den Allsmäktige vakande över sig kommer

---

någon att kunna vandra vägen till slutet; endast vägleda av blixten i Östern kommer någon att kunna stiga över tröskeln som leder till mitt rike. Bland människor har det aldrig funnits någon som har sett mitt ansikte, sett blixten i Östern; än mindre finns det väl då någon som har hört den röst som utgår från min tron? Faktum är att sedan forna tider har inte en enda människa kommit i direkt kontakt med min person; först i dag när jag har kommit in i världen har människor möjlighet att se mig. Men de känner mig fortfarande inte; de ser bara mitt ansikte och hör bara min röst, men utan att förstå vad jag menar. Alla människor är på det viset. Som en av mitt folk – känner du inte djup stolthet när du ser mitt ansikte? Och känner du inte eländig skam över att du inte känner mig? Jag vandrar bland människor och jag lever bland människor, för jag har blivit kött och jag har kommit in i människans värld. Mitt mål är inte bara att göra det möjligt för mänskligheten att se på mitt kött, utan att göra det möjligt för mänskligheten att känna mig, vilket är viktigare. Genom mitt inkarnerade kött kommer jag dessutom att döma mänskligheten för dess synder; genom mitt inkarnerade kött kommer jag att besegra den stora röda draken och trampa sönder dess håla.

Fastän de människor som befolkar jorden är lika talrika som stjärnorna, känner jag dem alla lika väl som jag känner min egen hand. Och fastän människorna som "älskar" mig också är oräkneliga som havets sand är det bara några få som är utvalda av mig: endast dessa som strävar efter det klara ljuset och skiljer sig från dem som "älskar" mig. Jag överskattar inte människan och jag underskattar henne inte heller; snarare ställer jag krav på människan alltefter hennes naturliga egenskaper, och vad jag har behov av är alltså den sortens människa som söker uppriktigt efter mig – allt i syfte att uppnå mitt mål i urvalet av människor. Det finns otaliga vilddjur i bergen men inför mig är de alla tama som får; ofattbara hemligheter vilar under havet, men de visar sig för mig lika tydligt som allt på jordens yta; i himlarymden ovan finns världar som människan aldrig kan nå, men jag vandrar fritt omkring i dessa onåbara världar. Människan har aldrig känt igen mig i ljuset utan bara sett mig i mörkrets värld. Är ni inte i samma situation i dag? Det var när den stora röda drakens vilda framfart var som värst som jag formellt tog på mig köttet för att utföra mitt verk. Det var när den stora röda draken för första gången uppenbarade sin sanna form som jag vittnade om mitt namn. När jag vandrade omkring på mänskligheten vägar var det inte en enda varelse, inte en enda individ, som blev klarvaken, och när jag så inkarnerades i människans värld var det ingen som visste

---

det. Men när jag i mitt inkarnerade kött började ägna mig åt mitt verk, då väcktes mänskligheten med ett ryck ur sina drömmar av min dånande röst och inledde därmed sitt liv under min ledning. Jag har än en gång påbörjat nytt verk bland mitt folk. Jag har sagt att mitt verk på jorden inte är avslutat och det räcker för att visa att de människor jag talade om tidigare inte är de jag hade föreställt mig att jag skulle behöva, men trots det räknar jag fortfarande utvalda bland dessa människor. Av detta är det uppenbart att jag inte gör detta enbart för att göra det möjligt för mitt folk att känna den inkarnerade Guden, utan också i syfte att rena mitt folk. På grund av skärpan i mina administrativa påbud riskerar en stor majoritet människor fortfarande att bli eliminerade av mig. Om du inte gör allt du kan för att ta itu med dig själv och kuva din egen kropp, om du inte gör det kommer du utan tvivel att bli något jag föraktar och förkastar, som blir nedkastat i helvetet, på samma sätt som Paulus tuktdes direkt av mina händer, en tuktan det var omöjligt att undfly. Har ni kanske upptäckt någonting i mina ord? Det är fortfarande min avsikt att rentvå kyrkan, att fortsätta att rena det folk jag behöver, för jag är Gud själv som är alltigenom helig och obefläckad. Jag ska inte bara få mitt tempel att skimra i regnbågens färger, utan också göra det skinande rent med ett inre som överensstämmer med dess yttre. I min närvaro bör ni alla och envar tänka tillbaka på vad ni har gjort i det förflutna och bestämma er för om ni i dag kan fatta beslutet att ge mig fullkomlig tillfredsställelse i mitt hjärta.

Det är inte bara det att människan inte känner mig i mitt kött; vad som är ännu värre är att hon har misslyckats att förstå sitt eget jag som bor i en köttslig kropp. Hur många år har inte gått då människor hela tiden har bedragit mig och behandlat mig som en utomstående gäst? Hur många gånger har de inte utestängt mig från sitt hem? Hur många gånger har de inte stått inför mig utan att bry sig om mig? Hur många gånger har de inte tagit avstånd från mig mitt bland andra människor? Hur många gånger har de inte förnekat mig inför djävulen? Och hur många gånger har de inte angripit mig med sina gnabbande munnar? Trots det håller jag inte räkning på människans svagheter, och inte heller kräver jag tand för tand för hennes olydnad. Allt jag har gjort är att ge henne medicin mot hennes åkommor i syfte att bota hennes obotliga sjukdomar och på så sätt ge henne hälsan åter, så att hon till sist kan lära känna mig. Har inte allt jag gjort varit för människans överlevnads skull, för att ge mänskligheten en chans att leva? Många gånger kom jag in i människans värld, men eftersom jag kom in i världen i min egen

---

person brydde sig inte människorna om mig; i stället agerade var och en som de ville och sökte en utväg för sig själva. Föga vet de att varenda väg under himlen kommer ur mina händer! Föga vet de att allting under himlen är förordnat av mig! Vem av er vågar hysa förbittring i sitt hjärta? Vem av er vågar utan vidare komma till en uppgörelse? Jag har bara stilla utfört mitt verk mitt bland människorna, det är allt. Om jag inte hade brytt mig om människans skröplighet under tiden för min inkarnation, skulle hela mänskligheten – enbart på grund av min inkarnation – ha blivit skrämd från vettet och därmed fallit ner i Hades. Det är endast på grund av att jag ödmjukade mig och gömde mig som mänskligheten har undvikit katastrof, räddats undan min tuktan och på så sätt nått fram till i dag. Medveten om hur svårt det var att nå fram till i dag, borde du inte ännu mer uppskatta den morgondag som ska komma?

8 mars 1992

Gläd er, alla människor!

I mitt ljus ser människor ljuset igen. I mitt ord finner människor de ting som de gläder sig åt. Jag har kommit från Östern, jag är kommen från Östern. När min härlighet strålar fram blir det ljust i alla länder, allt förs in i ljuset och ingenting blir kvar i mörker. I riket är det liv som Guds folk lever med Gud fyllt av omätlig glädje. Vattnen dansar av lycka över folkets välsignade liv och bergen fröjdas tillsammans med folket över mitt överflöd. Alla människor bemödar sig, arbetar hårt och visar sin lojalitet i mitt rike. I riket finns inte längre någon upproriskhet, inte längre något motstånd; himlarna och jorden är beroende av varandra, och jag och människorna lutar oss mot varandra och finner närhet i en djup känsla av livets ljuva sällhet ... I denna stund börjar jag formellt mitt liv i himlen. Satan orsakar inte längre oro och folket går in i vila. I hela universum lever mitt utvalda folk inneslutna i min härlighet, enastående välsignade, inte som människor som lever bland människor, utan som människor som lever med Gud. Hela mänskligheten har genomgått Satans fördärv och druckit livets bittra och ljuva kalk till dräggen. Hur kan man annat än glädjas nu då man lever i mitt ljus? Skulle väl någon kunna försaka detta underbara ögonblick i obetänksamhet och låta det försvinna bort? Mitt folk! Sjung sången i era hjärtan och dansa av glädje för mig! Lyft era sannfärdiga hjärtan och bär fram dem som offer till mig! Slå på era trummor och spela glatt för mig! Jag låter min förtjusning stråla ut i hela universum! Jag uppenbarar mitt underbara ansikte för folket! Jag ska ropa med hög röst! Jag ska höja mig över världsalltet! Jag härskar redan bland människorna! Människorna upphöjer mig! Jag svävar i den blåa himlarymden ovan och människorna vandrar fram med mig. Jag går bland människorna och mitt folk omger mig! Människornas hjärtan är glada, deras sånger får världsalltet att skälva och himlen att brista! Universum är inte längre höljt i dimma; det finns inte längre någon dy, inga samlingar av avloppsvatten. Universums heliga folk! När jag granskar er visar ni ert sanna anlete. Ni är inte människor täckta av smuts utan helgon rena som jade, ni är alla mina älskade, ni är alla min fröjd! Allting får liv igen! Alla de heliga har återvänt för att tjäna mig i himlen och de sluts i min varma omfamning, de gråter inte längre, de oroar sig inte längre, de bär fram sig själva som offer till mig, de återvänder till mitt hem och i sitt hemland kommer de aldrig upphöra att älska mig! Det förändras inte i all evighet! Var är sorgen? Var är tårarna? Var är köttet? Jorden förgår men himlarna består för evigt. Jag visar mig för alla folk och alla

---

folken prisar mig. Detta liv, denna skönhet, sedan urminnes tider till tidens slut, ska inte förändras. Det här är livet i riket.

Guds ord till hela universum – Kapitel 26

Vem har förblivit i mitt hem? Vem har stått upp för min skull? Vem har lidit för mig? Vem har gett sitt ord inför mig? Vem har följt mig tills nu utan att – än så länge – ha blivit likgiltig? Varför är alla människor kalla och likgiltiga? Varför har mänskligheten övergett mig? Varför har mänskligheten tröttnat på mig? Varför finns det ingen värme i den mänskliga världen? När jag var i Sion smakade jag på den värme som finns i himlen, och när jag var i Sion gladde jag mig åt välsignelsen som finns i himlen. Återigen, jag har levt mitt i mänskligheten, jag har fått smaka den mänskliga världens bitterhet, jag har med mina egna ögon sett alla de olika tillstånd som existerar bland människorna. Omedvetet har människan förändrats tillsammans med mina förändringar, och endast på detta sätt har hon kommit fram till i dag. Jag kräver inte att människan ska kunna göra något för min skull, och jag kräver inte heller att hon växer till för min skull. Jag vill bara att hon skall kunna instämma i min plan, varken trotsa mig eller bli en skamfläck för mig, och ge ett genljudande vittnesbörd om mig. Bland människorna har det funnits de som har gett ett bra vittnesbörd om mig och förhärligat mitt namn, men hur kan människans vanor, människans beteende över huvud taget tillfredsställa mitt hjärta? Hur kan hon över huvud taget uppfylla min önskan eller min vilja? Av de berg och det vatten som finns på jorden, och av jordens blommor, gräs och träd, visar inte en enda upp något annat än mina händers verk, inte en enda existerar för något annat än mitt namn. Varför kan ändå inte människan leva upp till den kvalitet som jag kräver? Kan detta bero på hennes usla ynkighet? Kan det bero på min hänförelse över henne? Kan det vara så att jag är för grym mot henne? Varför är människan alltid rädd för mina krav? Varför är det så bland massorna i riket idag att man bara lyssnar till min röst, men inte vill se mitt ansikte? Varför ser man bara på mina ord, utan att försöka jämföra dem med min Ande? Varför särskiljer man mellan mig i himlen och på jorden nedanför? Kan det vara så att jag, när jag är på jorden, inte är samma jag som jag är i himlen? Kan det vara så att jag, när jag är i himlen, inte kan komma ned på jorden? Kan det vara så att jag, när jag är på jorden, är ovärdig att lyftas upp till himlen? Det är som om jag är en ynkelig varelse när jag är på jorden, som om jag är en upphöjd varelse när jag är i himlen, och som om det finns en oöverstiglig klyfta mellan himmel och jord. Men i människornas värld tycks de inte veta någonting om dessa tings ursprung, utan de har hela tiden varit tvärt emot mig, som om mina ord bara har ljud och ingen innebörd. Alla

---

människor lägger ner möda på mina ord och utför sina egna undersökningar av min yttre skepnad, men alla misslyckas de, de har inga resultat att visa upp, utan de slås i stället till marken av mina ord och vågar inte ta sig upp igen.

När jag sätter mänsklighetens tro på prov, har inte en enda människa förmågan att bära äkta vittnesbörd, inte en enda är i stånd att offra sitt allt; människan fortsätter snarare gömma sig och vägrar öppna sig, som om jag skulle röva bort hennes hjärta. Inte ens Job bestod någonsin riktigt prövningen, han utstrålade inte heller någon sötma under lidandet. Alla människor åstadkommer en svag grön nyans i vårvärmen; de förblir aldrig gröna i vinterns kalluft. Med sin beniga och utmärklade mognad kan inte människan förverkliga min avsikt. I hela mänskligheten finns det inte någon som kan fungera som förebild för andra, eftersom människor i stort sett är likadana och inte utmärker sig från varandra, med föga som särskiljer dem från varandra. Av detta skäl har människor fortfarande inte fullt ut lärt känna mina verk. Först när min tuktan sänker sig över hela mänskligheten kommer människor, utan att de själva vet det, att bli medvetna om mina verk, och utan att jag gör någonting eller tvingar någon, kommer människor att lära känna mig, och därmed få se mina verk. Detta är min plan, det är den aspekt av mitt verk som är uppenbar, och det är vad människan bör känna till. I riket börjar skapelsens otaliga ting att återupplivas och återfå sin livskraft. På grund av ändringar i jordens tillstånd, börjar även gränserna mellan ett land och ett annat att flyttas. Tidigare har jag profeterat: När land delas från land, och land förenas med land, kommer det att vara den tid då jag kommer att slå sönder nationerna i småbitar. Vid denna tid kommer jag att förnya hela skapelsen och åter dela upp hela universum, och därmed ordna upp universum och förvandla dess gamla tillstånd till ett nytt. Detta är min plan. Dessa är mina verk. När världens alla nationer och folk återvänder inför min tron, kommer jag därefter att ta himlens hela rikedom och dela ut den över den mänskliga världen, så att den, tack vare mig, blir fylld till brädden med makalös rikedom. Men så länge som den gamla världen fortsätter att existera, kommer jag att slunga ut min ilska över dess nationer, öppet förkunna mina administrativa förordningar i hela universum, och sända tuktan till vemhelst som kränker dem:

När jag vänder mitt ansikte mot universum för att tala, hör hela mänskligheten min röst, och ser därefter alla de verk som jag har format i hela universum. De som går emot min vilja, det vill säga som motsätter sig mig med mänskliga gärningar, kommer att falla

---

under min tuktan. Jag kommer att ta de talrika stjärnorna på himlen och skapa dem på nytt, och tack vare mig kommer solen och månen att förnyas – skyarna är inte längre som de var; jordens otaliga ting kommer att förnyas. Alla kommer att bli fullkomnade genom mina ord. Universums många nationer kommer att delas upp på nytt och ersättas av min nation, så att nationerna på jorden försvinner för evigt och blir till en nation som tillber mig; alla jordens nationer kommer att förstöras, och upphöra att existera. Av människorna i universum kommer alla de som tillhör djävulen att utrotas; alla som tillber Satan kommer att slås ned av min brinnande eld, det vill säga alla förutom de som nu befinner sig i strömmen, resten kommer att förvandlas till aska. När jag tuktar de många folken, kommer de i den religiösa världen i varierande utsträckning att återvända till mitt rike, erövrade av mina verk, eftersom de kommer att ha sett ankomsten av den Helige som kommer på ett vitt moln. Hela mänskligheten kommer att följa sin egen sort, och kommer att tuktas utifrån vad de har gjort. De som har tagit ställning mot mig kommer alla att förgås; vad gäller de vars gärningar på jorden inte har involverat mig, kommer de, på grund av hur de har klarat sig, att fortsätta existera på jorden under mina söners och mitt folks styre. Jag kommer att uppenbara mig för de otaliga folken och de otaliga nationerna, låta min egen röst ljuda ut över jorden för att tillkännage fullbordandet av mitt fantastiska verk, så att hela mänskligheten kan se det med egna ögon.

Medan min röst fördjupas i intensitet, iakttar jag samtidigt universums tillstånd. Genom mina ord görs skapelsens otaliga saker på nytt. Himlen förändras och även jorden förändras. Mänskligheten är utsatt i sin ursprungliga form och, långsamt, var och en enligt sitt slag, hittar människor omedvetet sin väg tillbaka in i sina familjers famn. Jag kommer att vara mycket nöjd med detta. Jag är fri från avbrott, och helt omärkligt fullbordas mitt stora verk, och skapelsens otaliga ting förvandlas helt omedvetet. När jag skapade världen, formade jag allt efter vart och ens slag, och placerade allt med former tillsammans med sitt slag. Medan slutet på min förvaltningsplan närmar sig, kommer jag att återställa skapelsens tidigare tillstånd; jag kommer att återställa allt som det ursprungligen var, genom att förändra allt på djupet, så att allt kommer att återvända till min plans famn. Tiden har kommit! Det sista skedet av min plan håller på att uppfyllas. Å, orena gamla värld! Du skall helt säkert falla ihop under mitt ord! Du skall helt säkert brytas ned till intet av min plan! Å, skapelsens otaliga ting! Ni kommer alla

---

att få nytt liv genom mina ord, ni ska få er enväldige Herre! Å, rena och fläckfria nya värld! Du skall helt säkert återupplivas genom min härlighet! Å, berget Sion! Tig inte längre. Jag har återvänt i triumf! Jag granskar hela jorden från skapelsens mittpunkt. Människan har börjat ett nytt liv på jorden, har fått nytt hopp. Å, mitt folk! Hur kan du inte återvända till livet i mitt ljus? Hur kan du inte hoppa av glädje under min vägledning? Länderna ropar i glädjeyra, vattnen bullrar av förtjusta skratt! Å, det uppståndna Israel! Hur kan du inte känna stolthet över min förutbestämmelse? Vem har gråtit? Vem har jämrat sig? Det gamla Israel har upphört att existera, och dagens Israel har rest sig i världen, upprätt och reslig, har rätat upp sig i hela mänsklighetens hjärta. Dagens Israel skall helt säkert nå existensens källa genom mitt folk! Å, hatiska Egypten! Ni tar väl inte fortfarande ställning mot mig? Hur kan ni utnyttja min nåd och försöka undfly min tuktan? Hur kan ni inte existera inom min tuktan? Alla de som jag älskar kommer helt säkert att leva för evigt, och alla de som tar ställning mot mig kommer helt säkert att tuktas av mig i evighet. Jag är en nitälskande Gud, jag kommer inte lättvindigt att skona människor för allt de har gjort. Jag kommer att vaka över hela jorden, och när jag framträder i de östra delarna av världen med rättfärdighet, majestät, vrede och tuktan, kommer jag att uppenbara mig själv för mänskligheten otaliga härskaror!

29 mars 1992

Guds ord till hela universum – Kapitel 29

Den dagen då allting återuppstod kom jag bland människorna, och jag har tillbringat underbara dagar och nätter bland dem. Först nu anar människan lite av hur tillmötesgående jag är och när hennes samspel med mig blir mer frekvent ser hon en del av vad jag har och är – och resultatet blir att hon får en viss kunskap om mig. Jag höjer mitt huvud bland alla människor och tittar, och allesamman ser mig. Men när världen drabbas av katastrofer blir de genast ängsliga och min bild försvinner ur deras hjärtan; när katastrofen är ett faktum grips de av panik och struntar i mina förmaningar. Jag har vandrat bland människorna i många år, men de har förblivit omedvetna och har aldrig lärt känna mig. I dag säger jag henne detta med min egen mun, och jag får alla människor att komma inför mig för att få någonting av mig, men de håller sig ändå på avstånd och därför känner de mig inte. När mina fötter vandrar genom universum och till jordens ändar kommer människan att börja fundera över sig själv, och då kommer alla att komma till mig och böja knä framför mig och tillbe mig. Detta blir dagen för mitt förhålligande, dagen för min återkomst och även dagen för min avfärd. Nu har jag inlett mitt arbete bland människorna och formellt gett mig ut i hela universum för att avsluta min förvaltningsplan. Från och med nu kan alla som inte är försiktiga komma att slungas in i obarmhärtig tuktan, och det kan hända vilket ögonblick som helst. Det beror inte på att jag är hjärtlös, utan tvärtom är det ett steg i min förvaltningsplan; allt måste fortsätta i enlighet med stegen i min plan och det kan ingen människa ändra på. När jag formellt inleder mitt verk, rör sig alla människor så som jag rör mig, så att folk runtom i hela universum agerar i takt med mig, det hörs ”segerjubil” överallt i universum och jag sporrar människan framåt. Som en följd av detta piskar jag den stora röda draken till vanvett och förvirring, och den tjänar mitt verk, och fastän den inte vill är den oförmögen att följa sina egna önskemål och har inget annat val än att underkasta sig min kontroll. I alla mina planer är den stora röda draken min kontrast, min fiende och även min tjänare; därför har jag aldrig mildrat mina ”fordringar” på den. Därför fullbordas det avslutande stadiet av min inkarnations verk i dess boning, där den stora röda draken är mer kapabel att tjäna mig ordentligt, och därigenom kommer jag att besegra den och fullborda min plan. Medan jag verkar ger sig alla änglar ut till den avgörande striden med mig, fast beslutna att uppfylla mina önskemål i det slutliga stadiet så att människorna på jorden ger efter för min vilja likt änglarna och inte har

---

någon önskan att sätta sig upp mot mig och inte gör någonting som innebär uppror mot mig. Det här är mitt verks dynamik överallt i hela universum.

Syftet och meningen med min ankomst bland människorna är att frälsa hela mänskligheten, att återföra hela mänskligheten till mitt hus, att återförena himmel och jord och få människan att överföra "signalerna" mellan himmel och jord, eftersom detta är människans medfödda funktion. När jag skapade människan hade jag förberett allting för henne, och senare lät jag henne ta emot de rikedomar jag gav henne i enlighet med mina krav. Därför säger jag att det är under min vägledning som hela mänskligheten har nått fram till denna dag. Och allt det här är min plan. Oräkneliga människor lever beskyddade av min kärlek och oräkneliga människor lever tuktrade av mitt hat. Även om alla människor ber till mig kan de inte förändra sin nuvarande situation; när de väl har förlorat hoppet kan de bara låta naturen ha sin gång och sluta att bryta mot min vilja, för det är allt som människan kan åstadkomma. När det gäller människans liv återstår det fortfarande för människan att finna det verkliga livet, hon har fortfarande inte genomskådat orättvisan, förtvivlan och de eländiga förhållandena i världen – så om inte katastrofen infunnit sig skulle de flesta människor fortfarande omfamna Moder natur och skulle fortfarande fördjupa sig i "livets" smaker. Är inte detta verkligheten i världen? Är inte detta frälsningens röst som jag talar till människan? Varför har ingen i mänskligheten någonsin verkligen älskat mig? Varför älskar människorna mig bara när de utsätts för tuktan och prövningar, men aldrig när de befinner sig under mitt beskydd? Jag har skänkt mänskligheten min tuktan många gånger. De tar de en titt på den men sedan struntar de i den, och de varken studerar eller begrundar den, så det enda som kommer över människan är skoningslös dom. Det här är bara en av mina arbetsmetoder, men syftet är fortfarande att förändra människan och få henne att älska mig.

Jag härskar i riket och dessutom härskar jag i hela universum; jag är både rikets kung och universums överhuvud. Från och med nu kommer jag att samla alla dessa som inte tillhör de utvalda och börja mitt verk bland hedningarna, och jag kommer att tillkännage mina administrativa förordningar till hela universum så att jag kan inleda nästa steg i mitt verk med framgång. Jag kommer att sprida mitt verk bland hedningarna med hjälp av tuktan, vilket innebär att jag kommer att använda makt mot alla dessa som är hedningar. Det här arbetet kommer naturligtvis att utföras samtidigt

---

som mitt verk bland de utvalda. Den dag då mitt folk härskar och utövar sin makt på jorden, det är också den dag då alla människor på jorden har blivit erövrade och det kommer dessutom att vara då jag vilar – och först då kommer jag att framträda för alla dessa som har blivit erövrade. Jag framträder för det heliga riket och döljer mig för smutsens land. Alla som har erövrats och blivit lydiga inför mig kommer att kunna se mitt ansikte med sina egna ögon och höra min röst med sina egna öron. Detta är välsignelsen för dessa som föds i de sista dagarna, detta är välsignelsen som förutbestämts av mig, och detta kan ingen människa ändra på. I dag verkar jag på detta sätt för det framtida verkets skull. Hela mitt verk hänger ihop, i hela verket finns en kallelse och ett gensvar: Inget steg har någonsin plötsligt stannat upp, och inget steg har någonsin genomförts oberoende av något annat. Är det inte så? Utgör inte det förgångnas verk grundvalen för verket i dag? Är inte det förgångnas ord föregångare till dagens ord? Är inte det förgångnas steg ursprunget till dagens steg? När jag formellt öppnar skriftrullen, det är när folk i hela universum tuktas, när människor i hela världen drabbas av prövningar, och det är mitt verks höjdpunkt; alla människor lever i ett land utan ljus, och alla människor lever omgivna av de hot som deras miljö utgör. Det här är med andra ord ett liv som människan aldrig har upplevt sedan skapelsen fram till i dag, och ingen har någonsin "åtnjutit" denna sorts liv, och därför säger jag att jag har utfört verk som aldrig utförts tidigare. Detta är det verkliga förhållandet och detta är den inre innebörden. Vem kan undgå att känna rädsla när min dag närmar sig hela mänskligheten och inte bara syns i fjärran utan mitt framför människans ögon? Och vem kan undgå att glädjas över detta? Äntligen är det slut med den smutsiga staden Babylon; människan har mött en splitter ny värld igen och himmel och jord har förvandlats och förnyats.

När jag framträder för alla nationer och alla människor böljar de vita molnen i skyn och sveper mig. Fåglarna på jorden sjunger ut och dansar för mig av glädje, lyser upp atmosfären på jorden och får på så sätt alla ting att börja leva och inte längre "sakta dala ner" utan i stället leva i en livfull atmosfär. När jag är bland molnen anar människan svagt mitt ansikte och mina ögon, och då känner hon sig lite rädd. Hon har hört berättas historiska legender om mig, och därför är hon bara till hälften troende och till hälften tvivlande gentemot mig. Hon vet inte var jag är eller exakt hur stort mitt ansikte är – är det lika brett som havet eller lika gränslöst som de gröna betesmarkerna? Ingen vet. Det

---

är först när människan i dag ser mitt ansikte bland molnen som hon känner att den som legenden talar om är verklig, och därmed blir hon lite mer positivt inställd till mig, och det är bara på grund av mina gärningar som hennes beundran av mig blir lite större. Men människan känner mig fortfarande inte och hon ser bara en del av mig bland molnen. Därefter sträcker jag ut mina armar och visar dem för människan. Människan slår häpen händerna för munnen, rädd att slås till marken av min hand, och så fogar hon lite vördnad till sin beundran. Människan följer min minsta rörelse med blicken, livrädd att jag ska slå henne till marken när hon inte är uppmärksam – men jag hämmas inte av att människan iakttar mig, utan jag fortsätter att göra det verk jag har för händer. Det är endast på grund av alla de gärningar jag gör som människan blir lite välvilligt inställd till mig och därför successivt kommer allt närmare mig för att förena sig med mig. När jag uppenbaras för människan i min helhet kommer hon att se mitt ansikte och från den stunden kommer jag inte längre att gömma eller dölja mig själv för människan. Jag kommer att framträda öppet för alla människor i hela universum, och alla dessa som är av kött och blod kommer att skåda alla mina gärningar. Alla dessa som är av anden kommer sannerligen att leva i frid i mitt hus och kommer med säkerhet att åtnjuta underbara välsignelser tillsammans med mig. Alla dessa som jag månar om kommer garanterat att undfly tuktan och kommer med säkerhet att undvika andens smärta och köttets pina. Jag kommer att framträda offentligt för alla folk och härska och utöva makt, så att stanken av lik inte längre kommer att fylla universum; i stället kommer min friska vällukt att sprida sig i hela världen, för min dag nalkas, människan håller på att vakna, allting på jorden är i ordning och jordens överlevnads dagar är förbi, för jag har kommit!

6 april, 1992

Vad troende bör ha för perspektiv

Vad är det människan har fått sedan hon började tro på Gud? Vad har du fått veta om Gud? Hur mycket har du förändrats genom din tro på Gud? I dag vet ni alla att människans tro på Gud inte bara handlar om själens frälsning och köttets välmående, och det handlar inte heller om att berika sitt eget liv genom att älska Gud, och så vidare. Det ligger till så att om du älskar Gud för att må bra i köttet eller känna tillfälligt välbehag, så kan du visserligen nå höjden av din kärlek till Gud och inte behöva be om någonting längre, men den kärlek du söker är då ändå en oren kärlek och behagar inte Gud. De som använder kärleken till Gud för att berika sina tråkiga liv och fylla en tomhet i sina hjärtan är de som strävar efter att leva bekvämt, inte de som verkligen strävar efter att älska Gud. Den sortens kärlek är emot ens vilja, en jakt på känslomässigt välbehag, och Gud behöver inte den sortens kärlek. Av vilket slag är då den kärlek du har? Varför älskar du Gud? Hur mycket sann kärlek har du till Gud just nu? De flesta av er har just den kärlek vi talade om. Den sortens kärlek kan bara behålla status quo – den kan inte bli en sådan kärlek som varar för evigt, inte slå rot i människan. Den sortens kärlek är som en blomma som blommar och vissnar utan att bära frukt. Med andra ord: När du en gång har älskat Gud på det sättet och det inte finns någon som kan leda dig på vägen framåt, så kommer du att falla. Om du bara kan älska Gud under den tid då du älskar Gud, och inte efteråt ändrar någonting av ditt livssinneslag, så kommer du att fortsätta vara innesluten i mörker, där du inte kan fly och fortfarande inte slipper manipuleras och luras av Satan. Ingen sådan människa kan helt och hållet vinnas av Gud; i slutändan tillhör hennes ande, själ och kropp alltjämt Satan. Det är ingen tvekan om det. De som inte helt kan vinnas av Gud kommer alla att återgå till sin ursprungliga plats, det vill säga tillbaka till Satan, och de kommer att hamna i sjön som brinner av eld och svavel och få finna sig i nästa steg i straffet från Gud. De som vinnas av Gud är de som gör uppror mot Satan och flyr från hans överhöghet. Sådana människor kommer officiellt att räknas in i rikets folk. Det är så rikets folk blir till. Är du villig att bli en sådan människa? Är du villig att vinnas av Gud? Är du villig att fly undan Satans överhöghet och återvända till Gud? Tillhör du Satan eller är du inräknad i rikets folk? Sådana saker borde stå helt klart och inte behöva förklaras vidare.

Förr i tiden var det många som framlevde med mänskliga ambitioner och föreställningar, för mänskliga förhoppningars skull. Detta ska inte diskuteras nu.

Nyckeln är att hitta en trosutövning som gör det möjligt för var och en av er att behålla ett normalt tillstånd inför Gud och att gradvis bryta er loss från de bojor som Satans inflytande utgör, så att ni kan vinnas av Gud, och leva ut det som Gud begär av er här på jorden. Det är bara det som uppfyller Guds önskan. Många tror på Gud, men vet ändå varken vad det är Gud önskar eller vad det är Satan önskar. De tror på ett dåraktigt sätt och följer blint andra, och har därför aldrig haft ett normalt kristet liv; de har inga normala personliga relationer, än mindre en normal relation mellan människa och Gud. Av detta kan man se att människans bekymmer och felsteg, och andra faktorer som kan omintetgöra Guds vilja, är många. Det räcker för att bevisa att människan ännu inte har kommit in på rätta spår vad gäller tron på Gud och inte heller har trätt in i den verkliga upplevelsen av livet som människa. Vad innebär det då att komma på rätt spår i fråga om tron på Gud? Att komma på rätt spår innebär att du alltid kan stilla ditt hjärta inför Gud, samtala normalt med honom, gradvis inse vad som saknas hos människan och långsamt vinna en djupare kunskap om Gud. På så vis får du varje dag ny blick och upplysning i din ande; din längtan växer, och du strävar efter att komma in i sanningen. Varje dag får du nytt ljus och ny förståelse. På den här vägen bryter du dig gradvis loss från Satans inflytande, och ditt liv växer sig större. En sådan människa har trätt in på rätt spår. Bedöm dina egna faktiska erfarenheter och undersök den väg du har tagit i din tro på Gud jämfört med vad som sagts ovan. Är du en som är inne på rätt spår? På vilka sätt har du brutit dig loss från Satans bojor och inflytande? Om du inte har kommit in på rätt spår än, så har inte dina band till Satan kapats. Och kan en sådan strävan efter kärlek till Gud leda till en kärlek som är äkta, hängiven och ren? Du säger att din kärlek till Gud är orubblig och att du känner den i hjärtat, men ändå har du inte brutit dig loss från Satans bojor. Driver du då inte med Gud? Om du vill få en ren kärlek till Gud, vinnas helt och hållet av Gud och bli inräknad i rikets folk, då måste du först se till att komma in på rätt spår vad gäller tron på Gud.

Den fördärvade människan är oförmögen att representera Gud

Människan har levt höljd i mörkets inflytande, i slaveri under Satans inflytande, utan möjlighet att undkomma. Och efter att ha bearbetats av Satan blir människans sinnelag alltmer fördärvat. Man skulle kunna säga att människan alltid har levt med sitt fördärvade sataniska sinnelag, oförmögen att verkligen älska Gud. Om människan vill älska Gud måste därför hennes självrättfärdighet, självupptagenhet, arrogans, inbilskhet och liknande, som alltsamman tillhör Satans sinnelag, skalas av henne. Om inte, är hennes kärlek en oren kärlek, en satanisk kärlek, en kärlek som absolut inte kan få Guds godkännande. Ingen kan verkligen älska Gud utan att direkt fullkomliggöras, åtgärdas, krossas, beskåras, tillrättavisas eller förfinas av den helige Ande. Om du säger att en del av ditt sinnelag representerar Gud och att du därför verkligen kan älska Gud, då är du en som talar arroganta ord och en befängd människa. Och sådana människor är ärkeängeln! Människans medfödda natur kan inte direkt representera Gud. Människan måste kasta av sig sin medfödda natur med hjälp av Guds fullkomnande, och sedan – genom att hon endast bryr sig om Guds vilja, uppfyller Guds vilja och dessutom genomgå den helige Andes verk – kan hennes utlevande få Guds godkännande. Ingen som lever i köttet kan representera Gud direkt, såvida hon inte är en människa som används av den helige Ande. Men inte ens en sådan människas sinnelag och vad hon lever ut kan sägas alltigenom representera Gud; man kan bara säga att det hon lever ut styrs av den helige Ande. En sådan människas sinnelag kan inte representera Gud.

Även om människans sinnelag har bestämts av Gud – det är obestriddligt och kan betraktas som något positivt – har det bearbetats av Satan. Därför är hela människans sinnelag Satans sinnelag. Någon kanske säger att Gud, på grund av sitt sinnelag, handlar uppriktigt och att även hon beter sig på detta sätt och har denna slags karaktär, och därför menar hon att detta hennes sinnelag representerar Gud. Vad för slags människa är detta? Kan det fördärvade sataniska sinnelaget representera Gud? Den som hävdar att hans sinnelag är representativt för Gud, den personen hädar Gud och förolämpar den helige Ande! Med utgångspunkt från hur den helige Ande verkar, består Guds verk på jorden enbart av att erövra. Det är därför mycket av människans fördärvade sataniska sinnelag ännu inte har renats och det som människan lever ut fortfarande är Satans avbild. Det är vad människan tror är gott och representerar människans köttliga

---

handlingar, eller för att uttrycka det mer precist, det representerar Satan och kan absolut inte representera Gud. Även om en människa redan älskar Gud så mycket att hon är förmögen att njuta av ett himmelskt liv på jorden, kan säga saker som ”Å Gud! Jag kan inte älska dig nog” och har nått den högsta sfären, kan man ändå inte säga att hon lever ut Gud eller representerar Gud, för människans substans är inte lik Guds. Människan kan aldrig leva ut Gud, än mindre bli Gud. Vad den helige Ande har styrt människan att leva ut är bara i samklang med vad Gud begär av människan.

Alla Satans handlingar och gärningar manifesteras i människan. Alla människans handlingar och gärningar är ett uttryck för Satan och kan därför inte representera Gud. Människan är Satan förkroppsligad, och människans sinnelag kan inte representera Guds sinnelag. Vissa människor har god karaktär; Gud kan till viss del verka genom sådana människors karaktär, och det verk de utför styrs av den helige Ande. Men deras sinnelag är oförmöget att representera Gud. Det verk Gud utför på dem består bara av att arbeta med och utveckla det som redan finns inuti. Det må vara profeter eller män som Gud använde i forna tider – ingen kan direkt representera honom. Ingen människa börjar älska Gud annat än under omständigheternas tvång och inte en enda strävar självmant efter att samarbeta. Vad är positiva saker? Allt som kommer direkt från Gud är positivt. Men människans sinnelag har bearbetats av Satan och kan inte representera Gud. Endast den inkarnerade Guden – hans kärlek, hans vilja att lida, hans rättfärdighet, underkastelse, ödmjukhet och doldhet – allt detta representerar Gud direkt. Det beror på att när han kom hade han inte någon syndig natur och han kom direkt från Gud utan att ha bearbetats av Satan. Jesus är endast en avbild av syndigt kött och representerar inte synden; därför är alla hans handlingar, gärningar och ord, fram till den stund då han fullbordade verket genom korsfästelsen (inklusive det ögonblick då han korsfästes) direkt representativa för Gud. Jesu exempel räcker för att bevisa att ingen människa med en syndig natur kan representera Gud, och människans synd representerar Satan. Det vill säga, synd representerar inte Gud, och Gud är syndfri. Även det verk som den helige Ande utfört i människan kan endast anses ha styrts av den helige Ande och kan inte sägas vara utfört av människan å Guds vägnar. Men vad människan beträffar representerar varken hennes synd eller hennes sinnelag Gud. Om man tittar på det verk som den helige Ande utfört i människan från gångna tider fram till i dag, ser man att människan har det hon lever ut enbart tack vare att den helige Ande har verkat i henne.

Mycket få är i stånd att leva ut sanningen efter att ha blivit åtgärdade och fostrade av den helige Ande. Det vill säga, endast den helige Andes verk är närvarande och det finns inget samarbete från människans sida. Ser du detta klart nu? Vad skall du i så fall göra för att ge ditt yttersta för att arbeta i samförstånd med honom medan den helige Ande är verksam och därigenom fullgöra din plikt?

Religiösa gudstjänster måste bort

Ända sedan Gud inledde sitt verk i hela universum, har Gud förutbestämt många människor att tjäna honom, och inkluderat människor från alla samhällsskikt. Hans syfte är att fullborda sin egen vilja och säkerställa att hans verk på jorden realiseras på ett smidigt sätt. Detta är Guds syfte när han väljer ut människor att tjäna honom. Varje människa som tjänar Gud måste förstå denna Guds vilja. Genom detta hans verk kan människor bättre se Guds visdom och Guds allmakt, och se principerna för hans verk på jorden. Gud kommer faktiskt till jorden för att utföra sitt verk, och kommer i kontakt med människor, så att de kan känna hans gärningar tydligare. Idag är ni i den här gruppen lyckliga nog att få tjäna den praktiske Guden. Detta är en oöverskådlig välsignelse för er. Det är i sanning Gud som upphöjer er. När Gud väljer ut en människa att tjäna honom har han alltid sina egna principer. Att tjäna Gud handlar absolut inte bara om entusiasm, som folk föreställer sig. Idag ser ni att var och en som tjänar Gud i hans närvaro gör det med Guds ledning och den Helige Andes verk; de är människor som eftersträvar sanningen. Det är de minimikrav som alla som tjänar Gud måste ha.

Att tjäna Gud är ingen enkel uppgift. De vars fördärvade sinnelag förblir oförändrade kan aldrig tjäna Gud. Om ditt sinnelag inte har blivit dömt och tuktat av Guds ord, då företräder ditt sinnelag fortfarande Satan. Detta räcker för att bevisa att din tjänst för Gud ligger utanför din egen goda avsikt. Den är tjänst som bygger på din satanska natur. Du tjänar Gud med din naturliga beskaffenhet, och efter dina egna personliga preferenser; dessutom fortsätter du tänka att Gud gläder sig åt allt du önskar göra, och hatar vadhelst du inte önskar göra, och du vägleds helt av dina egna preferenser i ditt verk. Kan detta kallas att tjäna Gud? I slutändan kommer ditt livs sinnelag inte att ha förändrats ett dugg; snarare kommer du att bli ännu mer envis eftersom du har tjänat Gud, och genom detta kommer ditt fördärvade sinnelag att bli djupt ingrott. På så sätt kommer du att inåt sett ta fram regler för att tjäna Gud som i första hand grundar sig på din egen beskaffenhet, och den erfarenhet du fick när du tjänade utifrån ditt eget sinnelag. Detta är lärdomar från mänsklig erfarenhet. Det är människans livsfilosofi. Sådana människor tillhör fariseerna och de religiösa ledarna. Om de aldrig vaknar och omvänder sig, kommer de garanterat att förvandlas till de falska kristusgestalter och antikrister som ska bedra människorna i de sista dagarna. De falska kristusgestalter och de antikrister som nämnts kommer att träda fram från detta

---

slags personer. Om de som tjänar Gud följer sin egen beskaffenhet och handlar enligt sin egen vilja, då löper de risk att kastas ut när som helst. De som använder sig av sin mångåriga erfarenhet av att tjäna Gud för att vinna andras hjärtan, för att läxa upp dem och undertrycka dem, och sätta sig på höga hästar – och som aldrig ångrar sig, aldrig bekänner sina synder, aldrig avstår från fördelarna med en hög befattning – dessa människor kommer att falla ned inför Gud. De är människor av samma typ som Paulus, som utnyttjar sin höga tjänsteålder och briljerar med sina kvalifikationer. Gud kommer inte att föra sådana människor till fullkomlighet. Den sortens tjänst stör Guds verk. Människor älskar att hålla fast vid det gamla. De håller fast vid föreställningar från det förflutna, vid saker och ting från det förflutna. Detta är ett stort hinder för deras tjänst. Om du inte kan kasta av dig sådana ting, kommer de att kväva hela ditt liv. Gud kommer inte att berömma dig, inte det minsta, inte ens om du bryter benen av att springa eller ryggen av att arbeta, inte ens om du blir martyr i din tjänst för Gud. Snarare det motsatta: Han kommer att säga att du är en missdådare.

I dagens läge kommer Gud formellt att göra dem fullkomliga som inte har några religiösa föreställningar, som är redo att lägga sina gamla jag åt sidan, och som lyder Gud på ett öppenhjärtigt sätt, och han gör dem fullkomliga som längtar efter Guds ord. Dessa människor bör stå upp och tjäna Gud. I Gud finns det ändlöst överflöd och gränslös visdom. Hans fantastiska verk och dyrbara ord väntar på att ännu fler människor skall få åtnjuta dem. Som det är nu har de med religiösa föreställningar, de som tar på sig hög rang, och de som inte kan lägga sig själva åt sidan, svårt att godta dessa nya ting. Det finns ingen chans för den Helige Ande att göra dessa människor fullkomliga. Om en människa inte är inställd på att lyda, och inte törstar efter Guds ord, då kommer hon inte att kunna ta emot dessa nya ting. Hon blir bara mer och mer upprorisk, mer och mer bakslug, och hamnar på fel väg. Genom att utföra sitt verk just nu kommer Gud att låta fler människor uppstå som verkligen älskar honom och som kan ta till sig det nya ljuset. Och han kommer att fullständigt slå ner de religiösa ledare som utnyttjar sin höga tjänsteålder. De som envist motsätter sig förändring: Han vill inte ha en enda av dem. Vill du vara en av dessa människor? Utför du din tjänst utefter dina egna preferenser, eller gör du vad Gud kräver? Detta är något du måste känna till själv. Är du en av de religiösa ledarna, eller är du ett nyfött spädbarn som görs fullkomligt av Gud? Hur mycket av din tjänst får beröm av den Helige Ande? Hur

---

mycket av den kommer Gud ens att bry sig om att minnas? Hur mycket har ditt liv förändrats efter många års tjänst? Är du på det klara med allt det här? Om du har sann tro, då kommer du att kasta åt sidan alla gamla religiösa föreställningar från förr, och tjäna Gud bättre på ett nytt sätt. Det är inte för sent att stå upp nu. Gamla religiösa föreställningar kommer att strypa en människas liv. Den erfarenhet en människa förvärvar kommer att leda henne bort från Gud, till att göra saker och ting på hennes eget sätt. Om du inte lägger ner dessa ting, så kommer de att bli en stötesten för din tillväxt i livet. Gud har alltid gjort dem som tjänar honom fullkomliga. Han kastar inte ut dem lättvindigt. Det är bara om du verkligen godtar domen och tuktan i Guds ord, om du kan lägga undan dina gamla religiösa seder och regler, och upphör att använda gamla religiösa föreställningar som måttet på Guds ord av idag, först då kommer det att finnas en framtid för dig. Men om du håller fast vid gamla ting, om du fortfarande värdesätter dem, då finns det inget sätt för dig att bli räddad. Gud tar ingen notis om sådana människor. Om du verkligen vill bli fullkomlig, då måste du föresätta dig att helt överge allting från förut. Även om det som gjordes förut var rätt, även om det var Guds verk, måste du ändå kunna lägga det åt sidan och sluta hålla fast vid det. Även om det uppenbart var den Helige Andes verk, direkt utfört av den Helige Ande, måste du idag lägga det åt sidan. Du får inte hålla fast vid det. Det är vad Gud kräver. Allting måste förnyas. I Guds verk och i Guds ord hänvisar han inte till det gamla som skedde förut, och han gräver inte i gammal historia. Gud är en Gud som alltid är ny och aldrig gammal. Han klamrar sig inte ens fast vid sina egna ord från det förflutna, vilket tydligt medför att Gud inte följer några regler. I detta fall, om du som människa alltid klamrar dig fast vid tingen från det förflutna, vägrar att släppa dem och strängt tillämpar dem på ett schablonartat sätt, samtidigt som Gud inte längre verkar på de sätt han gjorde förut, är inte då dina ord och handlingar splittrande? Har du inte blivit en fiende till Gud? Är du villig att låta hela ditt liv gå i spillror och förstöras genom dessa gamla ting? De gamla tingen kommer att göra dig till en människa som förhindrar Guds verk. Är det den sortens människa du vill vara? Om du verkligen inte vill det, sluta då upp med vad du gör och vänd dig om; börja om från början igen. Gud kommer inte ihåg din tidigare tjänst.

I din tro på Gud skall du lyda Gud

Varför tror du på Gud? De flesta människor blir förbryllade av denna fråga. De har alltid två vitt skilda synsätt när det gäller den praktiske Guden och Gud i himmelriket, vilket visar på att de inte tror på Gud för att lyda honom, utan för att få vissa fördelar eller för att undkomma lidandet vid katastrofen. Det är endast då de visar spår av lydnad, men denna lydnad är villkorlig, den uppkommer endast genom deras egna personliga framtidsutsikter och har tvingats på dem. Frågan kvarstår: varför tror du på Gud? Om det endast är för dina framtidsutsikters skull och ditt öde så är det bättre att du inte tror. En tro som denna är självbedrägeri, självuppmuntran och självuppskattning. Om din tro inte bygger på grunden att du lyder inför Gud, så kommer du till slut att straffas för att du motsätter dig Gud. Alla som inte försöker lyda Gud i sin tro motsätter sig Gud. Gud förväntar sig att människorna söker sanningen, att de törstar efter Guds ord, att de äter och dricker Guds ord och praktiserar dessa så att de kan klara av att lyda Gud. Om din motivation verkligen är sådan, kommer Gud med säkerhet att upphöja dig och kommer att vara dig nådig. Ingen kan tvivla på eller förändra detta. Om din motivation inte handlar om lydnad gentemot Gud och du har andra syften, så kommer allt det du säger och gör – dina böner inför Gud, och till och med alla handlingar – att stå i opposition mot Gud. Du kan vara tystlåten och försynt, din varje handling och ansiktsuttryck kan verka rätt, du kan tyckas vara en som lyder, men när det gäller din motivation och dina åsikter om tron på Gud, står allt det du gör i opposition mot Gud, och är ont. Människor som förefaller vara lydiga som får, men vars hjärtan har onda avsikter, är ulvar i fårakläder; de bryter genast mot Gud och Gud kommer inte att skona någon av dem. Den Helige Ande kommer att avslöja var och en av dem, så att alla kan se att var och en som är skenhelig med all säkerhet kommer att hatas och avvisas av den Helige Ande. Oroa dig inte: Gud kommer att ta itu med detta och lösa varje enskilt fall i tur och ordning.

Om du inte kan acceptera Guds nya ljus, inte kan förstå allt det som Gud gör idag, och inte söker det, eller annars tvivlar på det, dömer det eller granskar och analyserar det, då tänker du inte heller lyda. Om du, nu när det nya ljuset framträder, fortfarande värdesätter gårdagens ljus och motsätter dig Guds nya verk, då är du helt enkelt absurd – då är du en av dessa människor som medvetet sätter sig upp mot Gud. Det viktigaste när det gäller att lyda Gud är att uppskatta det nya ljuset, att kunna acceptera det och

---

använda det i praktiken. Endast detta är sann lydnad. De som inte har viljan att törsta efter Gud kan inte bestämma sig för att lyda Gud. De kan endast motsätta sig Gud, som ett resultat av att de är nöjda med den rådande situationen. Att människan inte kan lyda Gud beror på att hon är besatt av vad som hänt tidigare. De saker som hänt tidigare har gett människor alla möjliga slags föreställningar och illusioner om Gud, som har blivit deras Gudsbild. Det som de tror på är därmed deras egen föreställning, skapad av normerna i deras egen fantasi. Om du jämför Guden som utför det verkliga arbetet idag med Guden som finns i din fantasi, kommer din tro från Satan och anpassar sig efter dina egna preferenser – Gud vill inte se denna typ av tro. Oavsett hur upphöjda referenser de har och oavsett hur engagerade de är – även om de har ägnat en livstid åt hans verk, och har blivit martyrer – så godkänner inte Gud en tro som denna. Han visar dem bara en smula nåd och låter dem njuta av det ett tag. Denna typ av människor är oförmögna att praktisera sanningen, den Helige Ande verkar inte inom dem och Gud kommer att eliminera var och en av dem i tur och ordning. De som inte lyder Gud i sin tro och som har felaktiga motivationer, är de som motsätter sig och stör, oavsett om de är gamla eller unga, och sådana människor kommer utan tvivel att elimineras av Gud. De som över huvud taget inte lyder Gud, de som endast erkänner Guds namn och som har en viss uppfattning om Guds hjärtlighet och skönhet, men som fortfarande inte håller jämna steg med den Helige Ande, och som inte följer den Helige Andes nutida verk och ord – dessa människor lever i Guds nåd, men de kommer inte att vinnas och bli fullkomliggjorda av Gud. Gud gör så att människor uppnår perfektion genom deras lydnad, genom att de äter, dricker och njuter av Guds ord, och genom lidandet och förädlingen i sina liv. Endast genom en tro som denna kan människors sinnelag förändras. Endast då kan de besitta den sanna kunskapen om Gud. Att inte vara nöjd med att leva bland Guds nådegåvor, att aktivt törsta efter sanningen och att söka efter den, och att eftersträva att vinnas av Gud – det är vad det innebär att medvetet lyda Gud. Detta är just den typ av tro som Gud vill se. Människor som endast njuter av Guds nådegåvor kan inte bli fullkomnad – eller förändras – och deras lydnad, fromhet, kärlek och tålmod är ytligt. De som endast njuter av Guds nådegåvor känner inte Gud. Även om de skulle känna Gud, är deras kunskap ytlig och de säger saker som att Gud älskar människan, eller att Gud hyser medkänsla gentemot människan. Detta representerar inte människans liv och bevisar inte att människor verkligen känner Gud. Om

---

människor inte kan lyda Gud när Guds ord förädlar dem, eller när hans prövningar drabbar dem – om de istället känner tvivel och faller – då är de inte det minsta lydiga. Inom dem finns det många regler och begränsningar i tron på Gud, gamla erfarenheter som är resultatet av många års tro, eller av olika läror som baseras på Bibeln. Kan människor som dessa lyda Gud? Dessa människor är fyllda av mänskliga ting – hur skulle de kunna lyda Gud? Alla lyder de utifrån sina egna personliga preferenser – skulle Gud kunna önska en sådan lydnad? Detta är inte att lyda Gud utan att leva efter en lära; det handlar om att tillfredsställa och trösta dig själv. Om du anser att detta är att lyda Gud, hädar du då inte gentemot honom? Du är en egyptisk farao, du gör något ont och du engagerar dig uttryckligen i att motsätta dig Gud – skulle Gud kunna vilja ha en tjänst som denna? Det är bäst att du snabbt omvänder dig och blir mer självmedveten. Om inte, är det bäst du går hem: det skulle vara bättre för din egen skull, än att du tjänar Gud. Då skulle du inte avbryta och störa, utan veta din plats och leva ett bra liv – skulle inte det vara bättre? På så sätt skulle du undvika att motsätta dig Gud och att bli straffad!

Löften till dem som gjorts fullkomliga

Hur går Gud till väga för att göra människan fullkomlig? Vilka aspekter ingår? Är du villig att fullkomnas av Gud? Är du villig att acceptera Guds dom och tuktan? Vad svarar du på dessa frågor? Om du inte kan säga att du vet, visar det att du fortfarande inte känner till Guds verk och inte blivit det minsta upplyst av den Helige Ande. Den sortens människor kan inte bli fullkomliggjorda. De kan bara ta emot ett litet mått av nåd som de kan njuta av en kort tid men som inte varar i längden. Den som enbart åtnjuter Guds nåd kan inte bli fullkomnad av Gud. Somliga kanske nöjer sig med köttets lugn och välbefinnande, ett behagligt liv utan motgång eller missöde, att leva i ro med sin familj utan bråk eller gräl. De kanske till och med tror att detta är Guds välsignelse, men sanningen är att det bara är Guds nåd. Ni kan inte nöja er med att enbart åtnjuta Guds nåd. Att tänka på det viset är alltför simpelt. Även om du läser Guds ord dagligen, ber varje dag, och din ande känner osedvanlig glädje och frid, kan du när allt kommer omkring inte säga dig ha någon kunskap om Gud och hans verk eller någon erfarenhet av det. Och det spelar ingen roll hur mycket av Guds ord som du ätit och druckit, om du enbart känner frid och glädje i din ande och att Guds ord är ljuvligare än någonting annat och att du inte kan få nog av det, samtidigt som du varken har någon riktig erfarenhet eller sann bild av Guds ord – vad kan du få ut av den sortens gudstro? Om du inte kan leva ut essensen i Guds ord handlar ditt ätande och drickande av Guds ord och dina böner enbart om religion. Den sortens människa kan inte fullkomnas och kan inte vinnas av Gud. Alla dessa som vinnas av Gud är de som strävar efter sanningen. Det som Gud vinner är inte människans kött eller hennes ägodelar, utan den del inuti henne som tillhör Gud. Därför fullkomnar inte Gud människans kött utan hennes hjärta, så att människans hjärta kan vinnas av Gud. Med andra ord är andemeningen i uttrycket ”Gud gör människan fullkomlig” att Gud fullkomnar hennes hjärta så att det vänder sig till Gud och älskar honom.

Människans kött är dödligt. Det är meningslöst för Gud att vinna människans kött, eftersom det är det som oundvikligen förgås. Det kan inte ta emot Guds arv eller hans välsignelser. Om Gud enbart vann människans kött och behöll människans kött i denna ström, skulle människan finnas i denna ström till namnet men hennes hjärta skulle tillhöra Satan. Då skulle människan inte bara vara oförmögen att bli en manifestation av Gud utan dessutom bli en börda för honom. Då skulle det vara meningslöst för Gud att

---

utvälja människor. De som kommer att fullkomnas av Gud är de som kommer att ta emot Guds välsignelser och hans arv. De tar alltså in vad Gud har och är, så att det blir vad de har inom sig; de blir fullständigt genomsyrade av alla Guds ord; hur Guds vara än är så kan ni ta in alltsamman precis så som det är och därigenom leva ut sanningen. Det här är den sortens människa som fullkomnats av Gud och vunnits av Gud. Endast den sortens människa är berättigad att ärva de välsignelser som Gud skänker:

1. Att ta emot hela Guds kärlek.
2. Att i allting handla enligt Guds vilja.
3. Att ta emot Guds vägledning, leva i Guds ljus och bli upplyst av Gud.
4. Att leva ut den avbild som Gud älskade på jorden; att verkligen älska Gud som Petrus gjorde, korsfäst för Gud och värdig att dö för att återgälda Guds kärlek; att uppnå samma härlighet som Petrus.
5. Att bli älskad, respekterad och beundrad av alla på jorden.
6. Att övervinna dödens och Hades alla bojor, att inte ge Satans verk någon chans, att ägas av Gud, leva med en frisk och livlig ande och inte känna någon trötthet.
7. Att känna en utesäglig glädje och entusiasm under alla perioder i livet, som om man har sett Guds härlighets dag bli verklighet.
8. Att motta härlighet med Gud och bli lik Guds älskade heliga.
9. Att bli det som Gud älskar på jorden, det vill säga, Guds älskade son.
10. Att ändra form, lämna köttet bakom sig och tillsammans med Gud stiga upp till den tredje himlen.

De enda som är i stånd att ärva Guds välsignelser är dessa som fullkomnats av Gud och vunnits av Gud. Har du vunnit någonting? I vilken utsträckning har Gud fullkomnat dig? Gud fullkomnar inte människan på måfå. Det finns villkor och tydliga resultat som människan kan se. Det är inte som människan tror, att om hon bara förtröstar på Gud så kan hon bli fullkomnad och vunnit av honom och motta Guds välsignelser och arv på jorden. Sådana saker är utomordentligt svåra, och ännu svårare är det när det gäller formförändringen. Det ni för närvarande i första hand bör sträva efter är att bli fullkomnade av Gud i allt, och att bli fullkomnade av Gud genom alla människor, frågor och företeelser som ni ställs inför, så att mer av vad Gud är införlivas i er. Ni måste först erhålla Guds arv på jorden innan ni är berättigade att ärva fler och större välsignelser från Gud. Allt sådant är vad ni bör eftersträva och vad ni först bör förstå. Ju mer ni

---

strävar efter att bli fullkomnade av Gud i allt, desto mer kommer ni att kunna se Guds hand i allt och därigenom aktivt söka att träda in i Guds ords vara och hans ords verklighet ur olika perspektiv och i olika situationer. Ni kan inte nöja er med sådana negativa tillstånd som att bara låta bli att synda eller att inte ha några uppfattningar, någon livsfilosofi och någon mänsklig vilja. Gud gör människan fullkomlig på olika sätt och i alla situationer är det möjligt för dig att bli fullkomnad som resultat. Du kan bli fullkomnad inte bara vad beträffar det positiva utan också det negativa och därigenom berika vad du vinner. Varje dag finns det tillfällen att bli fullkomnad och tid att bli vunnit av Gud. Efter en period av sådan erfarenhet kommer du att vara ordentligt förvandlad. Du kommer nu att naturligt vara i stånd att skaffa dig insikt i mycket som du tidigare inte förstod; omedvetet och utan att behöva undervisas av andra kommer du att bli upplyst av Gud, så att du har upplysning i allt och alla dina erfarenheter går in på detaljer. Gud kommer att vägleda dig så att du inte viker av åt någondera sida. Då kommer du att ha slagit in på vägen mot att göras fullkomlig av honom.

Att fullkomnas av Gud kan inte begränsas till fullkomning genom att äta och dricka Guds ord. Att erfara på det sättet är alltför ensidigt och omfattar inte tillräckligt; det bara begränsar människan till en väldigt liten sfär. I det här fallet saknar människan nödvändig andlig näring. Om ni önskar bli fullkomnade av Gud måste ni lära er att erfara allt och bli upplyst i allt ni möter. Närhelst du ställs inför någonting, det må vara bra eller dåligt, ska du ha nytta av det och det ska inte få dig att bli passiv. Oavsett vad ska du kunna betrakta det genom att stå vid Guds sida och inte analysera eller studera det utifrån människans perspektiv (detta är en avvikelse i din erfarenhet). Om det är på det här sättet du erfar, då kommer ditt hjärta att övertas av bördorna för ditt liv; du kommer ständigt att leva i ljust från Guds anlete och kommer inte att med lätthet avvika i din praktik. Den sortens människa har stora utsikter. Det finns så många möjligheter att bli fullkomnad av Gud. Alltsamman hänger på huruvida ni är sådana som verkligen älskar Gud och huruvida ni har beslutsamheten att bli fullkomnade av Gud, vunna av Gud och ta emot hans välsignelser och arv. Det kommer inte att räcka för er att bara ha beslutsamhet. Ni måste ha mycket kunskap, annars kommer ni alltid att avvika i er praktik. Gud är villig att fullkomna var och en av er. Nu är det så att fastän de flesta redan sedan länge har accepterat Guds verk, har de begränsat sig själva till att enbart njuta av Guds nåd och är bara villiga att ta emot lite köttets välbefinnande från

---

honom. De vill inte ta emot fler och högre uppenbarelser, vilket visar att människans hjärta fortfarande ständigt är på utsidan. Människans arbete, hennes tjänande och hennes hjärta som älskar Gud har färre orenheter, men vad människans väsen och hennes oupplysta tänkande anbelangar, söker människan fortfarande ständigt köttets frid och njutning och bryr sig inte om vilka villkoren för och syftena med Guds fullkomnande av människan är. Så de flestas liv är fortfarande vulgära och dekadenta utan den minsta lilla förändring. De betraktar helt enkelt inte tro på Gud som någon viktig fråga. Snarare är det som om de bara tror för någon annans skull; de agerar utan uppriktighet eller engagemang och hankar sig fram med absolut minimum där de driver vind för våg i en meningslös tillvaro. Få är dessa som strävar efter att träda in i Guds ord i allt, vinna mer berikande ting, bli innehavare av större rikedomar i Guds hus i dag och ta emot fler av Guds välsignelser. Om du söker att bli fullkomnad av Gud i allt och är i stånd att ärva Guds löften på jorden; om du söker att bli upplyst av Gud i allt och inte låter åren passivt glida förbi, så är detta den ideala vägen att aktivt träda in. Endast på det här sättet är du värdig och berättigad att fullkomnas av Gud. Är du verkligen en som strävar efter att fullkomnas av Gud? Är du verkligen en som är uppriktig i allt? Har du samma anda av kärlek till Gud som Petrus? Har du viljan att älska Gud så som Jesus gjorde? Du har förtröstat på Jesus i många år; har du insett hur det kommer sig att Jesus älskade Gud? Är det verkligen Jesus som du tror på? Du tror på den praktiske Guden av i dag; har du sett hur den praktiske Guden i köttet älskar Gud i himlen? Du förtröstar på Herren Jesus Kristus; det beror på att Jesu korsfästelse för att friköpa mänskligheten liksom de underverk han utförde är allmänt accepterade sanningar. Människans tro kommer emellertid inte av kunskap och sann förståelse av Jesus Kristus. Du tror bara på Jesu namn men förtröstar inte på hans Ande, för du visar ingen respekt för hur Jesus älskade Gud. Din tro på Gud är alltför omogen. Fastän du har förtröstat på Jesus under många år vet du inte hur du ska älska Gud. Gör inte det dig till världens största dåre? Det visar att du i årtal har ätit Herren Jesu Kristi mat förgäves. Inte nog med att jag tycker illa om den sortens människa, utan jag är förvissad om att Herren Jesus Kristus, som du tillber, också gör det. Hur kan en sådan människa bli fullkomliggjord? Rodnar du inte? Skäms du inte? Har du fortfarande mage att se din Herre Jesus Kristus i ögonen? Förstår ni alla innebörden i mina ord?

De onda måste bli bestraffade

Blicka in i ert inre för att se om ni utövar rättfärdighet i allt ni gör, och huruvida Gud iakttar alla era handlingar: Det här är de principer de som tror på Gud följer i allt de gör. Ni kommer att kallas rättfärdiga, därför att ni kan göra Gud nöjd och därför att ni tar emot Guds omsorg och beskydd. I Guds ögon är alla rättfärdiga som tar emot hans omsorg, beskydd och fullkomning, och som vinnas av honom, och han betraktar dem alla som dyrbara. Ju mer du accepterar Guds aktuella ord, desto bättre kommer du att kunna ta emot och förstå Guds vilja och desto bättre kommer du att kunna leva ut Guds ord och tillgodose hans krav. Det här är Guds uppdrag till er och det är vad ni alla måste kunna uppnå. Om ni använder er av era egna uppfattningar för att bedöma och begränsa Gud, som om han var en oföränderlig staty av lera, och om ni begränsar Gud helt och hållet till Bibelns parametrar och håller honom inom begränsade handlingsramar, då visar det att ni har fördömt Gud. Eftersom judarna gjorde Gud till en avgud med fast form som de höll i sina hjärtan, som om Gud endast kunde heta Messias och bara han som hette Messias kunde vara Gud, och eftersom mänskligheten tjänade och tillbad Gud som om han var en (livlös) lerstaty, spikade de fast den tidens Jesus på korset och dömde honom till döden – den oskyldige Jesus dömdes därför till döden. Gud hade inte begått något brott, men människan vägrade ändå skona honom och insisterade på att döma honom till döden, och så korsfästes Jesus. Människan tror alltid att Gud är oföränderlig och definierar honom på basis av en enda bok, Bibeln, som om människan har en perfekt förståelse av Guds förvaltning, som om hon håller allt Gud gör i sin hand. Folk är extremt absurda, extremt arroganta, och de har alla en svaghet för överdrifter. Oavsett hur stor din kunskap om Gud är, så hävdar jag ändå att du inte känner honom, att du är en person som motsätter sig Gud i högsta grad och att du har fördömt Gud, för du är fullständigt oförmögen att lyda Guds verk och följa den väg som leder till att du fullkomnas av Gud. Varför är Gud aldrig nöjd med människans handlingar? Därför att människan inte känner Gud, därför att hon har alltför många uppfattningar och därför att hennes kunskap om Gud inte överensstämmer med verkligheten, utan tvärtom monotont upprepar samma tema utan variation och nalkas alla situationer på samma sätt. Så efter att ha kommit till jorden i dag, spikas Gud än en gång upp på korset av människan. Grymma mänsklighet! Ni sammansvärer er och intrigerar, rycker och sliter från varandra, ni jagar berömmelse och rikedom, ni slaktar

---

varandra – när skall det någonsin ta slut? Trots de hundratusentals ord som Gud har talat har ingen kommit till sans. Folk handlar med tanke på sina familjer, sina söner och döttrar, sin karriär, sina framtidsutsikter, sin ställning, sin fåfänga och sina pengar, maten, kläderna och köttet. Men finns det någon som verkligen gör något för Guds skull? Även bland dem som gör saker för Guds skull är det bara ett fåtal som känner Gud. Hur många människor handlar inte utifrån sina egna intressen? Hur många förtrycker eller utesluter inte andra för att skydda sin egen position? Och därför har Gud med våld blivit dömd till döden otaliga gånger och otaliga barbariska domare har dömt Gud och än en gång spikat fast honom på korset. Hur många kan kallas för rättfärdiga för att de verkligen handlar för Guds skull?

Är det så enkelt att bli fullkomliggjord inför Gud som en helig eller rättfärdig människa? Det är helt riktigt att ”det inte finns några rättfärdiga på denna jord; de rättfärdiga finns inte i den här världen.” När ni kommer inför Gud, tänk då på vad ni har på er, tänk på allt ni säger och gör, tänk på alla era tankar och idéer och till och med drömmarna ni drömmer varje dag – alltsamman är för er egen skull. Är det inte så det faktiskt ligger till? ”Rättfärdighet” handlar inte om att ge allmosor till andra, det handlar inte om att älska sin nästa som sig själv och det handlar inte om att avhålla sig från gräl och diskussioner, eller från att råna eller stjäla. Rättfärdighet handlar om att se Guds uppdrag som sin plikt och lyda Guds ledning och plan som ett kall sänt från himlen, oberoende av tid och plats, precis som allt som Herren Jesus gjorde. Det här är den rättfärdighet som Gud har talat om. Att Lot kunde kallas rättfärdig berodde på att han räddade de två änglarna som Gud hade sänt utan att bry sig om vad han hade att vinna eller förlora; man kan inte säga annat än att det han gjorde då var rättfärdigt, men han kan inte kallas för en rättfärdig man. Det var enbart för att Lot hade sett Gud som han överlämnade sina två döttrar i utbyte mot änglarna, men allt han gjorde i det förflutna stod inte för rättfärdighet. Därför säger jag att ”det inte finns några rättfärdiga på denna jord.” Inte ens någon bland dem som befinner sig i återhämtningens ström kan kallas rättfärdig. Oavsett hur goda dina handlingar är, hur mycket du tycks förhållas till Guds namn, att du varken slår eller svär åt andra, rånar eller plundrar andra, så kan du ändå inte kallas rättfärdig, för det här är vad en normal människa klarar av. Vad som är avgörande just nu är att du inte känner Gud. Det enda man kan säga är att just nu har

---

du en aning normal mänsklighet, men inget av den rättfärdighet som Gud talar om och följaktligen kan ingenting du gör visa att du känner Gud.

Tidigare, när Gud var i himlen, agerade människan på ett sätt som var bedrägligt mot Gud. I dag har Gud varit bland människorna – ingen vet under hur många år – men människan handlar fortfarande helt mekaniskt och försöker lura honom. Är inte människan alldeles för efterbliven i sitt tänkande? Det var likadant med Judas: Innan Jesus kom brukade Judas ljuga för att lura sina bröder och systrar, och han ändrade sig inte ens när Jesus hade kommit; han visste absolut ingenting om Jesus och det slutade med att han förrådde honom. Berodde inte detta på att han inte kände Gud? Om ni fortfarande inte känner Gud i dag, då är det möjligt att ni kan bli en annan Judas, och följderna kan bli att tragedin med Jesu korsfästelse i nådens tidsålder för tvåtusen år sedan utspelas på nytt. Tror ni inte på det här? Det är ett faktum! I dag befinner sig de flesta människor i en liknande situation – det är möjligt att jag säger det här lite för tidigt – och alla dessa människor spelar Judas roll. Jag pratar inte strunt utan utifrån fakta – och du kan inte annat än bli övertygad. Även om många människor låtsas vara ödmjuka finns det inget annat än en pöl av stillastående, vatten i deras hjärtan. Just nu finns det alldeles för många i kyrkan som är på det här sättet, och ni tror att jag är helt omedveten om det. I dag fattar min ande beslutet i mitt ställe och vittnar om mig. Tror du att jag inte vet någonting? Tror du inte att jag förstår någonting av de oärliga tankarna i era hjärtan, det ni gömmer i era hjärtan? Är det så enkelt att lura Gud? Tror ni att ni kan behandla honom precis som ni vill? Förr i tiden oroade jag mig för att ni skulle bli begränsade, så jag fortsatte att ge er frihet, men människorna var oförmögna att se att jag var god mot dem, och när jag gav dem lillfingret tog de hela handen. Fråga varandra: Jag har nästan aldrig tagit itu med någon och har nästan aldrig tillrättavisat någon utan tungt vägande skäl – ändå är jag väldigt klar över människans motivationer och uppfattningar. Tror du att Gud själv, som Gud vittnar om, är dum? I så fall säger jag att du är alltför blind! Jag kommer inte att blotta dig, utan låt oss se hur fördärvad du kan bli. Låt oss se om dina listiga små strategier kan rädda dig eller om du kan bli räddad genom att göra ditt bästa för att älska Gud. Jag kommer inte att fördöma dig i dag, utan låt oss i stället vänta till Guds tid för att se hur han vedergäller dig. Jag har inte tid med meningslöst småprat med dig nu och jag är inte beredd att skjuta upp mitt större verk enbart för din skull. En liten mask som du är inte värd den tid det skulle ta

---

för Gud att ta itu med dig – så låt oss se hur lastbar du kan bli. Den här sortens människor strävar inte efter kunskap om Gud och hyser inte den minsta kärlek till honom, men de vill ändå att Gud ska kalla dem rättfärdiga – visst är det rena skämtet? Eftersom en liten skara människor faktiskt är ärliga kommer jag att fokusera enbart på att förse människan med liv. Jag kommer endast att uträtta det som ska uträttas i dag, men i framtiden kommer jag att vedergälla varje människa utifrån vad hon har gjort. Jag har sagt allt som behöver sägas, för det här är exakt det verk jag utför. Jag gör det som jag ska göra och inte det som jag inte ska göra. Icke desto mindre hoppas jag att ni ägnar mer tid åt att begrunda: Exakt hur mycket av din kunskap om Gud är sann? Är du en av dem som har spikat upp Gud på korset än en gång? Detta är mina slutord: Ve dem som korsfäster Gud.

Hur man tjänar Gud i harmoni med hans vilja

När man tror på Gud, exakt hur ska man då tjäna honom? Vilka villkor måste uppfyllas och vilka sanningar måste dessa som tjänar Gud förstå? Och var avviker ni kanske i ert tjänande? Allt detta måste ni veta svaret på. Dessa frågor berör hur ni tror på Gud, hur ni slår in på vägen med den Helige Andes vägledning och hur hela er värld är ordnad av Gud, och de kommer att hjälpa er att förstå varje steg i Guds verk inom er. När ni når den punkten kommer ni att ha förståelse för vad tro på Gud innebär, hur man tror på Gud på rätt sätt och vad man bör göra för att handla i överensstämmelse med Guds vilja. På det viset kommer ni att kunna lyda Guds verk fullständigt och hängivet, och ni kommer inte att ha några invändningar, ni kommer inte att döma, eller analysera, och än mindre undersöka. Dessutom kommer ni att kunna lyda Gud ända in i döden, tillåta Gud att styra er och slakta er som ett får, så att ni kan bli 1990-talets Petrusar och kan älska Gud till det yttersta, till och med på korset, utan minsta klagan. Först då kommer ni att kunna leva som Petrusar på 1990-talet.

Alla som beslutat sig för att göra det kan tjäna Gud – men det måste vara så att enbart de som noggrant värnar om Guds vilja, och som förstår Guds vilja, är kvalificerade för och berättigade att tjäna Gud. Era erfarenheter kanske säger att många tror att man tjänar Gud genom att idogt sprida evangeliet åt Gud, ge sig ut på vägarna för Guds skull, offra för Gud, och så vidare – till och med de mycket religiösa människorna tror att man tjänar Gud genom att springa runt med en Bibel i händerna, sprida evangeliet om himmelriket och frälsa människor genom att få dem att ångra sig och bekänna. Många religiösa företrädare tror att tjäna Gud innebär att predika i kyrkor efter att ha studerat vid prästseminariet och att undervisa människor genom att läsa kapitel ur Bibeln för dem, och många medbröder och -systrar tror att tjäna Gud innebär att aldrig gifta sig eller skaffa familj och att i stället överlämna hela sitt väsen till Gud. Det finns också människor i fattiga områden som tror att tjäna Gud innebär att hela de sjuka och driva ut demoner, eller be för sina bröder och systrar, eller tjäna dem. Bland er finns det många som tror att tjäna Gud innebär att äta och dricka Guds ord, be till Gud varje dag, och besöka kyrkor överallt, likväl som det finns människor som säger att leva kyrkans liv innebär att tjäna Gud. Men det är få människor som vet vad det faktiskt innebär att tjäna Gud. Även om det finns lika många som tjänar Gud som det finns stjärnor på himlen är antalet människor som kan tjäna direkt, och som förmår tjäna

---

Guds vilja, ynkligt – obetydligt litet. Varför säger Jag det? Jag säger det för att ni inte förstår substansen i frasen ”tjäna Gud”, och ni förstår så lite av hur man tjänar Guds vilja. Det finns ett brådskande behov av att folk förstår exakt vilken sorts tjänande som kan vara i överensstämmelse med hans vilja.

Om ni vill tjäna i enlighet med Guds vilja måste ni först förstå vilken sorts människor Gud finner behag i, vilken sorts människor Gud avskyr, vilken sorts människor Gud fullkomnar och vilken sorts människor som är kompetenta att tjäna Gud. Denna kunskap är det minsta som ni bör vara utrustade med. Dessutom bör ni känna till syftet med Guds verk, och det verk som Gud kommer att utföra här och nu. Först när ni förstått det, och genom vägledning från Guds ord, kommer ni att träda in och ta emot Guds uppdrag. När ni faktiskt upplever utifrån Guds ord, och när ni i sanning förstår Guds verk, då kommer ni att vara kvalificerade att tjäna Gud. Och det är när ni tjänar honom som Gud upplyser era andliga ögon och låter er få en större förståelse för hans verk och se det klarare. När du träder in till den verkligheten blir dina upplevelser djupare och mer verkliga, och alla som har gjort den erfarenheten kommer att kunna röra sig mellan kyrkorna och försörja sina bröder och systrar, så att båda sidor får hjälp av den andra sidans styrkor att kompensera sina egna tillkortakommanden och så att ni får en rikare kunskap i anden. Först därefter kommer ni att kunna tjäna Guds vilja och fullkomnas av Gud i ert tjänande.

De som tjänar Gud måste vara Guds förtrogna, de ska behaga Gud och kunna vara absolut lojala mot honom. Oavsett om du handlar bakom människor eller framför dem kan du vinna Guds glädje inför Gud och kunna stå fast inför Gud, och oavsett hur andra behandlar dig går du alltid din egen väg och engagerar dig verkligen i Guds börda. Endast en sådan människa står Gud nära. Att människor som står Gud nära kan tjäna honom direkt beror på att de har fått Guds stora uppdrag, och Guds börda, och kan ta Guds hjärta som sitt eget och Guds börda som sin egen. De bryr sig inte om huruvida de själva vinner eller förlorar i fråga om framtidsutsikter: Till och med om de helt saknar framtidsutsikter och det inte finns något att vinna för dem, tror de alltid på Gud, med kärleksfullt hjärta. Och därför står de Gud nära. De som står Gud nära är också hans förtrogna; bara hans förtrogna kan dela hans rastlöshet och hans tankar, och även om deras kött är smärtande och svagt kan de uthärda smärta och försaka sådant de älskar för att göra Gud nöjd. Gud ger fler bördor till sådana människor, och det som Gud

---

önskar göra bärs fram i dessa människors vittnesbörd. Därför behagar dessa människor Gud, de är Guds tjänare efter hans hjärta, och bara sådana människor kan styra tillsammans med Gud. När du i sanning står Gud nära, då kommer du också att börja styra tillsammans med Gud.

Jesus kunde avsluta Guds uppdrag –hela mänsklighetens försoningsverk – för att han överlämnade alla bekymmer till Guds vilja, utan några personliga önskningar eller överväganden. Därför stod även han nära Gud – Gud själv, något som ni alla förstår mycket väl. (I själva verket var han Gud själv, som Gud vittande om. Jag nämner det här för att använda Jesus som illustration för det vi talar om.) Han kunde sätta Guds förvaltningsplan i centrum, och han bad alltid till den himmelske Fadern och sökte den himmelske Faderns vilja. Han bad, och han sa: ”Gud Fader! Låt Din vilja ske, och handla inte i enlighet med mina önskningar; jag ber dig handla enligt din plan. Människan må vara svag, men varför skulle du bry dig om henne? Hur skulle människan kunna vara värd din omsorg när hon är som en myra i din hand? I mitt hjärta önskar jag att bara utföra din vilja, och jag ber dig göra vad du vill göra med mig, i enlighet med dina avsikter.” På vägen till Jerusalem var Jesus ångestfylld, som om någon vridit om en kniv i hjärtat på honom, men ändå hade han inte minsta tanke på att svika sitt ord, utan det fanns hela tiden en kraft inom honom som drev honom framåt, mot korsfästelsen. Till sist spikades han upp på korset och blev en sinnebild för syndigt kött, och därmed avslutade han människans försoningsverk och lyftes över dödens och Hades bojar. Inför honom förlorade dödlighet, helvete och Hades sin kraft, och de besegrades av honom. Han levde i trettiofyra år, under vilka han alltid gjorde sitt yttersta för att uppfylla Guds vilja, i enlighet med Guds verk vid den tiden, utan att någonsin reflektera över personlig vinning eller förlust och enbart med tankar på Gud Faders vilja. Därför sa Gud, när han döpts: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har stor glädje.” På grund av hans tjänande inför Gud, som överensstämde med Guds vilja, lade Gud den tunga bördan att försona hela mänsklighetens på hans axlar och fick honom att fortsätta och avsluta verket, och han var kompetent och berättigad till att slutföra denna viktiga uppgift. Genom hela sitt liv uthärdade han omätligt lidande för Guds skull, och han frestades av Satan oräkneliga gånger, men han blev aldrig nedslagen. Gud gav honom en sådan uppgift eftersom han litade på honom och älskade honom, och därför sa Gud själv: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag har stor glädje.” Vid den tidpunkten var det

---

bara Jesus som kunde klara detta uppdrag, och det utgjorde en del av Guds avslutande av sitt arbete med mänsklighetens försoning i Nådens Tidsålder.

Om ni, som Jesus, kan överlämna alla bekymmer till Guds börda och vända er bort från ert eget kött, då kommer Gud att anförtro er sitt viktiga uppdrag, så att ni uppfyller villkoren för att tjäna Gud. Endast under sådana omständigheter kommer ni att våga säga att ni utför Guds vilja och fullgör hans uppdrag, och endast då kommer ni att våga säga att ni verkligen tjänar Gud. Jämfört med Jesu förebild, vågar du påstå att du står Gud nära? Vågar du säga att du utför Guds vilja? Vågar du säga att du i sanning tjänar Gud? Idag förstår du inte hur du ska tjäna Gud — dristar du dig då till att säga att du står honom nära? Om du påstår att du tjänar Gud, är det inte att häda mot honom? Tänk efter: Tjänar du Gud, eller dig själv? Du tjänar Satan, men ändå vidhåller du envist att du tjänar Gud – men är detta då inte en hädelse mot Gud? Många bakom mig eftertraktar den välsignelse som hög status ger, de frossar i mat, de älskar att sova och tillfredsställa köttet, alltid rädda att det inte ska finnas någon väg ut ur köttet. De utför inte sina avsedda uppgifter i kyrkan utan parasiterar på den, eller så förmanar de sina bröder och systrar med mina ord och använder sina maktpositioner för att spela herrar över andra. De säger hela tiden att de utför Guds vilja, de säger alltid att de står Gud nära – är det inte befängt? Om du har rätt drivkrafter men inte klarar av att tjäna Guds vilja, då är du dåraktig – men om dina drivkrafter inte är rätt och du ändå påstår dig tjäna Gud, då är du en person som går emot Gud, och du borde få Guds straff! Jag hyser ingen sympati för sådana människor! I Guds hus parasiterar de och traktar ständigt efter köttets bekvämligheter utan att tänka det minsta på Guds intressen. De söker alltid det som är bra för dem själva och bryr sig inte om Guds vilja. De accepterar inte Guds Andes granskning av något de gör. De manövrerar och bedrar ständigt sina bröder och systrar, de är falska, som en räv i en vingård, som alltid stjälar vindruvor och trampar ner plantor. Kan sådana människor stå Gud nära? Är du värdig att ta emot Guds välsignelser? Du tar inte ansvar för ditt liv eller för kyrkan – är du redo att ta emot Guds uppdrag? Vem skulle våga lita på någon som dig? När du tjänar så här, skulle Gud våga anförtro dig en större uppgift? Försenar du inte saker och ting?

Jag säger detta för att ni ska känna till vilka villkor som måste vara uppfyllda för att ni ska kunna tjäna i överensstämmelse med Guds vilja. Om ni inte överlämnar ert hjärta till Gud, om ni inte överlämnar alla era bekymmer till Guds vilja, som Jesus, då kan Gud

---

inte lita på er, och ni kommer till sist att bli dömda av Gud. Kanske hyser du idag, i ditt tjänande av Gud, alltid avsikten att föra Gud bakom ljuset och alltid behandla honom likgiltigt. Kort sagt, oavsett allt annat: Om du bedrar Gud kommer du att dömas hjärtlost. Ni bör alltid dra fördel av att just ha kommit in på den rätta vägen att tjäna Gud, och först lämna över ert hjärta till Gud, utan någon delad lojalitet. Oavsett om du står framför Gud eller framför andra människor, bör ditt hjärta alltid vara vänt mot Gud, och du bör vara fast besluten att älska Gud som Jesus. På det sättet kommer Gud att fullkomna dig, så att du blir en Guds tjänare som passar hans hjärta. Om du verkligen vill att Gud ska fullkomna dig bör du ändra din tidigare uppfattning om tron på Gud och ändra det sätt på vilket du brukat tjäna Gud, så att mer av dig fullkomnas av Gud. På det viset kommer Gud inte att överge dig, och du kommer, precis som Petrus, att vara med i förtruppen bland dem som älskar Gud. Om du förblir förhårdad så kommer du att möta samma öde som Judas. Detta bör förstås av alla som tror på Gud.

Angående Guds användning av människan

Ingen kan leva självständigt, utom de som ges särskild styrning och vägledning av den Helige Ande, för de kräver pastoral omsorg och herdeskap av dem som används av Gud. Därför upphöjer Gud i varje tidsålder olika människor som flänger och gnor för att valla kyrkorna för hans verks skull. Vilket betyder att Guds verk måste utföras genom dem som han ser välvilligt på och godkänner; den Helige Ande måste använda den del inom dem som är värdig att användas för att verka, och de görs redo att användas av Gud genom att de görs fullkomliga av den Helige Ande. Eftersom människans förmåga att förstå är alltför bristfällig, måste hon vallas av dem som används av Gud; det var samma sak när Gud använde Mose, hos vilken han fann mycket som var lämpligt att använda vid den tiden, och som han använde för att göra Guds verk i det stadiet. I det här stadiet använder Gud en människa och utnyttjar samtidigt också den del av henne som kan användas av den Helige Ande för att verka, och den Helige Ande både styr henne och gör den återstående, obrukbara, delen fullkomlig på samma gång.

Det verk som utförs av den som används av Gud är till för att samverka med Kristi eller den Helige Andes verk. Den här människan är upphöjd av Gud bland människorna, hon är på plats för att leda alla Guds utvalda, och hon är också upphöjd av Gud för att utföra verket som gäller mänskligt samarbete. Med en sådan människa, som kan utföra det verk som tillhör det mänskliga samarbetet, kan fler av Guds krav på människan och det verk som den Helige Ande måste utföra bland människorna uppnås. Ett annat sätt att uttrycka detta är så här: Guds mål med att använda denna människa är att alla som följer Gud ska kunna förstå Guds vilja bättre och kunna uppfylla fler av Guds krav. Eftersom människorna är oförmögna att förstå Guds ord eller Guds vilja direkt, har Gud upphöjt någon som används för att utföra ett sådant verk. Den här personen som används av Gud kan också beskrivas som en förmedlare genom vilken Gud vägleder människorna, som den "översättare" som kommunicerar mellan Gud och människorna. En sådan människa är alltså olik någon av dem som arbetar i Guds hushåll eller som är hans apostlar. Liksom de kan hon sägas vara en som tjänar Gud, men ändå skiljer hon sig i hög grad från de andra arbetarna och apostlarna i fråga om substansen i sitt verk och bakgrunden till Guds användning av henne. Beträffande substansen i hennes verk och bakgrunden till hennes användning så upphöjs den människa som används av Gud av honom, hon förbereds av Gud för Guds verk och hon samverkar i Guds eget verk.

Ingen människa skulle någonsin kunna utföra detta verk i hans ställe – det här handlar om mänsklig samverkan som är oundgänglig för det gudomliga verket. Det arbete som under tiden utförs av andra arbetare och apostlar är bara överförande och genomförande av de många aspekter av de arrangemang som hör till kyrkorna under varje skede, eller också arbetet med något enkelt ombesörjande av livet för att upprätthålla kyrkans liv. Dessa arbetare och apostlar är inte tillsatta av Gud, än mindre kan de sägas vara någon av dem som används av den Helige Ande. De är utvalda av kyrkorna, och efter att de har utbildats och danats under en tid behålls de som är lämpade, medan de som inte är lämpade skickas tillbaka till den plats de kom från. Eftersom dessa människor väljs ut bland kyrkorna, visar en del sin rätta färg sedan de blivit ledare, och en del utför till och med många onda gärningar och elimineras till slut. Den som å andra sidan används av Gud, är någon som har förberetts av Gud och som besitter en särskild kaliber och är mänsklig. Han har förberetts och gjorts fullkomlig i förväg av den Helige Ande och leds helt och hållet av den Helige Ande, och, i synnerhet när det gäller hans arbete, styrs han och får befallningar av den Helige Ande – som ett resultat av detta finns det inte något avsteg på den stig där Guds utvalda leds, för Gud tar sannerligen ansvar för sitt eget verk och Gud utför sitt eget verk i alla tider.

Den nya tidsålderns bud

När ni upplever Guds verk måste ni läsa Guds ord noga och rusta er med sanningen. Men oavsett vad ni vill göra eller hur ni vill göra det, så behövs inga uppriktiga eller ödmjuka böner från er sida – och sådana saker är faktiskt lönlösa. Men de problem ni står inför i dag är att ni inte vet hur ni ska uppleva Guds verk och att det är mycket passivitet i er. Ni kan många lärosatser, men ni har inte mycket verklighet. Är inte det ett tecken på att något är fel? Många felaktigheter kan ses hos er, i den här gruppen. Idag saknar ni förmåga att uppnå sådana prövningar som ”tjänstgörare”, och ni saknar förmåga att föreställa er eller åstadkomma andra prövningar och förädlingar med avseende på Guds ord. Ni måste hålla fast vid allt det som ni ska omsätta i praktiken. Det innebär att människor måste hålla fast vid alla plikter de ska uträtta. Det är det som människor bör hålla fast vid och det som de måste utföra. Låt den Helige Ande göra vad den Helige Ande måste göra, det kan ingen människa vara delaktig i. Människan bör hålla fast vid det som människan ska göra, vilket inte har någon koppling till den Helige Anden. Det är inget annat än vad människan ska göra, och hon bör hålla fast vid det som bud, precis som man håller fast vid lagen i Gamla testamentet. Även om inte Lagens Tidsålder är nu är det fortfarande många ord som man bör hålla fast vid som överensstämmer med Lagens Tidsålder, och de tillämpas inte bara genom att man förlitar sig på att bli vidrörd av den Helige Anden, utan utgör det som människan bör hålla fast vid. Till exempel: Du ska inte döma den praktiska Gudens verk. Du ska inte motsätta dig den människa som är omvittnad av Gud. Inför Gud ska du hålla dig på din plats och inte ägna dig åt utsvävningar. Du ska tala med måtta och dina ord och handlingar ska överensstämma med planerna hos den människa som är omvittnad av Gud. Du ska vörda Guds vittnesbörd. Du ska inte ignorera Guds verk och orden från hans mun. Du ska inte härma tonen och syftet i Guds yttranden. Utåt sett ska du inte göra något som uppenbarligen strider mot den människa som är omvittnad av Gud. Och så vidare. Detta är vad varje människa bör hålla fast vid. I varje tidsålder anger Gud många regler som är besläktade med lagarna och som människan ska hålla fast vid. Genom detta stävjar han människans sinnelag och ser om hon är uppriktig. Ta till exempel orden ”Hedra din far och din mor” från Gamla testamentets tid. De orden gäller inte idag. På den tiden stävjade de bara en del av människans yttre sinnelag, användes för att visa allvaret i människans tro på Gud och var ett kännetecken på de

---

som trodde på Gud. Även om det nu är Rikets Tidsålder finns det fortfarande många regler som människan måste hålla fast vid. Reglerna från förr gäller inte längre; idag finns det många, mer lämpliga, tillämpningar som människan ska följa och som är nödvändiga. De involverar inte den Helige Andes verk, utan ska tillämpas av människan.

Under Nådens Tidsålder övergavs många av tillämpningarna från Lagens Tidsålder, för dessa lagar var inte särskilt effektiva för arbetet på den tiden. När de hade övergivits infördes flera tillämpningar som ägnade sig väl för den tidsåldern, och som har blivit till dagens många regler. När dagens Gud kom kunde man undvara dessa regler och behövde inte längre hålla fast vid dem, och många tillämpningar infördes som ägnade sig väl för arbetet idag. Dessa tillämpningar är inte regler idag, men är till för att uppnå en effekt: de är lämpade för idag – och imorgon blir de kanske regler. Kort sagt bör du hålla fast vid det som är fruktbart för arbetet idag. Fäst inget avseende vid morgondagen. Det som görs idag är till för idag. Kanske finns det bättre tillämpningar i morgon som du kommer att vara tvungen att följa – men fundera inte för mycket över det, håll fast vid det som bör hållas fast vid idag för att undgå att sätta dig upp mot Gud. Idag finns det inget mer avgörande för människan att hålla fast vid än detta: Du får inte försöka lura den Gud som står inför dina ögon eller dölja något för honom. Du ska inte tala oanständigt eller arrogant inför Gud som står inför dig. Du ska inte bedra den Gud som du står inför med vackra ord och fagert tal för att vinna hans förtroende. Du ska inte agera respektlöst inför Gud. Du ska lyda allt som kommer från Guds mun och inte motsätta dig, opponera dig mot eller bestrida hans ord. Du ska inte tolka, på det vis som du anser lämpligt, orden som kommer från Guds mun. Du bör vakta din tunga så att den inte gör dig till ett byte för de ogudaktigas svekfulla intriger. Du bör vakta dina steg så att du inte överträder de gränser som Gud har utstakat för dig. Om du gör det kommer du att tala ord som i Guds perspektiv är inbilska och uppblåsta och följaktligen bli avskydd av Gud. Du ska inte sprida orden som kommer från Guds mun vårdslöst, för att inte andra ska håna dig och djävlarne gör sig lustiga över dig. Du ska lyda allt som dagens Gud gör. Även om det är något du inte förstår ska du inte fälla ditt omdöme om det, det enda du kan göra är att söka och skapa gemenskap. Ingen ska inkräkta på Guds ursprungliga position. Du kan inte göra annat än att tjäna dagens Gud utifrån människans ställning. Du kan inte undervisa om dagens Gud från människans ställning – att göra det är omdömeslöst. Ingen får ställa sig på det plats som hör till den

---

människa som omvittnas av Gud. Med dina ord, handlingar och innersta tankar står du i människans ställning. Det bör man stå fast vid, det är människans ansvar, det kan ingen ändra på och gör man det så bryter man mot de administrativa förordningarna. Det bör alla hålla i minnet.

Den långa period som Gud har ägnat åt att tala och yttra sig har fått människan att betrakta det som sin främsta uppgift att läsa och memorera Guds ord. Ingen ägnar sig åt tillämpning och ni står inte ens fast vid det ni bör stå fast vid, och det har medfört många svårigheter och problem för er tjänst. Om du inte har hållit fast vid det som du bör hålla fast vid innan du tillämpar Guds ord är du en av dem som blir avskydda och förkastade av Gud. När du håller fast vid dessa tillämpningar bör du vara uppriktig och ärlig. Du bör inte betrakta dem som bojor, utan hålla fast vid dem som bud. Idag bör du inte bekymra dig om vilka effekter som ska uppnås. Detta är kort sagt hur den Helige Ande verkar och den som begår en kränkning måste straffas. Den Helige Ande saknar känslor och är oberörd av din nuvarande förståelse. Om du kränker Gud idag kommer han att straffa dig. Om du kränker honom inom ramen för hans rättskipningsområde kommer han inte att skona dig. Han bryr sig inte om hur seriöst du håller fast vid Jesu ord. Om du gör fel idag kommer du att drabbas av dödsstraff. Hur skulle det kunna vara möjligt för dig att inte stå fast? Du måste stå fast – även om det innebär att utstå lite smärta! I framtiden kommer alla, oavsett religion, område, nation eller samfund, att vara tvungna att hålla fast vid dessa tillämpningar. Ingen är undantagen och ingen kommer att skonas! För de är vad den Helige Ande kommer att göra idag och ingen får bryta mot dem. Även om de inte är så märkvärdiga måste de utövas av var och en, och de är de bud till människan som gavs av Jesus, som väcktes från de döda och steg upp till himlen. Står det inte i "Vägen ... (7)" att Jesu definition av huruvida du är rättfärdig eller syndig är beroende av din inställning till Gud idag? Ingen får förbise den poängen. I lagens tidsålder trodde generation efter generation av fariseer på Gud, men när nådens tidsålder kom kände de inte igen Jesus, utan motsatte sig honom. Så kom det sig att det inte blev något av allt de gjorde, det var förgäves och accepterades inte av Gud. Om du kan genomskåda det kommer du inte så lätt att synda. Många människor kanske har mätt sig själva mot Gud. Hur smakar det att motsätta sig Gud, är det beskt eller sött? Du bör förstå detta – låtsas inte som att du inte vet. I sina hjärtan kanske vissa människor inte är övertygade ännu. Ändå vill jag råda dig att försöka det och se – se hur det smakar.

Det kommer att hindra många människor från att alltid vara misstänksamma mot det. Många läser Guds ord, men motsätter sig i hemlighet honom i sina hjärtan. När du har motsatt dig honom på det sättet, känns det då inte som om en kniv har vridits om i ditt hjärta? Om det inte är en oharmonisk familj är det ett fysiskt obehag eller söners och döttrars plågor. Även om din kropp besparas döden kommer Guds hand aldrig att lämna dig. Tror du att det kan vara så enkelt? Framför allt är det viktigt för de många som är nära Gud att fokusera på det här. Med tiden kommer du att glömma det och utan att märka det kastas in i frestelser, du kommer att bli likgiltig för allt och det blir början på att du syndar. Låter det banalt för dig? Om du klarar det väl har du chansen att bli fullkomnad – att få ta emot ledning från Guds egen mun inför Gud. Om du inte tycker att det är viktigt kommer du att få problem – du kommer att trotsa Gud, dina ord och handlingar kommer att bli utsvävande och förr eller senare kommer du att föras bort av kraftiga stormar och väldiga vågor. Det här är sådant som ni alla bör uppmärksamma. Den människa som är omvittnad av Gud kanske inte dömer dig, men Guds Ande är inte färdig med dig, han kommer inte att skona dig. Kan du stå ut med följderna av din kränkning? Följaktligen måste du, vad än Gud säger, omsätta hans ord i handling och hålla fast vid dem till varje pris. Det är inte enkelt!

Tusenårsriket har anlänt

Har ni sett vilket verk Gud kommer att genomföra bland dessa människor? Gud sade en gång att folk måste följa hans ord även i tusenårsriket, och i framtiden kommer Guds ord att direkt vägleda människans liv i Kanaans goda land. När Mose befann sig i vildmarken undervisade Gud honom och talade direkt till honom. Gud sände människorna mat, vatten och manna från himlen, och så är det än i dag: Gud har personligen sänt ner mat och dryck till folk, och han har personligen sänt förbannelser för att tukta människor. Varje enskilt steg i hans verk utförs alltså personligen av Gud. I dag söker människor efter att fakta ska inträffa, de söker tecken och under, och det är möjligt att alla dessa människor kommer att förkastas eftersom Guds verk blir mer och mer praktiskt. Ingen vet att Gud har stigit ner från himlen eller att Gud har skickat ner mat och stärkande drycker från himlen – men Gud finns faktiskt, och de översvallande scener från tusenårsriket som människor föreställer sig är också Guds egna ord. Detta är faktum, och endast detta är vad som kallas att regera med Gud på jorden. Att regera med Gud på jorden handlar om köttet. Det som inte är av köttet existerar inte på jorden, och därför gör alla de som fokuserar på att komma till den tredje himlen det förgäves. En dag, när hela universum återvänder till Gud, kommer centrum för hans verk i hela kosmos att följa hans yttranden; på andra håll kommer en del människor att använda telefonen, några kommer att ta flyg, somliga kommer att ta en båt över havet medan andra kommer att använda lasrar för att ta emot Guds yttranden. Alla kommer att tillbe, längtansfulla, alla kommer att närma sig Gud och samlas kring Gud; och alla kommer att tillbe Gud – och allt detta kommer att vara Guds gärningar. Kom ihåg detta! Gud kommer garanterat aldrig att börja på nytt någon annanstans. Gud kommer att förverkliga detta: han kommer att se till att alla människor i universum kommer inför honom och tillber Gud på jorden, och hans verk på andra platser kommer att upphöra och människorna kommer att tvingas söka den sanna vägen. Det kommer att vara som för Josef: Alla kom till honom för att få mat, och bugade sig inför honom, för han hade mat att äta. Folk kommer att tvingas söka den sanna vägen för att undvika svält. Hela det religiösa samhället kommer att drabbas av svår hungersnöd och dagens Gud är den enda källan till levande vatten och besitter den ständigt flödande källan som finns där till människans glädje, och folk kommer att komma och förlita sig på honom. Den dagen kommer Guds gärningar att uppenbaras och Gud blir förhärligad; alla människor i hela

---

universum kommer att dyrka denna helt vanliga "människa". Kommer inte detta att vara Guds härlighets dag? En dag kommer gamla pastorer att skicka telegram och söka vatten från det levande vattnets källa. De kommer att vara åldriga, men de kommer ändå för att tillbe denna person som de såg ner på. De kommer att erkänna honom med sina läppar och förtrösta på honom med sina hjärtan – är inte det här ett tecken och ett under? På Guds härlighets dag kommer hela riket att fröjdas och var och en som kommer till er och tar emot Guds goda nyheter kommer att välsignas av Gud, och de länder och människor som gör det kommer att välsignas och tas om hand av Gud. Det här kommer att vara den framtida inriktningen: De som tar emot yttrandena från Guds mun kommer att ha en väg att vandra på jorden, medan de som inte har Guds ord – de må vara affärsmän eller vetenskapsmän, pedagoger eller industrimagnater – kommer att få det svårt att ta ens ett enda steg och tvingas söka den sanna vägen. Det är innebörden i orden: "Med sanningen kommer du att färdas över hela världen; utan sanningen kommer du ingenstans." Detta är fakta: Gud kommer att använda Vägen (det vill säga alla sina ord) för att styra hela universum och för att råda över och erövra mänskligheten. Folk hoppas alltid på en stor förändring av Guds arbetsmetoder. För att tala klarspråk – det är med hjälp av ord som Gud styr människorna, och du måste göra vad han säger vare sig du vill eller inte; det här är ett objektiva faktum och något som alla måste lyda, det är dessutom ofrånkomligt och något som alla känner till.

Den Helige Ande ger människor en känsla. När folk har läst Guds ord känner de sig beslutsamma och lugna i hjärtat, medan de som inte skaffar sig Guds ord känner sig tomma. Detta är kraften i Guds ord. Folk måste läsa dem och när de läst dem har de fått näring, och de klarar sig inte utan dem. Det är som när folk använder opium: Drogen ger dem kraft och när de inte får den känner de dess starka sug och de har inga krafter. Sådan är tendensen bland folk idag. Att läsa Guds ord ger människor styrka. Om de inte läser dem känner de sig håglösa, men när de har läst dem reser de sig omedelbart från sin "sjukbädd". Det är så här Guds ord utövar makt på jorden och Gud härskar på jorden. En del människor vill ge sig av, eller har tröttnat på Guds verk. Oavsett vilket kan de inte skilja sig från Guds ord; hur svaga de än är måste de leva enligt Guds ord, och hur upproriska de än är vågar de ändå inte överge Guds ord. När Gud regerar och utövar sin makt, då visar Guds ord verkligen sin styrka; det är så Gud arbetar. När allt kommer omkring så är detta Guds arbetssätt och ingen kan lämna det. Guds ord kommer att

---

spridas i otaliga hem, alla kommer att känna till dem, och först då kommer hans verk att spridas i hela universum. Med andra ord måste Guds ord spridas om hans verk skall kunna spridas i hela universum. På Guds härlighets dag kommer Guds ord att visa sin kraft och auktoritet. Vartenda ett av hans ord sedan urminnes tider och fram till i dag kommer att genomföras och kommer att bli verklighet. På så sätt kommer Gud att förhärskas på jorden – det vill säga, hans ord kommer att härska på jorden. Alla onda kommer att tuktas av orden som utgår från Guds mun, alla rättfärdiga kommer att välsignas av orden som utgår från hans mun, och allt kommer att upprättas och fullbordas av orden som utgår från hans mun. Han kommer inte heller att göra några tecken eller under; allt kommer att uträttas av hans ord, och hans ord kommer att frambringa fakta. Alla på jorden kommer att prisa Guds ord, vare sig de är vuxna eller barn, män eller kvinnor, gamla eller unga kommer alla att föga sig efter Guds ord. Guds ord framträder i köttet så att folk kan se dem på jorden, livs levande. Det här är vad det innebär att Ordet blir kött. Gud har kommit till jorden i första hand för att uppnå det faktum att "Ordet blir kött", det vill säga, han har kommit för att hans ord ska kunna utgå ur köttet (och inte som på Mose tid i Gamla testamentet då Guds röst talade direkt från skyn). Därefter kommer alla hans ord att gå i uppfyllelse under tusenårsrikets tidsålder, de kommer att bli till synliga realiteter inför människans ögon, och folk kommer att se dem med egna ögon, klart och tydligt. Detta är den främsta meningen med Guds inkarnation. Nämligen att Andens verk utförs genom köttet och med hjälp av ord. Detta är den sanna innebörden i "Ordet blir kött" och "Ordets framträdande i köttet". Endast Gud kan uttrycka Andens vilja, och endast den inkarnerade Guden kan tala å Andens vägnar; Guds ord tydliggörs i den inkarnerade Guden och alla andra får vägledning av dem. Ingen är undantagen, alla existerar inom dessa ramar. Endast genom dessa yttranden kan människor bli medvetna; de som inte vinner något på detta sätt dagdrömmer om de tror att de kan vinna yttrandena från himlen. Detta är den auktoritet som demonstreras i Guds inkarnerade kött och får alla att tro på den med absolut övertygelse. Inte ens de mest ärevörddiga experter och religiösa pastorer kan yttra dessa ord. Allesamman måste de underkasta sig dem, och ingen kommer att kunna börja från början igen. Gud kommer att använda ord för att erövra universum. Han kommer inte att göra det genom sitt inkarnerade kött, utan genom att använda yttrandena från den inkarnerade Gudens mun för att erövra alla människor i hela

---

universum; endast detta är Ordet som blivit kött, och endast detta är Ordets framträdande i köttet. I människans ögon kanske det verkar som om Gud inte har gjort mycket – men Gud behöver bara yttra sina ord så kommer de att bli fullkomligt övertygade och fyllda av vördnad. Utan fakta gapar och skriker folk; med Guds ord tystnar de. Gud kommer garanterat att genomföra detta faktum, för det är Guds plan sedan länge: att förverkliga Ordets ankomst till jorden. Egentligen behöver jag inte förklara – när tusenårsriket kommer till jorden, kommer Guds ord till jorden. När det nya Jerusalem stiger ner från himlen är det Guds ord som kommer för att leva bland människorna, för att följa alla deras handlingar och alla deras innersta tankar. Detta är också en realitet som Gud kommer att åstadkomma; detta är det underbara med tusenårsriket. Det här är den plan som Gud har bestämt: Hans ord ska framträda på jorden i tusen år, och de kommer att manifesteras alla hans gärningar och avsluta hela hans verk på jorden, varefter detta stadium av mänskligheten skall nå sitt slut.

Du bör veta att den praktiske Guden är Gud själv

Vad bör du veta om den praktiske Guden? Anden, Personen och Ordet utgör den praktiske Guden själv, och detta är den sanna betydelsen av den praktiske Guden själv. Om du bara känner Personen – om du känner till hans vanor och personlighet – men inte känner till Andens verk eller vad Anden gör i köttet, och om du bara ägnar uppmärksamhet åt Anden och Ordet, och bara ber inför Anden, omedveten om Guds Andes verk i den praktiske Guden, då bevisar det likväl att du inte känner den praktiske Guden. Kunskap om den praktiske Guden inbegriper att känna till och uppleva hans ord, och att förstå reglerna och principerna för den Helige Andes verk och hur Guds Ande verkar i köttet. Det inbegriper dessutom kunskapen att varje handling som utförs av Gud i köttet styrs av Anden, och att de ord han talar är ett direkt uttryck för Anden. Så om du vill känna den praktiske Guden måste du först och främst veta hur Gud verkar i det mänskliga och i det gudomliga. Det handlar i sin tur om uttrycken för Anden, som alla människor engagerar sig i.

Vad omfattar Andens uttryck? Ibland verkar Gud i mänsklighet och ibland i gudomlighet, men i båda fallen är det Anden som har kontrollen. Vilken ande människor än har inom sig, är det den som kommer till uttryck utåt. Anden verkar normalt, men hans ledning genom Anden sker i två delar. En del är hans verk i det mänskliga, och den andra är hans verk genom det gudomliga. Du bör tydligt känna till detta. Andens verk varierar beroende på omständigheterna: När hans mänskliga verk behövs leder Anden detta mänskliga verk och när hans gudomliga verk behövs, framträder gudomligheten direkt för att utföra det. Eftersom Gud är verksam i köttet och framträder i köttet, verkar han både i det mänskliga och i det gudomliga. Hans verk i det mänskliga styrs av Anden och syftar till att tillgodose människors köttliga behov, underlätta deras kommunikation med honom, låta dem se Guds verklighet och normalitet och låta dem se att Guds Ande har kommit i köttet och finns bland människorna, lever tillsammans med människorna och kommunicerar med dem. Hans verk i det gudomliga har som syfte att sörja för människors liv och vägleda människor i allt från den positiva sidan, ändra människors sinnelag och låta dem verkligen skåda Andens framträdande i köttet. Tillväxten i människans liv uppnås huvudsakligen direkt genom Guds verk och ord i det gudomliga. Endast om människor accepterar Guds verk i det gudomliga kan de åstadkomma förändringar i sitt sinnelag och endast då kan de bli

---

mättade i sin ande; endast om man till detta lägger verket i det mänskliga – Guds vallning, stöd och försörjning i det mänskliga – kan resultaten av Guds arbete uppnås tillfullo. Den praktiske Guden själv som det talas om i dag är verksam både i det mänskliga och i det gudomliga. Genom den praktiske Gudens framträdande, uppnås hans normala mänskliga arbete och liv, liksom hans alltigenom gudomliga verk. Hans mänsklighet och gudomlighet är förenade till ett, och båda verkar genom ord. Oavsett om han verkar i det mänskliga eller det gudomliga, yttrar han ord. När Gud verkar i det mänskliga talar han mänsklighetens språk så att människor kan kommunicera och förstå. Hans ord talas tydligt, och de är lätta att förstå, så att de kan skänkas till alla människor. Oavsett om de besitter kunskap eller är dåligt utbildade kan de alla ta emot Guds ord. Guds verk i det gudomliga utförs också genom ord, men det är fullt av försörjning, det är fullt av liv, det är obefläckat av mänskliga idéer, det handlar inte om vad människor föredrar och det saknar mänskliga begränsningar – det ligger utanför varje normal mänsklighets gränser. Även det utförs i köttet, men det är Andens direkta uttryck. Om folk endast accepterar Guds verk i mänskligheten kommer de att begränsa sig till en viss omfattning, och därmed kommer de att behöva ständiga åtgärder, beskärning och fostran för att de ska förändras det minsta. Men utan den Helige Andes verk eller närvaro kommer de alltid att återgå till sina gamla vanor; det är endast genom gudomlighetens verk som dessa sjukdomar och brister kan åtgärdas, och endast då kan människor bli fulländade. I stället för konstanta åtgärder och beskärning krävs det positiv försörjning, som använder ord för att kompensera för alla brister, som använder ord för att avslöja människors varje tillstånd, som använder ord för att styra deras liv, deras varje yttrande, deras varje handling, för att blottlägga deras avsikter och motiv. Detta är den praktiske Gudens riktiga verk. Och därmed bör du i din inställning till den praktiske Guden underkasta dig hans mänsklighet, känna igen och erkänna honom, och dessutom bör du också acceptera och lyda det gudomliga verket och orden. Guds framträdande i köttet innebär att allt verk och alla ord av Guds Ande utförs genom hans normala mänskliga natur och genom hans inkarnerade kött. Med andra ord, Guds Ande både leder hans mänskliga verk och utför gudomlighetens verk i köttet, och i den inkarnerade Guden kan du se både Guds verk i mänsklighet och hans alltigenom gudomliga verk. Detta är den verkliga betydelsen av den praktiske Gudens framträdande i köttet. Om du kan se detta klart, kommer du att kunna förena alla Guds

---

olika delar, sluta sätta alltför stort värde på hans verk i det gudomliga och vara alltför avvisande mot hans verk i det mänskliga, och du kommer inte att gå till ytterligheter eller ta några omvägar. På det hela taget är betydelsen hos den praktiske Guden att hans mänskliga och gudomliga naturs verk, så som det leds av Anden, kommer till uttryck genom hans kött så att folk kan se att han lever och är verklig och äkta.

Guds Andes verk i den mänskliga naturen har övergångsfaser. Genom att fullända det mänskliga gör han det möjligt för sin mänsklighet att ta emot Andens ledning, varefter hans mänsklighet kan försörja och valla kyrkorna. Detta är ett uttryck för Guds normala verksamhet. Så om du kan se principerna för Guds verk i det mänskliga tydligt, kommer du troligen inte att ha felaktiga föreställningar om Guds verk i det mänskliga. Oavsett allt annat kan inte Guds Ande ha fel. Han har rätt och är felfri; han skulle inte göra någonting oriktigt. Det gudomliga verket är det direkta uttrycket för Guds vilja, utan inblandning av det mänskliga. Det genomgår inte fullkomning, utan kommer direkt från Anden. Att han trots det kan verka i det gudomliga beror på hans normala mänsklighet; den är inte på något sätt övernaturlig och verkar utövas av en normal person. Gud kom från himlen till jorden i första hand för att uttrycka Guds ord genom köttet, för att fullborda Guds Andes verk med hjälp av köttet.

I dag är människors kunskap om den praktiske Guden fortfarande alltför ensidig, och deras förståelse av inkarnationens betydelse är fortfarande alltför dålig. När det gäller Guds kött ser människor genom hans verk och ord att Guds Ande innefattar så mycket, att han är så rik. Men i slutänden kommer Guds vittnesbörd trots allt från Guds Ande: vad Gud gör i köttet, utifrån vilka principer han verkar, vad han gör i det mänskliga och vad han gör i det gudomliga. Människor måste ha kunskap om detta. I dag kan du tillbe den här personen, men i själva verket tillber du Anden. Detta är det allra minsta som borde uppnås i människors kunskap om Gud inkarnerad: att känna Andens väsen genom köttet, att känna Andens gudomliga verk i köttet och mänskliga verk i köttet, att acceptera Andens alla ord och yttranden i köttet och att se hur Guds Ande leder köttet och uppvisar sin makt i köttet. Människan lär alltså känna Anden i himlen genom köttet; att den praktiske Guden själv har framträtt bland människorna har undanröjt den vaga Guden själv i människors föreställningar; människors tillbedjan av den praktiske Guden själv har ökat deras lydnad mot Gud, och genom Guds Andes gudomliga verk i köttet och mänskliga verk i köttet, tar människan emot uppenbarelse

---

och vallning, och hennes livs sinnelag förändras. Detta är den enda verkliga meningen med Andens ankomst i köttet, och det handlar i första hand om att människor ska kunna kommunicera med Gud, lita på Gud och nå fram till kunskapen om Gud.

På det hela taget, vilken inställning bör människor ha till den praktiske Guden? Vad vet du om inkarnationen, om Ordets framträdande i köttet, om Guds framträdande i köttet, om den praktiske Gudens gärningar? Och vad talas det framför allt om idag? Inkarnationen, Ordets ankomst i köttet, och Guds framträdande i köttet – alla de här frågorna måste man förstå. Baserat på er mognad, och den era ni lever i, måste ni under era upplevelser i livet successivt komma till insikt om dessa saker och få en klar kunskap om dem. Den process genom vilken människor upplever Guds ord är densamma som den process genom vilken de känner till Guds ords framträdande i köttet. Ju mer människor upplever Guds ord, desto bättre känner de Guds Ande. Genom att uppleva Guds ord förstår människor principerna för Andens verksamhet och lär känna den praktiske Guden själv. Faktum är att när Gud fullkomnar människor och vinner dem, får han dem att lära känna den praktiske Gudens gärningar. Han använder den praktiske Gudens verk för att visa dem inkarnationens verkliga betydelse, och för att visa dem att Guds Ande faktiskt har framträtt inför människan. När människor vinns av Gud och fullkomnas av Gud, har den praktiske Gudens uttryck erövrat dem, den praktiske Gudens ord har förändrat dem och gett dem hans liv i deras inre, fyllt dem med vad han är (oavsett om det är vad han är som människa eller vad han är som Gud), och han fyller dem med sina ords innersta väsen och får människor att leva ut hans ord. När Gud vinner människor, gör han det främst genom att använda den praktiske Gudens ord och yttranden för att åtgärda människornas brister och för att bedöma och avslöja deras upproriska sinnelag, vilket får dem att vinna vad de behöver, och visa dem att Gud har kommit bland människorna. Viktigast av allt: det verk den praktiske Guden utför räddar varenda människa från Satans inflytande, och för dem bort från smutsens land och fördriver deras fördärvade sinnelag. Den mest genomgripande betydelsen av att vinnas av den praktiske Guden är att kunna använda den praktiske Guden som ett exempel, som en förebild, och leva ut normal mänsklighet och kunna praktisera i enlighet med den praktiske Gudens ord och krav utan minsta avvikelse eller avsteg, praktisera vad han än säger och kunna utföra vadhelst han begär. På detta sätt kommer du att ha vunnits av Gud. När du har vunnits av Gud äger du inte bara den Helige Andes verk,

---

utan framför allt kan du leva ut den praktiske Gudens krav. Att enbart ha den Helige Andens verk betyder inte att du har liv. Vad som är avgörande är om du är i stånd att handla i enlighet med den praktiske Gudens krav på dig, vilket hör samman med huruvida du är i stånd att vinnas av Gud. De här sakerna är den viktigaste meningen med den praktiske Gudens verk i köttet. Gud vinner alltså en grupp människor genom att verkligen och bokstavligen framträda i köttet och vara livslevande, genom att ses av människorna, faktiskt utföra Andens verk i köttet och fungera som en förebild för människor i köttet. Syftet med Guds ankomst i köttet är främst att göra det möjligt för människor att se Guds verkliga gärningar, att uppenbara den formlösa Anden i köttet och låta människor se och röra vid honom. På detta sätt kommer de som fulländas av honom att leva ut honom, de kommer att vinnas av honom och de kommer att vara efter hans hjärta. Om Gud enbart talade i himlen och inte faktiskt kom till jorden, då skulle människorna fortfarande vara oförmögna att känna Gud. De skulle bara kunna predika Guds gärningar med hjälp av tom teori och Guds ord skulle inte vara verklighet för dem. Gud har kommit till jorden främst för att utgöra ett exempel och en förebild för dem som ska vinnas av Gud. Endast på detta sätt kan människor verkligen känna Gud, röra vid Gud och se honom, och först då kan de verkligen vinnas av Gud.

Att känna Guds verk idag

Att känna Guds verk i dessa tider innebär till största delen att känna till vilket det huvudsakliga ämbetet är för den inkarnerade Guden under de sista dagarna och vad han har kommit för att göra på jorden. Jag har tidigare nämnt i mina ord att Gud har kommit till jorden (under de sista dagarna) för att vara en förebild innan han ger sig av. Hur är Gud den förebilden? Genom att tala ord, genom att verka och tala överallt. Detta är Guds verk under de sista dagarna. Han talar bara, så att jorden blir en värld av ord, så att varje person blir försörjd och upplyst av hans ord, så att människans ande väcks och hon är på det klara med visionerna. Under de sista dagarna har den inkarnerade Guden kommit till jorden främst för att tala. När Jesus kom spred han evangeliet om himmelriket och fullbordade korsfästelsens försoningsverk. Han satte punkt för Lagens Tidsålder och avskaffade allt det gamla. Jesu ankomst avslutade Lagens Tidsålder och inledde Nådens Tidsålder. Ankomsten av de sista dagarnas inkarnerade Gud har satt punkt för Nådens Tidsålder. Han har kommit främst för att tala sina ord, använda ord för att göra människan fullkomlig, upplysa och kasta ljus över människan och undanröja den vaga Gudens plats i människans hjärta. Det är inte det stadium av verket som Jesus utförde när han kom. När Jesus kom gjorde han många mirakel, han helade sjuka och drev ut demoner och utförde korsfästelsens försoningsverk. Som en konsekvens tror människan i sina föreställningar att det är sådan Gud bör vara. När Jesus kom utförde han nämligen inte verket med att ta bort avbilden av den vaga Guden ur människans hjärta. När han kom blev han korsfäst, han helade de sjuka och drev ut demoner och han spred evangeliet om himmelriket. I ett avseende tar Guds inkarnation under de sista dagarna bort den plats som den vaga Guden har i människans föreställningar, så att det inte längre finns en avbild av den vaga Guden i människans hjärta. Gud får människan att lära känna hans verklighet och avlägsnar den vaga Gudens plats i människans hjärta genom sina faktiska ord och sitt faktiska verk, sina förflyttningar över alla riken och det osedvanligt verkliga och normala verk som han utför bland människor. I ett annat avseende använder Gud de ord som talas av hans kött till att göra människan fullständig och till att fullborda allt. Det är det verk som Gud kommer att fullborda under de sista dagarna.

Vad ni behöver veta:

1. Guds verk är inte övernaturligt och ni bör inte hysa några föreställningar om det.

---

2. Ni måste förstå det huvudsakliga verk som den inkarnerade Guden har kommit för att utföra den här gången.

Han har inte kommit för att hela sjuka, driva ut demoner eller göra mirakel, och han har inte kommit för att sprida evangeliet om ånger eller för att skänka människan försoning. Det beror på att Jesus redan har utfört det verket och Gud upprepar inte samma verk. Idag har Gud kommit för att sätta punkt för Nådens Tidsålder och kasta ut alla praktiker från Nådens Tidsålder. Den praktiske Guden har kommit främst för att visa att han är verklig. När Jesus kom talade han inte många ord. Han visade i första hand mirakel, utförde tecken och under, helade sjuka och drev ut demoner eller uttalade profetior i syfte att övertyga människan och få människan att inse att han verkligen var Gud och en opartisk Gud. Han fullbordade slutligen korsfästelsens verk. Dagens Gud visar inga tecken och under och helar inte heller sjuka eller driver ut demoner. När Jesus kom representerade verket som han gjorde en del av Gud, men den här gången har Gud kommit för att genomföra det stadium av verket som väntar, för Gud upprepar inte samma verk. Han är den Gud som alltid är ny och aldrig gammal, så allt ni ser idag är den praktiske Gudens ord och verk.

De sista dagarnas inkarnerade Gud har kommit främst för att tala sina ord, förklara allt som är nödvändigt för människans liv, poängtera vad människan bör träda in i, visa människan Guds gärningar och visa människan Guds visdom, allmakt och förunderlighet. Genom de många sätt som Gud talar på kan människan skåda Guds suveränitet, Guds storhet och även Guds ödmjukhet och fördoldhet. Människan inser att Gud är suverän men att han är ödmjuk och fördold och kan bli den minste av alla. Vissa av hans ord talas direkt ur Andens perspektiv, vissa direkt ur människans perspektiv och vissa ur en tredje persons perspektiv. Därav kan man se att Gud verkar på väldigt skiftande sätt och det är med hjälp av ord som han låter människan inse det. Guds verk i de sista dagarna är både normalt och verkligt, så de sista dagarnas grupp människor utsätts för de svåraste av alla provningar. På grund av Guds normalitet och verklighet har alla människor trätt in i sådana provningar. Att människan har stigit in i Guds provningar beror på Guds normalitet och verklighet. Under Jesu tidsålder fanns det inga föreställningar eller provningar. Eftersom större delen av det verk som Jesus uträttade överensstämde med människans föreställningar följde man honom och hade inga föreställningar om honom. Dagens provningar är de svåraste som människan

---

någonsin har mött, och när det sägs att de här människorna har kommit ut ur den stora vedermödan är det denna vedermöda man syftar på. Idag talar Gud för att skapa förtröstan, kärlek, tolerans och lydnad hos dessa människor. De ord som talas av de sista dagarnas inkarnerade Gud är i enlighet med substansen i människans natur, i enlighet med människans beteende och i enlighet med det som människan bör träda in i idag. Hans ord är både verkliga och normala: Han talar inte om morgondagen och han ser inte heller tillbaka på gårdagen. Han talar bara om det man bör träda in i, omsätta i praktiken och förstå idag. Om det idag skulle dyka upp en person som har förmågan att göra tecken och under, driva ut demoner, bota sjuka och göra många mirakel, och om den personen påstod sig vara Jesus som har kommit, då skulle det vara en förfälskning som åstadkommit av onda andar som härmar Jesus. Kom ihåg det här! Gud upprepar inte sitt verk. Jesu stadium av verket är redan fullbordat och Gud kommer aldrig att genomföra det stadiet av verket igen. Guds verk är oförenligt med människans föreställningar. Gamla testamentet förutsade till exempel att det skulle komma en Messias, och Jesu ankomst var uppfyllelsen av denna profetia, så därför skulle det vara fel om en annan Messias kom igen. Jesus har redan kommit en gång och det skulle vara fel om Jesus kom igen den här gången. Det finns ett namn för varje tidsålder och varje namn kännetecknas av den tidsåldern. I människans föreställningar måste Gud alltid göra tecken och under, alltid bota sjuka och driva ut demoner och han måste alltid vara precis som Jesus. Men den här gången är Gud inte alls sådan. Om Gud under de sista dagarna fortsatte att göra tecken och under och fortsatte att driva ut demoner och bota sjuka – om han gjorde precis detsamma som Jesus – då skulle Gud upprepa samma verk och Jesu verk skulle sakna betydelse eller värde. Därför genomför Gud ett stadium av verket i varje tidsålder. Så snart ett stadium av hans verk har fullbordats efterrapar de onda andarna det, och när Satan börjat följa Gud i härlarna byter Gud till en annan metod. Så snart Gud har fullbordat ett stadium av sitt verk börjar onda andar efterrapa det. Det här måste ni ha klart för er. Varför är Guds verk i dag annorlunda än Jesu verk? Varför gör inte Gud tecken och under, driver ut demoner och botar sjuka i dag? Om Jesu verk hade varit detsamma som det verk som utfördes under lagens tidsålder, skulle han då ha kunnat företräda nådens tidsålders Gud? Hade han kunnat fullborda korsfästelsens verk? Om Jesus hade gått in i templet och firat sabbaten, som under lagens tidsålder, skulle han inte ha blivit förföljd av någon utan accepterad av alla. Om

---

det varit så, hade han då blivit korsfäst? Hade han kunnat fullborda återlösningens verk? Vad skulle det vara för mening med att de sista dagarnas inkarnerade Gud gjorde tecken och under som Jesus? Endast om Gud genomför en ny del av sitt verk de sista dagarna, en som representerar en del av hans förvaltningsplan, kan människan vinna en djupare kunskap om Gud, och först då kan Guds förvaltningsplan fullbordas.

Under de sista dagarna har Gud kommit främst för att tala sina ord. Han talar ur Andens perspektiv, ur människans perspektiv och ur en tredje persons perspektiv. Han talar på olika sätt och använder ett visst sätt för en viss tidsperiod och använder sätten att tala till att förändra människans föreställningar och undanröja avbilden av den vaga Guden ur människans hjärta. Det är det huvudsakliga verk som utförs av Gud. Eftersom människan tror att Gud har kommit för att hela sjuka, driva ut demoner, göra mirakel och skänka materiella välsignelser till människan, genomför Gud detta stadium av verket – tukta och domens verk – i syfte att undanröja sådant ur människans föreställningar, så att människan kan känna Guds verklighet och normalitet, och så att avbilden av Jesus kan undanröjas ur hennes hjärta och ersättas med en ny avbild av Gud. Så snart avbilden av Gud inom människan blir gammal blir den en avgud. När Jesus kom och genomförde det stadiet av verket representerade han inte Gud i sin helhet. Han utförde tecken och under, talade några ord och blev slutligen korsfäst, och han representerade en del av Gud. Han kunde inte representera allt som finns av Gud, men representerade Gud genom att göra en del av Guds verk. Det beror på att Gud är så stor och så underbar och outgrundlig och på att Gud endast uträttar en del av sitt verk i varje tidsålder. Det verk som Gud uträttar i den här tidsåldern innebär främst att förse människans liv med ord, blotta människans fördärvade sinnelag och substansen i hennes natur, eliminera religiösa föreställningar, feodalt tänkande, föråldrat tänkande, såväl som människans kunskap och kultur. Allt detta måste blottläggas och rensas bort genom Guds ord. Under de sista dagarna använder Gud ord, inte tecken och under, för att göra människan fullkomlig. Han använder sina ord till att blotta människan, döma människan, tukta människan och göra henne fullkomlig, så att människan i Guds ord börjar se Guds vishet och ljuvlighet och börjar förstå Guds sinnelag, så att människan skådar Guds gärningar genom hans ord. I Lagens Tidsålder ledde Jehova Mose ut ur Egypten med sina ord och talade några ord till israeliterna. Den gången manifesterades delar av Guds gärningar, men då människans kaliber var begränsad och inget kunde

---

göra hennes kunskap fullständig, fortsatte Gud att tala och verka. I Nådens Tidsålder fick människan än en gång se delar av Guds gärningar. Jesus hade förmågan att göra tecken och under, hela sjuka och driva ut demoner och bli korsfäst och uppstå tre dagar senare och framträda i köttet för människan. Om Gud visste människan inte mer än så. Människan vet så mycket som visas för henne av Gud och om Gud inte skulle visa något mer för henne skulle människans begränsning av Gud bli av samma omfattning. Därför fortsätter Gud att verka, så att människans kunskap om honom fördjupas och så att hon successivt lär känna Guds substans. Under de sista dagarna använder Gud sina ord till att göra människan fullkomlig. Ditt fördärvade sinne lag avslöjas av Guds ord och dina religiösa föreställningar byts ut mot verkligheten om Gud. De sista dagarnas inkarnerade Gud har kommit främst för att uppfylla orden att "Ordet blir kött, Ordet kommer in i köttet och Ordet framträder i köttet", och om du inte har en grundlig kunskap om detta kommer du fortfarande att sakna förmåga att stå stadigt. Under de sista dagarna avser Gud i första hand att genomföra ett stadium av verk där ordet framträder i köttet, och det är en del av Guds förvaltningsplan. Därför måste er kunskap vara tydlig; oavsett hur Gud verkar tillåter han inte att människan begränsar honom. Om inte Gud uträttade detta verk de sista dagarna skulle inte människans kunskap om honom kunna sträcka sig längre. Du skulle bara veta att Gud kan bli korsfäst och att han kan förstöra Sodom och att Jesus kan uppstå från de döda och framträda för Petrus ... Men ni skulle aldrig säga att Guds ord kan åstadkomma allt och erövrar människan. Endast genom att erfara Guds ord kan ni tala om sådan kunskap och ju mer ni erfar av Guds verk desto grundligare blir er kunskap om honom. Först då kommer ni sluta att begränsa Gud i era föreställningar. Människan lär känna Gud genom att erfara hans verk och det finns inget annat rätt sätt att känna Gud. Idag är det många som bara väntar på att få se tecken och under och katastrofens tid. Tror du på Gud eller tror du på de stora katastroferna? När de stora katastroferna kommer är det för sent, och om Gud inte sänder ner de stora katastroferna, är han inte Gud då? Tror du på tecken och under eller tror du på Gud själv? Jesus visade inte tecken och under när han hånades av andra; var han då inte Gud? Tror du på tecken och under eller tror du på Guds substans? Människans åsikter om tron på Gud är felaktiga! Jehova talade många ord i Lagens Tidsålder, men idag återstår många av dem att fullborda. Kan ni säga att Jehova inte var Gud?

Idag bör det stå klart för er alla att det, under de sista dagarna, huvudsakligen är det faktum att "ordet blir kött" som åstadkoms av Gud. Genom sitt faktiska verk på jorden får han människan att känna honom och inlåta sig med honom och se hans faktiska gärningar. Han får människan att tydligt inse att han har förmågan att visa tecken och under och det händer också att han inte kan göra det, och det har att göra med på tidsåldern. Av det kan du se att Gud inte saknar förmåga att visa tecken och under, utan istället ändrar sitt sätt att verka beroende på verket och beroende på tidsåldern. I verkets nuvarande stadium visar han inga tecken och under. Att han visade tecken och under i Jesu tidsålder berodde på att hans verk var annorlunda i den tidsåldern. Gud verkar inte så idag och vissa tror att han inte kan visa tecken och under, eller så tror de att om han inte visar tecken och under, då är han inte Gud. Är inte det ett felslut? Gud har förmåga att visa tecken och under, men nu är han verksam i en annan tidsålder och därför utför han inget sådant verk. Eftersom det nu är en annan tidsålder och det nu är ett annat stadium av Guds verk är också de gärningar som manifesteras av Gud annorlunda. Människans tro på Gud är inte tron på tecken och under, inte heller tron på mirakel utan tron på hans konkreta verk i den nya tidsåldern. Människan lär känna Gud genom Guds sätt att verka och denna kunskap ger upphov till tron på Gud hos människan, det vill säga tron på Guds verk och gärningar. I det här stadiet av verket talar Gud i första hand. Förvänta dig inte att få se tecken och under, det kommer du inte att göra! För du föddes inte i Nådens Tidsålder. Om du hade gjort det kunde du fått se tecken och under, men du föddes under de sista dagarna och därför kan du bara se Guds verklighet och normalitet. Förvänta dig inte att få se den övernaturliga Jesus under de sista dagarna. Du har bara förmåga att se den praktiska inkarnerade Guden som inte skiljer sig från en vanlig människa. I varje tidsålder manifesterar Gud olika gärningar. I varje tidsålder manifesterar han delar av Guds gärningar och verket i varje tidsålder representerar en del av Guds sinnelag, och det representerar en del av Guds gärningar. De gärningar som han manifesterar varierar med den tidsålder han verkar inom, men de ger alla människan en kunskap om Gud som är djupare, en tro på Gud som är mer jordnära och mer sann. Människan tror på Gud på grund av alla Guds gärningar och på grund av att Gud är så underbar, så stor, för att han är allsmäktig och outgrundlig. Om du tror på Gud för att han kan utföra tecken och under och hela sjuka och driva ut demoner, då är er inställning felaktig och några skulle säga till er: "Har inte de onda

---

andarna också förmåga att göra sådana saker?” Är det inte att förväxla bilden av Gud med bilden av Satan? Idag beror människans tro på Gud på hans många gärningar och den väldiga mängd arbete han utför och de många sätt han talar på. Gud använder sina uttalanden till att erövra människan och göra henne fullkomlig. Människan tror på Gud på grund av hans många gärningar, inte för att han kan visa tecken och under och människan förstår honom bara för att de ser hans gärningar. Endast genom att känna till Guds faktiska gärningar, hur han verkar, vilka kloka metoder han använder, hur han talar och hur han gör människan fullkomlig – endast genom att känna till de aspekterna – kan du greppa Guds verklighet och förstå hans sinnelag, veta vad han tycker om, vad han avskyr, hur han verkar i människan. Genom att förstå Guds sympatier och antipatier kan ni skilja det positiva från det negativa och genom er kunskap om Gud får ni framgång i era liv. Ni måste kort sagt vinna kunskap om Guds verk och rätta till era åsikter om tron på Gud.

Är Guds verk så enkelt som människan föreställer sig?

Som en som tror på Gud bör du förstå att du i dag, genom att ta emot Guds verk under de sista dagarna och Guds plans hela verk i dig, verkligen har tagit emot stor upphöjelse och frälsning från Gud. Allt Guds verk i hela universum har fokuserats på denna grupp människor. Han har satt in alla sina ansträngningar för er och offrat allt för er; han har återvunnit och gett till er allt verk av Anden i hela universum. Det är därför som jag säger att det är ni som är de lyckliga. Dessutom har han flyttat sin härlighet från Israel, sitt utvalda folk, till er för att göra syftet med sin plan helt uppenbar genom den grupp av människor som ni är. Därför är det ni som ska ta emot Guds arv, och än mer vara arvtagare till Guds härlighet. Kanske ni alla minns dessa ord: "För vårt ringa lidande, som bara är tillfälligt, utverkar en mycket mer överträffande och evig tyngd av härlighet åt oss." Ni har alla hört detta ordspråk i det förflutna, och ändå förstod ingen ordens sanna mening. I dag känner ni väl till den verkliga innebörden i dem. Dessa ord är vad Gud ska uppfylla under de sista dagarna. Och de kommer att uppfyllas för dem som på ett grymt sätt är drabbade av den stora röda draken i det land där den ligger. Den stora röda draken förföljer Gud och är Guds fiende, så i detta land är de som tror på Gud underkastade förödmjukelse och förföljelse. Det är därför som dessa ord ska bli verklighet i den grupp av människor som ni är. När verket utförs i ett land som vänder sig mot Gud, möts allt hans verk av omåttligt hinder, och många av hans ord kan inte uppfyllas i god tid; därför förfinas människor på grund av Guds ord. Även detta är en form av lidande. Det är mycket mödosamt för Gud att utföra sitt verk i den stora röda drakens land, men det är genom en sådan svårighet som Gud gör ett stadium av sitt verk för att uppenbara sin visdom och sina underbara gärningar. Gud utnyttjar detta tillfälle till att fullända denna grupp människor. På grund av människors lidande, deras kaliber och allt det sataniska sinnelaget hos människor i detta orena land utför Gud sitt renings- och erövringsverk, så att han utifrån detta kan vinna ära och vinna dem som vittnar om hans gärningar. Detta är den fulla innebörden av alla de offer som Gud har gjort för denna grupp människor. Det vill säga, Gud utför erövringens verk just genom dem som vänder sig mot honom. Bara på detta sätt kan Guds stora makt manifesteras. Med andra ord, bara de som är i det orena landet är värda att ärva Guds härlighet, och bara detta kan sätta Guds stora makt i förgrunden. Det är därför som jag säger att Guds härlighet vinnas i det orena landet och av dem som

---

lever i det. Detta är Guds vilja. Detta är precis som under det stadium då Jesus verkade; han kunde bara bli förhärligad bland de fariséer som förföljde honom. Om det inte hade varit för sådan förföljelse och Judas förräderi skulle Jesus inte ha förlöjligats eller förtalats, än mindre korsfästs, och han kunde alltså aldrig ha vunnit ära. Varhelst Gud verkar i varje tidsålder och varhelst han utför sitt verk i köttet vinner han ära, och där vinner han dem som han avser att vinna. Detta är Guds verks plan och detta är hans förvaltning.

I Guds plan över många tusen år är det verk som görs i köttet indelat i två delar: Först är det korsfästelsens verk, för vilket han äras; det andra är erövrandets och fullkommandets verk i de sista dagarna, varigenom han kommer att vinna ära. Detta är Guds förvaltning. Betrakta därför inte Guds verk eller Guds uppdrag till er som för enkla. Ni är alla arvtagare till den mycket mer oerhörda och eviga tyngden som finns i Guds härlighet, och detta påbjöds särskilt av Gud. Av de två delarna i hans härlighet är en uppenbarad i er; en del av Guds härlighet är i sin helhet skänkt till er, så att den kan vara ert arv. Detta är upphöjelsen från Gud och hans plan som förutbestämts för länge sedan. Givet storheten i det verk som Gud har gjort i det land där den stora röda draken vistas hade ett sådant verk, om det flyttats någon annanstans, för länge sedan burit storslagen frukt och lätt accepterats av människan. Och ett sådant verk skulle vara alldeles för lätt att acceptera för de präster i Västerlandet som tror på Gud, för stadiet av Jesu verk tjänar som ett föregående exempel. Därför kan han inte uppnå detta stadium av förhärligandets verk någon annanstans; det vill säga eftersom det finns stöd av alla människor och erkännande av alla nationer, så finns det ingen plats för Guds härlighet att vila på. Och detta är exakt den enastående betydelse som detta stadium av verket har i detta land. Bland er finns det inte en människa som får skydd av lagen; det är snarare så, att ni straffas av lagen, och den större svårigheten är att ingen människa förstår er, vare sig det är era släktingar, era föräldrar, era vänner eller era kolleger. Inga förstår er. När Gud förkastar er, finns det inget sätt för er att fortsätta leva på jorden. Men ändå kan människor inte stå ut med att lämna Gud; detta är innebörden av Guds erövring av människor, och detta är Guds ära. Vad ni har ärvt denna dag överträffar det som alla tidigare apostlar och profeter har ärvt och är till och med större än Mose och Petrus arv. Välsignelser kan inte tas emot på en eller ett par dagar; de måste förtjänas genom mycket offer. Det vill säga, ni måste ha förfinad kärlek, stor tro och de många sanningar

---

som Gud ber er att nå fram till; dessutom måste ni kunna vända ert ansikte mot rättvisan och aldrig bli skrämnda eller underkasta er, och ni måste ha en ständig och oförtröttlig kärlek till Gud. Beslutsamhet krävs av er, liksom en förändring av ert livs sinnelag; ert fördärv måste botas, och ni måste acceptera Guds hela iscensättning utan klagomål, och till och med vara lydiga intill döden. Detta är vad ni bör åstadkomma. Detta är det slutliga målet för Guds verk och de krav som Gud ställer på denna grupp människor. Så som han ger till er, så måste han också begära av er i gengäld och ställa passande krav på er. Därför sker allt Guds verk inte utan orsak och utifrån detta kan man se varför Gud om och om igen utför sitt med höga normer och stränga krav försedda verk. Därför bör ni vara uppfyllda av tro på Gud. Kort sagt, allt Guds verk görs för er skull, så att ni blir värda att ta emot hans arv. Detta är inte så mycket för Guds egen äras skull utan för er frälsnings skull och för att göra denna grupp människor som är svårt drabbad i det orena landet fullkomlig. Ni måste förstå Guds vilja. Och därför uppmanar jag de många okunniga människor som saknar insyn eller förnuft: Sätt inte Gud på prov och gör inte motstånd längre. Gud har redan uthärdat allt lidande som människan aldrig har uthärdat och han har för länge sedan lidit mer förödmjukelse i människans ställe. Vad mer kan ni inte släppa? Vad skulle kunna vara viktigare än Guds vilja? Vad skulle kunna stå över Guds kärlek? Det är redan en dubbelt mödosam uppgift för Gud att utföra sitt verk i detta orena land. Om människan medvetet och självsvåldigt gör överträdelser, kommer Guds verk att behöva förlängas. I vilket fall som helst är detta inte i någons intresse och det är inte till nytta för någon. Gud är inte bunden av tiden; hans verk och hans härlighet kommer först. Hur lång tid det än tar kommer han därför inte att spara någon möda om det är hans verk. Detta är Guds sinnelag: Han kommer inte att vila förrän hans verk är utfört. Först när den tiden kommer att han erhåller den andra delen av sin ära kan hans verk avslutas. Om Gud inte skulle kunna avsluta verket med den andra delen av sin ära, så kommer aldrig hans dag att inträffa, hans hand kommer aldrig att avvika från hans utvalda, hans härlighet kommer aldrig att komma över Israel och hans plan kommer aldrig att slutföras. Ni bör se Guds vilja och se att Guds verk inte är så enkelt som skapelsen av himlarna och jorden och alla ting. För verket av i dag är att förvandla dem som har fördärvats, som blivit ytterst känslolösa, och att rena dem som skapades men sedan bearbetades av Satan. Det är inte skapelsen av Adam eller Eva, än mindre skapelsen av ljuset eller skapelsen av alla växter och djur.

Hans verk nu är att rena alla som har fördärvats av Satan så att de kan vinnas tillbaka och komma att tillhöra honom och bli hans ära. Ett sådant verk är inte så enkelt som människan föreställer sig att skapelsen av himlarna och jorden och alla ting är, och det har ingen likhet med att fördöma Satan till den bottenlösa avgrunden, som människan föreställer sig. Det är snarare att förvandla människan, att vända negativt till positivt och att ta i besittning det som inte tillhör honom. Detta är den inre berättelsen om detta stadium i Guds verk. Ni måste inse det, och ni bör inte förenkla saker och ting på ett överdrivet sätt. Guds verk är olikt allt vanligt arbete. Dess under kan inte förstås av människans sinne, och dess visdom kan inte nås av detta. Under detta stadium av sitt verk skapar Gud inte alla ting, och han förstör dem inte. Det är snarare så, att han förändrar hela sin skapelse och renar allt som har orenats av Satan. Därför ska Gud påbörja ett verk av stor vikt, och detta är den fullständiga betydelsen av Guds verk. Tror du, utifrån dessa ord, att Guds verk är så enkelt?

Du borde leva för sanningen eftersom du tror på Gud

Det vanliga problemet för alla människor är att de förstår sanningen men inte kan omsätta den i praktiken. En faktor är att människan är ovillig att betala priset, och den andra är att människans urskillningsförmåga är för otillräcklig; hon kan inte se förbi många av de svårigheter som finns i det verkliga livet och vet inte hur man praktiserar på lämpligt sätt. Eftersom människan har för lite erfarenhet, dålig kaliber och begränsad förståelse av sanningen, är hon oförmögen att lösa de svårigheter hon träffar på i livet. Hon kan bara ge läpparnas bekännelse till sin tro på Gud, men kan inte föra in Gud i sitt dagliga liv. Med andra ord, Gud är Gud och livet är livet, som om människan inte har någon relation med Gud i sitt liv. Det är vad alla människor tror. Med ett sådant sätt att tro på Gud kan människan inte vinnas och göras fullkomlig av honom i verkligheten. Det är sannerligen inte att Guds ord är ofullständigt, utan snarare att människans förmåga att ta emot hans ord helt enkelt är otillräcklig. Man kan säga att nästan ingen människa handlar efter Guds avsikter. Snarare är deras tro på Gud efter deras egna avsikter, etablerade religiösa föreställningar och seder. Få är de som genomgår en förvandling efter att ha accepterat Guds ord och börjar handla efter hans vilja. Snarare framhärdar de i sina missuppfattade övertygelser. När människan börjar tro på Gud, gör hon det utifrån religionens konventionella regler, och lever och samverkar med andra helt grundat på sin egen livsfilosofi. Så är fallet för nio av tio människor. Mycket få är de som utformar en annan plan och vänder ett nytt blad efter att ha börjat tro på Gud. Ingen ser på eller omsätter i praktiken Guds ord som sanningen.

Ta tron på Jesus, till exempel. Oavsett om en människa var nybörjare i tron eller hade tillhört tron under en mycket lång tid, så började alla helt enkelt använda vad de nu hade för "talanger" och visade upp vad det nu var för "förmågor" de hade. Människor lade helt enkelt bara till "tro på Gud", dessa tre ord, i sina vanliga liv, men ändrade inte något på sitt sinne, och deras tro på Gud växte inte det minsta. Människans strävan var varken varm eller kall. Hon sade inte att hon inte trodde, men hon gav sig inte heller fullt ut åt Gud. Hon hade aldrig på riktigt älskat Gud eller lytt Gud. Hennes tro på Gud var både äkta och låtsad, och hon blundade och var inte uppriktig i praktiserandet av sin tro. Hon fortsatte i ett sådant omtöcknat tillstånd ända från början fram till tiden för sin död. Vad är meningen i detta? Idag måste du komma in på rätt spår eftersom du tror på den praktiske Gud. När du har tro på Gud bör du inte bara söka välsignelser, utan söka

---

att älska Gud och känna Gud. Genom hans upplysning och din egen strävan kan du äta och dricka hans ord, utveckla en sann förståelse av Gud, och ha en sann kärlek till Gud som kommer från ditt hjärta. Med andra ord är din kärlek till Gud den mest äkta, så att ingen kan förstöra eller stå i vägen för din kärlek till honom. Då är du på rätt spår i tron till Gud. Det bevisar att du tillhör Gud, för ditt hjärta har tagits i besittning av Gud och då kan du inte besittas av någonting annat. På grund av din erfarenhet, det pris du betalat och Guds verk, kan du utveckla en oombedd kärlek till Gud. Då befrias du från Satans inflytande och lever i ljuset av Guds ord. Först när du har brutit dig fri från mörkrets inflytande kan du bedömas ha vunnit Gud. I din tro på Gud måste du söka detta mål. Detta är plikten för var och en av er. Ingen bör vara tillfreds med saker och ting som de är. Du kan inte vara tvehågsen gentemot Guds verk eller ta lätt på det. Du bör tänka på Gud i alla avseenden och vid alla tillfällen, och göra allting för hans skull. Och när du talar eller gör saker, bör du sätta Guds hus intressen först. Bara detta är i enlighet med Guds vilja.

Det största felet med människan som har tro på Gud är att hennes tro bara är i ord, och Gud finns inte alls i hennes praktiska liv. Alla människor tror sannerligen på Guds existens, ändå är inte Gud en del av deras vardagliga liv. Många böner till Gud kommer från människans mun, men Gud har liten plats i hennes hjärta, och därmed provar Gud människan om och om igen. Eftersom människan är oren har Gud inget annat alternativ än att pröva människan, så att hon kan känna skam och lära känna sig själv i provningarna. I annat fall skall alla människor bli ärkeängels barn, och bli allt mer fördärvad. Under människans tro på Gud kastas många personliga motiv och mål åt sidan medan hon oupphörligen renas av Gud. I annat fall kan ingen människa användas av Gud, och Gud har inget sätt att göra det verk i människan som han borde. Gud renar först människan. I den processen kan människan komma till vetskap om sig själv och Gud kan förändra människan. Först efter det kan Gud arbeta in sitt liv i människan, och bara på det sättet kan människans hjärta vändas helt och hållet till Gud. Att tro på Gud är alltså inte så enkelt som människan kanske säger. Om du bara har kunskap men inte har hans ord som liv; om du är begränsad endast till din egen kunskap men inte kan praktisera sanningen eller leva ut Guds ord, då är detta som Gud ser det desto mer bevis för att du inte har ett hjärta av kärlek till Gud, och det visar att ditt hjärta inte tillhör Gud. Att lära känna Gud genom att tro på honom; detta är det slutliga målet och det

---

som människan skall söka. Du måste anstränga dig för att leva ut Guds ord så att de kan förverkligas i din praktik. Om du bara har dogmatisk kunskap, kommer din tro på Gud att bli till intet. Bara om du också praktiserar och lever ut hans ord kan din tro anses vara fullständig och i enlighet med Guds vilja. På den här vägen kan många människor tala om mycket kunskap, men i deras dödsstund svämmas deras ögon över av tårar, och de hatar sig själva för att ha slösat bort en livstid och levt för ingenting till hög ålder. De förstår bara dogmer men kan inte omsätta sanningen i praktiken och vittna om Gud, utan springer istället bara hit och dit, flitiga som myror; när de står vid dödens rand ser de till sist att de saknar sant vittnesbörd, att de inte känner Gud alls. Är det inte för sent då? Varför fångar du inte dagen och söker den sanning som du älskar? Varför vänta till i morgon? Om du inte lider för sanningen i livet eller försöker vinna den, kan det vara så att du önskar känna ånger i dödens timme? Varför tror du i så fall på Gud? I själva verket finns det många områden där människan, om hon bara sätter till lite ansträngning, kan omsätta sanningen i praktiken och därmed tillfredsställa Gud. Människans hjärta är ständigt besatt av demoner och därför kan hon inte handla för Guds skull. Snarare färdas hon ständigt fram och tillbaka för köttet, och vinner ingenting i slutänden. Det är av dessa skäl som människan jämt har bekymmer och bedrävelser. Är inte de plågor från Satan? Är detta inte köttets fördärv? Du borde inte lura Gud genom att bara ge läpparnas bekännelse. Snarare måste du vidta konkreta åtgärder. Lura inte dig själv; vad är det för mening med det? Vad kan du vinna på att leva för köttets skull och slita för berömmelse och rikedom?

De sju åskorna mullrar – profeterar att evangeliet om riket skall spridas över hela universum

Jag sprider mitt verk bland de hedniska nationerna. Min härlighet blixtrar genom hela universum; min vilja är förkroppsligad i stjärna-stjärna-prick-prick-folket, som alla styrs av min hand och tar itu med de uppgifter jag har gett dem. Från och med nu har jag trätt in i en ny tidsålder, och för alla människor in i en annan värld. När jag återvände till mitt ”hemland”, påbörjade jag ännu en del av verket i min ursprungliga plan, så att människan skulle lära känna mig djupare. Jag betraktar universum i dess helhet och ser att^[a] det är en lämplig tidpunkt för mitt verk, så jag skyndar fram och tillbaka, och utför mitt nya verk på människan. Detta är en ny tidsålder, trots allt, och jag har fört med mig ett nytt verk för att leda fler människor in i den nya tidsåldern och förkasta fler av dem jag skall göra slut på. I den stora röda drakens nation har jag genomfört en fas i verket som är obegriplig för människor, vilket får dem att vaka i vinden, varefter många stillsamt driver bort med vinden. Detta är sannerligen den ”tröskplats” som jag håller på att röja; det är vad jag längtar efter och det är också min plan. För många ogudaktiga har smugit sig in medan jag utför mitt verk, men jag har inte bråttom att driva bort dem. Istället skall jag skingra dem när tiden är mogen. Först efter det skall jag vara livets källa, och låta dem som verkligen älskar mig ta emot fikonsträdets frukt och liljans doft från mig. I det land där Satan vistas, stoftets land, finns inget rent guld kvar, bara sand, och därmed, i mötet med dessa omständigheter, utför jag en fas i verket. Du ska veta att det jag vinner är äkta, förfinat guld, inte sand. Hur kan de ogudaktiga stanna kvar i mitt hus? Hur kan jag låta rävar vara parasiter i mitt paradiset? Jag använder alla tänkbara medel för att driva ut dessa ting. Innan min vilja avslöjas, vet ingen vad jag skall göra. Jag tar detta tillfälle i akt och driver ut dessa ogudaktiga, och de tvingas lämna min närvaro. Detta är vad jag gör med de ogudaktiga, men det kommer fortfarande att komma en dag då de kan tjäna mig. Människans begär efter välsignelser är alltför stark; därför vänder jag på min kropp och visar mitt strålande anlete för hedningarna, så att alla människor kan leva i sin egen värld och döma sig själva, medan jag fortsätter att säga de ord jag vill säga, och förser människor med vad de behöver. När människorna kommer till sans, kommer jag för länge sedan att ha spritt mitt verk. Jag skall därefter uttrycka min vilja för människorna och påbörja den andra delen av mitt verk på människan, att låta alla människor följa mig noga för att

---

samordnas med mitt verk, och låta människorna göra allt de kan för att tillsammans med mig utföra det verk som jag måste göra.

Ingen har en sådan tro att de kommer att få se min härlighet, och jag tvingar dem inte, utan avlägsnar snarare min härlighet från mänsklighetens mitt och för den till en annan värld. När människan åter igen ångrar sig, så skall jag ta min härlighet och visa den för ännu fler av dem som tillhör tron. Det är utifrån denna princip jag verkar. För det finns en tid då min härlighet lämnar Kanaan, och det finns också en tid då min härlighet lämnar de utvalda. Det finns dessutom en tid då min härlighet lämnar hela jorden, får den att mattas av och störtar den i mörkret. Inte ens Kanaans land kommer att se solljuset; alla människor kommer att förlora sin tro, men ingen kan uthärda att överge doften av Kanaans land. Först när jag träder in i den nya himlen och jorden skall jag ta den andra delen av min härlighet och först uppenbara den i Kanaans land, och få en strimma av ljus att lysa över hela jorden, som är försjunken i nattens becksvarta mörker, för att låta hela jorden komma till ljuset. Låt människor över hela jorden komma för att hämta kraft i ljusets styrka, så att min ära växer till och visas på nytt för varje nation. Låt hela mänskligheten inse att jag för länge sedan har kommit till den mänskliga världen och för länge sedan förde min härlighet från Israel till östern, för min härlighet lyser från öster, dit den fördes från Nådens Tidsålder till denna dag. Men det var från Israel som jag gav mig av och därifrån kom jag till östern. Först när ljuset från öster gradvis blir vitt kommer mörkret över jorden att börja förvandlas till ljus, och först då kommer människan att upptäcka att jag för länge sedan har lämnat Israel och att jag på nytt träder fram i öster. Eftersom jag har nedstigit till Israel en gång och senare lämnat det, kan jag inte födas på nytt i Israel, för mitt verk leder hela universum, och dessutom far blixten rakt från öster till väster. Av denna anledning har jag nedstigit i öster och fört Kanaan till folken i öst. Jag vill föra människor från hela jorden till Kanaans land, och därför fortsätter jag att sända ut yttranden i Kanaans land för att styra hela universum. Vid denna tid finns det inget ljus på hela jorden förutom Kanaan, och alla människor hotas av hunger och kyla. Jag gav min härlighet till Israel och tog sedan bort den, och därefter förde jag israeliterna till östern, och hela mänskligheten till östern. Jag har fört dem alla till ljuset så att de kan återförenas med det och vara förbundna med det, och inte längre behöva söka efter det. Jag skall låta alla som söker se ljuset igen och se den härlighet som jag hade i Israel; jag skall låta dem se att jag för

---

länge sedan kom ned på ett vitt moln till mänsklighetens mitt, låta dem se otaliga vita moln och frukter i överflödande klasar, och, än mer, låta dem se Jehova, Israels Gud. Jag skall låta dem skåda judarnas Herre, den länge efterlängtrade Messias, och det fulla framträdandet av mig, som har förföljts av kungar genom tiderna. Jag skall verka över hela universum och jag skall utföra ett stort verk, uppenbara all min härlighet och alla mina gärningar för människan under de sista dagarna. Jag skall visa mitt strålande ansikte i sin fullhet för dem som har väntat i många år på mig, för dem som har längtat efter att jag skall komma på ett vitt moln, för Israel som har längtat efter att jag än en gång skall framträda, och för hela den mänsklighet som förföljer mig, så att alla skall veta att jag för länge sedan tagit bort min härlighet och fört den till östern, så att den inte längre finns i Judeen. För de sista dagarna har redan kommit!

Över hela universum utför jag mitt verk, och i öster väller dundrande skrällar oavbrutet fram, som ruskar om alla nationer och samfund. Det är min röst som har lett alla människor in i nuet. Jag skall låta alla människor erövrats av min röst, falla in i denna ström och underkasta sig mig, för jag har sedan länge återtagit min härlighet från hela jorden och sänt ut den på nytt i öster. Vem längtar inte efter att se min härlighet? Vem väntar inte spänt på min återkomst? Vem törstar inte efter att jag ska visa mig igen? Vem längtar inte efter min ljuvlighet? Vem skulle inte vilja komma till ljuset? Vem skulle inte vilja skåda Kanaans rikedomar? Vem längtar inte efter Försonarens återkomst? Vem dyrkar inte den store Allsmäktige? Min röst skall spridas över hela jorden; jag vill, vänd mot mitt utvalda folk, tala fler ord till dem. Likt de mäktiga åskor som skakar berg och floder, säger jag mina ord till hela universum och till mänskligheten. Därför har orden i min mun blivit människans skatt, och alla människor vårdar mina ord. Blixten far från östern hela vägen till väst. Mina ord är sådana att människan ogärna vill ge upp dem och samtidigt tycker hon att de är obegripliga, men gläds desto mer åt dem alla. Alla människor är glada och upprymda och firar min ankomst, som om ett litet barn just har fötts. Genom min röst skall jag föra alla människor till mig. Därefter skall jag formellt träda in i människorasan, så att de kommer att tillbe mig. Med den härlighet som jag utstrålar och orden i min mun, skall jag göra så att alla människor kommer inför mig och ser att blixten far från öster och att jag också har nedstigit till "Olivberget" i öster. De kommer att se att jag redan har varit på jorden under en lång tid, inte längre som judarnas Son utan som österns blix. Jag har för länge sedan uppstått, lämnat

---

mänsklighetens mitt och sedan framträtt igen med ära bland människorna. Jag är den som tillbads under otaliga tidsåldrar före denna, och jag är också det spädbarn som övergavs av israeliterna för otaliga tidsåldrar sedan. Jag är dessutom denna tidsålders Allsmäktige Gud, full av härlighet! Låt alla komma inför min tron och se mitt härliga ansikte, höra min röst, och skåda mina gärningar. Det här är hela min vilja; det är slutet och höjdpunkten i min plan, liksom syftet med min förvaltning. Låt varje nation tillbe mig, varje tunga erkänna mig, varje människa sätta sin tro till mig, och varje folk underkasta sig mig!

Fotnoter:

- a. Den ursprungliga texten utelämnar ”ser att”.

Den väsentliga skillnaden mellan den inkarnerade Guden och de människor som används av Gud

Många är de år som Guds Ande har sökt medan han verkat på jorden, och många är de människor som Gud har använt för att utföra sitt verk under tidsåldrarnas lopp. Under hela denna tid har Guds Ande saknat en lämplig viloplats, och det är därför Gud växlar mellan olika människor som får göra hans arbete. Totalt sett är det genom människor som hans verk utförs. Under alla dessa år har alltså Guds verk aldrig avstannat utan fortsatt att föras framåt genom människor, hela vägen fram till denna dag. Trots att Gud har talat så många ord och utfört så mycket verk, känner människan honom fortfarande inte, och det beror på att Gud aldrig har framträtt för henne och även på att han inte har någon påtaglig form. Därför måste Gud fullfölja detta verk – verket med att få alla människor att lära känna den praktiske Gudens praktiska betydelse. För att uppnå detta mål måste Gud uppenbara sin Ande i påtaglig form för mänskligheten och utföra sitt verk i dess mitt. Det är alltså först när Guds Ande antar fysisk form, klär sig i kött och blod, rör sig synlig bland folk, följer med dem i deras liv, visar sig ibland och döljer sig ibland, som folk kan nå fram till en djupare förståelse av honom. Om Gud skulle stanna i köttet skulle han inte kunna fullborda sitt verk i dess helhet. Så efter att ha verkat i köttet en tid och fullgjort den verksamhet som måste utföras i köttet, kommer Gud att lämna köttet och verka i den andliga sfären i köttets avbild, precis som Jesus gjorde sedan han varit verksam en tid i normal mänsklighet och fullbordat hela det verk som han måste fullborda. Ni kanske minns det här avsnittet ur "Vägen ... (5)": "Jag minns att min Fader sade till mig, 'På jorden ska du endast göra din Faders vilja och fullborda hans uppdrag. Ingenting annat angår dig.' " Vad ser du i det här stycket? När Gud kommer till jorden, utför han bara sitt verk inom gudomligheten, vilket är vad den himmelske Anden har anförtrott den inkarnerade Guden. När han kommer, talar han bara över hela landet och ger röst åt sina yttranden med olika metoder och ur olika perspektiv. Hans främst mål och arbetsprincip är att sörja för människan och undervisa henne, och han befattar sig inte med sådant som mellanmänskliga relationer eller detaljer i människors liv. Hans huvudsakliga uppgift är att vara Andens röst. När Guds Ande framträder påtagligt i köttet, sörjer han bara för människans liv och sprider sanningen. Han lägger sig inte i människans arbete, det vill säga, han deltar inte i mänsklighetens arbete. Människan kan inte utföra gudomligt verk,

---

och Gud deltar inte i det människan gör. Under alla år sedan Gud kom till jorden för att utföra sitt verk, har han alltid utfört det genom människor. De här människorna kan emellertid inte betraktas som den inkarnerade Guden utan bara som människor som används av Gud. Dagens Gud kan däremot tala direkt ur gudomlighetens perspektiv, sända ut Andens röst och verka å Andens vägnar. Alla de människor som Gud har använt genom tiderna är likaså exempel på hur Guds Ande varit verksam i en köttslig kropp – varför kan då inte de kallas Gud? Dagens Gud är också Guds Ande som verkar direkt i köttet, och även Jesus var Guds Ande som verkade i köttet; båda dessa kallas Gud. Så vad är då skillnaden? De människor som Gud har använt genom tiderna har alla kunnat tänka och resonera normalt. Allesamman har känt till det mänskliga beteendets principer. De har haft normala mänskliga åsikter, och de har varit utrustade med allt det som vanliga människor ska vara utrustade med. De flesta av dem har varit osedvanligt begåvade och intelligenta. När Guds Ande verkar i sådana människor utnyttjar han deras förmågor som är gudagåvor. Guds Ande mobiliserar deras förmågor och använder deras styrkor i Guds tjänst. Guds väsen är däremot fritt från idéer och tankar, oförstört av mänskliga avsikter, och saknar till och med det som normala människor är utrustade med. Gud är alltså inte ens förtrogen med det mänskliga beteendets principer. Det är så det förhåller sig när dagens Gud kommer till jorden. Hans verk och hans ord är inte uppblandade med mänskliga avsikter eller mänskligt tänkande utan är en direkt manifestation av Andens avsikter, och han verkar direkt å Guds vägnar. Det här innebär att Anden talar direkt, att gudomligheten verkar direkt, utan ens den minsta inblandning av mänskliga avsikter. Den inkarnerade Guden förkroppsligar med andra ord det gudomliga direkt, utan inblandning av mänskliga tankar och åsikter, och han vet ingenting om det mänskliga beteendets principer. Om endast det gudomliga var verksamt (alltså om endast Gud själv var verksam), skulle Guds verk omöjligt kunna utföras på jorden. Så när Gud kommer till jorden måste han ha ett litet antal människor som han låter arbeta i det mänskliga tillsammans med det verk som han utför i det gudomliga. Med andra ord använder han mänsklig verksamhet som stöd för sitt gudomliga verk. Om han inte gjorde det skulle det inte finnas något sätt för människan att komma i direkt kontakt med det gudomliga verket. Det var så det var med Jesus och hans lärjungar. Under sin tid i världen avskaffade Jesus de gamla lagarna och fastställde nya bud. Han talade också många ord. Hela denna verksamhet skedde i det gudomliga.

De andra – såsom Petrus, Paulus och Johannes – lät allesamman sin framtida verksamhet vila på den grund som Jesu ord utgjorde. Det här innebär att Gud startade sitt verk under den tidsåldern genom att inleda nådens tidsålder; han inledde alltså en ny era, avskaffade den gamla och uppfyllde också orden ”Gud är början och slutet”. Människan måste med andra ord utföra mänskligt verk på grundvalen av gudomligt verk. Så snart Jesus hade sagt allt han behövde säga och avslutade sitt verk på jorden, lämnade han människorna. I fortsättningen var alla människor verksamma enligt de principer som uttryckts i hans ord, och de utövade sin tro i enlighet med de sanningar han förkunnat. Alla dessa människor arbetade för Jesus. Om Jesus hade utfört verket helt på egen hand hade det inte spelat någon roll hur många ord han talat – folk skulle ändå inte ha kunnat komma i kontakt med hans ord eftersom han verkade i det gudomliga och bara kunde tala gudomliga ord, och han hade inte kunnat förklara saker och ting så tydligt att vanliga människor skulle ha förstått hans ord. Därför var han tvungen att låta apostlarna och profeterna, som kom efter honom, komplettera hans verk. Det här är den inkarnerade Gudens arbetsprincip – han använder det inkarnerade köttet för att tala och på så sätt fullborda det gudomligas verk, och sedan använder han ett mindre eller större antal människor som är efter hans hjärta för att komplettera sitt verk. Gud använder alltså människor efter sitt hjärta för att utföra arbetet med att valla och vattna i mänsklighet, så att Guds utvalda folk ska kunna träda in i sanningens verklighet.

Om Gud, när han kom i köttet, bara skulle utföra gudomlighetens verk och det inte fanns några människor efter hans hjärta som verkade i samförstånd med honom, då skulle människan vara oförmögen att förstå Guds vilja eller komma i kontakt med honom. Gud måste använda vanligt folk som är efter hans hjärta för att fullborda detta verk, för att vaka över och leda församlingarna, så att den nivå som människans kognitiva processer – hennes hjärna – är kapabla att föreställa sig kan uppnås. Gud använder med andra ord ett litet antal människor som är efter hans hjärta för att ”översätta” det arbete han utför i sin gudomlighet, så att det kan öppnas upp – för att förvandla gudomligt språk till mänskligt språk, så att folk kan begripa och förstå det. Om inte Gud gjorde på det viset skulle ingen förstå Guds gudomliga språk, eftersom de människor som är efter Guds hjärta trots allt är en liten minoritet och människans förmåga att förstå är svag. Det är därför Gud väljer enbart denna metod när han är

---

verksam i det inkarnerade köttet. Om det gudomliga verket var allt som fanns skulle människan inte ha någon möjlighet att lära känna eller få kontakt med Gud eftersom hon inte förstår Guds språk. Enda sättet för folk att förstå detta språk är genom att människorna som är efter Guds hjärta förklarar hans ord. Men om dessa människor som arbetade i det mänskliga var allt som fanns, skulle det bara kunna upprätthålla människans normala liv; det skulle inte kunna förvandla människans sinnelag. Guds verk skulle inte kunna ha någon ny startpunkt; det skulle bara finnas samma gamla sånger, samma gamla plattityder. Endast genom den inkarnerade Gudens försorg, han som under sin inkarnationsperiod säger allt som måste sägas och gör allt som måste göras varefter människor arbetar och upplever i enlighet med hans ord, kommer deras sinnelag att kunna förändras och endast på så sätt kommer de att kunna följa med tiderna. Han som verkar i gudomligheten representerar Gud, medan dessa som verkar i det mänskliga är folk som Gud använder. Den inkarnerade Guden skiljer sig väsentligt från de människor som Gud använder. Den inkarnerade Guden kan utföra det gudomligas verk, men det kan inte människorna som Gud använder. I början av varje tidsålder talar Guds Ande personligen och startar den nya eran för att föra in människan i en ny begynnelse. När han har talat färdigt betyder det att Gud har avslutat verksamheten i sin gudomlighet. Därefter följer folk dessa människor som används av Gud för att träda in i sin livserfarenhet. På samma sätt är det här också det stadium då Gud för in människan i den nya tidsåldern och ger folk en ny startpunkt – och då avslutas Guds verk i köttet.

Gud kommer inte till jorden för att fullända sin vanliga mänsklighet eller för att göra en normal mänsklighets arbete. Han kommer enbart för att utföra gudomlighetens verk i normal mänsklighet. Den normala mänsklighet som Gud talar om är inte vad folk föreställer sig. Människan definierar "normal mänsklighet" som att ha en hustru eller make och söner och döttrar, vilket visar att man är en normal individ; men Gud ser det inte på det viset. För honom är normal mänsklighet att tänka vanliga mänskliga tankar, leva ett vanligt mänskligt liv och födas av vanliga människor. Men hans normalitet inbegriper inte ha en hustru eller make och barn så som människan tänker sig när hon talar om vad som är normalt. Den normala mänsklighet som Gud talar om är med andra ord något som människan skulle betrakta som avsaknad av mänsklighet, att nästan sakna känslor och verka sakna fysiska behov, precis som Jesus som bara var en vanlig

---

människa till det yttre och tog på sig en vanlig människas utseende, men till sitt väsen inte besatt allt det som en normal människa ska besitta. Härav kan man se att den inkarnerade Gudens väsen inte omfattar den normala mänskligheten i dess helhet, utan endast en del av det som människor ska vara utrustade med för att upprätthålla den normala mänskliga livets rutiner och bevara normala mänskliga förståndsgåvor. Men de här sakerna har ingenting att göra med vad folk betraktar som normal mänsklighet. Det här är vad den inkarnerade Guden måste besitta. Det finns emellertid de som hävdar att förutsättningen för att den inkarnerade Guden ska kunna sägas besitta normal mänsklighet är att han har hustru, söner och döttrar – en familj; de menar att om han inte har det så är han ingen normal människa. Därför frågar jag dig, ”Har Gud en hustru? Är det möjligt för Gud att ha en make? Kan Gud ha barn?” Är inte det här vanföreställningar? Den inkarnerade Guden kan inte växa upp ur en spricka mellan stenar eller falla ned från skyn. Han måste födas in i en vanlig mänsklig familj. Det är därför han har föräldrar och systrar. Det här är vad den inkarnerade Gudens normala mänsklighet måste ha. Så var fallet med Jesus. Jesus hade en far och en mor, systrar och bröder, och allt det här var normalt. Men om han hade haft hustru, söner och döttrar skulle hans mänsklighet inte ha varit den normala mänsklighet som Gud avsåg att den inkarnerade Guden skulle äga. Om han haft det skulle han inte ha kunnat verka å det gudomligas vägnar. Det var just tack vare att han inte hade fru och barn men ändå var född in i en normal familj av vanliga människor som han kunde utföra det gudomligas verk. För att klargöra detta ytterligare – vad Gud betraktar som en normal individ är en individ som föds in i en normal familj. Endast en sådan individ är kvalificerad att utföra gudomligt verk. Men om individen hade haft en hustru, barn eller en make skulle han inte kunnat utföra gudomligt verk, eftersom han bara skulle haft den normala mänsklighet som människor kräver men inte den normala mänsklighet som Gud kräver. Vad Gud anser och vad människor förstår skiljer sig ofta enormt mycket, skillnaden kan vara milsvid. I det här stadiet av Guds verk finns det mycket som strider mot och skiljer sig avsevärt från människors uppfattningar. Man skulle kunna säga att det här stadiet av Guds verk består helt och hållet av gudomlighet som verkar praktiskt och där mänskligheten har en stöttande funktion. Eftersom Gud kommer till jorden för att utföra sitt verk personligen i stället för att låta människan ta itu med det, inkarnerar han i köttet (i en ofullkomlig, normal människa) för att utföra sitt verk. Han använder denna

---

inkarnation för att ge människorna en ny tidsålder, för att berätta för dem om nästa steg i sitt verk och be dem att utöva sin tro i enlighet med den väg som beskrivs i hans ord. Därmed är Guds verk i köttet fullbordat; han är på väg att lämna mänskligheten och uppehåller sig inte längre i normalt mänskligt kött utan avlägsnar sig i stället från människan för att fortsätta med en annan del av sitt verk. Sedan använder han människor som är av hans hjärta och fortsätter sitt verk på jorden genom denna skara människor, men i deras mänsklighet.

Den inkarnerade Guden kan inte stanna hos människan för evigt eftersom Gud har många andra verk att utföra. Han kan inte vara bunden till köttet; han måste lägga av sig köttet för att utföra det verk han har att utföra, även om han utför det verket i köttets avbild. När Gud kommer till jorden väntar han inte tills han har uppnått den ålder som en normal människa bör uppnå innan han dör och lämnar mänskligheten. När hans verk är avslutat ger han sig av och lämnar människorna oavsett hur gammalt hans kött är. För Gud existerar inget sådant som ålder, han räknar inte sina dagar enligt människans livslängd; tvärtom avslutar han sitt liv i köttet i överensstämmelse med stegen i sitt verk. Det finns kanske de som menar att när Gud kommer i köttet så måste han utvecklas till ett visst stadium, bli vuxen, åldras och ge sig av först när den kroppen slutar fungera. Det är vad människans inbillar sig; Gud fungerar inte på det sättet. Han kommer i köttet enbart för att utföra det verk han har att utföra, inte för att leva en normal människas liv av att födas av föräldrar, växa upp, bilda familj, starta en karriär, skaffa barn och uppleva livets med- och motgångar – allt som en vanlig människa gör. När Gud kommer till jorden är det Guds Ande som tar på sig köttet, kommer in i köttet, men Gud lever inte en vanlig människas liv. Han kommer enbart för att genomföra en del i sin förvaltningsplan. Sedan kommer han att lämna mänskligheten. När Guds Ande kommer in i köttet fullkomnar han inte köttets normala mänsklighet. Tvärtom skrider gudomligheten genast till verket, vid en tidpunkt som Gud bestämt på förhand. När han sedan har gjort allt han måste göra och har genomfört sin uppgift till fullo, då är Guds Andes verk i detta stadium färdigt och då avslutas också den inkarnerade Gudens liv oavsett om hans köttsliga kropp har levt sitt hela liv eller ej. Det vill säga, oavsett till vilket stadium i livet den köttsliga kroppen nått, oavsett hur länge den levt på jorden, avgörs allting av Andens verk. Det har ingenting att göra med vad människan anser vara normalt för en människa. Ta Jesus som ett exempel. Han levde i köttet i trettio och

---

ett halvt år. Om man ser till en människokroppens normala livslängd så skulle han inte ha dött vid den åldern, och han skulle inte ha gett sig av. Men det brydde sig inte Guds Ande om. När hans verk var avslutat togs kroppen bort och försvann tillsammans med Anden. Det här är den princip Gud följer när han verkar i köttet. Så egentligen är inte den inkarnerade Gudens mänsklighet av störst betydelse. Jag upprepar – han kommer inte till jorden för att leva en normal människas liv. Han upprättar inte först ett normalt mänskligt liv för att sedan börja verka. I stället kan han, förutsatt att han har fötts in i en vanlig mänsklig familj, utföra gudomligt verk som är fritt från mänskliga avsikter, som inte är köttsligt, som definitivt inte anammar samhällets sätt eller rymmer några mänskliga tankar och idéer och inte heller omfattar människans livsfilosofier. Det här är det verk som den inkarnerade Guden har för avsikt att utföra, och det är också den praktiska meningen med hans inkarnation. Gud kommer in i köttet huvudsakligen för att utan att genomgå andra betydelselösa processer iscensätta det verk som måste utföras i köttet, och vad gäller en vanlig människas erfarenheter så har han inga sådana. Det verk som Guds inkarnerade kött har att utföra inbegriper inga normala mänskliga upplevelser. Gud kommer alltså in i köttet för att genomföra det verk han måste genomföra i köttet. Resten har ingenting med honom att göra; han går inte igenom en massa betydelselösa processer. När hans verk är avslutat upphör också betydelsen av hans inkarnation. När han avslutar detta stadium innebär det att det arbete han har att utföra i köttet är avslutat, och hans kötts verksamhet är fullbordad. Men han kan inte hålla på att verka i köttet i det oändliga. Han måste vidare till en annan plats för att verka där, en plats utanför köttet. Endast på detta sätt kan hans verk genomföras till fullo och rycka framåt och nå större effekt. Gud arbetar i enlighet med sin ursprungliga plan. Han är fullkomligt medveten om vilket arbete han behöver göra och vilket arbete han har avslutat. Gud leder varje människa så att hon vandrar en väg som han redan har förutbestämt. Ingen kan undkomma detta. Endast de som följer Guds Andes vägledning kommer att kunna träda in i vilan. Det är möjligt att det i senare verk inte kommer att vara Gud som talar i köttet för att vägleda människan, utan att en Ande med påtaglig form vägleder människans liv. Först då kommer människan att verkligen kunna röra vid Gud, titta på Gud och än bättre sätt träda in i den verklighet som Gud kräver, så att hon blir fullkomnad av den praktiske Guden. Det här är det verk som Gud har för avsikt att

---

genomföra och som han planerade för länge sedan. Av detta ska ni alla kunna se vilken väg ni ska ta!

Tro måste fokusera på verkligheten – att ägna sig åt religiösa ritualer är inte tro

Hur många religiösa seder följer du? Hur många gånger har du gjort uppror mot Guds ord och gått din egen väg? Hur många gånger har du omsatt Guds ord i praktiken eftersom du verkligen tar hänsyn till hans bördor och försöker uppfylla hans önskan? Förstå Guds ord och omsätt det i handling. Var principfast i dina handlingar och gärningar. Det här handlar inte om att följa reglerna eller att göra det motvilligt bara för syns skull. Det här är snarare att praktisera sanningen och leva efter Guds ord. Endast den här typen av utövande gör Gud nöjd. De seder som gör Gud nöjd är inte regler utan utövande av sanning. Vissa människor har en förkärlek för att dra uppmärksamhet till sig. I sina bröders och systrars närvaro hävdar de att de står i skuld till Gud, men bakom deras ryggar utövar de inte sanningen utan gör något helt annat. Är de inte precis som de där religiösa fariseerna? En människa som verkligen älskar Gud och har sanningen är en som är lojal mot Gud, men inte avslöjar det utåt. Hon är villig att utöva sanningen när saker dyker upp och talar eller agerar inte på ett sätt som går emot hennes samvete. Hon uppvisar visdom när saker händer och är principfast i sina handlingar, oberoende av omständigheterna. En sådan här människa är en sann tjänare. Det finns de som ofta ägnar sig åt läpparnas bekännelse när det gäller deras skuld till Gud. De tillbringar sina dagar med en bekymrad min, lägger på en konstlad uppsyn och antar en bedrövad min. Hur avskyvärt! Och om du skulle fråga dem: ”På vilka sätt står ni i skuld till Gud? Berätta för mig!” skulle de förlora talförmågan. Om du är lojal mot Gud så tala inte om det bland folk, utan visa i stället din kärlek till Gud genom att utöva din tro och be till honom med ett rent hjärta. De som bara använder ord när de har med Gud att göra är alla hycklare! Vissa talar om att de står i skuld till Gud i varje bön, och börjar gråta varje gång de ber, trots att den Helige Ande inte ens rör vid dem. Människor som dessa är besatta av religiösa ritualer och föreställningar. De lever efter sådana ritualer och föreställningar och tror alltid att sådana handlingar gör Gud nöjd, och att Gud föredrar ytlig fromhet och tårar fyllda av sorg. Vad kan det komma för gott av sådana absurda personer? För att visa sin ödmjukhet låtsas vissa att de är barmhärtiga när de talar i andras närvaro. Vissa är medvetet underdåniga när de är med andra, som ett lamm utan någon styrka över huvud taget. Är det så här rikets folk uppträder? Någon som tillhör riket bör vara livlig och fri, oskyldig och öppen, ärlig och behaglig, en som lever i ett

---

tillstånd av frihet. Han har karaktär och värdighet, och kan bära vittnesbörd vart han än går. Han älskas av både Gud och människa. De som är nybörjare i tron har alltför mycket yttre utövande. De måste först gå igenom en period av hantering och brytning. De som tror på Gud i sina hjärtan skiljer sig inte från andra till det yttre, men deras handlingar och gärningar är lovvärda för andra. Endast sådana människor kan sägas leva ut Guds ord. Om du predikar evangeliet varje dag för den ena eller andra personen och leder dem till frälsning, men i slutändan ändå lever efter regler och dogmer, då kan du inte ge Gud ära. Den här typen av personer är religiösa människor och dessutom hycklare.

När sådana religiösa människor samlas frågar de: "Min syster, hur har du haft det den här tiden?" Hon svarar: "Jag känner att jag står i skuld till Gud och att jag inte klarar av att uppfylla hans hjärtans önskan." Någon annan säger: "Jag står också i skuld till Gud och jag kan inte göra honom nöjd." Dessa få meningar och ord uttrycker i sig de nedriga saker de har i sina hjärtan. Sådana ord är de mest avskyvärda och oerhört motbjudande. Sådana människors natur står i motsatsförhållande till Gud. De som fokuserar på verkligheten kommunicerar vadhelst de har i sina hjärtan och öppnar sina hjärtan för kommunikation. Det finns inget falskt över dem, de ägnar sig inte åt hövligheter eller tomma artigheter. De är alltid rättframma och följer inga jordiska regler. Det finns de som föredrar yttre uppvisning, som till och med saknar vett. När någon annan sjunger börjar han dansa och förstår inte ens att riset i hans kastrull redan har bränts vid. Sådant uppträdande är varken gudfruktigt eller hedervärt, utan är alldeles för lättsinnigt. Allt detta är manifestationer av bristen på verklighet! Vissa samlas för att prata om livet i anden och även om de inte pratar om sin skuld till Gud har de en sann kärlek till honom i sina hjärtan. Din skuld till Gud har ingenting med andra människor att göra. Du står i skuld till Gud, inte människan. Så till vilken nytta är det för dig att alltid prata om saken med andra? Du måste lägga vikt vid att träda in i verkligheten, inte på yttre nit eller uppvisning.

Vad representerar människans ytliga goda handlingar? De representerar köttet, och inte ens de bästa av yttre gärningar representerar livet, utan bara ditt eget individuella temperament. Människans yttre gärningar kan inte uppfylla Guds önskan. Du talar ständigt om att du står i skuld till Gud, men ändå kan du inte tillföra något till andras liv eller få andra att älska Gud. Tror du att sådana handlingar kommer att göra Gud nöjd?

Du tror att det här är Guds hjärtas önskan, att det här kommer från anden, men det är i sanning absurt! Du tror att det som gör dig nöjd och det som du önskar är det som också gläder Gud. Kan det som gör dig nöjd representera det som gör Gud nöjd? Kan människans karaktär representera Gud? Det som gör dig nöjd är just det som Gud avskyr, och Gud föraktar och förkastar dina vanor. Om du känner att du står i skuld, gå då och be inför Gud. Det finns ingen anledning att prata om det med andra. Om du inte ber till Gud utan i stället ständigt drar uppmärksamhet till dig själv i andras närvaro, kan detta uppfylla önskan i Guds hjärta? Om dina handlingar alltid görs enbart för syns skull, betyder det att du är den mest fåfänga av människor. Vilken sorts människa är hon som bara gör ytliga goda gärningar men är tom på verklighet? Sådana människor är hycklande fariseer och religiöst folk! Om ni inte slutar med era yttre gärningar och inte kan ändra er, då kommer inslagen av hyckleri inom er att växa ytterligare. Ju större inslagen av hyckleri, desto mer motstånd finns det mot Gud, och i slutändan kommer sådana människor säkerligen att kastas bort!

Endast de som känner till Guds verk i dag kan tjäna Gud

För att bära vittnesbörd om Gud och få den stora röda draken att skämmas måste man ha en princip och ett tillstånd: I sitt hjärta måste man älska Gud och träda in i Guds ord. Om du inte träder in i Guds ord, kommer du inte att ha något sätt att få Satan att skämmas. Genom tillväxten i ens liv förnekar man den stora röda draken och förödmjucar den fullständigt, och först då får den stora röda draken verkligen skämmas. Ju mer du är villig att omsätta Guds ord i praktiken, desto större bevis på din kärlek till Gud och ditt förakt för den stora röda draken. Ju mer du lyder Guds ord, desto större bevis på din längtan efter sanningen. Människor som inte längtar efter Guds ord är människor som saknar liv. Sådana människor är de som står utanför Guds ord och som tillhör religionen. Människor som verkligen tror på Gud har en mer djupgående kunskap om Guds ord genom att de äter och dricker Guds ord. Om du inte längtar efter Guds ord, då kan du inte verkligen äta och dricka Guds ord, och om du inte har någon kunskap om Guds ord, då har du inget sätt att vittna om Gud eller att göra Gud belåten.

I sin tro på Gud, hur bör man lära känna Gud? Man bör lära känna Gud baserat på Guds ord och verk i dag, utan avvikelse eller villfarelse, och före allt annat bör man känna Guds verk. Detta är grundvalen för att känna Gud. Alla dessa olika villfarelser som saknar ett verkligt erkännande av Guds ord är religiösa föreställningar; de är ett erkännande som är avvikande och felaktigt. Religiösa figurers största skicklighet ligger i att ta Guds ord som accepterades i det förflutna och granska Guds ord i dag mot dem. Om man, när man tjänar Gud i dag, håller fast vid de saker som den Helige Ande upplyste i det förflutna, då kommer ens tjänst att orsaka ett avbrott, och ens utövande kommer att vara föråldrat och ingenting annat än religiös ceremoni. Om du tror att de som tjänar Gud utåt sett måste vara ödmjuka och tålmodiga ..., och om du idag omsätter denna typ av kunskap i praktiken, då utgör sådan kunskap religiös föreställning, och sådant utövande har blivit ett hycklande framförande. "Religiösa föreställningar" refererar till saker som är otidsenliga och föråldrade (inklusive erkännandet av ord som tidigare talats av Gud och av ljus som direkt uppenbarades av den Helige Ande), och om de omsätts i praktiken idag, då utgör de ett avbrott i Guds verk, och de är inte av någon nytta för människan. Om människan inte kan rensa ut de saker inom henne som hör till religiösa föreställningar, då kommer de att bli ett stort hinder för människans tjänst

---

inför Gud. Människor med religiösa föreställningar har inget sätt att hålla jämna steg med den Helige Andes verk; de hamnar ett steg bakom, sedan två, för dessa religiösa föreställningar gör människan utomordentligt självsäker och arrogant. Gud känner ingen nostalgi för vad han talade och gjorde i det förflutna; om det är föråldrat, då eliminerar han det. Visst kan väl du släppa taget om dina föreställningar? Om du håller fast vid de ord som Gud talade i det förflutna, bevisar det att du känner Guds verk? Om du inte kan acceptera den Helige Andes ljus i dag, och i stället håller fast vid det förflutnas ljus, kan det bevisa att du följer i Guds fotspår? Kan du fortfarande inte släppa taget om religiösa föreställningar? Om så är fallet, då kommer du att bli en person som motsätter sig Gud.

Om människan kan släppa taget om religiösa föreställningar, då kommer hon inte att använda sitt sinne för att bedöma Guds ord och verk i dag, utan hon kommer istället att lyda direkt. Även om Guds verk i dag är påtagligt olik det förflutnas verk, är du i stånd att släppa taget om åsikter från det förflutna och direkt lyda Guds verk i dag. Om du är kapabel att ha sådan kunskap att du sätter Guds verk i dag i första rummet, oavsett hur han verkade i det förflutna, då är du en person som har släppt taget om sina föreställningar, som lyder Gud och som kan lyda Guds verk och ord och följa i Guds fotspår. I detta kommer du att vara någon som verkligen lyder Gud. Du analyserar eller granskar inte Guds verk; det är som om Gud har glömt sitt tidigare verk, och du har också glömt det. Nu är nu, och det förflutna är det förflutna, och från och med i dag har Gud lagt det han gjorde i det förflutna åt sidan; du bör inte uppehålla dig vid det. Först då kommer du att vara någon som helt lyder Gud och som helt har släppt taget om sina religiösa föreställningar.

Eftersom det alltid sker nya framsteg i Guds verk, finns det verk som blir föråldrat och gammalt när nytt verk uppstår. De här olika typerna av verk, gamla och nya, står inte i strid mot varandra utan kompletterar varandra; varje steg följer på det förra. Eftersom det finns nytt verk, måste de gamla sakerna förstås elimineras. Till exempel har en del av människans sedan länge etablerade sedvänjor och vanemässiga ordspråk, i kombination med människans mångåriga erfarenhet och läror, bildat en rad olika föreställningar i människans sinne. Ännu mer gynnsam för människans bildande av sådana uppfattningar är att Gud ännu inte har fullständigt avslöjat sitt sanna ansikte och inneboende sinnelag för människan, tillsammans med den mångåriga spridningen

---

av forna tiders traditionella teorier. Man kan säga att under loppet av människans tro på Gud har olika föreställningars påverkan lett till det ständiga bildandet och utvecklandet av alla sorters föreställningar om Gud hos folk, vilket har fått många religiösa människor som tjänar Gud att bli hans fiender. Ju starkare folkets religiösa föreställningar är, desto mer motsätter de sig därför Gud, och desto mer är de fiender till Gud. Guds verk är alltid nytt och aldrig gammalt, och det bildar aldrig dogmer utan förändras och förnyas istället ständigt i större eller mindre utsträckning. Detta verk är ett uttryck för det inneboende sinnelaget hos Gud själv. Det är också den inneboende principen för Guds verk, och ett av de medel med vilka Gud åstadkommer sin förvaltning. Om Gud inte verkade på det här sättet, skulle människan inte förändras eller kunna känna Gud och Satan skulle inte besegras. I hans verk sker det därför ständigt förändringar som framstår som oregelbundna, men som faktiskt är återkommande. Det sätt på vilket människan tror på Gud är däremot helt annorlunda. Hon klamrar sig fast vid gamla välbekanta dogmer och system, och ju äldre de är desto mer tilltalande är de för henne. Hur kan människans dåraktiga sinne, ett sinne som är lika omedgörligt som sten, acceptera så många ofattbara nya verk och ord från Gud? Människan avskyr den Gud som alltid är ny och aldrig gammal; hon tycker bara om den gamle Guden som är skröplig, vithårig och fast på ett ställe. Eftersom Gud och människan har sina egna preferenser har människan därmed blivit Guds fiende. Många av dessa motsägelser existerar ännu i dag, i en tid då Gud har gjort nya verk i nästan sex tusen år. Därför är de bortom räddning. Kanske beror det på människans envishet, eller på att Guds administrativa förordningar är okränkbara för varje människa, men dessa präster klamrar sig fortfarande fast vid möjliga gamla böcker och papper, medan Gud fortsätter med sitt ofullbordade förvaltningsverk som om han inte hade någon vid sin sida. Trots att dessa motsägelser gör Gud och människa till fiender, och till och med är oförsonliga, tar Gud ingen hänsyn till dem, som om de existerade – och ändå inte. Människan håller däremot fortfarande fast vid sina åsikter och föreställningar, och släpper aldrig taget om dem. Men en sak är uppenbar: Trots att människan inte avviker från sin ståndpunkt, är Guds fötter hela tiden i rörelse och han ändrar hela tiden sin ståndpunkt utifrån situationen, och i slutändan är det människan som kommer att besegras utan strid. Under tiden är Gud den största fienden till de motståndare som har besegrats, och han är också en förkämpe för de människor som har besegrats och de

---

som ännu inte har besegrats. Vem kan tävla med Gud och segra? Människans föreställningar verkar komma från Gud, eftersom många av dem uppstod i kölvattnet av Guds verk. Men Gud förlåter inte människan på grund av detta, och inte heller överöser han människan med beröm för att hon i kölvattnet av hans verk producerar parti efter parti med produkter "för Gud" som är utanför hans verk. Tvärtom känner han en oerhörd vämjelse inför människans uppfattningar och gamla fromma trosåskådningar, och han har inte ens lust att erkänna vilken dag de här uppfattningarna först dök upp. Han accepterar över huvud taget inte att dessa föreställningar skulle ha orsakats av hans verk, för människans föreställningar sprids av människan; deras källa är människans tankar och sinne, och den är inte Gud, utan Satan. Guds avsikt har hela tiden varit att hans verk ska vara nytt och levande, inte gammalt och dött, och det han får människan att hålla fast vid varierar med tidsåldern och skedet, och det är inte evigt och oföränderligt. Det beror på att han är en Gud som får människan att leva och vara ny, snarare än en djävul som får människor att dö och bli gamla. Förstår ni fortfarande inte detta? Du har föreställningar om Gud och är oförmögen att släppa taget om dem eftersom du är trångsynt. Det beror inte på att det är för lite förnuft i Guds verk eller att Guds verk avviker från människans önskningar, och det beror inte heller på att Gud hela tiden är försumlig med sina plikter. Att du inte kan släppa taget om dina föreställningar beror på att du brister för mycket i lydnad, och på att du inte har den minsta likhet med en av Gud skapad varelse, och det beror inte på att Gud gör det svårt för dig. Allt detta har orsakats av dig, och har inget samband med Gud; allt lidande och all motgång orsakas av människan. Guds avsikter är alltid goda! Han vill inte få dig att fabricera föreställningar, utan önskar att du förändras och förnyas vartefter tidsåldrarna går. Men du kan inte skilja krita från ost och sysslar ständigt med att inspektera eller analysera. Det är inte så att Gud gör det svårt för dig, utan du saknar vördnad för Gud, och din olydnad är alltför stor. En liten skapad varelse som vågar ta en obetydlig del av det som tidigare gavs av Gud och sedan vänder sig om och använde den för att angripa Gud – är inte det människans olydnad? Man kan med rätta säga att människorna är ytterst okvalificerade att uttrycka sina åsikter inför Gud, och än mindre är de kvalificerade att paradera omkring med sitt värdelösa, stinkande, ruttna och blomrika språk som de behagar – för att inte tala om de där möjliga uppfattningarna. Är de inte ännu mer värdelösa?

Någon som verkligen tjänar Gud är en person som är efter Guds hjärta och lämpad att användas av Gud, och som kan släppa taget om sina religiösa föreställningar. Om man vill att det ska vara fruktbart att äta och dricka av Guds ord, då måste man släppa taget om sina religiösa föreställningar. Om du vill tjäna Gud så är det ännu mer nödvändigt att först släppa taget om religiösa uppfattningar och lyda Guds ord i allt. Detta är vad någon som tjänar Gud borde besitta. Om du saknar denna kunskap kommer du att orsaka avbrott och störningar så snart du tjänar, och om du fortsätter att hålla fast vid dina föreställningar, då kommer du oundvikligen att slås ner av Gud, och aldrig komma upp igen. Ta nutiden som exempel. En hel del av dagens uttalanden och verk är oförenliga med Bibeln och oförenliga med det verk som Gud tidigare utförde, och om du inte har någon önskan att lyda, då kan du falla när som helst. Om man vill tjäna i enlighet med Guds vilja, då måste man först släppa taget om religiösa föreställningar och rätta till sina egna åsikter. Mycket av det som sägs i framtiden kommer att vara oförenligt med vad som sades i det förflutna, och om du nu saknar viljan att lyda, kommer du inte att kunna vandra den väg som väntar. Om en av Guds verkningsmetoder har slagit rot inom dig och du aldrig släpper taget om den, då kommer den metoden att bli din religiösa föreställning. Om vad Gud är har slagit rot inom dig, då har du vunnit sanningen, och om Guds ord och sanning kan bli ditt liv, kommer du inte längre att ha föreställningar om Gud. De som besitter en sann kunskap om Gud har inga föreställningar, och kommer inte att hålla fast vid dogmer.

Ställ de här frågorna för att hålla dig vaksam:

1. Stör kunskapen inom dig din tjänst inför Gud?
2. Hur många religiösa sedvänjor finns det i ditt dagliga liv? Om du endast ger sken av fromhet, betyder det att ditt liv har växt till och mognat?
3. När du äter och dricker Guds ord, kan du då släppa taget om dina religiösa föreställningar?
4. När du ber, kan du då göra dig av med religiöst ceremoniel?
5. Är du någon som är lämpad för att användas av Gud?
6. Hur mycket av din kunskap om Gud innehåller religiösa föreställningar?

Känn till Guds senaste verk och följ i hans fotspår

Ni ska nu sträva efter att bli Guds folk och påbörja det fullständiga inträdet på det rätta spåret. Att bli Guds folk betyder att träda in i rikets tidsålder. I dag börjar ni officiellt träda in i rikets utbildning och era framtida liv ska sluta vara så slöa och slappa som de var förut; om man lever på det viset är det omöjligt att leva upp till de normer Gud kräver. Om du inte känner någon brådska visar det att du inte har någon önskan att bättra dig, att din strävan är rörig och förvirrad och att du är oförmögen att uppfylla Guds vilja. Inträdet i rikets utbildning innebär att man börjar Guds folks liv – är du villig att acceptera en sådan utbildning? Är du villig att känna att det brådskar? Är du villig att bli fostrad av Gud? Är du villig att bli tuktrad av Gud? Hur kommer du att agera när Guds ord kommer över dig och prövar dig? Och vad kommer du att göra när du ställs inför alla möjliga sorters sakförhållanden? Tidigare var ditt fokus inte på livet: i dag måste du träda in i livets verklighet och sträva efter förändringar i ditt livssinnelag. Det är detta som rikets folk måste uppnå. Alla dessa som utgör Guds folk måste ha liv, de måste acceptera rikets utbildning och eftersträva förändringar i sitt livssinnelag. Det är vad Gud fordrar av rikets folk.

Guds fordringar på rikets folk är följande:

1. De måste acceptera Guds uppdrag. Det vill säga, de måste acceptera alla de ord som uttalats i Guds verk i de sista dagarna.
2. De måste träda in i rikets utbildning.
3. De måste sträva efter att få sina hjärtan vidrörda av Gud. När ditt hjärta har vänt sig helt till Gud och du har ett normalt andligt liv, lever du i frihetens sfär, vilket innebär att du lever med Guds kärleks omsorg och beskydd. Det är bara när du lever med Guds omsorg och beskydd som du tillhör Gud.
4. De måste vinnas av Gud.
5. De måste bli en yttring av Guds härlighet på jorden.

De här fem punkterna är mitt uppdrag till er. Mina ord har talats till Guds folk och om du är ovillig att acceptera de här uppdragen tänker jag inte tvinga dig – men om du verkligen accepterar dem kommer du att kunna göra Guds vilja. I dag börjar ni acceptera Guds uppdrag och sträva efter att bli rikets folk och uppnå de normer som krävs för att vara rikets folk. Det här är det första steget i inträdet. Om du vill göra Guds vilja helt och hållet måste du acceptera de här fem uppdragen, och om du klarar att

---

utföra dem kommer du att vara enligt Guds hjärta och Gud kommer helt visst att ha stor användning av dig. Vad som är avgörande i dag är att träda in i rikets utbildning. Inträde i rikets utbildning omfattar det andliga livet. Förr var det inget tal om det andliga livet, men nu, när du börjar träda in i rikets utbildning, träder du officiellt in i det andliga livet.

Vad för slags liv är det andliga livet? Det andliga livet är ett liv där ditt hjärta helt och hållet har vänt sig till Gud och är kapabelt att vara uppmärksam på Guds kärlek. Det är ett liv där du lever i Guds ord, där inget annat upptar ditt hjärta, där du är i stånd att begripa Guds vilja i dag och leds av den helige Andes ljus i dag för att kunna fullgöra din plikt. Ett sådant liv mellan människa och Gud är det andliga livet. Om du är oförmögen att följa dagens ljus, då har det uppstått ett avstånd i din relation till Gud – den kan till och med ha skurits av – och du saknar ett normalt andligt liv. En normal relation med Gud baserar sig på accepterandet av hans ord i dag. Har du ett normalt andligt liv? Har du en normal relation till Gud? Är du en person som följer den helige Andes verk? Om du är kapabel att följa den helige Andes ljus i dag, om du kan begripa Guds vilja i hans ord och träda in i de här orden, då är du en person som följer den helige Andes ström. Om du inte följer den helige Andes ström är du utan tvekan en person som inte strävar efter sanningen. Den helige Ande har ingen möjlighet att verka i dem som inte har någon önskan att bättra sig, och följderna blir att sådana människor aldrig kan uppbåda sin styrka utan alltid är passiva. Följer du den helige Andes ström i dag? Befinner du dig i den helige Andes ström? Har du tagit dig ur ett passivt tillstånd? Alla som tror på Guds ord, som har hans verk som sin grundval och följer den helige Andes ljus i dag – de befinner sig alla i den helige Andes ström. Om du tror att Guds ord är otvetydigt sanna och riktiga och om du tror på hans ord oavsett vad han säger, då är du en person som strävar efter att träda in i Guds verk och på det viset uppfyller du Guds vilja.

För att träda in i den helige Andes ström måste du ha en normal relation med Gud och du måste först befria dig från ditt passiva tillstånd. Vissa människor följer alltid den stora massan och deras hjärtan irrar alltför långt bort från Gud; sådana människor har ingen önskan att bättra sig och de normer de strävar efter är alltför låga. Guds vilja är att man enbart strävar efter att älska honom och bli vunnen av honom. Det finns människor som bara använder sitt samvete till att betala tillbaka Guds kärlek, men det

---

räcker inte för att uppfylla Guds vilja; ju högre normer du eftersträvar, desto mer kommer det att vara i harmoni med Guds vilja. Eftersom ni är normala och strävar efter att älska Gud, är inträdet i riket för att bli en del av Guds folk er sanna framtid och ett liv som är ytterst värdefullt och betydelsefullt; ingen är mer välsignad än vad ni är. Varför säger jag så? Därför att de som inte tror på Gud lever för köttet och Satan, men i dag lever ni för Gud och lever för att göra Guds vilja. Det är därför jag säger att era liv är ytterst betydelsefulla. Enbart den här gruppen människor, som har blivit utvalda av Gud, kan leva ut ett ytterst betydelsefullt liv. Ingen annan på jorden kan leva ut ett lika värdefullt och meningsfullt liv. Eftersom ni har blivit utvalda av Gud och han reser er upp, och dessutom tack vare hans kärlek till er, har ni begripit det sanna livet och vet hur ni ska leva ett liv som är av yttersta värde. Det här beror inte på att er strävan är god utan på Guds nåd; det var Gud som öppnade er andes ögon och det var Guds Ande som vidrörde ert hjärta och gav er den stora lyckan att komma inför honom. Om Guds ande inte hade upplyst er skulle ni varit oförmögna att se vad som är ljuvligt med Gud, och ni skulle inte heller kunnat älska Gud. Det är helt och håller på grund av att Guds ande har vidrört människornas hjärtan som deras hjärtan har vänt sig till Gud. Ibland när du åtnjuter Guds ord blir din ande berörd och det känns som om du inte kan annat än älska Gud, att det finns en stor styrka inom dig och att det inte finns något som du inte kan lägga åt sidan. Om det känns så, har du blivit vidrörd av Guds ande och ditt hjärta har vänt sig helt till Gud, och du kommer att be till honom och säga: ”O, Gud! Vi har verkligen blivit förutbestämda och utvalda av dig. Din härlighet gör mig stolt och det känns underbart att tillhöra ditt folk. Jag ska offra allt och ge vad som helst för att göra din vilja och jag ska ägna alla mina år och en hel livstid av ansträngningar åt dig.” När du ber på det viset kommer det att finnas en oändlig kärlek och sann lydnad mot Gud i ditt hjärta. Har du någonsin upplevt något liknande? Om människor ofta berörs av Guds ande blir de särskilt villiga att hänge sig åt Gud i sina böner: ”O, Gud! Jag vill skåda din härlighets dag och jag vill leva för dig – inget har större värde eller mening än att leva för dig och jag har inte den minsta önskan att leva för Satan och köttet. Du lyfter mig genom att göra det möjligt för mig att leva för dig i dag.” När du har bett på det här viset kommer du att känna att du inte kan göra annat än att ge ditt hjärta till Gud, att du måste vinna honom och att du skulle avsky att dö utan att ha vunnit honom medan du levde. När du har uttalat en sådan bön kommer det att finnas en ousinlig styrka inom

---

dig och du kommer inte att veta varifrån den kommer; det kommer att finnas en gränslös kraft i ditt hjärta och du kommer att känna att Gud är så ljuvlig och värd att älska. Det sker när du har blivit vidrörd av Gud. Alla som har haft en sådan upplevelse har blivit vidrörda av Gud. När människor ofta berörs av Gud sker förändringar i deras liv, de är i stånd att fatta sitt beslut och är villiga att vinna Gud helt och hållet, kärleken till Gud i deras hjärtan är starkare, deras hjärtan har vänt sig helt och hållet till honom, de tar ingen hänsyn till släkten, världen, förvecklingar eller framtiden och de är villiga att ägna en livstid av ansträngningar åt Gud. Alla som har vidrörts av Guds ande är människor som strävar efter sanningen och som har hopp om att bli fullkomliggjorda av Gud.

Har du vänt ditt hjärta till Gud? Har Guds ande vidrört ditt hjärta? Om du aldrig har haft en sådan upplevelse och om du aldrig har bett på det sättet, visar det att Gud inte har någon plats i ditt hjärta. Alla som vägleds av Guds ande och som Guds ande har vidrört är uppfyllda av Guds verk, vilket visar att Guds ord och kärlek har slagit rot i dem. Somliga säger: "Jag är inte lika innerlig i mina böner som du är, och jag är inte heller lika berörd av Gud; ibland – när jag mediterar och ber – känner jag att Gud är ljuvlig och mitt hjärta berörs av Gud." Inget är viktigare än en människas hjärta. När ditt hjärta har vänt sig till Gud kommer hela din varelse att ha vänt sig till honom och då kommer ditt hjärta att ha blivit vidrört av Guds ande. De flesta av er har haft en sådan upplevelse – det är bara det att djupet av era upplevelser inte är desamma. Somliga säger: "Jag uttalar inte många ord i bön, utan jag bara lyssnar på andras samtal, så växer styrkan inom mig." Det här visar att du har blivit vidrörd av Gud i ditt inre. Människor som har blivit vidrörda av Gud i sitt inre blir inspirerade när de hör andras samtal; om en människas hjärta förblir helt oberört när hon hör inspirerande ord, bevisar det att den helige Ande inte är verksam i henne. Det finns ingen längtan inom henne, vilket bevisar att hon inte har någon beslutsamhet och sålunda är hon utan den helige Andes verk. Om en person har blivit vidrörd av Gud reagerar han när han hör Guds ord; om han inte har blivit vidrörd av Gud har han inte engagerat sig i Guds ord, han relaterar inte till dem och kan inte bli upplyst. De som har hört Guds ord och inte upplevt någon reaktion är människor som inte har blivit berörda av Gud – de är människor som saknar den helige Andes verk. Alla som kan acceptera det nya ljuset blir berörda och uppfyllda av den helige Andes verk.

Bedöm dig själv:

1. Befinner du dig mitt i den helige Andes nuvarande verk?
2. Har ditt hjärta vänt sig till Gud? Har du blivit vidrörd av Gud?
3. Har Guds ord slagit rot i dig?
4. Bygger din trosutövning på grunden av Guds krav?
5. Lever du vägledd av den helige Andes nuvarande ljus?
6. Styrs ditt hjärta av gamla uppfattningar, eller styrs det av Guds ord i dag?

Hur reagerar ni när ni hör de här orden? Efter att ha trott i alla dessa år, har ni Guds ord som ert liv? Har det skett någon förändring i ditt tidigare fördärvade sinnelag? Vet du, i enlighet med Guds ord i dag, vad det innebär att ha liv och vad det innebär att inte ha liv? Står det här klart för er? Det allra viktigaste med att följa Gud är att allt ska vara enligt hans ord i dag: Vare sig du strävar efter att träda in i livet eller uppfylla Guds vilja måste allting vara centrerat kring Guds ord i dag. Om det du samtalar om och strävar efter inte är centrerat kring Guds ord i dag är hans ord främmande för dig och du är helt berövad den helige Andes verk. Vad Gud vill ha är människor som följer i hans fotspår. Det spelar ingen roll hur underbart och rent det du förstod förut är, Gud vill inte ha det och om du inte kan lägga bort sådana ting kommer de att bli ett kolossalt hinder för ditt inträde i framtiden. Alla som kan följa den helige Andes nuvarande ljus är välsignade. Människorna i gångna tider följde också i Guds fotspår, men de kunde inte följa fram till idag; det här är välsignelsen för människorna i de sista dagarna. De som kan följa den helige Andes nuvarande verk och som kan följa i Guds fotspår, så att de följer honom varthelst han leder dem – det är människor som är välsignade av Gud. De som inte följer den helige Andes nuvarande verk har inte trätt in i Guds ords verk, och hur mycket de än arbetar, hur svårt de än lider och hur mycket de än springer omkring betyder det ingenting för Gud och han kommer inte att berömma dem. I dag befinner sig alla de som följer Guds nuvarande ord i den helige Andes ström; de som är främmande för Guds ord i dag befinner sig utanför den helige Andes ström och sådana människor får inte Guds beröm. Tjänande som är åtskilt från den helige Andes nuvarande yttranden är ett köttets och föreställningarnas tjänande och det kan omöjligt vara enligt Guds vilja. Om människor lever bland religiösa föreställningar är de oförmögna att göra något som passar Guds vilja och även om de tjänar Gud, tjänar de mitt bland sina inbillningar och föreställningar och är helt oförmögna att tjäna enligt

---

Guds vilja. De som inte kan följa den helige Andes verk förstår inte Guds vilja, och de som inte förstår Guds vilja kan inte tjäna honom. Gud vill ha ett tjänande efter sitt eget hjärta; han vill inte ha ett föreställningarnas och köttets tjänande. Om människor är oförmögna att följa stegen i den helige Andes verk lever de i föreställningar. Sådana människors tjänande avbryter och stör, och en sådan tjänst går Gud emot. De som inte kan följa i Guds fotspår är därför oförmögna att tjäna honom; de som är oförmögna att följa i Guds fotspår gör helt klart motstånd mot honom och kan inte vara förenliga med honom. "Att följa den helige Andes verk" är lika med att förstå Guds vilja i dag, att kunna agera enligt hans nuvarande krav, att kunna lyda och följa dagens Gud och att träda in enligt hans senaste yttranden. Bara en sådan människa följer den helige Andes verk och befinner sig i den helige Andes ström. Sådana människor är inte bara kapabla att få Guds lovord och att se honom, utan de kan också lära känna Guds sinnelag utifrån hans senaste verk, och känna till människans föreställningar och olydnad, liksom hennes natur och väsen, utifrån Guds senaste verk; vidare är de i stånd att succesivt uppnå förändringar i sinnelaget under sin tjänst. Dessa människor är de enda som kan vinna Gud och som verkligen hittat den sanna vägen. De som elimineras genom den helige Andes verk är människor som är oförmögna att följa Guds senaste verk och som gör uppror mot det. Att dessa människor öppet motsätter sig Gud beror på att han har gjort ett nytt verk och att hans bild inte stämmer med deras föreställning – till följd av det sätter de sig öppet upp mot Gud och kritiserar honom, vilket leder till att han avskyr och förkastar dem. Att ha kunskap om Guds senaste verk är ingen lätt sak, men om människorna har lust att lyda och söka hans verk kommer de att få möjlighet att se honom och vinna den helige Andes senaste vägledning. De som avsiktligt motsätter sig Guds verk kan varken få den helige Andes upplysning eller Guds vägledning. Huruvida människorna kan ta emot Guds senaste verk eller ej beror därför på Guds nåd, på deras strävan och avsikter.

Alla som kan lyda den helige Andes yttranden blir välsignade. Det spelar ingen roll hur de en gång var eller hur den helige Ande brukade verka i deras inre – de som har vunnit Guds senaste verk är de mest välsignade, och de som är oförmögna att följa det senaste verket i dag blir eliminerade. Gud vill ha dem som kan ta emot det nya ljuset och som accepterar och har kunskap om hans senaste verk. Varför är det sagt man måste vara en kysk jungfru? En kysk jungfru kan söka den helige Andes verk och förstå det nya

---

och dessutom lägga bort gamla föreställningar samt lyda Guds verk i dag. Denna skara människor, som accepterar dagens nyaste verk, var förutbestämda av Gud före tidsåldrarna och är de mest välsignade av alla människor. Ni hör genast Guds röst och skådar hans framträdande, och därför har ingen i himlen eller på jorden eller i tidens historia någonsin varit mer välsignad än vad ni – denna skara människor – är. Allt detta är på grund av Guds verk, hans förutbestämmelse och urval och nåd; Skulle era omständigheter kunnat vara som de är i dag om Gud inte talade och yttrade sina ord? Må därför all ära och allt pris tillägnas Gud, för allt det här beror på att han reser dig upp. Kan du fortfarande förbli passiv vid tanken på det här? Kan din styrka fortfarande vara ur stånd att växa?

Det förutbestämdes av Gud före tidsåldrarna att du skulle kunna acceptera domen, tuktan, slagen och förädlingen genom Guds ord och dessutom att du skulle kunna acceptera Guds uppdrag, så därför får du inte bli alltför olycklig när du tuktas. Ingen kan ta ifrån er det arbete som har utförts i ert inre eller de välsignelser som har skänkts er och ingen kan ta bort allt som har givits er. Religiösa människor kan inte tåla att mäta sig med er. Ni har ingen stor expertkunskap om Bibeln och är inte utrustade med religiösa teorier, men eftersom Gud har verkat i er har ni fått mer än någon genom alla tider – och detta är således er största välsignelse. Därför måste ni vara ännu mer hängivna och lojala mot Gud. Eftersom Gud reser dig upp måste du anstränga dig mer så att du är mogen och redo att acceptera Guds uppdrag. Du måste stå stadigt på den plats som Gud har tilldelat dig, sträva efter att tillhöra Guds folk, acceptera rikets utbildning, vinnas av Gud och slutligen bli ett härligt vittnesbörd om honom. Är du uppfylld av dessa föresatser? Om du är uppfylld av sådana föresatser är det helt säkert att du slutligen kommer att vinnas av Gud och bli ett härligt vittnesbörd om honom. Du måste förstå att det viktigaste uppdraget är att vinnas av Gud och bli ett härligt vittnesbörd om honom. Detta är Guds vilja.

Den helige Andes ord i dag är dynamiken i den helige Andes verk, och den helige Andes ständiga upplysning av människan under den här perioden är trenden för den helige Andes verk. Och vad är trenden för den helige Andes verk i dag? Den är att leda in människorna i Guds verk i dag och i ett normalt andligt liv. Det finns flera steg för att träda in i ett normalt andligt liv:

---

1. För det första måste du ägna dig helhjärtat åt Guds ord. Du ska inte följa Guds ord från förr och du ska varken studera eller jämföra dem med dagens ord. I stället måste du utgjuta ditt hjärta fullständigt i Guds nuvarande ord. Om det finns människor som ändå vill läsa Guds ord, andliga böcker eller andra redogörelser för forna tiders förkunnelse och som inte följer den helige Andes ord i dag, så är de synnerligen dåraktiga; Gud avskyr sådana människor. Om du är villig att acceptera den helige Andes ljus i dag, ägna dig då helhjärtat åt Guds yttranden i dag. Det här är det första du måste uppnå.

2. Du måste be på grundval av de ord som Gud talar i dag, träda in i hans ord, samtala med honom, och fatta dina beslut inför honom genom att fastställa vilka normer du önskar sträva efter att uppfylla.

3. Du måste sträva efter att träda djupt in i sanningen som bygger på den helige Andes verk i dag. Håll inte fast vid föråldrade yttranden och teorier från förr.

4. Du måste söka efter att bli berörd av den helige Ande och träda in i Guds ord.

5. Du måste sträva efter inträde på stigen som den helige Ande går på i dag.

Och hur söker du efter att bli berörd av den helige Ande? Det som är avgörande är att du lever i Guds nuvarande ord och ber på grundval av Guds krav. När du har bett på det sättet kommer den helige Ande helt visst att vidröra dig. Om ditt sökande inte grundar sig på de ord Gud talar i dag är det fruktlöst. Du borde be och säga: "O, Gud! Jag sätter mig upp mot dig och är skyldig dig så mycket; jag är så olydig och förmår aldrig behaga dig. O Gud, jag önskar att du ska rädda mig, jag önskar tjäna dig ända till slutet, jag önskar dö för dig. Du dömer mig och tuktar mig och jag klagar inte; jag sätter mig upp mot dig och förtjänar att dö, så att alla människor får skåda ditt rättfärdiga sinnelag i min död." När du ber ur hjärtat på det här sättet kommer Gud att höra dig och vägleda dig; om du inte ber på grundval av den helige Andes ord i dag finns det ingen möjlighet att den helige Ande vidrör dig. Om du ber enligt Guds vilja och enligt det som Gud önskar göra i dag, ska du säga: "O, Gud! Jag önskar acceptera dina uppdrag och vara trofast mot dem och jag är villig att ägna hela mitt liv åt din härlighet så att allt jag gör kan nå upp till Guds folks normer. Må du röra vid mitt hjärta. Jag önskar att din Ande alltid ska upplysa mig, att allt jag gör ska dra skam över Satan så att jag slutligen kan vinnas av dig." Om du ber på det viset, på ett sätt som är centrerat kring Guds vilja, kommer den helige Ande oundvikligen att verka i dig. Det spelar ingen roll hur många

---

ord dina böner har – nyckeln är huruvida du begriper Guds vilja eller ej. Ni kanske alla har upplevt följande: Ibland när man ber under en sammankomst når den helige Andes verks dynamik sin höjdpunkt och får allas styrka att växa. En del personer gråter bittra tårar medan de ber, helt överväldigade av ånger inför Gud, och en del visar sin beslutsamhet och avger löften. Sådan är effekten som uppnås av den helige Andes verk. I dag är det avgörande att alla människor ägnar sig med all kraft åt Guds ord. Fokusera inte på de ord som uttalades förut; om du fortfarande håller fast vid det som kom förut, kommer den helige Ande inte att verka i dig. Förstår du hur viktigt det här är?

Känner ni till den stig som den helige Ande går på i dag? Punkterna ovan är vad den helige Ande ska åstadkomma i dag och i framtiden; de är den stig som den helige Ande tar och det inträde som människan borde sträva efter. I ditt inträde i livet måste du åtminstone gå in helhjärtat för Guds ord och kunna acceptera Guds ords dom och tuktan; ditt hjärta måste längta efter Gud, du måste sträva efter att träda in grundligt i sanningen och de mål Gud kräver. När du är uppfylld av denna styrka visar det att du har blivit vidrörd av Gud och att ditt hjärta har börjat vända sig till honom.

Det första steget av inträdet i livet är att ägna sig helhjärtat åt Guds ord, och det andra steget är att acceptera att bli berörd av den helige Ande. Vilken effekt kan uppnås av att man accepterar den helige Andes beröring? Effekten blir att man kan längta efter, söka och utforska en djupare sanning och vara kapabel att samarbeta med Gud på ett positivt sätt. I dag samarbetar du med Gud, vilket med andra ord innebär att det finns ett mål med din strävan, dina böner och din gemenskap med Guds ord, och att du utför din plikt enligt Guds krav – endast detta är att samarbeta med Gud. Om man bara talar om att låta Gud agera men inte agerar själv och varken ber eller söker, kan man då kalla det ett samarbete? Om man inte har ett spår av samarbete inom sig och saknar utbildning inför ett inträde med ett mål, då samarbetar man inte. Somliga säger: ”Allt beror på Guds förutbestämmelse, allt utförs av honom personligen; om Gud inte gjorde det, hur skulle då människan kunna göra det? Guds verk är normalt och inte ett dugg övernaturligt och det är bara genom ditt aktiva sökande som den helige Ande verkar, för Gud tvingar inte människan – du måste ge Gud möjlighet att arbeta, och om du inte strävar eller träder in och det inte finns ett uns av längtan i ditt hjärta har Gud ingen chans att verka. Längs vilken stig kan du söka att bli vidrörd av Gud? Genom att be och närma dig Gud. Men kom ihåg, det viktigaste av allt är att det måste grunda sig på de

---

ord Gud uttalar. När Gud ofta vidrör dig är du inte förslavad av köttet: Man, hustru, barn och pengar – inget av detta kan fjättra dig och allt du önskar är att följa sanningen och leva inför Gud. Då kommer du att vara en person som lever i frihetens sfär.

Gud fullkomnar dem som är efter hans eget hjärta

Gud vill nu vinna en grupp människor – det är dessa som strävar efter att samverka med honom, som kan hörsamma hans verk, som tror att de ord som Gud talar är sanna och som kan omsätta Guds krav i praktiken. Det är dessa som har en sann förståelse i sina hjärtan. Det är de som kan göras fullkomliga och de kommer oundvikligen att vandra fullkomlighetens väg. De som saknar en klar förståelse av Guds verk, som inte äter och dricker Guds ord, som inte ger akt på hans ord och som inte har någon kärlek till Gud i sina hjärtan. De som tvivlar på Gud i köttet, som alltid är osäkra på honom, som aldrig tar hans ord på allvar och alltid bedrar honom, de är människor som motarbetar Gud och tillhör Satan; det finns inget sätt att göra sådana människor fullkomliga.

Om du vill bli fullkomliggjord måste du först godkännas av Gud, för han fullkomnar dem som han godkänner och som är efter hans eget hjärta. Om du vill vara efter Guds eget hjärta måste du ha ett hjärta som hörsammar hans verk, du måste sträva efter att eftertrakta sanningen och du måste acceptera att granskas av Gud i alla avseenden. Har allt du gör blivit föremål för Guds granskning? Är din avsikt den rätta? Om din avsikt är den rätta kommer Gud att godkänna dig; om din avsikt är felaktig visar det att det ditt hjärta älskar inte är Gud utan köttet och Satan. Därför måste du acceptera Guds granskning i alla avseenden genom bön. Även om jag inte står personligen framför dig när du ber så är den helige Ande med dig, och det är både mig själv och Guds Ande som du ber till. Varför tror du på detta kött? Därför att han har Guds Ande. Skulle du tro på den här personen om han inte hade Guds Ande? När du tror på den personen tror du på Guds Ande. När du fruktar den personen fruktar du Guds Ande. Tro på Guds Ande är tro på den personen och tro på den personen är också tro på Guds Ande. När du ber känner du att Guds Ande är med dig och att Gud finns framför dig; därför ber du till hans Ande. Idag vågar de flesta människor inte föra fram sina handlingar inför Gud och fastän du kanske bedrar hans kött kan du inte bedra hans Ande. Varje angelägenhet som inte tål Guds granskning överensstämmer inte med sanningen och bör förkastas; annars är det en synd mot Gud. Så oavsett om det är när du ber, när du talar och delar gemenskap med dina bröder och systrar, eller när du utför dina åligganden och sköter dina affärer, så måste du lägga fram ditt hjärta inför Gud. När du fullgör din uppgift är Gud med dig och så länge din avsikt är den rätta och gagnar verket i Guds hus kommer

---

han att acceptera allt som du gör; du bör ägna dig helhjärtat åt att fullgöra din uppgift. När du ber kommer dina böner att vara verksamma om du har kärlek till Gud i ditt hjärta och söker Guds omsorg, beskydd och granskning, om det är din avsikt. Om du, när du exempelvis ber på möten, öppnar ditt hjärta och ber till Gud och talar om för honom vad som finns i ditt hjärta utan några lögner, då kommer dina böner att ge resultat. Om du uppriktigt älskar Gud i ditt hjärta, avlägg då en ed inför Gud: "Gud som är i himlen och på jorden och bland alla ting, jag svär vid dig: Må din Ande granska allt jag gör och ständigt beskydda och ha omsorg om mig. Det innebär att allt jag gör kan tåla din närvaro. Skulle mitt hjärta någonsin svika dig eller sluta att älska dig, ge mig då din stränga tuktan och förbannelse. Förlåt mig varken i denna värld eller nästa!" Vågar du avlägga en sådan ed? Om inte, visar det att du är feg och att du fortfarande älskar dig själv. Har ni den beslutsamheten? Om du verkligen har den beslutsamheten måste du avlägga denna ed. Om du har beslutsamheten att avlägga en sådan ed kommer Gud att uppfylla ditt beslut. När du svär vid Gud så lyssnar han. Gud avgör om du är syndig eller rättfärdig utifrån din bön och dina handlingar. Sådan är nu processen med att fullkomna er och om du verkligen tror på att bli fullkomliggjord kommer du att bära fram allt du gör inför Gud och acceptera hans granskning; om du gör någonting fruktansvärt upproriskt eller om du sviker Gud, då kommer han att göra så att din ed blir verklighet, och oavsett vad som händer dig – om det är undergång eller tuktan – så är det ditt eget fel. Du har avlagt eden så du ska hålla fast vid den. Om du avlägger en ed men bryter den kommer du att drabbas av fördömmelse. Eftersom det var du som avlade eden, kommer Gud att förverkliga den. Vissa blir rädda när de har bett och säger: "Åh nej, mina möjligheter till utsvävningar är borta; mina möjligheter att göra onda gärningar är borta; mina möjligheter att tillfredsställa mina världsliga begär är borta!" De här människorna älskar fortfarande världen och synden och de kommer garanterat att drabbas av fördärv.

Att tro på Gud innebär att allt du gör måste föras inför honom och bli föremål för hans granskning. Om det du gör kan föras inför Guds Ande men inte inför Guds kött visar det att du inte har underkastat dig hans Andes granskning. Vem är Guds Ande? Vem är personen som omvitnas av Gud? Är de inte en och samma? De flesta ser dem som två separata väsen och tror att Guds Ande är Guds Ande och att den person som Gud vittnar om bara är en människa. Men ni har fel, eller hur? På vems vägnar verkar

---

den personen? De som inte känner den inkarnerade Guden har ingen andlig insikt. Guds Ande och hans inkarnerade kött är ett, för Guds Ande har materialiserats i köttet. Om denna person är omild mot dig, kommer då Guds Ande att vara mild? Är du inte förvirrad? Idag kan ingen som inte kan acceptera Guds granskning få hans godkännande och den som inte känner den inkarnerade Guden kan inte göras fullkomlig. Titta på allt du gör och se om det kan föras inför Gud. Om du inte kan bära fram allt du gör inför Gud visar det att du är en som gör onda ting. Kan de som begår onda handlingar göras fullkomliga? Allt du gör, varje handling, varje avsikt och varje reaktion måste föras inför Gud. Även ditt dagliga andliga liv – dina böner, din närhet till Gud, när du äter och dricker Guds ord, din gemenskap med dina bröder och systrar och ditt liv i kyrkan – och ditt tjänande i partnerskap kan föras fram inför Gud för att granskas av honom. Det är den sortens praktiska tillämpning som kommer att hjälpa dig att mogna i livet. Processen med att acceptera Guds granskande blick är reningsprocessen. Ju mer du accepterar Guds granskning, desto mer blir du renad och desto mer är du i enlighet med Guds vilja, så att du inte kommer att dras in i utsvävningar utan ditt hjärta kommer att leva i hans närvaro. Ju mer du accepterar hans granskning desto mer skäms Satan och desto större är din förmåga att försaka köttet. Så att acceptera Guds granskning är en väg som människor måste gå. Oavsett vad du gör, även under gemenskap med dina bröder och systrar, om du bär fram dina handlingar inför Gud och söker hans granskning, och om din avsikt är att lyda Gud själv, kommer det du praktiserar att vara betydligt mer rätt. Endast om du bär fram allt du gör inför Gud och accepterar att granskas av Gud kan du bli en människa som lever i Guds närvaro.

De som inte förstår Gud kan aldrig lyda honom helt. Sådana människor är olydnadens barn. De är för anspråksfulla och det finns för mycket uppror i dem, så de distanserar sig från Gud och är ovilliga att acceptera hans granskning. Sådana människor kan inte fullkomnas med lätthet. Vissa personer är selektiva i sitt ätande och drickande av Guds ord och i sin acceptans av dem. De accepterar delar av Guds ord som stämmer överens med deras uppfattningar medan de förkastar de delar som inte gör det. Är inte detta i högsta grad motstånd och uppror mot Gud? Om någon tror på Gud i årtal utan att uppnå minsta förståelse av honom är han en icke troende. De som är villiga att acceptera Guds granskning är de som strävar efter att förstå honom och, är

---

villiga att acceptera hans ord. Det är de som kommer att få Guds arv och välsignelser och de är de mest välsignade. Gud förbannar dem som inte har någon plats för honom i sina hjärtan. Sådana människor tuktar och överger han. Om du inte älskar Gud kommer han att överge dig och om du inte lyssnar på vad jag säger så lovar jag att Guds Ande ska överge dig. Prova om du inte tror mig! Idag berättar jag för dig om en praktikens väg, men huruvida du tillämpar den är upp till dig. Om du inte tror på den, om du inte omsätter den i praktisk handling, kommer du att få se med egna ögon huruvida den helige Ande verkar i dig! Om du inte strävar efter att förstå Gud kommer inte den Helige Ande att verka i dig. Gud verkar i dem som eftersträvar och värdesätter hans ord. Ju mer du värdesätter Guds ord, desto mer kommer hans Ande att verka i dig. Ju mer en människa värdesätter Guds ord desto större chans har hon att bli fullkomnad av Gud. Gud fullkomnar dem som verkligen älskar honom. Han fullkomnar dem vilkas hjärtan är fyllda av ro inför honom. Om du värdesätter hela Guds verk, om du värdesätter Guds upplysning, om du värdesätter Guds närvaro, om du värdesätter Guds omsorg och beskydd, om du värdesätter hur Guds ord blir din verklighet och livsförsörjning är du till stor del efter Guds hjärta. Om du värdesätter Guds verk, det vill säga, om du värdesätter hela det verk som han har utträttat i dig, då kommer han att välsigna dig och göra så att allt som är ditt mångfaldigas. Om du inte sätter värde på Guds ord kommer han inte att verka i dig utan bara ge dig lite nåd för din tro eller välsigna dig med ett visst materiellt välstånd eller trygghet för din familj. Du bör sträva efter att göra Guds ord till din verklighet, tillfredsställa honom och vara efter hans eget hjärta och du bör inte bara sträva mot att få del av hans nåd. Inget är viktigare för troende än att motta Guds verk, vinna fullkomlighet och bli sådana som gör Guds vilja. Det är det mål du bör eftersträva.

Allt som människan eftersträvade i nådens tidsålder är nu föråldrat, för i dag finns en högre standard för strävan; vad som eftersträvas är både mer upphöjt och mer praktiskt, vad som eftersträvas kan bättre tillgodose det som människans inre kräver. Gud utförde inte samma verk i gångna tiders människor som han gör i dag, han talade inte till dem så mycket som han har talat idag, inte heller var hans krav på dem så höga som idag. Att Gud tar upp dessa frågor med er idag visar att hans yttersta avsikt är fokuserad på er, den här gruppen. Om du verkligen vill fullkomnas av Gud, gör då det till det huvudsakliga målet för din strävan. Oavsett om du skyndar runt, sliter ut dig, fyller en funktion, eller har fått Guds uppdrag, så är målsättningen alltid att bli

---

fullkomliggjord och att uppfylla Guds vilja för att uppnå dessa mål. Detta bör du söka efter i allt du gör. Om någon säger att han inte strävar efter att fullkomnas av Gud eller att träda in i livet, utan bara strävar efter köttslig frid och glädje, då är han totalt blind. De som inte eftersträvar livets verklighet utan bara evigt liv i den kommande världen och trygghet i denna värld är totalt blinda. Så allt ni gör bör göras i syfte att bli fullkomnade och vinna av Gud.

Det verk som Gud utför i människor är att försörja dem utifrån deras olika behov. Ju mer omfattande en människas liv är, desto mer behöver hon och desto mer eftersträvar hon. Om du i det här skedet inte strävar efter något visar det att den Helige Ande har övergivit dig. Den Helige Ande kommer aldrig att överge alla dessa som strävar efter liv – de strävar ständigt och längtar ständigt. Sådana människor nöjer sig aldrig med att stanna där de är. Varje fas i den Helige Andes verk syftar till att uppnå en effekt i dig, men om du blir nöjd med dig själv, om du inte har några behov längre, om du inte längre accepterar den Helige Andes verk, kommer han att överge dig. Människor behöver granskas av Gud varje dag; de behöver riklig försörjning från Gud varje dag. Kan människor klara sig utan att äta och dricka Guds ord varje dag? Om någon alltid känner att han inte kan äta eller dricka tillräckligt av Guds ord, om han alltid söker det och hungrar och törstar efter det, kommer den Helige Ande alltid att verka i honom. Ju mer någon längtar, desto fler praktiska ting kan det komma ur hans gemenskap. Ju intensivare någon söker sanningen, desto snabbare växer hans liv och ger honom riklig erfarenhet och gör honom till en välbärgad man i Guds hus.

De som lyder Gud med ett sant hjärta kommer helt säkert att vinnas av Gud

Den Helige Andes verk förändras från dag till dag, stiger högre med varje steg; morgondagens uppenbarelse är ännu högre än dagens, och klättrar steg för steg allt högre. Sådant är det verk genom vilket Gud gör människan fullkomlig. Om människan inte kan hålla jämna steg, då kan hon när som helst bli kvarlämnad. Om människan inte har ett lydigt hjärta, kan hon inte följa med ända till slutet. Den förra tidsåldern har passerat; detta är en ny tidsålder. Och i en ny tidsålder, måste ett nytt verk utföras. I synnerhet i den sista tidsåldern, då människan kommer att bli fullkomlig, kommer Gud att utföra nytt verk allt snabbare. Om människan inte har lydnad i sitt hjärta kommer hon därför att ha svårigheter att följa Guds fotspår. Gud följer inte några regler, och han behandlar inte heller något skede i sitt verk som varaktigt. Verket han utför är snarare ständigt nytt och allt högre. Hans verk blir mer och mer praktiskt för varje steg, mer och mer i linje med människans faktiska behov. Först efter att människan erfar denna typ av verk kan hon uppnå den slutliga omvandlingen av sitt sinnelag. Människans kunskap om livet når allt högre nivåer, och likaså når Guds verk allt högre nivåer. Endast på detta sätt kan människan bli fullkomlig och redo att användas av Gud. Gud verkar på det här sättet dels för att motverka och vända på människans föreställningar, och dels för att leda människan in i ett högre och mer realistiskt tillstånd, in i den högsta sfären av Gudstro, så att Guds vilja till sist kan ske. Alla de med en ohörsam natur, som uppsåtligt står emot, skall lämnas kvar i detta skede av Guds snabbt och våldsamt framskridande verk; endast de som frivilligt lyder och som glatt ödmjukar sig kan gå vidare till vägens slut. I ett sådant verk bör ni alla lära er att underkasta er och åsidosätta era egna föreställningar. Ni bör vara försiktiga med varje steg ni tar. Om ni är oförsiktiga, kommer ni säkerligen att bli som en som avvisas av den Helige Ande, en som avbryter Gud i hans verk. Innan ni genomgick detta skede av verket, var människans gamla regler och lagar så otaliga att hon förivrade sig, och som ett resultat blev hon självgod och glömde sig själv. Allt detta utgör hinder som hindrar människan att acceptera Guds nya verk; de blir motståndare till människans process att lära känna Gud. Om en människa varken har lydnad eller en längtan efter sanningen i sitt hjärta, då kommer hon att vara i fara. Om du bara underkastar dig verk och ord som är enkla, och om du är oförmögen att acceptera något som har en djupare intensitet, då är du en som håller sig

---

till gamla banor och inte kan hålla jämna steg med den Helige Andes verk. Det verk som Gud utför skiljer sig från tidsperiod till tidsperiod. Om du verkligen lyder i ett stadium, men lyder mindre eller inte alls i nästa, då kommer Gud att överge dig. Om du håller jämna steg med Gud när han går uppför detta steg, då måste du fortsätta att hålla takten när han går uppför nästa. Först då är du en som lyder den Helige Ande. Eftersom du tror på Gud, måste du vara konstant i din lydnad. Du kan inte bara lyda när det passar dig och vägra när det inte gör det. Den typen av lydnad får inte Guds godkännande. Om du inte kan hålla jämna steg med det nya verk jag skapar gemenskap kring, och om du fortsätter att hålla fast vid de gamla ordspråken, hur skall du då kunna göra framsteg i ditt liv? Guds verk är att förse dig genom sitt ord. När du lyder och tar emot hans ord, då kommer den Helige Ande helt säkert att verka i dig. Den Helige Ande verkar precis på det sätt jag talar om. Gör som jag har sagt, så kommer den Helige Ande omgående att verka i dig. Jag släpper ut ett nytt ljus som ni kan se och ta med er in i den nuvarande tidens ljus. När du vandrar i detta ljus, kommer den Helige Ande omedelbart att verka i dig. Det finns några som kan vara motsträviga och säga: "Jag kommer absolut inte att göra vad du säger." Då vill jag säga dig att du nu har kommit till vägens slut, du är förtorkad, och du har inte längre liv. Därför är det helt avgörande, när man erfar förvandlingen av sitt sinne, att hålla jämna steg med dagens ljus. Den Helige Ande verkar inte bara i vissa människor som används av Gud, utan än mer i kyrkan. Han skulle kunna verka i vem som helst. Han kan just nu verka i dig, och när du har erfarit det, kan Han därefter verka i någon annan. Skynda dig att följa; ju noggrannare du följer det aktuella ljuset, desto mer kan ditt liv växa. Så länge som den Helige Ande verkar i en människa, se till att följa efter henne, oavsett vad för slags människa det är. Ta till dig hennes erfarenheter via dina egna, så kommer du att få ta emot ännu högre ting. När du gör så utvecklas du ännu snabbare. Detta är vägen till människans fullkomning och ett sätt för livet att växa. Vägen till människans fullkomning nås genom din lydnad mot den Helige Andes verk. Du vet inte vilken typ av person som Gud kommer att använda för att göra dig fullkomlig, och inte heller genom vilken person, händelse eller sak han kommer att göra det möjligt för dig att komma i besittning av och få någon insikt. Om du kan slå in på denna rätta väg, visar det att det finns stort hopp för dig att göras fullkomlig av Gud. Om du inte kan göra det, visar det att din framtid är dyster och saknar ljus. När du väl kommer in på rätt spår, kommer du att få uppenbarelse om allt.

Om du, oavsett vad den Helige Ande kan uppenbara för andra, fortsätter att erfara saker på egen hand utifrån deras kunskap, då kommer denna erfarenhet att bli en del av ditt liv, och du kommer att kunna förse andra med den. De som förser andra genom att efterapa ord är människor som inte har haft någon erfarenhet; du måste lära dig att hitta ett sätt, genom andras upplysning och belysning, att öva innan du kan börja tala om dina egna faktiska erfarenheter och kunskaper. Detta kommer att vara till större nytta för ditt eget liv. Du måste uppleva på detta sätt och lyda allt som kommer från Gud. Du måste söka efter Guds vilja i allt och dra lärdom om allt, så att ditt liv kan växa. Att praktisera på det viset leder till den snabbaste utvecklingen.

Den Helige Ande upplyser dig genom dina praktiska erfarenheter och gör dig fullkomlig genom din tro. Är du verkligen villig att bli fullkomlig? Om du verkligen är villig att göras fullkomlig av Gud, då kommer du att ha modet att överge ditt kött och du kommer att kunna utföra Guds ord utan att vara passiv eller svag. Du kommer att kunna lyda allt som kommer från Gud, och alla dina handlingar, oavsett om de utförs offentligt eller privat, kommer att kunna visas upp inför Gud. Om du är en ärlig person och alltid utövar sanningen, då kommer du att bli fullkomlig. De svekfulla människor som agerar på ett sätt inför andra och ett annat sätt bakom deras ryggar är inte villiga att bli fullkomliga. De är alla fördärvets och förstörelsens söner; de hör inte till Gud, utan till Satan. De är inte den sortens människa som väljs ut av Gud! Om dina handlingar och ditt beteende inte kan visas upp inför Gud eller beskådas av Guds Ande, är detta ett bevis på att det är något fel med dig. Endast om du accepterar Guds dom och tuktan, och lägger vikt vid omvandlingen av ditt sinnelag, kommer du att kunna träda in på vägen till fullkomning. Om du verkligen är villig att göras fullkomlig av Gud och följa Guds vilja, då skall du lyda alla Guds verk, utan att yttra ett enda ord av klagomål, och utan att tillåta dig att bedöma eller döma Guds verk. Dessa är minimikraven för att göras fullkomlig av Gud. Det nödvändiga kravet för dem som vill göras fullkomliga av Gud är detta: Gör allt med ett hjärta som älskar Gud. Vad betyder "att göra saker med ett hjärta som älskar Gud"? Det betyder att alla dina handlingar och ditt beteende kan visas upp inför Gud. När du har rätt avsikter, är du inte rädd för att visa upp dina handlingar för Gud, oavsett om de är rätta eller felaktiga, eller för dina bröder och systrar; du vågar svära ett löfte inför Gud. Du måste lägga fram alla dina avsikter, tankar

---

och åsikter inför Gud för hans granskning; om du utövar och träder in på detta sätt kommer utvecklingen i ditt liv att gå snabbt.

Eftersom du tror på Gud, måste du sätta din tilltro till alla Guds ord och alla hans verk. Det vill säga, eftersom du tror på Gud, måste du lyda honom. Om du inte kan göra detta, då kvittar det om du tror på Gud. Om du har trott på Gud i många år, men aldrig har lytt honom eller accepterat alla hans ord, utan istället bett Gud att underordna sig dig och handla i samstämmighet med dina uppfattningar, då är du den mest upproriska personen och en icke-troende. Hur skall en sådan som denna kunna lyda de Guds verk och ord som inte överensstämmer med människans uppfattningar? Den mest upproriska personen är en som avsiktligt trotsar och gör motstånd mot Gud. Han är Guds fiende och antikrist. En sådan person hyser ständigt en fientlig hållning mot Guds nya verk, har aldrig visat den minsta avsikt att underordna sig, och har aldrig glatt visat att han underkastar sig eller ödmjukat sig. Han upphöjer sig framför andra och visar aldrig att han underkastar sig någon. Inför Gud anser han sig vara den kunnigaste i att predika ordet och den skickligaste i att arbeta på andra. Han avfärdar aldrig skatterna som han redan har i sin ägo, utan behandlar dem som släktklenoder för gudstjänst och för att predika om för andra, och han använder dem till att föreläsa för dessa dårar som avgudar honom. Det finns verkligen ett visst antal sådana personer i kyrkan. Man kan säga att de är "okuvliga hjältar", generation efter generation som vistas i Guds hus. De betraktar förkunnelsen av ordet (doktrin) som sin främsta plikt. År efter år och generation efter generation håller de på att kraftfullt genomdriva sin "heliga och okränkbara" plikt. Ingen vågar röra dem och inte en enda person vågar klandra dem öppet. De blir "kungar" i Guds hus, och drar otyglat fram när de dominerar över andra från tidsålder till tidsålder. Denna hop av demoner försöker gå samman och förstöra mitt verk; hur skall jag kunna låta dessa levande djävlar få finnas i min åsyn? Inte ens de som bara lyder till hälften kan vandra hela vägen till slutet, än mindre dessa tyranner utan minsta lydnad i sina hjärtan! Det är inte lätt för människan att vinna Guds verk. Även om människan använder all sin styrka, kommer hon bara att kunna vinna en liten del och till sist nå fram till fullkomning. Hur är det då med ärkeängels barn, som försöker förstöra Guds verk? Har de inte ännu mindre hopp om att vinnas av Gud? Mitt syfte med att utföra erövrans verk är inte enbart att erövra för erövrans skull, utan att erövra för att uppenbara rättfärdighet och orättfärdighet, att skaffa bevis till

---

människans bestraffning, att döma de ondskefulla, och än mer, att erövra för att göra fullkomliga dem som frivilligt lyder. Vid slutet kommer alla att särskiljas utifrån sort, och alla som är fullkomliga har sina tankar och idéer fulla av lydnad. Detta är det verk som skall fullbordas i slutet. Men de som är fulla av upproriskhet kommer att straffas, skickas iväg för att brinna i eldarna och bli föremål för evig förbannelse. När den tiden kommer, skall de "stora och okuvliga hjältarna" från tidigare tidsåldrar bli de uslaste och mest avskydda "svaga och maktlösa ynkryggar." Endast detta kan åskådliggöra varje del av Guds rättfärdighet och uppenbara hans sinnelag, som inte utstår någon anstöt från människan. Endast detta kan blidka hatet i mitt hjärta. Håller ni inte med om att det är helt rimligt?

Inte alla som erfar den Helige Andes verk kan få liv, och inte alla människor i denna ström kan få liv. Livet är inte en gemensam egendom som delas av hela mänskligheten, och omvandlingen av ens sinnelag är inte något som lätt kan åstadkommas av alla. Underkastelsen under Guds verk måste vara konkret och måste levas ut. Underkastelse på en ytlig nivå kan inte möta Guds godkännande, och att bara lyda de ytliga aspekterna av Guds ord, utan att söka en förvandling av sitt sinnelag, kommer inte att räcka för att tillfredsställa Guds hjärta. Lydnad inför Gud och underkastelse under Guds verk är en och samma sak. De som endast underkastar sig Gud och inte hans verk, kan inte anses vara lydiga, än mindre de som inte verkligen underkastar sig, utan som är lismande utåt. De som verkligen underkastar sig Gud kan alla vinna från verket och uppnå en förståelse för Guds sinnelag och verk. Det är bara sådana människor som verkligen underkastar sig Gud. Sådana människor kan få ny kunskap från ett nytt verk och erfara nya förändringar från detsamma. Endast sådana människor har Guds godkännande; endast denna typ av människa är den som är fullkomlig, som har genomgått en förvandling av sitt sinnelag. De som tar emot Guds godkännande är de som glatt underkastar sig Gud, liksom hans ord och verk. Endast denna typ av människa har rätt; endast denna typ av människa begär uppriktigt Gud, och söker uppriktigt Gud. De som bara talar om sin tro på Gud med sina munnar, men i själva verket förbannar honom, är människor som maskerar sig, som bär på ormgift, de mest svekfulla bland människor. Förr eller senare kommer dessa skurkars vidriga masker att ryckas bort. Är inte detta det verk som utförs idag? Ondskefulla människor kommer alltid att vara onda och skall inte undkomma på straffets dag. Goda människor kommer alltid vara goda och skall uppenbaras när verket

---

avslutas. Inte en enda av de ondskefulla skall anses vara rättfärdig, och inte heller skall någon av de rättfärdiga anses vara onda. Skulle jag låta någon människa stå felaktigt anklagad?

Vartefter ditt liv fortskrider, måste du alltid ha ett nytt inträde och en ny och högre insikt, som fördjupas för varje steg. Detta är vad hela mänskligheten bör träda in i. Genom att dela gemenskap, lyssna till ett meddelande, läsa Guds ord, eller hantera en fråga, kommer du att få ny insikt och ny upplysning. Och du lever inte under de gamla reglerna eller de gamla tiderna. Du lever alltid i det nya ljuset, och du avviker inte från Guds ord. Detta är vad som kallas att komma in på rätt spår. Det duger inte att bara betala priset på en ytlig nivå. Dag för dag träder Guds ord in i en högre sfär, och nya saker framträder varje dag. Det är också nödvändigt för människan att göra ett nytt inträde varje dag. När Gud talar, förklarar han allt som han har sagt; om du inte kan hålla takten, kommer du efter. Dina böner måste gå djupare; du måste äta och dricka mer av Guds ord, fördjupa de uppenbarelser som du mottar, och minska de saker som är negativa. Du måste också stärka ditt omdöme så att du kan få insikt i saker och genom att förstå det som finns i anden, få insikt i de yttre tingen och förstå kärnan i varje problem. Om du inte är utrustad med dessa ting, hur skall du kunna leda kyrkan? Om du bara talar om bokstavstolkning

och dogmer utan verklighet och utan ett sätt att utöva dem, kommer du bara att kunna härda ut en kort tid. Det kan vara obetydligt bättre när man talar till nya troende, men efter en tid, när nya troende har fått lite verklig erfarenhet, då kommer du inte längre att kunna tillgodose dem. Så på vilket sätt är du redo att användas av Gud? Utan ny upplysning, kan du inte fungera. De utan ny upplysning är de som inte vet hur man erfar något, och sådana människor får aldrig ny kunskap eller ny erfarenhet. Och när det gäller att tillgodose liv kan de aldrig fylla sin funktion, inte heller kan de bli redo för Guds användning. Denna typ av människa är helt oduglig, bara en odåga. Sannerligen, sådana personer är helt oförmögna att fylla sin funktion i verket och de är alla helt odugliga. De misslyckas inte bara med att fylla sin funktion, de utsätter faktiskt också kyrkan för en hel del onödig påfrestning. Jag uppmanar dessa "ärevördiga gamla män" att skynda på och lämna kyrkan så att andra inte längre behöver se dig. Dessa personer har ingen förståelse för det nya verket, utan är fulla av oupphörliga föreställningar. De tjänar ingen funktion alls i kyrkan; de skapar snarare osämja och sprider negativitet

---

överallt, till den grad att de ägnar sig åt all slags vanskötsel och oreda i kyrkan, och därigenom sprider de förvirring och oordning bland de omdömeslösa. Dessa levande djävlar, dessa onda andar bör lämna kyrkan så snart som möjligt, för att inte kyrkan skall förstöras på grund av dig. Du kanske inte fruktar dagens verk, men är du inte rädd för morgondagens rättfärdiga bestraffning? Det finns ett stort antal människor i kyrkan som åker snålskjuts, liksom ett stort antal vargar som försöker störa Guds vanliga verk. Alla dessa är demoner som demonernas kung har sänt ut, ondskefulla vargar som försöker sluka de ovetande lammen. Om dessa så kallade människor inte utesluts, blir de parasiter på kyrkan och malar som förtär offergåvorna. Dessa föraktliga, okunniga, usla och frånstötande maskar kommer en dag att bestraffas!

Rikets tidsålder är ordens tidsålder

Under rikets tidsålder använder Gud ord för att inleda en ny tidsålder, för att ändra sin arbetsmetod och för att utföra hela tidsålders verk. Det är utifrån denna princip som Gud verkar i ordens tidsålder. Han blev kött för att tala ur olika perspektiv, så att människan verkligen skulle kunna se Gud, som är Ordet som framträder i köttet, och skåda hans vishet och förunderlighet. Det här verket utförs för att bättre kunna uppnå målen att erövra människan, fullkomna människan och eliminera människan, vilket är det sanna syftet med att använda ord för att verka under ordens tidsålder. Genom dessa ord lär människan känna Guds verk, Guds sinnelag, människans väsen och vad människan bör träda in i. Genom ord realiseras det verk som Gud vill utföra under ordens tidsålder i dess helhet. Genom dessa ord avslöjas, elimineras och prövas folk. Folk har sett Guds ord, hört dessa ord och blivit medvetna om dessa ords existens. Därför har de kommit att tro på Guds existens, Guds allmakt och Guds vishet, liksom på Guds kärlek till människan och hans önskan att rädda henne. Även om ordet "ord" är enkelt och vardagligt, skakar orden ur den inkarnerade Gudens mun hela universum, förvandlar människans hjärta, förvandlar hennes uppfattningar och gamla sinnelag, och förvandlar hur hela världen brukade framstå. I alla tider är det bara Gud av idag som har verkat på detta sätt, och det är bara han som talar så och kommer för att rädda människan så här. I fortsättningen lever människan under vägledning av Guds ord, vallad och försörjd av hans ord. Folk lever i Guds ords värld, mitt i Guds ords förbannelser och välsignelser, och det finns ännu fler människor som har kommit att leva under hans ords dom och tuktan. Syftet med dessa ord och detta verk är att människan ska bli räddad, att Guds vilja skall fullbordas, att ändra den gamla skapelsens världs ursprungliga utseende. Gud skapade världen med hjälp av ord, han leder människor i hela universum med hjälp av ord, och han erövrar och räddar dem med hjälp av ord. Till sist skall han använda ord för att föra hela den gamla världen till dess slut och därmed fullborda hela sin förvaltningsplan. Under hela rikets tidsålder använder Gud ord för att utföra sitt verk och uppnå resultat av sitt arbete; han gör inga kraftgärningar och utför inga mirakel, utan arbetar med hjälp av ord. Genom dessa ord får människan näring och försörjning och vinner kunskap och verklig erfarenhet. Människan har blivit synnerligen välsignad i ordens tidsålder. Hon lider ingen fysisk smärta utan njuter bara av den överflödande tillgången på Guds ord; utan att behöva

---

söka i blindo eller färdas i blindo, kan hon sitta bekvämt och se Guds framträdande, höra honom tala med sin egen mun, ta emot det han ger och se på då han personligen utför sitt verk. Det här är sådant som inte folk förr i tiden kunde glädjas åt, välsignelser som de aldrig kunde få.

Gud har beslutat att fullända människan och oavsett ur vilket perspektiv han talar så gör han det i syfte att fullkomna människor. Ord som talas ur Andens perspektiv är svåra för folk att förstå; de vet inte hur de ska hitta ett sätt att omsätta dem i praktiken, för deras förståelseförmåga är begränsad. Guds verk uppnår olika effekter, och han har ett syfte med varje steg i verket. Dessutom är det absolut nödvändigt att han talar ur olika perspektiv, för det är bara på det viset han kan fullkomna människan. Om han enbart talade ur Andens perspektiv, skulle det inte finnas någon möjlighet att fullborda detta stadium av Guds verk. Man kan se av hans tonfall när han talar att han är fast besluten att göra denna skara människor komplett. Vad är då första steget för var och en av dessa som vill bli fullkomliggjorda? Först och främst måste man lära känna Guds verk. Idag har en ny metod införts i Guds verk; en ny tidsålder har börjat och Guds sätt att arbeta har också förändrats, liksom den metod Gud använder då han talar. Idag har inte bara hans arbetsmetod förändrats, utan det har också tidsåldern. Nu är det rikets tidsålder och det är också gudskärlekens tid. Det är en försmak av tusenårsrikets tidsålder – som också är ordens tidsålder då Gud använder många olika sätt att tala för att fullkomna människan och talar ur olika perspektiv för att försörja människan. Vid inträdet i tusenårsrikets tidsålder kommer Gud att börja använda ord för att fullkomna människan, låta henne träda in i livets verklighet och leda henne på rätt väg. Människan har upplevt så många steg av hans verk och sett att det inte förblir oförändrat utan oavbrutet utvecklas och fördjupas. När folk har upplevt det så länge har verket svängt upprepade gånger och förändrats om och om igen. Men hur mycket det än förändras avviker det aldrig från Guds syfte att bringa mänskligheten frälsning. Även efter tiotusen förändringar irrar det aldrig bort från sitt ursprungliga syfte. Oavsett hur Guds arbetsmetod må förändras, avviker det här verket aldrig från sanningen eller livet. Förändringar av arbetsmetoden medför bara en förändring i arbetets format och det perspektiv ur vilket Gud talar; det sker ingen förändring i det centrala syftet med Guds verk. Förändringar i Guds tonfall och arbetsmetod sker för att uppnå en viss effekt. En förändring i tonfall innebär inte någon förändring i fråga om målsättningen eller

---

principen bakom arbetet. Folk tror på Gud främst i syfte att söka liv; om man tror på Gud och inte söker liv eller strävar efter sanning eller kunskap om Gud, då är det inte tro på Gud! Är det realistiskt att fortfarande försöka träda in i riket för att bli kung? Att uppnå sann kärlek till Gud genom att söka liv; strävan efter och utövandet av sanningen – dessa är verkligheten. Upplev Guds ord medan du läser hans ord: På så sätt kommer du att förstå Guds kunskap genom verklig erfarenhet. Detta är vad som menas med att verkligen sträva.

Nu är rikets tidsålder. Huruvida du har trätt in i denna nya tid beror på om du har trätt in i Guds ords verklighet, om hans ord har blivit verklighet i ditt liv. Guds ord tillkännages för alla människor så att alla människor till sist kommer att leva i Guds ords värld, och hans ord kommer att upplysa och belysa varje människa inifrån. Om du under den här perioden slarvar med att läsa Guds ord, och inte har något intresse av hans ord, så visar det att ditt tillstånd är felaktigt. Om du inte kan träda in i ordens tidsålder så är inte den helige Ande verksam i dig; om du har trätt in i den här tidsåldern kommer han att utföra sitt verk. Vad kan du göra när ordens tidsålder börjar för att kunna få den Helige Andes verk? I denna tidsålder, och bland er, kommer Gud att åstadkomma följande: att varje människa skall leva ut Guds ord, kunna omsätta sanningen i praktisk handling och älska Gud innerligt; att alla människor skall använda Guds ord som en grundval och som sin verklighet, och ha hjärtan som vördar Gud; samt att människan sedan, genom att praktisera Guds ord, skall utöva kunglig makt tillsammans med honom. Det är det verk som Gud ska åstadkomma. Kan du leva utan att läsa Guds ord? Idag finns det många som känner att de inte kan leva ens en dag eller två utan att läsa hans ord. De måste läsa hans ord varje dag, och om tiden inte räcker till går det bra att lyssna till hans ord. Det här är den känsla som den helige Ande ger folk, och det är så den börjar röra dem. Han styr alltså människor med hjälp av ord, så att de kan träda in i Guds ords verklighet. Om du redan efter en dag då du inte ätit och druckit av Guds ord känner mörker och törst och inte står ut med det, så visar det att du har blivit rörd av den helige Ande och att han inte har vänt sig bort från dig. Du är då en som befinner sig i denna ström. Men om du inte känner någonting efter att inte ha ätit eller druckit av Guds ord under en eller två dagar, om du inte är törstig och inte det minsta påverkad, då visar det att den helige Ande har vänt sig bort från dig. Det betyder i sin tur att det är något fel med tillståndet i ditt inre; du har inte trätt in i ordets

---

tidsålder utan du är en som har halkat efter. Gud använder ord för att styra människan; du mår bra när du äter och dricker Guds ord, och om du inte gör det har du ingen väg att följa. Guds ord blir människans föda och den kraft som driver henne. Bibeln säger: "Människan skall inte bara leva av bröd, utan av varje ord som kommer ut ur Guds mun." Idag kommer Gud att fullborda detta verk och genomföra denna sanning i dig. Hur kommer det sig att människor förr i tiden kunde gå flera dagar utan att läsa Guds ord och ändå klarade av att äta och arbeta som vanligt, när så inte är fallet idag? I denna tidsålder använder Gud framför allt ord för att styra alla. Genom Guds ord döms och fullkomnas människan innan hon slutligen förs in i riket. Endast Guds ord kan förse människan med liv, och endast Guds ord kan ge henne ljus och ett sätt att utöva sin tro, i synnerhet under rikets tidsålder. Så länge som du äter och dricker Guds ord varje dag och inte avviker från hans ords verklighet, kommer Gud att kunna göra dig fullkomlig.

Strävan efter liv är någon man inte kan skynda på; tillväxt i livet sker inte på en dag eller två. Guds verk är normalt och praktiskt och de genomgår av nödvändighet en viss process. Det tog den inkarnerade Jesus trettio tre och ett halvt år att fullborda sitt korsfästelseverk — så hur lång tid tar det då inte att rena människan och förvandla hennes liv, något som är synnerligen svårt! Det är ingen lätt uppgift att forma en normal människa som manifesterar Gud. Detta gäller särskilt folk som är födda i den stora röda drakens land, som är av dålig kaliber och kräver Guds ord och verk under lång tid. Så var inte otålig om resultaten dröjer. Du måste vara proaktiv genom att äta och dricka Guds ord och anstränga dig mer med Guds ord. När du har läst färdigt hans ord, måste du kunna omsätta dem i praktiken och växa i kunskap, insikt, omdöme och vishet vad gäller Guds ord. På så sätt kommer du att förändras utan att du är medveten om det. Om du klarar att ha som princip att äta och dricka av Guds ord, läsa dem, lära känna dem, uppleva dem och utöva dem, kommer du att mogna utan att märka det. Det finns de som säger att de inte klarar att omsätta Guds ord i praktiken ens efter att ha läst dem. Varför så bråttom? När du når en viss mognad, kommer du att kunna omsätta hans ord i praktiken. Skulle en fyra- eller femåring säga att han inte kan försörja eller hedra sina föräldrar? Du måste vara medveten om din nuvarande mognad. Omsätt i praktiken det du klarar av att omsätta i praktiken och undvika att vara en sådan som stör Guds förvaltning. Bara ät och drick Guds ord och ha det som din princip i fortsättningen. Oroa dig inte just nu över huruvida Gud kan fullända dig. Vänta med att grubbla över det.

Bara ät och drick av Guds ord när de kommer till dig, så kommer Gud säkerligen att fullända dig. Men det finns en princip du måste följa när du äter och dricker hans ord. Gör det inte i blindo. När du äter och dricker Guds ord ska du dels leta upp de ord du bör känna till — alltså de som har att göra med visioner — och dels leta upp det som du ska omsätta i praktisk handling — alltså vad du ska träda in i. Den ena aspekten har med kunskap att göra, och den andra med inträde. När du har förstått båda aspekterna — när du förstår vad du ska veta och vad du ska utöva — kommer du att veta hur du skall äta och dricka av Guds ord.

I fortsättningen ska tal om Guds ord vara den princip du följer då du pratar. När ni samlas ska ni samtala om Guds ord, ha Guds ord som temat i er samvaro, samtala om vad ni vet om de här orden, hur ni omsätter dem i praktiken och hur den helige Ande verkar. Så länge du delar gemenskap kring Guds ord så kommer den helige Ande att upplysa dig. Att förverkliga en värld av Guds ord kräver människans medverkan. Om du inte träder in i detta har Gud ingen möjlighet att arbeta. Om du håller tyst och inte talar om hans ord, finns det ingen möjlighet för honom att upplysa dig. När du inte upptagen med annat, tala då om Guds ord och tala ägna dig inte åt meningslöst pladder. Låt ditt liv fyllas av Guds ord – först då kommer du att vara en uppriktig troende. Det spelar ingen roll om samkvämen är ytliga. Utan det ytliga kan det inte finnas något djup. Det måste ske en process. Genom den undervisning du får kommer du att förstå den upplysning den helige Ande ger dig och hur du ska äta och dricka Guds ord så det får effekt. Efter en tid av sondering kommer du att träda in i Guds ords verklighet. Du måste vara fast besluten att samarbeta om du ska kunna ta emot den Helige Andes verk.

Principerna för hur man ska äta och dricka Guds ord handlar dels om kunskap, dels om inträde. Vilka ord bör du lära känna? Du bör lära känna de ord som har att göra med visioner (exempelvis de som har att göra med vilken tidsålder Gud nu har trätt in i, vad Gud vill uppnå idag, vad inkarnationen är, och så vidare; allt detta har med visioner att göra). Vad menas med den väg som människan måste börja gå? Detta syftar på de Guds ord som människan måste utöva och träda in i. Det här är de två aspekterna av ätandet och drickandet av Guds ord. I fortsättningen ska du äta och dricka Guds ord på detta sätt. Om du har en klar uppfattning om hans ord rörande visioner, då finns det ingen anledning att hålla på att läsa hela tiden. Det viktigaste är att äta och dricka mer av orden om hur man träder in, exempelvis hur man vänder sitt hjärta mot Gud, hur man

---

stillar sitt hjärta inför Gud och hur man försakar köttet. Det här är de saker du ska omsätta i praktiken. Utan att veta hur du skall äta och dricka av Guds ord är sann gemenskap inte möjlig. När du väl vet hur du skall äta och dricka av hans ord, när du har insett vad som är viktigast, kommer samtalet att löpa fritt och vilka frågor som ännu tas upp kommer du att kunna dela gemenskap kring dem och förstå verkligheten. Om du inte har någon verklighet när ni delar gemenskap kring Guds ord, då har du inte förstått vad som är viktigast och det visar att du inte vet hur man ska äta och dricka hans ord. En del människor kan tycka att det är tröttsamt att läsa Guds ord och det är inte ett normalt tillstånd. Det normala är att aldrig tröttna på att läsa Guds ord, att alltid törsta efter dem och att alltid finna att Guds ord är bra. Det är på det sättet en person som verkligen har trätt in äter och dricker av Guds ord. När du upplever att Guds ord är oerhört praktiska och exakt vad människan bör ta del av; när du känner att hans ord är till stor hjälp och nytta för människan, och att de är människolivets försörjning — då är det den helige Ande som ger dig denna känsla och det är den helige Ande som rör dig. Detta visar att den helige Ande verkar i dig och att Gud inte har vänt sig bort från dig. Vissa människor tröttnar på Guds ord, när de konstaterar att han alltid pratar, och tycker att det inte spelar någon roll om de läser hans ord eller inte — det är inte ett normalt tillstånd. De saknar ett hjärta som törstar efter att träda in i verkligheten, och sådana människor varken törstar efter eller lägger någon vikt vid att fullkomnas. Om du upptäcker att du inte törstar efter Guds ord så visar det att ditt tillstånd inte är normalt. Förr kunde man avgöra om Gud hade vänt sig bort från en utifrån om man kände frid inombords och om man upplevde glädje. Nu är nyckeln huruvida man törstar efter Guds ord, huruvida hans ord är ens verklighet, huruvida man är trofast och huruvida man förmår göra allt man kan för Gud. Människan döms med andra ord utifrån Guds ords verklighet. Gud riktar sina ord till hela mänskligheten. Om du är villig att läsa dem kommer han att upplysa dig, men om du inte är det kommer han inte att göra det. Gud upplyser dem som hungrar och törstar efter rättfärdighet, och dem som söker honom. Vissa säger att Gud inte upplyste dem ens sedan de läst hans ord. Men på vilket sätt läste du de här orden? Om du läste hans ord på samma sätt som en person till häst tittar på blommor och inte lade någon vikt vid verkligheten, hur skulle Gud kunna upplysa dig? Hur kan den som inte värdesätter Guds ord fullkomnas av honom? Om du inte sätter värde på Guds ord kommer du varken att ha sanning eller verklighet. Om du värdesätter

---

hans ord kommer du att kunna omsätta sanningen i praktiken, och först då kommer du att besitta verkligheten. Det är därför du hela tiden måste äta och dricka av Guds ord, även om du är upptagen, även om omständigheterna är ogynnsamma och även om du provas. I slutändan är Guds ord grunden för människans tillvaro. Ingen kan vända sig bort från hans ord, utan måste äta av hans ord på samma sätt som de måste äta tre mål mat om dagen. Kan det vara så enkelt att fullkomnas och vinnas av Gud? Oavsett om du för tillfället förstår eller inte, och oavsett om du har insikt i Guds arbete eller inte, måste du äta och dricka Guds ord så mycket som möjligt. Det är att träda in på ett proaktivt sätt. Efter att ha läst Guds ord ska du skynda dig att omsätta i praktiken det som du kan träda in i, och för stunden lägga åt sidan det som du inte kan träda in i. Det kanske är många av Guds ord som du till att börja med inte kan förstå, men efter två eller tre månader, kanske ett år, kommer du att kunna det. Hur kommer det sig? Det beror på att Gud inte kan fullkomna människor på en eller två dagar. Oftast kanske du inte förstår direkt när du läser hans ord. Det kanske bara ser ut som en massa text; du måste erfara dem en tid innan du kan förstå dem. Eftersom Gud har sagt så mycket ska du göra ditt yttersta för att äta och dricka av hans ord, och sedan kommer du utan att du inser det att förstå, och utan att du inser det kommer den helige Ande att upplysa dig. När den Helige Ande upplyser människan sker det ofta utan att hon är medveten om det. Han upplyser och vägleder dig när du törstar och söker. Den helige Andes arbetsprincip fokuserar på Guds ord som du äter och dricker. Alla dessa som inte fäster någon vikt vid Guds ord och alltid har en annan attityd mot hans ord — människor som i sin förvirring tycker att det kvittar om de läser hans ord eller inte — det är de som inte besitter verkligheten. Varken den helige Andes verksamhet eller hans upplysning är synlig i en sådan person. Sådana personer driver bara omkring, hycklare utan verkliga kvalifikationer, precis som liknelsens Nan Guo.^[a]

Om inte Guds ord är din verklighet är du inte verkligt mogen. När det är dags att provas, kommer du helt säkert falla och då kommer din sanna mognad att avslöjas. Men när dessa som regelbundet försöka träda in i verkligheten drabbas av prövningar, kommer de att förstå syftet med Guds verk. Den som har samvete och törstar efter Gud måste vidta praktiska åtgärder för att återgälda Gud för hans kärlek. De som inte har verkligheten kan inte stå fasta ens inför obetydliga frågor. Detta är skillnaden mellan de med verklig mognad och de som saknar mognad. Hur kommer det sig att fastän båda

---

äter och dricker Guds ord, så kan en del stå orubbliga i prövningarna medan andra flyr? Den uppenbara skillnaden är att somliga saknar verklig mognad; de har inte Guds ord som sin verklighet, och hans ord har inte slagit rot i dem. Så snart de provas når de slutet av sin väg. Hur kommer det sig då att somliga kan stå orubbliga under prövningar? Det beror på att de förstår sanningen och har en vision, att de förstår Guds vilja och hans krav, och därför kan de stå stadigt under prövningar. Det här är verklig mognad, och det här är också liv. En del kan också läsa Guds ord men tar dem inte på allvar och omsätter dem inte i praktiken. De som inte tar dem på allvar lägger inte någon vikt vid att omsätta dem i praktiken. De som inte har Guds ord som sin verklighet saknar riktig mognad och sådana personer kan inte stå stadigt under prövningar.

När Guds ord kommer ut ska du genast ta emot dem och äta och dricka dem. Det spelar ingen roll hur mycket du förstår, en sak du måste hålla fast vid är att äta, att lära känna och att utöva hans ord. Det är något du måste kunna göra. Bry dig inte om hur stor din mognad kan bli; bara fokusera på att äta och dricka hans ord. Detta är vad människan måste samarbeta med. Ditt andliga liv handlar framför allt om att försöka träda in i verkligheten av att äta och dricka Guds ord och omsätta dem i praktiken. Det är inte din sak att fokusera på något annat. Kyrkliga ledare ska kunna vägleda alla sina bröder och systrar så att de vet hur de ska äta och dricka Guds ord. Detta är varje enskild kyrkoledares ansvar. Oavsett om de är unga och gamla ska alla betrakta ätandet och drickandet av Guds ord som något mycket viktigt och de ska ha hans ord i sitt hjärta. Att träda in i denna verklighet innebär att man träder in i rikets tidsålder. Idag känner de flesta människor att de inte kan leva utan att äta och dricka Guds ord, och oavsett tidpunkt anser de att hans ord är uppfriskande. Det betyder att de börjar komma in på rätt spår. Gud använder ord för att utföra sitt verk och sörja för människan. När alla längtar och törstar efter Guds ord, kommer mänskligheten att träda in i hans ords värld.

Gud har talat en hel del. Hur mycket känner du till? Hur mycket har du trätt in i? Om en kyrkoledare inte har väglett sina bröder och systrar in i Guds ords verklighet, då har han varit försumlig i sin plikt och underlåtit att fullgöra sina förpliktelser! Oavsett om din förståelse är grundlig eller ytlig, oavsett hur mycket du förstår, måste du veta hur du ska äta och dricka hans ord; du måste fästa stor uppmärksamhet vid hans ord och förstå vikten och nödvändigheten av att äta och dricka det. Eftersom Gud har sagt så mycket, kan det inte kallas att tro på Gud om du inte äter och dricker av hans ord,

---

försöker att söka eller omsätter hans ord i praktiken. Eftersom du tror på Gud, måste du äta och dricka av hans ord, uppleva hans ord och leva ut hans ord. Endast detta kan kallas tro på Gud! Om du med din mun säger att du tror på Gud och ändå inte kan omsätta några av hans ord i praktiken eller frambringa någon verklighet, kallas inte det att tro på Gud. Det är snarare ”att söka bröd för att mätta hungern.” Att endast tala om triviala vittnesbörd, meningslösa saker och ytliga frågor utan att ha ens det minsta stycke verklighet, det är inte att tro på Gud, och då har man helt enkelt inte förstått det rätta sättet att tro på Gud. Varför måste du äta och dricka så mycket som möjligt av Guds ord? Om du inte äter och dricker av hans ord, utan bara försöker stiga upp till himlen, är det att tro på Gud? Vad är det första steget som en som tror på Gud måste ta? Längs vilken väg fullkomnar Gud människan? Kan du fulländas utan att äta och dricka Guds ord? Kan du anses vara en person som tillhör riket utan att ha Guds ord som din verklighet? Exakt vad innebär det att tro på Gud? De som tror på Gud måste åtminstone uppföra sig väl; viktigast av allt är att besitta Guds ord. Oavsett vilket kan du aldrig vända dig bort från hans ord. Att känna Gud och fullgöra hans intentioner uppnås med hjälp av hans ord. I framtiden kommer varje nation, samfund, religion och område att erövrats med hjälp av Guds ord. Gud kommer att tala direkt, alla människor kommer att hålla Guds ord i sina händer, och på så sätt kommer mänskligheten att fullkomnas. Inombords och utanpå, Guds ord genomsyrar allt: Människorna kommer att tala Guds ord med sina munnar, handla i enlighet med Guds ord och bära Guds ord i sitt inre och förbli genomsyrade av Guds ord. På så sätt kommer mänskligheten att fullkomnas. De som fullgör Guds intensioner och är i stånd att vittna om honom, det är de människor som har Guds ord som sin verklighet.

Inträde i ordens tidsålder – tusenårsrikets tidsålder – är det verk som håller på att genomföras idag. Från och med nu ska du öva att hålla samkväm kring Guds ord. Endast genom att äta och dricka, liksom genom att uppleva, Guds ord kommer du att kunna leva ut Guds ord. Du måste presentera några praktiska erfarenheter för att kunna övertyga andra. Om du inte kan leva ut Guds ord, kommer ingen att bli övertygad! Alla de som används av Gud kan leva ut Guds ords verklighet. Om du inte kan presentera denna verklighet och vittna om Gud visar det att den helige Ande inte har verkat i dig och att du inte har blivit fullkomnad. Detta är det viktiga med Guds ord. Har du ett hjärta som törstat efter Guds ord? De som törstar efter Guds ord törstar efter sanning,

---

och endast sådana personer har Guds välsignelse. I framtiden kommer Gud att tala många fler ord till alla religioner och alla samfund. Först talar han och låter sin röst höras bland er för att fullända er innan han går vidare med att tala och låta sin röst höras bland hedningarna för att erövra dem. Genom hans ord kommer alla att bli uppriktigt och fullständigt övertygade. Genom Guds ord och hans uppenbarelser försvagas människans fördärvade sinnelag, hon framträder som människa och hennes upproriska sinnelag mildras. Orden verkar på människan med kraft och erövrar människan i Guds ljus. Det arbete som Gud utför i den nuvarande tidsåldern, liksom hans verks vändpunkter, står alla att finna i hans ord. Om du inte läser hans ord kommer du inte att förstå någonting. Genom att själv äta och dricka hans ord, och genom att dela gemenskap med dina bröder och systrar, samt genom dina faktiska erfarenheter, kommer din kunskap om Guds ord att bli fullständig. Endast då kommer du att verkligen kunna leva ut deras realitet.

Fotnoter:

- a. Den ursprungliga texten innehåller inte ordet "liknelsens".

Allt uppnås genom Guds ord

Gud säger sina ord och utför sitt verk utifrån olika tidsåldrar, och han säger olika ord under olika tidsåldrar. Gud följer inte regler, eller upprepar samma verk eller känner nostalgi för det som varit; han är en Gud som alltid är ny och aldrig gammal, och varje dag talar han nya ord. Du ska följa det som ska följas i dag; det är människans ansvar och skyldighet. Det är helt avgörande att utövandet av tron fokuserar på Guds ljus och ord i dag. Gud följer inga regler och han kan tala ur många olika perspektiv för att tydliggöra sin visdom och allmakt. Det spelar ingen roll om han talar ur Andens perspektiv, ur människans eller ur en tredje persons perspektiv – Gud är alltid Gud och du kan inte säga att han inte är Gud därför att han talar ur mänskligt perspektiv. Bland vissa människor har det uppkommit föreställningar som resultat av att Gud talar ur olika perspektiv. Sådana människor har ingen kunskap om Gud och ingen kunskap om hans verk. Om Gud alltid talade ur ett enda perspektiv, skulle inte människan fastställa regler om Gud då? Skulle Gud kunna tillåta människor att agera på ett sådant sätt? Oavsett ur vilket perspektiv Gud talar har han sina syften med att göra det. Skulle du kunna samtala med Gud om han alltid talade ur Andens perspektiv? Därför talar han ibland i tredje person för att förse dig med sina ord och vägleda dig in i verkligheten. Allt som Gud gör är anpassat. Kort sagt, allt utförs av Gud och det ska du inte hysa något tvivel om. Han är Gud, så oavsett ur vilket perspektiv han talar kommer han alltid att vara Gud. Detta är en oföränderlig sanning. Hur han än arbetar är han fortfarande Gud, och hans substans kommer inte att förändras! Petrus älskade Gud så mycket och var en människa efter Guds hjärta, men Gud vittnade inte om honom som Herren eller Kristus, för en varelses väsen är vad det är och det kan aldrig förändras. I sitt arbete följer inte Gud några regler utan använder olika metoder för att hans verksamhet ska få effekt och fördjupa människans kunskap om honom. Alla metoder han använder hjälper människan att lära känna honom och syftar till att fullkomna henne. Oavsett vilken arbetsmetod han tillämpar syftar den till att uppbygga människan och fullkomna henne. En av hans arbetsmetoder må ha varat under väldigt lång tid, men det är för att härda människans tro på honom. Därför ska det inte finnas något tvivel i ert hjärta. Allt detta är steg i Guds verk och ni måste lyda dem.

Vad man talar om idag är inträde i verkligheten. Det talas inte om att stiga upp till himlen eller styra som kungar, utan allt man talar om är strävandet efter att träda in i

---

verkligheten. Det finns ingen mer funktionell strävan än denna, och att tala om att styra som kungar är inte funktionellt. Människan är mycket nyfiken och hon bedömer fortfarande Guds verk i dag utifrån sina religiösa föreställningar. Fastän människan har upplevt så många av Guds arbetsmetoder, känner hon fortfarande inte Guds verk, hon söker fortfarande tecken och under och tittar fortfarande för att se om Guds ord har gått i uppfyllelse. Är inte det en häpnadsväckande okunskap? Skulle du tro att Gud är Gud även om inte hans ord gick i uppfyllelse? Idag finns det många sådana människor i kyrkan som väntar på att få se tecken och under. De säger att om Guds ord går i uppfyllelse, då är han Gud; om Guds ord inte går i uppfyllelse, då är han inte Gud. Tror du då på Gud därför att hans ord har gått i uppfyllelse, eller därför att han är Gud själv? Människans syn på gudstro måste rättas till! När du konstaterar att Guds ord inte har besannats, då kutar du iväg – är det att tro på Gud? När man tror på Gud, måste man överlämna allt till Guds nåd och lyda allt Gud gör. Gud talade så många ord i Gamla testamentet – vilka av dem såg du med egna ögon gå i uppfyllelse? Kan du säga att Jehova inte är den sanne Guden eftersom du inte såg det? Även om många ord må ha gått i uppfyllelse är människan oförmögen att se det klart, för människan har inte sanningen och förstår ingenting. Somliga vill ge sig av när de känner att Guds ord inte har gått i uppfyllelse. Prova. Se om du kan ge dig av. Även om du ger dig av, kommer du ändå tillbaka. Gud kontrollerar dig med sitt ord, och om du lämnar kyrkan och Guds ord har du ingen möjlighet att leva vidare. Om du inte tror det, prova själv – tror du att du bara kan ge dig iväg? Guds Ande kontrollerar dig. Du kan inte ge dig av. Detta är en administrativ förordning från Gud! Om vissa människor vill försöka, så kan de göra det! Du säger att den här individen inte är Gud, men begå då en synd mot honom och se vad han gör. Det är möjligt att ditt kött inte kommer att dö och att du fortfarande kommer att kunna äta och klä dig, men mentalt kommer det att vara outhärdligt; du kommer att känna dig stressad och plågad, ingenting kommer att vara mer smärtsamt. Människan står inte ut med den själsliga pinan och utmattningen – köttets lidande kanske du kan uthärda, men du är helt oförmögen att utstå varaktig psykisk stress och långvarig plåga. Idag blir vissa människor negativa därför att de inte har kunnat se några tecken och under, men oavsett hur negativa de blir vågar ingen ge sig iväg, för Gud kontrollerar människan med sitt ord. Inga fakta har infunnit sig, men ändå kan ingen fly. Är inte det här Guds åtgärder? Idag har Gud kommit till jorden för att förse människan med liv. I

---

motsats till vad folk tror lirkar han inte med tecken och under för att säkra en fridfull relation mellan Gud och människa. Alla de som inte koncentrerar sig på livet, utan istället fokuserar på att få Gud att visa tecken och under, är fariséer! Och det var fariséerna som spikade fast Jesus på korset. Om du bedömer Gud utifrån din egen uppfattning om gudstro och tror på honom om hans ord går i uppfyllelse men tvivlar och till och med hädar honom om de inte gör det — spikar du då inte fast honom på korset? Sådana människor försummar sina plikter och frossar girigt i välbefinnande!

Å ena sidan är det största problemet med människan att hon inte känner till Guds verk. Människan kanske inte intar en förnekande hållning, men den är tvekande; hon förnekar inte, men hon erkänner inte heller helt. Om folk har en grundlig kunskap om Guds verk kommer de inte att ge sig av. Det andra problemet är att människan inte är medveten om verkligheten. Idag är det Guds ord som varje människa har sysselsatt sig med; i framtiden ska du sannerligen inte tro att du kommer att få se tecken och under. Jag säger dig rent ut: Under den nuvarande fasen kan du inte se annat än Guds ord, och trots att det inte finns några fakta kan Guds liv fortfarande arbetas in i människan. Det är detta som är tusenårsrikets huvudsakliga verk, och om du inte kan uppfatta detta verk kommer du att bli svag och falla ihop; du kommer att sjunka i prövningar och, ännu sorgligare, tas tillfånga av Satan. Gud har kommit till jorden i första hand för att tala sina ord; vad du har kontakt med är Guds ord, vad du ser är Guds ord, vad du hör är Guds ord, vad du håller dig till är Guds ord och vad du upplever är Guds ord. Denna Guds inkarnation använder huvudsakligen ordet för att fullkomna människan. Han gör inte tecken och under, och i synnerhet utförde han inte det verk som Jesus utförde i en gångens tid. Trots att båda är Gud och båda är kött, är deras verksamhet inte densamma. När Jesus kom, utförde han också en del av Guds verk och talade en del ord, men vad var hans viktigaste gärning? Vad han i första hand genomförde var korsfästelsens verk. Han blev till det yttre lik en syndfull människa för att fullborda korsfästelsens verk och återlösa hela mänskligheten, och han tjänade som ett syndoffer för hela mänsklighetens synd. Detta är det huvudsakliga verk han utförde. Slutligen beredde han korsets väg som en vägvisare för dem som kom senare. När Jesus kom var det främst för att fullborda återlösandets verk. Han friköpte hela mänskligheten och kom med himmelrikets evangelium till människan, och dessutom förklarade han vägen till himmelriket. Därför sade alla som kom efter: ”Vi skall gå korsets väg och offra oss själva för korset.”

Naturligtvis utförde Jesus till en början också en del andra gärningar och talade en del ord för att få människan att ångra sig och bekänna sina synder. Men hans främsta gärning var ändå korsfästelsen, och de tre och ett halvt år han ägnade åt att förkunna vägen utgjorde en förberedelse för korsfästelsen som följde. Att Jesus bad åtskilliga gånger var också på grund av korsfästelsen. Det normala mänskliga liv som han levde och de trettio och ett halvt år som han bodde på jorden var främst till för att slutföra korsfästelsens verk. Det skulle ge honom styrka att ta itu med detta verk, och det var därför Gud anförtrodde honom korsfästelsens verk. Vad för verksamhet kommer Guds inkarnation att utföra idag? Idag har Gud blivit människa framför allt i syfte att fullborda det verk som innebär att "Ordet framträder i köttet", att använda ordet för att fullkomna människan och få henne att acceptera ordets åtgärder och ordets förädling. Genom sina ord får han dig att vinna försörjning och vinna liv; i hans ord ser du hans verk och gärningar. Gud använder ordet för att tukta och förädla dig, så om du drabbas av umbäranden beror det också på Guds ord. Idag arbetar inte Gud med fakta utan med ord. Först efter det att hans ord har kommit över dig kan den helige Ande verka i ditt inre och få dig att lida smärta eller känna ljuvhet. Det är bara Guds ord som kan föra dig in i verkligheten, och endast Guds ord kan göra dig fullkomlig. Därför måste du åtminstone förstå detta: Det verk som Gud utför i den yttersta tiden består främst i att han använder sitt ord för att göra varje individ fullkomlig och för att vägleda människan. Allt arbete han utför sker genom ordet; han använder sig inte av fakta för att tukta dig. Det finns tillfällen när en del människor gör motstånd mot Gud. Gud orsakar inte något stort obehag, han tuktar inte ditt kött och du drabbas inte heller av några umbäranden, men så snart hans ord kommer över dig och förädlar dig så är det outhärdligt för dig. Är det inte så? På tjänstgörarnas tid sade Gud att människan skulle kastas i den bottenlösa avgrunden. Hamnade hon verkligen i den bottenlösa avgrunden? Helt enkelt genom användningen av ord för att förädla människan, hamnade människan i den bottenlösa avgrunden. Därför använder Gud, när han blir kött i den yttersta tiden, huvudsakligen ordet för att åstadkomma allt och tydliggöra allt. Det är bara i hans ord du kan se vad han är; det är bara i hans ord du kan se att han är Gud själv. När Gud inkarneras på jorden utför han inget annat verk än att uttala ord — det finns alltså inget behov av konkreta handlingar; ord räcker. Det beror på att han framför allt har kommit för att utföra detta verk, för att låta människan skåda hans makt och överhöghet i hans ord, för

---

att i hans ord låta människan se hur han ödmjukt döljer sig själv, och för att i hans ord låta människan lära känna honom i hans helhet. Allt som han har och är finns i hans ord; hans vishet och förunderlighet finns i hans ord. Därigenom låter han dig se de många sätt på vilka Gud talar sina ord. Det mesta av Guds verk under hela denna tid har bestått av försörjning, uppenbarelse och åtgärdande av människan. Han förbannar inte en människa lättvindigt, och även när han gör det är det genom ordet. Så hoppas inte på att få se Gud bota sjuka och driva ut onda andar igen då han i denna tidsålder blivit kött, och sluta att ständigt titta efter tecken – det är ingen idé! De här tecknen kan inte göra människan fullkomlig! För att tala klarspråk: Idag agerar inte den verkliga inkarnerade Guden; han talar bara. Detta är sanningen! Han använder ord för att fullkomna dig och han använder ord för att förse dig med föda och vatten. Han använder också ord för att verka, och han använder ord i stället för fakta för att få dig att lära känna hans realitet. Om du är i stånd att uppfatta denna aspekt av Guds verk är det svårt att vara negativ. Istället för att fokusera på sådant som är negativt ska du fokusera enbart på det som är positivt – det vill säga, oavsett om Guds ord har gått i uppfyllelse eller ej, oavsett om det har skett någonting faktiskt eller ej, så gör Gud så att hans ord ger människan liv och det är det största av alla tecken, och dessutom är det ett ovedersägligt faktum. Detta är det bästa beviset genom vilket du kan lära känna om Gud, och det är ett ännu större tecken än tecken. Endast dessa ord göra människan fullkomlig.

Så snart rikets tidsålder inleddes började Gud offentliggöra sina ord. I framtiden kommer dessa ord gradvis att gå i uppfyllelse och då kommer människan att växa in i livet. Guds användning av ordet för att avslöja människans fördärvade sinnelag är mer äkta och mer nödvändigt, och han använder inget annat än ordet för att utföra sitt verk med att fullkomna människans tro, för nu är det ordets tidsålder och den kräver människans tro, beslutsamhet och samarbete. Det verk som Guds inkarnation utför i den yttersta tiden består i att han använder sitt ord för att tjäna och sörja för människan. Först efter det att den inkarnerade Guden har talat färdigt kommer hans ord att börja gå i uppfyllelse. Under tiden som han talar uppfylls inte hans ord, eftersom hans ord inte kan gå i uppfyllelse medan han är i köttets stadium. Det är så för att människan skall se att Gud är kött och inte ande; för att människan ska kunna skåda Guds verklighet med sina egna ögon. Den dag då hans verk är fullbordat, när alla ord han har att tala på jorden har talats, kommer hans ord att börja gå i uppfyllelse. Det här är inte den tid då

Guds ord ska uppfyllas eftersom han inte har slutat att tala sina ord. Så när du ser att Gud fortfarande talar sina ord på jorden, vänta inte på uppfyllelsen av hans ord; när Gud slutar tala sina ord, och när hans verk på jorden har fullbordats, då kommer hans ord att börja gå i uppfyllelse. I de ord han talar på jorden finns dels livsförsörjning, dels profetia – profetian om kommande ting, om sådant som kommer att ske och sådant som ännu inte har åstadkommits. Det fanns profetia även i Jesu ord. Dels tillhandahöll han liv, dels uttalade han profetia. Idag är det inte tal om att utföra ord och konkreta handlingar på samma gång, eftersom det är alltför stor skillnad mellan det som människan kan se med sina ögon och det som Gud gör. Man kan bara säga att när Gud verk har slutförts kommer hans ord att uppfyllas, och de faktiska skeendena kommer att komma efter orden. I den yttersta tiden utför Guds inkarnation ordets verksamhet på jorden, och när han utför ordets verksamhet talar han bara ord och bryr sig inte om något annat. Så snart Guds verk förändras kommer hans ord att börja gå i uppfyllelse. Idag används ord först för att fullkomna dig; när han vinner ära i hela universum, kommer hans verk att vara fullbordat – alla ord som skulle talas kommer att vara sagda, och alla ord kommer att ha blivit faktisk verklighet. Gud har kommit till jorden i den sista tiden för att utföra ordets verksamhet så att människan kan lära känna honom, så att hon kan se vad han är och se hans vishet och alla hans förunderliga gärningar genom hans ord. Under rikets tidsålder använder Gud framför allt ordet för att erövra alla människor. I framtiden, kommer hans ord också att komma över varje religion, grupp, nation och samfund; Gud använder ordet för att erövra, för att få alla människor att se att hans ord bär på makt och myndighet – och därför möter du idag endast Guds ord.

De ord som Gud talar i denna tidsålder skiljer sig från dem som talades under lagens tidsålder och även från de ord som talades under nådens tidsålder. Under nådens tidsålder utförde inte Gud ordets verk, utan nämnde bara att han skulle bli korsfäst för att återlösa hela mänskligheten. Bibeln beskriver endast varför Jesus skulle korsfästas, de lidanden han utsattes för på korset och hur människan ska korsfästas för Gud. Under den tidsåldern centrerades hela det arbete som Gud utförde kring korsfästelsen. Under rikets tidsålder talar Guds inkarnation ord för att erövra alla dem som tror på honom. Detta är ”Ordet som framträder i köttet”; Gud har kommit i den yttersta tiden för att utföra denna verksamhet, han har alltså kommit för att genomföra den faktiska innebörden i att Ordet framträder i köttet. Han talar bara ord, och det är sällan det sker

---

någonting faktiskt. Detta är själva substansen hos Ordet som framträder i köttet, och när Guds inkarnation talar sina ord, är det Ordet som framträder i köttet, Ordet som kommer i köttet. ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud, och Ordet blev kött.” Detta (verket som består i att Ordet framträder i köttet) är den verksamhet som Gud kommer att genomföra i ändens tid. Detta är det sista kapitlet i hela hans förvaltningsplan och därför måste han komma till jorden och uttrycka sitt ord i köttet. Det som görs idag, det som kommer att göras i framtiden, det som kommer att genomföras av Gud, människans slutliga destination, vilka som kommer att räddas, vilka som kommer att förgöras och så vidare – allt detta som ska uppnås i slutet har uttryckts tydligt och klart och syftar allt till att åstadkomma den faktiska innebörden i att Ordet framträder i köttet. De administrativa förordningarna och författningen som tidigare utfärdades, vilka som kommer att förgöras och vilka som kommer att träda in i vila – alla dessa ord måste gå i fullbordan. Detta är det verk som huvudsakligen genomförs av den inkarnerade Guden i den yttersta tiden. Han får människor att förstå var de som är förutbestämda av Gud hör hemma och var de som inte är förutbestämda av Gud hör hemma, hur hans folk och söner kommer att klassificeras, vad som kommer att hända med Israel och vad som kommer att hända med Egypten – i framtiden kommer vartenda ett av dessa ord att bli verklighet. Guds verk går allt snabbare framåt. Gud använder ordet för att uppenbara för människan vad som ska ske i varje tidsålder, vad den inkarnerade Guden ska göra i den sista tiden och hans verksamhet som skall utföras, och alla dessa ord syftar till att åstadkomma den faktiska meningen med att Ordet framträder i köttet.

Jag har tidigare sagt att ”alla som försöker se tecken och under kommer att bli övergivna; det är inte de som kommer att bli fullkomliggjorda”. Jag har talat så många ord och ändå har människan inte den minsta kunskap om detta verk, och fortfarande frågar folk efter tecken och under. Är din tro på Gud inget annat än en jakt på tecken och under, eller är den en strävan efter att vinna livet? Jesus talade också många ord, och en del av dem har inte gått i uppfyllelse än. Kan du säga att Jesus inte är Gud? Gud vittnade om att han var Kristus och Guds älskade Son. Kan du förneka det? Idag talar Gud bara ord, och om du inte är absolut medveten om det kan du inte stå fast. Tror du på honom därför att han är Gud, eller tror du på honom beroende på huruvida hans ord har gått i uppfyllelse eller inte? Tror du på tecken och under, eller tror du på Gud? I dag

---

visar han inte tecken och under – är han verkligen Gud då? Om orden han talar inte går i uppfyllelse, är han verkligen Gud då? Bestäms Guds substans av huruvida de ord han talar går i uppfyllelse eller inte? Hur kommer det sig att vissa människor alltid väntar på att Guds ord ska gå i uppfyllelse innan de tror på honom? Innebär inte det att de inte känner honom? Alla som har sådana uppfattningar är människor som förnekar Gud. De bedömer Gud utifrån sina föreställningar; om Guds ord besannas tror de på honom, och om de inte besannas tror de inte på honom – och de jagar ständigt efter tecken och under. Är de inte moderna tiders fariséer? Huruvida du kan stå fast eller inte beror på om du känner den verkliga Guden eller inte – det är helt avgörande! Ju mer verkliga Guds ord är i dig, desto större är din kunskap om Guds verklighet och desto mer kan du stå fast under prövningar. Ju mer du fokuserar på att få se tecken och under, desto mer oförmögen är du att stå fast och du kommer att falla under prövningarna. Tecken och under utgör inte grundvalen; endast Guds verklighet är liv. Vissa människor vet inte vilka effekter som ska Guds verksamhet ska få. De tillbringar sina dagar i förvirring och strävar inte efter kunskapen om Guds verk. Målet för deras strävan är alltid bara att få Gud att uppfylla deras önskningar; först då kommer de att vara seriösa i sin tro. De säger att de kommer att sträva efter livet om Guds ord besannas, men om hans ord inte besannas är det uteslutet att de kommer att sträva efter livet. Människan tror att gudstro är längtan efter att skåda tecken och under och längtan efter att stiga upp till himlen och den tredje himlen. Det finns ingen som säger att deras tro på Gud är en strävan efter att träda in i verkligheten, strävan efter livet och strävan att vinnas av Gud. Vad har en sådan strävan för värde? De som inte strävar efter att lära känna Gud och att behaga honom är människor som inte tror på Gud; de är människor som hädar Gud!

Förstår du nu vad tro på Gud är? Är tro på Gud att skåda tecken och under? Är det att stiga upp till himlen? Att tro på Gud är absolut inte lätt. De där religiösa riter ska rensas ut; att sträva efter att sjuka ska botas och onda andar drivas ut, att fokusera på tecken och under, att trakta efter mer av Guds nåd, fred och glädje, att sträva efter köttsliga framtidsutsikter och bekvämligheter – det här är religiösa seder och bruk och sådana religiösa bruk är uttryck för en vag och abstrakt typ av tro. Vad är verklig tro på Gud idag? Det är att acceptera Guds ord som verkligheten i ditt liv och att känna Gud utifrån hans ord i syfte att uppnå en sann kärlek till honom. För att vara tydlig: Det är tron på Gud som gör att du kan lyda Gud, älska Gud och fullgöra den plikt som åligger

---

dig i egenskap av en Guds skapelse. Detta är målet för gudstron. Du måste förstå Guds ljuvlighet, hur vördnadsvärd Gud är och hur Gud utför frälsningens verk i sina skapade varelser och fullkomnar dem – detta är själva kärnan i din tro på Gud. Gudstro är huvudsakligen övergången från ett köttsligt liv till ett liv av kärlek till Gud; från att leva i fördärv till att leva i Guds ords liv; det är att komma ut ur Satans herravälde och leva under Guds omvårdnad och beskydd; det är att kunna lyda Gud och inte lyda köttet; det är att överlåta ditt hela hjärta till Gud, att låta honom fullkomna dig och att frigöra dig själv från det fördärvade sataniska sinnelaget. Gudstron syftar huvudsakligen till att Guds kraft och härlighet ska kunna uppenbaras i dig, så att du kan göra Guds vilja, verkställa Guds plan och vara i stånd att vittna om Gud inför Satan. Tron på Gud ska inte kretsa kring att skåda tecken och under, och den ska inte heller finnas för ditt eget kötts skull. Den ska utgöras av en strävan efter att lära känna Gud, att kunna lyda Gud och att likt Petrus lyda honom intill döden. Detta är de främsta målsättningarna med att tro på Gud. Man äter och dricker Guds ord för att lära känna Gud och behaga honom. Att äta och dricka Guds ord ger dig mer kunskap om Gud och först därefter kan du lyda honom. Du måste känna Gud för att kunna älska honom, och att uppnå detta mål är den enda målsättning människan ska ha i sin tro på Gud. Om din tro på Gud innebär att du alltid försöker se tecken och under, då är utgångspunkten i denna gudstro felaktig. Tron på Gud är huvudsakligen ett accepterande av att Guds ord är livets realitet. Guds mål kan bara uppnås genom att du omsätter orden från hans mun i praktisk handling och utföra dem i ditt inre. Människans gudstro ska innebära en strävan efter att fullkomnas av Gud, att kunna underkasta sig Gud, och att lyda honom fullständigt. Om ni kan lyda Gud utan att knorra, vara uppmärksamma på Guds önskemål, uppnå Petrus mognad och äga Petrus hållning som Gud talar om, då kommer ni att ha uppnått framgång i tron på Gud, och det kommer att vara tecknet på att ni har vunnits av honom.

Gud utför sitt verk i hela universum. Alla dessa som tror på honom måste acceptera hans ord och äta och dricka hans ord; ingen kan bli vunnen av Gud genom att se de tecken och under som Gud visar. Gud har i alla tider använt sig av ordet för att fullkomna människan. Därför ska ni inte ägna all er uppmärksamhet åt tecken och under, utan sträva efter att bli fullkomliggjorda av Gud. I lagens tidsålder, på Gamla testamentets tid, talade Gud några ord, och i nådens tidsålder talade Jesus också många ord. När Jesus hade sagt många ord fick apostlarna och lärjungarna, som kom senare,

---

folk att handla enligt de bud som Jesus gett och upplevde enligt de ord och principer som Jesus hade talat. I den yttersta tiden använder Gud i första hand ordet för att fullkomna människan. Han använder inte tecken och under för att förtrycka människan eller övertyga henne; sådant kan inte tydliggöra Guds kraft. Om Gud bara visade tecken och under skulle det vara omöjligt att tydliggöra Guds verklighet och därmed omöjligt att fullända människan. Gud fullkomnar inte människan med hjälp av tecken och under, utan använder ord för att vattna och valla människan, och därefter uppnås människans fullständiga lydnad och människans kunskap om Gud. Det här är målsättningen med det verk han utför och de ord han talar. Gud använder inte metoden att visa tecken och under för att fullkomna människan — han använder ord och många olika arbetsmetoder för att fullkomna människan. Oavsett om det handlar om förädling, hantering, beskärning eller tillhandahållande av ord, talar Gud ur många olika perspektiv för att fullkomna människan och ge henne större kunskap om Guds verk, vishet och förunderlighet. När Gud i den yttersta tiden avslutar tidsåldern och människan fullkomnas, kommer hon att vara kvalificerad att skåda tecken och under. När du har lärt känna Gud och kan lyda honom oavsett vad han gör, då kommer du inte längre att ha några föreställningar om honom när du ser tecken och under. För närvarande är du fördärvad och oförmögen att lyda Gud helt och fullt — tror du att du då är kvalificerad att se tecken och under i det tillståndet? När Gud visar tecken och under är när han straffar människan, när tidsåldern skiftar samt när tidsåldern avslutas. När Guds verk utförs normalt visar han inte tecken och under. Att göra tecken och under är skrattretande enkelt för honom, men det är inte så Gud arbetar och det är inte heller målet med hans förvaltning av människan. Om människan såg tecken och under, och om Guds andliga kropp skulle visa sig för människan, skulle inte alla tro på Gud då? Jag har tidigare sagt att en skara segrare har vunnits i Östern, segrare som kommit ut ur den stora vedermödan. Vad innebär detta? Det innebär att dessa personer som har vunnits inte började lyda på allvar förrän de genomgått dom och tuktan, hantering och beskärning och alla slags förädling. De här människornas tro är inte vag och abstrakt, utan konkret. De har inte sett några tecken och under, eller några mirakel; de talar inte om svårtolkade bibelord och dogmer eller om djupa insikter; istället har de verkligheten, Guds ord och en sann kunskap om Guds realitet. Är inte en sådan skara mer kapabel att tydliggöra Guds makt? Guds verk i den yttersta tiden är ett sant verk. Under Jesu

---

tidsålder kom han inte för att fullkomna människan utan för att återlösa henne, och därför gjorde han några under för att få folk att följa honom. I huvudsak kom han nämligen för att utföra korsfästelsens verk, och att göra tecken ingick inte i hans verksamhet. De här tecknen och undren var sådant han utförde för att effektivisera sin gärning; de var extra verk och representerade inte hela tidsålders verk. Under den gammaltestamentliga lagens tidsålder gjorde Gud också en del tecken och under, men det verk Gud utför idag är ett faktiskt verk, och han skulle definitivt inte göra några tecken och under nu. Om han gjorde tecken och under, skulle hans riktiga verksamhet komma i rubbning, och han skulle inte kunna utföra något mer verk. Om Gud sade att ordet skulle användas för att fullkomliggöra människor, men även visade tecken och under, skulle man då kunna avgöra om människan verkligen tror på honom? Därför gör inte Gud sådana saker. Det finns för mycket religion i människan; Gud har kommit i den yttersta tiden för att driva ut alla religiösa föreställningar och övernaturligheter ur människan och få henne att lära känna Guds realitet. Han har kommit för att radera ut bilden av en Gud som är abstrakt och fantasifull — en bild av en Gud som med andra ord inte existerar över huvud taget. Så det enda som är värdefullt för dig är att ha kunskap om verkligheten! Sanningen överträffar allt. Hur mycket sanning äger du idag? Är allt som visar tecken och under Gud? Onda andar kan också visa tecken och under; är de Gud? Vad människan söker efter i sin tro på Gud är sanningen; vad hon strävar efter är liv snarare än tecken och under. Detta bör vara målet för alla dem som tror på Gud.

De som ska göras fullkomliga måste genomgå förädling

Om du tror på Gud måste du lyda honom, omsätta sanningen i praktisk handling och fullgöra alla dina plikter. Dessutom måste du förstå det du ska uppleva. Om du bara upplever hur du blir åtgärdad, fostrad och dömd, om du bara kan njuta av Gud och förblir oförmögen att känna när Gud fostrar dig eller åtgärdar dig – det är inte acceptabelt. Det är möjligt att du förmår stå på dig i det här ögonblicket av förädling, men det räcker ändå inte; du måste fortsätta marschera framåt. Att lära sig älska Gud är något som aldrig stannar upp och aldrig tar slut. Folk ser det som någonting ytterst enkelt att tro på Gud, men så snart de får lite praktisk erfarenhet inser de att det inte är så enkelt som folk föreställer sig att tro på Gud. Människan liden när Gud verkar för att förädla henne. Ju mer en individ förädlas, desto större blir hennes kärlek till Gud och desto mer av Guds makt kommer att uppenbaras i henne. Och omvänt – ju mindre förädling en människa mottar, desto mindre växer hennes kärlek till Gud och desto mindre kommer Guds makt att uppenbaras i henne. Ju mer en sådan människa förädlas och ju mer smärta och plåga hon upplever, desto mer växer hennes kärlek till Gud, desto mer äkta blir hennes tillit till Gud och desto större blir hennes kunskap om Gud. I dina upplevelser kommer du att se människor som lider svårt då de förädlas, då de utsätts för omfattande åtgärder och fostran, och du kommer att se att det är de här människor som har en djup kärlek till Gud och en större och mer inträngande kunskap om Gud. De som inte har upplevt att bli åtgärdade har bara en ytlig kunskap och de kan bara säga: ”Gud är så god, han skänker människorna sin nåd så att de kan glädjas åt honom.” Om folk har erfarit att bli åtgärdade och fostrade, då kan de tala om den sanna kunskapen om Gud. Så ju mer förunderliga Guds verk i människan är, desto mer värdefullt och betydelsefullt är det. Ju mer ogenomträngligt det är för dig och ju mer oförenligt det är med dina uppfattningar, desto mer kan Guds verk erövra dig, vinna dig och göra dig fullkomlig. Hur väldig är inte betydelsen av Guds verk! Om inte Gud förädlade människan på det här viset, om han inte arbetade enligt denna metod, skulle hans verk vara ineffektivt och betydelselöst. Tidigare sas det att Gud skulle välja ut och vinna denna skara och göra dem fullkomliga i de sista dagarna; häri ligger en sällsam betydelse. Ju större det verk är som Gud utför i ert inre, desto större och renare blir er kärlek till honom. Ju större Guds verk är, desto mer kan människan fatta något av hans

---

visdom och desto större är människans kunskap om honom. I de sista dagarna kommer sextusen år av Guds förvaltningsplan att nå sitt slut. Kan den verkligen sluta med lätthet? Kommer Guds verk att vara över så snart han besegrar mänskligheten? Kan det vara så enkelt? Folk föreställer sig faktiskt att det är så enkelt, men det som Gud gör är inte så enkelt. Det spelar ingen roll vilken del av Guds verk vi talar om, så är alltsamman ofattbart för människan. Om du kunde fatta det skulle Guds verk sakna betydelse och värde. Det verk som Gud utför är ofattbart; det står helt i strid med dina uppfattningar, och ju mer oförenligt det är med dina uppfattningar, desto mer uppenbart är det att Guds verk är meningsfullt; om det stämde överens med dina uppfattningar vore det meningslöst. I dag känner du att Guds verk är förunderligt, och ju mer förunderligt du känner att det är, desto mer upplever du att Gud är ofattbar och du inser hur väldiga Guds gärningar är. Om han bara gjorde något ytligt, rutinmässigt verk för att erövra människan och inte gjorde någonting annat efteråt, då skulle människan vara oförmögen att se betydelsen av Guds verk. Även om du bara mottar lite förädling nu, är den till stor nytta för din tillväxt i livet; därför är det ytterst nödvändigt för dig att gå igenom dessa umbäranden. I dag mottar du lite förädling, men efteråt kommer du verkligen att kunna skåda Guds gärningar och till slut kommer du att säga: "Guds gärningar är så förunderliga!" Det här kommer att vara orden i ditt hjärta. När folk upplevt Guds förädling ett tag (tjänstgörarnas prövning och tuktans tid), sa en del av dem till slut: "Det är verkligen svårt att tro på Gud!" Det faktum att de använde orden "verkligen svårt" visar att Guds gärningar är ofattbara, att Guds verk har stor betydelse och stort värde, och att hans verk är i högsta grad värt att värdesättas av människan. Om du inte har den minsta kunskap efter det att jag gjort så mycket verk, skulle mitt verk då ändå kunna ha ett värde? Det kommer att få dig att säga: "Att tjäna Gud är verkligen svårt, Guds gärningar är så förunderliga och Gud är sannerligen vis! Gud är så ljuvlig!" Om du kan säga de här orden efter att ha gått igenom en period av erfarenheter, då visar detta att du har vunnit Guds verk i dig. En dag, när du sprider evangeliet utomlands och någon frågar dig: "Hur går det med din tillit till Gud?", då kommer du att kunna säga: "Guds handlingar är så fantastiska!" De kommer att känna att dina ord vittnar om verkliga erfarenheter. Detta är verkligen att bära vittnesbörd. Du kommer att säga att Guds verk är fullt av visdom och hans verk i dig har verkligen har övertygat dig och erövrat ditt hjärta. Du kommer alltid att älska honom därför att han är

---

mer än värdig mänsklighetens kärlek! Om du kan tala om dessa ting kan du beröra människors hjärtan. Allt det här är att bära vittnesbörd. Om du kan bära rungande vittnesbörd och röra människor till tårar, då visar det att du verkligen älskar Gud, för du kan vittna om att älska Gud och genom dig kan Guds handlingar bäras ut i vittnesbörd. Ditt vittnesbörd får andra att söka upp Guds verk, uppleva Guds verk, och de kommer att kunna stå stadigt i alla omgivningar de upplever. Det här är det enda äkta sättet att bära vittnesbörd, och det är exakt vad som krävs av dig nu. Du måste inse att Guds verk är extremt värdefullt och värt att uppskattas av folk, och att Gud är så dyrbar och så överflödande; han kan inte bara tala utan även döma människor, förädla deras hjärtan, ge dem glädje, vinna dem, erövra dem och göra dem fullkomliga. Dina upplevelser kommer att få dig att se att Gud är mycket älskvärd. Så hur mycket älskar du Gud nu? Kan du verkligen säga de här sakerna av hela ditt hjärta? När du kan uttrycka dessa ord ur djupet av ditt hjärta, då kommer du att vara i stånd att bära vittnesbörd. Så snart din erfarenhet har nått denna nivå kommer du att kunna vara ett vittne för Gud och du kommer att vara kvalificerad. Så länge du inte når upp till denna nivå i din erfarenhet kommer du att vara alltför långt ifrån. Det är normalt att människor visar olika svagheter under förädlingsprocessen, men efter förädlingen måste du kunna säga: "Gud är så vis i sitt verk!" Om du verkligen kan uppnå en praktisk förståelse av dessa ord så kommer det att bli någonting du vårdar och din upplevelse kommer att vara av värde.

Vad ska du eftersträva nu? Oavsett om du är i stånd att bära vittnesbörd om Guds verk eller ej, oavsett om du kan bli ett vittnesbörd för Gud och manifestera honom eller ej, och oavsett om du är duglig att användas av honom eller inte, så är det här vad du måste söka. Hur mycket verk har Gud egentligen utfört i dig? Hur mycket har du sett, hur mycket har du rört vid? Hur mycket har du erfarit och smakat på? Vare sig Gud har prövat dig, åtgärdat dig eller fostrat dig, så har han utfört sina handlingar och sitt verk på dig. Men kan du, som en Gudstroende och en person som är villig att sträva efter att bli fullkomliggjorda av honom, bära vittnesbörd om Guds verk på basis av din praktiska erfarenhet? Kan du leva ut Guds ord genom din praktiska erfarenhet? Kan du tillgodose andra genom din egen praktiska erfarenhet och ägna hela ditt liv åt att bära vittnesbörd om Guds verk? För att bära vittnesbörd om Guds verk måste du förlita dig på erfarenhet, kunskap och det pris du har betalat. Endast på så sätt kan du uppfylla hans vilja. Är du en person som bär vittnesbörd om Guds verk? Har du denna ambition? Om du kan bära

---

vittnesbörd om hans namn och än mer om hans verk, och om du kan leva ut den bild som han fordrar av sitt folk, då är du ett vittne för Gud. Hur bär du rent konkret vittnesbörd om Gud? Du gör det genom att söka och längta efter att leva ut Guds ord och genom att vittna med dina ord och låta folk lära känna hans verk och se hans handlingar. Om du verkligen söker allt detta kommer Gud att fullkomna dig. Om det enda du söker är att bli fullkomnad av Gud och bli välsignad i den allra sista änden, då är inte utgångspunkten för din tro på Gud ren. Du måste sträva efter att förstå hur du ska se Guds gärningar i verkliga livet, hur du ska behaga honom när han uppenbarar sin vilja för dig, hur du bör bära vittnesbörd om hans förunderlighet och visdom, och hur du ska vittna om hur han fostrar och åtgärdar dig. Allt detta är sådant du måste begrunda nu. Om du älskar Gud enbart för att du ska kunna ta del av hans härlighet när han har fullkomnat dig, då är din kärlek fortfarande bristfällig och kan inte uppfylla Guds fordringar. Du måste kunna bära vittnesbörd om Guds verk, uppfylla hans krav och uppleva det verk han har gjort i människor på ett praktiskt sätt. Oavsett smärta, tårar eller sorg så måste du uppleva allt detta i din trosutövning. Deras syfte är att fullkomna dig som en person som bär vittnesbörd om Gud. Exakt vad är det som nu driver dig att lida och söka fullkomning? Lider du verkligen för att du älskar Gud och för att du ska kunna bära vittnesbörd om honom? Eller gör du det för köttets välsignelsers skull, för dina framtidsutsikters och ditt ödes skull? Alla dina avsikter, motivationer och de mål du strävar efter måste korrigeras och får inte styras av din egen vilja. En människa kan söka fullkomning för att bli välsignad och få härska med makt, medan en annan kan sträva efter fullkomning för att behaga Gud och kunna bära praktiskt vittnesbörd om Guds verk – vilket alternativ skulle du välja? Om du skulle välja det första så vore du fortfarande vara alldeles långt bort från Guds normer. Jag sa en gång att mina handlingar skulle bli allmänt kända i hela universum och att jag skulle regera som kung i universum. Vad ni har anförtrotts är däremot inte att bli kungar och framträda för hela universum, utan att gå ut och bära vittnesbörd om Guds verk. Låt Guds gärningar fylla kosmos och himlavalvet. Låt alla se dem och erkänna dem. De här orden sägs angående Gud själv och vad människorna måste göra är att bära vittnesbörd om Gud. Hur mycket av Gud känner du till nu? Hur mycket av Gud kan du bära vittnesbörd om? Vad är syftet med att Gud gör människan fullkomligt? Hur ska du visa hänsyn till Guds vilja när du väl förstår den? Om du är villig att bli fullkomliggjord och att bära vittnesbörd om Guds

---

verk genom vad du lever ut, om du har denna drivkraft, då är ingenting för svårt. Vad folk behöver nu är tillit. Om du har denna drivkraft då är det lätt att släppa taget om all negativitet, passivitet, lättja och alla köttets uppfattningar, livsfilosofier, upproriska sinnelag, känslor och så vidare.

Medan folk genomgår prövningar är det normalt att de är svaga, att de bär på negativitet inombords eller att de inte är klara över Guds vilja eller hur de ska utöva sin tro. Men hur som helst måste du likt Job förtrösta på Guds verk och inte förneka honom. Även om Job var svag och förbannade den dag då han föddes, förnekade han inte att Jehova har gett människan allt hon har i livet, och att Jehova också är den som kan ta ifrån henne allting. Denna tro behöll han hur han än prövades. Oavsett vilken förädling du genomgår genom Guds ord i din upplevelse – vad Gud kräver av mänskligheten är kort sagt dess tillit och kärlek. Genom att arbeta på det här viset fullkomnar han folks tillit, kärlek och ambitioner. Gud utför verket med att fullkomliggöra människor utan att de vare sig kan se eller känna det; under sådana förhållanden fordras det att du har tillit. Det fordras att människor har tillit när någonting inte kan ses med blotta ögat, och din tillit krävs när du inte kan släppa taget om dina egna uppfattningar. När du inte är på det klara med Guds verk fordras det att du har tillit, står fast och vittnar. När Job nådde denna punkt framträdde Gud för honom och talade till honom. Det är alltså bara genom din tillit som du kommer att kunna se Gud, och när du har tillit kommer Gud att fullkomliggöra dig. Utan tillit kan han inte göra det. Gud kommer att skänka dig vadhelst du hoppas vinna. Om du inte har tillit kan du inte göras fullkomlig och du kommer inte att kunna se Guds handlingar, än mindre hans allmakt. När du förtröstar på att du kommer att se hans handlingar i din praktiska upplevelse, då kommer Gud att framträda för dig och han kommer att upplysa och vägleda dig inifrån. Utan den tilliten kommer Gud inte att kunna göra det. Hur ska du kunna uppleva Guds verk om du har förlorat hoppet till honom? Därför är det först när du har tillit till Gud och inte tvivlar på honom på något vis, när du har sann tillit till honom oavsett vad han gör, som han kommer att upplysa och belysa dig genom dina upplevelser, och först då kommer du att kunna se hans handlingar. Allt det här uppnås genom tillit. Tillit kommer enbart genom förädling – utan förädling kan ingen tillit utvecklas. Vad menas då med detta ord, ”tillit”? Tillit är den äkta tro och det uppriktiga hjärta människor måste ha när det gäller något de inte kan se eller röra vid, när Guds verk inte stämmer överens med människans

---

uppfattningar, när det är utom mänskligt räckhåll. Det är den tillit jag talar om. Människor behöver tillit i tider av umbäranden och förädling, och tillit är något som följs av förädling; förädling och tillit kan inte skiljas åt. Oavsett hur Gud verkar och oavsett hur din omgivning ser ut kan du sträva efter liv, söka sanningen, söka kunskap om Guds verk, lära dig förstå hans handlingar och handla i enlighet med sanningen. Det är vad det innebär att ha sann tillit, och det visar att du inte har förlorat tron på Gud. Sann tillit till Gud kräver att du håller fast vid att sträva efter sanningen genom förädling, att du verkligen kan älska Gud och inte börjar tvivla på honom, att du fortsätter att utöva sanningen för att behaga honom vad han än gör, och att du kan söka i djupen efter hans vilja och ta hänsyn till hans vilja. Tidigare, när Gud sa att du skulle regera som kung, då älskade du honom, och när han visade sig öppet för dig så följde du honom. Men nu är Gud dold, du kan inte se honom och du har drabbats av problem – förlorar du då nu hoppet till Gud? Du måste alltså alltid sträva efter liv och försöka att uppfylla Guds vilja. Det kallas äkta tillit och det är den sannaste och mest underbara sortens kärlek.

Förr kom alla människor inför Gud för att avge sina löften och de brukade säga: "Även om ingen annan älskar Gud så måste jag älska honom." Men nu kommer förädling över dig, och eftersom den inte stämmer överens med dina uppfattningar tappar du tilliten till Gud. Är det äkta kärlek? Du har läst om Jobs gärningar många gånger – har du glömt dem? Sann kärlek kan bara ta form ur tillit. Du utvecklar verklig kärlek till Gud genom de förädlingar du genomgår, och det är genom din tillit som du kan ta hänsyn till Guds vilja i dina praktiska upplevelser, och det är även genom tillit som du överger ditt eget kött och strävar efter liv; det här är vad människor måste göra. Om du gör detta kommer du att kunna se Guds handlingar, men om du saknar tillit kommer du inte att kunna se Guds handlingar eller uppleva hans verk. Om du vill att Gud ska använda dig och göra dig fullkomlig måste du äga allting: viljan att lida, tillit, uthållighet, lydnad och förmågan att uppleva Guds verk, förstå hans vilja, ta hänsyn till hans sorg och så vidare. Att fullkomliggöra en individ är inte lätt, och varenda förädling du upplever kräver din tillit och kärlek. Om du vill att Gud ska göra dig fullkomlig räcker det inte att bara rusa framåt på vägen, och det räcker inte heller att bara offra sig för Gud. Det är mycket du måste besitta för att kunna bli en människa som Gud gör fullkomlig. När du drabbas av lidande måste du kunna lägga omsorgen om köttet åt

---

sidan och inte rikta klagomål mot Gud. När Gud gömmer sig för dig måste du kunna ha tillit att följa honom och behålla din tidigare kärlek utan att låta den svikta eller upplösas. Oavsett vad Gud gör, måste du underordna dig hans plan och vara redo att förbanna ditt eget kött snarare än klaga på honom. När du drabbas av prövningar måste du behaga Gud även om du må gråta bittert eller är ovillig att skiljas från något föremål du älskar. Endast detta är sanna kärlek och tillit. Oavsett vad din faktiska mognad är måste du först äga både sann tillit och vilja att utstå umbäranden, och dessutom måste du ha viljan att försaka köttet. För att uppfylla Guds vilja måste du vara redo att uthärda personliga umbäranden och mista sådant som berör dina personliga intressen. Du måste också kunna känna djup ånger över dig själv: Tidigare var du oförmögen att behaga Gud och nu kan du ångra dig. Det får inte fattas dig något i något av dessa avseenden – det är genom dessa ting som Gud kommer att fullkomna dig. Om du inte kan uppfylla de här kriterierna så kan du inte bli fullkomliggjord.

Den som tjänar Gud måste inte bara veta hur han ska lida för honom; dessutom måste han förstå att syftet med att tro på Gud är att sträva efter att älska Gud. Gud använder dig inte bara för att förädla dig eller för att få dig att lida, utan tvärtom använder han dig för att du ska kunna lära känna hans handlingar och den verkliga meningen med människans liv, och i synnerhet för att du ska förstå att det inte är någon lätt uppgift att tjäna Gud. Att uppleva Guds verk handlar inte om att åtnjuta nåd utan om att lida för sin kärlek till honom. Eftersom du åtnjuter Guds nåd måste du också åtnjuta hans tuktan; du måste uppleva allt detta. Du kan erfara Guds upplysning inom dig och du kan även erfara hur han åtgärdar dig och dömer dig. På så sätt kommer din upplevelse att vara omfattande. Gud har utfört sitt dömande och tukande verk på dig. Guds ord har åtgärdat dig, men inte bara det; det har även upplyst och belyst dig. När du är negativ och svag oroar sig Gud för dig. Syftet med hela detta arbete är att låta dig förstå att allt som rör människan är i Guds orkestrering. Du kanske tänker att tro på Gud handlar om att lida eller att göra allehanda saker för honom; du kanske tänker att syftet med att tro på Gud är att ditt kött ska känna frid, att allt i ditt liv ska förlöpa smidigt eller att du ska känna dig bekväm och tillfreds i alla avseenden. Men inget av detta är syften som folk ska knyta till sin tro på Gud. Om du tror av de här anledningarna är din utgångspunkt felaktig och det är helt enkelt omöjligt för dig att bli fullkomliggjord. Guds handlingar, hans rättfärdiga sinnelag, visdom, ord, förunderlighet

---

och ogripbarhet är alltsamman sådant som folk måste förstå. När du har den förståelsen måste du använda den för att befria ditt hjärta från alla personliga krav, förhoppningar och uppfattningar. Endast genom att göra dig av med dessa ting kan du uppfylla de villkor Gud kräver, och det är endast genom att göra detta som du kan ha liv och behaga Gud. Syftet med att tro på Gud är att behaga honom och att leva ut det sinnelag han kräver, så att hans handlingar och hans härlighet kan manifesteras genom denna skara ovärdiga människor. Det är det korrekta perspektivet när det gäller att tro på Gud, och det är också det mål som du ska söka. Du måste ha rätt utgångspunkt för din tro på Gud och du måste söka att få del av Guds ord. Du behöver äta och dricka Guds ord och du måste kunna leva ut sanningen, och särskilt måste du kunna se hans praktiska gärningar, hans underbara gärningar i hela universum, liksom det praktiska verk han utför i köttet. Genom sina praktiska upplevelser kan människor förstå exakt hur Gud utför sitt verk i dem och vad han vill med dem. Syftet med alltsamman är att rensa bort folks fördärvade sataniska sinnelag. Efter att ha kastat ut all orenhet och orättfärdighet du har inom dig, och efter att ha gjort dig av med dina felaktiga avsikter och utvecklat sann tillit till Gud – endast med sann tillit kan du verkligen älska Gud. Du kan bara hysa sann kärlek till Gud med din tro på honom som grundval. Kan du älska Gud utan att tro på honom? Eftersom du tror på Gud måste du vara på det klara med detta. Somliga människor blir fulla av energi så fort de märker att deras tillit till Gud ger dem välsignelser, men sedan tappar de all energi så snart de ser att de måste utstå förädlingar. Är det att tro på Gud? Till sist måste du uppnå fullständig och total lydnad mot Gud. Du tror på Gud men du ställer fortfarande krav på honom, du har många religiösa uppfattningar som du inte kan göra dig kvitt, personliga intressen som du inte kan släppa taget om, och du söker fortfarande köttets välsignelser och vill att Gud ska rädda ditt kött och frälsa din själ – precis så beter sig människor som har fel perspektiv. Även om religiösa människor förtröstar på Gud, försöker de inte ändra sitt sinnelag och strävar inte efter kunskap om Gud, utan de söker bara tillgodose köttets intressen. Många av er har en trosuppfattning som hör hemma i kategorin religiösa övertygelser; det är inte sann tro till Gud. För att tro på Gud måste man äga ett hjärta som är redo att lida för honom och en vilja att överlämna sig. Om inte folk uppfyller de här två villkoren är deras tillit till Gud inte stor och de kommer inte att kunna åstadkomma någon

---

förändring i sitt sinne. De enda som verkligen tror på Gud är de som verkligen strävar efter sanningen, söker kunskap om Gud och strävar efter liv.

När du drabbas av prövningar, hur kommer du att tillämpa Guds verk för att hantera dessa prövningar? Kommer du att vara negativ eller kommer du att förstå Guds prövning och förädling av människan ur en positiv aspekt? Vad kommer du att vinna genom Guds prövningar och förädling? Kommer din kärlek till Gud att växa? Kommer du att kunna dra nytta av Jobs prövningar och engagera dig på allvar i det verk Gud utför i dig när du förädlas? Kan du se hur Gud prövar människan genom Jobs prövningar? På vilket sätt kan Jobs prövningar inspirera dig? Kommer du att kunna vittna om Gud medan han förädlar dig eller kommer du att hellre vilja tillfredsställa köttet i en behaglig miljö? Vad är ditt sanna perspektiv när det gäller din tillit till Gud? Är den verkligen för hans skull och inte för köttets skull? Har du verkligen ett mål som du strävar mot i ditt sökande? Är du villig att genomgå förädlingar så att Gud kan göra dig fullkomlig, eller vill du hellre att han ska tukta och förbanna dig? Vad är din verkliga åsikt när det gäller detta att vittna om Gud? Vad bör människor göra i vissa omgivningar för att bära sant vittnesbörd om Gud? Hur kommer det sig att du alltid funderar på att ge dig av trots att den praktiske Guden har uppenbarat så mycket genom sitt faktiska verk i dig? Är det för Guds skull du tror på Gud? För de flesta av er ingår er tro i en kalkyl som ni gör för egen räkning där er personliga behållning är motivet. Det är väldigt få människor som tror på Gud för Guds skull; är inte detta upproriskhet?

Det främsta syftet med förädlingsverket är att fullkomna människors tillit. Vad det slutligen uppnår är att du vill ge dig av men inte kan göra det; vissa människor kan hysa förtröstan även sedan de förlorat den sista gnuttan hopp; och när det gäller folks egna framtidsutsikter har de inte något hopp alls längre. Det är bara det att då kommer Guds förädling att vara avslutad. Än så länge har människorna inte nått det stadiet då de svävar mellan liv och död, och de har inte smakat döden, så än är inte förädlingsprocessen avslutad. Inte ens de som befann sig på tjänstgörarnas steg blev förädlade till det yttersta. Job genomgick extrem förädling och han hade ingenting att förlita sig på. Folk måste genomgå förädling ända till den grad att de inte har något hopp och inget att förlita sig på – endast detta är sann förädling. Under tjänstgörarnas tid förstod du till slut allt som Gud hade gjort, förutsatt att ditt hjärta alltid var stilla inför Gud och du alltid lydde hans arrangemang oavsett vad han gjorde eller ville med

---

dig. Du genomgår Jobs prövningar och samtidigt genomgår du Petrus prövningar. När Job prövades vittnade han och till slut uppenbarades Jehova för honom. Först efter det att han vittnat var han värdig att se Guds ansikte. Varför sägs det: ”Jag gömmer mig för smutsens land men visar mig för det heliga riket”? Det betyder att det bara är när du är helig och vittnar som du kan vara värdig att se Guds ansikte. Om du inte kan vittna om honom är du inte värdig att se hans ansikte. Om du drar dig tillbaka eller klagar på Gud när du utsätts för förädlingar och därmed underlåter att vittna om honom och blir utskrattad av Satan, då kommer du inte att vinna Guds framträdande. Om du är som Job som mitt under prövningarna förbannade sitt eget kött och inte kom med klagomål mot Gud, och som kunde avsky sitt eget kött utan att klaga eller synda genom sina ord, då kommer du att vittna. När du genomgår ett visst mått av förädling och fortfarande kan vara som Job, lyda Gud till det yttersta och inte ha några andra fordringar på honom eller några egna uppfattningar, då kommer Gud att framträda för dig. Nu framträder inte Gud för dig därför att du har så många egna uppfattningar, personliga förutfattade meningar, själviska tankar, individuella krav och köttsliga intressen att du inte är värdig att se hans ansikte. Om du skulle se Gud, skulle du bedöma honom efter dina egna föreställningar, och därmed skulle du spika fast honom på korset. Om du stöter på för många saker som inte stämmer med dina uppfattningar, men du ändå är kapabel att lägga dem åt sidan och vinna kunskap om Guds handlingar utifrån de här sakerna, och om du mitt under pågående förädlingar uppenbarar ditt hjärtas kärlek till Gud, då är det att vittna. Kan du visa ditt hjärtas kärlek till Gud om du har frid i ditt hem, om du njuter köttets bekvämligheter, om ingen förföljer dig och dina bröder och systrar i kyrkan lyder dig? Kan en sådan situation förädla dig? Det är endast genom förädling som din kärlek till Gud kan visas, och det är endast genom att det händer saker som inte är i linje med dina uppfattningar som du kan bli fullkomliggjord. Med hjälp av många motstridiga och negativa saker, och genom att använda Satans manifestationer av alla de slag – hans handlingar, hans anklagelser, hans störningar och bedrägerier – visar Gud dig Satans gräsliga ansikte tydligt och klart, och på så sätt fulländar han din förmåga att känna igen Satan så att du kan avsky honom och överge honom.

Allt du upplevt i form av misslyckanden, svaghet och stunder av negativitet sägas vara Guds prövningar. Allting kommer nämligen från Gud och allt som finns och allt som sker är i hans händer. Om du misslyckas eller om du är svag och snubblar –

---

alltsamman vilar på Gud och är inom räckhåll för honom. Sett ur Guds perspektiv är detta något som sker för att pröva dig, och om du inte inser att det är en prövning blir det en frestelse. Det finns två sorters tillstånd som folk måste känna igen: Det ena kommer från den helige Ande, och källan till det andra är sannolikt Satan. Det ena är ett tillstånd där den helige Ande upplyser dig och låter dig lära känna dig själv, så att du avskyr och känner ånger över dig själv och kan hysa äkta kärlek till Gud och bestämma dig för att behaga honom. Det andra är ett tillstånd där du känner dig själv, men du är negativ och svag. Man skulle kunna säga att detta tillstånd är Guds förädling men också att det är Satans frestelse. Om du inser att detta är Guds frälsning av dig och om du känner att du nu står i djup skuld till honom, och om du fortsättningsvis försöker återgälda honom och inte mer hamnar i detta förfall, om du anstränger dig att äta och dricka hans ord, och om du alltid betraktar dig själv som otillräcklig och har ett längtande hjärta, då är detta Guds prövning. När lidandet är över och du fortsätter framåt igen kommer Gud att fortsätta leda, upplysa och belysa dig och ge dig näring. Men om du inte inser det utan är negativ och försjunkar i förtvivlan, om du tänker på det viset, då kommer Satans frestelse att ha drabbat dig. När Job genomgick prövningar slog Gud och Satan vad med varandra och Gud lät Satan attackera Job. Även om det var Gud som prövade Job var det faktiskt Satan som angrep honom. För Satans del handlade det om att fresta Job, men Job var på Guds sida. I annat fall skulle Job ha fallit för frestelserna. Så snart människor faller för frestelser är de illa ute. Att genomgå förädling kan sägas vara en prövning från Gud, men om ditt tillstånd inte är bra kan det sägas vara en frestelse från Satan. Om du inte är på det klara med visionen, kommer Satan att anklaga dig och fördunkla din syn. Innan du vet ordet av kommer du att falla för frestelsen.

Om du inte upplever Guds verk kommer du aldrig att kunna bli fullkomliggjord. I din upplevelse måste du också gå in på detaljerna. Vad är det till exempel som får dig att utveckla uppfattningar och ett övermått av motiv, och vad har du för lämpliga trosutövningar för att ta itu med dessa problem? Om du kan uppleva Guds verk innebär det att du är mogen. Om du bara verkar ha energi så handlar det inte om sann mognad och du kommer absolut inte att kunna stå fast. Först när du kan uppleva Guds verk och kan uppleva och begrunda det när och var som helst, när du kan lämna herdarna och leva självständigt i förtröstan på Gud, och när du kan se Guds faktiska handlingar –

---

först då kommer Guds vilja att uppnås. Just nu vet de flesta människor inte hur de ska uppleva, och när de stöter på ett problem vet de inte hur de ska hantera det; de är oförmögna att uppleva Guds verk och de kan inte leva ett andligt liv. Du måste föra in Guds ord och verk i ditt praktiska liv.

Ibland ger Gud dig en viss typ av känsla, en känsla som får dig att förlora din inre glädje och förlora Guds närvaro, så att du kastas in i mörker. Detta är en typ av förädling. När helst du gör någonting så går det alltid galet eller också blir det tvärstopp. Detta är Gud som fostrar dig. Om du gör någonting som är olydigt eller upproriskt mot Gud kanske det inte är någon annan som vet det – men Gud vet. Han låter dig inte slippa undan utan han kommer att fostra dig. Den helige Andes verk är mycket detaljerat. Han följer mycket noga allt folk säger och gör, varenda handling och rörelse, och varenda tanke och åsikt, så att folk ska få en inre medvetenhet om dessa ting. Du gör någonting en gång och det går på tok, du gör det igen och det går fortfarande fel, och gradvis kommer du att börja förstå den helige Andes verk. Genom att du fostras gång på gång kommer du att lära dig vad du ska göra för att följa Guds vilja och vad som inte är i linje med hans vilja. Till slut kommer du att reagera rätt på den helige Andes vägledning i ditt inre. Ibland kommer du att vara upprorisk och då kommer Gud att tillrättavisa dig i ditt inre. Allt det här kommer från Guds fostran. Om du inte värdesätter Guds ord, om du ignorerar hans verk, då kommer han inte att bry sig. Ju mer du tar Guds ord på allvar, desto mer kommer han att upplysa dig. Just nu finns det en del människor i kyrkan som har en rörig och förvirrad tro, och de gör en massa olämpliga saker och agerar ouppfostrat, och därför kan man inte se den helige Andes verk tydligt i dem. Somliga struntar i sina plikter i syfte att tjäna pengar och går ut och driver företag utan att ha fostrats; den sortens människor är i ännu större fara. Inte nog med att de inte har den helige Andes verk i dag, utan det kommer att bli svårt att göra dem fullkomliga i framtiden. Det finns många människor som man varken kan se den helige Andes verk eller Guds fostran i. Det är människor som inte är på det klara med Guds vilja och som inte känner till hans verk. De som kan stå stadigt medan förädlingarna pågår, följer Gud oavsett vad han gör eller åtminstone är kapabla att inte ge sig av eller uppnår en procent av vad Petrus uppnådde, de klarar sig bra, men de har inget värde i så måtto att Gud skulle kunna använda dem. Många människor förstår saker och ting snabbt, älskar verkligen Gud och kan överstiga Petrus nivå, och Gud utför fullkomliggörandets verk i

---

dem. Dessa människor erhåller fostran och upplysning, och om det finns någonting i dem som inte överensstämmer med Guds vilja, kan de genast göra sig av med det. Sådana människor är guld, silver och ädla stenar – de är ytterst värdefulla! Om Gud har gjort många sorters verk men du fortfarande är som sand eller sten, då är du värdelös!

Guds verk i den stora röda drakens land är fantastiskt och ofattbart. Han kommer att fullkomliggöra en skara människor och eliminera en del andra, för det finns alla sorters människor i kyrkan – det finns de som älskar sanningen och de som inte gör det; det finns de som upplever Guds verk och de som inte gör det; det finns de som gör sin plikt och de som inte gör det; det finns de som vittnar om Gud och de som inte gör det – och ett antal av dem är icke troende och onda män och de kommer garanterat att elimineras. Om du inte har en klar uppfattning om Guds verk kommer du att vara negativ: det beror på att Guds verk bara kan ses i ett fåtal människor. Nu kommer det att framgå tydligt vilka som verkligen älskar Gud och vilka som inte gör det. De som verkligen älskar Gud har den helige Andes verk, medan de som inte hyser verklig kärlek till honom kommer att avslöjas i varje steg i hans verk. De kommer att bli föremål för eliminering. De här personerna kommer att avslöjas under erövringsverkets gång, och de är människor för vilka det inte har något värde att bli fullkomliggjorda. De som har blivit fullkomliggjorda har vunnits helt och fullt av Gud och kan älska honom så som Petrus gjorde. De som har blivit erövrade hyser inte någon spontan kärlek utan bara passiv kärlek, och de tvingas älska Gud. Spontan kärlek är något som utvecklas genom förståelse som vunnits genom praktisk erfarenhet. Denna kärlek fyller människans hjärta och gör att hon vill hänge sig åt Gud; Guds ord blir hennes grundval och hon kan lida för Gud. Det här är naturligtvis sådant som den som blivit fullkomliggjord av Gud besitter. Om du bara söker att bli erövrad kan du inte bära vittnesbörd om Gud; om Gud skulle uppnå sitt frälsningsmål enbart genom att erövra folk, då skulle tjänstgörarnas steg avsluta jobbet. Men Guds slutliga mål är inte att erövra folk utan att göra människor fullkomliga. Så snarare än att säga att det här stadiet är erövringens verk, kan man säga att det är fullkomliggörandets och eliminerandets verk. En del människor har inte blivit helt och hållet erövrade, och samtidigt som de erövrats kommer en skara människor att göras fullkomliga. De här två bitarna av verket genomförs parallellt. Folk har inte gett sig av ens under denna långa verksperiod och det visar att erövrandets mål har uppnåtts – detta är ett faktum med att bli erövrad. Människan förädlas inte för att

---

bli erövrade utan för att bli fullkomliga. Utan förädlare skulle folk inte kunna bli fullkomliggjorda. Förädlare är alltså synnerligen värdefulla! I dag fullkomliggörs och vinns en skara människor. Alla de tio välsignelserna som nämndes tidigare riktades till dessa som har blivit fullkomliggjorda. Allt som handlar om att förändra deras avbild på jorden är riktat till dessa som har blivit fullkomliggjorda. Dessa som inte har blivit fullkomliggjorda är inte kvalificerade att ta emot Guds löften.

Endast genom att uppleva smärtsamma prövningar kan ni lära känna Guds skönhet

Hur mycket älskar du egentligen Gud idag? Och hur mycket känner du egentligen till av allt det som Gud har utfört i dig? Det är något som du bör lära dig. När Gud kommer till jorden är meningen med allt som han har utfört i människan och låtit henne se att hon ska älska honom och verkligen känna honom. Att människan kan lida för Gud och har kunnat komma så här långt beror å ena sidan på Guds kärlek, å andra sidan på Guds frälsning. Det beror också på det verk av dom och tuktan som Gud har utfört i människan. Om ni är utan dom, tuktan och prövningar från Gud, och om Gud inte har fått er att lida, då – om jag ska vara helt härlig – är det inte så att ni verkligen älskar Gud. Ju större Guds verk i människan är och ju större människans lidande är, desto mer kan det visa exakt hur viktigt Guds verk är, och desto mer kan den människans hjärta verkligen älska Gud. Hur lär man sig att älska Gud? Utan plåga och förädling, utan smärtsamma prövningar – och om Gud dessutom bara gav människan nåd, kärlek och barmhärtighet – skulle du då kunna uppnå sann kärlek till Gud? Å ena sidan inser människan under Guds prövningar sina egna brister och ser hur obetydlig, föraktlig och liten hon är – att hon varken har något eller är något. Å andra sidan skapar Gud under prövningarna olika situationer för människan som gör henne mer förmögen att uppleva hans ljuvlighet. Fastän smärtan är stor och ibland oöverstiglig – och till och med når en nivå av förkrossande sorg – kommer människan, när hon upplevt den, att se hur härligt Guds verk är i henne. Endast med det som grund föds i människan sann kärlek till Gud. I dag ser människan att med endast Guds nåd, kärlek och barmhärtighet är hon oförmögen att verkligen känna sig själv, och än mindre förmögen att lära känna människans innersta väsen. Endast genom både Guds förädling och Guds dom, endast under sådan förädling kan människan lära känna sina egna brister, och förstå att hon inte har någonting. På så sätt bygger människans kärlek till Gud på grundvalen som består av Guds förädling och dom. Om du endast åtnjuter Guds nåd och har ett fridfullt familjeliv eller materiella välsignelser, då har du inte vunnit Gud och din tro på Gud kan inte betraktas som framgångsrik. Gud har redan utfört ett stadium av nådens verk i köttet, och har redan skänkt människan materiella välsignelser – men människan kan inte göras fullkomlig med endast nåd, kärlek och barmhärtighet. Genom sina erfarenheter möter människan en del av Guds kärlek och ser Guds kärlek och

---

barmhärtighet. Men efter en tids erfarenhet ser hon att Guds nåd och hans kärlek och barmhärtighet inte kan göra människan fullkomlig, och inte heller kan avslöja det som är fördärvat i människan eller få bort människans fördärvade sinnelag eller göra hennes kärlek och tro fullkomlig. Guds nådaverk var hans verk under en tidsperiod, och människan kan inte förlita sig på att åtnjuta Guds nåd för att lära känna honom.

På vilket sätt gör Gud människan fullkomlig? Genom sitt rättfärdiga sinnelag. Guds sinnelag består främst av rättfärdighet, vrede, majestät, dom och förbannelse, och hans fullkomnande av människan sker främst genom dom. En del människor förstår inte och frågar varför det endast är genom dom och förbannelse som Gud kan göra människan fullkomlig. De säger: "Om Gud förbannade människan, skulle hon inte dö då? Om Gud dömde människan, skulle hon inte bli fördömd då? Hur skulle hon då kunna bli fullkomlig?" Så talar människor som inte känner till Guds verk. Vad Gud förbannar är människans olydnad, och vad han dömer är människans synder. Fastän han talar skarpt, och utan minsta finkänslighet, uppenbarar han allt det som finns i människan, och genom dessa stränga ord uppenbarar han det som är grundläggande i människan. Men genom en sådan dom ger han också människan en djup kunskap om köttets innersta väsen, och på så sätt underkastar sig människan i lydnad inför Gud. Människans kött är av synd och av Satan, det är ohörsamt och föremålet för Guds tuktan. Så för att låta människan lära känna sig själv måste Guds fördömande ord drabba henne och varje form av förädling användas. Endast då kan Guds verk ge resultat.

Utifrån de ord som Gud har talat kan vi se att han redan har fördömt människans kött. Är då dessa ord förbannelsens ord? De ord som Gud talar uppenbarar människans sanna natur, och genom sådan uppenbarelse blir hon dömd. När hon ser att hon är oförmögen att uppfylla Guds vilja känner hon sorg och ånger i sitt inre och känner att hon står i stor skuld till Gud och är otillräcklig för Guds vilja. Det händer att den Helige Ande tillrättavisar dig inifrån – denna tillrättavisning kommer från Guds dom. Det händer att Gud förebrår dig och gömmer sitt ansikte för dig, att han inte lyssnar till dig och inte utför något verk i dig, utan ljudlöst tuktar dig så att du kan förfinas. Guds verk i människan sker främst så att hans rättfärdiga sinnelag kan bli tydligt. Hur vittnar människan i slutändan om Gud? Hon vittnar om att Gud är den rättfärdige Guden, att hans sinnelag är rättfärdighet, vrede, tuktan och dom. Människan vittnar om Guds rättfärdiga sinnelag. Gud använder sin dom för att fullända människan. Han har älskat

---

människan och räddat människan – men hur mycket ryms i hans kärlek? Där finns dom, majestät, vrede och förbannelse. Även om Gud tidigare har förbannat människan så kastade han inte ner henne helt och hållet i den bottenlösa avgrunden utan använde den metoden för att förfina människans tro. Han dödade inte människan utan agerade för att fullkomna henne. Köttets sanna natur är det som kommer från Satan – Gud sa det helt korrekt – men de fakta som utförs av Gud fullbordas inte i enlighet med hans ord. Han förbannar dig så att du kan älska honom och så att du kan förstå köttets sanna natur. Han tuktar dig så att du kan bli väckt och så att du kan inse dina egna inre brister och människans totala ovärdighet. Således är Guds förbannelser, hans dom och hans majestät och vrede, alla till för att göra människan fullkomlig. Allt som Gud gör idag, och det rättfärdiga sinnelag som han gör tydligt i ert inre – allt är till för att fullkomna människan. Sådan är Guds kärlek.

Människans traditionella uppfattning är att Guds kärlek består av hans nåd, barmhärtighet och förståelse för hennes svaghet. Även om de här sakerna också är Guds kärlek, är de alltför ensidiga och inte de metoder Gud i huvudsak använder för att göra människan fullkomlig. När somliga människor just har börjat tro på Gud beror det på sjukdom. Denna sjukdom är Guds nåd för dig; utan den skulle du inte tro på Gud, och om du inte trodde på Gud så skulle du inte ha kommit så här långt – och följaktligen är även denna nåd Guds kärlek. På Jesustrons tid gjorde folk mycket som Gud ogillade därför att de inte förstod sanningen, men Gud hyser ändå kärlek och barmhärtighet och han har fört människan så här långt. Även om människan inte förstår någonting, tillåter Gud henne ändå att följa honom och har dessutom lett henne fram till denna dag. Är detta inte Guds kärlek? Det som manifesteras i Guds sinnelag är hans kärlek – det är helt riktigt! När byggandet av kyrkan nådde sin höjdpunkt genomförde Gud det steg som utgjordes av tjänsteutövarnas arbete och kastade människan i den bottenlösa avgrunden. På tjänsteutövarnas tid var orden uteslutande förbannelser: förbannelser av ert kött, förbannelser av ert sataniska fördärvade sinnelag och förbannelser av allt hos er som inte uppfyller Guds vilja. Det verk som Gud gjorde i det steget manifesterades som storhet och tätt därefter utförde Gud steget med tuktaans verk och sedan följde dödsprövningen. I det verket såg människan Guds vrede, storhet, dom och tukta, men hon såg också Guds nåd liksom hans kärlek och barmhärtighet; allt Gud gjorde och allt som manifesterades som hans sinnelag var kärleken till människan, och allt som Gud

---

gjorde kunde tillgodose människans behov. Han gjorde det för att fullkomna människan och han gav henne vad hon behövde i enlighet med hennes mognad. Om Gud inte hade gjort detta, skulle människan inte kunna komma inför honom och inte ha någon möjlighet att lära känna hans verkliga ansikte. Ända sedan människan först började tro på Gud och fram till idag har han successivt gett henne vad hon behövt, alltefter hennes mognad, så att hon successivt kommit att lära känna honom i sitt inre. Först efter att ha nått fram till denna dag inser människan hur underbar Guds dom är. I det steg som utgjordes av tjänsteutövarnas arbete förekom förbannelsens verk för första och enda gången sedan skapelsen. Människan förbannades till den bottenlösa avgrunden. Om Gud inte hade gjort det skulle hon inte haft någon verklig kunskap om Gud i dag; det var bara genom Guds förbannelse som hon officiellt mötte hans sinnelag. Människan avslöjades genom prövningen av tjänstgörarna. Hon insåg att hennes lojalitet var oacceptabel, att hennes mognad var alltför ringa, att hon var oförmögen att fullgöra Guds vilja och att hennes påståenden om att hon alltid gjorde Gud till lags inte var annat än ord. Även om Gud förbannade människan i det steg som utgjordes av tjänsteutövarnas arbete, så var det steget i Guds verk underbart när man i dag blickar tillbaka på det. Det innebar en stor vändpunkt för människan och åstadkom en stor förändring i hennes livssinnelag. Innan tjänsteutövarnas tid förstod hon ingenting om livets mening, vad det innebär att tro på Gud eller visdomen i Guds verk, och inte heller förstod hon att Guds arbete kan pröva människan. Ända sedan tjänsteutövarnas tid har människan sett hur förunderligt Guds verk är. Det är outgrundligt för människan, hennes hjärna kan inte ge henne någon föreställning om hur Gud fungerar och hon ser också hur ringa hennes mognad är och att alltför mycket hos henne är olydigt. När Gud förbannade människan var det för att uppnå ett resultat, och han dödade inte människan. Visserligen förbannade han människan, men han gjorde det med ord och hans förbannelser drabbade egentligen inte människan, utan det som Gud förbannade var hennes olydnad och följaktligen syftade även hans förbannelser till att göra människan fullkomlig. Oavsett om Gud dömer eller förbannar människan, gör det henne fullkomlig. Båda delarna syftar till att fullkomna det som är orent i människan. På detta sätt förädlas människan, och det som saknas i henne fullkomnas genom Guds ord och verk. Vartenda steg i Guds verk – oavsett om det är hårda ord, domar eller tuktan – fullkomnar människan och är absolut ändamålsenligt. Aldrig i någon tidigare

---

tidsålder har Gud utfört ett verk som detta; idag är han verksam i ert inre och därför har ni insett hans visdom. Även om ni har lidit en del smärta inombords, känns ert hjärta orubbligt och fridfullt; det är en välsignelse för er att kunna njuta av det här stadiet av Guds verk. Oavsett vad ni kan vinna i framtiden är allt som ni ser av Guds verk i er idag kärlek. Om inte människan genomgår Guds dom och förädling kommer hennes handlande och engagemang att förbli obetydligt, och hennes sinnelag kommer att förbli oförändrat för alltid. Räknas det som att ha vunnits av Gud? Även om det fortfarande finns mycket arrogans och högmod i människan, är hennes sinnelag mycket stabilare i dag än tidigare. Guds åtgärder med dig syftar till att frälsa dig, och även om du må känna lite smärta just när det sker kommer det en dag då ditt sinnelag förändras. Då kommer du att blicka tillbaka och inse hur vist Guds verk är, och då kommer du att förstå Guds vilja tillfullo. Det finns en del människor i dag som säger att de förstår Guds vilja, men det är inte alltför realistiskt. Faktum är att de ljuger, för de har fortfarande inte begripit om Gud vill frälsa människan eller fördöma henne. Du kanske inte kan se det tydligt nu, men den dagen kommer då du inser att dagen för Guds förhållande är inne, och du inser hur meningsfullt det är att älska Gud så att du lär känna det mänskliga livet. Ditt kött kommer att leva i en värld av kärlek till Gud, din ande kommer att befrias, ditt liv kommer att vara fyllt av glädje och du kommer alltid att vara nära Gud och alltid se till Gud. Den dagen kommer du verkligen att inse hur värdefullt Guds verk i dag är.

Idag har de flesta människor inte den kunskapen. De tror att lidande saknar värde, världen vill inte kännas vid dem, deras familjeliv är oroligt, Gud älskar dem inte och deras framtidsutsikter är dystra. Vissa människors lidande når en extrem nivå och de börjar de tänka på döden. Det här är inte sann kärlek till Gud; den sortens människor är ynkryggar, de har ingen uthållighet, de är veka och kraftlösa! Gud är mån om att människan ska älska honom, men ju mer hon älskar honom desto större blir hennes lidande, och ju mer hon älskar honom desto större prövningar utsätts hon för. Om du älskar honom kommer du att drabbas av alla slags lidanden – och om du inte gör det kommer kanske allt att gå smidigt för dig och allt kommer att vara fridfullt omkring dig. När du älskar Gud, kommer du att uppleva att mycket omkring dig är oöverstigligt, och eftersom din mognad är alltför ringa kommer du att förädlas. Dessutom är du oförmögen att tillfredsställa Gud; du kommer alltid att känna att Guds vilja är alltför

---

upphöjd, att den är utom räckhåll för människan. På grund av allt detta kommer du att förädlas – eftersom det finns mycket svaghet i dig och mycket som är oförmöget att tillfredsställa Guds vilja, kommer du att förädlas i ditt inre. Men ni måste vara på det klara med att rening bara kan uppnås genom förädling. Därför måste ni i dessa sista dagar vittna om Gud. Oavsett hur svårt ert lidande är måste ni hålla ut ända till slutet, och till och med då ni drar ert sista andetag måste ni fortfarande vara trogna Gud och låta er ledas av honom; endast detta är att verkligen älska Gud, och endast detta är det starka och rungande vittnesbördet. När du frestas av Satan ska du säga: "Mitt hjärta tillhör Gud, och Gud har redan vunnit mig. Jag kan inte behaga dig – jag måste ägna mitt allt åt att behaga Gud." Ju mer du behagar Gud, desto mer välsignar Gud dig och desto starkare blir din kärlek till Gud. På det viset kommer du också att ha tro och beslutsamhet, och du kommer att känna att ingenting är mer värdefullt eller betydelsefullt än att leva för att älska Gud. Man kan säga att människan bara behöver älska Gud för att vara utan sorg. Även om det finns tillfällen då köttet är svagt och du drabbas av många reella bekymmer, kommer du under dessa perioder att verkligen förlita dig på Gud. Du kommer att känna tröst i din ande, och du kommer att känna säkerhet och att du har något att förlita dig på. På så sätt kommer du att kunna bemästra många omständigheter, och du kommer inte att klaga över Gud på grund av kvalen du lider, utan du kommer att vilja sjunga, dansa, be, samlas i gemenskap, tänka på Gud och känna att alla människor, alla omständigheter och allt omkring dig som Gud organiserat är just de rätta. Om du inte älskar Gud kommer allt du möter att vara besvärligt, ingenting kommer att vara behagligt i dina ögon, du kommer inte att vara fri i din ande utan förtrampad, ditt hjärta kommer alltid att klaga på Gud och du kommer alltid att tycka att du plågas så mycket och att det är så orättvist. Om du inte strävar efter att bli lycklig utan efter att behaga Gud och inte bli anklagad av Satan, då kommer din strävan att ge dig mycken kraft att älska Gud. Människan är kapabel att utföra allt Gud har sagt, och allt hon gör kan behaga Gud – det är vad det betyder att besitta verklighet. Att sträva efter att behaga Gud är att använda kärleken till honom för att omsätta hans ord i praktisk handling. Oavsett tillfälle – även när andra saknar styrka – finns i ditt inre fortfarande ett hjärta som älskar Gud, hyser en djup längtan efter Gud och saknar honom. Detta är verklig mognad. Exakt hur stor din mognad är beror på hur stor din kärlek till Gud är, huruvida du kan stå fast när du provas, huruvida du är svag

---

när en viss omständighet drabbar dig och huruvida du kan stå på dig när dina bröder och systrar tar avstånd från dig. Vad som händer kommer att visa hurdan din kärlek till Gud är. Det framgår av mycket av Guds verk att han verkligen älskar människan, men människans ögon är fortfarande halvslutna och mycket av Guds verk, Guds vilja och allt underbart hos Gud kan hon inte se. Människan har för lite sann kärlek till Gud. Ni har trott på Gud under hela denna tid, och idag har Gud skurit av alla flyktvägar. Realistiskt sett har du inget annat val än att ta rätt väg, den rätta vägen som Guds hårda dom och överlägsna frälsning har lett dig till. Först efter att ha upplevt svårigheter och förädling förstår människan att Gud är underbar. Man kan säga att det människan har erfärut fram till idag har gjort att hon lärt känna en del av Guds ljuvlighet – men det räcker fortfarande inte, för människan saknar så mycket. Hon måste uppleva mer av Guds förunderliga verk och mer av all den förädling genom lidande som Gud bestämt. Först då kan människans livssinneslag förändras.

Bara att älska Gud är att verkligen tro på Gud

Idag, när ni försöker älska och känna Gud, måste ni i ett avseende utstå vedermöda och förfining, och i ett annat avseende måste ni betala ett pris. Ingen lärdom är djupare än lärdomen att älska Gud, och man kan säga att den lärdom människor får från en livslång tro är hur man älskar Gud. Det innebär att om du tror på Gud måste du älska Gud. Om du bara tror på Gud men inte älskar honom, inte har uppnått kunskapen om Gud, och aldrig har älskat Gud med en sann kärlek som kommer inifrån ditt hjärta, då är din tro på Gud lönlös; om du i din tro på Gud inte älskar Gud, då lever du förgäves, och hela ditt liv är det mest obetydliga av alla liv. Om du under hela ditt liv aldrig har älskat eller tillfredsställt Gud, vad är det då för poäng med att du lever? Och vad är poängen med din tro på Gud? Är inte den ett slöseri med ansträngning? Detta innebär att om människor skall tro på och älska Gud, då måste de betala ett pris. Istället för att försöka handla på ett visst sätt utåt, bör de söka sann insikt i djupet av sina hjärtan. Om du är förtjust i att sjunga och dansa, men oförmögen att omsätta sanningen i praktiken, kan det då sägas att du älskar Gud? Att älska Gud kräver att man söker Guds vilja i allt, och att du sonderar djupt inom dig när något händer dig, försöker greppa Guds vilja, och försöker se vad Guds vilja är i den här frågan, vad han vill att du skall uppnå, och hur du bör vara uppmärksam på hans vilja. Exempelvis: Något händer som kräver att du utstår vedermöda, och vid det tillfället borde du förstå vad Guds vilja är och hur du bör vara uppmärksam på hans vilja. Du får inte tillfredsställa dig själv: Lägg först dig själv åt sidan. Ingenting är mer uselt än köttet. Du måste sträva efter att tillfredsställa Gud, och måste fullfölja din plikt. Med sådana tankar kommer Gud att ge dig särskild upplysning i den här frågan, och ditt hjärta kommer också att finna tröst. När någonting händer dig, stort eller smått, så måste du först lägga dig själv åt sidan och se köttet som det mest obetydliga av allt. Ju mer du tillfredsställer köttet, desto fler friheter tar det sig; om du tillfredsställer det den här gången, kommer det att be om mer nästa gång. När detta fortsätter kommer folk att älska köttet ännu mer. Köttet har alltid överdådiga begär, det ber alltid att du tillfredsställer det och att du inom dig belönar det, vare sig det är i vad du äter, vad du har på dig, eller när du brusar upp, eller när du ger efter för dina egna svagheter och lättja ... Ju mer du tillfredsställer köttet, desto större blir dess begär, och desto mer utsvävande blir köttet, tills det når den punkten att människors kött hyser ännu djupare föreställningar, och inte lyder Gud, och upphöjer sig självt, och börjar

---

tvivla på Guds verk. Ju mer du tillfredsställer köttet, desto större blir svagheter i köttet; du kommer alltid att tro att ingen har medkänsla för dina svagheter, du kommer alltid att tro att Gud har gått för långt, och du kommer att säga: Hur kunde Gud vara så hård? Varför ger han inte människorna lite andrum? När människor tillfredsställer köttet och värnar för mycket om det, då förstör de sig själva. Om du verkligen älskar Gud, och inte tillfredsställer köttet, då kommer du att få se att allt Gud gör är så rätt, och så gott, och att hans förbannelse över din upproriskhet och dom över din orättfärdighet är berättigad. Det kommer tider då Gud tillrättavisar och fostrar dig, och upprättar en omgivning som bearbetar dig, tvingar dig att komma inför honom – och du kommer alltid att känna att det Gud gör är ljuvligt. Därför kommer du att känna det som att det inte finns mycket smärta, och att Gud är så ljuvlig. Om du ger efter för köttets svagheter, och säger att Gud går för långt, då kommer du alltid att känna smärta, och kommer alltid att vara deprimerad, och du kommer inte att vara klar över allt Guds verk, och det kommer att verka som om Gud inte alls har medkänsla med människans svagheter, och är omedveten om människans svårigheter. Och sålunda kommer du att känna dig eländig och ensam, som om du lidit stor orättvisa, och vid det laget kommer du att börja klagat. Ju mer du ger efter för köttets svagheter på det här sättet, desto mer kommer du att känna att Gud går för långt, tills det blir så illa att du förnekar Guds verk, och börjar göra motstånd mot Gud, och blir full av olydnad. Därför måste du göra uppror mot köttet, och inte ge efter för det: Din man, hustru, barn, framtidsutsikter, äktenskap, familj – inget av det spelar roll! Du behöver ha den här föresatsen: ”I mitt hjärta finns bara Gud, och jag måste göra mitt bästa för att tillfredsställa Gud, och inte tillfredsställa köttet.” Om du alltid är fylld av en sådan föresats, då kommer du, när du omsätter sanningen i praktiken och lägger dig själv åt sidan, att kunna göra detta med bara lite ansträngning. Det sägs att det en gång fanns en bonde som på vägen såg en orm som var stelfrusen. Bonden plockade upp den och höll den mot sitt bröst, och när ormen vaknat till liv bet den ihjäl bonden. Människans kött är som ormen: Dess väsen är att skada människornas liv – och när det helt får som det vill, är ditt liv förverkat. Köttet tillhör Satan. Inom det finns överdådiga begär, det tänker bara på sig självt, det vill njuta av bekvämlighet och frossa i nöjen, vältra sig i lättja och sysslolöshet, och när du har tillfredsställt det till en viss punkt blir du till slut uppäten av det. Vilket betyder att om du tillfredsställer det den här gången, så kommer det nästa gång att be om mer. Det har

---

alltid överdådiga begär och nya krav, och när du ger efter för köttet utnyttjar det detta till att få dig att värna om det ännu mer och leva i dess bekvämlighet – och om du inte övervinner det kommer du till slut att förstöra dig själv. Om du kan vinna liv inför Gud, och vad det definitiva slutet blir för dig, beror på hur du utför ditt uppror mot köttet. Gud har räddat dig, och utvalt och förutbestämt dig, men om du idag är ovillig att tillfredsställa honom, är ovillig att omsätta sanningen i praktiken, är ovillig att göra uppror mot ditt eget kött med ett hjärta som verkligen älskar Gud, då kommer du till slut att förstöra dig själv, och kommer därmed att få utstå extrem smärta. Om du alltid ger efter för köttet kommer Satan gradvis att sluka dig och lämna dig utan liv eller Andens beröring, fram till den dag då du är fullständigt mörk inuti. När du lever i mörker kommer du att ha tagits till fånga av Satan, du kommer inte längre att ha Gud, och vid det tillfället kommer du att förneka Guds existens och lämna honom. Så om folk vill älska Gud måste de betala priset av smärta och utstå umbäranden. Det finns inget behov av yttre iver och vedermöda, att läsa mer och anstränga sig mer; istället ska de lägga undan det de har inom sig: de överdådiga tankarna, de personliga intressena och sina egna överväganden, idéer och avsikter. Detta är Guds vilja.

Guds hantering av människornas yttre sinnelag är också en del av hans verk; till exempel att hantera människors utvändiga, onormala mänsklighet, eller deras livsstil och vanor, deras uppträdande och seder, och även deras yttre praxis och deras iver. Men när han ber att människorna omsätter sanningen i praktiken och ändrar sina sinnelag, så är det främst motiven och föreställningarna inom dem som hanteras. Att bara hantera ditt yttre sinnelag är inte svårt; det är som att be dig att inte äta upp sådant som du älskar, vilket är lätt. Det som berör föreställningarna inom dig är däremot inte lätt att släppa taget om. Det kräver att folk gör uppror mot köttet, betalar ett pris och lider inför Gud. Särskilt är det så med människors motiv. Från dess att de kom till tro på Gud fram till idag har människor hyst många felaktiga motiv. När du inte omsätter sanningen i praktiken, känner du att alla dina motiv är de rätta, men när något händer dig, märker du att det finns många felaktiga motiv inom dig. När Gud gör människor fullkomliga får han dem därför att inse att det finns många föreställningar inom dem som förhindrar deras kunskap om Gud. Om du, när du inser att dina motiv är fel, kan sluta handla utifrån dina föreställningar och motiv, och kan vittna om Gud och stå fast i din ståndpunkt vad än som händer dig, så bevisar det att du har gjort uppror mot köttet.

När du gör uppror mot köttet blir det oundvikligen en strid inom dig. Satan kommer att försöka få dig att följa köttet, försöka få dig att följa köttets föreställningar och upprätthålla köttets intressen – men Guds ord kommer att upplysa och belysa dig inombords, och då är det upp till dig om du följer Gud eller följer Satan. Gud ber människor att omsätta sanningen i praktiken främst för att hantera tingen inom dem, hantera deras tankar och deras föreställningar som inte är enligt Guds hjärta. Den Helige Ande vidrör människor invändigt, och utför sitt verk inom dem, och därför finns det en strid bakom allt som händer: Varje gång människor omsätter sanningen i praktiken, eller omsätter kärleken till Gud i praktiken, pågår det en stor strid, och fastän allt kan verka bra med deras kött, så kommer det i djupet av deras hjärtan faktiskt att pågå en strid på liv och död – och det är först efter denna intensiva strid, efter en oerhört omfattande reflektion, som det kan avgöras om det blivit seger eller nederlag. Man vet inte om man skall skratta eller gråta. Eftersom många av motiven inom människor är fel, eller eftersom mycket av Guds verk annars är på kant med deras föreställningar, så utkämpas det, när människor omsätter sanningen i praktiken, en stor strid bakom kulisserna. När människor har omsatt denna sanning i praktiken kommer de bakom kulisserna att ha utgjutit oräkneliga sorgsna tårar innan de slutligen bestämmer sig för att tillfredsställa Gud. Det är på grund av denna strid som människor utstår lidande och förfining; detta är sant lidande. När striden kommer över dig, om du verkligen kan stå vid Guds sida, så kommer du att kunna tillfredsställa Gud. När man utövar sanningen är det oundvikligt att man lider inombords; om allt inom dem var rätt när de omsatte sanningen i praktiken, då skulle de inte behöva göras fullkomliga av Gud, och det skulle inte bli någon strid, och de skulle inte lida. Det är för att det finns många ting inom människorna som inte är lämpliga för Guds användning, och mycket av köttets upproriska sinnelag, som människor behöver lära sig läxan att göra uppror mot köttet på ett djupare plan. Detta är vad Gud kallar det lidande som han bätt människorna att genomgå med honom. När du möter svårigheter, skynda dig och be till Gud: ”O Gud! Jag vill tillfredsställa dig, jag vill uthärda den sista vedermödan för att tillfredsställa ditt hjärta, och oavsett hur stora bakslag jag lider måste jag ändå tillfredsställa dig. Även om jag måste ge upp hela mitt liv, måste jag ändå tillfredsställa dig!” Med denna föresats kommer du, när du ber så, att kunna stå stadig i ditt vittnesbörd. Varje gång människor omsätter sanningen i praktiken, varje gång de

---

genomgår förfining, varje gång de provas, och varje gång Guds verk kommer över dem, får de utstå extrem smärta. Allt detta är en prövning för människor, och alltså är det en strid inom dem alla. Detta är själva priset de betalar. Att läsa mer om Guds ord och anstränga sig mer är något av ett pris. Det är vad människorna borde göra, det är deras plikt, och det ansvar de bör fullfölja, men människorna måste lägga åt sidan det inom dem som behöver läggas åt sidan. Om du inte gör det kommer allt, oavsett hur stort ditt yttre lidande är och hur mycket du anstränger dig, att vara förgäves! Vilket innebär att endast förändringarna inom dig kan avgöra om din yttre vedermöda är av värde. När ditt inre sinnelag har förändrats och du har omsatt sanningen i praktiken, då kommer allt ditt yttre lidande att vinna Guds godkännande; om det inte har blivit någon ändring av ditt inre sinnelag, då blir det, oavsett hur mycket lidande du utstår eller hur mycket du anstränger dig på utsidan, inget godkännande från Gud – och vedermöda som inte bekräftas av Gud är förgäves. Om det pris du har betalat räknas avgörs alltså av om det har blivit en förändring i dig eller inte, och av om du omsätter sanningen i praktiken och gör uppror mot dina egna motiv och föreställningar för att uppnå en tillfredsställelse av Guds vilja, kunskap om Gud och trofasthet mot Gud. Om du aldrig har gjort uppror mot dina egna motiv, bara söker yttre handlingar och passion, och aldrig ägnar ditt liv någon uppmärksamhet, då kommer din vedermöda, oavsett hur mycket du anstränger dig, att ha varit förgäves. Om du i en viss omgivning har något du vill säga, men känner inombords att det inte är rätt, då är inte de orden till gagn för dina bröder och systrar utan kan såra dem, då kommer du inte att säga det utan föredrar att pinas inombords, för dessa ord har inte förmågan att tillfredsställa Guds vilja. Vid detta tillfälle kommer det att uppstå en strid inom dig, men du kommer att vara villig att lida och ge upp det du älskar, du kommer att vara villig att utstå denna vedermöda för att tillfredsställa Gud, och fastän du kommer att lida inombords, så ger du inte efter för köttet, och Guds hjärta kommer att ha blivit tillfredsställt, och därmed kommer du också att tröstas inombords. Detta är att verkligen betala ett pris, och det är det pris som Gud önskar. Om du handlar på detta sätt, kommer Gud förvisso att välsigna dig; om du inte kan uppnå detta spelar det ingen roll hur mycket du förstår eller hur väl du kan tala, allt blir för ingenting! Om du på vägen mot att älska Gud kan stå på Guds sida när han strider med Satan, och du inte vänder tillbaka till Satan, då kommer du att ha uppnått kärlek till Gud, och du kommer att ha stått fast i ditt vittnesbörd.

I varje steg av sitt verk som Gud utför i människor verkar det utåt sett vara samverkan mellan människor, som om det härrörde från mänskliga planer eller från mänskligt ingripande. Men bakom kulisserna är varje steg av verket, och allting som händer, ett vad som Satan slagit inför Gud, och som kräver att människor står fasta i sitt vittnesbörd om Gud. Ta till exempel när Job blev prövad: Bakom kulisserna slog Satan vad med Gud, och det som hände Job var människors gärningar och människors ingripande. Bakom varje steg som Gud utför i er ligger Satans vadslagning med Gud – bakom allting pågår en strid. Om du till exempel har fördomar mot dina bröder och systrar, så har du ord som du vill säga – ord som du känner kan vara misshagliga för Gud – men det blir svårt för dig inombords, och i det ögonblicket börjar en strid utkämpas inom dig: Skall jag tala eller inte? Detta är striden. Det pågår alltså en strid i allting, och när det pågår en strid inom dig, så verkar Gud inom dig tack vare ditt faktiska samarbete och ditt faktiska lidande. I slutändan kan du invändigt lägga frågan åt sidan och vreden slocknar naturligt. Sådan är effekten av ditt samarbete med Gud. Allt du gör kräver att du betalar ett visst pris i dina ansträngningar. Utan någon verklig vederböda kan du inte tillfredsställa Gud, det kommer inte ens i närheten av att tillfredsställa Gud, och du uttalar bara tomma motton! Kan dessa tomma motton tillfredsställa Gud? När Gud och Satan strider i den andliga sfären, hur bör du tillfredsställa Gud, och hur bör du stå stadig i ditt vittnesbörd om honom? Du bör veta att allt som händer dig är en stor prövning och det tillfälle då Gud vill att du vittnar. Utåt ser det som händer kanske inte så märkvärdigt ut, men när de sakerna händer visar de om du älskar Gud eller inte. Om du gör det, kommer du att kunna stå stadig i ditt vittnesbörd om honom, och om du inte har omsatt kärleken till honom i praktiken, så visar det att du inte är en som omsätter sanningen i praktiken, att du är utan sanning, och utan liv, att du är en agn! När något händer människor är det alltid för att Gud vill att de skall stå fasta i sitt vittnesbörd om honom. Inget stort har hänt dig för ögonblicket, och du bär inte fram något stort vittnesbörd, men varje detalj i ditt dagliga liv har med vittnesbördet om Gud att göra. Om du kan vinna beundran från dina bröder och systrar, dina familjemedlemmar och alla runt omkring dig; om de icke-troende en dag kommer och beundrar allt du gör, och ser att allt som Gud gör är underbart, då kommer du att ha burit vittnesbörd. Fastän du inte har någon insikt och din kvalitet är dålig, så kan du genom att Gud gör dig fullkomlig tillfredsställa honom, vara uppmärksam på hans vilja

---

och visa andra vilket stort verk han har utfört i människor av sämsta kvalitet. När folk lär känna Gud och blir övervinnare inför Satan, i hög grad lojala mot Gud, då finns det ingen som har mer ryggrad än denna folkskara och detta är det största vittnesbördet. Fastän du är oförmögen att utföra stort arbete, kan du tillfredsställa Gud. Andra kan inte lägga sina föreställningar åt sidan, men det kan du; andra kan inte bära vittnesbörd om Gud under sina faktiska upplevelser, men du kan använda din faktiska mognad och dina gärningar för att återgälda Guds kärlek och bära ett genljudande vittnesbörd om honom. Endast detta räknas som att verkligen älska Gud. Om du är oförmögen till detta, då bär du inte vittnesbörd bland dina familjemedlemmar, bland dina bröder och systrar, eller inför världens människor. Om du inte kan bära vittnesbörd inför Satan, kommer Satan att skratta åt dig, han kommer att behandla dig som ett skämt, som en leksak, han kommer ofta att göra narr av dig, och driva dig till vansinne. I framtiden kan du drabbas av stora prövningar – men idag, om du älskar Gud med ett sant hjärta, och om du oavsett hur stora prövningarna blir framöver, oaktat vad som händer dig, kan stå stadig i ditt vittnesbörd och kan tillfredsställa Gud, då kommer ditt hjärta att bli tröstat, och du kommer att vara orädd hur stora prövningar du än möter i framtiden. Ni kan inte se vad som kommer att hända i framtiden; ni kan bara tillfredsställa Gud under dagens omständigheter. Ni är oförmögna att utföra något stort arbete, och bör fokusera på att tillfredsställa Gud genom att uppleva hans ord i verkliga livet, och bära ett starkt och genljudande vittnesbörd som drar skam över Satan. Om du alltid praktiserar på detta sätt, kommer Gud att öppna en väg för dig. När det en dag kommer en stor prövning, kommer andra att falla, men du kommer fortfarande att kunna stå stadig: På grund av det pris du har betalat, kommer Gud att skydda dig så att du kan stå stadig och inte falla. Om du vanligen kan omsätta sanningen i praktiken och tillfredsställa Gud med ett hjärta som verkligen älskar honom, då kommer Gud förvisso att skydda dig under framtida prövningar. Fastän du är dåraktig och har liten mognad och dålig kaliber, så kommer Gud inte att diskriminera dig. Det beror på om dina motiv är de rätta. Idag kan du tillfredsställa Gud, och i detta är du uppmärksam på minsta detalj, du tillfredsställer Gud i allting, du har ett hjärta som verkligen älskar Gud, du ger ditt sanna hjärta till Gud, och fastän det finns en del saker som du inte kan förstå, kan du komma inför Gud för att rätta till dina motiv, och söka Guds vilja, och du gör allt som behövs för att tillfredsställa Gud. Kanske kommer dina bröder och systrar att överge dig, men ditt

---

hjärta kommer att tillfredsställa Gud, och du kommer inte att trakta efter köttets välbehag. Om du alltid handlar på det här sättet, kommer du att vara skyddad när stora prövningar kommer över dig.

Vilket inre tillstånd hos människor är dessa prövningar inriktade på? De är inriktade på det upproriska sinnelag i människan som är oförmöget att tillfredsställa Gud. Det finns mycket som är orent inom människorna, och mycket som är hycklerier, och Gud utsätter dem därför för prövningar för att rena dem. Men om du idag kan tillfredsställa honom, då kommer framtidens prövningar att bli en fullkomning för dig. Om du idag är oförmögen att tillfredsställa Gud, då kommer framtidens prövningar att fresta dig, och du kommer oavsiktligt att falla, och när det händer kommer du inte att kunna hjälpa dig själv, för du kan inte hålla jämna steg med Guds verk, och innehar inte verklig mognad. Och om du därmed önskar kunna stå stadig i framtiden, tillfredsställa Gud bättre och följa honom ända till slutet, då måste du idag bygga en stark grund, du måste tillfredsställa Gud genom att omsätta sanningen i praktiken i allting, och vara uppmärksam på hans vilja. Om du alltid praktiserar på det sättet, kommer det att finnas en grund inom dig, och Gud kommer i dig att väcka ett hjärta som älskar honom, och han kommer att ge dig tro. En dag, när en prövning verkligen vederfars dig, kan du mycket väl lida viss smärta, och känna dig betryckt till en viss punkt, och lida förkrossande sorg, som om du hade dött, men din kärlek till Gud kommer inte att förändras, utan den kommer att bli ännu djupare. Sådana är Guds välsignelser. Om du kan godta allt Gud säger och gör idag med ett lydigt hjärta, då kommer du förvisso att välsignas av Gud, och då blir du någon som är välsignad av Gud och tar emot hans löfte. Om du idag inte handlar när prövningar drabbar dig, kommer du en dag att vara utan tro eller ett kärleksfullt hjärta, och vid det tillfället blir prövningen frestelse; du kommer att störtas in i Satans frestelse och kommer inte att ha något sätt att fly. Idag kan du kanske stå stadig när en liten prövning drabbar dig, men du kommer inte nödvändigtvis att kunna stå stadig när en större prövning drabbar dig en dag. En del människor är egenkära, och tror att de redan är näst intill fullkomliga. Om du inte fördjupar dig i sådana tider, utan förblir självbelåten, då kommer du att vara i fara. Idag utför inte Gud verket med större prövningar, det kan verka som att allt är bra, men när Gud prövar dig, kommer du att upptäcka att du är för bristfällig, för din mognad är otillräcklig, och du är oförmögen att utstå stora prövningar. Om du förblir som du är och är i ett tillstånd av

---

tröghet, kommer du att falla när prövningarna kommer. Ni bör ofta se på hur liten er mognad är; bara på det sättet kommer ni att kunna göra framsteg. Om det bara är under prövningar som du ser att din mognad är så liten, att din viljestyrka är så svag, att för lite inom dig är verkligt, och att du är otillräcklig för Guds vilja – och om du inte inser allt detta förrän då, så kommer det att vara för sent.

Om du inte känner till Guds sinnelag, då kommer du oundvikligen att falla under prövningar, därför att du är omedveten om hur Gud gör människor fullkomliga, och på vilka sätt han gör dem fullkomliga, och när Guds prövningar kommer över dig och de inte stämmer med dina föreställningar, då kommer du inte att kunna stå stadigt. Guds sanna kärlek är hans hela sinnelag, och när Guds hela sinnelag visar sig för folk, vad medför detta för ditt kött? När Guds rättfärdiga sinnelag visas för folk, då kommer deras kött oundvikligen att lida mycket smärta. Om du inte lider denna smärta, då kan du inte göras fullkomlig av Gud, och du kommer inte heller att kunna ägna Gud sann kärlek. Om Gud gör dig fullkomlig, kommer han förvisso att visa hela sitt sinnelag för dig. Från skapelsens tid fram till idag har Gud aldrig visat hela sitt sinnelag för människan – men under de sista dagarna avslöjar han det för denna grupp av människor som han har förutbestämt och utvalt, och genom att göra människor fullkomliga blottlägger han sina sinnelag, genom vilka han fulländar en grupp människor. Sådan är Guds sanna kärlek till människorna. Att uppleva Guds sanna kärlek till dem kräver att människorna utstår extrem smärta, och betalar ett högt pris. Först efter detta kommer de att vinnas av Gud och kunna ge sin sanna kärlek tillbaka till Gud, och först då kommer Guds hjärta att vara tillfredsställt. Om människor vill göras fullkomliga av Gud, och om de vill göra hans vilja, och fullt ut ge sin sanna kärlek till Gud, då måste de uppleva mycket lidande och många kval från omständigheterna, för att lida smärta värre än döden; till slut kommer de att tvingas ge sitt sanna hjärta tillbaka till Gud. Huruvida någon verkligen älskar Gud eller inte avslöjas under vedermöda och förfining. Gud renar människors kärlek, och detta uppnås också enbart under vedermöda och förfining.

Ett kort tal om ”Tusenårsriket har anlänt”

Vad tänker ni om visionen om tusenårsriket? En del människor tänker mycket på det, och de säger: Tusenårsriket kommer att vara i tusen år på jorden, så om kyrkans äldre medlemmar är ogifta, måste de då gifta sig? Min familj har inga pengar, borde jag börja tjäna pengar? ...” Vad är tusenårsriket? Vet ni det? Folk är halvblinda och genomgår en svår prövning. Faktum är att tusenårsriket inte har anlänt officiellt än. Under det stadium då människor görs fullkomliga är tusenårsriket bara i sin linda; när det tusenårsrike som Gud talar om är inne kommer människan att ha gjorts fullkomlig. Tidigare sades det att människor skulle vara som helgon och stå stadigt i Sinims land. Först när människor har fullkomnats – när de blir de heliga som Gud talar om – kommer tusenårsriket att ha anlänt. När Gud gör människor fullkomliga renar han dem, och ju renare de är desto mer fullkomnar han dem. När orenheten, upproriskheten, motståndet och det köttliga inom dig fördrivits, när du har renats, då kommer du att vara älskad av Gud (du kommer med andra ord att vara helig); när du har gjorts fullkomlig av Gud och blivit helig, kommer du att vara i tusenårsriket. Nu är rikets tidsålder. I tusenårsrikets tidsålder kommer människor att vara beroende av Guds ord för att leva, och alla nationer kommer att hamna under Guds namn och alla kommer att läsa Guds ord. Då kommer somliga att ringa i telefon, andra kommer att faxa ... de kommer att använda sig av alla medel för att få tillgång till Guds ord, och även ni kommer att komma under Guds ord. Allt detta är vad som sker när människor har gjorts fullkomliga. I dag fullkomnas, förädlas, upplyses och vägleds människor genom ord; detta är rikets tidsålder, det är det stadium då människor görs fullkomliga, och det har inget samband med tusenårsrikets tidsålder. Under tusenårsrikets tidsålder kommer människor redan att ha gjorts fullkomliga och det fördärvade sinnet inom dem kommer att ha renats. Vid den tiden kommer de ord som Gud talar att vägleda människor steg för steg och uppenbara alla Guds verks hemligheter från tiden för skapelsen till i dag, och hans ord kommer att berätta för människor om Guds handlingar i varje tidsålder och varje dag, hur han vägleder människor inombords, vilket verk han utför i det andliga riket, och de kommer att berätta för dem om det andliga rikets dynamik. Först då kommer det i sanning att vara ordets tidsålder; nu är det bara i ett inledande stadium. Om människor inte görs fullkomliga och renas, finns det ingen möjlighet för dem att leva i tusen år på jorden och deras kropp kommer oundvikligen att

---

brytas ner; om människor renas på insidan och inte längre tillhör Satan och köttet, kommer de att fortsätta att leva på jorden. I det här stadiet är du fortfarande halvblind och allt ni upplever är att älska Gud och vittna om honom varje dag som ni lever på jorden.

”Tusenårsriket har anlänt” är en profetia, jämförbar med en profets förutsägelse då Gud profeterar om vad som ska hända i framtiden. De ord som Gud talar i framtiden och de ord han talar i dag är inte desamma: Framtidens ord kommer att vägleda tidsåldern, medan de ord han talar i dag gör människor fullkomliga, förädlar dem och hanterar dem. Ordets tidsålder i framtiden skiljer sig från ordets tidsålder i dag. I dag är alla ord som talas av Gud – oavsett på vilket sätt han talar – till för att göra människor fullkomliga, att rena det som är smutsigt inom dem, att göra dem heliga och att göra dem rättfärdiga inför Gud. De ord som talas i dag och de ord som talas i framtiden är två skilda saker. De ord som talas i rikets tidsålder syftar till att få människor att träda in i all undervisning, att få dem på rätt spår i alla avseenden och att fördriva allt som är orent i dem. Detta är vad Gud gör i den här tidsåldern. Han skapar en grund av sina ord i varje människa, han gör sina ord till varje människas liv och han använder sina ord till att ständigt upplysa och vägleda dem i deras inre. Och när de inte ger akt på Guds vilja, kommer Guds ord att finnas inom dem för att förebrå och fostra dem. Dagens ord ska vara människans liv; de förser människan direkt med allt som hon behöver, allt som du saknar inom dig får du genom Guds ord, och alla dessa som tar emot Guds ord blir upplysta genom att äta och dricka hans ord. De ord Gud talar i framtiden vägleder människorna i hela universum; i dag talas dessa ord bara i Kina och de representerar inte de ord som talas i hela universum. Gud kommer inte att tala till hela universum förrän tusenårsriket kommer. Ni ska veta att alla de ord som Gud talar i dag syftar till att göra människor fullkomliga; de ord Gud talar under detta stadium syftar till att sörja för människors behov, inte för att låta dig få veta hemligheter eller se Guds under. Syftet med att han talar genom många medel är att sörja för människors behov. Tusenårsrikets tidsålder har ännu inte börjat – den tusenårsrikets tidsålder som det talas om är Guds härlighets dag. När Jesu verk i Judéen hade fullbordats flyttade Gud sitt verk till Fastlandskina och skapade en annan plan. Han utför en annan del av sitt verk i er, han använder ord när han utför det verk som gör människor fullkomliga och han använder ord för att människor ska lida mycket smärta och även vinna mycket av Guds nåd. Det

---

här stadiet av verket kommer att skapa en grupp av övervinnare, och när han skapat denna grupp av övervinnare kommer de att kunna vittna om hans gärningar, de kommer att kunna leva ut verkligheten och de kommer verkligen att behaga honom och vara lojala mot honom intill döden, och på detta sätt kommer Gud att bli förhärligad. När Gud är förhärligad – det vill säga när han har fullkomnat denna grupp av människor – då är tusenårsrikets tidsålder inne.

Jesus var på jorden i trettiofyra och ett halvt år; han kom för att utföra korsfästelsens verk och genom korsfästelsen vann Gud en del av hans härlighet. När Gud kom i köttet kunde han vara ödmjuk och dold, och han kunde utstå oerhörda kval. Fast han var Gud själv utstod han ändå varje förödmjukelse och varje smädelse och han led svåra smärtor när han spikades fast på korset för att fullborda återlösningsverket. Även om människor såg att Gud hade vunnit stor härlighet när detta stadium av verket var avslutat, så var inte detta hela hans härlighet; den härlighet han vunnit genom Jesus var bara en del av hans härlighet. Fastän Jesus kunde utstå varje vedermöda, vara ödmjuk och dold samt korsfästas för Gud, så vann Gud bara en del av hans härlighet, och hans härlighet vanns i Israel. Gud har kvar en annan del av sin härlighet: att komma till jorden för att verka praktiskt och fullkomna en grupp människor. Under det stadium då Jesus verkade gjorde han en del övernaturliga saker, men syftet med det stadiets verk var absolut inte bara att göra tecken och under. Det främsta syftet var att visa att Jesus kunde lida och korsfästas för Gud, att Jesus var i stånd att lida fruktansvärd smärta därför att han älskade Gud, och att han var villig att offra sitt liv för Guds vilja fastän Gud övergav honom. När Gud hade fullbordat sitt verk i Israel och Jesus spikats fast på korset var Gud förhärligad och hade burit vittnesbörd inför Satan. Ni varken vet eller har sett hur Gud har blivit kött i Kina, så hur kan ni se att Gud har förhärligats? När Gud gör mycket erövringsarbete i er och ni står fasta, då är det här stadiet av Guds verk framgångsrikt och detta är en del av Guds härlighet. Ni ser bara detta och ännu har ni inte fullkomnats av Gud, ännu har ni inte överlämnat era hjärtan helt och fullt till Gud. Ännu har ni inte sett denna härlighet till fullo; ni ser bara att Gud redan har erövrat ert hjärta, att ni aldrig kan lämna honom, att ni kommer att följa Gud ända till slutet, att ert hjärta inte kommer att förändras och att detta är Guds härlighet. Vari ser ni Guds härlighet? I resultaten av hans verk i människor. Människor ser att Gud är så underbar; de har Gud i sitt hjärta och vill inte lämna honom; detta är Guds härlighet. När kyrkornas bröder och

---

systrar får styrka och de kan älska Gud ur djupet av sina hjärtan och se den suveräna kraften i det verk som Gud har gjort och den ojämförliga kraften i hans ord; när de ser att hans ord bär auktoritet och att han kan påbörja sitt arbete i spökstaden Fastlandskina, när människorna, fastän de är svaga, böjer sina hjärtan inför Gud och är villiga att acceptera Guds ord och när de, fastän de är svaga och ovärdiga, kan se att Guds ord är så kärleksfulla och så värda deras omhuldande, då är detta Guds härlighet. När den dagen kommer då människor görs fullkomliga av Gud och är i stånd att överlämna sig inför honom och kan lyda honom fullständigt och lämna sina framtidsutsikter och öden i hans händer, då kommer den andra delen av Guds härlighet att ha vunnits fullständigt. Vilket betyder att när den praktiske Gudens verk har fullbordats helt och hållet, kommer hans verk i Fastlandskina att avslutas. Med andra ord kommer Gud att förhärligas när de som han förutbestämt och utvalt har gjorts fullkomliga. Gud sade att han har tagit den andra delen av sin härlighet till Österlandet, men den är osynlig för blotta ögat. Gud har tagit sitt verk till Österlandet: Han har redan kommit till Österlandet och detta är Guds härlighet. Även om hans verk ännu inte har fulländats i dag, så kommer det helt visst att genomföras, eftersom Gud har beslutat sig för att verka. Gud har bestämt att han ska fullborda detta verk i Kina, och han har beslutat att göra er fulländade. Därmed ger han er ingen utväg – han har redan erövrat era hjärtan, och du måste fortsätta vare sig du vill eller ej, och när Gud har vunnit er är han förhärligad. Ännu har Gud inte blivit fullständigt förhärligad eftersom ni inte har gjorts fullkomliga än, och även om era hjärtan har återvänt till Gud finns det fortfarande många svagheter i ert kött. Ni är oförmögna att uppfylla Guds krav, ni är oförmögna att ge akt på hans vilja och ni äger fortfarande många negativa sidor som ni måste göra er av med.

Endast de som känner Gud kan vittna om Gud

Det är himlens lag och jordens princip att tro på Gud och känna Gud, och idag – i en tidsålder då den inkarnerade Guden själv uträttar sitt verk – är det en särskilt gynnsam tid att känna Gud. Att tillfredsställa Gud är något som uppnås genom att man bygger på grunden att förstå Guds vilja, och för att kunna förstå Guds vilja är det nödvändigt att ha viss kunskap om Gud. En sådan kunskap om Gud är den vision som måste finnas hos den som tror på Gud; den är underlaget för människans tro på Gud. Utan den kunskapen skulle människans tro på Gud existera i ett vakuum, mitt i en tom teori. Även om föresatsen hos sådana människor är att följa Gud, kommer de inte att vinna någonting. Alla dessa som inte vinner något på den linjen är de som kommer att bli utgallrade – de är alla parasiter. Oavsett vilket steg i Guds verk som du upplever bör det åtföljas av en mäktig vision. Annars skulle det bli svårt för dig att acceptera alla stegen i det nya verket, för Guds nya verk ligger bortom det som människan kan föreställa sig och bortom gränsen för hennes fattningsförmåga. Och utan en herde som vaktar människan, utan en herde till att ta del av gemenskapen kring visioner, saknar människan därför förmåga att acceptera detta nya verk. Om människan inte kan anta visioner kan hon inte lyda Guds nya verk, och om människan inte kan lyda Guds nya verk kommer hon inte att kunna förstå Guds vilja, och då är hennes kunskap om Gud inget värd. Innan människan utför Guds ord måste hon känna till Guds ord, det vill säga hon måste förstå Guds vilja; endast på det viset kan Guds ord utföras korrekt och i enlighet med Guds vilja. Detta är något som måste finnas hos alla som söker sanningen, och det är också den process som alla som vill känna Gud måste gå igenom. Processen med att lära känna Guds ord är processen med att lära känna Gud, och även processen med att lära känna Guds verk. Att känna till visioner handlar därför inte bara om att känna till mänskligheten hos den inkarnerade Guden, utan innebär också att känna till ordet och Guds verk. Av Guds ord får människor insikt i Guds vilja, och av Guds verk lär de känna Guds sinne och vad Gud är. Tron på Gud är första steget mot att känna Gud. Processen med att gå från denna inledande tro på Gud till den mest djupt förankrade tro på honom är processen med att lära känna Gud och processen med att uppleva Guds verk. Om du bara tror på Gud för sakens egen skull, och inte för att lära känna honom, finns det ingen verklighet i din tro och din tro kan inte bli ren – därom råder ingen tvekan. Om människan gradvis lär känna Gud under tiden som hon upplever Guds verk,

---

kommer hennes sinnelag gradvis att förändras och hennes tro bli allt mer sann. När människan är framgångsrik i sin tro på Gud kommer hon på så sätt att ha vunnit Gud fullt ut. Anledningen till att Gud gick så långt för att bli kött för andra gången och själv utträtta sitt verk var att människan skulle kunna känna honom och se honom. Att känna Gud^[a] är den sluteffekt som ska uppnås när Guds verk fullbordas, det är det sista Gud begär av mänskligheten. Skälet till att han gör det är hans slutliga vittnesbörd; det är för att människan slutligen helt ska kunna vända sig till honom som han utför sitt verk. Människan kan bara börja älska Gud genom att känna Gud, och för att älska Gud måste hon känna honom. Oavsett hur hon söker och vad hon söker att vinna måste hon ha förmåga att nå kunskap om Gud. Endast på det sättet kan människan tillfredsställa Guds hjärta. Endast genom att känna Gud kan människan ha en sann tro på honom, och endast genom att känna Gud kan hon i sanning vörda och lyda Gud. De som inte känner Gud kommer aldrig att nå fram till sann lydnad och vördnad för Gud. Att känna Gud innebär att känna hans sinnelag, förstå hans vilja och veta vad han är. Vilka aspekter man än lär känna förutsätter de alla att människan betalar ett pris, och de förutsätter den vilja att lyda som ingen kan gå utan om de vill följa ända fram till slutet. Guds verk är för oförenligt med människans föreställningar, det är för svårt för människan att förstå Guds sinnelag och vad Gud är, och allt som Gud säger och gör är för obegripligt för människan: Om människan vill följa Gud och ändå är ovillig att lyda honom vinner människan ingenting. Från världens skapelse och fram till idag har Gud gjort mycket arbete som är obegripligt för människan och som människan har haft svårt att acceptera, och Gud har talat mycket som gör det svårt för människans föreställningar att läka. Men han har aldrig upphört med sitt verk på grund av att människan har haft för stora svårigheter; han har snarare fortsatt verka och tala, och även om ett stort antal ”krigare” har slagits ut, utträttar han vidare sitt verk och väljer oupphörligen den ena gruppen efter den andra av människor som är villiga att underkasta sig hans nya verk. Han hyser inget medlidande med dessa fallna ”hjältar” och uppskattar i stället dem som godtar hans nya verk och ord. Men i vilket syfte arbetar han på det sättet, steg för steg? Varför eliminerar han alltid vissa människor och väljer andra? Hur kommer det sig att han alltid tillämpar en sådan metod? Målet med hans verk är att människan ska få känna honom och följaktligen vinnas av honom. Principen med hans verk är att arbeta med dem som kan underkasta sig det han gör idag, inte arbeta med dem som underkastar sig

---

det verk han uträttade förr samtidigt som de motsätter sig det verk han gör idag. Här ligger förklaringen till att han har eliminerat så många människor.

Effekten av lärdomen att lära känna Gud kan inte uppnås på en eller två dagar: människan behöver samla erfarenheter, genomgå lidande och uppnå sann underkastelse. Börja med att utgå från Guds verk och ord. Det är nödvändigt att du förstår vad som ingår i kunskapen om Gud, hur du ska få den kunskapen och hur du kan se Gud i dina erfarenheter. Det är vad alla måste göra innan de lär känna Gud. Ingen kan greppa Guds verk och ord på en enda gång, och ingen kan få kunskap om Gud i sin helhet på kort tid. Det krävs en process av erfarenheter utan vilken ingen skulle kunna känna Gud eller följa honom helhjärtat. Ju mer verk Gud uträttar, desto bättre känner människan honom. Ju mer Guds verk avviker från människans föreställningar, desto mer förnyas och fördjupas människans kunskap om honom. Om Guds verk alltid skulle vara fast och oföränderligt skulle det inte vara så mycket bevänt med människans kunskap om honom. Mellan skapelsen och nuet, det som Gud gjorde i lagens tidsålder, det han gjorde i nådens tidsålder och det han gör i rikets tidsålder: de visionerna måste vara glasklara för er. Ni måste känna till Guds verk. Inte förrän Petrus började följa Jesus fick han gradvis veta om mycket av det verk som Anden gjorde i Jesus. Han sade: "Att förlita sig på människans erfarenhet är inte tillräckligt för att nå fullständig kunskap; det behövs mycket nytt från Guds verk som hjälper oss att känna honom." I början trodde Petrus att Jesus var någon som var sänd av Gud, som en apostel, och han betraktade inte Jesus som Kristus. Vid den tiden, när han började följa Jesus, frågade Jesus honom: "Simon, Johannes son, vill du följa mig?" Petrus sade: "Jag måste följa honom som är sänd av den himmelske Fadern. Jag måste erkänna honom som är vald av den Helige Ande. Jag ska följa dig." Det framgår av Petrus ord att han helt enkelt saknade kunskap om Jesus; han hade upplevt Guds ord, tagit itu med sig själv och utstått vedermödor för Gud, men han hade ingen kunskap om Guds verk. Efter en tids erfarenheter såg Petrus många av Guds gärningar i Jesus, han såg Guds ljuvlighet och han såg mycket av Guds väsen i Jesus. Han insåg också att de ord som Jesus talade inte kunde ha talats av en människa och att det verk som Jesus gjorde inte kunde ha gjorts av en människa. Vidare såg Petrus i Jesu ord och handlingar mycket av Guds vishet och ett omfattande verk av gudomlig karaktär. I sina upplevelser lärde han inte bara känna sig själv utan uppmärksammade även noga alla Jesu gärningar som fick honom att

---

upptäcka mycket nytt, nämligen att det fanns många uttryck för den praktiska Guden i det verk som Gud gjorde genom Jesus, och att Jesus skilde sig från en vanlig människa genom orden han talade och genom hur han agerade, liksom i sitt sätt att vara som en fåraherde för kyrkorna och i det verk han uträttade. På det viset fick Petrus många lärdomar av Jesus som det var meningen att han skulle få, och när Jesus skulle korsfästas hade Petrus fått en viss mängd kunskap om honom – kunskap som blev grunden för hans livslånga trofasthet mot Jesus och den uppochnervända korsfästelse han led för Herrens skull. Även om han var fast i vissa föreställningar och inte hade en tydlig uppfattning om Jesus till en början, var detta sådant som är en oundviklig del av en fördärvad människa. När Jesus snart skulle gå bort, sade han till Petrus att korsfästelsen var det verk han kommit för att uträtta: det var nödvändigt att denna tidsålder övergav honom, och att denna orena och gamla tid skulle spika upp honom på korset. Han hade kommit för att fullborda försoningens verk, och när det verket var fullbordat var hans ämbete till ända. När Petrus hörde det blev han ansatt av sorg och ännu mer fäst vid Jesus. När Jesus korsfästes grät Petrus bittert i avskildhet. Innan dess hade han frågat Jesus: ”Herre! Du säger att du ska bli korsfäst. När kommer vi att få se dig igen, efter att du gått bort?” Fanns det inte ett tecken på besudlande i orden som han talade? Rymde de inte vissa föreställningar? Han visste i sitt hjärta att Jesus hade kommit för att fullborda en del av Guds verk och att Anden skulle vara med Petrus själv när han hade gått bort. Fastän han skulle bli uppspikad på ett kors och stiga upp till himlen skulle Guds Ande vara med honom. Vid det laget hade Petrus en viss kunskap om Jesus: Han visste att Jesus var sänd av Guds Ande, att Guds Ande fanns inom honom och att Jesus var Gud själv, att han var Kristus. Ändå var det på grund av sin kärlek till Jesus och på grund av sin mänskliga svaghet som Petrus talade som han gjorde. Om man för varje steg i Guds verk kan göra observationer och ingående erfarenheter kommer man gradvis att upptäcka Guds skönhet. Och vad tog Paulus sin syn för? När Jesus visade sig för honom sade Paulus: ”Vem är du, Herre?” Jesus sade: ”Jag är Jesus, den som du förföljer.” Det var Paulus syn. Petrus betraktade Jesu uppståndelse, hans framträdande under 40 dagar och undervisningen från Jesu livstid som sin vision fram till slutet av sin resa.

Människan erfar Gud, lär känna sig själv, renar sitt fördärvade sinnelag och söker tillväxt i livet, allt för att få känna Gud. Om du bara strävar efter att känna dig själv och

---

hantera ditt eget fördärvade sinnelag, och saknar kunskap om hur Gud verkar i människan, hur fantastisk hans frälsning är och hur du erfar Guds verk och blir vittne till hans gärningar, blir din erfarenhet en dåres. Om man tror att ens liv har uppnått en mognad bara för att man kan omsätta sanningen i praktiken och härda ut, betyder det att du ännu inte har greppat den sanna meningen med livet eller Guds syfte med att fullkomliggöra människan. Om du en dag är i de religiösa kyrkorna, bland medlemmar i Repentance Church eller Life Church, kommer du att möta många hängivna människor med böner som innehåller "visioner", människor som i sitt sökande efter liv känner sig berörda och blir ledsagade av ord. Dessutom kan de i många avseenden härda ut och försaka sig själva och inte låta sig ledas av köttet. I det skedet kommer du inte att kunna avgöra skillnaden: Du kommer att tro att allt de gör är rätt, ett naturligt uttryck för livet, och det är synd att namnet de tror på är fel. Är inte sådana åsikter dumma? Varför sägs det att många människor inte har något liv? För att de inte känner Gud, och således sägs det att de inte har någon Gud i sina hjärtan, och inte har något liv. Om din tro på Gud har nått en viss nivå där du har förmåga att fullt ut känna Guds gärningar, Guds verklighet och varje skede i Guds verk, så besitter du sanningen. Om du inte känner Guds verk och sinnelag är det fortfarande något i din erfarenhet som brister. Hur Jesus genomförde det skedet i sitt verk, hur detta skede genomförs, hur Gud utträttade sitt verk i nådens tidsålder och vilket verk som utträttades, vilket verk som utträttas i detta skede – om du inte har grundlig kunskap om dessa ting, kommer du aldrig att känna dig övertygad och du kommer alltid vara osäker. Om du efter en tids erfarenheter har förmåga att känna det verk som Gud har utträttat och varje steg i hans verk, och om du har fått grundlig kunskap om Guds syfte med att tala som han gör och varför så många ord som han talat inte har uppfyllts än, kan du modigt och utan tvekan fortsätta vägen framåt, fri från bekymmer och förfining. Ni bör se med vilka medel Gud åstadkommer en stor del av sitt verk. Han använder de ord han talar, förfinar människan och omvandlar hennes föreställningar med hjälp av många olika ord. Allt lidande som ni har utstått, all förfining som ni har genomgått, den behandling som ni har godtagit inom er, den upplysning som ni har erfarit – allt det har åstadkommits med hjälp av de ord som Gud har talat. Av vilket skäl följer människan Gud? På grund av Guds ord! Guds ord är djupt mystiska och de kan också vidröra människans hjärta, avslöja sådant som ligger djupt begravet där, få henne att förstå sådant som har hänt i det förflutna och låta henne

---

tränga in i framtiden. Så människan utstår lidande på grund av Guds ord och har också blivit fullkomnad genom Guds ord: först då följer människan Gud. Det människan bör göra i det skedet är att acceptera Guds ord, och oavsett om hon blir fullkomnad eller är föremål för förfining är Guds ord nyckeln. Sådant är Guds verk och det är också den vision som det är nödvändigt att människan känner till idag.

Hur gör Gud människan fullkomlig? Vilket är Guds sinnelag? Och vad rymmer hans sinnelag? För att klargöra allt detta: man kallar det att sprida Guds namn, man kallar det att vittna om Gud, och man kallar det att upphöja Gud. Människan kommer slutligen, grundat på sin kunskap om Gud, att få ett förvandlat sinnelag i livet. Ju mer människan utstår att bli behandlad och förfinad, desto mer fylls hon av kraft, och ju fler stegen är i Guds verk, desto mer fullkomlig blir människan. Idag visar människans erfarenhet att varje enskilt steg i Guds verk slår tillbaka mot hennes föreställningar, och allt ligger bortom människans fattningsförmåga och förväntningar. Gud förser människan med allt hon behöver, och det strider i alla avseenden mot hennes föreställningar. Gud yttrar sina ord i din tid av svaghet; endast på det sättet kan han berika ditt liv. Genom att slå tillbaka mot dina föreställningar får Gud dig att godta hans behandling. Bara på det sättet kan du göra dig av med ditt fördärv. Idag verkar den inkarnerade Guden i ett tillstånd av gudomlighet i ett avseende, men i ett annat verkar han i ett tillstånd av vanlig mänsklighet. När du inte längre kan förneka något av Guds verk, när du kan underkasta dig vad än Gud säger eller gör i ett tillstånd av vanlig mänsklighet, när du kan underkasta dig och förstå vilken form av normalitet han än visar och när du har vunnit erfarenhet i praktiken: först då kan du vara säker på att han är Gud, först då kan du sluta skapa dig föreställningar, och först då kommer du att kunna följa honom till slutet. Guds verk rymmer visdom. Han vet hur människan kan stå trofast i sitt vittnesbörd om honom. Han vet var människans ödesdigra svaghet finns. Orden han talar kan slå mot din ödesdigra svaghet, men han använder också sina majestätiska och visa ord för att få dig att stå stadigt i ditt vittnesbörd om honom. Sådana är Guds sällsamma gärningar. Det mänskliga intellektet kan inte föreställa sig det verk som Gud gör. Vilket slags fördärv som människan, som kött, är präglad av och vad som utgör människans väsen, allt detta avslöjas i Guds dom som gör att människan inte kan dölja sig någonstans från sin skam.

Gud gör sitt verk med tuktan och dom för att människan ska få kunskap om honom och för hans vittnesbörds skull. Utan hans fördömande av människans fördärvade sinnelag skulle människan omöjligt känna till hans rättfärdiga sinnelag som inte tål några överträdelser, inte heller skulle hon kunna omvandla sin gamla kunskap om Gud till ny. För sitt vittnesbörds skull och för sin förvaltnings skull visar han sin helhet offentligt, så att människans genom hans offentliga framträdande får möjlighet att nå kunskap om Gud, bli förvandlad till sitt sinnelag och bära ett genljudande vittnesbörd om Gud. Förvandlingen av människans sinnelag uppnås genom Guds verk av allehanda slag; utan sådana förändringar av sitt sinnelag skulle människan inte kunna vittna om Gud och vara i enlighet med Guds hjärta. Förvandlingen av människans sinnelag innebär att hon befriar sig själv från Satans tvång och mörkrets inflytande och i sanning blir en förebild och ett exempel på Guds verk, ett vittne om Gud, och en som är i enlighet med Guds hjärta. Idag har den inkarnerade Guden kommit för att uträtta sitt verk på jorden, och av människan begär han kunskap om honom, lydnad mot honom, vittnesbörd om honom – att hon känner till hans praktiska och ordinära arbete, lyder alla hans ord och verk som inte stämmer överens med människans föreställningar och vittnar om allt det arbete han uträttar för att frälsa människan så väl som alla de gärningar han åstadkommer för att erövra människan. De som vittnar om Gud måste ha kunskap om Gud; endast ett sådant vittnesbörd är korrekt och verkligt, och endast ett sådant vittnesbörd kan få Satan att skämmas. Gud använder de som har lärt känna honom genom att utstå hans tuktan och dom, hantering och beskärning, till att vittna om honom. Han använder de som har blivit fördärvade av Satan till att vittna om honom, och han använder också dem som har ett förändrat sinnelag och därmed har fått hans välsignelser, till att vittna om honom. Han har inget behov av att människan prisar honom med sina läppar, inte heller lovprisning och vittnesbörd från folk av Satans slag som inte har blivit frälsta av honom. Endast de som känner Gud är meriterade att vittna om honom, och endast de som har blivit förvandlade till sitt sinnelag är meriterade att vittna om honom. Gud kommer inte att tillåta människan att avsiktligt bringa skam över hans namn.

Fotnoter:

a. I det kinesiska originalet står det "arbetet med att känna Gud"

Hur Petrus lärde känna Jesus

Under den period som Petrus tillbringade tillsammans med Jesus såg han många älskvärda karaktärsdrag hos Jesus, många egenskaper som är värda att efterlikna och många som uppfyllde honom. Trots att Petrus på många sätt såg Guds vara i Jesus – och såg många älskvärda egenskaper – kände han till en början inte Jesus. Petrus började följa Jesus när han var tjugo år gammal och han fortsatte med det i sex år. Under den tiden lärde han aldrig känna Jesus, men han var villig att följa honom på grund av sin beundran för honom. När Jesus talade till honom för första gången, vid Galileiska sjöns strand, frågade han: ”Simon, Jonas son, vill du följa mig?” Petrus sade: ”Jag måste följa den som den himmelske Fadern har sänt. Jag måste erkänna den som är utvald av den Helige Ande. Jag skall följa dig.” Vid den tiden hade Petrus hört talas om en man som hette Jesus, den störste av profeterna, Guds älskade Son, och Petrus hoppades ständigt på att finna honom och få chansen att se honom (för det var på det sättet som den Helige Ande ledde honom). Fastän han aldrig hade sett honom och endast hade hört rykten om honom, växte gradvis en längtan och en vördnad för Jesus i hans hjärta, och han längtade ofta efter att en dag få se Jesus. Och hur kallade Jesus på Petrus? Han hade också hört talas om en man som kallades Petrus, och det var inte den Helige Ande som anvisade honom: ”Gå till Galileiska sjön, där finns det en som kallas Simon, Jonas son.” Jesus hörde någon säga att det fanns en Simon, Jonas son, att folk hade hört honom predika, att han också predikade evangeliet om himmelriket och att alla de som hörde honom rördes till tårar. Efter att ha hört det följde Jesus den personen och gav sig av mot Galileiska sjön; när Petrus hade accepterat Jesu kallelse följde han honom.

Under den tid han följde Jesus hade han många uppfattningar om honom och han bedömde honom alltid utifrån sitt eget perspektiv. Trots att Petrus hade en viss förståelse av Anden var hans förståelse något otydligt, vilket var anledningen till att han sa: ”Jag måste följa den som den himmelske Fadern har sänt. Jag måste erkänna den som är utvald av den Helige Ande.” Han förstod inte vad Jesus gjorde och saknade klarhet om dessa saker. Efter att ha följt honom en tid växte hans intresse för vad han gjorde och sade, och för Jesus själv. Han började känna att Jesus inspirerade till både tillgivenhet och aktning; han tyckte om att umgås med honom och att förbli vid hans sida, och att lyssna till Jesu ord gav honom näring och hjälp. Under den tid han följde Jesus iakttog Petrus honom och tog till sig allt om hans liv: hans handlingar, ord,

---

rörelser och uttryck. Han fick en ingående förståelse för att Jesus inte var lik vanliga människor. Fastän hans mänskliga utseende var i högsta grad normalt, var han full av kärlek, medkänsla och överseende för människan. Allt han gjorde eller sade var till stor hjälp för andra, och vid hans sida såg och lärde sig Petrus saker som han aldrig hade sett eller förstått förut. Han såg att fastän Jesus varken hade en storslagen kroppsbyggnad eller en ovanlig medmänsklighet, hade han sannerligen en ovanlig och enastående utstrålning. Trots att Petrus inte helt kunde förklara det, kunde han se att Jesus agerade annorlunda än alla andra, för det han gjorde skilde sig mycket från det som normala människor gjorde. Utifrån sin tid i förbindelse med Jesus insåg Petrus också att hans karaktär var annorlunda mot den hos en vanlig människa. Han agerade alltid orubbligt och utan brådska, överdrev eller bagatelliserade aldrig ett ämne, och han levde sitt liv på ett sätt som avslöjade en karaktär som var både normal och beundransvärd. Jesus var fyndig och intagande i samtal, öppen och gladlynt men ändå lugn, och han förlorade aldrig sin värdighet när han utförde sitt verk. Petrus såg att Jesus ibland var tystlåten och andra gånger talade oavbrutet. Ibland var han så glad att han föreföll yster och lekfull som en duva, och andra gånger var han så ledsen att han inte talade alls, utan verkade digna under sorg som vore han en sliten och trött moder. Ibland fylldes han av ilska, likt en modig soldat som ger sig iväg för att döda fiender, stundtals till och med som ett rytande lejon. Ibland skrattade han; andra gånger bad han och grät. Oavsett hur Jesus agerade kom Petrus att hysa en gränslös kärlek och respekt för honom. Jesu skratt fyllde honom med glädje; hans sorg störtade honom i bedrövelse, hans ilska skrämde honom, medan hans barmhärtighet, förlåtelse och stränga krav han ställde på människor fick honom att verkligen älska Jesus och utveckla en sann vördnad och längtan efter honom. Givetvis kom Petrus endast gradvis till insikt om allt detta när han hade levt vid Jesu sida under några år.

Petrus var en särskilt förståndig man, född med ett naturligt intellekt, men han gjorde många dåraktiga saker medan han följde Jesus. Från början hade han vissa föreställningar om Jesus. Han frågade: "Folk säger att du är en profet, så när du var åtta år och gammal nog att förstå saker, visste du då att du var Gud? Visste du att du hade blivit avlad av den Helige Ande?" Jesus svarade: "Nej, det gjorde jag inte! Framstår jag inte som en normal person för dig? Jag är likadan som alla andra. Den person som Fadern sänder är en normal person, inte en enastående. Och även om det verk jag gör

---

representerar min himmelske Fader, kan inte min avbild, den person jag är och denna köttsliga kropp företräda min himmelske Fader fullt ut, utan endast en del av honom. Trots att jag kom från Anden är jag ändå en normal person och min Fader sände mig till jorden som en normal person, inte en enastående.” Det var först när Petrus hörde detta som han fick en viss förståelse för Jesus. Och det var först efter att han hade genomlevt otaliga timmar av Jesu gärning, av hans undervisning, hans herdeskap och hans stöd, som han fick en mycket djupare förståelse. När Jesus var i sitt trettionde levnadsår berättade han för Petrus om sin nära förestående korsfästelse och att han hade kommit för att utföra ett steg av verket – korsfästelsens verk – för att friköpa hela mänskligheten. Han berättade också för honom att Människosonen skulle uppstå igen, tre dagar efter korsfästelsen, och att han då skulle visa sig för folket under fyrtio dagar. Petrus blev ledsen när han hörde detta, men han kom allt närmare Jesus när han tog till sig hans ord. Efter att ha upplevt detta en tid insåg Petrus att allt Jesus gjorde var av Guds vara, och han kom att tycka att Jesus var synnerligen älskvärd. Det var först när han förstod detta som den Helige Ande upplyste honom inifrån. Då vände sig Jesus till sina lärjungar och andra följeslagare och frågade: ”Johannes, vem säger du att jag är?” Johannes svarade: ”Du är Mose.” Han vände sig till Lukas: ”Och du, Lukas, vem säger du att jag är?” Lukas svarade: ”Du är den störste av profeterna.” Då frågade han en syster: ”Vem säger du att jag är?” Systemen svarade: ”Du är den störste av profeterna, som talar många ord från evighet till evighet. Ingen annans profetior är så mäktiga som dina; inte heller överstiget någons kunskap din. Du är en profet.” Då vände sig Jesus till Petrus och frågade: ”Petrus, vem säger du att jag är?” Petrus svarade: ”Du är Kristus, den levande Gudens Son. Du kommer från himlen, du tillhör inte jorden och du är inte detsamma som en av Guds skapelser. Vi är på jorden och du är här hos oss, men du tillhör himlen. Du tillhör inte världen och du tillhör inte jorden.” Det var genom hans erfarenhet som den Helige Ande upplyste honom, vilket gjorde det möjligt för honom att förstå detta. Efter den här upplysningen beundrade han allt det som Jesus hade gjort i ännu högre grad. Han såg på honom som än mer älskvärd och i sitt hjärta var han alltid motvillig mot att skiljas från Jesus. Så när Jesus för första gången uppenbarade sig för Petrus efter att han hade korsfästs och uppstått utropade Petrus med sällsynt glädje: ”Herre! Du är uppstånden!” Gråtande fångade han sedan en oerhört stor fisk, tillagade den och serverade Jesus. Jesus log, men sade inget. Trots att Petrus visste att

---

Jesus hade uppstått, förstod han inte mysteriet med det. När han gav Jesus fisken att äta avvisade Jesus inte den, men talade inte heller eller satte sig ned för att äta, utan försvann istället plötsligt. Det kom som en oerhörd chock för Petrus, och det var först då som han förstod att den uppståndne Jesus var annorlunda än den tidigare Jesus. När Petrus insåg detta blev han bedrövad, men han hämtade också tröst från vetskapen att Herren hade fullbordat sin uppgift. Han visste att Jesus hade fullbordat sin uppgift, att hans tid tillsammans med människorna var över och att människorna från och med nu måste vandra sin egen väg. Jesus hade en gång sagt till honom: "Du måste också dricka ur den bittra kalken som jag har druckit ur (han sade detta efter sin uppståndelse), du måste vandra den väg jag har vandrat, du måste ge upp ditt liv för mig." På den tiden, till skillnad från idag, tog inte verket formen av ett samtal ansikte mot ansikte. Under Nådens Tidsålder var den Helige Andes verk mycket dolt, och Petrus led stort besvär, och stundtals gick det så långt att han utropade: "Gud! Jag har inget annat än det här livet. Fastän det inte är värt mycket för dig, vill jag tillägna dig det. Trots att människor inte är värdiga att älska dig, och deras kärlek och hjärtan är odugliga, tror jag att du kan se avsikten i människors hjärtan. Även om människors kroppar inte kan få ditt godkännande önskar jag att du skulle ta emot mitt hjärta." När han hade yttrat den här bönen blev han uppmuntrad, särskilt när han bad: "Jag ska tillägna mitt hjärta helt och hållet till Gud. Fastän jag inte kan göra något för Gud, skall jag göra honom belåten och fullständigt hänge mig åt honom. Jag tror att Gud måste se till mitt hjärta." Han sade: "Jag ber inte om något annat i mitt liv än att mina kärleksfulla tankar om Gud och mitt hjärtas längtan skall tas emot av Gud. Jag var tillsammans med Herren Jesus under så lång tid, men jag älskade honom aldrig, detta är min största skuld. Fastän jag stannade hos honom, kände jag honom inte, och jag sade till och med en del olämpliga saker bakom hans rygg. När jag tänker på detta känner jag mig ännu mer i skuld till Herren Jesus." Han bad alltid på det här sättet. Han sade: "Jag är mindre än stoft. Jag kan inte göra något annat än att tillägna detta trofasta hjärta till Gud."

Det var en klimax i Petrus upplevelser när hans kropp var nästan helt nedbruten, men Jesus uppmuntrade honom inifrån. Och han visade sig för honom vid ett tillfälle. När Petrus led oerhört och hans hjärta var förkrossat, instruerade Jesus honom: "Du var med mig på jorden och jag var här med dig. Och fastän vi tidigare var tillsammans i himlen, så hör den trots allt till den andliga världen. Nu har jag återvänt till den andliga

---

världen och du är på jorden. För jag tillhör inte jorden, och trots att du inte heller tillhör jorden, måste du fullgöra din uppgift där. Eftersom du är en tjänare måste du göra din plikt efter bästa förmåga.” Petrus blev tröstad av att höra att han kunde återvända till Guds sida. När Petrus plågades så till den grad att han nästan var sängliggande kände han samvetsqual som fick honom att säga: ”Jag är så fördärvad, jag kan inte göra Gud belåten.” Jesus visade sig för honom och sade: ”Petrus, kan det vara så att du har glömt det beslut du en gång fattade inför mig? Har du verkligen glömt allt jag har sagt? Har du glömt det beslut du en gång fattade om mig?” Petrus såg att det var Jesus och reste sig upp från sängen, och Jesus tröstade honom: ”Jag tillhör inte jorden, det har jag redan förklarat för dig – du måste förstå det, men har du glömt en annan sak som jag berättade för dig? ’Du tillhör inte jorden, och du tillhör inte världen.’ Just nu finns det arbete som du behöver göra, du kan inte bedrövas så här, du kan inte lida så här. Fastän människor och Gud inte kan samexistera i samma värld, så har jag mitt arbete och du har ditt, och en dag när ditt arbete är avslutat kommer vi att vara tillsammans i samma rike, och jag skall leda dig så att du för alltid är hos mig.” Petrus blev tröstad och uppmuntrad av att höra detta. Han visste att det här lidandet var något som han måste uthärda och uppleva, och från den stunden var han inspirerad. Jesus visade sig särskilt för honom vid varje avgörande skede. Han gav honom särskild upplysning och vägledning, och uträttade mycket arbete inom honom. Och vad ångrade Petrus mest? Jesus ställde en annan fråga till Petrus (fastän det inte har nedtecknats på det här sättet i Bibeln), kort efter att Petrus hade sagt ”Du är den levande Gudens Son”, och den frågan var: ”Petrus! Har du någonsin älskat mig?” Petrus förstod vad han menade och sade: ”Herre! En gång i tiden älskade jag Fadern i himlen, men jag erkänner att jag aldrig har älskat dig.” Jesus sade då: ”Om människor inte älskar Fadern i himlen, hur skall de kunna älska Sonen på jorden? Och om människor inte älskar Sonen som Gud Fader har sänt, hur skall de kunna älska Fadern i himlen? Om människor verkligen älskade Sonen på jorden skulle de sannerligen älska Fadern i himlen.” När Petrus hörde detta insåg han sin brist. Han ångrade sig alltid, till den grad att han började gråta, över att han hade sagt: ”En gång i tiden älskade jag Fadern i himlen, men jag har aldrig älskat dig.” Efter Jesu uppståndelse och himmelfärd kände han ännu mer ånger och sorg över de orden. När han tänkte på sitt tidigare arbete och sin nuvarande betydelse vände han sig ofta till Jesus i bön, ständigt med en känsla av ånger och skuld över att han inte hade

---

tillgodosett Guds begäran, och inte levde upp till Guds norm. De här frågorna blev hans tyngsta börda. Han sade: "En dag skall jag tillägna dig allt jag har och allt jag är; jag skall ge dig det som är mest värdefullt, vad det än är." Han sade: "Gud! Jag har bara en tro och bara en kärlek. Mitt liv är inte värt något, och min kropp är inte värd något. Jag har bara en tro och bara en kärlek. Jag har tron på dig i mitt sinne och kärleken till dig i mitt hjärta; dessa två, inget annat, är allt jag har att ge dig." Petrus blev storligen uppmuntrad av Jesu ord, för innan han korsfästes hade Jesus sagt till honom: "Jag tillhör inte den här världen, och inte heller du tillhör den här världen." Senare, när Petrus nådde en punkt då han led stor smärta, påminde Jesus honom: "Petrus, har du glömt? Jag tillhör inte världen, och det var endast på grund av mitt verk som jag gav mig av tidigare. Du tillhör inte heller världen, har du glömt det? Jag har berättat det för dig två gånger, minns du inte?" Petrus hörde honom och sade sedan: "Jag har inte glömt!" Jesus sade då: "Tidigare tillbringade du en lycklig tid med mig i himlen och en tidsrymd vid min sida. Du saknar mig och jag saknar dig. Fastän de som är skapade inte ens är värda att nämnas för mig, hur skulle jag kunna undvika att älska en som är så oskyldig och älskvärd? Har du glömt mitt löfte? Du måste finna dig i mitt uppdrag på jorden och fullgöra den uppgift som jag har anförtrott åt dig. En dag skall jag förvisso föra dig till min sida." Efter att ha hört detta blev Petrus ännu mer uppmuntrad och han fick ytterligare inspiration, så att han, när han korsfästes, kunde säga: "Gud! Jag kan inte älska dig nog! Även om du ber mig att dö, kan jag ändå inte älska dig nog! Varthelst du sänder min själ, oavsett om du uppfyller dina tidigare löften eller inte och vadhelst du gör efteråt, så älskar jag dig och tror på dig." Det han höll fast vid var sin tro och sann kärlek.

En kväll befann sig flera av lärjungarna, däribland Petrus, i fiskebåten. De var alla tillsammans med Jesus och Petrus ställde en väldigt naiv fråga till Jesus: "Herre! Jag har under en väldigt lång tid haft en fråga som jag skulle vilja ställa till dig." Jesus svarade: "Ställ din fråga!" Då frågade Petrus: "Var det som utfördes under Lagens Tidsålder ditt verk?" Jesus log, som om han sade: "Detta barn, så naiv han är!" Sedan fortsatte han avsiktligt: "Det var inte mitt, utan Jehovas och Moses verk." Petrus hörde detta och utbrast: "Å! Så det var inte ditt verk." När Petrus hade sagt detta, talade inte Jesus mer. Petrus tänkte för sig själv: "Det var inte du som gjorde det, så det är inte konstigt att du har kommit för att upphäva lagen, eftersom det inte var ditt verk." Hans

---

hjärta var också lättat. Efteråt förstod Jesus att Petrus var ganska naiv, men eftersom han inte hade någon insikt vid den tiden, ville Jesus inte säga någonting annat eller motbevisa honom rakt på sak. En gång predikade Jesus i en synagoga, och många människor var närvarande, inklusive Petrus, för att höra honom förkunna. Jesus sade: "Den som kommer att komma från evighet till evighet skall utföra försoningens verk i Nådens Tidsålder, att friköpa hela mänskligheten från synden, men han kommer inte att begränsas av några bestämmelser när han leder människan bort från synden. Han kommer att överge lagen och gå in i Nådens Tidsålder. Han kommer att friköpa hela mänskligheten. Han kommer att ta ett kliv framåt från Lagens till Nådens Tidsålder, men trots det finns det inte någon som känner honom, han som kom från Jehova. Det verk som Mose gjorde var givet av Jehova; Mose skrev ned lagen på grund av det verk som Jehova hade gjort." När detta var sagt, fortsatte han: "De som avskaffar de bud som hör till Nådens Tidsålder under loppet av Nådens Tidsålder kommer att drabbas av en katastrof. De måste stå i templet och ta emot Guds förstörelse, och eld skall komma över dem." När Petrus hade lyssnat färdigt på detta, fick han en slags reaktion. Under en del av hans upplevelser hade Jesus varit en herde och ett stöd för Petrus, och talat öppenhjärtigt med honom, vilket gav Petrus en något bättre förståelse av Jesus. När Petrus tänkte på Jesu predikan den dagen, på den fråga han hade ställt till honom när de var i fiskebåten, på svaret som Jesus hade givit och på hur han hade skrattat, då förstod han allt. Efteråt upplyste den Helige Ande Petrus, och det var endast med hjälp av detta som han förstod att Jesus var den levande Gudens Son. Petrus förståelse kom från den Helige Andes upplysning, men det fanns en utveckling i hans förståelse. Det var genom att ställa frågor, höra Jesus predika och genom att få ta del av Jesu särskilda gemenskap och särskilda herdeskap, som Petrus insåg att Jesus var den levande Gudens Son. Det skedde inte över en natt; det var en process, och detta blev en hjälp för honom i hans senare erfarenheter. Varför utförde inte Jesus fullkomningens verk i andra människor, utan endast i Petrus? Det berodde på att endast Petrus förstod att Jesus var den levande Gudens Son, något som ingen annan kände till. Även om det fanns många lärjungar som fick veta mycket under den tid de följde honom, så var deras kunskap ytlig. Det var därför Petrus valdes ut av Jesus som ett första provexemplar att fullkomnas. Det som Jesus sedan sade till Petrus är samma sak som han säger till människor idag, vars kunskap och inträde i livet måste nå upp till Petrus nivå. Det är i

---

enlighet med detta krav och denna väg som Gud kommer att fullkomna var och en. Varför måste människor i dag ha verklig tro och sann kärlek? Det som Petrus upplevde måste också ni uppleva, de frukter som Petrus vann från sina upplevelser måste också uppenbaras i er och den smärta som Petrus led måste ni säkerligen också genomlida. Den väg ni vandrar är densamma som den Petrus vandrade. Den smärta ni plågas av är smärtan som Petrus plågades av. När ni tar emot härlighet och när ni lever ut ett verkligt liv, då lever ni ut Petrus förebild. Vägen är densamma, och det är i enlighet med detta som man blir fullkomnad. Men kalibern på dagens människor är bristfällig i jämförelse med Petrus, för tiderna har förändrats liksom omfattningen av människans fördärv, och dessutom var Judéen ett rike med lång historia och forntida kultur. Så ni måste försöka förbättra er kaliber.

Petrus var en mycket klok person, angelägen i allt han gjorde, och även mycket ärlig. Han drabbades av många motgångar. Han kom i kontakt med samhället vid fjorton års ålder och gick i skolan även om han också ofta gick till synagogan. Han var mycket entusiastisk och var alltid beredd att delta i möten. Vid den tiden hade Jesus ännu inte officiellt påbörjat sitt verk. Det var bara början på Nådens Tidsålder. Petrus började komma i kontakt med religiösa figurer när han var fjorton år gammal. Då han var arton stod han i kontakt med den religiösa eliten, men när han upptäckte det religiösa kaos som rådde bakom kulisserna, lämnade han dem. När han upptäckte hur listiga, sluga och indragna i stridigheter dessa människor var, blev han oerhört äcklad (det var så den Helige Ande verkade vid den tiden, för att fullkomna honom; Anden satte honom i rörelse och utförde ett särskilt verk i honom), och därför lämnade han synagogan vid arton års ålder. Hans föräldrar förföljde honom och ville inte låta honom tro (de tillhörde djävulen och hade ingen tro). Till sist lämnade Petrus hemmet och reste dit han ville, fiskade och predikade i två år, och var under den tiden också ledare för en hel del personer. Nu bör du tydligt kunna se den väg som Petrus tog. Om du tydligt kan se Petrus väg, då är du viss om verket som utförs idag, så klagar inte eller är passiv eller längtar efter något. Du bör uppleva Petrus sinnesstämning vid den tiden: Han drabbades av bedrövelse; han bad inte längre om en framtid eller någon slags välsignelse. Han sökte inte efter vinst, lycka, berömmelse eller förmögenhet i världen, och försökte bara leva ett verkligt meningsfullt liv, vilket var att återgälda Guds kärlek och tillägna det han mest värdefulla han ägde till Gud. Då skulle han vara tillfreds i sitt

---

hjärta. Han bad ofta till Jesus med orden: "Herre Jesus Kristus, en gång älskade jag dig, men jag älskade dig inte helt och fullt. Fastän jag sade att jag har förtroende för dig, älskade jag dig aldrig med ett hängivet hjärta. Jag såg bara upp till dig, beundrade dig och saknade dig, men jag älskade dig aldrig eller hade ett verkligt förtroende för dig." Han bad alltid om att kunna följa sitt beslut. Han uppmuntrades hela tiden av Jesu ord och omformade dem till motivation. Senare, efter en tid av erfarenheter, prövade Jesus honom, genom att förmå Petrus att längta än mer efter honom. Han sade: "Herre Jesus Kristus! Som jag saknar dig och längtar efter att få se dig. Jag saknar för mycket, och kan inte kompensera för din kärlek. Jag ber dig att snart ta mig härifrån. När kommer du att behöva mig? När kommer du att ta mig härifrån? När kommer jag åter igen att få skåda ditt ansikte? Jag vill inte leva längre i den här kroppen, fortsätta bli fördärvad, men jag vill inte heller göra mer motstånd. Jag är beredd att tillägna allt jag har till dig så snart jag kan, och jag vill inte göra dig ännu mer ledsen." På det här sättet bad han, men han visste inte då vad Jesus skulle fullkomna i honom. Under prövningens vanda uppenbarade sig Jesus åter för honom och sade: "Petrus, jag vill göra dig fullkomlig, så att du blir en bit frukt, som utgör kristalliseringen av mitt fullkomnande av dig, något som Jag kommer att kunna glädjas åt. Kan du verkligen vittna för mig? Har du gjort vad jag ber dig att göra? Har du levt ut de ord som jag har talat? En gång älskade du mig, men fastän du älskade mig, har du levt ut mig? Vad har du gjort för mig? Du erkänner att du inte är värdig min kärlek, men vad har du gjort för mig?" Petrus såg att han inte hade gjort något för Jesus och han mindes sin tidigare ed att ge sitt liv för Gud. Därmed klagade han inte längre, och efter detta blev hans böner mycket bättre. Han bad och sade: "Herre Jesus Kristus! En gång lämnade jag dig, och du lämnade också mig en gång. Vi har både tillbringat tid åtskilda och tillsammans med varandra. Men du älskar mig mer än allt annat. Jag har vid upprepade tillfällen gjort motstånd mot dig och om och om igen gjort dig ledsen. Hur skall jag kunna glömma sådana saker? Det verk du har gjort i mig och det som du har anförtrott mig har jag alltid i åtanke. Jag kommer aldrig att glömma det. Jag har gjort mitt bästa med det verk du har utfört i mig. Du vet vad jag kan göra och du vet än mer vilken roll jag kan spela. Din vilja är min lag och jag kommer att tillägna allt jag har till dig. Bara du vet vad jag kan göra för dig. Fastän Satan lurade mig så grundligt och jag gjorde uppror mot dig, tror jag inte att du minns mig för de överträdelserna eller att du behandlar mig utifrån dem. Jag vill tillägna dig hela mitt liv.

Jag ber inte om något, och jag har inte heller andra förväntningar eller planer; jag vill bara handla i enlighet med din avsikt och göra din vilja. Jag kommer att dricka av din bittra kalk, och jag står till ditt förfogande.”

Ni måste ha klart för er vilken väg ni vandrar, vilken väg ni skall ta i framtiden, vad det är som Gud kommer att fullkomna och vad som har anförtrotts åt er. En dag kommer ni kanske att provas, och om ni då kan hämta inspiration från Petrus upplevelser, visar det att ni verkligen vandrar Petrus väg. Petrus berömdes av Gud för sin sanna tro och kärlek, och för sin lojalitet mot Gud. Och det var på grund av hans ärlighet och längtan efter Gud i sitt hjärta som Gud gjorde honom fullkomlig. Om du verkligen har samma kärlek och tro som Petrus, då kommer Jesus säkerligen att göra dig fullkomlig.

De som älskar Gud kommer för evigt att leva i hans ljus

De flesta människors tro på Gud är i det väsentliga religiös övertygelse: De är oförmögna att älska Gud, och kan bara följa Gud som en robot, inte i stånd att verkligen längta efter Gud eller dyrka honom. De följer honom bara under tystnad. Många människor tror på Gud, men det är väldigt få som älskar Gud; de bara vördar Gud eftersom de fruktar katastrof, eller så beundrar de Gud eftersom han är stor och mäktig – men i deras vörddnad och beundran finns ingen kärlek eller sann längtan. Bland sina erfarenheter söker de efter smådetaljer som har med sanningen att göra, eller efter några obetydliga mysterier. De flesta människor följer bara andra, de fiskar i grumliga vatten bara för att få välsignelser; de söker inte sanningen och lyder inte heller på riktigt Gud för att få Guds välsignelse. Livet för alla människors tro på Gud är meningslöst och utan värde, och i det finns deras personliga överväganden och strävanden; de tror inte på Gud för att älska Gud, utan för att bli välsignade. Många människor agerar som de vill, gör vad de vill, och tar aldrig hänsyn till Guds intressen, eller om vad de gör är i enlighet med Guds vilja. Sådana människor kan inte ens uppnå sann tro, än mindre kärlek till Gud. Guds väsen är inte bara något som människan skall tro på; det är dessutom något som människan skall älska. Men många av dem som tror på Gud är oförmögna att upptäcka denna ”hemlighet”. Folk vågar inte älska Gud, och det försöker inte heller älska honom. De har aldrig upptäckt att det finns så mycket som är älskvärt hos Gud, de har aldrig upptäckt att Gud är den Gud som älskar människan, och att han är den Gud som människan skall älska. Guds ljuvlighet uttrycks i hans verk: Endast när de upplever hans verk kan människor upptäcka hans ljuvlighet, endast i sina faktiska erfarenheter kan de uppskatta Guds ljuvlighet, och utan att uppleva det i verkliga livet, kan inte någon upptäcka Guds ljuvlighet. Det finns så mycket att älska hos Gud, men utan att faktiskt engagera sig i honom är människor oförmögna att upptäcka det. Det vill säga, om Gud inte hade blivit kött, skulle folk ha varit oförmögna att faktiskt engagera sig i honom, och om de inte hade kunnat engagera sig i honom, skulle de inte heller ha kunnat uppleva hans verk – och deras kärlek till Gud skulle därmed vara befleckt med mycket falskhet och inbillning. Kärleken till Gud i himlen är inte lika verklig som kärleken till Gud på jorden, för människors kunskap om Gud i himlen bygger på deras föreställningar, snarare än på vad de har sett med egna ögon, och vad de personligen har

---

erfarit. När Gud kommer till jorden, kan människor skåda hans faktiska gärningar och hans ljuvlighet, och de kan se hela hans praktiska och normala sinnelag, allt detta tusentals gånger mer verkligt än kunskapen om Gud i himlen. Oavsett hur mycket folk älskar Gud i himlen, finns det inget verkligt i den kärleken, och den är full av mänskliga idéer. Oavsett hur liten deras kärlek till Gud på jorden är, är den kärleken verklig; även om det bara finns en aning av den, är den fortfarande verklig. Gud får folk att känna honom genom verkligt arbete, och genom denna kunskap vinner han deras kärlek. Det är som med Petrus: Om han inte hade levt med Jesus, skulle det ha varit omöjligt för honom att älska Jesus. Hans lojalitet mot Jesus byggde också den på hans förbindelse med Jesus. För att få människan att älska honom, har Gud kommit till människan och lever tillsammans med henne, och allt vad han får människan att se och uppleva är Guds verklighet.

Gud använder verkligheten och ankomsten av fakta för att göra människor fullkomliga; Guds ord förverkligar en del av hans fullkomning av människor, och detta är vägledningens och vägöppnandets verk. Det vill säga, i Guds ord måste du finna vägen till praktiserande, och måste finna kunskapen om visionerna. Genom att förstå detta, kommer människorna att ha en väg och visioner som de faktiskt praktiserar, och de kommer att kunna bli upplysta genom Guds ord, kunna förstå att dessa saker kommer från Gud, och kunna urskilja mycket. Efter att ha förstått, måste de omedelbart träda in i denna verklighet, och måste använda Guds ord för att tillfredsställa Gud i sina verkliga liv. Gud kommer att vägleda dig i allt, ge dig en praktiserandets väg, få dig att känna att Gud är ljuvlig, och låta dig se att varje steg av Guds verk i dig finns till för att göra dig fullkomlig. Om du vill se Guds kärlek, om du verkligen vill uppleva Guds kärlek, då måste du gå djupt in i verkligheten, du måste gå djupt in i det verkliga livet, och se att allt Gud gör är kärlek, och frälsning, och för att människor skall kunna lämna det orena bakom sig, och för att förfina de ting inom dem som inte tillfredsställer Guds vilja. Gud använder ord att försörja människan med samtidigt som han skapar miljöer i verkliga livet där människor kan få erfarenhet, och om människor äter och dricker mycket av Guds ord, då kan de, när de faktiskt omsätter orden i praktiken, lösa alla svårigheter i livet genom att använda många av Guds ord. Det vill säga, du måste ha Guds ord för att gå djupt in i verkligheten; om du inte äter och dricker Guds ord, och om du står utanför Guds verk, då saknar du en väg i det verkliga livet. Om du aldrig äter eller dricker Guds

---

ord, då blir du förvirrad när något händer dig. Du vet bara att du skall älska Gud, men är oförmögen att göra någon åtskillnad, och har ingen väg till praktiserande; du är rörig och förvirrad, och ibland tror du till och med att du kan tillfredsställa Gud genom att tillfredsställa köttet. Allt detta är resultatet av att du inte äter och dricker Guds ord. Det vill säga, om du står utan hjälp av Guds ord, och bara famlar omkring i verkligheten, då är du i grund och botten oförmögen att finna vägen till praktiserande. Sådana människor förstår helt enkelt inte vad det innebär att tro på Gud, än mindre förstår de vad det innebär att älska Gud. Om du, med hjälp av Guds ords upplysning och vägledning, ofta ber, utforskar och söker, och på så sätt upptäcker vad du borde omsätta i praktiken, finner möjligheter för den Helige Andes verk, verkligen samarbetar med Gud och inte är rörig och förvirrad, då kommer du att ha en väg i det verkliga livet, och du kommer verkligen att tillfredsställa Gud. När du har tillfredsställt Gud, kommer du att ha Guds vägledning inom dig och vara särskilt välsignad av Gud, vilket kommer att ge dig en känsla av åtnjutande: Du kommer att känna dig särskilt hedrad över att du har tillfredsställt Gud, du kommer att kännas dig särskilt ljus inombords, klar och fridfull i ditt hjärta, ditt samvete kommer att vara tröstat och fritt från anklagelser, och du kommer att känna en behaglig känsla inombords när du ser dina bröder och systrar. Det är vad det innebär att åtnjuta Guds kärlek, och endast detta är att verkligen åtnjuta Gud. Människors åtnjutande av Guds kärlek uppnås genom erfarenhet: De får Guds välsignelser genom att uppleva lidande och hur det är att praktisera sanningen. Om du inte säger något annat än att Gud verkligen älskar dig, att Gud har betalat ett högt pris för människorna, att han tålmodigt och vänligt har talat så många ord, och att han alltid räddar människor, då är ditt yttrande av dessa ord bara en sida av att åtnjuta Gud. Men större åtnjutande – verkligt åtnjutande – är när folk utövar sanningen i sitt verkliga liv och blir fridfulla och klara i sina hjärtan. De känner sig djupt berörda inombords och känner att Gud är ytterst älskvärd. Du kommer att känna att det pris du har betalat är mer än skäligt. Eftersom du har betalat ett högt pris genom dina ansträngningar, kommer du att vara särskilt ljus inombords: Du kommer att känna att du verkligen njuter av Guds kärlek, och förstå att Gud har utfört frälsningens verk i människorna, att hans förfining av människor sker i syfte att rena dem, och att Gud prövar människor för att testa om de verkligen älskar honom. Om du alltid praktiserar sanningen på detta sätt, kommer du att successivt utveckla en tydlig kunskap om mycket av Guds verk, och vid

---

den tidpunkten kommer du alltid att känna att Guds ord som du har framför dig är klara som kristall. Om du tydligt kan förstå många sanningar, kommer du att känna att alla frågor är lätta att genomföra i praktiken, att du kan bemästra det här problemet och övervinna den där frestelsen, och du kommer att upptäcka att ingenting är ett problem för dig, vilket kommer att göra dig fri och befriad. Vid den tidpunkten kommer du att åtnjuta Guds kärlek och Guds sanna kärlek kommer att ha kommit över dig. Gud välsignar dem som har visioner, som har sanningen, som har kunskap och som verkligen älskar honom. Om folk vill skåda Guds kärlek, måste de omsätta sanningen i praktiken i det verkliga livet, de måste vara villiga att uthärda smärta och försaka det som de älskar för att tillfredsställa Gud, och trots tårar i ögonen, måste de fortfarande kunna tillfredsställa Guds hjärta. På detta sätt kommer Gud verkligen att välsigna dig, och om du uthärdar svårigheter som denna, kommer den att följas av den Helige Andes verk. Genom verkliga livet, och genom att uppleva Guds ord, kan människor se Guds ljuvlighet, och endast om de har smakat Guds kärlek kan de verkligen älska honom.

Ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer besitter sanningen dig; ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer du besitter du Guds kärlek; och ju mer du omsätter sanningen i praktiken, desto mer välsignad är du av Gud. Om du alltid praktiserar den på detta sätt, kommer Guds kärlek i dig att successivt göra det möjligt för dig att se, precis så som Petrus kom att lära känna Gud: Petrus sade att Gud inte bara har visdomen att skapa himmel och jord och alla ting, utan att han även har visdomen att utföra ett äkta verk i människor. Petrus sade att han inte bara är värd människors kärlek på grund av sin skapelse av himmel och jord och alla ting, utan än mer på grund av sin förmåga att skapa människan, rädda människan, göra människan fullkomlig, och att efterlämna sin kärlek till människan. Petrus sade också att det finns mycket i honom som är värt människans kärlek. Petrus sade till Jesus: "Förtjänar inte du folkets kärlek för mycket mer än att ha skapat himmel och jord och alla ting? Det finns mer i dig som är älskvärt. Du agerar och rör dig i det verkliga livet, din Ande berör mig inombords, du fostrar mig, du förebrår mig – allt detta är ännu mer värdigt folkets kärlek." Om du vill se och uppleva Guds kärlek, då måste du utforska och söka i verkliga livet och du måste vara beredd att lägga ditt eget kött åt sidan. Du måste fatta detta beslut. Du måste vara en beslutsam person, som kan tillfredsställa Gud i allt. Du får inte vara lat, åtrå köttets njutningar eller leva för köttet, utan du skall leva för Gud. Det kan

---

komma tillfällen när du inte tillfredsställer Gud. Det beror på att du inte förstår Guds vilja; nästa gång, även om det kommer att kräva mer ansträngning, måste du tillfredsställa honom, och inte tillfredsställa köttet. När du får erfarenheter på det här sättet, kommer du att ha lärt känna Gud. Du kommer att upptäcka att Gud skapade himmel och jord och alla ting, att han har blivit kött så att människor verkligen och faktiskt kan se honom, och verkligen och faktiskt kan umgås med honom, att han kan vandra bland människorna, att hans Ande kan göra människor fullkomliga i verkliga livet och låta dem se hans ljuvlighet och uppleva hans fostran, hans tuktan och hans välsignelser. Om du alltid får erfarenheter på det här sättet, kommer du att vara oskiljaktig från Gud i verkliga livet, och om din relation med Gud en dag upphör att vara normal, kommer du att kunna uppleva förebråelse och känna ånger. När du har ett normalt förhållande till Gud, kommer du aldrig att vilja överge Gud, och om Gud en dag säger att han kommer att överge dig, kommer du att bli rädd och säga att du hellre skulle dö än överges av Gud. Så snart du känner dessa känslor, kommer du att känna att du är oförmögen att överge Gud, och på så sätt kommer du att ha en grundval, och du kommer verkligen att åtnjuta Guds kärlek.

Folk talar ofta om att låta Gud vara deras liv, men de har ännu inte fått uppleva det i den utsträckningen. Du säger bara att Gud är ditt liv, att han vägleder dig varje dag, att du äter och dricker hans ord varje dag och att du ber till honom varje dag, och så har han blivit ditt liv. Kunskapen hos dem som säger detta är alltför ytlig. Många människor saknar en grundval; Guds ord har planterats inom dem, men de har ännu inte slagit rot, än mindre har de burit någon frukt. I vilken utsträckning har du fått erfarenheter idag? Först nu, efter att Gud har tvingat dig att komma så här långt, känner du att du inte kan överge Gud. Om Gud en dag skulle säga åt dig att ge dig iväg, efter att du har haft erfarenheter till en viss punkt, skulle du inte kunna göra det. Du kommer alltid att känna att du inte kan vara utan Gud inom dig; du kan vara utan make, maka eller barn, utan familj, utan mor eller far, utan köttets njutningar, men du kan inte vara utan Gud. Att vara utan Gud skulle vara som att förlora sitt liv, du kommer inte att kunna leva utan Gud. När du har haft erfarenheter till den här punkten, har du träffat rätt i din tro på Gud och på så sätt har Gud blivit ditt liv. Han kommer att bli grundvalen för din existens, och du kommer aldrig mer att kunna överge Gud. När du har haft erfarenheter i en sådan utsträckning, kommer du att verkligen ha njutit av Guds kärlek, ditt

---

förhållande till Gud kommer att vara nära, Gud kommer att vara ditt liv och din kärlek, och då kommer du att be till Gud och säga: "O Gud! Jag kan inte överge dig, du är mitt liv. Jag kan vara utan allt annat, men utan dig kan jag inte leva. Detta är människors sanna mognad; detta är det verkliga livet." Vissa människor har tvingats att komma så långt som de har tills idag: De måste fortsätta vare sig de vill eller inte, och de känner sig alltid som om de befinner sig mellan hammaren och städet. Du måste erfara att Gud är ditt liv, så att om Gud skulle tas ifrån dig skulle det vara som om du miste ditt liv; Gud måste vara ditt liv, och du måste vara oförmögen att överge honom. På detta sätt kommer du faktiskt att ha erfart Gud, och vid den tidpunkten, när du älskar Gud igen, kommer du verkligen att älska honom, och det kommer att vara en odelad, ren kärlek. En dag när dina erfarenheter är sådana att ditt liv har nått en viss punkt, kommer du, när du ber till Gud och äter och dricker Guds ord, att vara oförmögen att överge Gud inom dig, och du skulle inte kunna glömma honom även om du ville. Gud kommer att ha blivit ditt liv; du kan glömma världen, din hustru och dina barn, men du kommer att ha svårt att glömma Gud. Det är omöjligt, det är ditt sanna liv, och din sanna kärlek till Gud. När människors kärlek till Gud har nått en viss punkt, kommer inte något de älskar i närheten av deras kärlek till Gud. Han är deras främsta kärlek, och på det sättet kan de ge upp allt och vara beredd att acceptera all behandling och beskärning från Gud. När du har uppnått en kärlek till Gud som överträffar allt, kommer du att leva i verkligheten och i Guds kärlek.

Så snart Gud blir livet inuti människor, blir de oförmögna att överge Gud. Är inte detta Guds gärning? Det finns inget bättre vittnesbörd! Gud har verkat fram till en viss punkt; han har sagt till folk att de skall tjäna och tuktas eller annars dö, och folk har inte dragit sig tillbaka, vilket visar att de har blivit erövrade av Gud. Människor som har sanningen är de som, i sina verkliga erfarenheter, kan stå fasta vid sitt vittnesbörd, stå fasta i sin ståndpunkt, stå på Guds sida utan att någonsin retirera, och ha en normal relation med människor som älskar Gud, och som, när det händer dem saker, kan lyda Gud fullständigt och in i döden. Ditt praktiserande och dina avslöjanden i det verkliga livet är vittnesbörd om Gud, de är människans utlevande och vittnesbördet om Gud, och detta är verkligen att njuta av Guds kärlek; när du har haft erfarenheter till denna punkt, kommer du att ha uppnått de berättigade följderna. Du är i besittning av ett faktiskt utlevande och andra beundrar alla dina handlingar. Din klädsel och ditt yttre är

---

oansenligt, men du lever ut ett liv i verklig fromhet, och när du kommunicerar Guds ord, vägleds du och blir upplyst av honom. Du kan tala Guds vilja genom dina ord, kommunicera verkligheten, och du förstår mycket om att tjäna i anden. Du är uppriktig i ditt tal, du är anständig och ärlig, icke-konfronterande och värdig, du kan lyda Guds ordningar och stå fast vid ditt vittnesbörd när saker händer dig, och du är lugn och samlad oavsett vad du sysslar med. Denna typ av person har verkligen sett Guds kärlek. Vissa människor är fortfarande unga, men de agerar som en medelålders person; de är mogna, besatta av sanningen och beundrade av andra – och det är dessa människor som har vittnesbördet, och de är en manifestation av Gud. Det vill säga, när de har haft erfarenheter till en viss punkt, kommer de att ha en inre insikt om Gud, och deras yttre sinnelag kommer också att stabiliseras. Många människor praktiserar inte sanningen, och står inte fasta i sitt vittnesbörd. I sådana människor finns det ingen kärlek till Gud, eller vittnesbörd om Gud, och dessa är de människor som är mest avskydda av Gud. De äter och dricker Guds ord, men vad de uttrycker är Satan, och de tillåter att Guds ord smädas av Satan. De läser Guds ord på samlingarna, men vad de lever ut är Satan, och det är att vanhedra Gud, förtala Gud och häda Gud. Hos människor som dessa finns det inga tecken på Guds kärlek och de har inte den helige Andes verk över huvud taget. Så folks ord och handlingar representerar Satan. Om ditt hjärta alltid är tillfreds inför Gud, om du är alltid uppmärksam på människor och saker runt omkring dig och vad som händer runt omkring dig, om du är uppmärksam på Guds börda, och om du alltid vördar Gud i ditt hjärta, då kommer Gud ofta att upplysa dig inombords. I kyrkan finns det människor som är ”övervakare”, som särskilt iakttar andras brister och sedan lär sig och kopierar dem. De är oförmögna att göra åtskillnad, de hatar inte synden och de varken avskyr eller äcklas av det som hör till Satan. Sådana människor är fyllda av det som hör till Satan, och de kommer till sist att bli helt övergivna av Gud. Ditt hjärta bör alltid vara vördnadsfullt inför Gud, du bör vara måttlig i ord och handling, och aldrig vilja motsätta dig eller reta upp Gud. Du bör aldrig låta Guds verk i dig vara förgäves, eller låta alla svårigheter du har uthärdat och allt som du har praktiserat gå om intet. Du måste vara beredd att arbeta hårdare och att älska Gud mer på vägen framåt. Det är dessa människor som har en vision som sin grundval. Det är dessa människor som söker utveckling.

Om människor tror på Gud och upplever Guds ord, med ett hjärta som vördar Gud, då kan Guds frälsning och Guds kärlek synas i dem. Dessa människor kan vittna om Gud, de lever ut sanningen och vad de vittnar är också sanningen, vad Gud är och Guds sinnelag, och de lever mitt i Guds kärlek och har sett Guds kärlek. Om människor vill älska Gud, måste de smaka och se Guds ljuvlighet; endast då kan ett hjärta som älskar Gud väckas till liv i dem, ett hjärta som är villigt att lojalt ge av sig själv för Gud. Gud får inte människor att älska honom genom ord och uttryck, eller deras fantasi, och han tvingar inte människor att älska honom. Istället får han dem att älska honom på eget bevåg, och han får dem att se ljuvligheten i hans verk och yttranden, varefter det föds en kärlek till Gud inom dem. Endast på detta sätt kan människor verkligen vittna om Gud. Människor älskar inte Gud för att andra har uppmanat dem att göra det, inte heller är det en tillfällig känslomässig ingivelse. De älskar Gud för att de har sett hans ljuvlighet, de har sett att det finns så mycket av honom som är värdigt människors kärlek, för att de har sett Guds frälsning, vishet och hans underbara gärningar – och därför lovprisar de verkligen Gud och längtar verkligen efter honom, och inom dem väcks en sådan hänförelse att de inte skulle kunna överleva utan att vinna Gud. Anledningen till att de som verkligen vittnar om Gud är i stånd att ge ett genljudande vittnesbörd om honom är att deras vittnesbörd vilar på en grundval av sann kunskap och verklig längtan efter Gud. Det beror inte på en känslomässig ingivelse, utan på kunskap om Gud och hans sinnelag. Eftersom de har lärt känna Gud, känner de att de verkligen måste vittna om Gud, och få alla dem som längtar efter Gud att lära känna honom, och bli medvetna om Guds ljuvlighet och äkthet. Likt deras kärlek till Gud, är deras vittnesbörd spontant, äkta och har verklig betydelse och värde. Det är inte passivt, tomt och meningslöst. Anledningen till att bara de som verkligen älskar Gud har mest värde och mening i sina liv, och att det bara är de som verkligen tror på Gud, är att dessa människor lever i Guds ljus, de kan leva för Guds verk och förvaltning; de lever inte i mörker, utan i ljuset; de lever inte meningslösa liv, utan liv som har välsignats av Gud. Endast de som älskar Gud kan vittna om Gud, endast dessa är Guds vittnen, endast dessa är välsignade av Gud och kan ta emot Guds löften. De som älskar Gud är Guds förtrogna, de är det folk som är älskat av Gud och kan åtnjuta välsignelserna tillsammans med Gud. Det är bara sådana personer som kommer att leva i evighet, och endast de kommer att för alltid att leva under Guds omsorg och skydd. Gud är för människan att älska, och han är värd alla

---

människors kärlek, men alla människor är inte kapabla att älska Gud, vittna om Gud och inneha makt tillsammans med Gud. Eftersom de kan vittna om Gud, och ägna alla sina ansträngningar åt Guds verk, kan de som verkligen älskar Gud gå vart som helst under himlen utan att någon vågar motsätta sig dem, och de kan utöva makt på jorden och härska över hela Guds folk. Dessa människor har kommit samman från hela världen, de talar olika språk och har olika hudfärger, men deras tillvaro har samma mening, de har alla ett hjärta som älskar Gud, alla bär de samma vittnesbörd, och har samma beslutsamhet och samma önskan. De som älskar Gud kan vandra fritt över hela världen; de som vittnar om Gud kan färdas genom universum. Dessa människor är älskade av Gud, de är välsignade av Gud, och de kommer för evigt att leva i hans ljus.

Den Helige Andes verk och Satans verk

Hur kan man förstå detaljerna i det andliga? Hur verkar den Helige Ande i människan? Hur verkar Satan i människan? Hur verkar onda andar i människan och hur visar det sig? När något händer dig, kommer det då från den Helige Ande och bör du lyda eller förkasta det? Människors faktiska handlingar ger upphov till mycket som är av mänsklig vilja, men som folk alltid tror kommer från den Helige Ande. En del kommer från onda andar, men folk tror ändå att det är fött av den Helige Ande, och ibland leder den Helige Ande människor inifrån, men de är så rädda att denna ledning kommer från Satan att de inte vågar lyda fastän det i själva verket är den Helige Andes upplysning. Utan särskiljning finns det alltså inget sätt att erfara när sådana upplevelser faktiskt händer dig, och utan särskiljning finns det inget sätt att få liv. Hur verkar den Helige Ande? Hur verkar onda andar? Vad har sitt ursprung i människans vilja? Och vad är fött av den Helige Andes ledning och upplysning? Om du förstår reglerna för den Helige Andes verk i människan, så kommer du att kunna öka din kunskap och särskilja i ditt dagliga liv och under dina faktiska upplevelser. Du kommer att lära känna Gud, du kommer att kunna förstå och urskilja Satan, du kommer inte att bli förvirrad i din lydnad eller din strävan och du kommer att bli en människa vars tankar är klara och som lyder den Helige Andes verk.

Den Helige Andes verk är en form av proaktiv ledning och positiv upplysning. Det tillåter inte människor att vara passiva. Det ger dem tröst, tro och beslutsamhet och gör det möjligt för dem att eftersträva att fullkomnas av Gud. När den Helige Ande verkar är människor i stånd att aktivt träda in; de är inte passiva eller pressade, utan proaktiva. När den Helige Ande verkar är människor glada och villiga och de är villiga att lyda och glada att ödmjuka sig, och även om de är plågade och sköra inombords är de fast beslutna att samarbeta. De lider med glädje, de är kapabla att lyda och de är obefläckade av mänsklig vilja, obefläckade av människotankar och verkligen obefläckade av mänskliga begär och motivationer. När människor erfar den Helige Andes verk, är de särskilt heliga inuti. De som äger den Helige Andes verk lever ut sin kärlek till Gud och kärleken till sina bröder och systrar, och de gläds åt det som gläder Gud och avskyr det som Gud avskyr. Människor som berörs av den Helige Andes verk har vanlig mänsklighet och de strävar oavbrutet efter sanningen och äger mänsklighet. När den Helige Ande verkar i människor blir deras tillstånd bättre och bättre och deras

---

mänsklighet blir mer och mer normal. Även om en del av deras samarbeten må vara dåraktiga så är deras motivation rätt och deras inträde positivt. De försöker inte avbryta den Helige Andes verk och det finns ingen illvilja i dem. Den Helige Andes verk är normalt och verkligt; den Helige Ande verkar i människan enligt reglerna för människans normala liv, och Den Helige Ande upplyser och vägleder människor inifrån i enlighet med normala människors faktiska strävan. När Den Helige Ande verkar i människor, vägleder och upplyser han dem enligt normala människors behov. Han förser dem utifrån deras behov och han leder dem positivt och upplyser dem om vad de saknar och vilka brister de har. När den Helige Ande verkar är det här verket i samklang med reglerna för människans normala liv och det är endast i verkliga livet som människor är kapabla att se den Helige Andes verk. Om människor i sitt dagliga liv är i ett positivt tillstånd och har ett normalt andligt liv, så äger de den Helige Andes verk. När de äter och dricker Guds ord i ett sådant tillstånd har de tro, när de ber är de inspirerade, när något händer dem är de inte passiva och medan det händer dem är de i stånd att se de läxor som Gud begär att de ska lära sig. De är inte passiva eller svaga och även om de har verkliga svårigheter är de villiga att lyda alla Guds arrangemang.

Vilka effekter uppnås av den Helige Andes verk? Du kan vara dåraktig och sakna förmåga till särskiljning, men den Helige Ande behöver bara verka för att det ska finnas tro i dig, för att du alltid ska känna att du inte kan älska Gud nog, för att du ska vara villig att samarbeta, villig att samarbeta oavsett hur stora svårigheterna blir framöver. Saker kommer att hända dig och du kommer inte att veta om de kommer från Gud eller Satan, men du kommer att kunna vänta och du kommer varken att vara passiv eller vårdslös. Det här är den Helige Andes normala verk. Även när den Helige Ande verkar i människor möter de verkliga svårigheter och ibland gråter de och ibland finns det saker de inte kan komma över, men allt detta är ett stadium i den Helige Andes normala verk. Även om de inte kommer över dessa saker och även om de just då är svaga och klagar, är de efteråt fortfarande i stånd att älska Gud med absolut tillförsikt. Deras passivitet kan inte hindra dem från att ha normala upplevelser och oavsett vad andra människor säger och hur de än attackerar dem är de ändå förmögna att älska Gud. Under bön känner de alltid att de förut stått i sådan skuld till Gud och de beslutar sig för att behaga Gud och försaka köttet när de möter sådana ting igen. Denna styrka visar att de har den Helige Andes verk i sig och detta är det normala tillståndet för den Helige Andes verk.

Vad för sorts verk kommer från Satan? I det verk som kommer från Satan är människors visioner vaga och abstrakta och de saknar vanlig mänsklighet. Motiven bakom deras handlingar är fel och även om de önskar älska Gud bär de alltid på anklagelser inombords och dessa anklagelser och tankar stör dem, hämmar tillväxten i deras liv och hindrar dem från att ha normala tillstånd inför Gud. Det betyder att så snart Satans verk finns i människor kan deras hjärtan inte vara i frid inför Gud, de vet inte vad de ska göra med sig själva. Åsynen av en församling får dem att vilja fly och de kan inte sluta ögonen när andra ber. Onda andars verk förstör den normala relationen mellan människa och Gud och krånglar till människors tidigare visioner eller tidigare inträde i livet. I sitt hjärta kan de aldrig komma nära Gud, det händer alltid saker som stör dem och begränsar dem och deras hjärtan kan inte finna frid, vilket gör deras kärlek till Gud kraftlös och får dem att tappa modet. Så manifesterar sig Satans verk. Satans verk visar sig på följande sätt: du är oförmögen att stå fast och vittna, vilket gör att du blir en människa som är skyldig inför Gud och som inte är trofast mot honom. När Satan lägger sig i förlorar du kärleken till och lojaliteten mot Gud i ditt inre, du berövas en normal relation med Gud, du strävar inte efter sanningen eller efter att förbättra dig själv, du går bakåt och blir passiv, du ger efter för dig själv, du ger fria tyglar åt syndens spridning och hatar inte synden. Därtill gör Satans inblandning dig hämningslös, den gör att Guds beröring inom dig försvinner och får dig att klaga på Gud och sätta dig upp mot honom. Den leder dig till att ifrågasätta Gud och det finns till och med en risk att du lämnar honom. Allt detta är Satans verk.

När någonting händer dig i ditt dagliga liv — hur ska du kunna avgöra om det kommer från den Helige Andes verk eller från Satans verk? När människors tillstånd är normalt är både deras andliga liv och deras liv i köttet normalt, och deras förnuft fungerar normalt och metodiskt; rent generellt kan man säga att vad de då upplever och lär känna i sitt inre kommer av den Helige Andes beröring (de har insikter eller äger viss yttlig kunskap när de äter och dricker Guds ord, de är trofasta när saker och ting händer dem eller har styrkan att älska Gud när saker händer — allt det här är av den Helige Ande). Den Helige Andes verk i människan är synnerligen normalt; människan är oförmögen att känna det och det tycks som om det sker genom henne själv — men egentligen är det den Helige Andes verk. Den Helige Ande utför både stora och små verk i alla människor i det dagliga livet och det är helt enkelt så att den här verksamhetens

---

omfattning varierar. En del människor är av god kaliber, de förstår saker snabbt, och i dem är den Helige Andes upplysning extra stor; andra människor är av dålig kaliber och det tar längre tid för dem att förstå saker, men den Helige Ande berör dem inombords och även de är i stånd att uppnå trofasthet mot Gud – den Helige Ande verkar i alla människor som strävar efter Gud. När människor i sitt dagliga liv inte motsätter sig eller gör uppror mot Gud, inte gör sådant som strider mot hans förvaltning och inte stör hans verk, då verkar Guds ande i högre eller mindre grad i var och en av dem och berör dem, upplyser dem, ger dem tro, ger dem styrka och påverkar dem att träda in på ett proaktivt sätt, inte vara lata eller trakta efter köttets glädjeämnen utan vara villiga att omsätta sanningen i praktisk handling och längta efter Guds ord – allt detta är verk som kommer från den Helige Ande.

När människors tillstånd inte är normalt överger den Helige Ande dem, de knorrar inombords, deras motivationer är fel, de är lata, de hänger sig åt köttet och deras hjärta gör uppror mot sanningen – och allt detta kommer från Satan. När människors tillstånd inte är normalt, när de är mörka inombords och har förlorat sitt normala förnuft, övergetts av den Helige Ande och är oförmögna att känna Gud inom sig, det är då Satan är verksam i deras inre. Om människor alltid har en inre styrka och alltid älskar Gud, kommer det som händer dem i allmänhet från den Helige Ande, och vem de än möter så är det resultatet av Guds arrangemang. Det vill säga, när dina förutsättningar är normala, när du befinner dig i den Helige Andes stora verk, då är det omöjligt för Satan att få dig att vackla; man kan säga att på den här grunden kommer allt från den Helige Ande, och även om du må ha felaktiga tankar är du i stånd att förneka dem och låta bli att följa dem. Allt detta kommer från den Helige Andes verk. I vilka situationer lägger Satan sig i? När dina betingelser inte är normala, när du inte har blivit berörd av Gud och är utan Guds verk, när du är torr och ofruktbar inombords, när du ber till Gud men inte fattar någonting, när du äter och dricker Guds ord men inte blir upplyst eller får något ljus – vid sådana tillfällen är det lätt för Satan att verka i ditt inre. Med andra ord, när du har övergetts av den Helige Ande och du inte kan känna Gud, då händer mycket dig som kommer från Satans frestelse. Satan är verksam samtidigt som den Helige Ande och stör i människan samtidigt som den Helige Ande rör vid hennes inre; men vid sådana tillfällen har den Helige Ande övertaget och människor vars betingelser är normala kan segra, vilket innebär att den Helige Andes verk triumferar

---

över Satans verk. Men när den Helige Ande verkar utför Satan mycket lite verk; när den Helige Ande verkar finns det fortfarande ett olydigt sinnelag i människor, och allt det som ursprungligen fanns i dem finns fortfarande kvar, men med den Helige Andes verk är det lätt för människor att inse de väsentliga sakerna om sig själva och sitt upproriska sinnelag gentemot Gud – även om de kan bara göra sig kvitt dem under gradvis arbete. Den Helige Andes verk är synnerligen normalt, och medan han verkar i människor har de fortfarande bekymmer, de gråter fortfarande, de lider fortfarande, de är fortfarande svaga och det är fortfarande mycket som är oklart för dem, men i detta tillstånd kan de hindra sig själva från att glida baklänges och de kan älska Gud, och även om de gråter och är bedrövade inombords kan de fortfarande prisa Gud; den Helige Andes verk är synnerligen normalt och inte det minsta övernaturligt. De flesta tror att när den Helige Ande börjar verka så förändras människors tillstånd och det väsentliga hos dem avlägsnas. Den sortens uppfattningar är felaktiga. När den Helige Ande verkar i människans inre finns det passiva hos henne fortfarande där och hennes mognad förblir densamma, men hon har den Helige Andes ljus och upplysning och därför är hennes tillstånd mer proaktivt, hennes inre betingelser är normala och hon förändras snabbt. I människors verkliga upplevelser upplever de i första hand antingen den Helige Andes eller Satans verksamhet, och om de inte är i stånd att få grepp om dessa tillstånd och inte kan skilja dem åt, då är verkliga erfarenheter uteslutna, för att inte tala om förändringar i deras sinnelag. Därför är nyckeln till att uppleva Guds verk att kunna se de här tingens sanna natur; på så sätt blir det lättare för människorna att uppleva.

Den Helige Andes verksamhet innebär proaktivt framåtskridande medan Satans verksamhet innebär tillbakagång och passivitet, olydnad mot Gud, motstånd mot Gud, förlust av tillit till Gud och ovilja att ens sjunga psalmer eller resa sig upp och dansa. Det som kommer från den Helige Andes upplysning tvingas inte på dig utan är synnerligen naturligt. Om du följer det kommer du att ha sanningen, och om du inte gör det kommer det att bli förebråelser efteråt. Om det är den Helige Andes upplysning kommer inget du gör att störas eller begränsas, du kommer att bli befriad, det kommer att finnas en väg till praktik i dina handlingar och du kommer inte att vara underkastad några hinder utan du kan agera efter Guds vilja. Satans verksamhet för med sig mycket som skapar störningar för dig, den gör dig ovillig att be, alltför lat för att äta och dricka Guds ord och obenägen att leva kyrkans liv, och den drar dig bort från det andliga livet. Den Helige

---

Andes verksamhet stör inte ditt dagliga liv och stör inte ditt inträde i ett normalt andligt liv. Just när något händer dig är du ofta oförmögen att göra åtskillnad. Men efter några dagar lever du ut lite grand och manifesterar lite grand och det sker en del reaktioner inom dig, och genom de här manifestationerna kan du avgöra om tankarna i dig kommer från Gud eller från Satan. En del saker får dig helt klart att opponera dig mot Gud och göra uppror mot honom, eller också hindrar de dig från att omsätta hans ord i praktisk handling, och allt detta kommer från Satan. En del saker är inte uppenbara och du kan inte avgöra vad de är just då; efteråt kan du se deras manifestationer och då skilja mellan dem. Om du tydligt kan skilja på det som kommer från Satan och det som styrs av den Helige Ande, då kommer du inte att så lätt ledas på villovägar i dina upplevelser. Ibland, när dina tillstånd inte är goda, har du vissa tankar som tar dig ut ur ditt passiva tillstånd — vilket visar att även när dina tillstånd är ogynnsamma kan en del av din tankar komma från den Helige Ande. Det är inte så att när du är passiv så är alla dina tankar utsända av Satan; om så vore fallet, när skulle du då vara förmögen att övergå till ett positivt tillstånd? När du har varit passiv en tid ger den Helige Ande dig en möjlighet att bli fullkomnad, han berör dig och tar dig ut ur ditt passiva tillstånd.

När du vet vad den Helige Andes verk är och vad Satans verk är, kan du jämföra dessa med ditt eget tillstånd under dina upplevelser och med dina egna upplevelser, och på detta sätt kommer det att finnas många fler sanningar som relaterar till principer i dina upplevelser. När du har förstått det här kommer du att kunna kontrollera ditt faktiska tillstånd, och du kommer att kunna skilja andarna i fråga om både människor och sådant som händer dig, och du kommer inte att behöva ägna så mycket möda åt att vinna den Helige Andes verk. Det gäller förstås förutsatt att dina motivationer är de rätta och förutsatt att du är villig att söka och att praktisera. Språk som detta — språk som relaterar till principer — måste vara en del av dina upplevelser. Utan det kommer dina upplevelser att vara fulla av Satans störningar och fulla av dåraktig kunskap. Om du inte förstår hur den Helige Ande verkar förstår du inte hur du ska träda in, och om du inte förstår hur Satan verkar förstår du inte att vara försiktig där du går. Folk måste känna till både hur den Helige Ande arbetar och hur Satan arbetar; de är en oundgänglig del av människors upplevelser.

En varning till dem som inte praktiserar sanningen

Dessa bland bröderna och systrarna som alltid ger utlopp för sin negativitet är Satans lakejer och de vållar oreda i kyrkan. En dag måste dessa människor fördrivas och elimineras. Om människor i sin tro på Gud inte hyser ett hjärta som vördar Gud, om de inte har ett hjärta som lyder Gud, då kommer inte bara att vara oförmögna att utföra något verk för Gud, utan tvärtom bli människor som stör Guds verk och som trotsar Gud. När någon som tror på Gud inte lyder Gud eller vördar Gud utan i stället trotsar honom, då är detta den största vanäran för en troende. Om en troendes tal och uppförande alltid är likgiltigt och obehärskat som hos en icke-troende, då är denna troende ännu ondare än den icke-troende; den är en typisk demon. De i kyrkan som ger uttryck åt sitt giftiga tal, dessa bland bröderna och systrarna som sprider rykten, skapar oenighet och bildar grupper borde ha fördrivits ur kyrkan. Men eftersom det nu råder en annan tidsålder för Guds verk har dessa människor begränsats, för de är dömda att bli föremål för eliminering. De som har fördärvats av Satan har alla ett fördärvat sinnelag. Men medan vissa människor bara har ett fördärvat sinnelag finns det andra som inte är på det viset i det att de inte bara har fördärvade sataniska sinnelag, utan deras naturer är också extremt ondskefulla. Allt den här sortens människor gör och säger uttrycker inte bara deras egna fördärvade sataniska sinnelag, utan de är själva den verkliga djävulen Satan. Allt de gör är att avbryta och störa Guds verk, störa brödernas och systrarnas inträde i livet och förstöra kyrkans normala liv. Dessa ulvar i fårakläder måste förr eller senare rensas ut och man måste anta en skoningslös hållning gentemot dessa Satans lakejer; man måste anta hållningen att överge dem. Bara genom att göra det kan man stå på Guds sida och de som inte kan göra det är i samförstånd med Satan. Gud finns alltid i hjärtat hos dem som genuint tror på Gud och de bär alltid med sig ett hjärta som vördar Gud, ett hjärta som älskar Gud. De som tror på Gud bör agera med ett varsamt och försiktigt hjärta, och allt de gör bör vara i överensstämmelse med Guds krav och kunna tillfredsställa Guds hjärta. De bör inte vara egensinniga och göra vadhelst som behagar dem; det anstår inte helig anständighet. Människor kan inte stoltsera med Guds banér och löpa amok med det överallt, och skryta och bedra överallt; att göra så är det mest upproriska beteende. Familjer har regler och nationer har lagar, så hur mycket mer har inte Guds familj strikta normer? Har den inte dessutom administrativa förordningar? Folk är fria att göra vad de vill, men Guds administrativa förordningar kan inte ändras

---

efter gottfinnande. Gud är en Gud som inte tillåter människor att kränka honom och Gud är en Gud som dödar människor – vet verkligen inte människorna detta redan?

Varje enskild kyrka har människor som stör kyrkan, människor som avbryter Guds verk. Dessa människor är alla Satan som maskerar sig i Guds familj. Den här sortens människor är speciellt bra på att imitera, att komma inför mig på ett respektfullt sätt, att nicka och buga, att bete sig som skabbiga hundar, att hänge sig "helt" för att uppnå sina egna mål, men att inför bröderna och systrarna visa sina fula anleten. När de ser någon praktisera sanningen anfaller de och exkluderar dem, och när de ser någon mer förfärlig än de själva, smickrar och fjäskar de för dem och betar sig som despoter i kyrkan. Man kan säga att merparten av kyrkorna har den här sortens "lokala ondskefulla ormar", den här sortens "knähundar" hos sig. Tillsammans smyger de omkring och blinkar och ger i hemlighet varandra signaler, och ingen av dem praktiserar sanningen. Den som har mest gift är "huvuddemonen" och den som har det högsta anseendet leder dem och håller deras fana högt. De här människorna löper amok i kyrkan, sprider sin negativitet, släpper lös döden, gör vad de behagar, säger vad de behagar, utan att någon vågar hindra dem, fulla av sataniskt sinnelag. Så snart de börjar förorsaka störning kommer en fläkt av död in i kyrkan. De som praktiserar sanningen i kyrkan är övergivna och oförmögna att uppnå sin potential, medan de som stör kyrkan och sprider död löper amok i kyrkan. Dessutom följer majoriteten av människorna dem. Denna slags kyrka står helt enkelt under Satans kontroll och djävulen är deras kung. Om folket i kyrkan inte reser sig och kastar ut dessa huvuddemoner, kommer de också att förstöras förr eller senare. Från och med nu måste åtgärder vidtas mot denna slags kyrka. Om de som är kapabla att praktisera lite sanning inte engagerar sig i att söka, då kommer den kyrkan att bli bannlyst. Om det inte finns någon i en kyrka som är villig att praktisera sanningen, inte någon som kan stå som vittne för Gud, då bör den kyrkan bli utesluten helt och hållet, och deras kontakter med andra kyrkor måste brytas. Detta kallas att begrava döden och att driva ut Satan. Om det finns åtskilliga lokala ondskefulla ormar i en kyrka, samt några små "flugor" som följer dem och som inte har någon som helst omdömesförmåga, om dessa från kyrkan fortfarande inte kan överge de här ormarnas band och manipulation efter det att de sett sanningen, då kommer dessa dårar till sist att elimineras. Fastän dessa små flugor kanske inte har gjort någonting förfärligt är de ännu slugare, ännu mer sluga och svårfångade, och varenda sådan kommer att

---

elimineras. Inte en enda kommer att bli kvar! De som tillhör Satan kommer att skickas tillbaka till Satan, medan de som tillhör Gud helt säkert kommer att söka sanningen: det är bestämt av deras natur. Låt alla som följer Satan förgås! Ingen medömkan kommer att visas detta folk. Låt dessa som söker sanningen vinna försörjning och låt dem glädjas av hjärtans lust åt Guds ord. Gud är rättfärdig; han behandlar inte människor orättvist. Om du är en djävul, då kommer du att vara oförmögen att praktisera sanningen. Om du är någon som söker efter sanningen, då ska du förvisso inte tillfångatas av Satan – detta är bortom allt tvivel.

Dessa som inte söker utveckling önskar alltid att andra ska vara lika negativa och oföretagsamma som de själva, de som inte praktiserar sanningen är missunnsamma mot dem som praktiserar sanningen. De som inte praktiserar sanningen vill alltid vilseleda de som är förvirrade och som saknar omdöme. Det som dessa människor utstöter kan få dig att fördärvas, halka nedåt, utveckla onormala beskaffenheter och fyllas av ett mörker inombords; de gör att du fjärmars från Gud och de får dig att omhulda köttet och skämma bort dig själv. De som inte älskar sanningen, som alltid har hanterat Gud på ett likgiltigt sätt, saknar självkännedom och deras sinnelag förleder folk att begå synder och att trotsa Gud. De praktiserar inte sanningen och tillåter inte heller andra att göra det. De omhuldar synden och äcklas inte av sig själva. De känner inte sig själva och de hindrar andra från att känna sig själva, och de hindrar andra att längta efter sanningen. Dessa som de vilseleder kan inte se ljuset och faller ner i mörkret; de känner inte sig själva, är oklara vad gäller sanningen och kommer längre och längre bort från Gud. De praktiserar inte sanningen och de hindrar andra från att praktisera sanningen när de för dessa dåraktiga människor inför sig. Hellre än att säga att de tror på Gud vore det bättre att säga att de tror på sina förfäder, att det de tror på är avgudarna i deras hjärtan. Det vore bäst för dessa människor som säger att de följer Gud att öppna sina ögon och noga granska exakt vem de tror på: Är det verkligen Gud du tror på eller Satan? Om du vet att det du tror på inte är Gud utan dina egna avgudar, då vore det bäst att inte säga att du är en troende. Om du verkligen inte vet vem du tror på, vore det återigen bäst att inte säga att du är en troende. Att säga det vore att häda! Ingen tvingar dig att tro på Gud. Säg inte att ni tror på mig, jag har hört tillräckligt av de orden för länge sedan och jag vill inte höra dem igen eftersom det ni tror på är avgudarna i era hjärtan och de lokala ondskefulla ormarna bland er. De som skakar på sina huvuden när de hör sanningen,

---

som ler brett när de hör tal om döden är Satans avkomma och de är alla föremål som skall elimineras. I kyrkan finns det många människor som inte har någon urskillningsförmåga, och när något vilseledande inträffar så står de bara vid Satans sida. När de blir kallade Satans lakejer känner de sig så förorättade. Och någon kanske säger att de inte har någon urskillningsförmåga, men de står alltid på sidan utan sanning. Det har inte varit en enda avgörande tillfälle då de har stått upp på sanningens sida, inte en enda gång då de har stått upp och argumenterat för sanningen, så är de verkligen utan urskillningsförmåga? Varför står de alltid på Satans sida? Varför säger de aldrig ett enda ord som är rättvist eller förnuftigt för sanningen? Är den här situationen verkligen skapad av deras tillfälliga förvirring? Ju mindre urskillningsförmåga någon har desto mindre förmåga har de att stå på sanningens sida. Vad visar detta? Visar det inte att de som saknar urskillningsförmåga älskar ondskan? Visar det inte att dessa utan urskillningsförmåga är Satans lojala avkomma? Varför är det så att de alltid kan stå på Satans sida och tala samma språk som honom? Deras varje ord och gärning och deras uttryck visar mer än nog att de inte är någon slags sanningsälskare, utan snarare att de är människor som skyr sanningen. Att de kan stå på Satans sida visar mer än nog att Satan verkligen älskar dessa obetydliga djävlar som hela livet slåss för Satans skull. Är inte alla dessa fakta oerhört tydliga? Om du verkligen är en som älskar sanningen, varför kan du då inte bry dig om dessa som praktiserar sanningen, och varför följer du omedelbart de som inte praktiserar sanningen så snart de ändrar ansiktsuttryck en aning? Vad är det här för slags problem? Jag bryr mig inte om huruvida du har urskillningsförmåga eller inte, jag bryr mig inte om hur högt pris du har betalat, jag bryr mig inte om hur stora dina krafter är och jag bryr mig inte om huruvida du är en lokal ondskefull orm eller en fanbärande ledare. Om dina krafter är stora, då sker det bara med hjälp av Satans styrka; om din status är hög, då är det helt enkelt bara därför att det finns för många kring dig som inte praktiserar sanningen; om du inte har fördrivits, då är det därför att det nu inte är dags för fördrivningsverk, det är snarare dags för elimineringsverk. Det är ingen brådska att fördriva dig nu. Jag behöver bara vänta på att den dagen ska komma efter det att du blivit eliminerad för att straffa dig. Var och en som inte praktiserar sanningen ska elimineras!

De som uppriktigt tror på Gud är de som är villiga att omsätta Guds ord i praktiken, och de är de som är villiga att praktisera sanningen. De som uppriktigt kan stå som

---

vittnen för Gud är också de som är villiga att omsätta hans ord i praktiken, och de är de som genuint kan stå på sanningens sida. De som använder sig av bedrägeri och som begår orättvisor är alla de människor som inte har någon sanning och de drar alla skam över Gud. De i kyrkan som ägnar sig åt dispyter är Satans lakejer och är Satan förkroppsligad. Den här sortens människor är alltför illvilliga. Alla de som inte har någon urskillningsförmåga och är oförmögna att stå på sanningens sida hyser onda avsikter och befläckar sanningen. De här människorna är dessutom så typiska representanter för Satan; de är bortom räddning och det behöver inte sägas att de alla är föremål för eliminering. De som inte praktiserar sanningen bör inte tillåtas bli kvar i Guds familj, och inte heller dessa som avsiktligt raserar kyrkan. Men tiden för att utföra utrensningsarbetet är inte nu. De kommer bara att avslöjas och elimineras i slutet. Inget mer meningslöst verk ska utföras på de här människorna; de som tillhör Satan är oförmögna att stå på sanningens sida, medan de som söker sanningen kan stå på sanningens sida. De som inte praktiserar sanningen är ovärdiga att höra sanningens väg och ovärdiga att bära vittnesbörd om sanningen. Sanningen är i grund och botten inte något för deras öron utan talas snarare för dem som praktiserar den. Innan varje persons slut avslöjas, kommer de som stör kyrkan och avbryter verket att först bli lämnade åt sidan. Så snart som verket är fullbordat kommer dessa människor en efter en att avslöjas innan de elimineras. Under tiden när sanningen tillhandahålls ägnas för ögonblicket ingen uppmärksamhet åt dem. När hela sanningen avslöjas för mänskligheten, bör dessa människor elimineras; det kommer också att vara den tid när alla människor klassificeras efter sin sort. På grund av sin ringa begåvning kommer de som saknar urskillningsförmåga att förstöras i onda människors händer och de kommer att vilseledas av onda människor och kommer att vara oförmögna att återvända. Dessa människor bör behandlas på detta sätt då de inte älskar sanningen, eftersom de är oförmögna att stå på sanningens sida, eftersom de följer onda människor, de står på onda människors sida, och eftersom de är i maskopi med onda människor och trotsar Gud. De vet utomordentligt väl att de där onda människorna sprider ondska men de härdar sina hjärtan och följer dem, så att de rör sig i motsatt riktning till sanningen. Gör inte alla dessa människor, som inte praktiserar sanningen utan gör fördärvliga och avskyvärda ting, det onda? Även om det finns sådana bland dem som uppför sig som kungar och sådana som hänger efter dem, är inte deras Gudsförnekande naturer

---

desamma? Vilken ursäkt kan de ha för att säga att Gud inte räddar dem? Vilken ursäkt kan de ha för att säga att Gud inte är rättfärdig? Är det inte deras egen ondska som kommer att förgöra dem? Är det inte deras egen upproriskhet som kommer att dra ner dem i helvetet? De som praktiserar sanningen kommer att räddas i slutet och göras fullkomliga genom sanningen. De som inte praktiserar sanningen kommer till slut att bjuda in ödeläggelse genom sanningen. Dessa är de slut som väntar dem som praktiserar sanningen och de som inte gör det. Jag råder dem som inte tänker praktisera sanningen att lämna kyrkan så fort som möjligt för att undvika att begå ännu fler synder. När det blir dags kommer det till och med att vara försent att ångra sig, och i synnerhet de som bildar kotterier och skapar uppdelning, och de där lokala ondskefulla ormarna i kyrkan måste ge sig av ännu tidigare. Dessa människor har en ond vargnatur och oförmögna till förändring; det vore bäst om de lämnar kyrkan vid första bästa tillfälle, och aldrig mer stör brödernas och systrarnas passande liv, och på så sätt undviker Guds straff. De av er som gick tillsammans med dem skulle göra klokt i att ta detta tillfälle i akt till att begrunda er själva. Kommer ni att följa de onda ut ur kyrkan eller stanna kvar och följa med underkastelse? Ni måste begrunda detta noggrant. Jag ger er ytterligare ett tillfälle att välja. Jag väntar på ert svar.

Har du kommit till liv?

Först när du har gjort dig fri från dina fördärvade sinnelag och uppnått att leva ut normal mänsklighet kommer du att bli fullkomliggjord. Även om du inte kommer att kunna profetera eller tala om några mysterier. Gud skapade människan, efter det fördärvades människan av Satan och detta fördärv har gjort människor till ”döda kroppar” – och följaktligen kommer du, efter att du har förändrats, att skilja dig från dessa döda kroppar. Det är Guds ord som ger liv till folks andar och gör att de återföds och när människors andar är återfödda kommer de komma till liv. Omnämmandet av de ”döda” handlar om lik som inte har någon ande, människor vars ande har dött. När människors andar har fått liv kommer de till liv. Helgonen som det talades om tidigare hänvisar till människor som har kommit till liv, de som var under Satans inflytande men besegrade Satan. Kinas utvalda folk har utstått den stora röda drakens grymma och omänskliga förföljelse och knep, vilket har gjort dem mentalt sargade och utan minsta lilla mod att leva. Alltså måste uppvaknandet av deras andar börja med deras substans: bit för bit måste deras ande uppväckas i sin substans. När de kommer till liv en dag kommer det inte att finnas några fler hinder och allt kommer att fortgå på ett smidigt sätt. För tillfället kan det här inte uppnås. De flesta människors liv innehåller till stor del en atmosfär av död, de omges av en aura av död och de saknar för mycket. Vissa människors ord bär på död, deras handlingar bär på död och nästan allt de lever ut är död. Om folk offentligt bär vittnesbörd om Gud i dag kommer detta arbete att misslyckas eftersom de inte riktigt har kommit till liv än och det finns alltför många döda bland er. I dag frågar en del människor varför Gud inte visar några tecken och under så att han snabbt kan sprida sitt verk bland de hedniska nationerna. De döda kan inte bära vittnesbörd om Gud. De levande kan det, men i dag är de flesta döda, för många av dem lever i dödens bur, de lever under Satans inflytande och de kan inte segra – hur skulle de då kunna bära vittnesbörd om Gud? Hur skulle de kunna sprida evangeliets verk?

De som lever under mörkrets inflytande är de som lever bland död, det är de som är besatta av Satan. Folk som inte räddas av Gud, och döms och tuktas av Gud, kan inte komma undan dödens inflytande; de kan inte bli de levande. Dessa döda kan inte bära vittnesbörd om Gud och de kan inte heller användas av Gud och än mindre komma in i riket. Gud vill ha de levandes vittnesbörd, inte de dödas, och han begär att de levande

---

ska arbeta för honom, inte de döda. "De döda" är de som motsätter sig och gör uppror mot Gud, de är de som är förlamade i anden och inte förstår Guds ord, de är de som inte omsätter sanningen i praktiken och inte känner minsta lilla lojalitet gentemot Gud och de är de som lever under Satans domän och utnyttjas av Satan. De döda visar sig genom att stå i motsättning till sanningen, genom att göra uppror mot Gud och genom att vara obetydliga, föraktliga, elaka, brutala, bedrägliga och lömska. Trots att sådana människor äter och dricker Guds ord klarar de inte av att leva ut Guds ord. De lever, men de är levande döda, lik som andas. De döda är fullständigt oförmögna att göra Gud nöjd, och än mindre kan de lyda honom helt. De kan bara bedra honom, häda mot honom och förråda honom och allt som de lever ut avslöjar Satans natur. Om folk önskar att bli levande varelser, och att bära vittnesbörd om Gud, och att bli godkända av Gud, måste de acceptera Guds frälsning, måste de gladeligen underkasta sig hans dom och tuktan och måste gladeligen acceptera Guds beskärning och behandling. Först då kommer de att kunna omsätta alla sanningar som Gud kräver i praktiken och först då kommer de att få Guds frälsning och verkligen bli levande varelser. De levande räddas av Gud, de har dömts och tuktats av Gud, de är villiga att ägna sig åt Gud och gläds åt att lägga ner sina liv för honom, och de skulle gladeligen tillägna Gud hela sina liv. Först när de levande bär vittnesbörd om Gud kan Satan få skämmas; bara de levande kan sprida Guds evangelieverk, bara de levande är efter Guds hjärta och bara de levande är verkliga människor. Ursprungligen var människan som skapades av Gud levande, men på grund av Satans fördärv lever människan bland döden och under Satans inflytande, och därmed har de här människorna blivit de döda som saknar ande, de har blivit fiender som motsätter sig Gud, de har blivit Satans verktyg och de har blivit Satans fångar. Alla de levande människor som skapats av Gud har blivit döda och därmed har Gud förlorat sitt vittnesbörd och han har förlorat mänskligheten vilken han skapade och vilken är det enda som har hans andetag. Om Gud tar tillbaka sitt vittnesbörd, och tar tillbaka de som skapades av hans egen hand, men som har blivit tillfångatagna av Satan, måste han sedan återuppliva dem så att de blir levande varelser och han måste återta dem så att de lever i hans ljus. De döda är de som inte har någon ande, de som är extremt avtrubbade och som motsätter sig Gud. Dessutom är det de som inte känner Gud. Dessa människor har inte minsta avsikt att lyda Gud, de gör bara uppror mot honom och motsätter sig honom, och känner inte minsta lojalitet. De levande är de vars andar har återfötts, som

---

vet hur man lyder Gud och som är lojala mot Gud. De besitter sanningen – och vittnesbörd – och bara dessa människor är till behag för Gud i hans hus. Gud räddar dem som kan komma till liv, som kan se Guds frälsning, som kan vara lojala mot Gud och är villiga att söka Gud. Han räddar dem som tror på Guds inkarnation och tror på hans framträdande. Vissa människor kan komma till liv och vissa kan det inte. Det beror på om deras natur kan räddas eller inte. Många människor har hört en hel del av Guds ord men förstår ändå inte Guds vilja. De har hört Guds många ord men är fortfarande oförmögna av att omsätta dem i praktiken. De är oförmögna att leva ut någon sanning och lägger sig också medvetet i Guds verk. De är oförmögna att utföra något arbete för Gud, de kan inte tillägna honom något och de spenderar också kyrkans pengar i hemlighet och äter gratis i Guds hus. Dessa människor är döda och de kommer inte att räddas. Gud räddar alla dem som är mitt i hans verk. Men det finns en del av dem som inte kan få hans frälsning; endast ett litet antal kan motta hans frälsning. Det beror på att flesta människor har blivit alltför djupt fördärvade och har blivit de döda, och de är bortom all räddning; de har utnyttjats fullständigt av Satan och till sin natur är de alltför ondsinta. Det där lilla antalet människor kunde inte heller lyda Gud fullständigt. Det var inte de som hade varit fullständigt trogna mot Gud sedan begynnelsen eller som hade störst kärlek till Gud sedan begynnelsen. I stället har de blivit lydiga mot Gud tack vare hans erövringsverk, de ser Gud tack vare hans överlägsna kärlek, deras sinnelag förändras tack vare Guds rättfärdiga sinnelag och de lär känna Gud tack vare hans verk, vilket är både verkligt och normalt. Utan detta Guds verk skulle dessa människor, hur goda de än var, fortfarande tillhöra Satan, de skulle fortfarande tillhöra döden, de skulle fortfarande vara döda. Det faktum att dessa människor i dag kan få Guds frälsning beror enbart på att de är villiga att samarbeta med Gud.

Tack vare deras lojalitet mot Gud ska de levande vinnas av Gud och leva mitt ibland hans löften och på grund av att de motsätter sig Gud ska de döda avskys och avvisas av Gud och leva mitt ibland hans straff och förbannelser. Sådant är Guds rättfärdiga sinnelag och ingen människa kan förändra det. Tack vare deras eget sökande får människor Guds godkännande och får leva i ljuset; på grund av deras sluga planer förbannas människor av Gud och nedstiger i bestraffning; på grund av deras synder bestraffas människor av Gud och tack vare deras längtan och lojalitet får folk Guds välsignelser. Gud är rättfärdig: Han välsignar de levande och förbannar de döda, så att

---

de alltid är mitt bland döden och aldrig kommer att leva i Guds ljus. Gud kommer att föra de levande in i sitt rike, han kommer att föra de levande in i sina välsignelser för att vara med honom för alltid. De döda kommer han att drabba med evig död; de är föremålet för hans förstörelse och kommer alltid att tillhöra Satan. Gud behandlar ingen orättvist. Alla de som verkligen söker Gud kommer helt säkert att vara kvar i Guds hus och alla de som inte lyder Gud, och är oförenliga med honom, kommer helt säkert att leva i hans bestraffning. Kanske är du osäker på Guds verk i köttet – men en dag kommer Guds kött inte att direkt ordna människans slut. I stället kommer hans Ande att ordna människans slutmål och vid den tiden kommer folk att veta att Guds kött och hans Ande är ett, att hans kött inte kan begå några fel och att hans Ande är ännu mer oförmögen att göra fel. I slutändan kommer han helt säkert att föra dem som kommer till liv i hans rike – inte en mer, inte en mindre – och de döda som inte har kommit till liv kommer att kastas i Satans håla.

Alla som inte känner Gud är Guds motståndare

Att förstå syftet med Guds arbete, vilken effekt det får i människan och exakt vad som är hans vilja med människan, det är vad varje människa som följer Gud bör uppnå. Nuförtiden är kunskap om Guds verk precis vad alla människor saknar. Vad Gud har gjort med människor, hela Guds verk och exakt vad som är Guds vilja med människan, sedan världens skapelse till idag – det här är saker som människan varken vet eller förstår. Denna otillräcklighet syns inte bara i hela den religiösa världen, utan även i alla dessa som tror på Gud. När den dagen kommer då du verkligen skådar Gud, när du verkligen inser hans vishet; när du skådar allting Gud har gjort och inser vad Gud är och har – när du skådar hans överflöd, vishet, under och allt han har gjort med människor – det är då du kommer att ha uppnått framgång med din tro på Gud. När Gud sägs vara allomfattande och nåderik – exakt på vilket sätt är han allomfattande? Och vad menas med överflöd? Om du inte förstår detta, så kan du inte anses tro på Gud. Varför säger jag att dessa i den religiösa världen inte tror på Gud utan är missdådare, som är av samma slag som djävulen? När jag säger att de är missdådare, beror det på att de inte förstår Guds vilja och är oförmögna att se hans vishet. Gud uppenbarar aldrig sitt verk för dem. De är blinda; de kan inte se inte Guds gärningar, de har övergivit av Gud saknar fullständigt Guds omsorg och beskydd, än mindre den Helige Andes verk. Alla som saknar Guds verk är missdådare och motståndare till Gud. Det motstånd mot Gud som jag talar om, syftar på dessa som inte känner Gud, dessa som erkänner Gud i ord men ändå inte känner honom, dessa som följer Gud men ändå inte lyder honom och dessa som åtnjuter Guds nåd men likväl är oförmögna att vittna om honom. Utan att förstå syftet med Gud verk eller det arbete Gud utför i människan, kan människan inte vara i samklang med Guds vilja och inte heller vittna om Gud. Att människan motsätter sig Gud beror å ena sidan på människans fördärvade sinnelag, och å andra sidan på okunnighet om Gud och bristande insikt om principerna för Guds verk och hans vilja med människan. Dessa två aspekter utgör sammantaget en bakgrund till människans motstånd mot Gud. Nybörjare i tron motsätter sig Gud eftersom detta motstånd ligger i deras natur, medan motståndet mot Gud hos dem som varit troende i många år beror på deras okunnighet om Gud, liksom deras fördärvade sinnelag. Innan Gud blev kött, berodde bedömningen av huruvida en människa motsatte sig Gud på om hon följde de stadgar som Gud i himlen utfärdat. Under lagens tidsålder betraktades till exempel den

---

som inte höll Jehovas lagar som motståndare till Gud; dem som stal av offren till Jehova liksom de som tog ställning mot dem som hade Jehovas välvilja ansågs vara Guds motståndare och skulle stenas till döds; de som inte respekterade sin far och mor, och de som slog eller förbannade en annan människa ansågs vara personer som inte höll lagarna. Och alla som inte höll Jehovas lagar ansågs vara hans motståndare. Så var det inte längre under nådens tidsålder, då de som tog ställning mot Jesus ansågs ta ställning mot Gud, och de som inte lydde orden som Jesus talade ansågs sätta sig upp emot Gud. På den tiden började man definiera motstånd mot Gud på ett både mer korrekt och praktiskt sätt. Innan Gud blev kött bedömdes en människas eventuella motstånd mot Gud efter huruvida hon tillbad och såg upp till den osynlige Guden i himlen. Definitionen av motstånd mot Gud var inte så praktisk på den tiden eftersom människan inte kunde se Gud och inte heller veta hur hans skepnad såg ut eller hur han verkade och talade. Människan hade inga föreställningar om Gud över huvud taget och hennes gudstro var diffus eftersom han fortfarande inte hade framträtt för människan. Så oavsett hur människan trodde på Gud i sina fantasier, varken fördömde han henne eller ställde alltför stora krav på henne, för människan var fullständigt oförmögen att se Gud. När Gud blir kött och kommer för att verka bland människor, ser alla honom och hör hans ord, och alla ser de gärningar Gud utför i sin fysiska kropp. I den stunden blir alla människans uppfattningar till skum. De som har sett Gud framträda i köttet kommer inte att fördömas om de villigt lyder honom, medan de som medvetet tar ställning mot honom kommer att betraktas som Guds motståndare. Dessa personer är antikrister, fiender som avsiktligt tar ställning mot Gud. De som har egna uppfattningar om Gud men ändå är redo och villiga att lyda honom kommer inte att fördömas. Gud fördömer människan på grundval av hennes avsikter och handlingar, aldrig för hennes tankar och idéer. Om han skulle fördöma människan utifrån hennes tankar och idéer skulle ingen kunna undkomma Guds vrede. De som avsiktligt tar ställning mot den inkarnerade Guden kommer att straffas för sin olydnad. När det gäller dessa människor som medvetet sätter sig upp mot Gud så stammar deras motstånd från det faktum att de bär på olika uppfattningar om honom, vilket i sin tur får dem att begå handlingar som stör Guds verk. Dessa individer motsätter sig och förstör Guds verk med avsikt. De har inte bara egna föreställningar om Gud, utan de ägnar sig också åt aktiviteter som stör hans verk, och därför ska sådana människor fördömas. De som inte avsiktligt stör Guds

---

verk skall inte fördömas som syndare, eftersom de är i stånd att villigt lyda och inte ägna sig åt aktiviteter som orsakar avbrott och störningar. Sådana individer kommer inte att fördömas. Men om människor efter att ha upplevt Guds verk under många år fortsätter att hysa egna föreställningar om honom och förblir oförmögna att lära känna den förkroppsligade Gudens arbete, och om de trots många års erfarenhet av hans arbete fortsätter att hålla fast vid egna åsikter om Gud och fortfarande inte kan lära känna honom, då är deras hjärtan likväl fyllda med många uppfattningar om Gud, och även om inte dessa uppfattningar blir märkbara så är den här sortens människor inte till någon som helst nytta för Guds verk. De är oförmögna att sprida evangeliet åt Gud eller att vittna om honom. Den sortens människor är odugliga och idioter. Eftersom de inte känner Gud och dessutom helt oförmögna att göra sig av med sina föreställningar om Gud, är de fördömda. Man kan uttrycka det så här: Det är normalt att de som nyligen blivit troende har olika föreställningar om Gud eller inte vet något om honom, men det är inte normalt för den som har varit troende i många år och som har upplevt mycket av Guds verk att fortsätta att ha sådana föreställningar, och än mindre normalt att en sådan person inte har någon kunskap om Gud. Det är just på grund av att det här inte är ett normalt tillstånd som de fördöms. De här onormala människorna är enbart avfall; det är de som motsätter sig Gud mest och som utan fog har åtnjutit Guds nåd. Till slut ska alla sådana personer elimineras!

De som inte förstår syftet med Guds verk är de som tar ställning mot honom, och de som har förstått syftet med Guds verk men ändå inte försöker behaga honom ska i än högre grad betraktas som hans motståndare. Det finns de som läser Bibeln i ståtliga kyrkor och reciterar den dagarna i ända, men likväl förstår ingen av dem syftet med Guds verk. Inte en enda en av dem är kapabel att lära känna Gud; än mindre är någon av dem vara i samklang med Guds vilja. De är värdelösa, hemska människor allesamman som upphöjer sig själva och läxar upp Gud. Samtidigt som de bär Guds banér sätter de sig medvetet upp emot honom. De påstår sig tro på Gud men äter likväl människans kött och dricker hennes blod. Alla dessa individer är djävlar som förtär människans själ, huvuddemoner som avsiktligt hindrar dem som försöker slå in på den rätta vägen, och stötestenar som blockerar vägen för dem som söker Gud. De må ge intryck av att ha "sund fysik", så hur ska deras anhängare kunna veta att de är antikrister som leder människan till att sätta sig upp mot Gud? Hur ska deras

---

efterföljare kunna veta att de är levande djävlar som är fast beslutna att sluka mänskliga själar? De som högaktar sig själva i Guds närvaro är de mest obetydliga bland människorna, medan de som ödmjucar sig är de mest hedervärda. Och de som tror sig känna till Guds verk och som dessutom kan förkunna Guds verk för andra med pompa och ståt samtidigt som de tittar trotsigt på honom – de är de mest okunniga bland människorna. Sådana individer saknar Guds vittnesbörd och är arroganta och inbilska. De som tror att de har för lite kunskap om Gud, trots att de har verklig erfarenhet och praktisk kunskap om honom, är de han älskar mest. Det är endast dessa personer som verkligen vittnar om Gud och verkligen kan bli fullkomnade av honom. De som inte förstår Guds vilja är hans motståndare; de som förstår Guds vilja men inte utövar sanningen är hans motståndare; de som äter och dricker Guds ord men ändå går emot Guds ords innersta väsen är hans motståndare; de som har egna föreställningar om den inkarnerade Guden och dessutom vill göra uppror är hans motståndare; de som dömer Gud är hans motståndare; och var och en som inte är i stånd att lära känna Gud och vittna om honom är hans motståndare. Så jag uppmanar er: Om ni verkligen tror att ni kan vandra denna väg, fortsätt då att följa den. Men om ni inte kan låta bli att sätta er upp mot Gud, då är det bäst att ni ger er av innan det är för sent. Annars är risken synnerligen stor att det kommer att gå illa för er, för er natur är helt enkelt alltför fördärvad. Ni hyser inte ett uns lojalitet eller lydnad, ni har inte ett hjärta som törstar efter rättfärdighet och sanning, och ni har inte heller den minsta kärlek till Gud. Man kan säga att ert tillstånd inför Gud är fullkomligt i spillror. Ni kan inte hålla fast vid vad ni borde håll fast vid och ni kan inte säga vad som borde sägas. Ni har underlåtit att omsätta i praktiken vad ni ska omsätta i praktiken, och den funktion ni borde fylla har ni inte klarat av att fylla. Ni har inte den lojalitet, det samvete, den lydnad eller viljekraft som ni borde ha. Ni har inte utstått det lidande som ni borde ha, och ni har inte den tro som ni borde ha. Ni saknar helt enkelt alla förtjänster; skäms ni inte över att leva? Jag ska säga er att det vore bättre för er att sluta ögonen till evig vila, och på så sätt låta Gud slippa bekymra sig över er och lida för er skull. Ni tror på Gud men ändå känner ni inte hans vilja; ni äter och dricker Guds ord och ändå kan ni inte leva upp till Guds krav på människan. Ni tror på Gud men ni känner honom likväl inte, och ni lever utan något mål att sträva mot, utan några värden, utan någon mening. Ni lever som mänskliga varelser men har varken samvete, integritet eller den minsta trovärdighet – hur kan ni

---

kalla er människor? Ni tror på Gud, men bedrar honom. Dessutom tar ni Guds pengar och äter upp offergåvorna som getts till honom. Och i slutändan tar ni ändå inte minsta hänsyn till Guds känslor och känner inte minsta samvetskval. Ni kan inte ens uppfylla de mest triviala av Guds krav. Hur kan ni kalla er människor? Ni äter maten Gud ger er och andas luften han ger er, ni åtnjuter hans nåd, men i slutändan har ni inte den minsta kunskap om Gud. Tvärtom har ni blivit oduglingar som sätter sig upp mot Gud. Är ni då inte djur, inte bättre än hundar? Finns det något djur som är mer illvilligt än ni?

De pastorer och äldste som står i de höga predikstolarna och undervisar människan är motståndare till Gud och i allians med Satan; måste då inte de av er som inte står i höga predikstolar och undervisar människan vara ännu större motståndare till Gud? Är ni inte ännu mer än de i maskopi med Satan? De som inte förstår syftet med Guds verk vet inte hur man står i samklang med Guds vilja. Det kan väl knappast vara så att de som förstår syftet med hans verk inte vet hur de ska följa Guds vilja? Guds verk är aldrig felaktigt, utan det är människans strävan som är bristfällig. Är inte dessa depraverade individer, som avsiktligt motarbetar Gud, mer lömska och illvilliga än dessa pastorer och äldste? Det är många som sätter sig upp mot Gud, men bland dessa finns det också många olika typer av motstånd mot Gud. Eftersom det finns troende av alla de slag, så finns det också alla slags motståndare till Gud, var och en olik de andra. Inte en enda av dem som inte tydligt inser syftet med Guds verk kan bli frälst. Oavsett hur människan må ha motsatt sig Gud i det förflutna, kommer Gud att sopa bort hennes tidigare synder när hon kommer till insikt om Guds verk och ägnar sina ansträngningar åt att behaga Gud. Så länge som människan söker sanningen och utövar sanningen, kommer Gud inte att hålla i minnet vad hon har gjort. Dessutom är det utifrån människans utövande av sanningen som Gud rättfärdiggör henne. Detta är Guds rättfärdighet. Innan människan har sett Gud eller upplevt hans verk lägger han inte hennes agerande på minnet oavsett hur hon har agerat gentemot honom. Men så snart människan har sett Gud och upplevt hans verk präntar Gud ner alla hennes gärningar och handlingar i "krönikorna", för människan har sett Gud och levt i hans verk.

När människan verkligen har sett vad Gud har och är, när hon har sett hans överhöghet, när hon verkligen har lärt känna Guds verk och när människans tidigare sinnelag också har förändrats, då kommer människan att helt ha gjort sig av med sitt upproriska sinnelag som sätter sig upp mot Gud. Man kan säga att alla människor

---

någon gång har opponerat sig mot Gud och att alla människor någon gång har gjort uppror mot Gud. Men om du villigt lyder den inkarnerade Guden och i fortsättningen behagar Guds hjärta genom din trohet, utövar sanningen så som du borde, gör din plikt så som du borde och följer bestämmelserna så som du borde, då är du en människa som är villig att göra dig av med din upproriskhet för att behaga Gud och som kan fullkomnas av Gud. Om du envist vägrar att inse dina misstag och inte har någon avsikt att ångra dig, om du håller fast vid ditt rebelliska beteende och inte har minsta intention att samarbeta med Gud och behaga honom, då kommer en sådan styvnackad och oförbätterlig människa som du garanterat att straffas och kommer garanterat aldrig att fullkomnas av Gud. Om du är Guds fiende i dag kommer du att vara det även i morgon, och du kommer att förbli Guds fiende också nästa dag; du kommer för alltid att vara Guds motståndare och Guds fiende. Hur skulle Gud då rimligen kunna låta dig komma undan? Det är människans natur att sätta sig upp mot Gud, men människan får inte medvetet söka upp "hemligheten" med att göra motstånd mot Gud bara därför att det är en oöverstiglig uppgift att ändra sin natur. I så fall vore det säkrast för dig att ge dig av innan det är för sent, så att inte din framtida tuktan blir ännu strängare, och så att inte din råa natur bryter fram och bli oregerlig tills Gud till sist gör slut på din köttsliga kropp. Du tror på Gud för att bli välsignad; vore det inte en skam om du slutligen bara drabbas av olycka. Jag uppmanar er att utarbeta en annan plan. Vad som helst som ni kan göra vore bättre än att tro på Gud. Inte kan det väl vara så att den här vägen är den enda som finns? Skulle du inte leva vidare om du inte sökte sanningen? Varför måste du vara oense med Gud på det här viset?

Visionen av Guds verk (1)

I sju år arbetade Johannes för Jesus och hade redan banat väg när Jesus anlände. Då hade Johannes förkunnat evangeliet om himmelriket i hela landet, så att det hade spridits över Judéen, och alla kallade honom en profet. Vid den här tiden ville kung Herodes döda Johannes, men han vågade inte, för folket hyste stor aktning för Johannes och Herodes fruktade att de skulle göra uppror mot honom om han dödade Johannes. Johannes verk fick fotfäste bland vanliga människor och han fick judarna att tro. I sju år banade han väg för Jesus, ända fram till den tidpunkt då Jesus började sin verksamhet. Och därmed var Johannes den störste bland alla profeter. Jesus började inte sitt offentliga arbete förrän efter det att Johannes hade fängslats. Före Johannes hade det aldrig funnits någon profet som banat väg för Gud, för innan Jesus kom hade Gud aldrig blivit kött. Av alla profeter var Johannes därför den ende som banade väg för den inkarnerade Guden och på så vis blev han den störste profeten i Gamla och Nya testamentet. Johannes började sprida evangeliet om himmelriket sju år före Jesu dop. I folkets ögon tycktes hans verk vara förmer än Jesu efterföljande verk, men han var likväl bara en profet. Han verkade och talade inte inne i templet, utan i städerna och byarna utanför. Naturligtvis gjorde han detta bland det judiska folket, speciellt bland dem som var utfattiga. Johannes kom sällan i kontakt med människor från samhällets övre skikt, utan han predikade evangeliet enbart bland vanligt folk i Judéen för att förbereda de rätta människorna för Herren Jesus och förbereda lämpliga platser för honom att verka på. Tack vare att en profet som Johannes banat väg för honom, kunde Herren Jesus omedelbart anträda korsets väg så snart han kom. När Gud blev kött för att utföra sitt verk, behövde han inte lägga ned någon möda på att välja människor och behövde inte själv leta upp människor eller en plats att bedriva sin verksamhet. När han kom gjorde han inget sådant; rätt person hade redan förberett det åt honom innan han anlände. Johannes hade redan avslutat detta arbete innan Jesus inledde sin verksamhet, för när den inkarnerade Guden anlände för att utföra sitt verk började han omedelbart arbeta med dessa som väntat länge på honom. Jesus hade inte kommit för att utföra människors uppgifter eller det rättfärdiggörelsearbete som ålåg människorna. Han hade kommit enbart för att bedriva den verksamhet som var hans uppgift och inget annat hade med honom att göra. Det enda Johannes gjorde när han kom var att skapa en grupp av människor från templet och bland judarna som accepterade evangeliet om

---

himmelriket, så att de skulle kunna ta emot Herren Jesu verk. Johannes var verksam i sju år, vilket innebär att han spred evangeliet i sju år. Johannes utförde inte många underverk under denna tid, för hans uppgift bestod i att bana väg — det var ett förberedelsearbete. Allt annat arbete, det arbete som Jesus skulle uträtta, saknade samband med honom; han uppmanade bara människor att bekänna sina synder och ångra sig, samt döpte folk, så att de skulle kunna bli frälsta. Även om hans verk var nytt och öppnade en väg som människan aldrig tidigare gått, banade han ändå bara väg för Jesus. Han var endast en profet som gjorde ett förberedelsearbete och var inte kapabel att utföra Jesu verk. Även fast Jesus inte var först med att predika evangeliet om himmelriket och trots att han fortsatte på samma väg som Johannes börjat gå, fanns det ingen annan som kunde utföra hans verk och det var större än Johannes verk. Jesus kunde inte bereda väg åt sig själv; hans verk utfördes direkt å Guds vägnar. Därför var Johannes, oavsett hur många år han verkade, fortfarande en profet och fortfarande en som banade väg. Jesu tre år långa verk var förmer än Johannes sjuåriga verksamhet, eftersom innehållet inte var detsamma. När Jesus inledde sin predikoverksamhet, vilket skedde samtidigt som Johannes verk avslutades, hade Johannes förberett tillräckligt många människor och platser som Herren Jesus skulle kunna använda och det räckte för att Herren Jesus skulle kunna påbörja sin treåriga verksamhet. Så snart Johannes verk var avslutat inledde Herren Jesus följaktligen sin offentliga verksamhet och Johannes ord var överspelade. Johannes verk var endast ett övergångsarbete och hans ord var inte de livets ord som skulle leda människan till ny tillväxt; när allt kom omkring var hans ord bara för tillfälligt bruk.

Det verk som Jesus utförde var inte övernaturligt; det följde ett bestämt förlopp och alltsamman fortskred i enlighet med naturens normala lagar. Sina sista sex månader i livet visste Jesus med säkerhet att han hade kommit för att utföra det här verket och han visste att han kommit för att spikas fast på korset. Innan han korsfästes bad han oavbrutet till Gud Fadern, precis som han bad tre gånger i Getsemane trädgård. Efter att ha döpts utförde Jesus sitt verk i tre och ett halvt år, och hans offentliga verksamhet varade i två och ett halvt år. Under det första året anklagades han av Satan, stördes av människor och utsattes för mänskliga frestelser. Han övervann många frestelser samtidigt som han bedrev sin verksamhet. Under Jesu sista sex månader, när han snart skulle korsfästas, uttalade Petrus orden att han var den levande Gudens son, att han var

---

Kristus. Först då blev hans verk känt för alla och först då uppenbarades hans identitet för allmänheten. Därefter berättade Jesus för sina lärjungar att han skulle korsfästas för människans skull och att han tre dagar senare skulle uppstå; att han hade kommit för att utföra återlösungsverket och att han var Frälsaren. Först under de sista sex månaderna avslöjade han sin identitet och vad han avsåg att göra. Detta var också Guds tid och därför skulle verket utföras. Vid den här tiden var en del av Jesu verk i samklang med Gamla testamentet, med Mose lag och Jehovas ord under lagens tidsålder. Jesus använde allt detta för att uträtta en del av sitt verk. Han predikade för folket och undervisade dem i synagogorna, och han använde de gammaltestamentliga profeternas profetior för att tillrättavisa fariséerna som var fientligt inställda till honom. Han använde orden i skrifterna för att avslöja deras olydnad och på så vis fördöma dem. De avskydde vad Jesus hade gjort, i synnerhet att mycket av Jesus verk inte följde lagarna i Skriften och att det han lärde ut var förmer än deras egna ord och till och med förmer än det som förutsagts av profeterna i Skriften. Jesu verk syftade enbart till människans återlösning och korsfästelsen. Därför behövde han inte säga fler ord för att erövra någon människa. Mycket av det han lärde människorna var taget ur Skriften, och även om hans verk inte var förmer än Skriften var han ändå förmögen att genomföra korsfästelseverket. Hans verk var inte ett ordets verk och hans syfte var inte heller att erövra mänskligheten utan att återlösa mänskligheten. Han fungerade bara som ett syndoffer för mänskligheten och inte som ordets ursprung för mänskligheten. Han uträttade inte hedningarnas verk, vilket var arbetet med att erövra människan, utan korsfästelseverket, ett arbete som uträttades bland dem som trodde att det fanns en Gud. Även om hans verk hade skrifterna som grundval och han använde de gamla profeternas förutsägelser för att fördöma fariséerna, räckte det för att fullborda korsfästelseverket. Om dagens verk fortfarande hade haft de gamla profeternas förutsägelser i Skriften som grundval skulle det ha varit omöjligt att erövra er, för Gamla testamentet innehåller inga berättelser om det kinesiska folkets olydnad och synd, där finns ingen historik över era synder. Så om detta verk fortfarande dröjde kvar vid Bibeln skulle ni aldrig ge efter. Bibeln innehåller bara en begränsad historik över israeliterna, och med utgångspunkt från den går det inte att fastställa om ni är onda eller goda, inte heller att döma er. Tänk om jag skulle döma er enligt israeliternas historia — skulle ni då fortfarande följa mig som ni gör idag? Vet ni hur besvärliga ni är? Om inga ord uttalades under detta stadium

---

skulle det vara omöjligt att avsluta erövringsverket. Eftersom jag inte har kommit för att spikas fast på korset, måste jag yttra ord som skiljer sig från Bibeln för att ni ska kunna erövrast. Jesu verk var bara ett steg över Gamla testamentet; det användes för att inleda en tidsålder och för att leda den tidsåldern. Varför sade han: "Jag har inte kommit för att upphäva lagen utan för att uppfylla den?" Trots det var det mycket i hans verk som skilde sig från de lagarna som utövades och de budord som följdes av Gamla testamentets israeliter, för han kom inte för att följa lagen utan för att uppfylla den. Att uppfylla den innehöll många faktiska saker: hans verk var mer praktiskt och verkligt, och dessutom var det levande och ingen blind efterlevnad av lärosatser. Helgade inte israeliterna sabbaten? När Jesus kom firade han inte sabbat utan förklarade att Människosonen var herre över sabbaten och när sabbatens herre kom gjorde han som han önskade. Han hade kommit för att uppfylla Gamla testamentets lagar och för att ändra på lagarna. Allt som görs idag är baserat på det nuvarande, men det vilar ändå på grundvalarna av Jehovas verk under lagens tidsålder och överskrider inte omfattningen av detta. Att exempelvis tänka på vad man säger och att inte begå äktenskapsbrott - är inte detta Gamla testamentets lagar? Det som krävs av er idag begränsar sig inte till de tio budorden utan består av bud och lagar av en högre ordning än de som kom förut, men det betyder inte att det som kom förut har upphävts, för varje etapp i Guds verk bygger vidare på den föregående. När det gäller det som Jehova införde för Israel, som att människor skulle offra, hedra sina föräldrar, inte tillbe avgudar, inte röka eller dricka och inte äta döda ting eller dricka blod: utgör det inte grunden för ert utövande av sanningen än idag? Hela verket fram till idag bygger på det förflutnas grundval. Även om gångna tiders lagar inte längre nämns och det har ställts nya krav på er är dessa lagar allt annat än upphävda och har istället fått en högre status. Att säga att de har upphävts skulle innebära att den tidigare tidsåldern vore föråldrad, medan det i själva verket finns budord som ni måste lyda i all evighet. Gångna tiders budord har redan omsatts i praktiken och blivit del av människan, och det finns inget behov av att upprepa bud om att inte röka, inte dricka och så vidare. På denna grundval läggs nya budord alltefter era behov idag, alltefter er mognad och alltefter det verk som utförs idag. Att utfärda budord för den nya tidsåldern innebär inte att man upphäver budord från den gamla tidsåldern, utan att man lyfter dem högre på denna grundval så att människans handlingar blir mer fullständiga och mer i linje med verkligheten. Om det

---

idag krävdes av er att ni skulle följa Gamla testamentets budord och lagar på samma sätt som israeliterna, ja även om det krävdes av er att ni lärde er Jehovas lagar utantill, skulle det vara omöjligt för er att förändras. Om ni bara skulle följa dessa få begränsade budord eller memorera otaliga lagar, så skulle er gamla natur förbli djupt innesluten och det skulle inte gå att rycka ut den. På så sätt skulle ni bli alltmer depraverade och inte en enda en av er skulle bli lydig. Varken ett par enkla budord eller otaliga lagar kan alltså hjälpa er att lära känna Jehovas gärningar. Ni är inte likadana som israeliterna: genom att följa lagarna och memorera budorden kunde de bevittna Jehovas gärningar och hänge sig enbart åt honom, men det kan inte ni och några budord från Gamla testamentets tidsålder är inte bara oförmögna att få er att överlämna ert hjärta eller skydda er, utan kommer istället att förslappa er och sänka er ner till Hades. För mitt verk är erövringsverket och det riktar in sig på er olydnad och gamla natur. Jehovas och Jesu milda ord kan inte jämföras med dagens stränga domsord. Utan dessa stränga ord skulle det vara omöjligt att erövra er "experter" som har varit lydiga i tusentals år. Gamla testamentets lagar förlorade sin makt över er för länge sedan och dagens dom är långt mer fruktansvärt än de gamla lagarna. Det som lämpar sig bäst för er är dom och inte lagens futtiga restriktioner, för ni är inte den mänsklighet som fanns var i begynnelsen utan en mänsklighet som har varit fördärvad i tusentals år. Det som människan nu måste uppnå utgår från människans verkliga tillstånd idag, hennes kaliber och mognad idag, och det kräver inte att du följer lärosatser. Avsikten är att din gamla natur ska förändras och att du ska göra dig av med dina föreställningar. Tycker du att budorden är lärosatser? Man skulle kunna säga att de är normala krav på människan. De är inte några lärosatser som du måste följa. Ta rökförbud till exempel - är det en lärosats? Det är inte någon lärosats! Det är något som vanlig mänsklighet kräver; det är inte en lärosats utan en regel för hela mänskligheten. Det dussin budord som lagts fram idag är inte heller lärosatser utan vad som krävs för att uppnå normal mänsklighet. Tidigare besatt eller visste inte folk de här sakerna och därför måste de uppnå dem idag, vilket inte räknas som en lärosats. Lagar är inte detsamma som lärosatser. De lärosatser jag talar om är ceremonier, formaliteter eller avvikande och avvikande och felaktiga trosutövningar; det är regler och förordningar som inte hjälper människan och inte är till någon nytta för henne, handlingar som saknar betydelse. Det är typexempel på lärosatser och sådana lärosatser måste förkastas, för de gagnar inte

---

människan på något sätt. Det är det som är av nytta för människan som måste omsättas i praktiken.

Visionen av Guds verk (2)

Under nådens tidsålder predikades omvändelsens evangelium och att människan kunde bli frälst under förutsättning att hon trodde. Idag talar vi bara om erövring och fullkomning i stället för frälsning. Det sägs aldrig att om en person tror så kommer hela dennes familj att välsignas, eller att frälsningen är en gång för alla. Idag är det här förlegat och ingen pratar på det viset längre. På den tiden handlade Jesu verk om hela mänsklighetens återlösning. Alla som trodde på honom blev förlåtna; bara man trodde på honom skulle han återlösa en; om man trodde på honom var man inte längre en syndare, utan man hade befriats från sina synder. Detta var vad det innebar att bli frälst och att bli rättfärdiggjord genom tron. Men i dem som trodde fanns det kvar som var upproriskt och satte sig upp mot Gud och som fortfarande långsamt måste tas bort. Frälsning betydde inte att Jesus hade vunnit människan helt och hållet, utan att hon inte längre var syndig, att hon hade blivit förlåten sina synder: Förutsatt att man trodde, skulle man aldrig mer bli syndfull. Vid den tiden gjorde Jesus mycket som var obegripligt för hans lärjungar, och han sa mycket som folk inte förstod. Det berodde på att han vid den tiden inte gav några förklaringar. Flera år efter det att Jesus lämnat jorden utarbetade så Matteus hans släktträd, och även andra utförde mycket arbete som var av människans vilja. Jesus kom inte för att fullkomna och vinna människan, utan för att utföra ett stadium av verket: att föra ut evangeliet om himmelriket och slutföra korsfästelseverket – så när Jesus väl blivit korsfäst var hans verk fullbordat. Men i det nuvarande skedet – erövringsverket – måste fler ord talas, ytterligare arbete måste utföras och många processer måste äga rum. Dessutom måste hemligheterna i Jesu och Jehovas verk uppenbaras så att alla människor kan få förståelse och klarhet i sin tro, för det här är den yttersta tidens verk, och den yttersta tiden utgör slutet av Guds verk, den tid då detta verk avslutas. Den här etappen av verket kommer att klargöra Jehovas lag och Jesu återlösning för dig, och det är främst för att du ska kunna förstå hela verket med Guds sextusenåriga förvaltningsplan, inse denna sextusenåriga förvaltningsplans hela betydelse och innebörd, och förstå syftet med hela det verk som Jesus utförde och de ord han talade, och även förstå din blinda tro på och tillbedjan av Bibeln. Allt detta kommer det att låta dig förstå till fullo. Du kommer att förstå både det verk som utfördes av Jesus och Guds verk idag; du kommer att förstå och skåda hela sanningen, livet och vägen. Varför lämnade Jesus jorden utan att utföra det avslutande verket i den

---

etapp av verket som han utförde? Därför att Jesu verk inte var det avslutande skedets verk. När han spikades upp på korset innebar det också slutet för hans ord; efter korsfästelsen var hans verk fullständigt avslutat. Den pågående etappen är annorlunda: Först när orden har talats till sitt slut och hela Guds verk har genomförts kommer hans verk att vara avslutat. Under Jesu skede av verket var det många ord som förblev osagda eller inte uttrycktes till fullo. Men Jesus brydde sig inte om vad han sa eller inte sa, för hans verksamhet handlade inte om ord, så efter att ha spikats upp på korset lämnade han jorden. Den etappen av verket utgjordes främst av korsfästelsen och skilde sig från dagens etapp. Den nuvarande etappen består främst av att slutföra, klara upp och föra hela verket till sin fullbordan. Om orden inte talas till sitt yttersta slut kommer detta verk inte att kunna fullbordas, för i det här skedet slutförs hela verket och det sker med hjälp av ord. Mycket av det verk Jesus utförde på sin tid var obegripligt för människan. Han gav sig av i tystnad och än idag är det många som inte förstår hans ord, som missförstår dem men likväl tror att de har förstått dem rätt och inte är medvetna om att de har fel. Det nuvarande skedet kommer till sist att föra Guds verk till ett fullständigt slut, och det kommer att innebära dess fullbordan. Alla kommer att förstå och känna till Guds förvaltningsplan. Människans föreställningar, hennes avsikter, felaktiga förståelse, föreställningar om Jehovas och Jesu verk, hennes syn på de icke troende och hennes övriga avvikelser och fel kommer att rättas till. Människan kommer att förstå alla livets rätta vägar, hela det verk som utförts av Gud och den fullständiga sanningen. När det händer kommer detta skede av verket att avslutas. Jehovas verk var världens skapelse, det var begynnelsen; det nuvarande skedet av verket är verkets avslutning och det är slutet. I början utfördes Guds verk bland Israels utvalda och därmed inleddes en ny epok på den allra heligaste av alla platser. Verkets sista etapp genomförs i det mest orena av alla länder för att döma världen och avsluta tidsåldern. I den första etappen utfördes Guds verk på den ljusaste av alla platser, och den sista etappen utförs på den mörkaste av alla platser, och detta mörker kommer att drivas ut, ljuset frambringas och alla människor erövrats. När människorna på denna den mest orena och mörka av alla platser har erövrats och hela befolkningen har erkänt att det finns en Gud som är den sanne Guden och varenda individ har blivit helt övertygad, då skall detta faktum användas för att utföra erövringsverket i hela universum. Detta skede av verket är symboliskt: När denna tidsålders verk väl har avslutats, kommer det sextusenåriga

---

förvaltningsverket att avslutas helt och hållet. När dessa människor på den mörkaste av alla platser har erövrats, säger det sig självt att det kommer att bli så på alla andra platser också. Det är alltså bara erövringsverket i Kina som bär på en meningsfull symbolik. Kina förkroppsligar alla mörkrets krafter, och Kinas folk representerar alla dem som är av köttet, av Satan, och av kött och blod. Det kinesiska folket är det folk som har blivit mest fördärvat av den stora röda draken, som utgör den starkaste oppositionen mot Gud och vars mänskliga natur är mest depraverad och oren. Därmed är de arketyper för hela den fördärvade mänskligheten. Det betyder inte att andra länder inte alls har några problem; människans föreställningar är alla desamma, och även om människorna i dessa länder må vara av god kaliber motsätter de sig Gud om de inte känner honom. Varför motsatte sig även judarna Gud och trotsade honom? Varför motsatte sig även fariséerna Gud? Varför förrådde Judas Jesus? Vid den tiden kände många av lärjungarna inte Jesus. Varför trodde människor fortfarande inte på Jesus efter det att han blivit korsfäst och uppstått? Är inte människors olydnad alltid likadan? Det är bara det att Kinas folk har gjorts till ett exempel, och när det har erövrats kommer det att bli en förebild och ett typexempel som utgör en referens för andra. Varför har jag alltid sagt att ni utgör ett komplement till min förvaltningsplan? Det är i det kinesiska folket som korruption, orenhet, orättfärdighet, motstånd och upproriskhet manifesteras mest fullständigt och uppenbaras i alla sina olika former. Dels har de dålig kaliber, dels är deras liv och tänkesätt efterblivet, och deras vanor, sociala miljö, familj de fötts in i – alla är fattiga och ytterst efterblivna. Även deras status är låg. Verket på denna plats är symboliskt, och när detta testverk har utförts i sin helhet kommer Guds följande verk att gå mycket bättre. Om det här steget av verket kan slutföras går det följande verket som en dans. När väl det här steget i verket har genomförts, kommer allt att ha blivit en storslagen framgång och erövringsverket i hela universum kommer att vara helt avslutat. Faktum är att när verket bland er väl har genomförts med framgång kommer det att vara likvärdigt med framgång i hela världsalltet. Det här är skälet till att jag låter er fungera som förebild och typexempel. Upproriskhet, motstånd, orenhet och orättfärdighet – allt det här hittar man i dessa människor och i dem finns all mänsklighetens upproriskhet representerad. De är verkligen något i särklass. Därför framhålls de som erövringen personifierad, och när de väl har erövrats kommer de naturligt att bli ett typexempel och en förebild för andra. Inget var mer symboliskt än

---

den första etappen som genomfördes i Israel: Israeliterna var de heligaste och minst fördärvade av alla folk och därför var det av den största betydelse att den nya epoken grydde i detta land. Man kan säga att mänsklighetens förfäder kom från Israel och att Israel var den plats där Guds verk föddes. I början var dessa människor de allra heligaste, alla tillbad Jehova och Guds verk i dem kunde ge väldiga resultat. Hela Bibeln dokumenterar två tidsåldrars verk: Det ena var lagens tidsålders verk, och det andra var nådens tidsålders verk. Gamla Testamentet berättar om Jehovas ord till israeliterna och hans verk i Israel; Nya testamentet berättar om Jesu verk i Judéen. Men varför innehåller inte Bibeln några kinesiska namn? Därför att de första två delarna av Guds verk utfördes i Israel på grund av att israeliterna var det utvalda folket – det vill säga, de var de första att acceptera Jehovas verk. De var de minst fördärvade i hela mänskligheten, och i början såg de alla upp till Gud och vördade honom. De lydde Jehovas ord, tjänstgjorde alltid i templet och bar prästerliga dräkter och kronor. De var de första människorna som dyrkade Gud och de första föremålen för hans verk. Dessa människor var typexempel och förebilder för hela mänskligheten. De var typexempel och förebilder i fråga om helighet och rättfärdighet. Människor som Job, Abraham och Lot eller Petrus och Timoteus – de var allesamman israeliter och de allra heligaste av typexempel och förebilder. Israel var det land där människan tidigast dyrkade Gud och det kom fler rättfärdiga människor därifrån än från någon annan plats. Gud verkade bland dem för att bättre kunna förvalta mänskligheten i hela landet i framtiden. Deras insatser liksom deras rättfärdiga dyrkan av Jehova dokumenterades så att de skulle kunna tjäna som typexempel och förebilder för folken utanför Israel under nådens tidsålder, och deras handlingar har vidmakthållit flera tusen års verk, ända fram till den dag som nu är.

Efter världens grundläggning genomfördes den första etappen av Guds verk i Israel, och Israel var således födelseplatsen för Guds verk på jorden liksom basen för Guds verk på jorden. Jesu verksamhet omfattade hela Judéen. Under den tid då han verkade var det mycket få utanför Judéen som kände till det, eftersom han inte bedrev någon verksamhet utanför Judéen. Idag har Guds verk förts till Kina, och det utförs helt och hållet inom dessa ramar. Under denna fas påbörjas ingen verksamhet utanför Kina; dess spridning bortom Kina är ett arbete som kommer senare. Denna etapp av verket följer på den etapp som utgjordes av Jesu verk. Jesus utförde återlösningens verk, och denna

---

etapp är det verk som följer på det; återlösningen har fullbordats och i det nuvarande skedet finns det inget behov av avlelse av den helige Ande eftersom det skiljer sig från det föregående skedet – och dessutom skiljer sig Kina från Israel. Den etapp av verket som Jesus utförde var återlösningsverket. Människorna såg Jesus och inte långt därefter började hans verk spridas till hedningarna. Idag finns det många i Amerika, Storbritannien och Ryssland som tror på Gud, så varför är det färre i Kina? Därför att Kina är den mest slutna nationen. Därför var Kina sist med att acceptera Guds väg, och fortfarande är det mindre än hundra år sedan man gjorde det – mycket senare än Amerika och Storbritannien. Den sista etappen av Guds verk genomförs i Kina för att slutföra hans verk och för att hela hans verk skall bli fullbordat. Hela det israelitiska folket kallade Jehova sin Herre. På den tiden betraktade de honom som familjens överhuvud och hela Israel blev en stor familj där alla tillbad sin Herre Jehova. Jehovas ande uppenbarade sig ofta för dem, han talade och lät dem höra hans röst, och han använde en molnpelare och ljud för att vägleda deras liv. På den tiden gav Anden sin vägledning i Israel direkt, han talade och lät folket höra hans röst, och de såg molnen och hörde åskans doner, och på detta sätt vägledde han deras liv under flera tusen år. Sålunda är Israels folk de enda som alltid dyrkat Jehova. De menar att Jehova är deras Gud, och inte icke-judarnas Gud. Detta är inte förvånande: Jehova hade trots allt verkat bland dem i nära fyra tusen år. I Kina har de degenererade individerna först nu, efter tusentals år av letargisk slumner, blivit medvetna om att himlen och jorden och alla saker och ting inte uppstod av sig själva utan formades av Skaparen. Eftersom detta evangelium har kommit från utlandet menar dessa feodala, reaktionära sinnen att alla som accepterar det är svekfulla, att de är uslingar som har svikit Buddha – deras förfäder. Dessutom frågar sig många av dessa feodala sinnen: ”Hur kan kineser tro på utlänningars Gud? Sviker de inte sina förfäder? Begår de inte en ond handling?” Idag har folk för länge sedan glömt att Jehova är deras ^[a] Gud. De har för länge sedan förträngt Skaparen i sina sinnen och tror istället på evolutionen som säger att människan har utvecklats från apor och att den fysiska världen kom till av sig själv. All den goda maten som mänskligheten njuter av får hon från naturen, människans liv och död följer naturens ordning och det existerar inte någon Gud som härskar över alltsamman. Dessutom finns det många ateister som anser att det är vidskepligt och ovetenskapligt att tro att Gud härskar över allting. Men kan vetenskapen ersätta Guds

---

verk? Kan vetenskapen härska över mänskligheten? Att predika evangeliet i ett land som styrs av ateism är ingen lätt uppgift och möter stora hinder. Visst är det många i vår tid som motsätter sig Gud på det här viset?

När Jesus kom för att göra sitt verk, jämförde många hans verk med Jehovas, och när de fann att de inte stämde överens spikade de fast Jesus på korset. Varför fann de inga överensstämmelser mellan deras verk? Delvis kom det sig av att Jesus verk var nytt, men också av att ingen hade skrivit ner Jesu härstamning innan han påbörjade sin verksamhet. Om någon hade gjort det skulle det inte ha funnits några skäl till oro och vem skulle då ändå spikat fast Jesus på korset? Om Matteus hade nedtecknat Jesu släkttavla flera årtionden tidigare skulle Jesus inte ha lidit sådan förföljelse. Är det inte så? Så snart folk läst om Jesu härstamning – att han var Abrahams son och av Davids släkt – skulle de ha upphört med sin förföljelse av honom. Är det inte sorgligt att hans släktträd nedtecknades för sent? Och hur sorgligt är det inte att Bibeln endast dokumenterar två etapper av Guds verk: en etapp som var lagens tidsålders verk, och en som var nådens tidsålders verk; en etapp som var Jehovas verk och en som var Jesu verk. Hur mycket bättre hade det inte varit om en stor profet hade förutsagt våra tids verk. Då hade det funnits en del till i Bibeln med titeln ”De sista dagarnas verk” – hade inte det varit mycket bättre? Varför skall människan drabbas av så mycket umbäranden idag? Ni har haft en så svår tid! Om några förtjänar att bli hatade så är det Jesaja och Daniel för att de inte förutsade de sista dagarnas verk, och om några skall förebrås är det Nya Testamentets apostlar som inte tidigare nedtecknade Guds andra inkarnations härstamning. Det är verkligen en skam! Ni tvingas söka överallt efter bevis, och när ni har hittat några fragment av små ord kan ni likväl inte avgöra om de verkligen är bevis. Så förargligt! Varför är Gud så hemlighetsfull i sitt verk? Idag har många människor ännu inte lyckats hitta något avgörande bevis, men samtidigt kan de inte förneka det. Så vad skall de göra? De kan inte beslutsamt följa Gud, men inte heller kan de gå vidare med sådana tvivel. Därför intar många ”kloka och begåvade akademiker” en attityd av att ”pröva och se” när de följer Gud. Det här är alldeles för besvärligt! Hade det inte varit så mycket enklare om Matteus, Markus, Lukas och Johannes hade kunnat förutsäga framtiden? Det hade varit bättre om Johannes hade skådat den inre sanningen om livet i riket – så sorgligt att han bara såg visioner och inte såg verklig, konkret verksamhet på jorden. Det är stor skam! Vad är det för fel på Gud? Varför har han nu kommit till Kina

---

när hans arbete gick så bra i Israel, och varför måste han bli kött och arbeta och leva personligen bland människorna? Gud är för hänsynslös mot människan! Inte nog med att han inte sa något till människorna i förväg, utan plötsligt kom han med sin tuktan och dom. Det är faktiskt obegripligt! Första gången Gud blev kött fick han utstå mycket umbäranden på grund av att han inte i förväg berättat för människan om hela den inre sanningen. Inte kan han väl ha glömt det? Men varför berättar han då inte för människan den här gången heller? Hur olyckligt är det inte att det bara finns 66 böcker i Bibeln idag. Det behövs helt enkelt en bok till som förutsäger de sista dagarnas verk! Eller hur? Inte ens Jehova, Jesaja eller David nämner något om verket idag. De befann sig ännu längre från vår tid, en tidsskillnad på mer än 4 000 år. Inte heller Jesus förutsade dagens verk helt och hållet, han pratade bara lite om det, och fortfarande är de bevis som människan finner otillräckliga. Om man jämför dagens verk med det förra, hur kan de stämma överens med varandra? Jehovas etapp av verket riktade sig till Israel, så om man jämför det med dagens verk blir dissonansen än större; de kan helt enkelt inte jämföras. Inte heller är du israelit eller jude; din kaliber och allt hos dig är undermåligt – hur kan du jämföra dig med dem? Är det möjligt? Kom ihåg att idag är det rikets tidsålder, och den skiljer sig från lagens tidsålder och nådens tidsålder. Försök hur som helst inte att tillämpa någon formel; Gud står inte att finna i några sådana formler.

Hur levde Jesus under sina första 29 år? Bibeln berättar ingenting om hans barndom och ungdom; vet du hur de åren var? Kan det vara så att han inte hade någon barndom eller ungdom, utan att han redan var 30 år gammal när han föddes? Du vet alldeles för lite, så vädra inte dina åsikter så vårdslöst. Det gagnar dig inte på något vis! Allt Bibeln berättar är att innan Jesus fyllde 30 år döptes han och fördes ut i vildmarken av den helige Ande för att frestas av djävulen. Och de fyra evangelierna redogör för hans tre och ett halvt år långa verksamhet. Det finns inget nedtecknat om hans barndom och ungdom, men det innebär inte att han inte hade någon barndom eller ungdom; det är bara det att i början bedrev han inte någon verksamhet och var en helt vanlig person. Kan man då säga att Jesus hade levt i 33 år utan att ha haft någon ungdom eller barndom? Skulle han plötsligt ha uppnått 33 och ett halvt års ålder? Allt människan tänker om honom är övernaturligt och orealistiskt. Det råder inget tvivel om att den inkarnerade Guden besitter en vanlig och normal mänsklig natur, men när han utför sitt

---

verk sker det direkt med hans ofullständiga mänsklighet och fullständiga gudomlighet. Det är därför människor hyser tvivel när det gäller verket idag, och till och med när det gäller Jesu verk. Även om Guds verk de två gånger han blev kött skiljer sig åt, så är hans väsen detsamma. Om du läser de fyra evangeliernas berättelser så är skillnaderna naturligtvis stora. Hur ska du kunna gå tillbaka till Jesu liv under hans barndom och ungdom? Hur ska du kunna förstå Jesu normala mänskliga natur? Du kanske förstår Guds mänskliga natur idag mycket väl, men du har inget grepp om Jesu mänskliga natur och än mindre förstår du den. Om inte Matteus hade redogjort för Jesu mänskliga härstamning skulle du inte ha haft den ringaste aning om den. När jag berättar för er om vad Jesus upplevde under sitt liv och berättar om de inre sanningarna rörande Jesu barndom och ungdom kanske du skakar på huvudet: "Nej! Han kan inte ha varit sådan. Han kan inte ha några svagheter, och han kan absolut inte ha varit mänsklig på något sätt!" Du till och med skriker och gapar. Att du har föreställningar om mig beror på att du inte förstår Jesus. Du tror att Jesus är alltför gudomlig, att det inte finns något köttsligt hos honom. Men fakta är ändå fakta. Ingen vill säga något som strider mot den faktiska sanningen, för när jag talar är det i förhållande till sanningen; det är varken spekulatation eller profetia. Du ska veta att Gud kan stiga till höga höjder och att han även kan gömma sig i de största djupen. Han är ofattbar för ditt intellekt, han är alla varelsers Gud och inte en privat Gud som en viss person har hittat på.

Visionen av Guds verk (3)

Första gången Gud blev människa var genom den helige Andes avlelse, och det hängde samman med det verk han avsåg att utföra. Nådens tidsålder inleddes med Jesu namn. När Jesus inledde sin verksamhet började den helige Ande vittna om namnet Jesus, och namnet Jehova nämndes inte längre. I stället började den helige Ande genomföra det nya verket främst under namnet Jesus. De som trodde på honom vittnade om Jesus Kristus, och det verk de utförde var också för Jesus Kristus. Avslutningen av den gammaltestamentliga lagens tidsålder innebar att det verk som utförts främst under namnet Jehova hade nått sin slutpunkt. Därefter var Guds namn inte längre Jehova. I stället kallades han Jesus, och härmed inledde den helige Ande verket främst under namnet Jesus. Så du som idag fortfarande äter och dricker Jehovas ord och fortfarande gör allt i enlighet med lagens tidsålders verk – följer du inte regler blint? Har du inte då fastnat i det förgångna? Nu vet ni att de sista dagarna är inne. Är det säkert att Jesus fortfarande heter Jesus när han kommer? Jehova berättade för Israels folk att det skulle komma en messias, men när han kom kallades han inte Messias utan Jesus. Jesus sade att han skulle återkomma, och att han skulle komma tillbaka på samma sätt som han farit. Det var vad Jesus sade, men såg du på vilket sätt han for? Jesus for upp på ett vitt moln, men innebär det att han kommer att återvända personligen till människorna på ett vitt moln? Och om han gör det, kommer han i så fall fortfarande att kallas Jesus? När Jesus kommer tillbaka har en ny era redan börjat, så kan han då fortfarande kallas Jesus? Är det så att Gud enbart kan heta Jesus? Kan han inte gå under ett nytt namn i en ny tidsålder? Kan föreställningen om en enda person och ett specifikt namn återspegla Gud i hans helhet? I varje tidsålder utför Gud nytt verk och benämns med ett nytt namn; hur skulle han kunna utföra samma verk i olika tidsåldrar? Inte kan han väl klamra sig fast vid det gamla? Namnet Jesus tog han för återlösungsverkets skull. Skulle han då fortfarande ha samma namn när han återvänder i de sista dagarna? Skulle han fortfarande utföra återlösningens verk? Hur kommer det sig att Jehova och Jesus är ett och ändå har olika namn i olika tidsåldrar? Beror inte det på att de tidsåldrar då de utför sina verk är olika? Kan ett enda namn verkligen representera Gud i hans helhet? Gud måste alltså kallas vid ett annat namn i en annan tidsålder, och han måste använda det namnet för att förändra tidsåldern och representera tidsåldern. Inget namn kan nämligen tillfullo representera Gud själv, utan

---

varje namn kan bara representera den tillfälliga aspekten av Guds sinnelag i en given tidsålder; allt det behöver göra är att representera hans verk. Därför kan Gud välja vilket namn som helst som passar hans sinnelag för att representera hela tidsåldern. Oavsett om det är Jehovas tidsålder eller Jesu tidsålder så representeras varje tidsålder av ett namn. När nådens tidsålder är slut, inleds den sista tidsåldern och Jesus har redan kommit. Hur skulle han fortfarande kunna heta Jesus? Hur skulle han fortfarande kunna anta Jesu kropp bland människor? Har du glömt att Jesus inte var något mer än bilden av en nasaré? Har du glömt att Jesus bara var människosläktets återlösare? Hur skulle han kunna ta på sig arbetet med att erövra och fullkomna i de sista dagarna? Jesus for upp på ett vitt moln, det är ett faktum, men hur skulle han kunna återvända på ett vitt moln bland människor och fortfarande kallas Jesus? Hur skulle människorna kunna undgå att känna igen honom om han verkligen kom på ett moln? Skulle inte människor i hela världen känna igen honom? I så fall, skulle inte Jesus och endast han vara Gud? I så fall skulle Gud ha en judes utseende och dessutom se likadan ut i evighet. Jesus sade att han skulle komma tillbaka på samma sätt som han farit, men vet du vad hans ords egentligen betyder? Har han verkligen berättat detta för er? Allt du vet är att han ska komma tillbaka på samma sätt som han for, på ett moln, men vet du exakt hur Gud själv utför sitt verk? Om du verkligen kunde se det, hur ska man då förklara Jesu ord? Han sade: När Människosonen kommer i de sista dagarna ska han inte själv veta, änglarna ska inte veta det, budbärarna i himlen ska inte veta det och ingen människa ska veta det. Bara Fadern ska veta — det vill säga, bara Anden kommer att veta det. Inte ens Människosonen själv vet det, och ändå kan alltså du se och veta? Om du kunde veta och se med egna ögon, då hade väl de här orden varit helt bortkastade? Och vad sade Jesus den där gången? ”Men om den dagen och den timmen vet ingen något, varken himlens änglar eller Sonen, ingen utom Fadern själv. För så som på Noas tid, så ska det vara vid Människosonens ankomst. ... Därför ska också ni vara redo, för Människosonen kommer vid en tid ni inte väntar er.” När den dagen kommer vet inte Människosonen själv. Människosonen är Guds inkarnation i köttet, en normal och vanlig människa. Inte ens Människosonen själv vet det, så hur skulle du kunna veta det? Jesus sade att han kommer tillbaka så som han farit. Inte ens han själv vet när han kommer — så hur skulle han kunna tala om det för dig i förväg? Kan du se hans ankomst? Skämtar du? Varje gång Gud kommer till jorden ändrar han sitt namn, sitt kön, sitt yttre och sitt verk; han

---

upprepar inte sitt verk. Han är en ständigt ny och aldrig gammal Gud. Förra gången han kom hette han Jesus – måste han fortfarande heta Jesus när han kommer tillbaka den här gången? Förra gången han kom var han en man – måste han fortfarande vara en man den här gången? När han kom i nådens tidsålder var hans uppgift att spikas upp på korset – ska han fortfarande återlösa människan från synden när han kommer tillbaka? Ska han spikas upp på korset igen? Vore inte det att upprepa hans verk? Vet du inte att Gud är ständigt ny och aldrig gammal? Det finns de som säger att Gud är oföränderlig. Det är sant, men det syftar på Guds oföränderliga sinnelag och väsen. Att hans namn och verk förändras innebär inte att hans väsen har förändrats. Med andra ord: Gud kommer alltid att vara Gud, och det ska aldrig förändras. Om du säger att Guds verk är oföränderligt, skulle han då kunna slutföra sin sextusenåriga förvaltningsplan? Du vet bara att Gud är evigt oföränderlig, men känner du till att han är ständigt ny och aldrig gammal? Skulle Gud ha kunnat leda mänskligheten ända fram till idag om hans verk aldrig förändrades? Om Gud är oföränderlig, varför har han då redan utfört två tidsåldrars verk? Hans verk upphör aldrig att avancera, vilket innebär att hans sinnelag uppenbaras successivt för människan, och vad som uppenbaras är hans inneboende sinnelag. I begynnelsen var Guds sinnelag dolt för människan. Han uppenbarade aldrig sitt sinnelag för människan, så hon hade helt enkelt ingen kunskap om honom. Därför använder han sitt verk för att stegvis uppenbara sitt sinnelag för människan, men att Gud verkar på det sättet betyder inte att hans sinnelag förändras i varje tidsålder. Det är inte så att Guds sinnelag ständigt förändras därför att hans vilja alltid förändras. Snarare är det så att eftersom hans verks tidsåldrar är olika, tar Gud sitt inre sinnelag i dess helhet och uppenbarar det steg för steg för människan, så att människan ska kunna lära känna honom. Men detta är på intet sätt något belägg för att Gud ursprungligen inte har något visst sinnelag, eller att hans sinnelag har förändrats successivt under tidsåldrarnas gång – en sådan uppfattning vore felaktig. Gud uppenbarar sitt inre och särskilda sinnelag – vad han är – för människan alltefter tidsåldrarnas gång. Guds verk under en enstaka tidsålder kan inte uttrycka hans hela sinnelag. Så orden "Gud är ständigt ny och aldrig gammal" syftar på hans verk, och orden "Gud är oföränderlig" syftar på vad Gud har och är i sig själv. Oavsett detta kan du inte låta sextusen års verk hänga på en enda sak, eller hägna in det med döda ord. Det är mänsklig dårskap. Gud är inte så enkel som människan inbillar sig, och hans verk kan inte bli kvar i någon enskild

---

tidsålder. Jehova kan till exempel inte vara Guds namn för alltid – Gud kan utföra sitt verk även under namnet Jesus. Detta är ett tecken på att Guds verk alltid utvecklas i riktning framåt.

Gud är alltid Gud, och kommer aldrig att bli Satan; Satan är alltid Satan, och kommer aldrig att bli Gud. Guds vishet, Guds förunderlighet, Guds rättfärdighet och Guds majestät kommer aldrig att förändras. Hans väsen och vad han är kommer aldrig att förändras. Hans verk fortskrider däremot alltid i riktning framåt, går alltid djupare, för han är ständigt ny och aldrig gammal. I varje tidsålder antar Gud ett nytt namn, i varje tidsålder utför han nytt verk och i varje tidsålder låter han sina skapade varelser se hans nya vilja och nya sinnelag. Om människor i en ny tidsålder inte lyckas se hur Guds nya sinnelag kommer till uttryck, då skulle de väl för alltid spika upp honom på korset? Och i och med det skulle de väl definiera Gud? Om Gud blev människa bara som en man, skulle människor definiera honom som en man, som männens Gud, och aldrig tro att han var kvinnornas Gud. Då skulle männen få uppfattningen att Gud har samma kön som de, att Gud är männens huvud – men kvinnorna, då? Det vore orättvist; vore inte det favorisering? Om detta vore fallet, skulle alla som Gud frälste vara män som han, och inte en enda kvinna skulle bli frälst. När Gud skapade människan, så skapade han Adam och han skapade Eva. Han skapade inte bara Adam, utan skapade både en man och en kvinna till sin avbild. Gud är inte bara männens Gud – han är även kvinnornas Gud. I de sista dagarna träder Gud in i ett nytt skede av sitt verk. Han kommer att uppenbara ännu mer av sitt sinnelag, och det kommer inte att vara medlidandet och kärleken från Jesu tid. Eftersom han har ett nytt verk på gång, kommer detta nya verk att åtföljas av ett nytt sinnelag. Så om detta verk utförts av Anden – om Gud inte blivit människa, och Anden i stället talat direkt genom åska så att människan inte hade något sätt att få kontakt med honom – skulle människan då kunna känna till Guds sinnelag? Om enbart Anden utförde verket, skulle människan inte ha något sätt att lära känna Guds sinnelag. Människor kan bara skåda Guds sinnelag med egna ögon då han blir människa, när Ordet framträder i köttet, och han uttrycker hela sitt sinnelag genom köttet. Gud lever verkligen och sannerligen bland människorna. Han är påtaglig – människan kan verkligen få kontakt med hans sinnelag, få kontakt med vad han har och är. Bara på så sätt kan människan lära känna honom på riktigt. Samtidigt har Gud också fullbordat det verk där ”Gud är männens Gud och kvinnornas Gud”, och slutfört hela sitt

---

verk som människa. Han upprepar inte sitt verk i någon tidsålder. Eftersom de sista dagarna nu är inne, kommer han att utföra det verk han utför i de sista dagarna, och uppenbara hela det sinnelag som är hans i de sista dagarna. Talet om de sista dagarna avser en särskild tidsålder, om vilken Jesus sagt att ni med visshet kommer att möta katastrofer, möta jordbävningar, hungersnöd och pest, vilket kommer att visa att detta är en ny tidsålder och inte längre nådens tidsålder som förut. Pondera att Gud, som folk säger, är evigt oföränderlig, att hans sinnelag alltid är medkännande och kärleksfullt, att han älskar människan som sig själv och erbjuder varje människa frälsning och aldrig hatar henne – skulle då hans verk någonsin kunna slutföras? När Jesus kom och spikades upp på korset, när han offrade sig själv för alla syndare och offrade sig själv på altaret, hade han redan fullbordat återlösningens verk och fört nådens tidsålder till dess slut. Så vad skulle vara poängen med att upprepa den tidsålders verk i de sista dagarna? Att göra samma sak igen, vore inte det att förneka Jesu verk? Om Gud inte utförde korsfästelsens verk när han kom i detta skede, utan förblev kärleksfull och medkännande, skulle han då kunna föra tidsåldern till dess slut? Skulle en kärleksfull och medkännande Gud kunna föra tidsåldern till dess slut? I hans sista verk som avslutar tidsåldern kommer Guds sinnelag att präglas av tuktan och dom. Där kommer han att avslöja allt som är orättfärdigt, för att offentligt döma alla folk och fullkomna dem som älskar honom med ett uppriktigt hjärta. Bara ett sådant sinnelag kan föra tidsåldern till dess slut. De sista dagarna är redan inne. Allt skapat kommer att klassas efter sin sort och delas in i olika kategorier beroende på sin natur. Det här är stunden då Gud uppenbarar vad utfallet och det slutliga målet för människan blir. Om hon inte genomgår tuktan och dom så finns det inget sätt att blotta hennes olydnad och orättfärdighet. Det är enbart genom tuktan och dom som utfallet för hela skapelsen kan uppenbaras. Människan visar sitt verkliga jag enbart när hon tuktas och döms. Ont ska föras till ont, gott till gott, och alla människor ska föras till sin sort. Genom tuktan och dom ska utfallet för hela skapelsen uppenbaras, så att de onda kan straffas och de goda belönas och alla människor underkastas Guds herravälde. Hela detta verk måste uppnås genom rättfärdig tuktan och dom. Eftersom människans fördärv har nått sin kulmen och hennes olydnad blivit oöverstigligt svår, är det bara Guds rättfärdiga sinnelag – som främst består av tuktan och dom och uppenbaras i de sista dagarna – som helt kan förvandla och fullända människan. Bara detta sinnelag kan avslöja det onda och så

---

straffa alla de orättfärdiga strängt. Därför är ett sådant sinnelag fyllt av tidsålderns innebörd, och hur hans sinnelag uppenbarar sig och visar sig blir tydligt för hans verks skull i varje ny tidsålder. Gud uppenbarar inte sitt sinnelag godtyckligt och utan betydelse. Om Gud, då han i de sista dagarna uppenbarar människans slutmål, fortfarande skulle skänka människan gränslös medkänsla och kärlek och fortsätta att vara kärleksfull mot henne, om han inte skulle underkasta henne en rättfärdig dom utan snarare visa fördragsamhet, tålmod och overseende samt förlåta henne hur svåra hennes synder än är, utan ett uns av rättfärdig dom – hur skulle då all Guds förvaltning någonsin kunna slutföras? När skulle ett sådant sinnelag kunna leda människor till mänsklighetens tillbörliga slutmål? Ta till exempel en domare som alltid är kärleksfull, en domare med vänligt ansikte och milt hjärta. Han älskar människor oavsett vad de må ha begått för brott, och är kärleksfull och fördragsam mot dem oavsett vilka de är. När skulle han någonsin kunna fälla en rättvis dom? I de sista dagarna kan enbart en rättfärdig dom dela upp människorna alltefter deras sort och föra in människan i en ny värld. På det här sättet slutförs hela tidsåldern genom Guds rättfärdiga sinnelag av dom och tuktan.

Guds verk genom all hans förvaltning står fullständigt klart: Nådens tidsålder är nådens tidsålder, och de sista dagarna är de sista dagarna. Det finns klara skillnader mellan de olika tidsåldrarna, för i varje tidsålder utför Gud sådant verk som utmärker den tidsåldern. För att utföra de sista dagarnas verk och föra tidsåldern till dess slut behövs det lågor, dom, tuktan, vrede och ödeläggelse. Med ”de sista dagarna” avses den avslutande tidsåldern. Kommer Gud inte att föra tidsåldern till dess slut i den avslutande tidsåldern? För att slutföra tidsåldern måste Gud föra med sig tuktan och dom. Endast på det sättet kan han avsluta tidsåldern. Jesu syfte var att göra det möjligt för människan att fortsätta överleva, leva vidare och nå en bättre tillvaro. Han räddade människan från synden för att hon skulle sluta sjunka ned i moraliskt förfall och inte längre leva i Hades och helvetet, och genom att rädda människan från Hades och helvetet lät han henne fortsätta leva. Nu är de sista dagarna inne. Han ska tillintetgöra människan och helt utplåna mänskligheten – han ska med andra ord omvandla människosläktets uppror. Därför vore det omöjligt för Gud att avsluta tidsåldern eller förverkliga sin sextusenåriga förvaltningsplan med gångna tiders medkännande och kärleksfulla sinnelag. Varje tidsålder utmärkts av att Guds sinnelag uppenbaras på ett

---

visst sätt, och varje tidsålder innehåller något verk för Gud att utföra. Det verk Gud själv utför i varje enskild tidsålder rymmer därmed hans sanna sinnelags uttryck, och både hans namn och det verk han utför förändras för varje tidsålder – de är ständigt nya. Under lagens tidsålder utförde han verket att vägleda mänskligheten under namnet Jehova, och därmed inleddes verkets första skede på jorden. I det skedet bestod verket av att bygga templet och altaret och att med hjälp av lagen vägleda Israels folk och verka i deras mitt. Genom att vägleda Israels folk skapade han en bas för sitt verk på jorden. Från denna bas utvidgade han sitt verk bortom Israel. Det innebär att med Israel som utgångspunkt utökades hans verk så att senare generationer successivt fick klart för sig att Jehova var Gud, att det var Jehova som skapat himlarna och jorden och alla ting och att det var Jehova som skapat alla levande varelser. Han spred sitt verk genom Israels folk utöver dem. Landet Israel var den första heliga platsen för Jehovas verk på jorden, och det var till landet Israel som Gud först kom för att verka på jorden. Detta var lagens tidsålders verk. När det gäller nådens tidsålders verk var Jesus den Gud som frälste människan. Det han hade och var, var nåd, kärlek, medlidande, overseende, tålmod, ödmjukhet, omsorg och fördragsamhet, och så mycket av det verk han utförde var för människans återlösningens skull. Hans sinnelag bestod av medlidande och kärlek, och eftersom han var medkännande och kärleksfull behövde han spikas upp på ett kors för människans skull, för att visa att Gud älskade människan som sig själv, så mycket att han utgav sig själv helt och hållet. Under nådens tidsålder var Guds namn Jesus, vilket innebär att Gud var en Gud som frälste människan och han var en medkännande och kärleksfull Gud. Gud var med människan. Hans kärlek, hans medlidande och hans frälsning följde med varje enskild person. Endast genom att ta emot Jesu namn och närvaro kunde människan nå frid och glädje. Endast så kunde hon ta emot hans välsignelse, hans väldiga och talrika nådegåvor samt hans frälsning. Genom Jesu korsfästelse erhöll alla de som följde honom frälsning och syndernas förlåtelse. Under nådens tidsålder var Guds namn Jesus. Nådens tidsålders verk utfördes med andra ord främst under namnet Jesus. Under nådens tidsålder kallades Gud Jesus. Han tog sig an ett skede med nytt verk utöver Gamla testamentet, och hans verksamhet slutade med korsfästelsen. Detta var hans verk i dess helhet. Under lagens tidsålder var Guds namn alltså Jehova, och under nådens tidsålder var det Jesu namn som stod för Gud. Under de sista dagarna är hans namn Allsmäktige Gud – den Allsmäktige som brukar sin kraft

---

till att vägleda människan, erövra människan och vinna människan, och till att slutligen föra tidsåldern till dess ände. I varje tidsålder, i varje skede av hans verk, är Guds sinnelag uppenbart.

Att vägleda människan under den gammaltestamentliga lagens tidsålder var till en början ungefär som att vägleda ett barns tillvaro. Den tidigaste mänskligheten var Jehovas nyfödda; de var israeliterna. De hade ingen uppfattning om hur Gud skulle äras eller hur livet på jorden skulle levas. Det betyder att Jehova skapade människan – han skapade alltså Adam och Eva – men han gav dem inte förmågan att förstå hur Jehova skulle äras eller hur Jehovas lagar skulle följas på jorden. Utan Jehovas konkreta vägledning kunde ingen ha direkt kunskap om detta, för i begynnelsen besatt människan inte sådana förmågor. Människan visste bara att Jehova var Gud, men vad gäller hur han ska äras, vilken sorts uppträdande som skulle kunna kallas att ära honom, med vilken håg man ska ära honom eller vad man ska offra till hans ära – om sådant hade människan ingen som helst aning. Människan visste bara hur hon skulle njuta av det som kunde åtnjutas bland allt som Jehova skapat, men hade inte minsta hum om vilken typ av jordiskt liv som var värdigt en varelse skapad av Gud. Utan någon som undervisade dem, utan någon som personligen vägledde dem, skulle detta människosläkte aldrig ha levt på ett sådant sätt som anstår människan utan bara ha hållits fångat av Satan i hemlighet. Jehova skapade mänsklighetens anfäder, Adam och Eva, men skänkte dem inte något större förstånd eller någon större vishet. Även om de redan levde på jorden förstod de nästan ingenting. Och följaktligen var Jehovas verk att skapa människan bara halvfärdigt, långt ifrån fullbordat. Han hade bara skapat en mänsklig form av jord och blåst in liv i den, men utan att skänka människan tillräcklig villighet att ära honom. I begynnelsen hade människan ingen håg att vare sig ära honom eller frukta honom. Hon visste bara hur man lyssnar på hans ord, men saknade grundläggande kunskaper om livet på jorden och om normala regler för livet som människa. Så trots att Jehova skapat man och kvinna och avslutat detta företag på sju dagar, hade han inte på långa vägar avslutat människans skapelse. Människan var inte mer än ett skal och saknade detta att verkligen vara mänsklig. Hon visste bara att det var Jehova som skapat mänskligheten och hade ingen aning om hur man lever efter Jehovas ord eller lagar. Jehovas verk var alltså långt ifrån över efter det att människan kommit till. Han måste fortfarande visa människorna hur de skulle träda fram inför

---

honom så att de skulle kunna leva tillsammans på jorden och vörda honom, och så att de med hans vägledning skulle kunna träda in på ett normalt mänskligt jordelivs rätta väg. Bara på så sätt skulle det verk som främst utfördes under namnet Jehova fullbordas helt. Det innebär att bara på så sätt skulle Jehovas arbete med att skapa världen bli helt genomfört. Så efter att ha skapat mänskligheten måste han vägleda dess liv på jorden under flera tusen år, för att människan skulle kunna följa hans påbud och lagar samt delta i alla de aktiviteter ett normalt jordeliv omfattar. Först därefter var Jehovas verk helt genomfört. Han inledde detta arbete efter att ha skapat människan, och fortsatte det fram till Jakobs tid då han lät Jakobs tolv söner bli Israels tolv stammar. I fortsättningen var Israels folk det människosläkte som officiellt leddes av honom på jorden, och Israel blev den speciella plats på jorden där han utförde sitt verk. Jehova lät dessa människor bli den första grupp gentemot vilken han officiellt utförde sitt verk på jorden. Han gjorde hela Israels land till utgångspunkt för sitt verk och använde israeliterna som inledningen till än större verk, så att alla människor han låtit födas på jorden skulle få veta hur de skulle vörda honom och hur de skulle leva sitt liv på jorden. Så blev israeliternas gärningar ett föredöme för hednafolken att ta efter, och vad som sades bland Israels folk blev ord för hednafolken att lyssna på. De var nämligen de första som tog emot Jehovas lagar och bud, och de var även de första som visste hur man skulle vörda Jehovas vägar. De var förfäder till det människosläkte som kände Jehovas vägar, och även företrädare för det människosläkte som Jehova utvalt. När nådens tidsålder var inne vägledde inte Jehova längre människan på det sättet. Människan hade syndat och givit upp sig själv till synden, och därför började han rädda människan undan synd. Det innebar att han förebrädde människan tills hon räddats från synden helt och hållet. I de sista dagarna har människan förfallit till moraliskt fördärv på en sådan nivå att det här skedets verk enbart kan utföras genom dom och tuktan. Enbart på det viset kan verket genomföras. Det här har varit flera tidsåldrars verk. Gud använder med andra ord sitt namn, sitt verk och sina olika gestalter för att skilja tidsålder från tidsålder och åstadkomma övergångarna mellan dem; Guds namn och verk betecknar hans tidsålder och betecknar hans verk i varje tidsålder. Om Guds verk alltid vore detsamma i varje tidsålder och han alltid hade samma namn, hur skulle då människan kunna känna honom? Gud måste kallas Jehova, och utöver en gud med namnet Jehova är ingen med något annat namn Gud. Eller så kan Gud bara vara Jesus, och utöver

---

namnet Jesus kan han inte ha något annat namn; utöver Jesus är inte Jehova Gud, och Allsmäktige Gud är inte heller Gud. Människan tror att det är sant att Gud är allsmäktig, men Gud är en gud som finns hos människorna, och han måste heta Jesus, eftersom Gud finns hos människorna. Att resonera så här är att rätta sig efter dogmer och att begränsa Gud till vissa ramar. För varje tidsålder gäller att det verk Gud utför, det namn han bär och den gestalt han antar – det verk han utför i varje skede ända fram till idag – inte följer någon enskild regel och inte är underkastade några som helst begränsningar. Han är Jehova, men han är även Jesus likväl som Messias och Allsmäktige Gud. Hans verk kan genomgå en gradvis omvandling, med motsvarande förändring i fråga om hans namn. Inget enskilt namn kan till fullo representera honom, men alla de namn han kallas kan representera honom, och det verk han utför i varje tidsålder representerar hans sinnelag. Anta att den Gud du skådar när de sista dagarna är inne fortfarande är Jesus, att han dessutom kommer på ett vitt moln, att han fortfarande har Jesu utseende och att de ord han talar fortfarande är Jesu ord: ”Ni ska älska er nästa som er själva, ni ska fasta och be, älska era fiender som ni älskar ert eget liv, ha fördrag med andra samt var tålmodiga och ödmjuka. Ni måste göra allt detta innan ni kan bli mina lärjungar. Och om ni gör allt detta, så kan ni träda in i mitt rike.” Skulle inte detta tillhöra nådens tidsålders verk? Skulle inte det han säger vara nådens tidsålders väg? Hur skulle det kännas om ni hörde dessa ord? Skulle ni inte uppleva att det fortfarande var Jesu verk? Skulle inte det vara en upprepning? Skulle människan kunna finna behag i det? Då skulle ni uppfatta det som att Guds verk bara kan finnas kvar som det är nu och inte utvecklas vidare. Han har bara en viss mängd makt, inget verk finns mer att utföra och hans makt har nått sin gräns. För två tusen år sedan var det nådens tidsålder, och efter två tusen år predikar han fortfarande nådens tidsålders väg och leder fortfarande människor till omvändelse. Då skulle människor säga: ”Gud, du har bara en viss mängd makt. Jag trodde att du var så vis, men ändå känner du inte till något annat än fördragsamhet och bryr dig inte om något annat än tålmod. Du känner bara till hur man älskar sin fiende och inget mer.” Enligt människans uppfattning skulle Gud hela tiden förbli så som han var under nådens tidsålder, och människan skulle alltid tro att Gud är kärleksfull och medkännande. Tror du att Guds verk alltid kommer att bli kvar på samma upptrampade stigar? I det här skedet av sitt verk kommer Gud inte att korsfästas, och allt vad du kan se och ta på kommer att bli annorlunda än vad du

---

någonsin kunnat föreställa dig eller hört talas om. Numera ger Gud sig inte in i ordväxlingar med fariséerna, inte heller låter han världen få veta, och de enda som känner honom är ni som följer honom, för han kommer inte att korsfästas igen. Under nådens tidsålder predikade Jesus öppet landet runt för sitt evangeliums skull. Han gav sig in i ordväxlingar med fariséerna för korsfästelsens skull. Om han inte hade gett sig in i ordväxlingar med fariséerna och maktens män aldrig känt till honom, hur skulle han då ha kunnat dömas och sedan förrådas och spikas upp på korset? Han gav sig alltså in i ordväxlingar med fariséerna för korsfästelsens skull. I dag utför han sitt verk i det fördolda för att undvika frestelse. I Guds två inkarnationer skiljer sig verket och betydelsen från varandra, och skådeplatserna är också olika. Så hur skulle det verk han utför kunna vara helt och hållet detsamma?

Skulle Jesu namn – ”Gud med oss” – kunna representera Guds fullständiga sinnelag? Skulle det kunna ge fullständigt uttryck åt Gud? Om människan säger att Gud endast kan heta Jesus och inte ha något annat namn, på grund av att Gud inte kan ändra sitt sinnelag, då är de orden i sanning hädelse! Tror du att namnet Jesus, Gud med oss, ensamt kan representera Guds fullständiga väsen? Gud kan ges många namn, men bland dessa många namn finns inget enskilt som förmår att sammanfatta Guds allt, inte något enda som helt kan representera honom. Därmed har Gud många namn, men dessa många namn kan inte ge fullständigt uttryck åt Guds sinnelag, eftersom Guds sinnelag är så rikt att det helt enkelt överskrider människans förmåga att känna honom. Det finns inget sätt för människan att sammanfatta Gud på mänskligt språk fullt ut. Mänskligheten har endast ett begränsat ordförråd att använda för att sammanfatta allt de känner till om Guds sinnelag: väldigt, ärat, underbart, ofattbart, enastående, heligt, rättfärdigt, vist och så vidare. Så många ord! Det här begränsade ordförrådet förmår inte att beskriva det lilla som människan bevittnat av Guds sinnelag. Med tiden har många andra lagt till ord som de tyckte skulle kunna beskriva glöden i deras hjärtan bättre: Gud är så stor! Gud är så helig! Gud är alltför härlig! Numera har sådana mänskliga påståenden nått sin kulmen, men ändå är människan fortfarande oförmögen att uttrycka sig klart. För människan har Gud alltså många namn. Ändå har han inget namn, och det är för att Guds väsen är så ymnigt och mänskligt språk så fattigt. Ett visst ord eller namn förmår inte representera Guds fullständiga väsen, så tror du att hans namn skulle kunna slås fast? Gud är så väldig och så helig – ändå skall du inte låta

---

honom byta namn i varje ny tidsålder? I varje tidsålder där Gud personligen utför sitt eget verk använder han därför ett namn som anstår den tidsåldern för att sammanfatta det verk han ämnar utföra. Han använder detta särskilda namn, ett som har en tidsbestämd innebörd, för att representera hans sinnelag i den tidsåldern. På så sätt använder Gud mänskligt språk för att uttrycka sitt sinnelag. Ändå känner många människor som har haft andliga upplevelser och som själva sett Gud att detta särskilda namn inte lyckas återge Guds fullhet – det kan tyvärr inte hjälpas. Därför tilltalar människan inte längre Gud med något namn alls, utan bara kallar honom ”Gud”. Det är som att människans hjärta är fyllt av kärlek men också anfäktas av motsägelser, för människan vet inte längre hur Gud ska förklaras. Vad Gud är, är så ymnigt att det helt enkelt inte finns något sätt att beskriva det. Inget enskilt namn kan sammanfatta Guds sinnelag, och inget enskilt namn kan beskriva allt Gud har och är. Om någon frågar mig: ”Exakt vilket namn använder du?” Då svarar jag: ”Gud är Gud!” Är inte detta det bästa namnet på Gud? Sammanfattar inte det Guds sinnelag bäst? När nu så är fallet, varför lägger ni så mycket möda på att söka efter Guds namn? Varför ska ni bråka era hjärnor och försaka mat och sömn bara för ett namns skull? Den dag ska komma då Gud inte kallas Jehova eller Jesus eller Messias – han är då helt enkelt Skaparen. Då ska alla de namn han antagit på jorden upphöra, eftersom hans verk på jorden har upphört, och därefter kommer namnen inte att finnas mer. När allt hamnat under Skaparens herravälde, vilket behov skulle han då ha av något högst passande men ändå ofullkomligt namn? Söker du nu fortfarande efter Guds namn? Vågar du fortfarande påstå att Gud bara heter Jehova? Vågar du fortfarande påstå att Gud enbart kan kallas Jesus? Förmår du att bära hädelsens synd mot Gud? Du ska veta att Gud från början inte hade något namn. Han tog sig ett eller två eller många bara för att han hade verk att utföra och måste förvalta människosläktet. Vilket namn han än kallas, har han inte fritt valt det själv? Skulle han behöva dig, en av hans skapelser, för att avgöra det? Det namn Gud kallas är ett namn som stämmer överens med vad människan förmår att begripa, på mänskligt språk, men detta namn är inget som människan kan famna. Du kan bara säga att i himlen finns en Gud, att han heter Gud, att han är Gud själv med stor makt, att han är så vis, så upphöjd, så förunderlig, så oförklarlig och så allsmäktig. Sedan kan du inte säga mer – denna lilla smula är allt du kan känna till. Skulle därmed bara namnet Jesus kunna representera Gud själv? När de sista dagarna är inne måste Guds namn

---

förändras trots att det fortfarande är Gud som utför sitt verk, för det är en annan tidsålder.

Skulle Gud, som är störst i hela universum och i sfären ovan, fullt ut kunna förklara sig själv i köttslig gestalt? Gud klär sig själv i kött för att utföra ett skede av sitt verk. Det finns ingen särskild betydelse i denna köttsliga avbild – den saknar koppling till tidernas gång och har heller inget att göra med Guds sinnelag. Varför lät då inte Jesus sin bild finnas kvar? Varför lät han inte människor måla av honom så att bilden kunde föras vidare till senare generationer? Varför lät han inte människor erkänna hans bild som Guds avbild? Även om den mänskliga gestalten skapats till Guds avbild, skulle det inte ha varit möjligt för ett mänskligt utseende att representera Guds upphöjda avbild? När Gud blir kött kommer han helt enkelt ned från himlen till en viss kropp. Det är hans Ande som stiger ned i ett kött, genom vilket han utför Andens verk. Det är Anden som uttrycks i köttet, och det är Anden som utför sitt verk i köttet. Det verk som utförs i köttet återger Anden fullständigt, och kroppen är till för verket. Men det innebär inte att den köttsliga avbilden är en ersättning för den sanna bilden av Gud själv – det är varken syftet eller meningen med att Gud blir människa. Han blir människa enbart för att Anden ska finna en plats att vistas som passar hans verk, för att bättre kunna utföra sitt verk i köttet så att folk kan se hans gärningar, förstå hans sinnelag, höra hans ord och känna till hans verks underverk. Hans namn representerar hans sinnelag och hans ord representerar hans identitet. Men han har aldrig sagt att hans köttsliga utseende representerar hans avbild; det där är bara en mänsklig föreställning. De väsentliga aspekterna av Guds inkarnation är hans namn, hans verk, hans sinnelag och hans kön. De används för att representera hans förvaltning i den här tidsåldern. Hans köttsliga utseende har inget samband med hans förvaltning utan fanns bara till för hans verk vid den tidpunkten. Ändå är det omöjligt för den inkarnerade Guden att inte ha något visst utseende, och därför valde han en lämplig familj som skulle avgöra hans utseende. Om Guds utseende hade någon representativ betydelse, så skulle även alla med liknande drag representera Gud. Skulle inte det vara en flagrant missuppfattning? Jesu bild målades av människor för att människor skulle kunna dyrka honom. Vid den tiden gav inte den helige Ande några särskilda instruktioner, och människan förde så vidare det fantasiporträttet till vår tid. I enlighet med Guds ursprungliga avsikt borde människan sannerligen inte ha gjort så. Det är bara människans iver som har fått porträttet att

---

finnas kvar till vår tid. Gud är ande, och vad hans avbild är kommer människan i någon slutlig undersökning aldrig att kunna ringa in. Hans avbild kan enbart representeras av hans sinnelag. Vad gäller utseendet hos hans näsa, mun, ögon och hår så ligger de bortom din förmåga att ringa in. När Johannes mottog uppenbarelsen skådade han Människosonens gestalt: Ur hans mun kom ett skarpt, tveeggat svärd, hans ögon var som eldslågor, hans huvud och hår var vitt som vit ull, hans fötter liknade gyllene brons och ett bälte av guld fanns om bröstet. Fastän hans ord var ytterst livfulla var inte den bild av Gud han beskrev bilden av någon skapad varelse. Vad han såg var bara en syn, och inte utseendet hos någon person från den materiella världen. Johannes hade sett en syn, men han hade inte bevittnat Guds verkliga anblick. Guds människoblivna gestalt, som är en skapad varelses gestalt, är oförmögen att representera Guds sinnelag i dess helhet. När Jehova skapade människorna sade han att han gjorde dem till sin avbild och skapade man och kvinna. Vid det tillfället sade han att han gjorde man och kvinna till Guds avbild. Fastän människans gestalt liknar Guds avbild, kan man inte få detta till att betyda att människans utseende är Guds avbild. Inte heller kan du med mänskligt språk helt sammanfatta Guds avbild, för Gud är så upphöjd, så stor, så underbar och ofattbar!

När Jesus kom för att utföra sitt verk var det under den helige Andes ledning. Han gjorde som den helige Ande ville, och handlade inte i enlighet med den gammaltestamentliga lagens tidsålder eller i enlighet med Jehovas verk. Även om det verk Jesus kom att utföra inte var att följa Jehovas lagar eller Jehovas bud, var deras källa densamma. Det verk Jesus utförde representerade namnet Jesus och det representerade nådens tidsålder. Vad gäller det verk Jehova utförde så representerade det Jehova och det representerade lagens tidsålder. Deras verk var en och samme Andes verk i två olika tidsåldrar. Det verk Jesus utförde kunde bara representera nådens tidsålder, och det verk Jehova utförde kunde bara representera den gammaltestamentliga lagens tidsålder. Jehova bara vägledde Israels och Egyptens folk och alla folk bortom Israel. Jesu verk i den nytestamentliga nådens tidsålder var Guds verk under namnet Jesus då han vägledde tidsåldern. Om du säger att Jesu verk baserades på Jehovas, att han inte satte i gång något nytt verk och att allt han gjorde var i enlighet med Jehovas ord, i enlighet med Jehovas verk och Jesajas profetior, då vore Jesus inte den Gud som blev människa. Om det vore på det sättet han utfört sitt verk, då skulle han ha varit en apostel eller någon som arbetade för lagens tidsålder. Är det som

---

du säger, så hade Jesus inte kunnat inleda någon tidsålder och inte heller ha utfört något annat verk. På samma sätt måste den helige Ande i första hand utföra sitt verk genom Jehova, och den helige Ande hade inte kunnat utföra något nytt verk annat än genom Jehova. Det är fel av människan att förstå Jesu verk på det sättet. Om människor tror att Jesu verk utfördes i enlighet med Jehovas ord och Jesajas profetior, var då Jesus den inkarnerade Guden eller var han en av profeterna? Enligt detta synsätt hade det inte funnits någon nådens tidsålder och Jesus hade inte varit Guds inkarnation, då det verk han utförde inte kunde representera nådens tidsålder och bara kunde representera den gammaltestamentliga lagens tidsålder. Det kunde bara finnas en ny tidsålder när Jesus kom för att utföra ett nytt verk, för att sätta i gång en ny tidsålder, för att bryta igenom det verk som tidigare utförts i Israel och för att utföra sitt verk, inte enligt det verk Jehova utfört i Israel eller enligt hans gamla regler eller underkastat några regler alls, utan snarare för att utföra det nya verk han skulle utföra. Gud själv kommer för att inleda tidsåldern, och Gud själv kommer för att föra tidsåldern till dess slut. Människan är oförmögen att utföra verket att sätta i gång tidsåldern och avsluta tidsåldern. Om Jesus inte satt punkt för Jehovas verk efter sin ankomst, då hade det varit belägget för att han endast var en människa och inte förmådde att representera Gud. Just för att Jesus kom och avslutade Jehovas verk, fortsatte Jehovas verk och dessutom utförde sitt eget verk, ett nytt verk, visar det att det här var en ny tidsålder och att Jesus var Gud själv. De utförde två utpräglade olika skeden av verket. Det ena skedet utfördes i templet, och det andra utfördes utanför templet. Det ena skedet var att vägleda människans liv i enlighet med lagen, och det andra var att bära fram ett syndoffer. Dessa två skeden av verket var påfallande olika, det här skiljer den nya tidsåldern från den gamla och det är fullständigt riktigt att säga att de är två olika tidsåldrar. Platsen för deras verk var olika, verkets innehåll var olika och verkets mål var olika. Som sådana kan de dels in i två tidsåldrar: den nytestamentliga och den gammaltestamentliga, alltså den nya tidsåldern och den gamla. När Jesus kom gick han inte in i templet, vilket visar att Jehovas tidsålder hade tagit slut. Han trädde inte in i templet, eftersom Jehovas verk i templet var slut och inte behövde utföras mer, och att göra det igen vore att upprepa det. Bara genom att lämna templet därhän, inleda ett nytt verk och öppna en ny väg utanför templet kunde han föra Guds verk till dess höjdpunkt. Om han inte hade gått utanför templet för att utföra sitt verk så hade Guds verk stagnerat på templets grundvalar, och

---

då skulle det aldrig ha skett några nya förändringar. Jesus trädde därför inte in i templet när han kom, och utförde inte heller sitt verk i templet. Han utförde sitt verk utanför templet och tog sig fritt an sitt verk när han ledde lärjungarna. Guds uppbrott från templet för att utföra sitt verk betydde att Gud hade en ny plan. Hans verk skulle utföras utanför templet, och det skulle komma att bli ett nytt verk, utan begränsningar i genomförandet. Så snart Jesus kommit förde han Jehovas verk under den gammaltestamentliga tidsåldern till dess slut. Fastän de hade två olika namn var det samme Ande som utförde verkets båda skeden, och verket utfördes kontinuerligt. Liksom namnet var ett annat och verkets innehåll ett annat var tidsåldern en annan. När Jehova kom rädde Jehovas tidsålder, och när Jesus kom rädde Jesu tidsålder. Vid varje ankomst kallas Gud alltså vid ett visst namn, representerar en viss tidsålder och startar en ny väg. På varje ny väg antar han ett nytt namn vilket visar att Gud är ständigt ny och aldrig gammal samt att hans verk aldrig slutar fortskrida framåt. Historien rör sig alltid vidare och Guds verk rör sig alltid framåt. Om hans sextusenåriga förvaltningsplan ska nå sin slutpunkt måste den fortsätta fortskrida i riktning framåt. Varje dag måste han utföra nytt verk, varje år måste han utföra nytt verk. Han måste starta nya vägar, starta nya epoker, sätta i gång ett nytt och väldigare verk, och jämsides med dem måste han föra med sig nya namn och nya verk. Från ögonblick till ögonblick utför Guds Ande ett nytt verk, det klamrar sig aldrig fast vid gamla vanor och regler. Hans verk har heller aldrig avstannat, utan äger rum vid varje flyktigt ögonblick. Om du säger att den helige Andes verk är oföränderligt, varför bad då Jehova prästerna att tjäna honom i templet, medan Jesus inte trädde in i templet – trots det faktum att när han kom så sade människor också att han var översteprästen, att han var av Davids hus och även översteprästen och den store konungen? Och varför offrade han inte? Att träda in eller inte träda in i templet – är inte allt detta ett verk av Gud själv? Om Jesus, som människan inbillar sig det, skulle komma tillbaka i de sista dagarna och fortfarande heta Jesus, fortfarande komma på ett vitt moln och stiga ned bland människor i Jesu gestalt, skulle inte det vara en upprepning av hans verk? Är den helige Ande i stånd att klamra sig fast vid det gamla? Allt som människan tror på är uppfattningar, och allt som människan förstår är enligt bokstavstolkning och även enligt hennes fantasi. Detta strider mot principerna för den helige Andes verk och överensstämmer inte med Guds avsikter. Gud skulle inte verka på det sättet. Så dåraktig och enfaldig är inte Gud, och

---

hans verk är inte så banalt som du inbillar dig. Baserat på allt vad människan inbillar sig så ska Jesus komma på ett moln och stiga ned mitt ibland er. Ni ska få se honom som från sitt moln berättar för er att han är Jesus. Ni ska få se sårmärkena i hans händer, och ni ska känna igen honom som Jesus. Och han ska frälsa er igen, och han ska vare er väldige Gud. Han ska frälsa er, skänka er ett nytt namn och ge var och en av er en vit sten. Därefter ska ni få träda in i himmelriket och mottas i paradiset. Är inte dessa trosåskådningar mänskliga uppfattningar? Verkar Gud enligt människans uppfattningar, eller verkar han tvärtemot människans uppfattningar? Härrör inte alla mänskliga föreställningar från Satan? Har inte hela mänskligheten fördärvats av Satan? Om Gud utförde sitt verk enligt mänskliga uppfattningar, skulle han då inte bli Satan? Skulle han då inte vara av samma slag som sina skapelser? När nu hans skapelser har fördärvats så mycket av Satan att människan har blivit Satan förkroppsligad, skulle då inte Gud vara i förbund med Satan om han verkade i enlighet med det som hör Satan till? Hur kan människan fatta Guds verk? Därför skulle Gud aldrig verka enligt mänskliga uppfattningar och han skulle aldrig verka på de sätt du inbillar dig. Det finns de som säger att Gud själv sagt att han ska komma på ett moln. Det är sant att Gud själv sagt så, men vet du inte att ingen människa kan fatta Guds hemligheter? Vet du inte att ingen människa kan förklara Guds ord? Är du säker, utan skuggan av ett tvivel, att du fått insikt och upplysning av den helige Ande? Det var säkerligen inte så att den helige Ande visade dig detta så direkt. Var det den helige Ande som undervisade dig, eller fick dina egna uppfattningar dig att tänka så? Du sade: "Detta har Gud själv sagt." Men vi kan inte använda våra egna uppfattningar och tankar för att mäta Guds ord. Vad gäller de ord Jesaja talat, kan du med fullständig visshet förklara hans ord? Vågar du förklara hans ord? När du inte vågar förklara Jesajas ord, varför vågar du förklara de ord Jesus talade? Vem är mest upphöjd, Jesus eller Jesaja? Eftersom svaret är Jesus, varför förklarar du de ord Jesus talat? Skulle Gud berätta för dig om sitt verk i förväg? Inte någon enda skapad varelse känner till det, inte ens budbärarna i himlen, inte ens Människosonen, så hur skulle du kunna känna till det? Människan är för bristfällig. Det avgörande för er är nu att känna till verkets tre stadier. Från Jehovas verk till Jesu verk, och från Jesu verk till det nuvarande stadiets verk — de här tre stadierna utgör en löpande tråd som omfattar hela skalan av Guds förvaltning, och de är allesamman en enda Andes verk. Sedan världens skapelse har Gud ständigt varit verksam med att förvalta mänskligheten.

Han är början och slutet, han är den förste och den siste, och han är den som börjar en tidsålder och den som avslutar tidsåldern. Verkets tre stadier, i olika tider och på olika platser, är omisskännligt en enda Andes verk. Alla dessa som skiljer de här tre stadierna åt är motståndare till Gud. Nu är det nödvändigt för dig att förstå att hela verket, från det första stadiet fram till i dag, är en enda Guds verk, en enda Andes verk. Om den saken kan det inte råda något tvivel.

Inkarnationens hemlighet (1)

I nådens tidsålder banade Johannes väg för Jesus. Johannes kunde inte utföra Guds verk utan gjorde bara människans plikt. Även om Johannes var Herrens förelöpare kunde han inte företräda Gud; han var bara en människa som användes av den helige Ande. När Jesus blivit döpt sänkte sig den helige Ande ner över honom som en duva. Då inledde han sitt verk, det vill säga, då började han bedriva Kristi verksamhet. Det var därför han antog Guds identitet, för det var från Gud han kom. Det spelar ingen roll hurdan hans tro var dessförinnan — den må ha varit svag ibland och stark ibland — för allt det hörde till det normala mänskliga liv han levde innan han startade sin verksamhet. När han blivit döpt (alltså smord) var Guds makt och härlighet genast hos honom, och så inledde han sin gärning. Han kunde göra tecken och under, utföra mirakel, och han hade makt och myndighet därför att han agerade direkt å Guds vägnar; han utförde Andens verk i Andens ställe och uttryckte Andens röst. Därför var han Gud själv; detta är obestridligt. Johannes var en person som användes av den helige Ande. Han kunde inte företräda Gud, och inte heller var det möjligt för honom att företräda Gud. Om han hade velat göra det skulle inte den helige Ande ha tillåtit det, eftersom Johannes inte var i stånd att göra det arbete som Gud hade för avsikt att utföra. Kanske fanns det mycket i honom som var ett uttryck för människans vilja eller någonting som var avvikande; han kunde i alla fall under inga omständigheter direkt företräda Gud. Hans misstag och felaktigheter representerade bara honom själv, men hans verksamhet var representativ för den helige Ande. Likväl kan man inte säga att han som helhet företrädde Gud. Skulle hans avvikelse och felaktighet också representera Gud? Att ha fel då man företräder människan är normalt, men att vara avvikande då man företräder Gud — vore inte det att vanhedra honom? Vore inte det att häda den helige Ande? Den helige Ande låter inte utan vidare människan ställa sig på Guds plats, även om andra upphöjer henne. Om hon inte är Gud kan hon inte stå fast i längden. Den helige Ande låter inte människan representera Gud som hon behagar! Det var till exempel den helige Ande som vittnade om Johannes och det var den helige Ande som uppenbarade för honom att han skulle vara den som beredde väg för Jesus, men det verk som den helige Ande utförde i honom var väl avpassat. Allt som begärdes av Johannes var att han skulle vara Jesu vägröjare och bereda vägen för honom. Det vill säga, den helige Ande godkände bara hans verksamhet med att bereda väg och lät honom bara utföra detta

---

arbete — någon annan verksamhet tilläts han inte bedriva. Johannes representerade Elia och han var en profet som banade väg. Den helige Ande stöttade honom i detta; så länge hans verksamhet bestod i att bana väg hade han den helige Andes gillande. Men om han hade gjort anspråk på att vara Gud själv och sagt att han hade kommit för att avsluta återlösningens verk, skulle den helige Ande ha varit tvungen att fostra honom. Oavsett hur viktig Johannes gärning var, och oaktat att den var godkänd av den helige Ande, så var den inte utan begränsningar. Även om den helige Ande mycket riktigt godkände hans verksamhet, så var den makt han fått vid det tillfället begränsad till hans vägröjande. Han kunde inte bedriva någon annan verksamhet alls, för han var inte Jesus utan bara Johannes som beredde vägen. Den helige Andes vittnesbörd är alltså fundamentalt, men det arbete som den helige Ande tillåter att människan utför är ännu mer avgörande. Hade inte Johannes fått ett starkt vittnesbörd om sig vid den tiden? Var inte hans verksamhet också betydelsefull? Men hans gärning kunde inte övergå Jesu gärning, för han var inte mer än en människa som användes av den helige Ande och kunde inte direkt företräda Gud. Därför var det arbete han utförde begränsat. När han hade fullgjort arbetet med att bana väg var det ingen som fortsatte hans vittnesbörd, ingen ny verksamhet följde, och när Guds eget verk inleddes försvann han ur bilden.

Det finns en del som är besatta av onda andar och ropar ut med hög röst: "Jag är Gud!" Men i sista änden blir de avslöjade, för de har fel när det gäller vem de företräder. De företräder Satan och den helige Ande fäster inget avseende vid dem. Oavsett hur högt du upphöjer dig själv eller hur högt du ropar så är du ändå en skapad varelse och du tillhör Satan. Jag ropar aldrig ut: "Jag är Gud, jag är Guds älskade son!" Men det arbete jag utför är Guds verk. Behöver jag ropa? Det finns inget behov av någon upphöjelse. Gud utför själv sitt eget verk och har inget behov av att någon människa beviljar honom en viss status eller ger honom någon hederstitel: hans verk representerar hans identitet och ställning. Var inte Jesus Gud själv innan han döptes? Var han inte det kött som Gud inkarnerat? Inte kan man väl säga att det var först sedan han fått vittnesbörd om sig som han blev Guds enfödde son? Fanns det inte en människa vid namn Jesus redan långt innan han började sin verksamhet? Du är oförmögen att frambringa nya vägar eller att företräda Anden. Du kan inte uttrycka Andens verk eller de ord han talar. Du är oförmögen att utföra det arbete som Gud själv utför, och du är oförmögen att utföra Andens verk. Guds visdom, under och

---

outgrundlighet, liksom hela det sinnelag som Gud tuktar människan med — allt detta ligger bortom vad du förmår uttrycka. Därför vore det meningslöst för dig att försöka göra anspråk på att vara Gud; du skulle bara ha namnet och inget av substansen. Gud själv har kommit men ingen känner igen honom, och likväl fortsätter han sitt verk och gör det som företrädare för Anden. Det spelar ingen roll om ni kallar honom människa eller Gud, Herren eller Kristus, eller om ni kallar henne syster. Det arbete han utför är Andens verk och det är liktydigt med Guds eget verk. Han bryr sig inte om vad människan kallar honom vid för namn. Kan namnet bestämma hans verk? Vad Gud anbelangar så är han det kött som Guds ande inkarnerat oavsett vad du kallar honom; han representerar Anden och är godkänd av Anden. Om du inte kan bereda väg för en ny tidsålder, avsluta den gamla, inleda en ny tidsålder eller utföra nytt verk, då kan du inte kallas Gud!

Inte ens en människa som används av den helige Ande kan företräda Gud själv. Det innebär inte bara att en sådan människa inte kan företräda Gud, utan också att det arbete hon utför inte direkt kan representera honom. Mänsklig erfarenhet kan med andra ord inte placeras direkt inom Guds förvaltning och den kan inte representera Guds förvaltning. Det arbete som Gud själv utför är hela det arbete han avser att utföra i sin egen förvaltningsplan och det hänför sig till den stora förvaltningen. Det arbete som utförs av människan (alltså av folk som används av den helige Ande) består i att hon bidrar med sin individuella erfarenhet. Det består i att hitta en ny erfarenhetsväg bortom den som trampats av dessa som gått före, och att under den helige Andes vägledning visa sina bröder och systrar vägen. Vad dessa människor bidrar med är sin personliga erfarenhet eller andliga människors andliga skrifter. Även om de här människorna används av den helige Ande har det arbete de utför inget att göra med det stora förvaltningsverket i den sextusenåriga planen. De tillhör bara den kategori som den helige Ande under olika perioder utsett att leda människorna i Andens ström, till dess de funktioner de kan fylla är slut eller tills deras liv tar slut. Det enda de gör är att bereda en lämplig väg för Gud själv eller att fortsätta en viss aspekt av Guds förvaltning på jorden. I sig själva är de här människorna oförmögna att utföra det större verk som hans förvaltning innebär. Inte heller kan de öppna upp nya utvägar, och än mindre kan någon av dem slutföra hela Guds verk från den föregående tidsåldern. Därför representerar det arbete de utför bara en skapad varelse som gör sin uppgift och kan

---

inte representera Gud själv då han utför sin verksamhet. Det beror på att det arbete de utför skiljer sig från det som Gud själv utför. Att starta en ny tidsålder är något som ingen människa kan göra i Guds ställe. Det kan inte göras av någon annan än Gud själv. Allt det arbete människan utför består i att göra sin plikt som skapad varelse och görs när hon drivs eller blir upplyst av den helige Ande. Den vägledning som de här individerna bidrar med består uteslutande i att visa människor hur de ska utöva sin tro i det dagliga livet och hur de ska handla i harmoni med Guds vilja. Människans verk inbegriper inte Guds förvaltning och representerar inte heller Andens verk. Witness Lees och Watchman Nees uppgift var till exempel att visa vägen. Vare sig vägen var ny eller gammal baserade sig verksamheten på principen att hålla sig till Bibeln. Oavsett om det gällde att återupprätta en lokal församling eller att skapa en lokal församling handlade deras verksamhet om församlingsetablering. Det arbete de utförde var en fortsättning på det verk som Jesus och hans apostlar hade lämnat oavslutat eller inte utvecklat vidare under nådens tidsålder. Vad de gjorde var att återupprätta det som Jesus tidigt i sin verksamhet hade uppmanat de generationer som kom efter honom att göra, exempelvis att hålla huvudet täckt, låta döpa sig, bryta bröd eller dricka vin. Man skulle kunna säga att deras uppgift var att hålla sig till Bibeln och söka vägar inuti Bibeln. De gjorde inga nya framsteg av något slag. I deras arbete kan man följaktligen bara se upptäckten av nya vägar i Bibeln liksom bättre och mer realistiska sätt att utöva tron. Men man kan inte finna i deras arbete vad Gud vill idag, och än mindre kan man finna det nya verk som Gud planerar att utföra i de sista dagarna. Det beror på att den väg de vandrade fortfarande var en gammal väg — där fanns ingen förnyelse och ingen utveckling. De fortsatte att hålla fast vid Jesu korsfästelses verklighet, uppmana folk att vända om och bekänna sina synder, hålla fast vid orden att den som är ståndaktig intill änden ska bli frälst och att mannen är kvinnans överhuvud och att kvinnan måste lyda sin make, samt i än högre grad hålla fast vid den traditionella uppfattningen att systrar inte kan predika utan endast lyda. Om man hade fortsatt att följa ett sådant ledarskap skulle den helige Ande aldrig ha kunnat utföra något nytt verk, göra människor fria från dogmer eller leda dem in i ett rike av frihet och skönhet. Därför måste denna etapp av verket, som förändrar tidsåldern, utföras och uttalas av Gud själv; ingen människa kan göra det i hans ställe. Hittills har hela den helige Andes verksamhet utanför denna ström stannat av, och de som användes av den helige Ande har tappat orienteringen.

Eftersom det arbete som utförs av de människor den helige Ande använder skiljer sig från det arbete som utförs av Gud själv, skiljer sig följaktligen också deras identiteter och de personer å vars vägnar de agerar. Det beror på att det arbete den helige Ande har för avsikt att utföra är annorlunda, och därför beviljas de som likaledes utför arbete olika identiteter och status. De människor som används av den helige Ande kan även göra en del nya uppgifter och avskaffa en del uppgifter som utfördes i den föregående tidsåldern, men det de gör kan inte uttrycka Guds sinnelag och vilja i den nya tidsåldern. De arbetar bara för att avskaffa den föregående tidsålderns arbete och inte för att göra nytt verk i syfte att direkt företräda sinnelaget hos Gud själv. Oavsett hur många föråldrade ritualer de avskaffar eller hur många nya ritualer de introducerar, företräder de följaktligen ändå människan och skapade varelser. När Gud själv verkar, förklarar han emellertid inte genast att den gamla tidsålderns religiösa bruk är avskaffade eller tillkännager direkt att en ny tidsålder börjat. Han är direkt och rättfram i sitt handlande. Han är rakt på sak då han utför det verk han har för avsikt att utföra; det vill säga, han ger genast uttryck åt det verk som han har startat, utför genast sitt arbete så som han avsett från början och uttryckt sitt väsen och sitt sinnelag. Sett ur människans synvinkel är hans sinnelag och därmed också hans verksamhet annorlunda än i forna tider. Men sett ur Guds eget perspektiv är det här bara en fortsättning och vidareutveckling av hans verk. När Gud själv är verksam talar han sitt ord och startar det nya verket direkt. När människan verkar är det däremot efter moget övervägande och studier, eller också är det en förlängning av kunskap och systematisering av åtgärder som grundar sig på andras arbete. Kärnan i det arbete människan utför är alltså att följa en etablerad ordning och att "gå gamla stigar i nya skor". Detta innebär att även den stig som de människor som användes av den helige Ande gick bygger på den väg som Gud själv anlade. Så när allt kommer omkring är människan fortfarande människa och Gud är fortfarande Gud.

Johannes föddes enligt ett löfte, ungefär som Isak föddes åt Abraham. Han banade väg för Jesus och utförde mycket arbete, men han var inte Gud. Snarare var han en av profeterna, eftersom han bara banade vägen för Jesus. Hans gärning var också betydelsefull och det var först efter det att han banat väg som Jesus officiellt inledde sin verksamhet. I själva verket arbetade han bara för Jesus, och det arbete han utförde tjänade Jesu verksamhet. När han hade slutat bana vägen inledde Jesus sitt verk, ett

---

verk som var nyare, mer konkret och mer detaljerat. Johannes utförde bara den inledande delen av verket; det mesta av det nya verket var det Jesus som gjorde. Även Johannes utförde nytt verk, men det var inte han som inledde en ny tidsålder. Johannes föddes enligt ett löfte och han fick sitt namn av ängeln. När det begav sig ville somliga ge honom sin far Zakarias namn, men hans mamma tog till orda och sa: "Det här barnet kan inte få det namnet. Han ska heta Johannes." Allt detta skedde på den helige Andes befallning. Men varför kallades Johannes i så fall inte Gud? Jesus fick också sitt namn på den helige Andes befallning, han föddes av den helige Ande, och han föddes enligt den helige Andes löfte. Jesus var Gud, Kristus, och Människosonen. Men Johannes verk var också viktigt, så varför kallades inte han Gud? Exakt vad var skillnaden mellan Jesu verksamhet och Johannes verksamhet? Var det enda skälet att Johannes var den som beredde väg för Jesus? Eller att detta hade förutbestämts av Gud? Trots att även Johannes sa: "Omvänd er, för himmelriket är nära", och trots att även han predikade evangeliet om himmelriket, utvecklades inte hans verksamhet vidare utan utgjorde bara en början. Jesus inledde däremot en ny tidsålder såväl som avslutade den gamla, och dessutom fullbordade han den gammaltestamentliga lagen. Det verk han utförde var större än det Johannes gjorde, och inte nog med det utan han kom för att återlösa hela mänskligheten — den etappen i verket genomförde han. Vad Johannes anbelangar så beredde han bara vägen. Även om hans verk var betydande, hans ord många och de lärjungar som följde honom talrika, gjorde hans verksamhet inte mer än gav människan en nystart. Hon fick aldrig livet, vägen eller djupare sanningar av honom, och inte heller gav han henne någon förståelse av Guds vilja. Johannes var en stor profet (Elia) som öppnade upp ny terräng för Jesu verksamhet och förberedde de utvalda; han var nådens tidsålders förelöpare. Sådant kan man inte bli varse enbart genom att iaktta en persons normala mänskliga yttre. Detta är så mycket mer träffande då även Johannes utförde arbete som var riktigt ansenligt och dessutom hade han fötts enligt den helige Andes löfte och hans arbete var godkänt av den helige Ande. Mot den bakgrunden är det endast genom det arbete de utför som man kan skilja mellan deras respektive identiteter, för man kan inte avgöra en människas inre väsen av hennes utseende, och det finns inte heller något sätt för människan att förvissa sig om vad som är den helige Andes vittnesbörd. Det arbete som Johannes utförde och det som Jesus utförde skilde sig åt och var av olika slag. Det är av detta som man kan avgöra om Johannes var Gud eller

---

inte. Jesu verk var att initiera, att fortsätta, att avsluta och att förverkliga. Han genomförde vart och ett av dessa steg, medan Johannes uppgift bara var att åstadkomma en början. I början spred Jesus evangelium och predikade omvändelsens väg, och sedan fortsatte han med att döpa människor, bota sjuka och kasta ut onda andar. Slutligen återlöste han mänskligheten från synden och fullbordade sitt verk för hela tidsåldern. Han färdades också runt till alla platser, predikade för människorna och spred evangeliet om himmelriket. I det avseendet var han och Johannes lika. Skillnaden var att Jesus inledde en ny tidsålder och gav mänskligheten nådens tidsålder. Från hans läppar kom ordet om hur människan skulle utöva sin tro och vilken väg hon skulle följa i nådens tidsålder, och sist av allt avslutade han frälsningsverket. Detta verk skulle Johannes aldrig ha kunnat utföra. Därför var det Jesus som utförde Guds eget verk, och det är han som är Gud själv och som direkt företräder Gud. Människor föreställer sig att alla dessa som föds enligt ett löfte, som föds av Anden, som godkänns av Anden och som öppnar upp nya utvägar är Gud. Enligt det resonemanget skulle även Johannes vara Gud, liksom Moses, Abraham och David — allesamman skulle vara Gud. Kan man annat än skratta åt det?

Innan Jesus inledde sin verksamhet var han också bara en vanlig människa som handlade i enlighet med vadhelst den helige Ande gjorde. Oavsett om han på den tiden var medveten om sin egen identitet eller inte, lydde han allt som kom från Gud. Den helige Ande avslöjade aldrig hans identitet innan hans verksamhet började. Det var först efter det att han inlett sin predikoverksamhet som han avskaffade dessa regler och lagar, och det var inte förrän han officiellt började bedriva sin verksamhet som hans ord blev genomsyrat av myndighet och makt. Först efter det att han startat sin verksamhet inleddes hans arbete med att frambringa en ny tidsålder. Dessförinnan var den helige Ande dold i hans inre i tjugonio år, och under den tiden företrädde han bara en människa och hade inte Guds identitet. Guds verk inleddes med att han arbetade och bedrev sin predikoverksamhet; han utförde sin uppgift enligt sin inre plan utan att bry sig om hur mycket människan visste om honom, och det arbete han utförde var direkt å Guds vägnar. Vid den tiden frågade Jesus människorna runt honom: "Vem menar ni att jag är?" De svarade: "Du är den störste av profeter och vår strålande läkare." Andra svarade: "Du är vår överstepräst", och så vidare. Man gav alla sorters svar och några menade till och med att han var Johannes, att han var Elia. Då vände sig Jesus till

---

Simon Petrus och frågade: "Vem säger du att jag är?" Petrus svarade: "Du är Kristus, den levande Gudens son." Från den stunden blev människor medvetna om att han var Gud. När hans identitet blev känd var det Petrus som först blev medveten om detta och det var hans mun som uttryckte det i ord. Då förklarade Jesus: "Ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen." Det arbete han utförde efter att ha blivit döpt — oavsett om andra kände till detta eller inte — var å Guds vägnar. Han kom i syfte att genomföra sitt verk, inte för att uppenbara sin identitet. Det var först efter det att Petrus talade om hans identitet som den blev offentligt känd. Oavsett om du var medveten om att han var Gud själv så inledde han sin gärning när tiden var inne. Och oavsett om du kände till det, fortsatte han ändå sitt verk som tidigare. Även om du förnekade det, skulle han ändå utföra sitt arbete och göra det när tiden var inne. Han kom för att göra sin uppgift och bedriva sin verksamhet, inte för att människan skulle lära känna hans kött utan för att hon skulle ta emot hans verk. Om du inte har insett att den etapp av verket som genomförs idag är Guds verk, beror det på att du saknar vision. Men du kan inte förneka denna etapp i verket; att du inte erkänner det är inget bevis för att den helige Ande inte är verksam eller att hans verk är felaktigt. Det finns de som till och med jämför det nuvarande verket med Jesu verksamhet i Bibeln och använder allt som inte stämmer överens för att förneka detta stadium av verket. Är de inte blinda som gör på det viset? Det som finns dokumenterat i Bibeln är begränsat; det kan inte representera Guds verk i dess helhet. De fyra evangelierna innehåller sammanlagt mindre än hundra kapitel och i dem finns ett antal händelser beskrivna, som exempelvis hur Jesu förbannande av fikonsträdet, Petrus trefaldiga förnekande av Herren, Jesu framträdande för lärjungarna efter sin korsfästelse och uppståndelse, hans undervisning om fasta, undervisning om bön och undervisning om skilsmässa, Jesu födelse och släkttavla, Jesu utväljande av lärjungarna och så vidare. Men folk värdesätter dem som skatter och jämför till och med dagens verk mot dem. De tror till och med att det här var allt Jesus gjorde i sitt liv, som om Gud bara var kapabel att göra precis så mycket och ingenting mer. Är inte det absurt?

Den tid Jesus hade på jorden var trettiofyra och ett halvt år, han levde alltså på jorden i trettiofyra och ett halvt år. Endast tre och ett halvt år av denna tid ägnade han åt att bedriva sin predikoverksamhet; resten av tiden levde han helt enkelt ett vanligt mänskligt liv. Han deltog i gudstjänsterna i synagogan och där lyssnade han till

---

prästernas utläggningar av Skriften och till andras predikningar. Han lärde sig mycket om Bibeln; han var inte född med denna kunskap utan inhämtade den enbart genom att läsa och lyssna. Det står klart nedtecknat i Bibeln att han som tolvåring ställde frågor till lärarna i synagogan: Vad profeterade de forntida profeterna? Hur är det med Mose lagar? Gamla testamentet? Och det här med att människan tjänar Gud i prästerliga dräkter i templet? ... Han ställde många frågor för han hade varken kunskap eller insikter. Även om han var avlad av den helige Ande föddes han som en helt vanlig människa; trots att han hade vissa speciella egenskaper, var han en vanlig människa. Hans visdom ökade successivt i takt med han mognade och blev äldre, och han genomgick en vanlig människas livsfaser. I folks fantasi hade Jesus tydligen varken någon barndom eller ungdom, utan han började leva som en trettioårig man redan när han föddes, och han korsfästes efter att ha fullbordat sin gärning. Förmodligen gick han inte igenom en vanlig människas livsfaser; han varken åt eller umgicks med andra människor, och det var inte lätt för folk att fånga en skymt av honom. Förmodligen var han en udda syn som skulle skrämma dem som såg honom, för han var Gud. Folk tror att Gud som kommer i mänsklig gestalt definitivt inte lever som en normal människa gör; de tror att han är ren utan att behöva borsta tänderna eller tvätta ansiktet eftersom han är en helig person. Är inte detta helt och hållet mänskliga föreställningar? Bibeln berättar ingenting om Jesu liv som människa, utan bara om hans gärning, men det är inget bevis för att han inte besatt en normal mänsklighet eller att han inte levde ett normalt mänskligt liv innan han blev trettio år. Officiellt inledde han sin verksamhet vid tjugonio års ålder, men det innebär inte att man kan avskriva hela hans liv som människa dessförinnan. Bibeln uteslöt bara den perioden i sina dokument; eftersom det var hans liv som en vanlig människa och inte perioden för hans gudomliga gärning, fanns det inget behov av att skriva ner det. Innan Jesus döptes verkade nämligen inte den helige Ande direkt, utan bevarade honom bara i hans liv som vanlig människa tills den dag det var dags för honom att utföra sin verksamhet. Trots att Jesus var Gud i mänsklig gestalt genomgick han samma mognadsprocess som alla vanliga människor. Den här mognadsprocessen togs inte med i Bibeln. Den utelämnades därför att den inte kunde vara till någon större hjälp för människans tillväxt i livet. Tiden innan han döptes var en förborgad period då han inte gjorde några tecken och under. Det var först efter dopet som Jesus inledde hela arbetet med människans återlösning, en verksamhet som är riklig och fylld av nåd,

---

sanning, kärlek och barmhärtighet. När denna verksamhet började var också exakt då nådens tidsålder inleddes; det var skälet till att det skrevs ner och fördes vidare till vår tid. Syftet var att öppna en utväg och föra allt till förverkligande så att dessa som levde i nådens tidsålder skulle kunna vandra nådens tidsålders väg och korsets väg. Fastän det kommer från dokument som nedtecknats av människan är allting fakta, med undantag för små fel som man kan hitta här och där. Men de här skrifterna kan ändå inte sägas vara osanna. Allt det som är nedtecknat är fakta, det är bara det att människor gjorde misstag när man skrev ner det. Det finns de som kommer att säga att om nu Jesus var en person med vanliga normala mänskliga egenskaper, hur är det då möjligt att han kunde göra tecken och under? De fyrtio dagarnas frestelse som Jesus utstod var ett mirakulöst tecken, något som ingen vanlig människa skulle kunnat uthärda. Hans fyrtio dagar långa frestelse var av samma natur som den helige Andes verksamhet; hur kan då någon säga att det inte fanns det minsta övernaturliga i honom? Hans förmåga att göra tecken och under visar inte att han var en övermänniska och inte någon vanlig människa; det handlar bara om att den helige Ande var verksam i en vanlig människa som han och därmed gjorde det möjligt för honom att göra underverk och ännu större ting. Innan Jesus inledde sin predikoverksamhet — eller som Bibeln säger: innan Anden sänkte sig ner över honom — var Jesus bara en vanlig människa och inte på något vis övernaturlig. På så sätt kommer människan att tro att den inkarnerade Gudens kött inte besitter normal mänsklighet och tror därmed felaktigt att inte den inkarnerade Guden är mänsklig. När Gud kommer till jorden är förvisso det arbete han utför och allt människan ser av honom övernaturligt. Allt vad du ser med dina ögon och hör med dina öron är övernaturligt, eftersom hans verk och hans ord är obegripliga och ouppnåeliga för människa. Om något kommer till jorden från himlen, hur kan det då vara annat än övernaturligt? När himmelrikets hemligheter kommer till jorden, hemligheter som är ofattbara och outgrundliga för människan, hemligheter som är alltför förunderliga och visa — är de inte allesamman övernaturliga? Men du ska veta att hur övernaturligt det än är så utför han allting i en normal människas gestalt. Det kött som Gud inkarnerat är alltigenom mänskligt; om han inte vore det skulle han inte vara Gud inkarnerad. Jesus gjorde många underverk på sin tid. Den tidens israeliter såg allt möjligt övernaturligt; de skådade änglar och himmelska budbärare och de hörde Jehovas röst. Var inte allt detta övernaturligt? Idag är det förvisso en del onda anda som använder sig av

---

övernaturliga företeelser för att lura människan; det är inget annat än efterapning från deras sida, att förleda människan med hjälp av verk som inte den helige Ande utför idag. Många onda andar härmar underverken och botandet av sjukdomar; detta är inget annat än de onda andarnas verk, för den helige Ande gör inte längre sådant idag, och alla dessa som har efterapat den helige Andes verk sedan den tiden och framåt är verkligen onda andar. All den verksamhet som utfördes i Israel på den tiden var av övernaturlig natur, men den helige Ande verkar inte på det sättet idag, så om det sker något sådant så är det Satans verk, Satans störning, som kommer från onda andar. Men du kan inte säga att allt som är övernaturligt härrör från onda andar — det beror på i vilken tidsålder Guds verksamhet äger rum. Se till exempel på den inkarnerade Gudens verksamhet idag: vilken aspekt av den är inte övernaturlig? Hans ord är obegripliga och ouppnåeliga för dig, och det arbete han utför kan inte utföras av någon människa. Vad han förstår har inte människan någon möjlighet att förstå, och vad gäller hans kunskap vet inte människa varifrån den kommer. Det finns en del som säger: ”Jag är också vanlig på samma sätt som du, men hur kommer det sig att jag inte vet vad du vet? Jag är äldre och har mer erfarenhet, men hur kan du känna till det som jag inte känner till?” Vad människan anbelangar så är allt detta sådant som hon inte har någon möjlighet att uppnå. Sedan finns det de som säger: ”Ingen känner till den verksamhet som bedrevs i Israel; hur kommer det sig att du vet? Inte ens bibeltolkare kan ge någon förklaring; hur kommer det sig att du vet?” Är inte allt detta övernaturligt? Han har inte stött på några under, men likväl vet han allt och ordet kommer till honom med allra största lätthet. Är inte det övernaturligt? Hans verk övergår allt som kött kan uppnå. Det är utom räckhåll för varje köttslig människas tankar och fullkomligt ofattbart för det mänskliga sinnets resonemang. Trots att han aldrig har läst Bibeln förstår han Guds verk i Israel. Och trots att han står på jorden när han talar, talar han om den tredje himlens hemligheter. När människan läser dessa ord kommer hon att överväldigas av denna känsla: Är inte detta den tredje himlens språk?” Är inte allt detta saker som övergår vad en vanlig människa är kapabel att uppnå? När Jesus på den tiden fastade i fyrtio dagar, var inte det övernaturligt? Om du säger att fyrtio dagars fasta under alla omständigheter är något övernaturligt, ett verk av onda andar, har du då inte fördömt Jesus? Innan han inledde sin verksamhet var han som en vanlig människa. Han gick också i skolan; hur skulle han annars ha lärt sig att läsa och skriva? När Gud blev kött, var Anden dold i köttet. Men

---

eftersom han var en vanlig människa var det nödvändigt för honom att genomgå en process av tillväxt och mognad, och det var först när hans kognitiva förmåga hade mognat och han kunde särskilja saker och ting som han kunde betraktas som en vanlig man. Det var först sedan hans mänskliga natur hade mognat som han kunde inleda sin gärning. Hur skulle han kunnat bedriva sin verksamhet medan hans normala mänskliga natur fortfarande var omogen och han inte kunde resonera förnuftigt? Inte kunde han väl förväntas bedriva sin verksamhet vid sex eller sju års ålder! Varför manifesterade sig inte Gud öppet så snart han blev kött? Det berodde på att hans kötts mänskliga natur fortfarande var omogen; han besatt ännu inte sitt kötts kognitiva processer och inte heller detta kötts normala mänsklighet. Innan han kunde påbörja sitt verk var det följaktligen absolut nödvändigt att han hade normala mänskliga egenskaper och en normal människas sunda förnuft — i så hög grad att han var tillräckligt rustad för att kunna ta itu med sin gärning i köttet. Om han inte varit uppgiften mogen skulle han varit tvungen att fortsätta växa och mogna. Om Jesus hade inlett sin verksamhet vid sju eller åtta års ålder, skulle han då inte ha betraktats som ett underbarn? Skulle inte allt folket ha sett honom som ett barn? Vem skulle ha funnit honom övertygande? Ett barn på sju eller åtta år som inte var högre än talarstolen framför honom — hade han varit lämpad att predika? Innan hans normala mänsklighet mognat var han inte uppgiften vuxen. Eftersom hans mänsklighet fortfarande var omogen var en betydande del av uppgiften helt enkelt utom räckhåll för honom. Guds andes verksamhet i köttet styrs också av sina egna principer. Först när han försetts med den normala mänskligheten kan han ta itu med uppgiften och ta på sig det ansvar han fått av Fadern. Först då kan han börja sitt arbete. Mycket av det som hände i antiken var obegripligt för Jesus när han var barn, och det var enbart genom att ställa frågor till lärarna i synagogan som han kom att förstå. Hur skulle han kunnat undgå att göra misstag om han hade börjat sin verksamhet så snart han lärt sig prata? Inte hade väl Gud rimligen kunnat göra fel? Därför var det först när han var förmögen att verka som han började sin verksamhet; han utförde inte något verk förrän han var fullt kapabel att ta sig an det. Vid tjugonio års ålder var Jesus redan mycket mogen och hans mänsklighet var tillräcklig för att ta itu med det verk han skulle utföra. Det var först då som den helige Ande, som varit dold i trettio år, började uppenbara sig och Guds ande officiellt började verka i honom. Då hade Johannes ägnat sju år åt förberedelser för att öppna upp vägen för honom, och när

---

han avslutat sitt arbete kastades han i fängelse. Då hamnade hela ansvaret på Jesus. Om han hade tagit på sig denna uppgift vid tjugott eller tjugotvå års ålder, när hans mänsklighet fortfarande var bristfällig, när han bara precis hade blivit vuxen och det var mycket han fortfarande inte förstod, skulle han inte ha klarat att ta över kontrollen. Johannes hade redan varit verksam en tid innan Jesus inledde sin gärning och vid det laget var Jesus redan i medelåldern. Vid den åldern var hans normala mänsklighet tillräcklig för att ge sig i kast med det arbete han hade att utföra. Idag har den inkarnerade Guden också normal mänsklighet och fastän denna mänsklighet är långt ifrån mogen i jämförelse med er, är den redan tillräcklig för att ta itu med hans arbete. Detaljerna kring dagens verk är inte alltigenom desamma som på Jesu tid. Varför valde Jesus ut de tolv lärjungarna? Det var helt och hållet till stöd för hans verksamhet och i samförstånd med den. Syftet var dels att skapa en grundval för hans arbete då, dels att lägga grunden för hans verk under kommande dagar. Att välja ut de tolv lärjungarna var Jesu vilja eftersom det var Guds egen vilja för verket på den tiden. Han trodde att han skulle välja ut de tolv lärjungarna och sedan leda dem att predika på varje plats. Men idag finns det inget sådant behov av detta bland er! När den inkarnerade Guden är verksam i köttet finns det många principer, och det är mycket som människan helt enkelt inte förstår; människan utgår ständigt från sina egna åsikter för att bedöma Gud eller för att ställa orimliga krav på honom. Än idag är många människor totalt omedvetna om att deras kunskap uteslutande består av deras egna åsikter. Oavsett i vilken tid eller på vilken plats Gud tar mänsklig gestalt är principerna för hans verksamhet i köttet desamma. Han kan inte bli kött och samtidigt överskrida köttet i sin verksamhet; än mindre kan han bli kött och samtidigt inte vara verksam inom köttets normala mänsklighet. I så fall skulle meningen med Guds inkarnation upplösas i intet, och Ordets människoblivande skulle bli helt meningslöst. För övrigt är det bara Fadern i himlen (Anden) som känner till Guds inkarnation, ingen annan, inte ens köttet själv eller himlens budbärare. I och med detta är Guds verk i köttet desto mer normalt och desto mer kapabelt att visa att Ordet verkligen har blivit kött och att detta kött är en vanlig och normal människa.

Någon kanske undrar: "Varför måste tidsåldern inledas av Gud själv? Kan inte en skapad varelse göra det i hans ställe?" Ni är alla medvetna om att Gud blir kött i det uttalade syftet att starta en ny tidsålder, och när han startar en ny tidsålder har han

---

naturligtvis samtidigt avslutat den föregående tidsåldern. Gud är begynnelsen och änden; det är han själv som sätter i gång sitt verk och därför måste det också vara han själv som avslutar den föregående tidsåldern. Detta är beviset på hans seger över Satan och hans erövring av världen. Varje gång han själv är verksam bland människorna är det början på en ny kamp. Om inte ett nytt verk började skulle det naturligtvis inte bli något slut på det gamla verket. Och när inte det gamla verket avslutats visar det att kampen mot Satan inte är över än. Det är bara om Gud själv kommer och genomför nytt verk bland människorna som människan kan bryta sig loss helt och hållet från Satans herravälde och få ett nytt liv och en nystart. I annat fall kommer människan att leva för evigt i den gamla tidsåldern och leva för evigt under Satans inflytande. För varje tidsålder som leds av Gud befrias en del av människan, och därmed följer människan med Guds verk framåt mot den nya tidsåldern. Guds seger innebär en seger för alla dessa som följer honom. Om rasen av skapade mänskliga varelser fick i uppdrag att avsluta tidsåldern, vore det — oavsett om man ser det ur människans eller Satans synvinkel — vore detta inget annat än att motarbeta eller svika Gud, inte att lyda honom, och människans verk skulle bli ett redskap för Satan. Det är bara om människan lyder Gud och följer honom i en tidsålder som Gud själv inlett, som Satan kan bli helt övertygad, för det är en skapad varelses plikt. Därför säger jag att ni bara behöver följa och lyda; inget mer fordras av er. Det här är vad som menas med att var och en ska göra sin plikt och fylla sin respektive funktion. Gud utför sitt eget verk och har inget behov av att människan gör det i hans ställe, och han deltar inte heller i skapade varelsers verksamhet. Människan gör sin plikt och deltar inte i Guds verk. Endast detta är lydnad och bevis för Satans nederlag. När Gud själv har inlett den nya tidsåldern kommer han inte längre ner för att själv arbeta mitt bland människorna. Det är först då som människan officiellt träder in i den nya tidsåldern för att göra sin plikt och utföra sitt uppdrag som en skapad varelse. Det här är de principer som Gud arbetar efter och som ingen får bryta mot. Att arbeta på det här sättet är det enda förståndiga och förnuftiga. Guds verk ska utföras av Gud själv. Det är han som sätter i gång sitt verk och det är han som avslutar sitt verk. Det är han som planerar verket, det är han som förvaltar det och dessutom är det han som ser till att det blir verklighet. Som det står i Bibeln: ”Jag är begynnelsen och änden; jag är den som sår och den som skördar.” Allt som har med Guds förvaltningsarbete att göra utför han själv. Han bestämmer över den sextusenåriga

---

förvaltningsplanen; ingen kan göra hans arbete i hans ställe och ingen kan slutföra hans verk, för det är han som håller allting i sin hand. Eftersom han skapat världen kommer han att leda hela världen till ett liv i ljuset, och han kommer också att avsluta hela tidsåldern och därigenom förverkliga hela sin plan!

Inkarnationens hemlighet (2)

På den tiden då Jesus var verksam i Judéen verkade han öppet, men nu verkar och talar jag bland er i hemlighet. De icketroende är fullständigt omedvetna om det. Mitt arbete bland er är stängt för dem som är utanför. Dessa ord, dessa tuktanden och domar, känner endast ni och inga andra till. Hela detta arbete utförs mitt ibland er och uppenbaras endast för er; ingen bland de icketroende känner till det, för tiden är inte inne än. Människorna här är nära att fulländas efter att ha utstått tuktan, men de som är utanför vet ingenting om detta. Den här verksamheten är alldeles för dold! Gud som blivit kött är dold för dem, men för dem som befinner sig i denna ström kan man säga att han agerar öppet. Även om allt är öppet, uppenbart och befriat i Gud, gäller det bara för dem som tror på honom; vad resten, de icketroende, anbelangar får de inte veta något. Det arbete som nu utförs här är strikt tillslutet för att hindra dem från att veta något. Skulle de bli medvetna om denna verksamhet skulle de bara fördöma den och utsätta den för förföljelse. De skulle inte tro på den. Att verka i den stora röda drakens land – det mest bakåtsträvande av alla ställen – är ingen lätt uppgift. Om denna verksamhet skulle bli allmänt känd vore det omöjligt att fortsätta. Den här arbetsetappen kan helt enkelt inte genomföras på denna plats. Om denna verksamhet skulle bedrivas öppet, hur skulle de kunna tillåta den att fortsätta? Skulle det inte utsätta arbetet för ännu större risker? Om inte den här verksamheten skedde i det fördolda utan som på Jesu tid, när han botade sjuka och drev ut onda andar på ett spektakulärt sätt, skulle den då inte för länge sedan ha "tagits tillfånga" av djävlarne? Skulle de kunna tolerera Guds existens? Om jag idag skulle gå in i synagogorna för att predika och undervisa människan, skulle jag då inte ha slagits sönder och samman för länge sedan? Och om det hade hänt, hur skulle då mitt arbete ha kunnat bedrivas vidare? Anledningen till att det inte görs några tecken och under öppet över huvud taget är för hemlighållandets skull. Så för de icketroende kan mitt verk varken ses, kännas till eller upptäckas. Om den här arbetsetappen skulle utföras på samma sätt som Jesu etapp i nådens tidsålder, skulle den inte kunna vara så stabil som den är. Att verka i hemlighet på det här sättet gynnar följaktligen både er och verket som helhet. När Guds verk på jorden når sitt slut, det vill säga när denna hemliga verksamhet avslutas, då kommer detta stadium i verket att plötsligt bli allmänt känt. Då kommer alla att veta att det finns en skara segrare i Kina; alla kommer att veta att Gud blev kött i Kina och att hans verk

---

har nått sitt slut. Först då kommer människan att slås av tanken: Hur kommer det sig att Kina ännu inte har drabbats av nedgång eller sammanbrott? Det visar sig att Gud personligen bedriver sitt arbete i Kina och har fullkomliggjort en grupp människor till segrare.

Den inkarnerade Guden visar sig bara för ett litet antal av de människor som följer honom under denna period då han personligen utför sitt verk, och inte för alla skapade varelser. Han blev kött enbart för att fullborda en etapp av sitt verk och inte för att visa människan sin gestalt. Hans verk måste emellertid utföras av honom själv och följaktligen är det nödvändigt för honom att göra det i köttet. När det här arbetet avslutas kommer han att lämna människans värld; han kan inte stanna kvar på lång sikt bland människorna för att inte riskera att stå i vägen för det kommande arbetet. Vad han manifesterar för massan är endast sitt rättfärdiga sinnelag och alla sina gärningar, men inte bilden av sin kropp då han två gånger blev kött, för Guds gestalt kan bara visas genom hans sinnelag och kan inte ersättas av hans inkarnerade kötts gestalt. Hans kötts gestalt visas bara för ett begränsat antal människor, dessa som följer honom medan han är verksam i köttet. Det är därför det arbete som utförs nu sker i hemlighet. På samma sätt visade Jesus sig bara för judarna när han bedrev sin verksamhet, och han visade sig aldrig offentligt för något annat folk. Så snart han hade avslutat sin gärning lämnade han sålunda omgående människans värld och stannade inte kvar; efteråt var det inte han, denna mänskliga gestalt, som visade sig för människorna, utan den helige Ande som utförde arbetet direkt. Så snart den inkarnerade Gudens arbete är helt avslutat, kommer han att lämna den fysiska världen och kommer aldrig mer att göra något arbete liknande det han gjorde under sin tid i köttet. I fortsättningen kommer all verksamhet att bedrivas direkt av den helige Ande. Under denna period kan människan knappast se hans köttliga kropps gestalt; han visar sig inte för människan över huvud taget, utan förblir dold för evigt. Tiden för den inkarnerade Gudens verk är begränsad. Det utförs i en specifik tidsålder, period, nation och bland specifika personer. Detta arbete representerar endast verket under den tid Gud är inkarnerad och är specifikt för tidsåldern; det representerar den helige Andes arbete i en viss tidsålder och inte hans verk i dess helhet. Därför kommer inte bilden av den inkarnerade Guden att visas för alla folk. Vad som visas för massan är Guds rättfärdighet och sinnelag i dess helhet, och inte hans skepnad de två gånger han blev kött. Det är varken en av hans köttliga

---

gestalter eller en kombination av de två gestalterna som visas för människan. Därför är det en absolut nödvändighet att Guds inkarnerade kött lämnar jorden när han avslutat det verk som han har att utföra, för han kommer bara hit för att göra det verk han måste göra, inte för att visa folk sin gestalt. Även om syftet med inkarnationen redan har fullgjorts genom att Gud två gånger har blivit kött, kommer han likväl inte att manifesteras sig för något folk som aldrig tidigare sett honom. Jesus kommer aldrig mer att visa sig för judarna som rättfärdighetens sol, och inte heller kommer han att gå upp på Olivberget och visa sig för alla folk; allt judarna har sett är bilden av Jesus under hans tid i Judéen. Det beror på att Jesu verksamhet i köttet avslutades för tvåtusen år sedan; han kommer inte att återvända till Judéen i en judes gestalt och än mindre visa sig för något av de hedniska folken i den gestalt han bar under sin tid i Judéen, för Jesu inkarnerade gestalt är bara en judes gestalt och inte den Människosönens gestalt som Johannes såg. Även om Jesus lovade sina efterföljare att han skulle komma tillbaka, kommer han inte att rätt och slätt visa sig i en judes skepnad för alla i de hedniska länderna. Ni måste veta att den inkarnerade Gudens arbete innebär att öppna upp en tidsålder. Detta arbete är begränsat till några få år och han kan inte fullborda Guds andes hela verk. Likaså kan Jesu gestalt som jude endast representera Guds gestalt då han var verksam i Judéen, och han kunde bara utföra korsfästelseverket. Under den period då Jesus var i köttet kunde han inte genomföra uppgiften att föra tidsåldern till ett slut eller att förgöra mänskligheten. Efter att ha blivit korsfäst och avslutat sin gärning steg han därför upp i höjden och dolde sig för alltid för människan. Från den stunden kunde de trofasta troende från de hedniska länderna inte se Herren Jesu uppenbarelse, utan bara en bild av honom som de hade klistrat upp på väggen. Det här porträttet är bara ett som människan tecknat och inte den gestalt som Gud själv visade för människorna. Gud kommer inte att visa sig öppet för massorna i samma gestalt som de två gånger han blev kött. Avsikten med det arbete han gör bland människorna är att låta dem förstå hans sinnelag. Allt detta visas för människan genom verksamheten i olika tidsåldrar; det genomförs genom det sinnelag han har gjort bekant och det arbete han utfört, snarare än genom Jesu manifestation. Guds gestalt gjordes alltså inte känd för människan med hjälp av den inkarnerade gestalten utan genom det verk som utförs av den inkarnerade Guden som har både gestalt och form; och genom hans arbete visas

---

hans gestalt och hans sinnelag görs bekant. Detta är betydelsen av det arbete han önskar göra i köttet.

Så snart Guds två inkarnationers arbete når sitt slut, kommer han att börja visa sitt rättfärdiga sinnelag överallt bland de hedniska folken och låta massorna se hans gestalt. Han kommer att uppenbara sitt sinnelag och på så sätt klargöra utfallen för de olika kategorierna av människor, och därmed avslutar han den gamla tidsåldern helt och hållet. Skälet till att hans arbete i köttet inte sträcker sig över en stor yta (på samma sätt som Jesus endast var verksam i Judéen och jag idag endast verkar bland er) är att hans verk i köttet har gränser och begränsningar. Han utför bara en kort periods arbete i en vanlig och normal människas skepnad; han använder inte detta inkarnerade kött för att utföra evighetens verk eller arbetet med att framträda för människorna i de hedniska länderna. Verksamheten i köttet kan bara vara av begränsad omfattning (som att arbeta enbart i Judéen eller enbart bland er), och sedan kan dess omfattning vidgas genom det arbete som utförs innanför dessa gränser. Naturligtvis ska utvidgningsarbetet utföras direkt av hans ande och kommer då inte längre att vara hans inkarnerade köts verk. Verksamheten i köttet har nämligen gränser och sträcker sig inte till alla världsalltets hörn – det klarar den inte. Genom arbetet i köttet utför hans ande det verk som ska följa. Därför är det arbete som sker i köttet av inledande natur och utförs inom vissa gränser; därefter är det hans ande som fortsätter detta arbete och det gör han därtill i en utvidgad omfattning.

Det verk som Gud kommer för att utföra på jorden består bara i att leda tidsåldern, öppna upp en ny tidsålder och avsluta den gamla. Han har inte kommit för att leva en människas hela liv på jorden, för att själv uppleva den mänskliga världens glädje och sorg eller för att med sin hand göra en viss person fullkomlig eller personligen iaktta en viss persons tillväxt. Detta är inte hans uppgift; hans uppgift är endast att börja en ny tidsålder och avsluta den gamla. Det vill säga, han kommer personligen att börja en tidsålder, personligen att avsluta den tidigare och besegra Satan genom att utföra sitt verk personligen. Varje gång han utför sitt verk personligen är det som om han sätter en fot på slagfältet. Först övervinner han världen och segrar över Satan då han är i köttet; han tar all härlighet i besittning och drar upp ridån för de tvåtusen årens hela verk så att alla jordens folk har rätt väg att gå och kan leva ett liv i fred och glädje. Men Gud kan inte leva länge tillsammans med människan på jorden, för Gud är Gud och trots allt olik

---

människan. Han kan inte leva en livstid som en vanlig individ, det vill säga, han kan inte leva på jorden som en person som inte är något utöver det vanliga, för han har bara en minimal del av en vanlig persons normala mänsklighet att upprätthålla sitt liv som människa med. Hur skulle Gud till exempel kunna bilda familj, skaffa en karriär och skaffa barn på jorden? Vore inte det en skam för honom? Att han är utrustad med normal mänsklighet är enbart för att han ska vara verksam på ett normalt sätt, inte för att göra det möjligt för honom att ha en familj och en yrkeskarriär som en ordinär person. Hans normala sinne, normala psyke, och att han äter och klär sig på normalt vis i sin kroppsliga gestalt är tillräckligt för att visa att han har en normal mänsklighet; han behöver inte ha en familj eller en yrkeskarriär för att visa att han är utrustad med en normal mänsklighet. Det vore fullkomligt onödigt! När Gud kommer till jorden är det Ordet som blir kött; han låter helt enkelt människan förstå hans ord och se hans ord, det vill säga, han låter henne se det verk som utförs av köttet. Det är inte hans avsikt att folk ska behandla hans kött på ett visst sätt, utan bara att människan ska vara lydig intill slutet, det vill säga, lyda alla ord som kommer från hans mun och underkasta sig allt det arbete han utför. Han verkar bara i köttet; han begär inte med flit att människan ska upphöja hans kötts storhet och helighet, utan i stället visar han människan visdomen i sitt verk och all den makt han utövar. Även om han har en utomordentlig mänsklighet, gör han därför inga tillkännagivanden utan koncentrerar sig helt på det arbete han har att utföra. Ni bör veta hur det kommer sig att Gud blev kött och ändå inte offentliggör eller vittnar om sin normala mänsklighet, utan i stället helt enkelt gör det arbete han önskar göra. Därför kan ni inte se mer av den inkarnerade Guden än att han är gudomlig; det beror på att han aldrig förkunnar vad han är i mänskligt hänseende för att människan ska efterlikna det. Det är bara när en människa leder andra människor som hon talar om vad hon är i mänskligt hänseende för att lättare vinna deras beundran och underkastelse och på så sätt kunna uppnå ledarskap av andra. Gud erövrar däremot människor enbart genom sitt verk (det vill säga, verk som är ouppnåeligt för människan); det är aldrig tal om att människan ska beundra honom eller att han ska få henne att älska honom. Allt han gör är att ingjuta en känsla av vördnad för honom eller en känsla av hans outgrundlighet i människan. Gud har inget behov av att imponera på henne; allt han behöver är att du vördar honom så snart du har bevittnat hans sinnelag. Det arbete Gud utför är hans eget; människan kan inte utföra det i hans ställe och inte

---

heller kan hon uppnå det. Endast Gud själv kan utföra sitt eget verk och starta en ny tidsålder för att föra in människan i ett nytt liv. Det arbete han gör syftar till att göra det möjligt för människan att komma i åtnjutande av ett nytt liv och träda in i en ny tidsålder. Resten av arbetet lämnas över till dem med normal mänsklighet som beundras av andra. Därför fullbordade han i nådens tidsålder tvåtusen års verk på bara tre och ett halvt år av sina trettiofyra år i köttet. När Gud kommer till jorden för att utföra sitt arbete fullbordar han alltid tvåtusen års eller en hel tidsålders verk inom den kortaste möjliga tidsrymden på några få år. Han skjuter inte upp och han spiller ingen tid; han komprimerar helt enkelt många års arbete så att det slutförs på bara några få korta år. Det beror på att det arbete han utför personligen har som enda syfte att öppna upp en ny utväg och leda en ny tidsålder.

Inkarnationens hemlighet (3)

När Gud utför sitt arbete kommer han inte för att delta i något byggande eller någon rörelse utan för att fullgöra sin verksamhet. Varje gång han blir kött är det enbart för att utföra en arbetsetapp och starta en ny tidsålder. Nu är rikets tidsålder här, liksom utbildningen för riket. Den här etappen av verket är inte människans verk och den går inte ut på att förädla människan till en viss grad utan enbart på att fullborda en del av Guds verk. Vad han gör är inte människans verk och hans avsikt är inte att uppnå ett visst resultat i förädlandet av henne innan han lämnar jorden; vad han gör är att fullborda sin verksamhet och slutföra det verk som han måste genomföra, vilket är att göra rätt förberedelser för sitt verk på jorden och därigenom bli förhärsligad. Den inkarnerade Gudens arbete skiljer sig från det som utförs av de människor som den helige Ande använder. När Gud kommer för att utföra sitt arbete på jorden är han bara intresserad av att fullgöra sin verksamhet. När det gäller allt annat som inte berör hans verksamhet deltar han knappast alls — han till och med blundar för det. Han gör helt enkelt det arbete han måste göra, och minst av allt bryr han sig om det arbete som åligger människan. Det arbete han gör är uteslutande sådant som berör den rådande tidsåldern och den uppgift som han har att fullgöra. Det är som om alla andra frågor ligger utanför hans synkrets. Han rustar sig inte med mer grundläggande kunskap om vad det innebär att leva som en människa bland andra och inte heller lär han sig mer sociala färdigheter eller rustar sig med någonting annat som människan förstår. Allt sådant som en människa bör äga intresserar honom inte alls, utan han gör bara det arbete som är hans plikt. I människans ögon är följaktligen den inkarnerade Guden ofullkomlig i så måtto att han inte ens bryr sig om mycket av det som människan bör äga och inte förstår någonting angående sådana saker. Sådant som allmän livskunskap liksom de regler som styr människors personliga uppträdande och interaktion med andra verkar helt främmande för honom. Men du kan inte ana den minsta antydning till något onormalt hos den inkarnerade Guden. Det vill säga, hans mänsklighet innebär bara att han lever som en normal människa och att hans hjärna resonerar normalt och gör det möjligt för honom att skilja mellan rätt och fel. Men han är inte utrustad med någonting mer av allt detta som är sådant som enbart människor (skapade varelser) ska äga. Gud blir kött bara för att utföra sin egen verksamhet. Hans arbete riktar sig till en hel tidsålder, inte till någon enskild person eller plats utan till hela universum. Detta är

---

inriktningen på hans arbete och den princip han följer när han arbetar. Det här kan ingen ändra på, och det finns ingen möjlighet för människan att bli involverad i det. Varje gång Gud blir kött har han med sig den tidsålderns verk och har inte för avsikt att leva jämsides med människan i tjugo, trettio, fyrtio eller än mindre sjuttio eller åttio år för att hon ska förstå honom bättre och få inblick i honom. Det finns inget behov av det! Det skulle inte på något vis fördjupa den kunskap människan har om Guds inneboende sinnelag; tvärtom skulle det bara förstärka hennes föreställningar och befästa hennes föreställningar och tankar. Därför behöver ni allesamman förstå exakt vad den inkarnerade Gudens verk är. Ni kan väl rimligen inte ha undgått att förstå de ord jag talade till er: "Det är inte för att uppleva en normal människas liv som jag har kommit"? Har ni glömt orden: "Gud kommer inte till jorden för att leva en normal människas liv"? Ni förstår inte Guds syfte med att bli kött, och inte heller förstår ni innebörden i: "Hur skulle Gud kunna komma till jorden med avsikt att erfara en skapad varelses liv?" Gud kommer till jorden uteslutande för att fullborda sitt verk och därför är hans arbete på jorden kortlivat. Han kommer inte till jorden i avsikt att få Guds ande att omvandla hans köttsliga kropp till en övermänniska som ska leda kyrkan. När Gud kommer till jorden är det Ordet som blir kött; men människan vet inget om hans verk och tillskriver honom egenskaper mot hans vilja. Men ni måste alla förstå att Gud är "Ordet som blivit kött", inte en köttslig kropp som har förädlats av Guds ande för att tillfälligt spela rollen som Gud. Gud själv är inte resultatet av förädling utan Ordet som blivit kött och idag är han officiellt verksam mitt ibland er alla. Ni vet och medger allesamman att Guds inkarnation är ett faktum, och ni agerar som om ni förstår det. Men ni är oförmögna att begripa någonting, från den inkarnerade Gudens verk till hans inkarnations betydelse och innersta väsen, och ni gör bara som andra och rabblar lätt och ledigt upp ord ur minnet. Tror du att den inkarnerade Guden är sådan som du föreställer dig?

Gud blir kött uteslutande för att leda tidsåldern och sätta igång nytt verk. Det är nödvändigt för er att förstå detta. Det här skiljer sig mycket från människans uppgift, och de båda kan inte nämnas i samma andetag. Människan behöver förädlas och göras fullkomlig under en lång tid innan hon kan användas för att utföra arbete, och den sorts mänsklighet som behövs är av en särskilt hög klass. Inte nog med att människan måste kunna uppehålla känslan av normal mänsklighet, utan dessutom måste hon förstå många av de principer och regler som styr hennes uppträdande i relation till andra.

Vidare måste hon förbinda sig att studera ännu mer rörande människans visdom och etiska kunskap. Detta är vad människan måste utrustas med. Så är det emellertid inte för den inkarnerade Guden, för hans arbete varken representerar människan eller är människans verk; tvärtom är det ett direkt uttryck för hans väsen och ett direkt realiserande av det arbete han har att göra. (Naturligtvis utförs hans arbete i rätt tid, inte slentrianmässigt eller slumpartat, och det inleds när det är dags att fullborda hans verksamhet.) Han deltar inte i människans liv eller människans verksamhet, det vill säga, hans mänsklighet är inte försedd med något av detta (men det påverkar inte hans arbete). Han bara utför sin verksamhet när det är dags för honom att göra det; vilken status han än må ha så jobbar han helt enkelt på med det arbete han har att göra. Hans arbete påverkas inte ett dugg av vad människan vet om honom eller har för åsikt om honom. När Jesus bedrev sin verksamhet var det till exempel ingen som visste exakt vem han var, utan han jobbade helt enkelt på i sin gärning. Inget av detta hindrade honom från att göra det arbete han hade att utföra. Därför erkände eller tillkännagav han inte inledningsvis sin identitet utan såg bara till att människor följde honom. Det här var naturligtvis inte bara ett uttryck för ödmjukhet från Guds sida, utan det var också så som Gud verkade i köttet. Han kunde bara arbeta på detta sätt, för människan hade ingen möjlighet att känna igen honom med blotta ögat. Och även om människan hade känt igen honom skulle hon inte ha kunnat hjälpa honom i hans arbete. För övrigt blev han inte kött i syfte att få människan att lära känna hans kött, utan för att verka och fullgöra sin gärning. Därför lade han ingen vikt vid att göra sin identitet offentlig. När han hade fullgjort allt det arbete han hade att göra, blev hela hans identitet och ställning naturligt klar för människan. Den inkarnerade Guden håller tyst och gör aldrig några tillkännagivanden. Han bryr sig varken om människan eller hur människan lyckas med att följa honom, utan jobbar bara på med att fullgöra sin verksamhet och utföra det arbete han har att göra. Ingen kan stå i vägen för hans arbete. När tiden är inne för honom att slutföra sitt arbete kommer det helt visst att slutföras och avslutas och ingen kan bestämma något annat. Det är först när han har lämnat människan efter fullbordat verk som hon kommer att förstå det arbete han gör, men fortfarande inte helt tydligt. Och det kommer att dröja länge innan människan helt och fullt förstår vad som var hans avsikt när han först utförde sitt arbete. Verksamheten under den inkarnerade Gudens tidsålder är med andra ord indelad i två delar. En del består av det arbete som Guds

---

inkarnerade kött utför och de ord som Guds inkarnerade kött talar. När hans kötts verksamhet är helt och hållet fullbordad återstår den andra delen av arbetet som ska utföras av dem som används av den helige Ande. Det är då människan ska göra det som åligger henne, för Gud har redan öppnat upp vägen men människan måste själv gå den. Den inkarnerade Guden utför alltså en del av arbetet och sedan fortsätter den helige Ande och de som används av den helige Ande med detta arbete. Därför måste människan veta vad det arbete som inledningsvis ska utföras av den inkarnerade Guden i den här etappen består av, och hon måste förstå exakt vad betydelsen av att Gud blir kött är och vad det arbete han har att utföra innebär, och inte ställa krav på Gud beroende på vilka krav som ställs på henne. Det är i detta människans missförstånd, uppfattning och – än mer – olydnad ligger.

Gud blir inte kött med intentionen att låta människan lära känna hans kött eller avgöra skillnaderna mellan den inkarnerade Gudens kött och människans; inte heller blir Gud kött för att träna hennes omdömesförmåga och än mindre gör han det i avsikt att låta henne dyrka Guds inkarnerade kött och därigenom bli storligen förhålligad. Inget av detta är Guds ursprungliga avsikt med att bli kött. Inte heller blir Gud kött för att fördöma människan, för att medvetet avslöja henne eller för att försvåra saker för henne. Inget av det här är Guds ursprungliga intention. Varje gång Gud blir kött är det en typ av uppgift som är oundviklig. Det är för sitt större verks och sin större förvaltnings skull som han agerar som han gör, inte av de skäl som människan föreställer sig. Gud kommer till jorden enbart då hans verk kräver det och endast då det är nödvändigt. Han kommer inte till jorden med intentionen att bara titta sig omkring, utan för att utföra den uppgift han har att utföra. Varför skulle han annars ta på sig en så tung börda och ta sådana risker för att göra detta arbete? Gud blir kött enbart när han måste och alltid med ett unikt syfte. Om syftet bara vore att låta människor få ta en titt på honom och vidga sina vyer skulle han med största säkerhet aldrig komma så försiktigt bland folk. Han kommer till jorden för sin förvaltnings och sitt större verks skull, och för att han ska kunna vinna mer av mänskligheten. Han kommer för att representera tidsåldern, han kommer för att besegra Satan och han klär sig i kött i syfte att besegra Satan. Dessutom kommer han för att lära hela människosläktet att leva sitt liv. Allt det här berör hans förvaltning och det berör arbetet med hela universum. Om Gud blev kött enbart för att låta människan lära känna hans kött och för att öppna folks

---

ögon, varför färdades han då inte till vartenda land? Vore det inte en oerhört enkel sak? Men det gjorde han inte, utan i stället valde han en lämplig plats att slå sig ner på och inleda det arbete han hade att utföra. Enbart detta kött har avsevärd betydelse. Han representerar en hel tidsålder och utför också en hel tidsålders verksamhet; han både avslutar den tidigare tidsåldern och startar den nya. Allt det här är en viktig sak som berör Guds förvaltning, och allt det här är betydelsen av en viss etapp i arbetet som Gud kommer till jorden för att utföra. När Jesus kom till jorden talade han bara en del ord och utförde en del verk; han intresserade sig inte för människans liv och så snart han hade fullbordat sin gärning gav han sig av. När jag i dag har slutat tala och vidarebefordra mina ord till er, och när ni allesamman har förstått, kommer den här etappen i mitt verk att vara avslutad, oavsett hur ert liv kommer att se ut. I framtiden måste det finnas några människor som fortsätter den här etappen i mitt verk och fortsätter att arbeta på jorden i enlighet med dessa ord; det är då människans arbete och människans byggande börjar. Men för närvarande utför Gud bara sitt arbete i syfte att fullgöra sin verksamhet och fullborda ett steg i sitt verk. Gud arbetar inte på samma sätt som människan. Människan tycker om församlingar och offentliga möten och lägger vikt vid ceremonier, medan det som Gud avskyr mest är just människornas församlingar och möten. Gud samtalar och pratar informellt med människan; detta är Guds verk som är exceptionellt fritt och även gör er fria. Däremot avskyr jag i högsta grad att delta i era samlingar, och jag kan omöjligt vänja mig vid ett liv som är så inrutat som ert. Jag tycker extremt illa om regler; de gör människan så ofri att hon blir rädd att röra sig, rädd att prata och rädd att sjunga, och hennes ögon stirrar rakt på en. Jag avskyr verkligen ert sätt att samlas och jag avskyr verkligen stora församlingar. Jag vägrar helt enkelt att samlas med er på detta sätt, för det här sättet att leva får en att känna sig bunden och ni håller fast vid för mycket ceremonier och för många regler. Om ni tilläts leda skulle ni leda alla människor in i reglernas domän, och under ert ledarskap skulle de inte ha någon möjlighet att kasta av sig reglerna; i stället skulle den religiösa atmosfären bara bli ännu intensivare och människans seder skulle bara fortsätta att breda ut sig. En del människor predikar och talar oupphörligt när de församlas och tröttnar aldrig; somliga kan hålla på och predika ett par veckor i sträck. Allt detta som betraktas som stora församlingar och de möten som människor anordnar har inget att göra med ett liv då man äter och dricker, roar sig eller känner andlig frihet. Det är bara

---

möten! Alla era medarbetarmöten, liksom stora och små församlingar, är motbjudande för mig och jag har aldrig haft något intresse av dem. Det här är den princip jag följer i mitt arbete: Jag är inte villig att predika under församlingar, och inte heller vill jag förkunna någonting i en stor offentlig samling och än mindre sammankalla er alla till några dagars speciell konferens. Jag finner det inte trevligt att ni allesamman ska sitta propera och prydliga på en sammankomst; jag avskyr att se er leva inom någon given ceremonis begränsningar, och än mer vägrar jag att själv delta i någon sådan ceremoni. Ju mer ni gör detta, desto mer motbjudande finner jag det. Jag är inte det minsta intresserad av era ceremonier och seder; oavsett hur bra ni utför dem så avskyr jag alltihop. Det är inte det att era arrangemang är opassande eller att ni är för simpla, utan det handlar om att jag avskyr ert sätt att leva och dessutom är jag oförmögen att vänja mig vid det. Ni förstår ingenting av det arbete jag vill utföra. När Jesus på sin tid verkade och hade hållit en predikan på en plats, tog han med sig sina lärjungar ut ur staden och talade med dem om de vägar som de måste förstå. Han arbetade ofta på det sättet. Det var sällan som han verkade i stora folkhopar. Om den inkarnerade Guden skulle handla så som ni begär av honom skulle han inte leva som en normal människa; han skulle vara tvungen att utföra sitt arbete och tala oavsett om han sitter, står eller går. Han skulle vara tvungen att arbeta oavbrutet och aldrig kunna göra ett avbrott i sin verksamhet, för i så fall skulle han försumma sina plikter. Rimmar det med mänskligt förnuft att ställa sådana krav? Var är er integritet? Begär ni inte för mycket? Har jag behov av att granskas av dig när jag arbetar? Har jag behov av att övervakas av dig när jag fullgör min verksamhet? Jag vet mycket väl vilket arbete jag har att utföra och när jag måste göra det; det är inget som någon annan behöver lägga sig i. Du kanske tycker att jag inte har gjort mycket, men vid det laget är mitt arbete slutfört. Ta till exempel Jesu ord i de fyra evangelierna: Var inte de också begränsade? På den tiden, när Jesus gick in i synagogan och höll en predikan, var han klar efter högst några minuter och när han hade talat färdigt tog han med sig sina lärjungar ut i båten och gav sig av utan någon förklaring. På sin höjd diskuterade de som var i synagogan det hela med varandra, men Jesus tog inte del i det. Gud gör bara det arbete som han måste göra och ingenting utöver det. Nu är det många som vill att jag ska prata mer och föreläsa mer, minst flera timmar om dagen. Enligt er uppfattning upphör Gud att vara Gud om han inte talar, och det är bara han som talar som är Gud. Ni är blinda allihop! Ni är kräk allihop! Ni är

---

okunniga ting som saknar vett allihop! Ni har för många föreställningar! Era krav går för långt! Ni är inte mänskliga! Ni förstår över huvud taget inte vad Gud är! Ni tror att alla talare och retoriker är Gud och att vem som helst som är villig att förse er med ord är er fader. Säg mig, alla ni med era "välformade" anletsdrag och "ovanliga" yttre, har ni det minsta uns av förnuft kvar? Har ni lärt känna himmelsol än! Ni är som giriga och korrumperade tjänstemän, varenda en av er, så hur skulle ni kunna tänka förnuftigt? Hur skulle ni kunna skilja mellan rätt och fel? Jag har skänkt er mycket, men hur många av er har satt något värde på det? Vem har tagit vara på det helt och hållet? Ni vet inte vem det var som öppnade den väg ni vandrar på idag, så ni fortsätter att ställa krav på mig, ställa dessa löjliga och absurda krav på mig. Rodnar ni inte av skam? Har jag inte talat tillräckligt? Har jag inte gjort tillräckligt? Vem av er kan verkligen värna om mina ord som en skatt? Ni smickrar mig när ni är i min närvaro, men ljuger och bedrar när ni inte är det! Era handlingar är för föraktliga och de äcklar mig! Jag vet att enda anledningen till att ni ber mig att tala och verka är för att glädja era ögon och vidga era vyer, inte för att förvandla era liv. Jag har talat så mycket till er. Era liv borde ha förändrats för länge sedan, så varför fortsätter ni då likafullt att återfalla till ert gamla tillstånd? Kan det vara så att ni har bestulits på mina ord och att ni aldrig tog emot dem? Jag vill ärligt talat inte säga mer till degenererade varelser som ni — det vore bortkastat! Jag vill inte arbeta så mycket till ingen nytta! Ni vill bara vidga era vyer eller låta era ögon njuta, inte vinna liv! Ni bedrar er själva, allesamman! Jag frågar er, hur mycket av det jag har sagt till er ansikte mot ansikte har ni omsatt i praktisk handling? Allt ni gör är att använda knep för att lura andra! Jag avskyr dem bland er som njuter av att titta på som åskådare, och jag finner er nyfikenhet djupt motbjudande. Om ni inte är här för att söka den sanna vägen och inte törstar efter sanningen, då är ni föremål för min avsky! Jag vet att ni lyssnar då jag talar enbart för att tillfredsställa er nyfikenhet eller för att uppfylla ett eller annat av era giriga begär. Ni har inte en tanke på att söka efter sanningen eller att utforska den rätta vägen för att träda in i livet; de här begären existerar helt enkelt inte bland er. Det enda ni gör är att behandla Gud som en leksak som ni studerar och beundrar. Ni har för lite intresse av att söka efter liv, men massor av lust att vara nyfikna! Att förklara livets väg för sådana människor är som att prata till en vägg; jag kan lika gärna låta bli att tala alls! Jag ska säga er en sak: Om ni bara är ute efter att fylla tomrummet i hjärtat, då gör ni bäst i att inte komma till mig! Ni måste

---

lägga vikt vid att vinna liv! Lura inte er själva! Ni gör bäst i att inte låta er nyfikenhet utgöra grundval för era strävanden i livet eller använda den som förevändning för att be mig tala till er. Allt det här är knep som ni är väldigt duktiga på! Jag frågar dig en gång till: Hur mycket av det jag bett dig att ta till dig har du verkligen tagit till dig? Har du förstått allt jag har sagt dig? Har du lyckats omsätta allt i praktisk handling som jag har talat till dig?

Arbetet i varje tidsålder initieras av Gud själv, men ni ska veta att oavsett hur Gud verkar så kommer han inte för att starta någon rörelse, för att hålla specialkonferenser eller för att grunda någon sorts organisation å era vägnar. Han kommer uteslutande för att göra det arbete han har att göra. Hans arbete lider inte under några mänskliga begränsningar. Han gör sitt arbete precis så som han behagar; oavsett vad människan tror eller vet om det så är hans enda intresse att utföra sitt arbete. Sedan världens skapelse fram till i dag har det redan genomförts tre verksetapper; från Jehova till Jesus och från lagens tidsålder till nådens tidsålder har Gud aldrig kallat till någon specialkonferens för människan eller samlat hela människosläktet för att hålla en speciell global arbetskonferens och på så sätt vidga sitt verks domän. Det enda han gör är att genomföra en hel tidsålders inledningsarbete vid en lämplig tidpunkt och på en lämplig plats och därmed starta tidsåldern och visa människorna hur de ska leva sitt liv. Specialkonferenser är samlingar av människor; att samla folk för att fira helger är sådant som människan gör. Gud firar inga helger och dessutom finner han dem motbjudande; han arrangerar inga specialkonferenser och dessutom finner han dem motbjudande. Nu bör du förstå exakt vad det är för arbete som den inkarnerade Guden utför.

Inkarnationens hemlighet (4)

Ni bör känna till historien bakom Bibeln och dess tillkomst. Den här kunskapen tillhör inte dem som inte accepterat Guds nya verk. De vet inte. Om du skulle tala klarspråk till dem om de här viktiga frågorna, skulle de inte längre vara petiga med detaljer rörande Bibeln med dig. De gräver oupphörligt i vad som har profeterats: Har det här uttalandet gått i uppfyllelse? Har det där uttalandet gått i uppfyllelse? De accepterar evangeliet i enlighet med Bibeln, och de predikar evangeliet i enlighet med Bibeln. Deras tro på Gud vilar på Bibelns ord; utan Bibeln tror de inte på Gud. Det är på det här sättet de lever; de fingranskar Bibeln. När de än en gång kommer och gräver i Bibeln och ber dig om förklaringar, kan du säga: "För det första, låt oss inte verifiera vartenda ord. Låt oss i stället se på hur den helige Ande verkar. Låt oss ta den väg vi vandrar och jämföra den med sanningen för att se om den här vägen verkligen är den helige Andes verk, och låt oss använda den helige Andes verk för att undersöka huruvida denna väg är riktig. När det gäller huruvida det här eller det där uttalandet har gått i uppfyllelse så som det förutsagts, ska vi människor inte lägga näsan i blöt. Det är bättre för oss att i stället prata om den helige Andes verk och det senaste verk som Gud har utfört." Bibeln innehåller de ord från Gud som profeterna talade och de ord som skrivits ner av de människor Gud använde på den tiden; endast Gud själv kan förklara dessa ord, endast den helige Ande kan kungöra innebörden i dessa ord, och endast Gud själv kan bryta de sju sigillen och öppna bokrullen. Du säger: "Du är inte Gud, och det är inte jag heller, så vem dristar sig till att obekymrat förklara Guds ord? Vågar du förklara de här orden? Om profeterna Jeremia, Johannes och Elia kom i dag skulle inte ens de våga försöka förklara dessa ord, för de är inte Lammet. Endast Lammet kan bryta de sju sigillen och öppna bokrullen, och ingen annan kan förklara hans ord. Jag vågar inte bemäktiga mig namnet Gud, än mindre försöka förklara Guds ord. Jag kan bara vara en människa som lyder Gud. Är du Gud? Ingen av Guds skapade varelser vågar öppna bokrullen eller förklara dessa ord, och jag vågar inte heller förklara dem. Du gör bäst i att inte försöka förklara dem. Ingen borde försöka förklara dem. Låt oss tala om den helige Andes verk; så mycket kan människan göra. Jag vet lite grand om Jehovas och Jesu verk, men eftersom jag inte har någon personlig erfarenhet av det verket kan jag bara tala ytterst begränsat om det. När det gäller innebörden i de ord som Jesaja eller Jesus talade på sin tid, kommer jag inte att ge någon förklaring. Jag studerar inte Bibeln

---

utan jag följer Guds verk i dag istället. Du betraktar faktiskt Bibeln som den lilla bokrullen, men är inte den något som bara Lammet kan öppna? Vem förutom Lammet kan öppna den? Du är inte Lammet, och än mindre vågar jag göra anspråk på att vara Gud själv, så låt oss inte analysera Bibeln eller utsätta den för trivial fingranskning. Det är avsevärt bättre att diskutera det verk som utförs av den helige Ande, alltså det verk som Gud själv utför i dag. Låt oss se vilka principer Gud följer i sin verksamhet och vad som är essensen i hans verk och sedan använda detta för att kontrollera huruvida den väg vi vandrar i dag är rätt — och på detta sätt förvissa oss om det.” Om ni vill predika evangeliet, i synnerhet för människor i den religiösa världen, måste ni förstå Bibeln och behärska dess bakgrundshistoria; i annat fall har du ingen möjlighet att predika evangeliet. Så snart du har fått grepp om helhetsbilden, slutar att detaljgranska de döda orden i Bibeln på ett trivialt sätt och enbart talar om Guds verk och sanningen om livet, då kommer du att kunna vinna dem som söker med ett uppriktigt hjärta.

Jehovas verk, de lagar han instiftade och de principer han använde för att lära människor hur de skulle leva, innehållet i det verk han utförde under lagens tidsålder, innebörden av att han instiftade sina lagar, innebörden av hans verk fram till nådens tidsålder och vilket verk Gud utför i detta avslutande stadium: det här är vad ni måste förstå. Det första stadiet är verket i lagens tidsålder, det andra stadiet är verket i nådens tidsålder och det tredje stadiet är verket i den yttersta tiden. Ni måste vara på det klara över dessa skeden i Guds verk. Från början till slut finns det totalt tre stadier. Vad är essensen i varje stadium? Hur många stadier genomförs i arbetet med den sextusenåriga förvaltningsplanen? Hur genomförs dessa stadier och varför utförs vart och ett på sitt eget speciella vis? Allt det här är centrala frågor. Varje tidsålders verk har representationsvärde. Vad utförde Jehova för arbete? Varför gjorde han det just på det där sättet? Varför kallades han Jehova? Och likaså — vad utförde Jesus för verksamhet i nådens tidsålder och hur gick han till väga? Vilka sidor av Guds sinnelag representeras av varje stadium och varje tidsålder? Vilka sidor av hans sinnelag kom till uttryck i lagens tidsålder? I nådens tidsålder? Och i den sista tidsåldern? Det här är viktiga frågor som ni måste vara klara över. Under den sextusenåriga förvaltningsplanens förlopp har hela Guds sinnelag uppenbarats. Det uppenbaras inte bara i nådens tidsålder, inte heller bara i lagens tidsålder, och än mindre enbart i denna den yttersta tiden. Det arbete som utförs i de sista dagarna representerar dom, vrede och tuktan. Det arbete som utförs i de

---

sista dagarna kan inte ersätta arbetet i lagens tidsålder eller arbetet i nådens tidsålder. Men sammanlänkade bildar de tre etapperna en enhet och allesamman är de en Guds verk. Naturligtvis är verkställandet av detta verk indelat i separata tidsåldrar. Det arbete som utförs i de sista dagarna för allting till ett avslut; det som gjordes i lagens tidsålder var inledningsverket, och det som gjordes i nådens tidsålder var återlösningsverket. Vad gäller verkets visioner i hela denna sextusenåriga förvaltningsplan är ingen i stånd att vinna insikt eller förståelse utan dessa visioner förblir gåtor. I den yttersta tiden utförs endast ordets verk i syfte att starta rikets tidsålder, men det är inte representativt för alla tidsåldrarna. Den yttersta tiden är inte mer än den yttersta tiden och inte mer än rikets tidsålder, och den representerar inte nådens tidsålder eller lagens tidsålder. Det är bara det att i den yttersta tiden uppenbaras hela verket i den sextusenåriga förvaltningsplanen för er. Detta är avslöjandet av hemligheten. Denna sorts hemlighet är något som ingen människa kan avslöja. Hur väl människan än förstår Bibeln, så förblir den inget mer än ord, eftersom hon inte förstår Bibelns innersta väsen. När hon läser Bibeln kanske hon kan förstå en del sanningar, förklara en del ord eller fingraska några berömda stycken och kapitel på ett trivialt sätt, men hon kommer aldrig att kunna få fram innebörden som ryms i dessa ord, för det enda människan ser är döda ord, inte skådeplatserna för Jehovas och Jesu verk, och hon har ingen möjlighet att reda ut detta verks hemlighet. Därför är hemligheten med den sextusenåriga förvaltningsplanen den största hemligheten, den som är allra djupast gömd och fullständigt outgrundlig för människan. Ingen kan omedelbart få grepp om Guds vilja om inte Gud själv förklarar och uppenbarar den för människan; om han inte gör det kommer dessa ting att för evigt förbli gåtor för människan, förbli för evigt förseglade hemligheter. Bry er inte om folket i den religiösa världen; om ni inte hade fått höra det i dag skulle ni inte heller ha fattat det. Detta sextusenåriga verk är mer gåtfullt än alla profeternas profetior. Det är den största gåtan från skapelsen till i dag, och ingen av alla tiders profeter har någonsin kunnat förstå den, för denna hemlighet avslöjas inte förrän i den sista tidsåldern och har aldrig tidigare uppenbarats. Om ni kan fatta denna hemlighet och om ni är i stånd att ta emot den i dess helhet kommer alla religiösa individer att besegras av denna hemlighet. Den är den största av visioner; den är vad människan längtar allra mest efter att förstå men den är också vad som är mest oklart för henne. När ni befann er i nådens tidsålder visste ni inte vad det verk som Jesus eller Jehova utförde handlade om. Folk förstod inte

---

varför Jehova stiftade lagar, varför han uppmanade massorna att hålla lagarna eller varför templet måste uppföras, och än mindre förstod folk varför israeliterna fördes från Egypten ut i vildmarken och sedan vidare till Kanaan. Det är först idag som detta har uppenbarats.

Verket i den yttersta tiden är det sista av de tre stadierna. Det är ytterligare en ny tidsålders verk och det representerar inte förvaltningsverket i dess helhet. Den sextusenåriga förvaltningsplanen är uppdelad i tre etapper. Ingen enskild etapp kan representera alla tre tidsåldrarnas verk, utan endast en del av en helhet. Namnet Jehova kan inte stå för hela Guds sinnelag. Det faktum att han utförde sitt verk i lagens tidsålder innebär inte att Gud bara kan vara Gud under lagen. Jehova stiftade lagar åt människan, gav henne budord och uppmanade henne att bygga templet och altarna; det verk han utförde representerar endast lagens tidsålder. Detta verk som han utförde visar inte att Gud bara är en Gud som uppmanar människan att följa lagen eller att han är Guden i templet eller att han är Guden framför altaret. Att säga det vore inte sant. Det verk som utfördes under lagen kan bara representera en tidsperiod. Så om Gud hade verkat enbart i lagens tidsålder skulle människan ha kunnat begränsa honom med följande definition: "Gud är Guden i templet och för att tjäna honom måste vi ta på oss prästerliga dräkter och gå in i templet." Om verket i nådens tidsålder aldrig hade utförts, utan lagens tidsålder hade fortsatt till vår tid, skulle människan inte ha vetat att Gud även är barmhärtig och kärleksfull. Om inte verket i lagens tidsålder hade utförts, utan i stället endast verket i nådens tidsålder, skulle människan inte ha vetat mer än att Gud kan återlösa människan och förlåta hennes synder. Då skulle människan bara ha vetat att Gud är helig och oskyldig, och att han är i stånd att offra sig själv och bli korsfäst för hennes skull. Människan skulle bara känna till de här sakerna men inte förstå någonting mer. Därför står varje tidsålder för en del av Guds sinnelag. När det gäller vilka sidor av Guds sinnelag som är representerade i lagens tidsålder, i nådens tidsålder och i det nuvarande stadiet: först när alla tre stadierna har fogats samman till en helhet kan de uppenbara hela Guds sinnelag. Först när människan har lärt känna alla tre stadierna kan hon förstå det helt och hållet. Inget av de tre stadierna får utelämnas. Du kommer inte att kunna se Guds sinnelag i dess helhet förrän du har lärt känna dessa tre stadier av verket. Det faktum att Gud fullbordade sitt verk i lagens tidsålder är inget bevis för att han bara skulle vara lagens Gud, och det faktum att han fullbordade sitt

---

återlösungsverk betyder inte att han kommer att återlösa mänskligheten i all evighet. Allt det här är slutsatser som människan dragit. Eftersom nådens tidsålder har nått sitt slut kan man inte säga att Gud endast tillhör korset och att korset ensamt representerar Guds frälsning. Att göra det vore att begränsa Gud. I det nuvarande stadiet utför Gud huvudsakligen ordets verk, men det betyder inte att man kan säga att Gud aldrig har varit barmhärtig mot människan och att allt han har kommit med är tuktan och dom. Verket i den yttersta tiden blottlägger Jehovas och Jesu verk, liksom alla de hemligheter som människan inte förstått, för att uppenbara människosläktets slutmål och öde och avsluta hela frälsningsverket bland människorna. Det här stadiet i den yttersta tiden avslutar allting. Alla hemligheter som människan inte förstått måste redas ut så att hon kan tränga djupt ner i dem och få en fullkomligt klar förståelse i sitt hjärta. Först då kan den mänskliga arten klassificeras efter sitt slag. Först när den sextusenåriga förvaltningsplanen är fullbordad kommer människan att förstå Guds sinnelag i dess helhet, för då kommer hans förvaltning att ha nått ett slut. Nu när ni har upplevt Guds verk i den sista tidsåldern – vad är Guds sinnelag? Vågar du säga att Gud är den Gud som bara talar ord och inget mer? Du skulle inte våga komma med en sådan slutsats. Somliga skulle säga att Gud är Guden som avslöjar hemligheter, att Gud är Lammet och den som bryter de sju sigillen. Men ingen vågar komma med en sådan slutsats. Andra kanske menar att Gud är den inkarnerade Guden, men det vore fortfarande inte korrekt. Ytterligare andra kanske säger att den inkarnerade Guden bara talar ord och inte gör några tecken och under, men det skulle du än mindre våga säga, för Jesus blev kött och gjorde tecken och under, så du skulle inte drista dig till att begränsa Gud på ett så lättvindigt sätt. Inte förrän nu har hela det verk som utförts under den sextusenåriga förvaltningsplanen kommit till ett slut. Först efter det att hela detta verk har uppenbarats för människorna och genomförts mitt ibland dem kommer de att känna till hela Guds sinnelag och vad han har och är. När arbetet i det här stadiet har fullbordats kommer alla hemligheter som människan inte förstått att ha uppenbarats, alla sanningar som tidigare inte begripits kommer att ha förklarats och människosläktet kommer att ha fått veta sin framtida väg och sitt slutliga mål. Det här är hela det verk som ska utföras i det innevarande stadiet. Fastän den väg som människan vandrar i dag också är korsets väg och lidandets väg, skiljer sig människans seder och det hon äter, dricker och njuter av i dag avsevärt från hur det var under lagen och under nådens

---

tidsålder. Kraven på människan i dag skiljer sig från kraven förr i tiden och skiljer sig ännu mer från det som krävdes av människan under lagens tidsålder. Nå, vilka krav ställdes då på människan under lagen när Gud utförde sitt verk i Israel? Inte mer än att hon skulle hålla sabbaten helig och lyda Jehovas lagar. Ingen skulle arbeta på sabbaten eller bryta mot Jehovas lagar. Men så är det inte nu. Folk arbetar på sabbaten, samlas och ber som vanligt och åläggs inga restriktioner. De som levde i nådens tidsålder var tvungna att döpas och uppmanades vidare att fasta, bryta bröd, dricka vin, täcka över huvudet och tvätta andras fötter. Nu har de här reglerna avskaffats, men det ställs större krav på människan, för Guds verk växer sig allt djupare och människans inträde når allt högre. Förr lade Jesus händerna på människor och bad, men vad är det för mening med handpåläggning nu när allting har sagts? Enbart ord kan uppnå resultat. När han lade sina händer på människor på den tiden var det för att välsigna människor och även för att bota dem från deras sjukdomar. Det var så den helige Ande verkade på den tiden, men så är det inte i dag. Nu använder den helige Ande ord för att verka och uppnå resultat. Hans ord har klargjorts för er, och ni ska omsätta dem i praktisk handling precis som ni har blivit tillsagda. Hans ord är hans vilja; de är det verk han önskar utföra. Genom hans ord kommer du att förstå hans vilja och det som han begär att du ska uppnå, och du kan omsätta hans ord i praktiken direkt utan att det behövs någon handpåläggning. Somliga kanske säger: "Lägg dina händer på mig! Lägg dina händer på mig så att jag kan få din välsignelse och så att jag kan få del av dig." Allt detta är förlegade ritualer från gångna tider som nu är avskaffade eftersom tidsåldern har skiftat. Den helige Ande verkar i enlighet med tidsåldern, varken slumpmässigt eller i enlighet med fastslagna regler. Nu är det en annan tidsålder och en ny tidsålder medför av nödvändighet nytt verk. Det här gäller alla verkets stadier och därför upprepas aldrig hans verksamhet. Under nådens tidsålder utförde Jesus en stor mängd sådana gärningar som att bota sjuka, driva ut onda andar, lägga händerna på människor och be för dem och välsigna människor. Men att göra det igen i vår tid vore meningslöst. Den helige Ande verkade på det sättet på den tiden, eftersom det var nådens tidsålder och det fanns tillräckligt med nåd för människan att åtnjuta. Det begärdes ingen form av betalning av något slag av henne, utan om hon bara hade tro så skulle hon få nåd. Alla behandlades mycket välvilligt. Nu är det en annan tidsålder och Guds verk har framskridit ytterligare; det är genom tuktan och dom som människans upproriskhet och

---

allt orent i henne kommer att rensas bort. Eftersom det stadiet var återlösningens stadium var det nödvändigt för Gud att arbeta på det viset och visa nog med nåd för människan att åtnjuta, så att hon skulle kunna bli återlöst från synden och med nådens hjälp få sina synder förlåtna. I det nuvarande stadiet ska det orättfärdiga i människan blottläggas med hjälp av tuktan, dom och straffande ord, liksom genom fostran och uppenbarelse genom ord, så att mänskligheten efteråt kan bli räddad. Det är ett verk som går mer på djupet än återlösning. Nåden i nådens tidsålder var tillräcklig för människan att åtnjuta; nu när hon redan har erfarit denna nåd ska hon inte längre åtnjuta den. Nu är tiden över för denna verksamhet och den ska inte utföras längre. Nu ska människan räddas genom ordets dom. När människan har dömts, tuktats och förädlats har det gjort att hennes sinnelag förändrats. Sker inte allt detta på grund av de ord jag har talat? Varje stadium i verket är anpassat till hela den mänskliga artens framsteg och den rådande tidsåldern. Verket är det enda betydelsefulla och det utförs helt och hållet för den slutliga frälsningens skull, så att mänskligheten kan ha ett gott slutmål i framtiden, och så att människorna till sist kan klassificeras efter sitt slag.

Den yttersta tidens verk är att tala ord. Stora förändringar kan åstadkommas i människan med hjälp av ord. De förändringar som nu sker i dessa människor då de tar emot dessa ord är mycket större än de som skedde i människor då de tog emot tecknen och undren i nådens tidsålder. För i nådens tidsålder kastades de onda andarna ut ur människor med hjälp av handpåläggning och bön, men människans fördärvade sinnelag fanns fortfarande kvar. Människor botades från sina sjukdomar och fick sina synder förlåtna, men när det gällde exakt hur människan skulle renas från det sataniska sinnelaget i sitt inre, så var det ett arbete som återstod. Människan blev bara frälst och förlåten sina synder för sin tros skull, men hennes syndiga natur var inte utplånad utan fanns fortfarande kvar i henne. Människan fick sina synder förlåtna genom den inkarnerade Guden, men det betydde inte att människan inte längre hade synd i sitt inre. Människans synder kunde bli förlåtna genom syndoffer, men när det gäller hur människan ska fås att inte synda mer och hur hennes syndiga natur ska kunna bli totalt utplånad och förvandlad, så är det ett problem hon inte har någon möjlighet att lösa. Människans synder blev förlåtna, och det var tack vare Guds korsfästelseverk, men hon fortsatte att leva med det gamla fördärvade sataniska sinnelaget. Därför måste människan bli fullständigt fri från sitt fördärvade sataniska sinnelag, så att hennes

---

syndiga natur kan utplånas fullständigt för att aldrig mer utvecklas; därmed blir det möjligt för människans sinnelag att förvandlas. Det kräver att människan begriper hur hon ska kunna växa till i livet, begriper livets väg och begriper hur hon ska kunna förändra sitt sinnelag. Dessutom kräver det att hon handlar i överensstämmelse med denna väg så att hennes sinnelag successivt förändras och hon kan leva i skenet från ljuset, så att allt hon gör är i samklang med Guds vilja, så att hon kan göra sig av med sitt fördärvade sataniska sinnelag och så att hon kan bryta sig loss från Satans mörka inflytande och därmed bli helt och hållet fri från synd. Först då kommer hon att motta fullständig frälsning. På den tiden då Jesus var verksam var människans kunskap om honom fortfarande vag och diffus. Hon ansågs honom alltid vara Davids son och proklamerade att han var en stor profet, den välvillige Herren som återlöste människan från synden. Några blev botade tack vare sin starka tro genom att enbart röra vid kanten på hans dräkt; blindade fick synen åter och till och med döda kunde bli levande igen. Men människan var oförmögen att upptäcka det fördärvade sataniska sinnelaget som var rotat djupt i hennes inre, och inte heller visste hon hur hon skulle kunna göra sig fri från det. Hon fick mycket nåd, som exempelvis fred och köttslig glädje, att en persons tro gav välsignelse åt en hel familj, att sjuka blev botade och så vidare. Resten var människans goda gärningar och hennes gudfruktiga framträdande; om någon kunde leva med detta som grund var han godkänd som troende. Endast troende av detta slag kunde träda in i himlen efter döden, vilket innebar att de var räddade. Men under sin livstid förstod de här människorna inte alls livets väg. Allt de gjorde var att synda och sedan bekänna sina synder i en oavbruten cirkelgång utan någon väg att förändra sitt sinnelag: Sådant var människans tillstånd i nådens tidsålder. Har människan erhållit fullkomlig frälsning? Nej! Därför återstod fortfarande domens och tuktans verk när det stadiet var avslutat. Det nuvarande stadiet syftar till att med ordets hjälp rena människan och därigenom ge henne en väg att följa. Det här stadiet skulle inte vara fruktbart eller meningsfullt om det fortsatte med utdrivande av onda andar, för det skulle inte utrota människas syndiga natur, och det hela skulle stanna vid förlåtelsen av hennes synder. Genom syndoffer har människan fått sina synder förlåtna, för korsfästelsens verk har redan avslutats och Gud har segrat över Satan. Men eftersom människans fördärvade sinnelag fortfarande finns kvar i henne kan hon fortfarande synda och motsätta sig Gud och Gud har inte vunnit mänskligheten. Det är därför Gud i det här stadiet använder ordet för att blotta

---

människans fördärvade sinnelag och få henne att utöva sin tro i enlighet med den rätta vägen. Det här stadiet är mer meningsfullt än det föregående, och även mer fruktbart, för nu är det ordet som direkt försörjer människans liv och gör det möjligt för hennes sinnelag att förnyas helt och hållet; det är ett mycket mer djupgående skede i verket. Därför har inkarnationen i den yttersta tiden fullbordat betydelsen av Guds inkarnation och fullständigt avslutat Guds förvaltningsplan för människans frälsning.

Guds frälsning av människan genomförs inte direkt med Andens metod och Andens identitet, för människan kan varken röra eller se Guds ande och inte heller kan hon komma nära den. Om Gud försökte frälsa människan direkt på Andens vis skulle hon inte kunna ta emot hans frälsning. Om inte Gud antog en skapad människas yttre gestalt skulle människan inte ha någon möjlighet att ta emot denna frälsning. Människan har nämligen ingen möjlighet att nalkas honom, ungefär som ingen kunde gå nära Jehovas moln. Endast genom att bli en skapad varelse, alltså endast genom att lägga sitt ord i den köttsliga kropp som han ska bli, kan Gud personligen arbeta in ordet i alla som följer honom. Endast då kan människan personligen se och höra hans ord och dessutom komma i besittning av hans ord och på så sätt bli fullständigt frälst. Om inte Gud blev kött skulle ingen människa av kött och blod kunna ta emot denna stora frälsning och då skulle inte heller en enda människa bli räddad. Om Guds ande verkade direkt i mänsklighetens mitt skulle alla människor slås till marken, eller också skulle de alla — utan någon möjlighet att komma i kontakt med Gud — föras bort helt och hållet fjättrade av Satan. Den första inkarnationen syftade till att återlösa människan från synden, att återlösa henne med hjälp av Jesu fysiska kropp; han räddade alltså människan från korset, men det fördärvade sataniska sinnelaget förblev inuti henne. Den andra inkarnationen ska inte längre tjäna som syndoffer utan syftar snarare till att frälsa dem som blev återlösta från synden helt och hållet. Detta sker för att de som har blivit förlåtna ska kunna bli räddade från sina synder och bli fullkomligt rena och genom att uppnå ett förändrat sinnelag kunna bryta sig fria från Satans mörka inflytande och återvända inför Guds tron. Endast på detta sätt kan människan bli till fullo helgad. Efter det att lagens tidsålder nått sitt slut och med början i nådens tidsålder inledde Gud det frälsningsverk som fortsätter fram till den yttersta tiden, då han genom att döma och tukta människosläktet för dess upproriskhet kommer att rena mänskligheten helt och hållet. Först då kommer Gud att avsluta sitt frälsningsverk och träda in i vila. Därför har

---

Gud, i verkets tre stadier, bara kommit i köttet två gånger för att själv utföra sitt verk bland människorna. Det beror på att bara ett av verkets tre stadier syftar till att visa människor hur de ska leva sitt liv, medan de andra två består av frälsningens verk. Endast genom att bli kött kan Gud leva sida vid sida med människan, uppleva världens lidande och leva i en vanlig kropp av kött. Endast på detta sätt kan han förse människorna med den praktiska väg de behöver som skapade varelser. Det är genom Guds inkarnation som människan får full frälsning från Gud och inte direkt från himlen som svar på sina böner. Eftersom människan är av kött har hon nämligen ingen möjlighet att se Guds ande, än mindre kan hon nalkas hans ande. Allt hon kan komma i kontakt med är den inkarnerade Gudens kött och det är bara med hjälp av det som hon kan förstå alla vägarna och alla sanningarna och motta fullständig frälsning. Den andra inkarnationen kommer att räcka för att rensa bort människans synder och rena henne fullständigt. Med den andra inkarnationen kommer följaktligen hela Guds verk i köttet att slutföras och betydelsen av Guds inkarnation att fulländas. Från den stunden kommer Guds verk i köttet att vara helt avslutat. Efter den andra inkarnationen kommer han inte att bli kött en tredje gång för sitt verk. Hela hans förvaltning kommer nämligen att ha nått sitt slut. Inkarnationen i den yttersta tiden kommer att till fullo ha vunnit hans utvalda folk, och hela mänskligheten som lever i den yttersta tiden kommer att ha inordnats efter sina slag. Han kommer inte längre att utföra frälsningsverket och inte heller kommer han att återvända till köttet för att bedriva någon verksamhet. I den yttersta tidens verk är ordet mäktigare än manifestationen av tecken och under, och ordets myndighet är större än teckens och unders myndighet. Ordet blottlägger alla de fördärvade sinnelag som är begravda djupt i människans hjärta. Du har ingen möjlighet att upptäcka dem på egen hand. När de läggs blottade framför dig genom ordet kommer du helt naturligt att upptäcka dem; du kommer inte att kunna förneka dem och du kommer att bli fullständigt övertygad. Är inte det ordets makt? Det här är det resultat som uppnås genom ordets verk i dag. Därför är det inte genom botande av sjuka och ande utdrivning som människan kan bli fullkomligt frälst från sina synder, och inte heller kan hon göras fullständig genom att det visas tecken och under. Makten att bota sjuka och driva ut onda andar ger bara människan nåd, men hennes kött tillhör fortfarande Satan och det fördärvade sataniska sinnelaget finns fortfarande kvar i henne. Det som inte har gjorts rent är med andra ord fortfarande behäftat med synd och smuts.

Det är först efter det att människan renats med hjälp av ordet som hon kan vinnas av Gud och bli helgad. När de onda andarna drevs ut ur människan och hon blev återlöst innebar det bara att hon slets ut ur Satans grepp och återbördades till Gud. Men utan att ha blivit renad eller förändrad av Gud förblir hon en fördärvad människa. I människans inre existerar fortfarande smuts, motstånd och upproriskhet; människan har bara återvänt till Gud genom hans återlösning, men hon har inte den minsta kunskap om Gud och är fortfarande kapabel att sätta sig upp mot honom och svika honom. Innan människan blev återlöst hade många av Satans gifter redan lagts i hennes inre, och efter att under tusentals år ha fördärvats av Satan har hon inom sig en djupt rotad natur som gör motstånd mot Gud. Att människan blivit återlöst innebär alltså bara att hon räddats genom att friköpas till ett högt pris, men den giftiga naturen i hennes inre har inte avlägsnats. Människan som är så besudlad måste genomgå en förändring innan hon är värdig att tjäna Gud. Genom detta verk av dom och tuktan kommer hon att lära känna sitt eget smutsiga och fördärvade väsen till fullo, och hon kommer att kunna ändra sig fullständigt och bli ren. Endast på detta sätt kan människan bli värdig att återvända inför Guds tron. Allt det arbete som utförs i dag sker för att människan ska kunna renas och förvandlas; genom ordets dom och tuktan såväl som genom förädling kan människan göra sig av med allt fördärvligt och bli renad. Det vore mer träffande att säga att detta stadium i verket är reningens verk än att det är frälsningens stadium. Faktum är att det här stadiet både är erövrands stadium och frälsningsverkets andra stadium. Det är genom ordets dom och tuktan som människan slutligen blir vunnen av Gud, och det är genom att ordet används till att förädla, döma och avslöja som alla orenheter, uppfattningar, motiv och individuella begär i människans hjärta blir fullständigt uppenbarade. Även om människan må ha blivit återlöst och förlåten sina synder, så innebär det bara att Gud inte längre minns hennes överträdelser och inte behandlar henne i enlighet med hennes överträdelser. Men eftersom människan, som lever i en köttlig kropp, inte har blivit befriad från synd, kan hon bara fortsätta att synda och blotta sitt fördärvade sataniska sinnelag i all oändlighet. Det här är det liv människan lever — en oändlig kretsgång av att synda och bli förlåten. De flesta människor syndar på dagen bara för att sedan bekänna sina synder på kvällen. Så även om syndoffret är evigt verksamt för människan kan det inte rädda henne från synden. Endast halva frälsningsverket har genomförts, för människan har fortfarande ett fördärvat sinnelag.

När folk till exempel insåg att de härstammade från Moab började de klaga, slutade att söka efter livet och blev ytterst negativa. Visar inte detta att mänskligheten fortfarande är oförmögen att underkasta sig Guds herravälde helt och hållet? Är inte det här just deras fördärvade sataniska sinnelag? När du inte blev utsatt för tuktan sträckte du upp händerna högre än alla andra, till och med högre än Jesu händer. Och du ropade ut med hög röst: "Var en Guds älskade son! Var en Guds förtrogne! Hellre dör vi än böjer oss för Satan! Gör uppror mot den gamle Satan! Gör uppror mot den stora röda draken! Må den stora röda draken falla från makten i förnedring! Må Gud göra oss fullkomliga!" Dina rop ljöd högre än alla andras. Men så kom tuktans tid och mänsklighetens fördärvade sinnelag uppenbarades än en gång. Deras rop upphörde och deras beslutsamhet svek. Det här är människans fördärv; det är något som Satan planterat och som är djupt rotat i människan, något som löper djupare än synd. Det är inte lätt för människan att bli medveten om sina synder; hon har ingen möjlighet att upptäcka sin egen djupt rotade natur, utan för att uppnå det resultatet måste hon förlita sig på ordets dom. Endast på så sätt kan människan förändras successivt från denna punkt och framåt. Människan ropade så här i det förflutna därför att hon inte hade någon insikt om sitt ursprungliga fördärvade sinnelag. Detta är de orenheter som existerar i människan. Under en lång period av dom och tuktan levde människan i en atmosfär av spänning. Uppnåddes inte allt det här med hjälp av ordet? Ropade inte du också med väldigt hög röst före prövningen av tjänstgörarna? "Träd in i riket! Alla som tar emot hans namn ska träda in i riket! Alla ska ta del av Gud!" När prövningen av tjänstgörarna kom ropade du inte längre. Allra först ropade alla: "O Gud! Var du än placerar mig ska jag underkasta mig och låta mig styras av dig." När folk läste Guds ord, "Vem ska bli min Paulus?", sa de: "Jag är villig!" Sedan såg de orden "Och hur är det med Jobs tro?" och sa: "Jag är villig att ta på mig Jobs tro. Gud, var snäll och pröva mig!" När tjänstgörarnas prövning kom bröt de ihop direkt och förmådde knappast resa sig upp igen. Sedan minskade orenheterna i deras hjärtan successivt. Var det inte genom ordet som detta åstadkoms? Vad ni har upplevt i dag är alltså resultat som åstadkommits genom ordet, ännu större resultat än de som uppnåddes genom Jesu tecken och under. Det är inte bara genom korsfästelsen, genom botandet av sjuka och andeutdrivning du ser den Guds härlighet och Guds makt som du ser, utan i ännu högre grad genom hans ords dom. Detta visar att Guds myndighet och makt inte består enbart i att göra tecken,

---

bota sjuka och driva ut onda andar, utan att Guds ord är bättre kapabelt att företräda Guds myndighet och uppenbara hans allmakt.

Vad människan har uppnått nu — hennes nuvarande mognad, kunskap, kärlek, lojalitet, lydnad och insikt — är resultat som har nåtts genom ordets dom. Det är tack vare ordet som du är i stånd att vara lojal och förbli stående intill denna dag. Nu inser människan att den inkarnerade Gudens verk verkligen är enastående och att det är mycket i det som hon inte kan uppnå och som är hemligheter och under. Därför har många fogat sig. En del har aldrig underordnat sig någon människa sedan den dag de föddes, men när de i dag ser Guds ord fogar de sig fullständigt utan att ens märka att de har gjort det, och de dristar sig inte att undersöka eller säga något annat. Mänskligheten har fallit under ordet och ligger slagen till marken under ordets dom. Om Guds ande talade direkt till människan skulle hela mänskligheten underordna sig rösten och falla ner utan uppenbarande ord, ungefär på samma sätt som Paulus föll till marken i ljusskenet på vägen till Damaskus. Men om Gud fortsatte att arbeta på det här sättet skulle människan aldrig kunna komma till insikt om sitt eget fördärv genom ordets dom och därigenom vinna frälsning. Endast genom att bli kött kan Gud personligen tala sina ord i öronen på varenda människa så att alla som har öron kan höra hans ord och ta emot hans domsverk genom ordet. Det är bara det att det här resultatet uppnås av hans ord, hellre än att Anden ska manifesteras sig för att skrämman människan till underkastelse. Det är enbart genom detta praktiska och ändå enastående verk som människans gamla sinnelag — som legat dolt djupt inom henne i många år — kan avslöjas till fullo så att människan kan se det och förändra det. Allt detta är den inkarnerade Gudens praktiska verk i vilket han genom att tala och verkställa dom på ett praktiskt sätt uppnår resultaten av dom över människan med hjälp av ordet. Detta är den inkarnerade Gudens makt och betydelsen av Guds inkarnation. Den sker för att tillkännage den inkarnerade Gudens myndighet, för att tillkännage de resultat som uppnås genom ordets verk, och för att tillkännage att Anden har kommit i köttet och demonstrerar sin myndighet genom att döma människan med ordet. Även om hans kött utåt sett är en vanlig och normal människa, är det de resultat hans ord uppnår som visar att han är full av makt, att han är Gud själv och att hans ord är uttrycket för Gud själv. På det här sättet får hela mänskligheten se att han är Gud själv, att han är Gud själv som blev kött, att han inte får kränkas av någon, att ingen kan sätta sig över hans dom genom

---

ordet och att ingen mörkrets kraft kan besegra hans makt. Människan underkastar sig honom helt och hållet på grund av att han är Ordet som blivit människa, på grund av hans auktoritet och på grund av hans dom genom ordet. Det verk som hans inkarnerade kött fört med sig är den auktoritet han besitter. Att han blir kött beror på att köttet också kan äga auktoritet och att han kan verka på ett praktiskt sätt bland människorna, på ett sådant sätt att det är synligt och påtagligt för människan. Detta verk är mycket mer realistiskt än det verk som utförs direkt av Guds ande, som besitter all makt, och dess resultat är också uppenbara. Det beror på att Guds inkarnerade kött kan tala och verka på ett praktiskt sätt. Hans kötts yttre form har ingen makt och kan nalkas av människan, medan däremot hans väsen har makt men denna makt är inte synlig för någon. När han talar och verkar är människan oförmögen att märka hans makts existens; detta underlättar för honom när han utför arbete av praktisk natur. All denna praktiska verksamhet kan ge resultat. Även om ingen människa inser att han har makt, förstår att man inte får kränka honom och inte ser hans vrede, uppnår han de avsedda resultaten med sina ord genom sin förtäckta auktoritet, sin dolda vrede och de ord han talar öppet. Med andra ord blir människan fullständigt övertygad av hans tonfall, hans stränga röst och all visdom i hans ord. På så sätt underkastar hon sig orden från den inkarnerade Guden, som till synes inte har någon auktoritet, och därmed uppfylls Guds mål att rädda människan. Detta är en annan sida av betydelsen av hans inkarnation: att tala mer realistiskt och låta hans ords verklighet få effekt på människan så att hon kan bevittna kraften i Guds ord. Så om inte detta verk utfördes med hjälp av inkarnationen skulle det följaktligen inte uppnå minsta resultat och skulle inte kunna frälsa syndare helt och hållet. Om inte Gud blev kött skulle han förbli Anden som är både osynlig och ogripbar för människan. Eftersom människan är en köttslig varelse tillhör hon och Gud två olika världar och besitter olika naturer. Guds ande är oförenlig med människan, som är av kött, och det finns helt enkelt inget sätt att upprätta relationer mellan dem, för att inte tala om att människan är oförmögen att förvandlas till en ande. Eftersom det är på det viset måste Guds ande bli en skapad varelse för att kunna utföra sitt ursprungliga verk. Gud kan både stiga upp till den högsta plats och ödmjuka sig själv för att bli en mänsklig varelse, verka bland människorna och leva mitt ibland dem, men människan kan inte stiga upp till den högsta plats och bli en ande, och än mindre kan hon sänka sig ner till den lägsta platsen. Det är därför Gud måste bli kött för att utföra sitt verk. Under den

---

första inkarnationen kunde likaså endast den inkarnerade Gudens kött återlösa människan genom sin korsfästelse, eftersom det inte skulle ha funnits någon möjlighet för Guds ande att bli korsfäst som syndoffer för människan. Gud skulle genast kunna bli kött för att tjänstgöra som ett syndoffer för människan, men människan kunde inte genast stiga upp till himlen för att ta det syndoffer som Gud berett åt henne. Eftersom det är på det viset skulle det enda möjliga vara att be Gud fara fram och tillbaka några gånger mellan himmel och jord, inte att få människan att stiga upp till himlen för att ta emot sin frälsning, för människan hade fallit och dessutom kunde hon helt enkelt inte stiga upp till himlen, än mindre få tag på syndoffer. Därför var det nödvändigt för Jesus att komma bland människorna och personligen utföra det verk som människan helt enkelt inte kunde genomföra. Varje gång Gud blir kött är det för att det är absolut nödvändigt. Om något av stadierna kunde ha utförts direkt av Guds ande skulle han inte ha fogat sig i förödmjukelsen att bli inkarnerad.

I det här slutliga stadiet av verket uppnås resultaten genom ordet. Genom ordet kommer människan att förstå många hemligheter och det arbete Gud har utfört under gångna generationer; genom ordet upplyses människan av den helige Ande; genom ordet kommer människan att förstå de hemligheter som gångna generationer aldrig lyckats reda ut, liksom profeters och apostlars verk i gångna tider och de principer de följde i sitt arbete; genom ordet lär sig människan också förstå Guds sinnelag liksom sin egen upproriskhet och opposition, och hon kommer att lära känna sitt eget väsen. Genom dessa arbetssteg och genom alla ord som talas kommer människan att lära känna Andens verk, det verk Guds inkarnerade kött utför och än mer hela hans sinnelag. Din kunskap om Guds sextusenåriga förvaltningsverk fick du också genom ordet. Var det inte också genom ordet du uppnådde kunskapen om dina tidigare föreställningar och lyckades skjuta dem åt sidan? I det föregående stadiet gjorde Jesus tecken och under, men i det här stadiet förekommer inga tecken och under. Var det inte genom ordet som du kom att förstå varför Gud inte gör tecken och under? De ord som talas i det här skedet överträffar följaktligen det arbete som utfördes av gångna generationers apostlar och profeter. Inte ens profeternas profetior kunde ha gett detta resultat. Profeterna uttalade bara profetior, de talade om vad som skulle hända i framtiden men inte om det verk Gud önskade utföra då, vid den tiden. Inte heller sa de något för att vägleda människorna i deras liv, för att skänka mänskligheten sanningar eller för att

---

uppenbara hemligheter, och än mindre för att skänka liv. Bland de ord som talas i det här stadiet finns det profetia och sanning, men i huvudsak tjänar de till att skänka människan liv. De ord som talas nu skiljer sig från profeternas profetior. Det här är ett stadium av verksamhet för människans liv, för att förändra hennes livssinnelag, och inte för att uttala profetior. Det första stadiet var Jehovas verk: hans arbete var att bereda en väg för människan att dyrka Gud på jorden. Det var inledningsverket för att finna en plats att starta arbetet på jorden. På den tiden lärde Jehova israeliterna att iaktta sabbaten, hedra sina föräldrar och leva i fred med varandra. Detta berodde på att folk på den tiden inte förstod hur människan är beskaffad, och inte heller förstod de hur de skulle leva på jorden. Det var nödvändigt för honom att i verkets första stadium visa människorna hur de skulle leva. Allt det som Jehova sa till dem hade dessförinnan varit okänt för mänskligheten eller inte varit i dess besittning. På den tiden sändes många profeter för att uttala profetior, och detta gjorde allesamman under Jehovas vägledning. Det här var helt enkelt en del i Guds verk. I det första stadiet blev Gud inte kött utan han gav alla stammar och folk sina anvisningar genom profeterna. När Jesus var verksam på sin tid, talade han inte så mycket som det görs i vår tid. Det här stadiet av ordets verk i den yttersta tiden har aldrig utförts i tidigare tidsåldrar och generationer. Även om Jesaja, Daniel och Johannes uttalade många profetior var deras profetior helt annorlunda än de ord som talas idag. Vad de uttalade var enbart profetior, men så är det inte med de ord som förkunnas idag. Om jag förvandlade allt jag säger idag till profetior, skulle ni kunna förstå? Anta att det jag pratade om rörde företeelser efter det att jag gett mig av — hur skulle ni då kunna förstå något? Ordets verk utfördes aldrig på Jesu tid eller i lagens tidsålder. Några kanske kommer att säga: ”Talade inte Jehova också ord på den tiden då han utförde sitt verk? Talade inte Jesus ord på den tiden han var verksam förutom att han botade sjuka, drev ut onda andar och gjorde tecken och under?” Ord kan talas på olika sätt. Vad var essensen i de ord som Jehova yttrade? Han visade bara mänskligheten hur den skulle leva sitt liv på jorden, och det berörde inte andliga frågor i livet. Varför sägs det att när Jehova talade så var det för att instruera folk på alla platser? Ordet ”instruera” betyder att förklara tydligt och befalla direkt. Han försåg inte människan med liv; i stället tog han henne helt enkelt vid handen och lärde henne hur hon skulle dyrka honom, utan att använda särskilt mycket liknelser. Den verksamhet Jehova utförde i Israel handlade inte om att ta itu med människan, fostra henne eller

---

döma och tukta, utan att ge henne vägledning. Jehova befälde Mose att säga åt sitt folk att samla manna i vildmarken. Varje morgon innan soluppgången skulle de samla manna, precis så mycket de behövde för att äta samma dag. Mannan kunde inte bevaras till nästa dag, för då skulle den bli möjlig. Han föreläste inte för folket eller blottade deras naturer, och inte heller avslöjade han deras idéer och tankar. Han förändrade inte människor utan i stället visade han dem hur de skulle leva sitt liv. Den tidens människor var som barn, de förstod ingenting och var inte kapabla till mer än några grundläggande mekaniska rörelser, och därför utfärdade Jehova bara lagar för att vägleda massorna.

För att kunna sprida evangeliet så att alla som söker med ett uppriktigt hjärta kan vinna kunskap om det verk som utförs i dag och bli grundligt övertygade, måste du få en klar förståelse av det verk som utförts i varje stadium, dess inre historia, andemening och betydelse. Gör så att andra genom att lyssna till din betraktelse kan förstå Jehovas verk, Jesu verk, och främst av allt hela Guds verk i dag liksom sambanden och skillnaderna mellan verkets tre stadier. Gör så att andra när de lyssnat färdigt inser att de tre stadierna inte avbryter varandra utan att alla är samma andes verk. Även om de verkar i olika tidsåldrar och innehållet i de verk de utför och orden de talar skiljer sig åt, är principerna för deras verksamhet desamma. Detta är de största visionerna som alla människor som följer Gud måste förstå.

De två inkarnationerna fullbordar inkarnationens betydelse

Varje stadium av verk som Gud utför har sin egen praktiska betydelse. På den tiden, när Jesus kom, var han en man och när Gud kommer den här gången är han en kvinna. Av detta kan du se att Gud skapade både man och kvinna för sitt verks skull, och han gör inte skillnad mellan könen. När hans Ande kommer kan han iklä sig det kött han behagar och det köttet kan representera honom. Så länge det är hans inkarnerade kött kan det representera Gud, vare sig det är manligt eller kvinnligt. Om Jesus hade framträtt som en kvinna när han kom, det vill säga om den Helige Ande hade avlat en liten flicka och inte en pojke, skulle det stadiet av verket ändå ha fullbordats. I så fall skulle verkets nuvarande stadium ha fullbordats av en man istället, men verket skulle likväl ha fullbordats. Båda stadiernas verk är lika viktiga och ingetdera av stadierna upprepas eller står i strid med det andra. När Jesus vid den tiden utförde sitt verk kallades han den ende Sonen, och "Son" förutsätter manligt kön. Varför nämns inte den ende Sonen i det nuvarande stadiet? Därför att verkets krav har gjort det nödvändigt med ett annat kön än det som Jesus hade. Gud gör ingen skillnad mellan könen. Han utför sitt verk som han behagar och när han gör det är han inte underkastad några begränsningar, utan är helt fri. Likväl har alla verkets stadier sin egen praktiska betydelse. Gud blev kött två gånger och det är självklart att hans inkarnation i de sista dagarna är den allra sista. Han har kommit för att offentliggöra alla sina gärningar. Om han inte blev kött för att personligen utföra verk som människan ska bevittna i detta stadium, skulle hon för evigt klamra sig fast vid föreställningen att Gud enbart är manlig, inte kvinnlig. Dessförinnan trodde hela människosläktet att Gud bara kunde vara man och att en kvinna inte kunde kallas Gud, för hela mänskligheten menade att män hade auktoritet över kvinnor. De trodde inte att en kvinna, utan bara män, kunde skaffa sig auktoritet. Dessutom sa de till och med att mannen är kvinnans överhuvud och att kvinnan måste lyda mannen och inte kunde överglänsa honom. Förr i tiden, när det sades att mannen var kvinnans överhuvud, syftade man på Adam och Eva sedan de hade lurats av ormen – inte på mannen och kvinnan så som de skapats av Jehova i begynnelsen. Naturligtvis måste en kvinna lyda och älska sin man och en man måste lära sig att livnära och försörja sin familj. Det här är de lagar och förordningar som Jehova fastställt och som mänskligheten måste foga sig efter under livet på jorden.

Jehova sa till kvinnan: ”Din åtrå skall vara till din make, och han skall råda över dig.” Han sa så enbart för att människorna (alltså både män och kvinnor) skulle kunna leva normala liv under Jehovas herravälde, och för att människornas liv skulle kunna ha en struktur och inte förlora sin rätta ordning. Därför utformade Jehova lämpliga regler för hur man och kvinna bör agera, men det gällde bara i relation till alla de skapade varelser som lever på jorden och hade inget med Guds inkarnerade kött att göra. Hur skulle Gud kunna vara likadan som sina skapade varelser? Hans ord riktades endast till det människosläkte som han skapat; det var för att människorna skulle leva ett normalt liv som han fastställde regler för mannen och kvinnan. I begynnelsen, när Jehova skapade mänskligheten, gjorde han två typer av människor, man och kvinna, och därför finns uppdelningen i man och kvinna i hans inkarnerade kött. Han avgjorde inte sitt verk utifrån de ord han talade till Adam och Eva. De två gånger han har blivit kött har bestämts helt i enlighet med hans resonemang då han först skapade mänskligheten. Han har med andra ord fullbordat sina två inkarnationers verk utifrån hur mannen och kvinnan var innan de blev fördärvade. Om mänskligheten tog de ord som Jehova sa till Adam och Eva sedan de lurats av ormen och tillämpade dem på Guds inkarnations verk, skulle då inte Jesus också ha varit tvungen att älska sin hustru så som han borde? Skulle Gud i så fall fortfarande vara Gud? Och skulle han då fortfarande kunna slutföra sitt verk? Om det är fel att Guds inkarnerade kött är av kvinnokön, måste det då inte också ha varit ett oerhört allvarligt fel av Gud att skapa kvinnan? Om människor ändå menar att det vore fel av Gud att inkarneras som kvinna, var då inte det faktum att Jesus inte gifte sig och följaktligen inte kunde älska sin hustru lika fel som den nuvarande inkarnationen? Om du använder orden som Jehova sa till Eva för att avgöra huruvida Guds inkarnation i dag är sann, måste du använda Jehovas ord till Adam för att bedöma Herren Jesus som blev kött i nådens tidsålder. Är det inte en och samma sak? Om du bedömer Herren Jesus utifrån den man som inte hade lurats av ormen, kan du väl inte bedöma sanningen om dagens inkarnation utifrån den kvinna som lurats av ormen. Det vore orättvist! Om du bedömer Gud på det här sättet bevisar det att du saknar förnuft. När Jehova två gånger blev kött var detta köts kön relaterat till mannen och kvinnan som inte lurats av ormen. Det var i överensstämmelse med den man och den kvinna som inte lurats av ormen som han blev kött två gånger. Tro inte att Jesus var samma sorts man som den Adam som lurades av ormen. De har absolut inget med varandra att

---

göra; de är män med två olika naturer. Det kan ju inte vara så att Jesus, därför att han är man, är alla kvinnors men inte alla mäns överhuvud, eller hur? Är han inte alla judars (både mäns och kvinnors) kung? Han är Gud själv – inte bara kvinnans överhuvud utan även mannens. Han är Herre över alla varelser och alla varelsers överhuvud. Hur skulle du kunna avgöra att Jesu manskön är en symbol för kvinnans överhuvud? Vore inte det hädelse? Jesus är en man som inte har fördärvats. Han är Gud; han är Kristus; han är Herren. Hur skulle han kunna vara en likadan man som Adam som var fördärvad? Jesus är det kött som bars av den allra heligaste Guds Ande. Hur skulle du kunna säga att han är en Gud som besitter Adams manlighet? Skulle inte hela Guds verk ha varit fel i så fall? Skulle Jehova ha kunnat inlemma manligheten hos den Adam som lurades av ormen i Jesus? Är inte den nutida inkarnationen ytterligare ett exempel på verk av den inkarnerade Guden, som har ett annat kön än Jesus men likadan som han till sitt väsen? Vågar du fortfarande säga att den inkarnerade Guden inte kan vara kvinna, eftersom kvinnan var den första som lurades av ormen? Vågar du fortfarande säga att Gud absolut inte skulle kunna bli kött som en kvinna därför att kvinnan är ytterst oren och källan till mänsklighetens fördärv? Vågar du framhärda i att säga att ”kvinna alltid ska lyda mannen och aldrig får manifesteras eller direkt företräda Gud”? Tidigare förstod du inte, men kan du nu fortsätta att häda Guds verk och då i synnerhet Guds inkarnerade kött? Om inte det här står klart för dig är det bäst att du vaktar din tunga, så att inte din dårskap och okunnighet avslöjas och din fulhet blottas. Tro inte att du förstår allt. Jag säger dig att allt du har sett och upplevt inte räcker för att du ska förstå ens en promille av min förvaltningsplan. Så varför agerar du då så högmodigt? Den lilla talang och den ynka kunskap du har räcker inte för att Jesus ska kunna använda den under ens en sekund av sitt verk! Hur mycket erfarenhet har du egentligen? Vad du har sett, allt du har hört under din livstid och vad du har föreställt dig är mindre än det verk jag utför under ett enda ögonblick! Du gör bäst i att inte kritisera småsaker och leta fel. Du kan vara hur arrogant du vill, men du är bara en varelse som inte ens kan mäta sig med en myra! Allt du har i din mage är mindre än vad som finns i en myras mage! Tro inte att du har rätten att gestikulera yvigt och tala vitt och brett bara för att du har fått lite erfarenhet och en ledande ställning. Är inte din erfarenhet och din ledande ställning resultatet av de ord jag har uttalat? Tror du att det är något du fått som ersättning för ditt arbete och slit? I dag ser du att jag har blivit kött och enbart för den skull har du en

---

uppsjö av idéer och hur många föreställningar som helst. Även om du hade enastående talanger skulle du inte ha så många idéer om det inte vore för min inkarnation; och är det inte utifrån dessa som dina föreställningar uppstår? Skulle du ens känna till inkarnationen om inte Jesus hade blivit kött den där första gången? Är det inte för att du fick kunskap genom den första inkarnationen som du har fräckheten att försöka bedöma den andra inkarnationen? Varför undersöker du den i stället för att vara en lydig efterföljare? Skulle den inkarnerade Guden låta dig utforska honom när du trätt in i den här strömmen och kommit fram inför honom? Du kan utforska din egen släkthistoria, men om du försöker utforska Guds "familjehistoria" – skulle dagens Gud låta dig genomföra en sådan studie? Är du inte blind? Drar du inte förakt över dig själv?

Om endast Jesu verk utfördes och det inte kompletterades med verksamhet i detta de sista dagarnas stadium, skulle människan för evigt hålla fast vid föreställningen att Jesus är Guds ende son, alltså att Gud bara har en enda son och att ingen som kommer därefter under ett annat namn kan vara Guds ende son, än mindre Gud själv. Människan hyser uppfattningen att var och en som tjänar som ett syndoffer eller som tar makten å Guds vägnar och återlöser hela mänskligheten är Guds ende son. Det finns en del som menar att om bara den som kommer är en man, så kan han anses vara Guds ende son och Guds representant. Det finns till och med de som säger att Jesus är Jehovas son, hans ende son. Är inte den sortens föreställningar överdrivna? Om inte det här verksamhetsstadiet utfördes i den sista tidsåldern skulle hela mänskligheten vara höljdd av en mörk skugga i fråga om Gud. I så fall skulle mannen tro sig vara överlägsen kvinnan, kvinnor skulle aldrig kunna hålla huvudet högt och då skulle inte en enda kvinna kunna bli frälst. Folk föreställer sig alltid att Gud är manlig och tror dessutom att han alltid har föraktat kvinnan och inte skulle skänka henne frälsning. Men skulle det inte i så fall innebära att alla kvinnor som Jehova skapade och som också har fördärvats, aldrig skulle få möjlighet att bli räddade? Skulle det då inte ha varit meningslöst för Jehova att skapa kvinnan, att skapa Eva? Och skulle inte kvinnan förgås för evigt? De sista dagarnas stadium av verket ska följaktligen genomföras för att rädda hela mänskligheten, inte bara kvinnan. Om någon tror att om Gud skulle inkarneras som kvinna, så vore det enbart i syfte att frälsa kvinnan, då är den människan verkligen en däre!

Dagens verk har drivit nådens tidsålders verk framåt; det vill säga, arbetet under hela den sextusenåriga förvaltningsplanen har avancerat. Fastän nådens tidsålder är över har det gjorts framsteg i Guds verk. Varför säger jag om och om igen att verkets nuvarande stadium baserar sig på nådens och lagens tidsålder? Därför att dagens verk är en fortsättning på det verk som utfördes i nådens tidsålder och ett steg framåt jämfört med det som utfördes i lagens tidsålder. De tre etapperna hänger nära samman och varje länk i kedjan är nära sammanfogad med de intilliggande. Varför säger jag också att den här etappen av verket bygger på det som Jesus utförde? Om inte det här stadiet byggde på det verk som Jesus utfört, skulle det krävas en andra korsfästelse i det här stadiet och det föregående stadiets återlösande verk skulle behöva göras om på nytt. Det vore meningslöst. Det är alltså inte så att verket är fullkomligt färdigt, utan att tidsåldern har framskridit och nivån på verket är högre än tidigare. Man kan säga att den här etappen av verket bygger på den grundval som är lagens tidsålder och på den klippa som är Jesu verk. Guds verk byggs upp steg för steg, och det här stadiet är inte någon ny början. Endast kombinationen av de tre verksamhetsstadierna kan anses utgöra den sextusenåriga förvaltningsplanen. Verket i den här etappen bygger vidare på verket i nådens tidsålder. Om de här två stadierna av verket inte hänger samman, varför upprepas då inte korsfästelsen i det här stadiet? Varför bär jag inte människans synder, utan kommer i stället för att direkt döma och tukta människan? Om inte mitt arbete med att döma och straffa människan – och min nuvarande ankomst, som inte skedde genom den Helige Andes avelse – följde på korsfästelsen, då skulle jag inte vara kvalificerad att döma och tukta människan. Det är just för att jag är ett med Jesus som jag kommer direkt för att tukta och döma henne. Verket i det här stadiet bygger helt på verket i det föregående stadiet. Det är därför endast denna typ av verk kan föra människan steg för steg till frälsningen. Jesus och jag kommer från en och samma ande. Fastän vi inte är köttsligen släkt är vår ande densamma; trots att innehållet i det vi gör och det arbete vi utför inte är detsamma, är vi lika varandra till vårt väsen. Köttsligen har vi olika former, men det beror på att vi lever i olika epoker och att våra verksamheter ställer olika krav. Våra ämbeten skiljer sig åt, så därför är det arbete vi utför och de sannelag vi uppenbarar för människan också olika. Det är därför det människan ser och förstår i dag skiljer sig från vad hon såg och förstod i gångna tider – det beror på att det handlar om olika epoker. Trots att Guds inkarnationer skiljer sig åt i

---

fråga om kön och kroppslig gestalt, liksom att de inte föddes i samma familj, än mindre under samma tidsperiod, är deras andar ändå en och samma. Trots att deras kött varken delar blod eller fysiskt släktskap av något slag, kan det inte förnekas att båda är Guds inkarnerade kött i två olika tidsperioder. Det är en ovedersäglig sanning att de är Guds inkarnerade kött, även om de inte tillhör samma blodslinje och inte delar ett gemensamt mänskligt språk (en var en man som talade judarnas språk och den andra en kvinna som endast talar kinesiska). Det beror på att de har levt i olika länder för att utföra det verk som var och en fått att utföra och dessutom under olika tidsperioder. Trots att de är samma ande och äger samma väsen finns det inga absoluta likheter mellan det yttre skalet hos deras kött. Allt de delar är samma mänskliga natur; när det gäller deras kroppars utseende och omständigheterna kring deras födelse är de inte likadana. Men detta påverkar inte deras respektive verk eller den kunskap människan har om dem, för när allt kommer omkring är de samma ande och ingen kan skilja dem åt. Trots att de saknar blodsband kontrolleras hela deras väsen av deras andar, som ger dem olika verk att utföra under olika tidsperioder och ger dem kroppar som tillhör olika blodslinjer. Jehovas Ande är inte Jesu Andes fader och Jesu Ande är inte son till Jehovas Ande: de är en och samma Ande. Inte heller är Jesus och den inkarnerade Guden av idag förbundna med blodsband, men de är en därför att deras andar är en. Gud kan utföra barmhärtighetens och godhetens verk, liksom den rättfärdiga domens och tuktans verk och verket med att nedkalla förbannelser över människan. Och i slutänden kan han utföra verket med att förstöra världen och straffa de ogudaktiga. Gör han inte allt detta själv? Är inte detta Guds allmakt? Han kunde både förkunna lagar och utfärda befallningar för människan, och han kunde också lära de tidiga israeliterna hur de skulle leva sitt liv på jorden, vägleda dem i byggandet av templet och altarna och hålla alla israeliter under sitt herravälde. På grund av sin auktoritet levde han i två tusen år på jorden tillsammans med Israels folk. Israeliterna vågade inte göra uppror mot honom; alla tillbad Jehova och höll hans bud. Sådant var det verk som utfördes i kraft av hans auktoritet och allsmäktighet. Under nådens tidsålder kom sedan Jesus för att återlösa hela det fallna människosläktet (inte bara israeliterna). Han visade barmhärtighet och godhet mot människan. Den Jesus som människan såg under nådens tidsålder var full av godhet och alltid kärleksfull mot människan, för han hade kommit för att rädda mänskligheten från synden. Han kunde förlåta människor deras synder till dess att hans

---

korsfästelse återlöste mänskligheten helt från synden. Under den här perioden uppenbarade sig Gud för människan med barmhärtighet och godhet; han blev med andra ord ett syndoffer för människan och korsfästes för människans synder, så att de kan vara för evigt förlåtna. Han var barmhärtig, medkännande, tålmodig och kärleksfull. Och alla de som följde Jesus under nådens tidsålder försökte likaledes vara tålmodiga och kärleksfulla i allt. De var tålmodiga och gjorde inte motstånd ens när de blev slagna, förbannade eller stenade. Men under det sista stadiet kan det inte längre vara så. Jesu och Jehovas verk var inte precis likadana trots att de var av en och samma ande. Jehovas verk gjorde inte slut på tidsåldern, utan styrde tidsåldern och startade människans tillvaro på jorden, medan dagens verk handlar om att erövra dem bland hednafolken som har blivit djupt fördärvade och leda inte bara Guds utvalda folk i Kina utan hela universum och hela mänskligheten. För dig kanske det tycks som om det här verket endast bedrivs i Kina, men faktum är att det redan har börjat spridas utomlands. Hur kommer det sig att människor utanför Kina gång på gång söker den sanna vägen? Det beror på att Anden redan har skridit till verket och de ord som talas i dag riktas till människor i hela universum. I och med det är halva verket redan i gång. Från världens skapelse till idag har Guds Ande satt igång detta stora verk och har dessutom utfört olika verk i olika tidsåldrar och i olika länder. Under varje tidsålder ser människorna olika sinnelag hos honom och de uppenbaras på ett naturligt sätt genom de olika verk som han utför. Han är Gud, fylld av barmhärtighet och godhet. Han är människans syndoffer och herde, men han är också hennes dom, tuktan och förbannelse. Han kunde leda människans liv på jorden i tvåtusen år och han kunde också återlösa den fördärvade mänskligheten från synden. Idag kan han också erövra mänskligheten, som inte känner honom, och lägga den under sitt herravälde så att alla underkastar sig honom fullständigt. Slutligen kommer han att bränna bort allt som är orent och orättfärdigt i människor i hela universum för att visa dem att han inte bara är en barmhärtig och kärleksfull Gud, inte bara en vishetens och underverkens Gud, inte bara en helig Gud, utan dessutom en Gud som dömer människan. För de onda i människosläktet är han brinnande eld, dom och bestraffning; för dem som ska fullkomnas är han vedermöda, förädling och prövningar, liksom den som tröstar, ger näring, tillhandahåller ord, hanterar och beskär. Och för dem som elimineras är han straff och vedergällning. Säg mig, är inte Gud allsmäktig? Han är kapabel till alla slags

---

verk, inte bara korsfästelsen, som du föreställer dig. Du tror Gud om alltför lite! Tror du att det enda han kan göra är att återlösa hela mänskligheten genom sin korsfästelse – att det är allt? Och sedan, ska du följa honom upp till himlen för att äta av frukten från livets träd och dricka från livets flod? ... Kan det vara så enkelt? Säg mig, vad har du åstadkommit? Har du Jesu liv? Du återlöstes verkligen av honom, men korsfästelsen var Jesu eget verk. Vad har du uppfyllt för plikt som människa? Det enda du har är en yttre fromhet, men du förstår inte hans väg. Är det så du manifesterar honom? Om du inte har förvärvat Guds liv eller sett hans rättfärdiga sinnelag i dess helhet, kan du inte påstå att du har liv och då är du inte värdig att passera genom himmelrikets port.

Gud är inte bara en Ande, han kan också bli kött. Dessutom är han en härlighetskropp. Även om ni inte har sett Jesus, så bevitnades han av israeliterna – den tidens judar. Först var han en köttslig kropp, men när han korsfästes blev han en härlighetskropp. Han är den allomfattande Anden och kan verka överallt. Han kan vara Jehova, Jesus, eller Messias; i ändens tid kan han också bli Allsmäktige Gud. Han är rättfärdighet, dom och tuktan; Han är förbannelse och vrede, men han är också barmhärtighet och godhet. Allt verk han har utfört kan representera honom. Hurdan Gud menar du att han är? Du kan inte förklara. Om du inte verkligen kan förklara ska du inte dra några slutsatser om Gud. Dra inte slutsatsen att Gud är en barmhärtighetens och godhetens Gud för alltid bara därför att han under ett stadium utförde återlösningens verk. Kan du vara säker på att han bara är en barmhärtig och kärleksfull Gud? Om han bara är en barmhärtig och kärleksfull Gud, varför kommer han då att göra slut på tidsåldern i de sista dagarna? Varför kommer han att sända ner så många katastrofer? Enligt folks åsikter och tankar borde Gud vara barmhärtig och kärleksfull ända intill slutet så att varenda medlem av människosläktet kan bli frälst. Men varför sänder han i de sista dagarna ner så stora katastrofer som jordbävningar, pest och svält för att förgöra denna onda mänsklighet som ser Gud som en fiende? Varför låter han människan drabbas av dessa katastrofer? När det gäller vilken sorts Gud han är, så vågar ingen av er säga det och ingen kan förklara. Kan du vara säker på att han är Anden? Vågar du säga att han inte är någon annan än Jesu kött? Och vågar du säga att han är en Gud som för evigt ska korsfästas för människans skull?

Existerar treenigheten?

Efter det att Jesus hade blivit kött trodde människan sålunda: Det är inte bara Fadern som finns i himlen, utan också Sonen och Anden. Det här är människans konventionella uppfattning, att det finns en Gud av följande slag i himlen: en treenig Gud som består av Fadern, Sonen och den helige Ande. Hela mänskligheten har den här åsikten: Gud är en Gud men består av tre delar, som alla dessa svårt inrotade i konventionella uppfattningar som säger att de är Fadern, Sonen och den helige Ande. Endast dessa tre delar tillsammans är hela Gud. Utan den heliga Fadern skulle Gud inte vara komplett. Likaså skulle Gud inte vara komplett utan Sonen eller den helige Ande. De menar att varken Fadern ensam eller Sonen ensam kunna sägas vara Gud. Endast Fadern, Sonen och den helige Ande tillsammans kan sägas vara Gud själv. Alla religiösa troende, och även alla följare bland er, hyser denna tro. Men vad som säger att denna tro är korrekt kan ingen förklara, för ni befinner er alltid i en dimma av förvirring när det gäller sådant som berör Gud själv. Även om det är era åsikter vet ni inte huruvida de är rätt eller fel, för ni har blivit alltför svårt smittade av religiösa föreställningar. Ni har tagit till er dessa konventionella religiösa uppfattningar alltför grundligt, och detta gift har trängt in alltför djupt i er. Därför har ni även i denna fråga gett efter för deras skadliga påverkan, för den treeniga Guden existerar helt enkelt inte. Allt det här är människans konventionella uppfattningar och falska mänskliga trosföreställningar. Under många århundraden har människan trott på denna treenighet, som trollades fram i människans sinne, konstruerades av människan och aldrig tidigare har skådats av människan. Under alla dessa år har många andliga giganter förklarat treenighetens ”sanna innebörd”, men dessa förklaringar av den treeniga Guden som tre distinkta personer med samma substans har varit vaga och oklara, och alla människor är förvirrade när det gäller Guds uppbyggnad. Ingen stor tänkare har någonsin kunnat erbjuda en ordentlig förklaring; de flesta förklaringar presenteras i form av resonemang och på papper, men inte en enda människa har en fullständigt klar förståelse av dess innebörd. Det beror på att denna väldiga treenighet som människan hyser i sitt hjärta helt enkelt inte finns. Ingen har nämligen någonsin sett Guds sanna anlete, och ingen har heller haft lyckan att stiga upp till Guds boning för ett besök och kunnat undersöka vad som finns på den plats där Gud ligger, för att avgöra exakt hur många tiotusentals eller hundratals miljoner generationer som finns i ”Guds hus” eller undersöka exakt hur

---

många delar som utgör Guds naturliga konstruktion. Vad som främst behöver granskas är detta: Faderns och Sonens såväl som den helige Andes ålder; varje persons respektive utseende; exakt hur det kom sig att de separerades, och hur det kommer sig att de blir ett. Tyvärr har inte en enda människa på alla dessa år kunna ge svar på dessa frågor. De gissar bara allesamman, för inte en enda människa har någonsin stigit upp till himlen för ett besök och återvänt med en "undersökningsrapport" till hela mänskligheten där de rapporterar om sanningen i frågan till alla dessa entusiastiska och fromma religiösa troende angående treenigheten. Naturligtvis man kan inte lägga skulden på människan för att hon har format sådana föreställningar, för varför lät inte Jehova Fadern Sonen Jesus göra honom sällskap när han skapade mänskligheten? Om allting i begynnelsen hade utförts i namnet Jehova hade det varit bättre. Om skulden ska läggas på någon, så ska den läggas på Jehova Guds som gjorde det tillfälliga misstaget att inte kalla till sig Sonen och den helige Ande vid tiden för skapelsen utan istället genomförde sitt verk på egen hand. Om de hade arbetat tillsammans, skulle de då inte ha blivit en? Om det från början till slut bara hade funnits namnet Jehova och inte namnet Jesus från nådens tidsålder, eller om han då fortfarande hade kallats Jehova, skulle då inte Gud ha skonats pinan att delas upp på detta vis av mänskligheten? Jehova kan verkligen inte klandras för allt det här; om skulden ska läggas på någon, lägg den då på den helige Ande som i tusentals år utförde sitt arbete under namnet Jehova, Jesus och även den helige Ande, och gjorde människan så omtöcknad och förvirrad att hon inte kunde veta exakt vem Gud är. Om den helige Ande själv hade verkat utan form eller utseende, och vidare utan ett namn som Jesus, och människan varken hade kunnat röra vid honom eller se honom utan bara hört ljudet av åskmuller, skulle då inte denna sorts verksamhet ha varit till mer nytta för mänskligheten? Vad kan då göras nu? Människans föreställningar har staplats höga som ett berg och vida som havet, så till den grad att dagens Gud inte längre står ut med dem och är fullständigt villrådig. Redan på den tiden då det bara var Jehova, Jesus och mellan dem den helige Ande hade människan svårt att klara av det, och nu har den Allsmäktige tillkommit som också sägs vara en del av Gud. Vem vet vem han är och vilken person i treenigheten han har varit uppblandad med eller dold i under vem vet hur många år? Hur ska människan stå ut med detta? Den treeniga Guden skulle kräva en livstid för människan att förklara, och nu är det "en Gud i fyra personer". Hur kan man förklara det? Kan du förklara det? Bröder och systrar! Hur har ni kunnat tro på

---

en sådan Gud fram till idag? Jag lyfter på hatten för er. Redan den treeniga Guden var nog att bära; hur kunde ni fortsätta att ha en sådan orubblig tro på denna enda Gud i fyra personer? Ni har uppmanats att sluta med det men ni vägrar. Helt ofattbart! Ni är verkligen fantastiska! Att faktiskt kunna gå så långt som till att tro på fyra Gudar och inte tycka det är konstigt; tycker ni inte att det är ett mirakel? Jag hade ingen aning om att ni kunde åstadkomma ett så stort mirakel! Låt mig säga er att sanningen är att den treeniga Guden inte existerar någonstans i detta universum. Gud har ingen Fader och ingen Son, och än mindre finns det något instrument som används gemensamt av Fadern och Sonen: den helige Ande. Allt det här är en jättelik villfarelse; något sådant existerar helt enkelt inte i denna värld! Men även en sådan villfarelse har sitt ursprung och är inte helt utan grund, för era sinnen är inte så enkla och era tankar saknar inte förnuft. Tvärtom är de så välvalda och påhittiga att de är oangripliga även för varje Satan. Det beklagliga är att alla dessa tankefoster är villfarelser och helt enkelt inte existerar! Ni har inte sett den verkliga sanningen över huvud taget; ni bara gissar och fantiserar och sedan konstruerar ni in alltihop i en historia för att lura till er andras tillit och få makten över dessa de mest dåraktiga av människor som varken har förstånd eller förnuft, så att de ska tro på era stora och berömda "expertlärar". Är detta sanning? Är det den sortens liv som människan ska få? Det är nonsens alltihop! Inte ett enda ord är passande! Under alla dessa år har ni delat upp Gud på det här viset, splittrat upp honom mer och mer för varje generation, till den grad att en Gud har splittrats upp i tre Gudar. Och nu är det helt enkelt omöjligt för människan att foga samman honom till en Gud igen, för ni har kluvit upp honom alltför fint! Vem vet hur länge ni skulle ha fortsatt på det här skamlösa viset om det inte hade varit för mitt snabba ingripande innan det var för sent. Hur kan han fortfarande vara er Gud när ni har fortsatt att dela upp honom på det här viset? Skulle ni fortfarande känna igen Gud? Skulle ni fortfarande erkänna honom som er far och återvända till honom? Om jag hade kommit lite senare hade ni väl skickat "Fadern och Sonen", Jehova och Jesus, tillbaka till Israel och påstått att ni själva var en del av Gud. Lyckligtvis är det den yttersta tiden nu. Äntligen har denna dag som jag väntat på infunnit sig, och först efter det att jag utfört denna verksetapp med min egen hand har ert uppsplittrande av Gud stoppats upp. Om inte det skett skulle det ha trappats upp så att ni till och med hade placerat alla Satansfigurer bland er på era bord och tillbett dem. Det här är ert påhitt! Det här är er metod att splittra Gud! Kommer ni

---

att fortsätta att göra det nu? Låt mig fråga er: Hur många Gudar finns det? Vilken Gud kommer att ge er frälsning? Är det den första Guden, den andra eller den tredje som ni alltid ber till? Vilken av dem tror ni alltid på? Är det Fadern? Eller Sonen? Eller är det Anden? Tala om för mig vem det är ni tror på. Ni säger om och om igen att ni tror på Gud, men i själva verket är det er egen hjärna ni tror på! Ni har helt enkelt inte Gud i era hjärtan! Men det finns ett antal sådana "treenigheter" i era sinnen! Håller ni inte med mig?

Om man analyserar de tre arbetsetapperna utifrån detta treenighetsbegrepp, då måste det finnas tre Gudar eftersom det arbete som var och en utför inte är detsamma. Om någon bland er säger att treenigheten faktiskt existerar, förklara då vad exakt denna Gud i tre personer är. Vad är den helige Fadern? Vad är Sonen? Vad är den helige Ande? Är Jehova den heliga Fadern? Är Jesus Sonen? Hur är det då med den helige Ande? Är inte Fadern en ande? Är inte Sonens väsen också en ande? Var inte Jesu gärning den helige Andes verk? Utfördes inte Jehovas verk på den tiden av en ande som var samma som Jesu ande? Hur många andar kan Gud ha? Enligt din förklaring är de tre personerna – Fadern, Sonen och den helige Ande – ett; om det är på det viset finns det alltså tre andar, men det finns tre andar så innebär det att det finns tre Gudar. Det innebär att det inte finns någon sann Gud; hur skulle denna typ av Gud fortfarande kunna ha Guds naturliga substans? Om du accepterar att det bara finns en Gud, hur kan han då ha en son och vara en far? Är inte allt det här bara dina åsikter? Det finns bara en Gud, endast en person i denna Gud och endast en Guds ande, precis som det står i Bibeln: "Det finns bara en helig Ande och bara en Gud." Oavsett om Fadern och Sonen som ni pratar om existerar, finns det trots allt bara en Gud, och substansen i Fadern, Sonen och den helige Ande som ni tror på är den helige Andes substans. Gud är med andra ord en ande, men han kan bli kött och både leva bland människor och vara överallting. Hans ande är allomfattande och närvarande överallt. Han kan samtidigt vara i köttet och i och över universum på en och samma gång. Eftersom alla människor säger att Gud är den enda sanna Guden, finns det en enda Gud som ingen kan dela upp efter behag! Gud är bara en enda ande och bara en enda person; och det är Guds ande. Om det är som du säger, är då inte Fadern, Sonen och den helige Ande tre Gudar? Den helige Ande är en sak, Sonen en annan och Fadern ytterligare en annan. Deras personer är olika och deras substanser är olika, så hur skulle de var och en kunna vara delar av en

---

enda Gud? Den helige Ande är en enda ande; det är lätt för människan att förstå. Om det är så, då är Fadern i ännu högre grad en ande. Han har aldrig stigit ner på jorden och har aldrig blivit kött; han är Jehova Gud i människans hjärta, och han är förvisso även en ande. Vad är då förhållandet mellan honom och den helige Ande? Är det förhållandet mellan Fader och Son? Eller är det förhållandet mellan den helige Ande och Faderns ande? Är alla andarnas substans densamma? Eller är den helige Ande ett Faderns redskap? Hur kan man förklara detta? Och vad är då förhållandet mellan Sonen och den helige Ande? Är det ett förhållande mellan två andar eller ett förhållande mellan en människa och en ande? Allt det här är frågor som ingen kan svara på! Om de allesamman är en ande, då kan det inte vara något tal om tre personer eftersom de har en enda ande. Om de var distinkta personer skulle deras andar variera i styrka och de skulle helt enkelt inte kunna vara en enda ande. Denna uppfattning om Fadern, Sonen och den helige Ande är fullkomligt absurd! Det här delar upp Gud och splittrar honom i tre personer, var och en med en ställning och en ande; hur kan han då fortfarande vara en ande och en Gud? Säg mig, skapades himlarna och jorden och allt liv av Fadern, Sonen eller den helige Ande? Somliga säger att de skapade alltihop tillsammans. Vem var det då som återlöste mänskligheten? Var det den helige Ande, Sonen eller Fadern? Somliga säger att det var Sonen som återlöste mänskligheten. Vem är då Sonen i fråga om substans? Är han inte inkarnationen av Guds ande? Inkarnationen kallar Gud i himlen för Fader utifrån en skapad människas perspektiv. Vet du inte att Jesus föddes genom den helige Andes avlelse? Inom honom finns den helige Ande; vad du än säger är han fortfarande ett med Gud i himlen eftersom han är inkarnationen av Guds ande. Den här idén rörande Sonen är helt enkelt inte sann. Det är en ande som utför allt arbete; endast Gud själv, det vill säga den helige Ande, utför sitt arbete. Vem är Guds ande? Är det inte den helige Ande? Är det inte den helige Ande som är verksam i Jesus? Kunde Jesu verksamhet ha representerat Gud om inte arbetet hade utförts av den helige Ande (alltså Guds ande)? När Jesus bad och kallade Gud i himlen för Fader gjorde han det bara ur den skapade människans perspektiv, enbart därför att Guds ande hade iklätt sig ett vanligt och normalt kött och hade en skapade varelses yttre. Även om han hade Guds ande inom sig var han fortfarande en vanlig människa till det yttre; han hade med andra ord blivit "Människosonen" som alla människor, inklusive Jesus själv, talade om. Eftersom han kallades Människosonen är han en individ (antingen man eller kvinna, i

---

vilket fall en individ med ett yttre skal av en mänsklig varelse) född i en normal familj av vanliga människor. Att Jesus kallade Gud i himlen för Fader var alltså samma sak som att ni till en början kallade honom Fader; han gjorde det utifrån den skapade människans perspektiv. Kommer ni fortfarande ihåg Herrens bön som Jesus uppmanade er att lägga på minnet? ”Fader vår som är i himlen ...” Han uppmanade alla människor att kalla Gud i himlen för Fader. Och eftersom han också själv kallade honom Fader, gjorde han det utifrån perspektivet hos en person som står på jämlik fot med er alla. Eftersom ni kallade Gud i himlen Fader, visar det att Jesus såg sig själv som er jämlike och som en människa på jorden som utvalts av Gud (alltså Guds son). Om ni kallar Gud Fader, beror inte det på att ni är skapade varelser? Hur mycket makt Jesus än hade på jorden före korsfästelsen var han bara en Människoson, styrd av den helige Ande (alltså Gud), och en av jordens skapade varelser, för han hade ännu inte fullbordat sitt verk. Att han kallade Gud i himlen Fader var således enbart ett uttryck för ödmjukhet och lydnad. Men att han tilltalade Gud (alltså Anden i himlen) på detta sätt innebär inte att han var Son till Guds ande i himlen. I stället innebär det helt enkelt att hans perspektiv var annorlunda, inte att han var en annorlunda person. Att det skulle existera distinkta personer är en villfarelse! Innan Jesus korsfästes var han en Människoson som var bunden av köttets begränsningar och han ägde inte Andens makt fullt ut. Det var därför han bara kunde söka Gud Faderns vilja ur en skapad varelses perspektiv. Det är så som han bad tre gånger i Getsemane: ”Inte som jag vill, utan som du vill.” Innan han lades på korset var han bara judarnas konung; han var Kristus, Människosonen och inte en härlighetskropp. Det var därför som han, ur en skapad varelses utgångspunkt, kallade Gud Fader. Nu kan man inte säga att alla som kallar Gud Fader är Sonen. I så fall skulle ni ha blivit Sonen allihop så snart Jesus lärt er Herrens bön, eller hur? Om ni fortfarande inte är övertygade, säg mig då vem den är som ni kallar Fader? Om ni syftar på Jesus, vem är då Jesu Fader för er? När Jesus gett sig av fanns inte den här idén om Fadern och Sonen längre. Denna idé var bara passande under de år då Jesus var kött; under alla andra omständigheter handlar det om förhållandet mellan skapelsens Herre och en skapad varelse när ni kallar Gud Fader. Det finns ingen tid då denna idé om en treenighet bestående av Fader, Son och helig Ande är hållbar; den är en villfarelse som sällan skådats genom tiderna och den existerar inte.

Det här kanske får de flesta att minnas Guds ord i 1 Mosebok: "Låt oss göra människor till vår avbild, lika oss." Eftersom Gud säger låt "oss" göra människan till "vår" avbild, så indikerar "oss" två eller fler; eftersom han sa "oss" finns det inte bara en Gud. Så började människan tänka i abstrakta termer av distinkta personer, och ur dessa ord uppstod idén om Fadern, Sonen och den helige Ande. Hurdan är då Fadern? Hurdan är Sonen? Och hurdan är den helige Ande? Kan det möjligen vara så att dagens mänsklighet skapades att vara lik en som fogats samman av tre? Är då människan lik Fadern, Sonen eller den helige Ande? Vilken av Guds personer är människan en avbild av? Denna mänskliga uppfattning är helt enkelt felaktig och orimlig! Den kan bara dela upp en Gud i flera Gudar. Mose skrev 1 Mosebok efter det att människan blivit till efter världens skapelse. I den allra första begynnelsen, när världen kom till, existerade inte Mose. Och det var inte förrän långt senare som han skrev Bibeln, så hur kunde han rimligen ha vetat vad det var som Gud i himlen sa? Han hade inte den ringaste aning om hur Gud skapade världen. I Gamla testamentet i Bibeln nämns inte Fadern, Sonen och den helige Ande, utan bara den ende sanne Guden, Jehova som var verksam i Israel. Han kallas vid olika namn under olika tidsåldrar, men det kan inte tolkas som bevis för att namnen syftar på olika personer. Skulle det inte i så fall finnas oräkneliga personer i Gud? Det som berättas i Gamla testamentet är Jehovas verk, ett steg i arbetet som Gud själv utförde för att inleda lagens tidsålder. Det var Guds verk och när han sade, då blev det, och som han befallde, så skedde det. Aldrig någonsin sa Jehova att han var Fadern som kommit för att verka, och inte heller profeterade han någonsin om att Sonen skulle komma för att återlösa mänskligheten. När Jesu tid var inne sas det bara att Gud hade blivit kött för att återlösa hela mänskligheten, inte att det var Sonen som hade kommit. Eftersom tidsåldrarna inte är likadana och även Guds egen verksamhet skiljer sig åt, måste han utföra sitt arbete i olika världar. På så sätt skiljer sig också den identitet han representerar åt. Människan tror att Jehova är Jesu Fader, men det bekräftades faktiskt inte av Jesus som sa: "Vi var aldrig uppdelade som Fader och Son; jag och Fadern i himlen är ett. Fadern är i mig och jag är i Fadern; när människan ser mig ser hon den himmelske Fadern." När allt har sagts, det må vara Fadern eller Sonen, så är de en ande, inte uppdelade i separata personer. När människan försöker förklara detta kompliceras saken av idén om distinkta personer, liksom av förhållandet mellan Fader, Son och Ande. Materialiserar inte människan Gud när hon talar om separata personer? Hon rankar till

---

och med dessa personer som första, andra och tredje; allt det här är bara människans fantasier som inte är värda att nämna och dessutom ytterst orealistiska! Om du frågade honom: "Hur många Gudar finns det?" skulle han säga att Gud är treenigheten som består av Fadern, Sonen och den helige Ande: den ende sanne Guden. Om du frågade igen: "Vem är Fadern?" skulle han säga: "Fadern är Guds ande i himlen; han är herre över allt och är himlens herre." "Då är Jehova Anden?" Han skulle säga: "Ja!" Om du sedan frågade honom: "Vem är Sonen?" skulle han säga att Jesus självklart är Sonen. "Vad är då Jesu bakgrundshistoria? Varifrån kom han?" Han skulle säga: "Jesus föddes av Maria och avlades av den helige Ande." Är då inte hans substans Anden också? Är inte hans verk också representativt för den helige Ande? Jehova är Anden och det är även Jesu substans. Det behöver knappast sägas att Anden fortfarande är i verksamhet nu i den yttersta tiden; hur kan de vara olika personer? Är det inte helt enkelt Guds ande som utför Andens verk ur olika perspektiv? Då är det ingen distinktion mellan personer. Jesus avlades av den helige Ande och hans verksamhet var otvivelaktigt just den helige Andes verksamhet. I den första arbetsstappen som Jehova utförde blev Gud varken kött eller visade sig för människan, så hon såg aldrig hans skepnad. Det spelar ingen roll hur stor och hög han var så var han ändå Anden, Gud själv, som skapade människan. Han var alltså Guds ande. När han talade till människan ur molnen var han bara en ande. Ingen såg hans gestalt; det var först i nådens tidsålder när Guds ande kom i köttet och inkarnerades i Judéen som människan för första gången såg inkarnationen som en jude. Någon känsla av Jehova kunde man inte ana. Men han avlades av den helige Ande, alltså avlades av Jehovas ande, och Jesus föddes som förkroppsligandet av Guds ande. Vad människor först såg var hur den helige Ande sänkte sig ner som en duva över Jesus; det var inte Jesu exklusiva ande utan den helige Ande. Kan då Jesu ande vara separat från den helige Ande? Om Jesus är Jesus Sonen och den helige Ande är den helige Ande, hur kan de då vara ett? Arbetet skulle inte kunna utföras om det var så. Anden i Jesus, Anden i himlen och Jehovas ande är alla ett. Den kan kallas den helige Ande, Guds ande, den sjufaldigt intensifierade Anden och den allomfattande Anden. Guds ande kan åstadkomma mycket. Han kan skapa världen och förstöra den genom att översvämma jorden; han kan återlösa hela mänskligheten och han kan även erövra och förgöra hela mänskligheten. Allt arbetet utförs av Gud själv och kan inte ha utförts av någon annan av personerna i Gud i hans ställe. Hans ande kan benämnas Jehova och Jesus såväl som

---

den Allsmäktige. Han är Herren och Kristus. Han kan också bli Människosonen. Han finns i himlarna och även på jorden; han är högt ovan universum och mitt ibland människorna. Han är den ende Herren över himlarna och jorden! Sedan skapelsen och fram till idag har detta arbete utförts av Guds egen ande. Oavsett om det är verk i himlarna eller på jorden, så utförs allt av hans egen ande. Alla levande varelser, vare sig de är i himlen eller på jorden, finns i hans allsmäktiga hand; allt detta är Guds eget verk och kan inte göras av någon annan i hans ställe. I himlarna är han Anden men också Gud själv; bland människorna är han kött men förblir Gud själv. Även om han må benämnas med hundratusen namn är han fortfarande sig själv, och allt arbetet är det direkta uttrycket för hans ande. Alla människors återlösning genom hans korsfästelse var det direkta verket av hans ande, och det gäller även förkunnelsen till alla folk och länder i den yttersta tiden. Gud kan alltid bara kallas den allsmäktige och enda sanna Guden, den allomfattande Gud själv. De distinkta personerna existerar inte, än mindre idén med Fader, Son och helig Ande. Det finns bara en Gud i himlen och på jorden.

Guds förvaltningsplan omfattar sextusen år och är indelad i tre etapper baserade på skillnaderna i hans verksamhet: den första tidsåldern är den gammaltestamentliga lagens tidsålder; den andra är nådens tidsålder och den tredje är den yttersta tiden – rikets tidsålder. I varje tidsålder representeras en annorlunda identitet. Detta beror bara på skillnaderna i verksamheten, alltså arbetets krav. Den första arbetsstappen under lagens tidsålder utfördes i Israel, och den andra etappen som fullbordade återlösningens verk utfördes i Judéen. Inför återlösningens verk föddes Jesus genom den helige Andes avlelse och som den ende Sonen. Allt detta berodde på arbetets krav. I den yttersta tiden vill Gud utvidga sitt arbete till de hedniska folken och erövra människorna där, så att hans namn kan bli stort bland dem. Han vill lära människan att förstå och träda in i hela sanningen. Allt detta arbete utförs av en enda ande. Även om han kan göra det ur olika synvinklar förblir arbetets natur och principer de samma. Så snart du ser på principerna och naturen hos det arbete de har utfört kommer du att förstå att alltsamman görs av en ande. Likväl kanske somliga säger: "Fadern är Fadern, Sonen är Sonen och den helige Ande är den helige Ande, och till slut kommer de att bli ett." Hur ska man då kunna göra dem till ett? Hur kan Fadern och den helige Ande bli ett? Om de var två till sin natur så spelar det ingen roll hur de fogas samman, de skulle väl ändå förbli två delar? När man pratar om att göra dem till ett, är det inte bara att förena två separata delar så att de

---

bildar en helhet? Men var de inte två delar innan de gjordes till en helhet? Varje ande har en distinkt substans och två andar kan inte förenas till en enda. Anden är inget materiellt objekt och är olikt allt i den materiella världen. Enligt folks uppfattning är Fadern en ande, Sonen en ande och den helige Ande ytterligare en, och sedan blandas de här tre andarna likt tre glas vatten till en helhet. Innebär då inte det att de tre blivit en? Det här är en totalt felaktig förklaring! Det här är väl att dela upp Gud? Hur kan Fadern, Sonen och den helige Ande göras till en? Är de inte tre delar med olika naturer? Det finns fortfarande de som säger: "Sa inte Gud uttryckligen att Jesus var hans älskade Son?" Jesus är Guds älskade Son som han finner stort behag i – detta sa mycket riktigt Gud själv. Det var Gud som vittnade om sig själv men bara ur ett annat perspektiv, det var Anden i himlen som vittnade om sin egen inkarnation. Jesus är hans inkarnation, inte hans Son i himlen. Förstår du? Tyder inte Jesu ord – "Jag är i Fadern, och Fadern i mig" – på att de är en enda ande? Och är det inte på grund av inkarnationen som de skildes mellan himlen och jorden? I verkligheten är de fortfarande ett; oavsett allt är det helt enkelt Gud som vittnar om sig själv. På grund av tidsåldrarnas växling, hans arbetes krav och de olika stegen i hans förvaltningsplan, varierar också de namn som människorna benämner honom med. När han kom för att utföra den första arbetasetappen kunde han bara kallas Jehova, israeliternas herde. I det andra steget kunde den inkarnerade Guden bara kallas Herren och Kristus. Men vad Anden i himlen sa var bara att han var Guds älskade son och han nämnde ingenting om att han var Guds ende son. Det var helt enkelt inte så. Hur skulle Gud kunna ha ett barn? Skulle då inte Gud ha blivit människa? Eftersom han var inkarnationen kallades han Guds älskade son och av detta kom relationen mellan Fader och Son. Det var helt enkelt på grund av separationen mellan himmel och jord. Jesus bad ur köttets perspektiv. Eftersom han hade iklätt sig köttet av denna normala människa var det ur köttets perspektiv som han sa: "Mitt yttre skal är en skapad varelse. Eftersom jag tog på ett kött för att komma till denna jord är jag nu långt, långt bort från himlen." Därför kunde han bara be till Gud Fadern ur köttets perspektiv. Detta var hans plikt, och det var det som den inkarnerade Guds ande skulle utrustas med. Man kan inte säga att han inte var Gud bara därför att han bad till Fadern ur köttets perspektiv. Fastän han kallades Guds älskade son var han fortfarande Gud själv, för han var bara Andens inkarnation och hans substans var fortfarande Anden. Folk undrar varför han bad om han var Gud själv. Det beror på att

---

han var den inkarnerade Guden, Gud som levde i köttet, och inte Anden i himlen. Människan ser det som att Fadern, Sonen och den helige Ande allesamman är Gud. Det är bara de tre sammanfogade till ett som kan sägas vara den ende sanna Guden, och därigenom är hans makt exceptionellt stor. Det finns fortfarande de som säger att endast på detta sätt är han den sjufaldigt intensifierade Anden. När Sonen bad efter sin ankomst, var det Anden han bad till. I verkligheten bad han ur en skapad varelses perspektiv. Köttet är nämligen inte helheten, han var inte helheten och hade många svagheter när han kom i köttet, och han var mycket bekymrad då han utförde sin gärning i köttet. Det var därför han tre gånger bad till Gud Fadern före korsfästelsen liksom många gånger dessförinnan. Han bad bland sina lärjungar, han bad ensam uppe på ett berg, han bad ombord på fiskebåten, han bad i folkhopar, han bad när han bröt brödet och han bad när han välsignade andra. Varför gjorde han det? Det var Anden han bad till; han bad till Anden, till Gud i himlen, ur köttets perspektiv. Därför blev Jesus, sett ur människans synvinkel, Sonen i det arbetsstadiet. Men i det nuvarande stadiet ber han inte. Hur kommer det sig? Det beror på att vad han frambringar är ordets verk och ordets dom och tuktan. Han har inget behov av böner och hans gärning består i att tala. Han spikas inte fast på korset och människorna överlämnar honom inte till dem som har makten. Han utför bara kort och gott sitt arbete. När Jesus bad, bad han till Gud Fadern att himmelriket skulle sänka sig ner, att Guds vilja skulle ske och att verket skulle komma. I det här stadiet har himmelriket redan kommit ner, så behöver han då fortfarande be? Hans uppgift är att föra tidsåldern till ett slut, och det finns inga fler tidsåldrar, så det finns inget behov av att be inför nästa steg? Tyvärr finns det inte det.

Det finns många motsägelser i människans förklaringar. Alla dessa är faktiskt mänskliga uppfattningar; utan ytterligare granskning skulle ni alla tro att de var riktiga. Vet ni inte att idén om Gud som en treenighet bara är en mänsklig åsikt? Ingen mänsklig kunskap är fullständig och grundlig. Där finns alltid orenheter och människan har alltför många idéer; det här visar att en skapad varelse helt enkelt inte kan förklara Guds verk. Det finns alltför mycket i människans sinne och allt kommer från logik och funderingar som är i konflikt med sanningen. Kan din logik verkligen grundligt dissekera Guds verk? Kan du vinna insikt i hela Jehovas verk? Kan du som människa utgrunda allt, eller är det Gud själv som kan se från evighet till evighet? Är det du som är i stånd att se från evigheten som var till evigheten som kommer, eller är det Gud som

---

kan göra det? Vad säger du? Hur kan du vara värdig att förklara Gud? Vad grundar du din förklaring på? Är du Gud? Himlarna och jorden och allt däri skapades av Gud själv. Det var inte du som gjorde det, så varför kommer du med oriktiga förklaringar? Nå, fortsätter du att tro på den treeniga Guden? Tycker du inte att det är alltför betungande på det här viset? Det vore bäst för dig att tro på en Gud, inte på tre. Det är bäst som är lätt, för Herrens börda är lätt.

Hur ska du sköta din framtida uppgift?

Kan du förmedla det sinnelag som Gud uttryckt i varje tidsålder på ett konkret sätt med ett språk som på ett lämpligt sätt återger tidsålderns betydelse? Kan du, som upplever Guds arbete i de sista dagarna, beskriva Guds rättfärdiga sinnelag i detalj? Kan du vittna om Guds sinnelag på ett tydligt och passande sätt? Hur kommer du att föra vidare det du har sett och upplevt till de ömkliga, fattiga och de hängivna religiösa troende som hungrar och törstar efter rättfärdighet och väntar på att du ska leda dem? Vilka människor väntar på att du ska leda dem? Kan du föreställa dig det? Är du medveten om den börda som du bär på dina axlar, ditt uppdrag och det ansvar du har? Hur föreställer du dig att din uppgift ser ut, historiskt sett? Hur kommer du att tjäna som en bra mästarenledare inför nästa tidsålder? Har du god känsla för att vara läromästare? Hur skulle du förklara mästaren över allting? Är det verkligen mästaren över alla levande varelser och allt annat som finns på jorden? Vilken plan har du för hur nästa steg i arbetet ska förlöpa? Hur många människor väntar på att du ska bli deras herde? Är din uppgift betungande? De är fattiga, ömkansvärda, blinda och förlorade och gråter i mörkret "Var är vägen?" Så som de längtar efter att ljuset, likt ett stjärnfall, plötsligt ska sänka sig ner och skingra mörkrets kraft som har förtryckt mänskligheten i så många år. Vem vet hur ängsligt de hoppas och hur de dag och natt längtar efter detta? Dessa djupt lidande människor som förblir fängslade i mörkrets fängelsehålor, utan hopp om frigörelse, inte ens på den dag då ljuset blixtrar till; då de inte skall behöva gråta mer? Dessa bräckliga själar som aldrig får vila lider sannerligen i denna misär. De har sedan länge avskärmats av hänsynslösa rep och historien som är fastfrusen. Vem har någonsin hört ljudet av deras klagorop? Vem har någonsin sett deras olyckliga anleten? Har du någonsin tänkt på hur sorgset och bekymrat Guds hjärta är? Hur kan han stå ut med att se den oskyldiga människan, som han skapade med sina egna händer, och som lider sådana kval? När allt kommer omkring är ju mänskligheten de olyckliga som har förgiftats. Trots det har de överlevt till denna dag, men vem skulle ha trott att de för länge sedan hade blivit förgiftade av den onde? Har du glömt att du är ett av offren? Är du inte villig att på grund av din kärlek till Gud sträva efter att rädda dem som har överlevt? Är du inte villig att använda all din kraft för att återgälda den Gud som älskar människan som sitt eget kött och blod? Hur tolkar du att du ska användas av Gud för att leva ditt extraordinära liv? Besitter du verkligen den beslutsamhet och den

---

självkänsla som behövs för att leva ett meningsfullt liv som en from person som tjänar Gud?

Vad är er förståelse av välsignelser?

Även om de som är födda i denna tidsålder är föremål för Satans och de smutsiga demonernas fördärv, är det också sant att de kan få stor frälsning på grund av detta fördärv, till och med större än boskapen som täckte bergen och slätterna och den stora familjeegendomen som Job fick, och den är också större än den välsignelse som Job fick i att se Jehova efter sina prövningar. Det var först efter att Job hade genomgått dödens prövning som han kunde höra Jehovas ord. Job hörde Jehovas röst i virvelvinden, men han såg inte Jehovas ansikte och han kände inte hans sinnelag. Det Job fick var bara de fysiska ägodelar som ger köttet njutning och de vackraste barnen i de omgivande städerna, samt beskydd från himlens änglar. Han såg aldrig Jehova, och även om han kallades rättfärdig, kände han aldrig Jehovas sinnelag. Även om dagens folk är tillfälligt fattiga i materiella njutningar eller upplever en fientlig yttre omvärld, har jag uppenbarat mitt sinnelag som jag aldrig öppnat upp för mänskligheten i föregående tidsåldrar och vilket alltid varit hemligt, liksom mina mysterier från före tidsåldrarnas början till de obetydligaste människorna, till vilka jag också har givit den största frälsningen. Det här är första gången jag har gjort så. Jag har aldrig gjort den här sortens verk förut, och även om ni är långt mindre än Job, är det ni har fått och sett vida överlägset Job. Även om ni har utstått alla sorters lidanden och plågor, är det lidandet inte som Jobs prövningar, utan det är domen och tuktan som folk fått på grund av sin upproriskhet och sitt motstånd, och på grund av mitt rättfärdiga sinnelag. Det är rättfärdig dom, tuktan och förbannelse. Job var en av israeliterna, en av de rättfärdiga som fick motta Jehovas stora kärlek och barmhärtighet. Han begick inga onda handlingar och han gjorde inte motstånd mot Jehova. Istället var han troget hängiven Jehova och han prövades för sin rättfärdighet, och han genomgick eldiga prövningar för att han var en trogen tjänare till Jehova. Dagens människor är utsatta för min dom och förbannelse på grund av sin smutsighet och orättfärdighet. Även om deras lidande inte är att jämföra med vad Job utstod när han förlorade sin boskap, sina ägodelar, sina tjänare, sina barn och alla dem som stod honom nära, så är det som folk genomgår det eldiga förfinandet och brinnandet; vad som är mer allvarligt än det Job upplevde är att denna sorts prövning inte förkortas eller tas bort på grund av deras svaghet, snarare är den långtgående till deras sista dag i livet. Detta är straff, dom, förbannelse – det är obarmhärtigt brinnande och än mer, det är mänsklighetens rättmätiga ”arv”. Det är vad

---

de förtjänar, och det är platsen för uttryckandet av mitt rättfärdiga sinnelag. Det är ett känt faktum. Men vad folk har fått övergå vid vad de har utstått nu. Det ni har lidit är bara motgångar på grund av dårskap, men era vinster är hundra gånger större än era lidanden. Enligt Israels lagar i Gamla testamentet kommer alla de som gör motstånd mot mig, alla de som öppet dömer mig och alla de som inte följer min väg men oförskämt bär fram hädiska offer till mig, med säkerhet att bli förtärda av eld i templet, eller så kommer några av de utvalda folket att stena dem till döds, och även deras egna efterkommande och andra direkta släktingar kommer att drabbas av min förbannelse, och i världen som kommer ska de inte vara fria, utan vara mina slavars slavar, och jag kommer att driva ut dem i exil bland hedningarna och de kommer inte kunna återvända till sitt hemland. Sett till deras handlingar – deras beteenden – är lidandet som dagens folk utstår inte i närheten av att vara lika allvarligt som straffet israeliterna led. Att säga att det ni nu lider är vedergällning är inte utan anledning, och det är för att ni verkligen har gått över gränsen, och om ni hade varit i Israel skulle ni blivit en av de eviga syndarna och ni skulle ha huggits i bitar av israeliterna för längesen, liksom blivit brända av elden från himlen i Jehovas tempel. Och vad är det som ni nu har vunnit? Vad har ni fått, vad har ni åtnjutit? Jag har uppenbarat mitt rättfärdiga sinnelag i er, men det viktigaste är att jag har visat mitt tålamod för mänsklighetens försoning. Man skulle kunna säga att allt jag har gjort i er är ett tålamodsverk, att det är för min förvaltning, och än mer är det för mänsklighetens åtnjutande.

Även om Job uthärdade prövningar från Jehova, var han bara en rättfärdig man som tillbad Jehova, och även när han uthärdade dessa prövningar klagade han inte på honom, utan han värdesatte sitt möte med Jehova. Det är inte bara så att dagens människor inte värdesätter Jehovas närvaro, utan de avvisar, avskyr, klagar på och hånar hans framträdande. Har ni inte fått mer än lite? Har era lidanden verkligen varit så stora? Har inte era välsignelser varit större än de Maria och Jakob fick? Har ert motstånd varit fattigt? Kan det vara så att det jag begärt av er, vad jag bett er om, har varit för stort och för mycket? Min vrede släpptes bara lös över de israeliter som gjorde motstånd mot mig, inte direkt över er, och det ni har fått har bara varit min obarmhärtiga dom och avslöjanden liksom den obevekliga eldiga förfiningen. Trots detta gör människor fortfarande motstånd mot mig och avvisar mig utan minsta spår av lydnad. Och det finns till och med dem som distanserar sig från mig och förnekar mig;

---

den sortens person är inte bättre än menigheten kring Kora och Datan som opponerade sig mot Mose. Folkens hjärtan är alltför förstockade, och deras natur alltför envis. De kommer aldrig ändra sina gamla vägar. De blottas som en prostituerad mitt på ljusan dag av mitt tal, och mina ord är så stränga att de är ”opassande”, exponerar människors natur i dagens ljus. Men folk bara nickar, låter lite tårar falla och har knappt några ledsna känslor. När det väl är över är de lika vildsinta som vilddjurens kung i bergen och de har ingen medvetenhet alls. Hur kan människor med ett sådant sinnelag veta att de åtnjutit välsignelser mer än hundrafalt större än Jobs? Hur kan de upptäcka att vad de njutit av är välsignelser som knappt setts genom tidsåldrarna, som ingen människa någonsin åtnjutit tidigare? Hur kan människors samveten känna denna sorts välsignelse som för med sig straff? För att tala klarspråk; allt jag begär av er är för att ni ska kunna vara föredömen för mitt verk och vara vittnen för hela mitt sinnelag och alla mina handlingar, och så att ni må bli fria från Satans anfäktelser. Men mänskligheten avvisas alltid av mitt verk och är avsiktligt fientlig mot det. Hur skulle en sådan person inte kunna hetsa mig att återinföra Israels lagar och att låta dem drabbas av min vrede mot Israel? Även om det är många av er som är ”lydiga” mot mig, finns det ännu fler som är av samma sort som Koras skara. När jag väl uppnått min fulla härlighet ska jag ta elden från himlen och bränna dem till aska. Ni ska veta att jag inte längre kommer tukta folk med mina ord, utan innan jag gör Israels verk, ska jag helt förbränna den sort som Koras skara, som gör motstånd mot mig och som jag sedan länge har utplånat. Mänskligheten kommer inte längre ha möjligheten att njuta av mig, utan allt de kommer se är vreden och mina ”flammar” från himlen. Jag kommer avslöja alla folks slut och jag kommer dela upp allt folk i olika kategorier. Jag kommer notera varje upprorisk handling de gör och sedan slutföra mitt verk, så att människors slut kommer att bestämmas baserat på min dom medan jag var på jorden, liksom deras attityder mot mig. När den tiden kommer, kommer ingenting att kunna ändra deras slut. Låt människor avslöja sina egna slut! Låt mig överlämna folkens slut till den himmelske Fadern.

Vad förstår du när det gäller Gud?

Folk har trott på Gud länge, men ändå har de flesta ingen förståelse för ordet "Gud". De följer bara med i något slags virrvarr. De har ingen aning om exakt varför människan borde tro på Gud eller exakt vad Gud är. Om folk bara vet att de ska tro på och följa Gud, men inte vad Gud är, och inte förstår Gud, är det då inte det största skämtet i världen? Även om människor har bevittnat många himmelska mysterier vid det här laget och hört mycket djup kunskap som människan aldrig tidigare hade förstått, befinner de sig i mörkret när det gäller många av de mest grundläggande sanningar som de än så länge inte funderat på. Vissa säger kanske: "Vi har trott på Gud i många år. Hur skulle vi inte kunna veta vad Gud är? Nedvärderar inte det här oss?" Men trots att folk följer mig i dag vet de i själva verket ingen om verket i dag, och de fattar inte ens de mest uppenbara och enkla frågor, än mindre sådana komplexa frågor som de som handlar om Gud. Du bör veta att de frågor som du viftar bort och inte kan upptäcka är de som du borde förstå bäst, för du kan inget annat än att följa massan och du lägger inte vikt vid och bryr dig inte om vad du borde utrusta dig med. Vet du verkligen varför du borde tro på Gud? Vet du verkligen vad Gud är? Vet du verkligen vad människan är? Som en människa som tror på Gud, om du inte lyckas förstå de här sakerna, förlorar du då inte värdigheten som någon som tror på Gud? Mitt verk i dag är detta: att få människor att förstå sitt väsen, förstå allt som jag gör och lära känna Guds sanna ansikte. Det här är den sista akten i min förvaltningsplan, det sista stadiet av mitt verk. Det är därför jag berättar för er om alla livets mysterier i förväg, så att ni alla kan acceptera dem från mig. Eftersom det här är den sista tidsålderns verk, måste jag berätta för er om alla livets sanningar som ni aldrig har tagit in tidigare, även om ni är oförmögna att absorbera dem och att tåla dem, eftersom ni helt enkelt är otillräckliga och alltför dåligt utrustade. Jag vill avsluta mitt verk, göra färdigt allt mitt nödvändiga verk och informera er fullständigt om vilket uppdrag jag ger er, så att ni inte än en gång går vilse och faller för den ondas bedrägerier när mörkret nedstiger. Det finns många vägar bortom din förståelse, många saker du inte förstår. Du är så okunnig. Jag är väl medveten om din mognad och dina tillkortakommanden. Av den anledningen, trots att det finns många ord som du inte kommer att kunna absorbera, vill jag fortfarande berätta alla dessa sanningar för dig som du aldrig har tagit in tidigare – eftersom jag fortsätter oroa mig för om du, med din aktuella mognad, kommer att kunna vittna om mig. Det är inte så att jag förminskar er.

Ni är alla vilddjur som inte har genomgått min formella utbildning och det är verkligen diskutabelt hur mycket ära som finns inom er. Trots att jag har lagt ner otroligt mycket energi på att verka på er, tycks det som att de positiva delarna i er är praktiskt taget obefintliga, medan däremot de negativa delarna kan räknas på ena handens fingrar och bara tjänstgör som vittnesbörd som skämmer ut Satan. I stort sett allt annat i er är Satans gift. För mig ser ni ut som om ni är bortom räddning. Så med tanke på hur saker och ting är nu, tittar jag på era olika beteenden och jag känner äntligen till er sanna mognad. Det är därför jag fortsätter oroa mig för er: Om människan lämnas att leva livet på egen hand, kommer hon då verkligen att klara sig bättre än eller lika bra som hur hon klarar sig i dag? Oroar ni er inte över er barnsliga mognad? Kan ni verkligen vara som Israels utvalda folk, lojala mot mig och endast mig under alla omständigheter? Det som uppenbaras i er är inte busigheten hos barn som har irrat bort från sina föräldrar, utan den råhet som bryter fram ur djur som är utom räckhåll för sina ägares piskor. Ni borde känna till er natur, vilken också är den svaghet som ni alla delar, er gemensamma krämpan. Min enda uppmaning till er i dag är alltså att vittna om mig. Låt inte under några omständigheter den gamla krämpan flamma upp igen. Det viktigaste är att avge vittnesbörd. Det är hjärtat av mitt verk. Ni bör acceptera mina ord precis som Maria accepterade Jehovas uppenbarelse som kom till henne i en dröm, att tro och sedan lyda. Endast detta anses som att vara kysk. För det är ni som hör mina ord mest, de som är mest välsignade av mig. Jag ger er alla mina värdefulla ägodelar och skänker er precis allt. Er status och Israels folks status skiljer sig emellertid så mycket, det är hela världar mellan dem. I jämförelse med dem får ni emellertid så mycket mer. Medan de väntar desperat på mitt framträdande ägnar ni trevliga dagar med mig och tar del av mina rikedomar. I jämförelse, vad ger er rätten att klaga högljutt och bråka med mig och kräva delar av mina ägodelar? Får ni inte tillräckligt? Jag ger er så mycket, men det som ni ger mig i gengäld är hjärtskärande sorg och ångest, och hejdlöst agg och missnöje. Ni är så motbjudande – men samtidigt är ni också beklagansvärda, så jag har inget annat val än att svälja all min förbittring och protestera mot er om och om igen. Under dessa flera tusen år av verk hade jag aldrig tidigare kommit med några invändningar mot mänskligheten eftersom jag har upptäckt att i den mänskliga historiens utveckling är bara sveken bland er de mest välkända. De är som värdefulla arv som lämnats över till er av antikens berömda förfäder. Som jag hatar de där omänskliga svinen och hundarna.

Ni är alltför samvetslösa! Er karaktär är alltför usel! Era hjärtan är alltför förhårdade! Om jag tog mina ord och mitt verk till israeliterna skulle jag ha vunnit ära för länge sedan. Men bland er är det annorlunda. Bland er finns det bara grym underlåtenhet, kalla handen från er och era ursäkter. Ni är alltför likgiltiga och alltför värdelösa!

Ni borde erbjuda allt ni har för mitt verk. Ni borde utföra arbete som gynnar mig. Jag vill berätta för er om allt som ni inte har klart för er så att ni kan vinna allt ni saknar från mig. Även om era brister är oräkneliga, är jag beredd att fortsätta utföra det verk som jag borde göra på er och bevilja er min sista barmhärtighet, så att ni kan dra nytta av mig och vinna den ära som är frånvarande i er och som världen aldrig har sett. Jag har arbetat i så många år, men ändå har ingen bland människorna någonsin känt mig. Jag vill berätta hemligheter för er som jag aldrig har berättat för någon annan.

Bland människorna var jag Anden som de inte kunde se, Anden som de aldrig kunde komma i kontakt med. Tack vare de tre stadierna av mitt verk på jorden (världens skapelse, försoning och förstörelse), uppenbarar jag mig i deras mitt vid olika tillfällen (aldrig offentligt) för att utföra mitt verk bland människorna. Den första gången jag uppträdde bland människorna var under Försoningens Tidsålder. Naturligtvis uppträdde jag i den judiska familjen; därför var det judiska folket de som fick se Gud komma till jorden. Anledningen till att jag utförde det här verket personligen var att jag ville använda mitt inkarnerade kött som ett syndoffer i mitt försonande verk. Så de första som såg mig var judarna under Nådens Tidsålder. Det var första gången jag verkade i köttet. Under Rikets Tidsålder är mitt verk att erövra och göra fullkomlig, så än en gång utför jag herdearbete i köttet. Det här är andra gången som jag verkar i köttet. Under de sista två stadierna av verket är det som folk kommer i kontakt med inte längre den osynliga, oåtkomliga Anden, utan en person som är Anden aktualiserad som kött. I människans ögon blir jag därmed än en gång en person som inte ser ut eller känns som Gud. Dessutom är den Gud som folk ser inte bara manlig, utan även kvinnlig, vilket är det som förbluffar och förbryllar dem mest. Gång på gång river mitt enastående verk upp gamla uppfattningar som har funnits i många, många år. Folk är chockade! Gud är inte bara den Helige Ande, den Anden, den sjufalt intensifierade Anden, den allomfattande Anden, utan också en person, en vanlig person, en exceptionellt vanlig person. Han är inte bara manlig, utan också kvinnlig. De liknar varandra på så vis att de båda är födda av människor, och skiljer sig på så vis att den ena är avlad av den Helige

---

Ande och den andra är född av en människa men direkt härstammar från Anden. De liknar varandra på så vis att båda Guds inkarnerade kött utför Gud Faderns verk, och skiljer sig från varandra på det viset att den ena utför försoningens verk och den andra utför erövringsverk. Båda representerar Gud Fadern, men den ena är försoningens Herre fylld med kärleksfull vänlighet och nåd, medan den andra är rättfärdighetens Gud fylld med vrede och dom. Den ena är den högsta befälhavaren som inleder det försonande verket och den andra är den rättfärdige Guden som åstadkommer det erövringsverket. Den ena är början, den andra är slutet. Den ena är kött utan synd, den andra är kött som slutför försoningen, fortsätter verket och aldrig tillhör synden. Båda är samma Ande, men de vistas i olika kött och är födda på olika platser. Och flera tusen år skiljer dem åt. Samtidigt kompletterar deras verk varandra och står aldrig i konflikt med varandra och det går att tala om dem i samma andetag. Båda är personer, men den ena är en nyfödd gosse och den andra är en liten flicka. I alla dessa år har folk sett inte bara Anden och inte bara en människa, en man, utan också många saker som inte passar ihop med mänskliga föreställningar och därför kan de aldrig riktigt förstå mig. De fortsätter att tro på mig till hälften och tvivla på mig till hälften, som om jag existerar samtidigt som jag också är en illusorisk dröm. Det är därför som folk fortfarande, fram till denna dag, inte vet vad Gud är. Kan du verkligen sammanfatta mig i en enda mening? Vågar du på riktigt säga "Jesus är ingen annan än Gud och Gud är ingen annan än Jesus"? Är du verkligen så djärv att du kan säga "Gud är ingen annan än Anden och Anden är ingen annan än Gud"? Är du bekväm med att säga "Gud är bara en person som iklätt sig kött"? Har du verkligen modet att hävda att "Jesu avbild är helt enkelt Guds stora avbild"? Klarar du av att grundligt förklara Guds sinnelag och avbild med hjälp av din gåva för ord? Vågar du verkligen säga "Gud skapade endast män, inte kvinnor, efter sin egen avbild"? Om du säger det, då skulle ingen kvinna vara bland mina utvalda och kvinnor skulle absolut inte vara en del av människosläktet. Vet du nu verkligen vad Gud är? Är Gud en människa? Är Gud en Ande? Är Gud verkligen en man? Kan enbart Jesus slutföra det verk som jag vill göra? Om du väljer endast en av ovanstående för att sammanfatta mitt väsen, då vore du en synnerligen okunnig trofast troende. Om jag verkar som inkarnerat kött en gång, och endast en gång, får du då begränsa mig? Kan du verkligen förstå mig helt med en enda blick? Kan du verkligen sammanfatta mig fullständigt enbart tack vare vad du har exponerats för under din livstid? Och om jag i

---

mina två inkarnationer utför liknande verk, hur skulle du då uppfatta mig? Skulle du kunna lämna mig uppspikad på korset för evigt? Kan Gud vara så enkel som du säger?

Även om er tro är väldigt uppriktig, kan ingen ibland er förklara mig fullständigt, och ingen ibland er klarar av att vittna helt och hållet om alla sanningar som ni ser. Tänk så saken. Just nu är de flesta av er försumliga vad gäller era plikter. I stället jagar ni efter saker som tillhör köttet, mättar köttet och njuter girigt av köttet. Ni besitter inte mycket sanning. Hur kan ni då bära vittnesbörd om allt som ni har sett? Är ni verkligen övertygade om att ni kan vara mina vittnen? Om du en dag inte klarar av att vittna om allt du har sett i dag, då kommer du att ha förlorat funktionen hos en skapad varelse. Det kommer inte att finnas någon mening över huvud taget med din existens. Du kommer inte att vara värd att vara människa. Man skulle till och med kunna säga att du inte kommer att vara en människa! Jag har utfört oändligt mycket verk på er. Men eftersom du i nuläget inte lär dig någonting, vet någonting och arbetar i onödan kommer du, när jag behöver expandera mitt verk, bara stirra tomt, stum och fullständigt värdelös. Kommer inte det att göra dig till en alla tiders syndare? När den tiden kommer, kan det då inte hända att du känner den djupaste ånger? Kan det inte hända att du försjunkar i bedrävelse? Jag utför inte hela mitt verk i dag för att jag är sysslolös och uttråkad, utan för att lägga en grund för mitt framtida verk. Det handlar inte om att jag befinner mig i en återvändsgränd och måste komma på något nytt. Du måste förstå det verk jag utför; det är inte något som utförs av ett barn som leker på gatan, utan det är ett verk jag utför som representant för min Fader. Du bör veta att jag inte gör allt det här själv. Jag representerar snarare min Fader. Din roll är under tiden enbart att följa, lyda, förändra och vittna. Det du bör förstå är varför du bör tro på mig. Det är den viktigaste frågan som ni alla måste förstå. För sin äras skull förutbestämde min Fader er alla åt mig i samma stund som han skapade världen. Det var enbart för mitt verks och hans äras skull som han förutbestämde er. Det är tack vare min Fader som ni tror på mig; det är tack vare min Faders förutbestämmelse som ni följer mig. Inget av det här har ni valt själva. Ännu viktigare är det att ni förstår att det är ni som min Fader skänkte till mig för att ni skall vittna om mig. Eftersom han skänkte er till mig borde ni följa de vägar som jag skänker till er och de vägar och de ord jag lär er, för det är er plikt att följa mina vägar. Det här är det ursprungliga syftet med er tro på mig. Så jag säger till er, ni är enbart människor som min Fader skänkte till mig för att ni skulle följa mina vägar. Ni

---

tror emellertid bara på mig; ni kommer inte från mig eftersom ni inte tillhör den israelitiska familjen utan i stället är från den uråldriga ormens släkte. Det enda jag ber om är att ni ska bära vittnesbörd om mig, men i dag måste ni vandra mina vägar. Allt det här är för framtida vittnesbörds skull. Om ni bara fungerar som människor som lyssnar till mina vägar, då kommer ni inte ha något värde och betydelsen av att min Fader skänkte er till mig kommer att gå förlorad. Det som jag insisterar på att få berätta för er är det här: ”Ni bör vandra mina vägar.”

Vad det innebär att vara en verklig människa

Det har alltid varit min plikt att förvalta människan, och att erövra henne var något jag beslutade när jag skapade världen. Folk kanske inte vet att jag kommer att erövra människan helt och hållet i den sista tiden eller att erövrandet av de upproriska bland människorna utgör beviset på min seger över Satan. Men redan när min fiende tog strid med mig berättade jag för honom att jag skulle erövra dessa som Satan hade tagit fånga och hade gjort till sina barn, till sina trogna tjänare som vakade över hans hem. Den ursprungliga innebörden av att erövra är att besegra, att utsätta någon för förödmjukelse. På israeliternas språk betyder det att fullständigt besegra, förstöra, och omöjliggöra ytterligare motstånd mot mig. Men som uttrycket används idag bland er är innebörden att erövra. Ni bör veta att min avsikt alltid har varit att helt tillintetgöra och utrota den onde ur mänskligheten, så att han inte längre kan göra uppror mot mig, än mindre ha kraft nog att avbryta eller störa mitt verk. Vad det gäller människan har det här ordet alltså kommit att betyda erövring. Oavsett vilka bibetydelser termen har, är syftet med mitt verk att besegra mänskligheten. För även om mänskligheten förvisso hjälper till med min förvaltning, så är den, för att uttrycka det mer precist, inget annat än min fiende. Mänskligheten är den onde som sätter sig upp mot mig och inte lyder mig. Mänskligheten är inget annat än avkomman till den onde som jag förbannat. Mänskligheten är inget annat än ättlingarna till ärkeängeln som bedrog mig. Mänskligheten är inget annat än arvet efter djävulen som jag avvisade för länge sedan och som sedan dess har varit min oförsonliga fiende. Ovanför den mänskliga rasen är himlen dunkel och dyster utan minsta skymt av klarhet, och människans värld är höljd i becksvart mörker så att den som lever där inte ens kan se sin egen utsträckta hand framför ansiktet eller solen när han höjer blicken. Vägen under hans fötter slingrar sig fram, krokig, lerig och full av gropar; hela landskapet är fyllt med lik. De mörka hörnen är fyllda med de dödas kvarlevor, och i de kalla och skuggiga hörnen har massor av demoner slagit sig ner. Demoner kommer och går i horder överallt i människornas värld. Avkommorna av alla slags vilddjur, täckta av smuts, är inbegripna i skriande strider och ljudet sätter skräck i hjärtat. I dessa tider, i denna värld, detta "jordiska paradiset" — vart skall man ta vägen för att söka livets lyckoämnen? Vart kan man ta vägen för att finna sitt livs slutmål? Mänskligheten, som för länge sedan trampats ner under Satans fötter, har från första stund varit en skådespelare som tagit på sig Satans skepnad — och inte

---

bara det, utan människan är Satan förkroppsligad och tjänar som det bevis som klart och tydligt vittnar om Satan. Hur kan denna mänskliga ras, denna hop av degenererat avskum, denna fördärvade mänskliga familjs avkomma, vittna om Gud? Hur kommer min härlighet fram? Var kan man börja tala om mitt vittnesbörd? Den fiende som, efter att ha fördärvat mänskligheten, står emot mig, har redan tagit mänskligheten – den mänsklighet som jag skapade för länge sedan och som var full av min härlighet och mitt utlevande – och solkat ned den. Han har ryckt bort min härlighet, och allt han har genomsyrat människan med är gift kraftigt spetsat med Satans fulhet och saft av frukten från trädet som gav kunskap om gott och ont. I begynnelsen skapade jag människan, jag skapade alltså mänsklighetens anfader, Adam. Han försågs med kropp och utseende, bräddfull av energi, bräddfull av livskraft, och dessutom var han tillsammans med min härlighet. Det var den underbara dag när jag skapade människan. Därefter formades Eva av Adams kropp, och hon blev människans anmoder, och därför var de människor jag skapade fyllda av min andedräkt och till brädden fyllda med min härlighet. Adam föddes ursprungligen av min hand och han var min avbild. Den ursprungliga betydelsen av "Adam" var alltså en varelse skapad av mig, genomsyrad av min livsenergi, genomsyrad av min härlighet, med form och utseende, med ande och andedräkt. Han var den enda skapade varelsen som hade en ande och var kapabel att representera mig, vara min avbild och att ta emot min andedräkt. Till en början var Eva den andra människan utrustad med andedräkt vars skapelse jag hade bestämt, så den ursprungliga betydelsen av "Eva" var en skapad varelse som skulle föra min härlighet vidare, en varelse fylld med min livskraft och dessutom försedd med min härlighet. Eva kom från Adam, så hon var också min avbild, för hon var den andra människan som skapats till min avbild. Den ursprungliga betydelsen av "Eva" var en levande människa med ande, kropp och ben, mitt andra vittnesbörd liksom min andra mänskliga avbild. De var mänsklighetens förfäder, människans rena och dyrbara skatt och – från första början – levande varelser försedda med ande. Men den onde förtrampade avkomlingarna till mänsklighetens förfäder, tog dem till fånga och kastade in den mänskliga världen i totalt mörker, så att avkomman inte längre tror på min existens. Vad som är än mer avskryvärt är att samtidigt som den onde fördärvar människor och trampar ner dem, rycker han hänsynslöst bort min härlighet, mitt vittnesbörd, den livskraft jag skänkte dem, den andedräkt och det liv som jag blåste in i dem, hela min härlighet i den mänskliga

---

världen och allt det hjärteblod jag har offrat för mänskligheten. Mänskligheten befinner sig inte längre i ljuset, människorna har förlorat allt jag gett dem och kastat bort den härlighet jag skänkt. Hur skulle de kunna erkänna mig som alla skapade varelsers Herre? Hur skulle de kunna fortsätta tro på min existens i himlen? Hur skulle de kunna upptäcka hur min härlighet manifesterar sig på jorden? Hur skulle dessa barnbarn kunna betrakta den Gud som deras förfäder dyrkade som den Herre som skapat dem? Dessa beklagansvärda barnbarn har generöst "gett" den onde den härlighet, den avbild och det vittnesbörd som jag skänkte Adam och Eva, liksom det liv jag skänkte mänskligheten och som de är beroende av för att existera. Utan att bry sig det minsta om den ondes närvaro ger de all min härlighet till honom. Är de inte urtypen för vad som kallar "avskum"? Hur skulle en sådan mänsklighet, sådana onda demoner, sådana vandrande lik, sådana Satans figurer, och sådana fiender till mig kunna äga min härlighet? Jag kommer att återta min härlighet, återta mitt vittnesbörd som finns bland människorna, liksom allt annat som en gång tillhörde mig och som jag för länge sedan gav till mänskligheten; jag kommer att erövra mänskligheten fullkomligt. Men du ska veta att de människor jag skapade var heliga personer som var mina avbilder och bar min härlighet. De tillhörde inte Satan och var inte utsatta för hans trampande, utan de var en ren manifestation av mig, fri från minsta spår av Satans gift. Och därför låter jag mänskligheten veta att jag bara vill ha det som är skapat med min hand, de heliga som jag älskar och som inte tillhör något annat väsen. Vidare skall jag finna behag i dem och betrakta dem som min härlighet. Men det jag vill ha är inte den mänsklighet som fördärvats av Satan, som idag tillhör honom och inte längre är min ursprungliga skapelse. Eftersom jag har för avsikt att återta min härlighet som finns i den mänskliga världen kommer jag helt att erövra de kvarvarande överlevande bland människorna som bevis på min härlighet då jag besegrat Satan. Jag tar bara mitt vittnesbörd som en utkristallisering av mitt jag, som föremålet för min glädje. Detta är min vilja.

Det har tagit mänskligheten tiotusentals år av historia att komma dit den är idag, men den mänsklighet jag skapade i begynnelsen har för länge sedan försjunkit i degeneration. Den är inte längre den mänsklighet jag vill se, så i mina ögon förtjänar människorna inte längre att kallas mänsklighet. Snarare är de mänsklighetens avskum som Satan har tagit som fångar, ruttna vandrande lik som Satan bor i och klär sig med. Folk litar inte på min existens och inte heller välkomnar de min ankomst.

Mänskligheten svarar bara motvilligt på mina önskemål, instämmer tillfälligt i dem och delar inte uppriktigt livets glädje och sorg med mig. Eftersom folk betraktar mig som outgrundlig, ler de motvilligt mot mig med samma inställsamma attityd som mot en makthavare, för folk har ingen kunskap om mitt verk och än mindre vet de om min vilja idag. Jag skall vara ärlig mot er: När dagen kommer blir lidandet för var och en som tillber mig mycket lättare att utstå än ert lidande. Faktum är att graden av er tro på mig inte överskrider Jobs tro – till och med de judiska fariséernas har mer tro än ni – så om eldens dag sänker sig kommer ert lidande att bli svårare än för fariséerna när de tillrättavisades av Jesus, svårare än för de 250 ledarnas som satte sig upp mot Mose, och svårare än för Sodom under de förbrännande lågorna då staden förstördes. När Mose slog på klippan och det vatten som Jehova skänkte rann fram, var det på grund av hans tro. När David med hjärtat fyllt av glädje spelade på lyran och prisade mig, Jehova, var det på grund av hans tro. När Job förlorade sin boskap som fyllde bergen och sina outsägliga rikedomar och hans kropp blev full av ömma bölder, var det på grund av hans tro. När han kunde höra min, Jehovas, röst och se min, Jehovas, härlighet, var det på grund av hans tro. Att Petrus kunde följa Jesus Kristus berodde på hans tro. Att han kunde spikas fast på korset för min skull och avge ett härligt vittnesbörd berodde också på hans tro. När Johannes såg Människosonens härliga gestalt berodde det på hans tro. När han såg visionen av de yttersta dagarna berodde det än mer på hans tro. Att de så kallade massorna från de hedniska folken har fått min uppenbarelse och fått veta att jag har återvänt i köttet för att utföra mitt verk bland människorna beror också på deras tro. Alla dessa som slagits ner av mina hårda ord och ändå tröstas av dem och är frälsta – har de inte blivit det på grund av sin tro? De som tror på mig men ändå drabbas av umbäranden, har de inte också förkastats av världen? De som lever utanför mitt ord och flyr undan prövningens lidande, driver de inte alla planlöst genom världen? De liknar höstlöv som fladdrar hit och dit, utan någonstans att vila, än mindre med mina ord till tröst. Är de inte tiggare som vandrar på gatorna utanför himmelriket och driver planlöst från plats till plats, även om min tuktan och förädling inte följer dem? Är världen verkligen din viloplats? Kan du verkligen få ens det blekaste belåtna leende från världen genom att undvika min tuktan? Kan du verkligen använda din flyktiga glädje till att täcka över tomheten i ditt hjärta, den tomhet som inte kan döljas? Du kanske kan lura alla i din familj, men du kan aldrig lura mig. Eftersom din tro är alltför torftig är du

---

fortfarande, än i dag, oförmögen att hitta några av de fröjder som livet har att erbjuda. Jag uppmanar dig: det är bättre att du uppriktigt ägnar halva ditt liv åt mig än att du lever hela livet i medelmåttighet och ständigt slit för köttet samtidigt som du måste gå igenom allt det lidande en människa knappt förmår uthärda. Vad är det för mening med att värdera dig själv så högt och fly från min tuktan? Vad är det för mening med att gömma dig för min tillfälliga tuktan bara för att skörda en evighet av svårigheter, en evighet av tuktan? Jag tvingar faktiskt inte någon att lyda min vilja. Om någon vore verkligt villig att underordna sig alla mina planer skulle jag inte behandla honom illa. Men jag kräver att alla människor tror på mig, precis som Job trodde på mig, Jehova. Om er tro är större än Tomas tro kommer jag att lovorda den, i er lojalitet kommer ni att finna min lycksalighet och ni kommer helt visst att finna min härlighet under era dagar. Men människor som tror på världen och tror på djävulen har förhärdat sina hjärtan, precis som massorna i staden Sodom, med vindsvepta sandkorn i ögonen och erbjudanden från djävulen i munnen, och deras fördunklade sinnen har sedan länge varit besatta av den onde som har lagt världen under sig. Deras tankar har nästan helt tagits till fånga av forntidens djävul. Och så har människornas tro försvunnit med vinden och de är ur stånd att ens lägga märke till mitt verk. Det enda de förmår är att halvhjärtat försöka behandla mitt verk med nonchalans eller att göra en grov analys av det, för de har för länge sedan blivit besatta av Satans gift.

Jag kommer att erövra mänskligheten eftersom människan skapades av mig och dessutom har njutit av hela min skapelses rikedom. Men människor har också avvisat mig; jag finns inte i deras hjärtan och de ser mig som en börda i sin tillvaro, så till den grad att de fortsätter att avvisa mig fastän de verkligen sett mig och rådbråkar sin hjärna för att komma på alla tänkbara sätt att besegra mig. Folk låter mig inte behandla dem allvarligt eller ställa stränga krav på dem, och inte heller låter de mig döma eller tukta deras orättfärdighet. Istället för att tycka att det är intressant tycker de att det är irriterande. Därför är mitt verk att ta den mänsklighet som äter, dricker och njuter av mig, men som inte känner mig, och besegrar den. Jag kommer att avvärpa mänskligheten och sedan ta med mig mina änglar och min härlighet och återvända till min boning. För människornas handlingar har för länge sedan krossat mitt hjärta och slagit mitt verk i bitar. Jag tänker ta tillbaka den härlighet som den onde ryckte bort innan jag glatt ger mig av och låter mänskligheten fortsätta leva sitt liv, fortsätta "leva

---

och arbeta i fred och förnöjsamhet”, fortsätta ”odla sina egna fält”, och jag kommer inte längre att lägga mig i deras liv. Men nu tänker jag återta min härlighet helt och hållet från den ondes hand, ta tillbaka hela den härlighet jag arbetade in i människan vid världens skapelse. Aldrig mer ska jag skänka den till den mänskliga arten på jorden. För folk har inte bara struntat i att bevara min härlighet utan tvärtom bytt ut den mot Satans avbild. Folk uppskattar inte min ankomst och värdesätter inte heller min härlighets dag. De är inte glada åt att få ta emot min tuktan och än mindre är de beredda att ge tillbaka min härlighet till mig. De är inte heller villiga att kasta bort den ondes gift. Människorna fortsätter att bedra mig på samma sätt som förr; de visar fortfarande upp stora leenden och glada ansikten på samma gamla vis. De är omedvetna om den djupa dysterhet som kommer att sänka sig över mänskligheten när min härlighet lämnat dem. I synnerhet är de omedvetna om att när min dag infaller för hela mänskligheten kommer det att bli ännu värre för dem än för folket på Noas tid, för de vet inte hur mörkt Israel blev när min härlighet lämnade det och när gryningen kommer glömmen människan hur svårt det var att ta sig genom den becksvarta natten. När solen gömmer sig på nytt och mörkret sänker sig över människan kommer hon att klaga och gnissla tänder i mörkret igen. Har ni glömt hur svårt det var för israeliterna att uthärda dessa dagar av lidande när min härlighet lämnade Israel? Nu är den tid då ni ser min härlighet, och det är också den tid då ni får del av min härlighets dag. Människan kommer att klaga i mörkret när min härlighet lämnar det smutsiga landet. Nu är den härlighets dag då jag utför mitt verk, och det är den dag då jag förskonar människorna från lidande, för jag kommer inte att dela plågans och vedermödans tid med dem. Det enda jag vill är att erövra mänskligheten helt och hållet och besegra mänsklighetens onde i grunden.

Vad vet du om tro?

I människan finns bara trons osäkra ord, men hon vet inte vad som utgör tro, än mindre varför hon tror. Människan förstår alltför lite och hon är själv är alltför bristfällig; hon har bara en ouppmärksam och okunnig tro på mig. Fastän hon inte vet vad tro är eller varför hon tror på mig, fortsätter hon tvångsmässigt att göra det. Vad jag begär av människan är inte bara att hon tvångsmässigt skall åkalla mig på det här sättet eller tro på mig på ett osammanhängande sätt. Det verk som jag utför syftar nämligen till att människan skall se mig och lära känna mig, inte till att hon skall bli imponerad och se på mig i ett nytt ljus på grund av mitt verk. Jag har tidigare uppenbarat många tecken och under, och utfört många mirakel. Den tidens israeliter beundrade mig mycket och vördade verkligen min enastående förmåga att bota sjuka och driva ut demoner. På den tiden trodde judarna att mina helandekrafter var mästerliga och enastående. På grund av mina många sådana gärningar, betraktade de mig med respekt; de kände stor beundran för alla mina krafter. Alla som såg mig utföra mirakel följde mig noga, till den grad att tusentals omgav mig för att se på när jag helade de sjuka. Jag visade upp så många tecken och under, men människan betraktade mig bara som en skicklig läkare; vid den tiden talade jag också många undervisande ord till dem, men de betraktade mig bara som en lärare som var överlägsen sina lärjungar! Än i denna dag, efter att människor har sett de historiska uppgifterna om mitt verk, fortsätter deras tolkning att vara att jag är en stor läkare, som helar de sjuka, och en lärare för de okunniga. Och de har fastställt att jag är den barmhärtige Herren Jesus Kristus. De som tolkar skriften kan ha överträffat mina färdigheter i att hela, eller är kanske till och med lärjungar som nu har överträffat sin lärare, men sådana berömda män, vars namn är kända över hela världen, ser mig trots det som obetydlig, som bara en läkare! Mina gärningar är fler än sandkornen på stränderna, och min visdom är större än den hos Salomos alla söner, men människor tänker bara på mig som en läkare av ringa betydelse och som en okänd lärare för människan! Många tror alltså på mig bara för att jag ska bota dem. Många tror på mig bara för att jag ska använda mina krafter för att driva ut orena andar ur deras kroppar, och många tror på mig enbart för att få frid och glädje av mig. Många tror på mig bara för att kräva mer materiell rikedom från mig. Många tror på mig bara för att kunna tillbringa detta liv i trygghet och vara välbehållna i den kommande världen. Hur många tror på mig bara för att kunna undvika lidande i

---

helvetet och för att få himlens välsignelser? Hur många tror på mig bara för tillfälligt välbefinnande, utan att försöka vinna något i den kommande världen? När jag lät min vrede falla över människan och ryckte bort all den glädje och frid hon ursprungligen hade haft, började hon tveka. När jag lät helvetets kval komma över människan och tog tillbaka himlens välsignelser, förvandlades hennes skam till vrede. När människan bad mig att bota henne, brydde jag mig inte om henne utan kände avsky för henne; människan lämnade mig för att istället söka den väg som består av ondskefull läkekonst och häxkonster. När jag tog bort allt som människan hade krävt av mig, försvann alla spårlöst. Därför säger jag att människan tror på mig på grund av att jag ger för mycket nåd, och för att det finns alltför mycket att vinna. Judarna trodde på mig på grund av min nåd och följde mig vart jag än gick. Dessa obildade människor med begränsad kunskap och erfarenhet ville bara få se de tecken och under jag gjorde. De betraktade mig som judarnas familjeöverhuvud, som kunde utföra de största miraklen. När jag drev ut demoner från människor, talade de därför sinsemellan under stor förvirring, och sade att jag är Elia, att jag är Mose, den äldste av alla profeter och den störste av alla läkare. Bortsett från att jag själv sade att jag är livet, vägen och sanningen kunde inte någon känna till mitt vara eller min identitet. Bortsett från att jag själv sade att himmelriket är den plats där min Fader bor, visste ingen att jag är Guds Son och Gud själv. Bortsett från att jag själv sade att jag skall försona och friköpa hela mänskligheten, visste ingen att jag är mänsklighetens Frälsare; människorna kände mig bara som en välvillig och medkännande människa. Och bortsett från att jag själv kunde förklara allt om mig, kände inte någon mig, och ingen trodde att jag är den levande Gudens Son. Människan har bara ett sådant sätt att tro på mig, och hon bedrar mig på det sättet. Hur kan människan vittna om mig när hon har en sådan syn på mig?

Människan har tilltro till mig, men kan inte vittna om mig, och innan jag har gjort mig känd, kan människan inte vittna för min skull. Människan ser bara att jag överträffar skapade varelser och alla heliga män, och hon ser att det verk jag utför inte kan göras av människor. Därför är var och en som har sett mina härliga gärningar, från judarna till dagens människor, helt enkelt uppfylld av en nyfikenhet gentemot mig, men trots det skulle inte någon skapad varelses mun kunna vittna om mig. Endast min Fader vittnade om mig; han banade en väg för mig bland alla skapade varelser. Annars skulle människan aldrig veta att jag är skapelsens Herre, oavsett hur jag verkade, för

---

människan vet bara hur man tar för sig, och hon tror inte på mig på grund av mitt verk. Människan känner bara till mig för att jag är oskyldig och helt syndfri, för att jag kan förklara otaliga mysterier, för att jag står över massan, eller för att människan har haft stor nytta av mig. Men få tror att jag är skapelsens Herre. Det är därför jag säger att människan inte vet varför hon tror på mig; hon förstår inte syftet eller betydelsen av att tro på mig. Människans verklighet är bristfällig, så att hon nästan är ovärdig att vittna om mig. Ni har för lite sann tro och har vunnit för lite, så ni har för lite vittnesbörd. Dessutom förstår ni alltför lite och saknar för mycket, så att ni nästan inte är lämpliga att vittna om mina gärningar. Er beslutsamhet är verkligen betydande, men är ni säkra på att ni framgångsrikt kommer att kunna vittna om Guds väsen? Det ni har erfarit och sett överträffar tidigare helgon och profeter, men kan ni ge ett bättre vittnesbörd än dessa tidigare helgons och profeters ord? Det som jag nu skänker er överträffar Mose och är större än David, så jag begär att ert vittnesmål också skall överträffa Moses och att era ord skall vara större än Davids. Jag ger er hundrafalt, så jag begär att ni också återbetalar lika mycket. Ni måste veta att jag är den som ger liv åt mänskligheten, och det är ni som tar emot liv från mig och måste vittna om mig. Det här är er plikt, som jag har gett er och som ni borde fullgöra för min skull. Jag har skänkt all min härlighet till er, och jag har skänkt er det liv som det utvalda folket, Israel, aldrig fick ta emot. Ni borde rätteligen vittna om mig, ägna mig er ungdom och offra era liv för mig. Vem jag än skänker min härlighet åt skall vittna om mig och ge upp sitt liv för min skull. Detta har varit förutbestämt under lång tid. Det är er smala lycka att jag skänker min härlighet till er och det är er skyldighet att vittna om min härlighet. Om ni bara tror på mig bara för att få lycka, då skulle inte mitt verk få någon större betydelse, och ni skulle inte uppfylla er plikt. Israeliterna såg bara min barmhärtighet, kärlek och storhet, och judarna bevittnade bara mitt tålmod och min försoning. De såg bara väldigt lite av min Andes verk; det kan vara så att deras förståelse endast greppade en tiotusendel av det som ni har hört och sett. Det som ni har sett överträffar även det som deras överstepräster uppfattade. Denna dag överträffar den sanning som ni har förstått deras; vad ni har sett denna dag överskrider det man såg under lagens tidsålder, liksom under nådens tidsålder. Vad ni har erfarit överträffar även det som Mose och Elia fick erfara. För vad israeliterna förstod var bara Jehovas lag och vad de såg var bara Jehovas rygg; vad judarna förstod var bara Jesu försoning, vad de fick var bara den nåd som Jesus

---

skänkte och vad de såg var endast bilden av Jesus i judarnas hus. Det ni ser denna dag är Jehovas ära, Jesu försoning och alla mina gärningar under denna dag. Ni har också hört min andes ord, upplevt min vishet, lärt känna mina underverk, och fått kunskap om mitt sinnelag. Jag har också förklarat hela min förvaltningsplan för er. Vad ni har sett är inte enbart en kärleksfull och barmhärtig Gud, utan en som är full av rättfärdighet. Ni har sett mitt underbara verk och förstått att jag är full av våldsamt ilska och majestät. Dessutom vet ni att jag en gång lät min rasande vrede falla över Israels hus, och denna dag har den kommit till er. Ni har förstått fler av mina himmelska mysterier än Jesaja och Johannes; ni vet mer om min ljuvlighet och ärevärdighet än alla tidigare generationers heliga. Vad ni har fått är inte bara min sanning, min väg och mitt liv, utan den vision och uppenbarelse som är större än den Johannes mottog. Ni har förstått många fler mysterier och har också sett mitt sanna anlete; ni har godtagit mer av min dom och lärt känna mer av mitt rättfärdiga sinnelag. Så fastän ni föddes under de sista dagarna, tillhör er förståelse det förgångna och det förflutna; ni har också erfårit det som hör till den här tiden, sådant som åstadkoms med min hand. Vad jag begär av er är inte orimligt, för jag har gett er alltför mycket och ni har sett mycket från mig. Därför begär jag att ni vittnar om mig som tidigare heliga har gjort, och detta är mitt hjärtas enda önskan.

Det var min Fader som först vittnade om mig, men jag vill ta emot större härlighet och att ord av vittnesbörd skall komma från skapade varelsers munnar – därför ger jag er mitt allt, så att ni skall kunna göra er plikt och mitt verk bland människorna när sin fullbordan. Ni måste förstå varför ni tror på mig; om ni följer mig bara för att vara mina lärjungar eller patienter, eller om ni bara vill bli en av mina heliga i himlen, då kommer det att vara meningslöst för er att följa mig. Att följa mig på ett sådant sätt är helt enkelt ett slöseri med möda; att ha ett sådant sätt att tro på mig är bara ett sätt att fördriva sina dagar och slösa bort sin ungdom. Till sist får ni i så fall ingenting. Är inte detta en möda som är förgäves? Jag har för länge sedan avlägsnat mig från judarna och jag är inte längre läkare för människan eller medicin för människan. Jag är inte längre ett lastdjur som människan kan driva på eller slakta som hon vill; jag har snarare kommit hit för att döma och tukta människan, och för att hon skall lära känna mig. Du bör veta att jag en gång utförde försoningens verk; en gång var jag Jesus, men jag kunde inte fortsätta att vara Jesus för evigt, precis som jag en gång var Jehova men senare blev Jesus. Jag är

---

mänsklighetens Gud, skapelsens Herre, men jag kan inte för alltid vara Jesus eller för alltid förbli Jehova. Jag har varit vad människan betraktar som en läkare, men man kan inte säga att Gud enbart är en mänsklighetens läkare. Om du håller fast vid gamla övertygelser i din tro på mig, kommer du inte att uppnå någonting. Oavsett hur du lovprisar mig idag: "Hur kärleksfull är inte Gud mot människan; han helar mig och skänker välsignelser, frid och glädje. Hur god är inte Gud mot människan; om vi bara tror på honom, behöver vi inte oroa oss för pengar och rikedom ...", så kan jag ändå inte avbryta mitt ursprungliga verk. Om du tror på mig idag, kommer du att få ta emot min härlighet och vara värdig att vittna om mig. Allt annat kommer att vara underordnat. Det här måste du veta klart och tydligt.

Vet du nu varför du verkligen tror på mig? Förstår du verkligen syftet och betydelsen av mitt verk? Känner du verkligen till din plikt? Känner du verkligen till mitt vittnesbörd? Om du bara tror på mig, men om varken min härlighet eller mitt vittnesbörd är synliga i dig, har jag för länge sedan kastat bort dig. Vad gäller de som vet allt, är de än mer törnen i mitt öga, och i mitt hus. De är inte mer än stötestenar. De är ogräset som fullständigt skall rensas ut från mitt verk, utan minsta funktion eller vikt; jag har avskytt dem under lång tid. De som saknar vittnesbörd vilar min vrede för evigt över, och min käpp lämnar dem aldrig. Jag har sedan länge lämnat över dem till den ondes hand, och de har inte någon av mina välsignelser. På den dagen kommer deras straff att bli mycket värre än dåraktiga kvinnors. Nu gör jag bara det verk som det är min plikt att utföra; jag kommer att binda allt vete i buntar, sida vid sida med detta ogräs. Det är mitt verk just nu. Allt detta ogräs skall fullständigt rensas ut vid tiden för min tröskning. Vetekornen skall då samlas i visthus och det ogräs som har rensats ut skall läggas i elden för att brännas till stoft. Mitt verk just nu är bara att binda alla människor i buntar, det vill säga att fullständigt erövra dem. Därefter skall jag börja tröska för att avslöja slutet för alla människor. Så du borde veta hur du just nu skall göra mig belåten och hur du bör slå in på rätt väg i din tro på mig. Vad jag vill ha är din lojalitet och lydnad, just nu, din kärlek och ditt vittnesbörd, just nu. Även om du just nu inte vet vad vittnesbörd är eller vad kärlek är, bör du föra ditt allt till mig, och överlämna de enda skatter du har till mig: din lojalitet och lydnad. Du bör veta att beviset på min seger över Satan finns i människans lojalitet och lydnad, precis som beviset på min fullständiga erövring av människan. Din tro på mig förpliktigar dig att

---

vittna om mig, att vara lojal mot mig och ingen annan, och att vara lydig till slutet. Innan jag börjar nästa steg i mitt verk, hur skall du vittna om mig? Hur skall du vara lojal och lydig mot mig? Fokuserar du hela din lojalitet på din uppgift eller kommer du bara att ge upp? Vill du hellre överlämna dig till vad jag än ordnar (även om det innebär död eller undergång) eller fly halvvägs för att försöka undkomma min tuktan? Jag tuktar dig så att du skall vittna om mig och vara lojal och lydig mot mig. Dessutom kommer den nuvarande tukten att avslöja nästa steg i mitt verk och låta det fortskrida obehindrat. Därför uppmanar jag dig att vara klok och inte behandla ditt liv eller betydelsen av din existens som värdelös sand. Kan du veta exakt vad mitt verk kommer att vara? Vet du hur jag kommer att verka i framtiden och hur mitt verk kommer att utspela sig? Du bör känna till betydelsen av din erfarenhet av mitt verk, och dessutom betydelsen av din tro på mig. Jag har gjort så mycket; hur skulle jag kunna ge upp halvvägs som du föreställer dig? Jag har utfört ett så omfattande verk; hur skulle jag kunna förstöra det? Jag har verkligen kommit för att avsluta denna tidsålder. Det är sant, men dessutom måste du veta att jag skall inleda en ny tidsålder, inleda ett nytt verk och, framför allt, sprida evangeliet om riket. Du ska alltså veta att det nuvarande verket endast består av att inleda en tidsålder, lägga grunden för evangeliets utbredning i den kommande tiden och i framtiden avsluta tidsåldern. Mitt verk är inte så enkelt som du tror, inte heller så värdelöst eller meningslöst som du kan tro. Därför måste jag fortfarande säga till dig: Du borde ägna ditt liv åt mitt verk, och dessutom borde du hänge dig själv till min ära. Vidare är ditt vittnesbörd om mig det som jag länge har väntat på, och än mer har jag längtat efter att du skall sprida mitt evangelium. Du borde förstå vad som finns i mitt hjärta.

Ingen som är av köttet kan undkomma vredens dag

Idag tillrättavisar jag er för er egen överlevnads skull, för att mitt verk ska framskrida smidigt och så att mitt inledande verk i hela universum kan verkställas mer lämpligt och fullkomligt och uppenbara mina ord, min auktoritet, mitt majestät och min dom för alla länders och nationers folk. Det verk jag utför bland er är början på mitt verk över hela universum. Även om vi redan är inne i de sista dagarna ska ni veta att de ”sista dagarna” bara är en benämning på en tidsålder. Den hänvisar till en tidsålder, precis som lagens tidsålder och nådens tidsålder gör, och den betecknar en hel tidsålder, inte bara de sista åren eller månaderna. Men de sista dagarna skiljer sig mycket från nådens tidsålder och lagens tidsålder. De sista dagarnas verk utförs inte i Israel utan bland hedningarna; det är erövringen inför min tron av människor från alla nationer och stammar utanför Israel, så att min härlighet i hela universum ska kunna uppfylla hela kosmos och himlavalvet. Den sker för att jag ska kunna vinna större härlighet, så att alla varelser på jorden kan föra min härlighet vidare till alla folk i alla kommande generationer i evighet, och så att alla varelser i himlen och på jorden ska kunna se all den härlighet jag vunnit på jorden. Det verk som utförs i de sista dagarna är erövrands verk. Det handlar inte om att vägleda alla människors liv på jorden, utan att avsluta mänsklighetens oförgångliga, tusentals år långa liv av lidande på jorden. Därmed kan inte de sista dagarnas verk likna de flera tusen åren av verk i Israel, och inte heller kan det likna de långt färre årens verk i Judéen som fortsatte i tvåtusen år fram till Guds andra inkarnation. De sista dagarnas människor möter bara Förlossarens förnyade framträdande i köttet och mottar Guds personliga verk och ord. Det kommer inte att dröja två tusen år tills de sista dagarna är över; de är korta, precis som tiden då Jesus utförde nådens tidsålders verk i Judéen. Det beror på att de sista dagarna är avslutningen på hela eran. De är fullbordan och slutet på Guds sextusenåriga förvaltningsplan och de avslutar mänsklighetens livsresa av lidande. De leder inte in hela mänskligheten i en ny tidsålder eller låter mänsklighetens liv fortsätta; det skulle inte vara till någon nytta för min förvaltningsplan eller människans tillvaro. Om mänskligheten fortsatte på det här viset skulle den förr eller senare bli helt uppslukad av djävulen och de själar som tillhör mig skulle i slutänden fördärvas av hans händer. Mitt verk varar endast i sextusen år, och jag lovade att den ondes kontroll över hela mänskligheten inte heller skulle vara mer än sextusen år. Nu är alltså tiden ute. Jag

---

kommer varken att fortsätta eller fördröja mer: Under de sista dagarna kommer jag att besegra Satan. Jag kommer att ta tillbaka hela min härlighet och återkräva alla de själar som tillhör mig på jorden, så att dessa bedrövade själar ska kunna fly bort från lidandets hav, och därmed kommer hela mitt verk på jorden att vara avslutat. Från och med denna dag kommer jag aldrig mer att bli kött på jorden, och min Ande som styr allt kommer aldrig mer att vara verksam på jorden. Jag kommer bara att göra en enda sak på jorden: Jag kommer att återskapa mänskligheten, en mänsklighet som är helig och som är min trogna stad på jorden. Men ni ska veta att jag inte kommer att utplåna hela världen, och jag kommer inte heller att utplåna hela mänskligheten. Jag kommer att behålla den där återstående tredjedelen – den tredjedel som älskar mig och som har erövrats grundligt av mig, och jag ska göra så att denna tredjedel blir fruktsam och föröka sig på jorden, precis som israeliterna under lagen, och jag ska livnära dem med otaliga får och kreatur och all jordens rikedomar. Denna mänsklighet ska förbli hos mig för evigt, men det är inte dagens bedrövliga, smutsiga mänsklighet utan en mänsklighet som består av alla dem som jag har vunnit. Denna mänsklighet kommer inte att skadas, störas eller belägras av Satan, och den kommer att vara den enda mänsklighet som existerar på jorden efter att jag har besegrat Satan. Det är den mänsklighet som jag har erövrat i dag och som har fått mitt löfte. Den mänsklighet som har erövrats under de sista dagarna är därmed också den mänsklighet som kommer att skonas och vinna mina eviga välsignelser. Det kommer att vara det enda beviset på min seger över Satan och de enda krigsbytena från min strid mot Satan. Jag räddar dessa krigsbyten från Satans domän och de utgör min sextusenåriga förvaltningsplans enda kristallisering och frukt. De kommer från alla folk och samfund, från alla platser och länder i hela universum. De är av olika raser, har olika språk, sedvänjor och hudfärger, och de är utspridda i alla nationer och samfund på jordklotet och i alla världens hörn. Till slut kommer de att församlas och bilda en fullständig mänsklighet, en mänsklig församling som inte Satans styrkor kan komma åt. De människor som inte har frälsts och erövrats av mig kommer att sjunka tyst i havets djup och brännas av mina förtärande lågor i evighet. Jag kommer att utplåna denna gamla och ytterst smutsiga mänsklighet precis som jag utplånade egyptiernas förstfödda söner och kreatur och bara skonade de israeliter som åt lammkött, drack lammblood och märkte sina dörrars tvärbjälkar med lammblood. Är inte de människor som har erövrats av mig och tillhör min familj också de människor som

---

äter köttet av Lammet som är jag och dricker blodet från Lammet som är jag, de människor som har återlösts av mig och tillber mig? Följer inte min härlighet alltid dessa människor? Har inte dessa som saknar köttet från Lammet som är jag redan sjunkit tyst ner i havets djup? I dag sätter ni er upp mot mig och i dag är mina ord precis som de ord Jehova talade till Israels söner och sonsöner. Men hårdheten i era hjärtans djup får min vrede att växa allt starkare och bringar mer lidande över ert kött, mer dom över era synder och mer vrede över er orättfärdighet. Vem skulle kunna skonas på min vredes dag när ni behandlar mig så här i dag? Vems orättfärdighet skulle kunna undgå min tuktsans ögon? Vems synder skulle kunna undkomma mina, den Allsmäktiges, händer? Vems trots skulle kunna undfly min, den Allsmäktiges, dom? Jag, Jehova, talar så till er, den hedniska släktens ättlingar, och de ord jag talar till er överträffar alla yttranden under lagens och nådens tidsåldrar, men ändå är ni hårdare än alla människor i Egypten. Samlar ni inte på er min vrede medan jag utför mitt verk i lugn och ro? Hur skulle ni kunna undkomma min, den Allsmäktiges, dag oskadda?

Jag har verkat och talat på detta sätt bland er, jag har lagt ner så mycket energi och möda, men när har ni någonsin lyssnat på vad jag säger rent ut till er? När har ni böjt knä inför mig, den Allsmäktige? Varför behandlar ni mig så här? Varför väcker allt ni säger och gör min ilska? Varför är era hjärtan så hårda? Har jag någonsin slagit er till marken? Varför gör ni mig alltid bedrövad och ängslig? Väntar ni på att min, Jehovas, vredes dag ska komma över er? Väntar ni på att jag ska sända ut den ilska som er olydnad framkallar? Är det inte för er skull jag gör allting? Ändå har ni alltid behandlat mig, Jehova, på det här sättet: ni stjäla mina offer, ni tar med er offergåvorna från mitt altare hem till vargylan för att föda ungarna och ungarnas ungar; folk kämpar mot varandra, vänder sig mot varandra med arga blickar och svärd och spjut, och slänger mina, den Allsmäktiges, ord i latrinerna så att de blir smutsiga som avföring. Var är er integritet? Er mänsklighet har blivit djuriskhet! Era hjärtan har för länge sedan förvandlats till sten. Vet ni inte att när min vredes dag är inne då kommer jag att döma det onda ni begår mot mig, den Allsmäktige, idag? Tror ni att ni genom att lura mig på det här sättet, genom att kasta mina ord i dyn och inte lyssna på dem – tror ni att ni kan undkomma min vredgade blick genom att agera så här bakom min rygg? Vet ni inte att mina, Jehovas, ögon såg er redan när ni stal mina offer och traktade efter mina ägodelar? Vet ni inte att när ni stal mina offergåvor så gjorde ni det inför det altare till vilket offer

---

bärs fram? Hur kunde ni tro att ni var smarta nog att bedra mig på det sättet? Hur skulle min vrede kunna vika från era fruktansvärda synder? Hur skulle min rasande vrede kunna förbise era onda gärningar? Det onda som ni gör i dag skapar ingen utväg åt er utan samlar tuktan för er morgondag; den framkallar min, den Allsmäktiges, tuktan av er. Hur skulle era onda gärningar och onda ord kunna undkomma min tuktan? Hur skulle era böner kunna nå mina öron? Hur skulle jag kunna öppna upp en utväg för er orättfärdighet? Hur skulle jag kunna slå bort tanken på era onda gärningar när ni trotsar mig? Hur skulle jag kunna annat än skära av era tungor som är lika giftiga som ormens? Ni ropar inte till mig för er rättfärdighets skull, utan istället samlar ni på er min vrede som resultat av er orättfärdighet. Hur skulle jag kunna förlåta er? I mina, den Allsmäktiges, ögon är era ord och handlingar smutsiga. Mina, den Allsmäktiges, ögon ser er orättfärdighet som obeveklig tuktan. Hur skulle min rättfärdiga tuktan och dom kunna vika från er? Eftersom ni gör detta mot mig och gör mig så bedrövad och vredgad – hur skulle jag kunna låta er undkomma mina händer och fly undan den dag då jag, Jehova, tuktar och förbannar er? Vet ni inte att alla era onda ord och yttranden redan har nått mina öron? Vet ni inte att er orättfärdighet redan har besudlat min heliga rättfärdighets dräkt? Vet ni inte att er olydnad redan har väckt min våldsamma ilska? Vet ni inte att ni för länge sedan har fått mig att koka och för länge sedan har provat mitt tålamod? Vet ni inte att ni redan har slitit sönder mitt kött och förvandlat det till trasor? Jag har uthärdat tills nu, men nu släpper jag lös min ilska och är inte längre tolerant mot er. Vet ni inte att era onda gärningar redan har nått mina ögon och att mina skrik redan har nått min Faders öron? Hur kunde han låta er behandla mig så här? Är det något av det verk jag utför i er som jag inte gör för er skull? Men vem av er har kommit att hysa större kärlek till mitt, Jehovas, verk? Skulle jag kunna svika min Faders vilja på grund av att jag är svag och på grund av den ångest jag har lidit? Förstår ni inte mitt hjärta? Jag talar till er som Jehova gjorde; har jag inte gett upp så mycket för er? Även om jag är villig att utstå allt detta lidande för min Faders verks skull, hur skulle ni kunna befrias från den tuktan som jag låter er drabbas av som resultat av mitt lidande? Har ni inte åtnjutit så mycket av mig? I dag har jag skänkts till er av min Fader; vet ni inte att ni åtnjuter så mycket mer än mina frikostiga ord? Vet ni inte att mitt liv byttes mot ert liv och de ting ni åtnjuter? Vet ni inte att min Fader använde mitt liv för att strida mot Satan, och att han också skänkte mitt liv till er så att ni fick ta emot

---

hundrafalt och lät er undvika så många frestelser? Vet ni inte att det enbart är genom mitt verk som ni har varit undantagna från många frestelser och från mycken brinnande tuktan? Vet ni inte att det enbart är på grund av mig som min Fader låter er glädja er tills nu? Hur kunde era hjärtan förbli så hårda och oböjliga idag, så att det är som om det växt valkar på era hjärtan? Hur skulle det onda som ni gör idag kunna undkomma den vredens dag som skall följa då jag lämnar jorden? Hur skulle jag kunna låta dem som är så hårda och oböjliga undkomma Jehovas ilska?

Tänk tillbaka på gångna tider: När har min blick varit arg och min röst sträng mot er? När har jag ägnat mig åt hårklyveri med er? När har jag tillrättavisat er på ett orimligt sätt? När har jag tillrättavisat er öppet? Är det inte för mitt verks skull som jag vädjar till min Fader att skydda er från alla frestelser? Varför behandlar ni mig så här? Har jag någonsin använt min auktoritet för att slå ert kött till marken? Varför återgäldar ni mig så här? Efter att ha velat hit och dit gentemot mig är ni varken varma eller kalla och dessutom försöker ni lura mig och döljer saker för mig, och era munnar är fulla av de orättfärdigas spott. Tror ni att era tungor kan lura min Ande? Tror ni att era tungor kan undkomma min vrede? Tror ni att era tungor kan kritisera mina, Jehovas, handlingar hur de vill? Är jag den Gud som människan kritiserar? Skulle jag låta en liten mask häda mig på det viset? Hur skulle jag kunna placera dessa olydnadens söner bland mina eviga välsignelser? Era ord och handlingar har för länge sedan avslöjat och fördömt er. När jag spände ut himlen och skapade alla ting, lät jag inte någon skapad varelse delta efter behag, än mindre lät jag något ting störa mitt verk och min förvaltning hur det ville. Jag tolererade vare sig människa eller ting; hur skulle jag kunna skona dem som är grymma och omänskliga mot mig? Hur skulle jag kunna förlåta dem som gör uppror mot mina ord? Hur skulle jag kunna skona dem som inte lyder mig? Är inte människans öde i mina, den Allsmäktiges, händer? Hur skulle jag kunna betrakta er orättfärdighet och olydnad som helig? Hur skulle era synder kunna få besudla min helighet? Jag vanhelgas inte av de orättfärdigas orenhet, och jag gläds inte heller åt de orättfärdigas offergåvor. Om ni var trogna mot mig, Jehova, skulle ni då kunna ta offergåvorna på mitt altare för eget bruk? Skulle ni kunna använda era giftiga tungor till att häda mitt heliga namn? Skulle ni kunna göra uppror mot mina ord på detta sätt? Skulle ni kunna behandla min härlighet och mitt heliga namn som ett redskap för att tjäna Satan, den onde? Mitt liv är berett för de heligas njutning. Hur

---

skulle jag kunna låta er leka hur ni vill med mitt liv och använda det som ett redskap för konflikter mellan er? Hur kunde ni vara så hjärtlösa och brista så i godhet i ert sätt mot mig? Vet ni inte att jag redan har skrivit era onda gärningar i dessa livets ord? Hur skulle ni kunna undkomma den vredens dag då jag tuktar Egypten? Hur skulle jag kunna låta er sätta er upp mot mig och trotsa mig på detta vis gång på gång? Jag säger det till er klart och tydligt, att när den dagen kommer då kommer er tuktan att vara mer outhärdlig än den som drabbade Egypten! Hur ska ni kunna undkomma min vredes dag? Sannerligen säger jag er: Min uthållighet bereddes för era onda gärningar och finns till för att tukta er den dagen. Är det inte ni som kommer att drabbas av en rasande dom när min uthållighet är slut? Är inte allt i mina, den Allsmäktiges, händer? Hur skulle jag kunna låta er bryta mot min vilja så här, under himlen? Ert liv kommer att bli mycket svårt eftersom ni har mött Messias, som man sa skulle komma men som aldrig kom. Är inte ni hans fiender? Jesus har varit vän med er, men ni är Messias fiender. Vet ni inte att fastän ni är Jesu vänner har era onda gärningar fyllt de vedervärdigas kärl? Fastän ni står Jehova mycket nära, vet ni inte att era onda ord har nått Jehovas öron och väckt hans vrede? Hur skulle han kunna stå er nära, och hur skulle han kunna annat än bränna dessa era kärl som är fyllda med onda gärningar? Hur skulle han kunna vara annat än er fiende?

Frälsaren har redan återvänt på ett ”vitt moln”

I flera millennier har människan längtat efter att få bevittna Frälsarens ankomst. Hon har längtat efter att få skåda Frälsaren Jesus komma på ett vitt moln när han personligen stiger ner bland dem som har längtat och väntat på honom i tusentals år. Människan har också längtat efter att Frälsaren ska återvända och återförenas med dem; det vill säga, längtat efter att Frälsaren Jesus, som varit skild från människorna i tusentals år, ska komma tillbaka och än en gång utföra det återlösningsverk som han gjorde bland judarna, vara medkännande och kärleksfull mot människan, förlåta människans synder, bära hennes synder och även bära alla hennes överträdelser och befria henne från synd. Vad människan längtar efter är att Frälsaren Jesus ska vara den samme som förr – en Frälsare som är älskvärd, god och vörnadsfull, som aldrig är vred på människan och aldrig klandrar henne utan förlåter och tar på sig alla människans synder och till och med, liksom tidigare, kommer att dö på korset för människans skull. Sedan Jesus gav sig av har de lärjungar som följde honom, liksom alla de heliga som blev frälsta i hans namn, längtat förtvivlat efter honom och väntat på honom. Alla de som blev frälsta av Jesus Kristi nåd under nådens tidsålder har längtat efter den triumfens dag i ändens tid då Frälsaren Jesus stiger ner på ett vitt moln för att framträda inför alla människor. Det är naturligtvis också den gemensamma önskan hos alla dem som accepterar Frälsaren Jesu namn idag. Alla i universum som känner till Frälsaren Jesu frälsning har längtat förtvivlat efter att Jesus Kristus plötsligt ska komma för att fullborda vad Jesus sa när han var på jorden: ”Jag ska komma på samma sätt som jag gav mig av”. Människan tror att Jesus, efter korsfästelsen och uppståndelsen, återvände till himlen på ett vitt moln för att inta sin plats på den Högstes högra sida. På samma sätt ska Jesus stiga ner, återigen på ett vitt moln (det molnet syftar på det moln som Jesus färdades på när han återvände till himlen), bland dem som i tusentals år har längtat förtvivlat efter honom, och han ska se ut och vara klädd som en jude. Efter att ha framträtt för människorna ska han skänka dem mat, göra så att levande vatten strömmar fram åt dem och leva bland människorna, full av nåd och full av kärlek, livfull och verklig. Alla det här är vad folk tror. Men Frälsaren Jesus gjorde inte det. Han gjorde motsatsen till det som människan föreställde sig. Han kom inte till dem som hade längtat efter hans återkomst och han framträdde inte för alla människor när han färdades på det vita molnet. Han har redan kommit, men människan känner honom

---

inte och är fortfarande ovetande om honom. Människan väntar bara planlöst på honom, omedveten om att han redan har nedstigit på ett "vitt moln" (det moln som är hans ande, hans ord, hela hans sinnelag och allt han är) och nu finns hos en skara övervinnare som han kommer att skapa i de sista dagarna. Människan vet inte följande: Hur ska den helige Frälsaren Jesus, trots all den tillgivenhet och kärlek han hyser för människan, kunna verka i dessa "tempel" som bebos av smuts och orena andar? Fastän människan har väntat på hans ankomst – hur skulle han kunna visa sig för dem som äter de orättfärdigas kött, dricker de orättfärdigas blod och bär de orättfärdigas kläder, som tror på honom men inte känner honom och som ständigt utpressar honom? Människan vet bara att Frälsaren Jesus är full av kärlek och överfull av medkänsla och att han är syndoffret, fyllt av återlösning. Hon har ingen aning om att han är Gud själv som flödar över av rättfärdighet, majestät, vrede och dom, äger auktoritet och är full av värdighet. Så även om människan ivrigt väntar på och längtar efter Återlösarens återkomst, och även om himlen grips av hennes böner, framträder inte Frälsaren Jesus för dem som tror på honom men inte känner honom.

"Jehova" är det namn jag tog under mitt verk i Israel och det betyder israeliternas (Guds utvalda folk) Gud som kan ha medlidande med människan, förbanna människan och vägleda människans liv; den Gud som äger stor makt och är full av visdom. "Jesus" är Immanuel, alltså syndoffret som är fullt av kärlek och fullt av medkänsla och som återlöser människan. Han uträttade nådens tidsålders verk och representerar nådens tidsålder och kan endast representera en del av förvaltningsplanens verk. Det vill säga endast Jehova är det utvalda israelitiska folkets Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud, Moses Gud och hela Israels folks Gud. I den nuvarande tidsåldern tillber följaktligen alla israeliter utom det judiska folket Jehova. De offerar till honom på altaret och tjänar honom i templet, klädda i prästerliga dräkter. Det de hoppas på är att Jehova ska framträda igen. Jesus är mänsklighetens ende återlösare och han är syndoffret som återlöste människan från synden. Namnet Jesus kom alltså från nådens tidsålder och uppstod på grund av återlösningens verk i nådens tidsålder. Namnet Jesus kom till för att människor i nådens tidsålder skulle kunna födas på nytt och bli frälsta, och det är ett särskilt namn för hela mänsklighetens återlösning. Därför representerar namnet Jesus återlösningens verk och betecknar nådens tidsålder. Namnet Jehova är ett särskilt namn för Israels folk som levde under lagen. I varje tidsålder och varje stadium av verk är mitt

---

namn inte ogrundat utan har en representativ innebörd: Varje namn representerar en tidsålder. "Jehova" representerar lagens tidsålder och är hedersbenämningen på den Gud som tillbads av folket i Israel. "Jesus" representerar nådens tidsålder och är namnet på Guden för alla dem som återlöstes under nådens tidsålder. Om människan fortfarande längtar efter Frälsaren Jesu ankomst under de sista dagarna och fortfarande väntar sig att han ska komma och se ut som han gjorde i Judéen, då skulle hela den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp i återlösningens tidsålder och inte kunnat fortskrida längre än så. Vidare skulle de sista dagarna aldrig komma och tidsåldern skulle aldrig föras till sitt slut. Det här beror på att Frälsaren Jesus bara är till för mänsklighetens återlösning och frälsning. Jag tog namnet Jesus enbart för alla syndares skull i nådens tidsålder, men det är inte det namn under vilket jag ska föra hela mänskligheten till ett slut. Även om Jehova, Jesus och Messias allesamman representerar min Ande, betecknar de här namnen endast de olika tidsåldrarna i min förvaltningsplan och representerar inte mig som helhet. De namn som människor på jorden kallar mig kan inte uttrycka hela mitt sinnelag och allt som jag är. De är endast olika namn som jag kallas under olika tidsåldrar. Så när den slutliga tidsåldern – de sista dagarnas tidsålder – kommer, då ska mitt namn ändras igen. Jag kommer inte att heta Jehova eller Jesus, och än mindre Messias, utan mitt namn kommer att vara den mäktige Allsmäktige Gud själv, och under detta namn ska jag föra hela tidsåldern till ett slut. En gång var jag känd som Jehova. Jag kallades även Messias, och en gång kallade människorna mig med kärlek och aktning för Frälsaren Jesus. Idag är jag emellertid inte längre den Jehova eller Jesus som människor kände i gångna tider – jag är den Gud som har återvänt i de sista dagarna, den Gud som ska föra tidsåldern till ett slut. Jag är Gud själv som reser mig från världens ände, fylld av hela mitt sinnelag och full av auktoritet, ära och härlighet. Människor har aldrig engagerat sig i mig, aldrig känt mig och alltid varit ovetande om mitt sinnelag. Från världens skapelse fram till idag har inte en enda människa sett mig. Detta är den Gud som framträder för människan i de sista dagarna men är dold bland människor. Han uppehåller sig bland människorna, sann och verklig, som den brinnande solen och den flammande lågan, fylld med makt och överflödande av auktoritet. Det finns inte en enda person eller sak som inte ska dömas av mina ord och inte en enda person eller sak som inte ska renas med brinnande eld. Till sist ska alla nationer välsignas på grund av mina ord och även slås i stycken på grund av mina ord.

På det viset ska alla folk i de sista dagarna se att jag är Frälsaren som har återvänt, och att jag är den Allsmäktige Guden som erövrar hela mänskligheten. Och alla ska se att jag en gång var syndoffret för människan, men att jag i de sista dagarna också blir solens lågor som förbränner allt, liksom rättfärdighetens sol som avslöjar alla ting. Detta är mitt verk i de sista dagarna. Jag tog det här namnet och äger det här sinnelaget för att alla människor ska se att jag är en rättfärdig Gud, den brännande solen, den flammande lågan, och för att alla ska tillbe mig, den ende sanne Guden, och så att de ska kunna se mitt sanna ansikte: Jag är inte bara israeliternas Gud och jag är inte bara Återlösaren – jag är Gud över alla skapade varelser i himlen och på jorden och i haven.

Om Frälsaren skulle komma i de sista dagarna och fortfarande kallades Jesus, än en gång föddes i och utförde bedrev sin verksamhet där, skulle det bevisa att jag bara skapade Israels folk och bara återlöste Israels folk och att jag inte har något med hedningarna att göra. Skulle inte det motsäga mina ord att ”Jag är Herren som skapade himlarna och jorden och alla ting”? Jag lämnade Judéen och utför mitt verk bland hedningarna därför att jag inte bara är det israelitiska folkets Gud utan alla skapade varelsers Gud. Jag framträder bland hedningarna i de sista dagarna därför att jag inte bara är Jehova, det israelitiska folkets Gud, utan därför att jag dessutom är Skaparen av alla mina utvalda bland hedningarna. Jag skapade inte bara Israel, Egypten och Libanon utan alla hedniska länder utanför Israel. Därför är jag alla skapade varelsers Herre. Jag använde bara Israel som utgångspunkt för mitt verk, nyttjade Judéen och Galiléen som fästen för mitt återlösningsverk, och nu använder jag de hedniska länderna som den bas varifrån jag kommer att föra hela tidsåldern till ett slut. Jag utförde två stadier av verket i Israel (de här två stadierna av verket var lagens tidsålder och nådens tidsålder) och jag har genomfört ytterligare två stadier av verket (nådens tidsålder och rikets tidsålder) överallt i länderna utanför Israel. Jag kommer att utföra erövrandets verk bland hedningarna och därmed avsluta tidsåldern. Om människan alltid kallar mig Jesus Kristus men inte vet att jag har inlett en ny tidsålder i de sista dagarna och påbörjat ett nytt verk, och om människan fortsätter att tvångsmässigt vänta på Frälsaren Jesu ankomst, då ska jag kalla människor som dessa för människor som inte tror på mig; de är människor som inte känner mig och deras tro på mig är falsk. Skulle sådana människor kunna få bevittna Frälsaren Jesu ankomst från himlen? Vad de väntar på är inte att jag ska komma utan att judarnas konung ska komma. De längtar inte efter att

---

jag ska förintä denna orena gamla värld, utan tvärtom längtar de efter Jesu återkomst då de ska bli återlösta. De ser fram emot att Jesus än en gång ska återlösa hela mänskligheten från detta besudlade och orättfärdiga land. Hur skulle dessa människor kunna vara de som fullbordar mitt verk under de sista dagarna? Människans begär kan inte uppfylla mina önskningar eller uträtta mitt verk, för människan beundrar eller uppskattar bara det verk som jag har uträttat tidigare och har ingen aning om att jag är Gud själv som alltid är ny och aldrig gammal. Människan vet endast att jag är Jehova och Jesus och har ingen aning om att jag är den siste, den som ska föra mänskligheten till ett slut. Allt som människan längtar efter och känner till kommer från hennes egna uppfattningar, och det är endast det som hon kan se med sina egna ögon. Det är inte i linje med det verk jag utför utan i disharmoni med detta. När skulle mitt verk sluta om det utfördes i enlighet med människans åsikter? När skulle mänskligheten träda in i vila? Och hur skulle jag kunna träda in i sabbaten, den sjunde dagen? Jag verkar enligt min plan, enligt mitt syfte och inte enligt människans avsikter.

Arbetet med att sprida evangeliet är också arbetet med att frälsa människorna

Alla människor behöver förstå syftet med mitt verk på jorden, det vill säga det slutliga målet med mitt verk och vilken nivå jag måste uppnå i det här verket innan det kan slutföras. Om folk, efter att ha gått runt med mig ända fram till denna dag, inte förstår vad mitt verk handlar om, har de då inte gått med mig förgäves? Folk som följer mig bör känna till min vilja. Jag har verkat på jorden i tusentals år och fram till denna dag utför jag fortfarande mitt verk på det här sättet. Även om mitt verk består av exceptionellt många saker förblir syftet med detta verk alltid detsamma. Precis som det jag gör, trots att jag till exempel är fylld av dom och tuktan gentemot människan, ändå är för att rädda henne, och för att bättre sprida mitt evangelium och expandera mitt verk ytterligare bland alla de hedniska nationerna, när människan väl har fulländats. Så i dag, vid en tidpunkt då många människor sedan länge har levt i stor besvikelse över sina förhoppningar, fortsätter jag ändå med mitt verk. Jag fortsätter med det verk jag måste göra för att döma och tukta människan. Trots det faktum att människan är trött på vad jag har att säga och oberoende av det faktum att hon inte har någon önskan att bry sig om mitt verk, gör jag fortfarande min plikt eftersom syftet med mitt verk förblir oförändrat och min ursprungliga plan inte kommer att förstöras. Syftet med min dom är att göra det möjligt för människan att lyda mig bättre och syftet med min tukt är att låta människan förändras på ett mer effektivt sätt. Även om det jag gör är för min förvaltnings skull, har jag aldrig gjort något som inte har varit till människans fördel. Det beror på att jag vill göra alla nationer utanför Israel lika lydiga som israeliterna, och göra dem till riktiga människor, så att jag kommer att ha ett fäste i länderna utanför Israel. Det här är min förvaltning, det här är det verk jag åstadkommer bland de hedniska nationerna. Det finns fortfarande många människor som inte förstår min förvaltning, eftersom de inte har något intresse för sådana saker, utan bara bryr sig om sin egen framtid och sina egna slutmål. Vad jag än säger är människor fortfarande likgiltiga inför det verk jag utför och fokuserar i stället enbart på sina framtida slutmål. Hur ska mitt verk kunna expandera om saker och ting fortsätter på det här viset? Hur kan mitt evangelium då spridas över världen? Ni bör veta att när mitt verk expanderar kommer jag att sprida ut er och jag kommer att slå till mot er, precis som Jehova slog till mot var och en av Israels stammar. Allt detta kommer att göras för att sprida mitt

---

evangelium över jorden och för att sprida mitt verk till de hedniska nationerna så att mitt namn upphöjs av både vuxna och barn, och mitt heliga namn kan upphöjas av munnar som tillhör folk från alla stammar och nationer. I denna sista era kommer jag göra så att mitt namn upphöjs bland de hedniska nationerna, göra så att mina gärningar ses av hedningarna för att de ska kalla mig den Allsmäktige för mina gärningars skull, och göra så att mina ord snart förverkligas. Jag kommer att låta alla människor veta att jag inte bara är israeliternas Gud, utan även Gud över alla de hedniska nationerna, till och med dem som jag har förbannat. Jag kommer att låta alla människor se att jag är hela skapelsens Gud. Detta är mitt största verk, syftet med min verkningsplan för de sista dagarna och det enda verk som ska fullbordas under de sista dagarna.

Det verk som jag har förvaltat i tusentals år uppenbaras inte fullständigt för människan förrän under de sista dagarna. Det är först nu som jag har öppnat upp hela mysteriet med min förvaltning för människan. Människan känner till syftet med mitt verk och har också fått en förståelse för alla mina mysterier. Och jag har berättat allt för människan om det slutmålet som hon bryr sig om. Jag har redan avslöjat för människan alla mina mysterier som var dolda i över 5 900 år. Vem är Jehova? Vem är Messias? Vem är Jesus? Ni bör veta allt detta. Mitt verk har dessa namn som sin vändpunkt. Har ni förstått det? Hur bör mitt heliga namn förkunnas? Hur bör mitt namn spridas till någon av de nationer som har kallat på mig med något av mina namn? Mitt verk är redan på väg att expandera och jag kommer att sprida det i sin helhet till allehanda nationer. Eftersom mitt verk har utförts i er kommer jag att slå till mot er precis som Jehova slog till mot herdarna från Davids hus i Israel, så att ni sprids ut bland alla nationer. Under de sista dagarna kommer jag nämligen att krossa alla nationer i småbitar, så att deras folk delas upp på nytt. När jag kommer tillbaka igen kommer nationerna redan att ha delats upp utifrån gränser som skapats av mina brinnande lågor. Vid den tidpunkten kommer jag att än en gång manifestera mig själv för mänskligheten som den brännheta solen, visa mig själv öppet för dem som den Heligas avbild, som de aldrig har sett, och gå runt bland de talrika nationerna precis som jag, Jehova, en gång i tiden gick runt bland de judiska stammarna. Från och med då kommer jag att leda mänskligheten i deras liv på jorden. Där kommer de helt säkert att se min härlighet och de kommer också helt säkert att se en molnstod i luften som leder dem i deras liv, för jag ska framträda på heliga platser. Människan kommer att se min rättfärdighets dag och

---

även min underbara manifestation. Det kommer att hända när jag regerar på hela jorden och för mina många söner in i härligheten. Över hela jorden kommer människor att böja sig ner och mitt tabernakel kommer att vara stadigt upprest mitt bland mänskligheten, på klippan av det verk som jag utför i dag. Människor kommer också att tjäna mig i templet. Altaret, täckt av smutsiga och förhatliga ting, kommer jag att slå i stycken och bygga upp på nytt. Nyfödda lamm och kalvar kommer att läggas på det heliga altaret. Jag kommer att riva ner dagens tempel och bygga ett nytt. Templet som finns nu, och är fullt av avskyvärda människor, kommer att kollapsa och det som jag bygger kommer att vara fyllt av tjänare som är lojala mot mig. De kommer än en gång att stå upp och tjäna mig för mitt tempels härlighets skull. Ni kommer säkerligen att se dagen då jag kommer att ta emot stor ära och ni kommer också att säkerligen se dagen när jag river ner templet och bygger ett nytt. Ni kommer också säkerligen se när mitt tabernakel kommer in i människornas värld. När jag slår sönder templet kommer jag också att föra in mitt tabernakel i människornas värld, liksom de ser mig nedstiga. När jag har krossat alla nationer kommer jag att samla dem på nytt och sedan bygga mitt tempel och sätta upp mitt altare så att alla kan offra till mig, tjäna mig i mitt tempel och troget hänge sig åt mitt verk i de hedniska nationerna. De kommer att vara som israeliterna fast i nutid, utsmyckade i prästdräkt och krona, med min, Jehovas, härlighet mitt ibland dem och mitt majestät som tornar upp sig över dem och stannar hos dem. Mitt verk i de hedniska nationerna kommer också att utföras på samma sätt. Mitt verk i de hedniska nationerna kommer att vara som mitt verk i Israel eftersom jag kommer att expandera mitt verk i Israel och sprida det till de hedniska nationerna.

Nu är den tid då min Ande gör stora ting och jag påbörjar mitt verk bland de hedniska nationerna. Det är också den tid då jag klassificerar alla skapade varelser, och sätter var och en i sin respektive kategori, så att mitt verk kan fortskrida snabbare och mer effektivt. Det jag därmed ber dig om är fortfarande att du offrar hela din varelse för allt mitt verk och dessutom att du tydligt urskiljer och är säker på allt det verk jag har gjort i dig och lägger all din styrka på mitt verk så att det kan bli mer effektivt. Det här är vad du måste förstå. Upphör med att kämpa mot varandra, söka efter en väg tillbaka eller leta efter köttsliga bekvämligheter, vilket skulle försena mitt verk och förstöra din underbara framtid. Att göra så skulle inte alls ge dig något skydd utan enbart förstörelse. Vore inte det väldigt dumt av dig? Det som du så girigt njuter av i dag är samma sak som

---

förstör din framtid, medan smärtan som du lider av i dag är just det som kommer att skydda dig. Du måste vara ytterst medveten om dessa saker, så att du kan undvika att falla offer för de lockelser från vilka du kommer att få svårt att frigöra dig och undvika att hamna i den täta dimman och inte kunna hitta solen. När den täta dimman skingras kommer du att befinna dig vid den stora dagens dom. Vid den tiden kommer min dag att ha nått fram till mänskligheten. Hur ska du komma undan min dom? Hur ska du kunna stå ut med solens brännande hetta? När jag ger människan av mitt överflöd vårdar hon det inte vid sitt bröst. I stället kastar hon det åt sidan på en plats där ingen kommer att lägga märke till det. När min dag sänker sig över människan kommer hon inte längre att kunna hitta mitt överflöd eller den bittra sanningens ord som jag sade till henne för länge sedan. Hon kommer att gråta och jämra sig, eftersom hon har förlorat ljusets klara sken och fallit ner i mörker. Det ni ser i dag är bara min muns vassa svärd. Ni har inte sett staven i min hand eller lågan med vilken jag bränner människan, och det där därför ni fortfarande är högfärdiga och hårda i min närvaro. Det är därför ni fortfarande kämpar med mig i mitt hem och med den mänskliga tungan invänder mot det som jag har talat med min mun. Människan fruktar mig inte och trots att hon har fortsatt vara min fiende ända fram till i dag, fruktar hon mig inte över huvud taget. Ni har de orättfärdigas tungor och tänder i era munnar. Era ord och gärningar påminner om ormen som lockade Eva att synda. Av varandra begär ni öga för öga och tand för tand, och i min närvaro kämpar ni för att få ställning, berömmelse och vinst för er själva, samtidigt som ni inte vet att jag i hemlighet ser era ord och gärningar. Innan ni ens kommer inför mig har jag lodat era hjärtans djup. Människan vill alltid komma undan min hands grepp och undvika mina ögons betraktelse, men jag har aldrig flytt undan hennes ord eller gärningar. I stället låter jag medvetet de orden och gärningarna nå mina ögon så att jag kan tukta människan för hennes orättfärdighet och verkställa en dom över hennes uppror. Människans hemliga ord och gärningar förblir alltså alltid inför mitt domarsäte, och mitt domarsäte har aldrig lämnat människan eftersom hennes uppror är för mycket. Mitt verk är att bränna och rena alla människans ord och gärningar som yttrades och utfördes i närvaro av min Ande. På så vis^[a] kommer människor förbli lojala mot mig när jag lämnar jorden och fortsätta tjäna mig som mina heliga tjänare gör i mitt verk och låta mitt verk på jorden fortsätta ända till den dag då det är slutfört.

Fotnoter:

a. Ursprungstexten innehåller inte frasen "på så vis".

Verket under lagens tidsålder

Det verk som Jehova en gång utförde med israeliterna fastställde Guds jordiska ursprungsplats bland mänskligheten, vilket också var den heliga plats där han var närvarande. Han begränsade sin verksamhet till Israels folk. Till att börja med verkade han inte utanför Israel, utan han valde ett folk som han fann lämpligt för att begränsa omfattningen av sitt verk. Israel är den plats där Gud skapade Adam och Eva; av den platsens stoft skapade Jehova människan. Denna plats blev basen för hans verk på jorden. Israeliterna, som var Noas och även Adams ättlingar, utgjorde den mänskliga grunden för Jehovas verk på jorden.

Vid denna tid var betydelsen, syftet och etapperna med Jehovas verk i Israel att inleda hans verk på hela jorden, vilket med Israel som sitt centrum spreds successivt till de hedniska folken. I hela universum följer hans verksamhet samma princip – han upprättar en förebild och utvidgar den sedan tills alla människor i universum har tagit emot hans evangelium. De första israeliterna var ättlingar till Noa. Dessa personer hade bara försetts med Jehovas livsande och förstod tillräckligt för att kunna tillgodose de grundläggande behoven i livet, men de visste inte vad för slags Gud Jehova var eller vilken hans vilja med människan var, än mindre hur de skulle vörda hela skapelsens Herre. Huruvida det fanns regler och lagar som skulle följas^[a] eller huruvida det fanns någon plikt som skapade varelser hade att göra för Skaparen, visste Adams ättlingar ingenting om. Allt de visste var att mannen skulle svettas och arbeta för att försörja sin familj, och att hustrun skulle underkasta sig sin make och vidmakthålla den ras av människor som Jehova skapat. Detta folk, som endast hade Jehovas andedräkt och hans liv, visste med andra ord ingenting om hur de skulle följa Guds lagar eller hur de skulle tillfredsställa hela skapelsens Herre. De förstod alldeles för lite. Så även om det inte fanns någon ohederlighet eller svekfullhet i deras hjärtan och även om det sällan uppstod avund och stridigheter bland dem, hade de likväl ingen kunskap om eller förståelse av Jehova, hela skapelsens Herre. Dessa mänsklighetens förfäder förstod bara att äta och njuta av det som Jehova gav, men de förstod inte att vörda Jehova. De visste inte att Jehova är den som de borde tillbe på böjda knän. Så hur kunde de kallas hans skapelser? Om så vore fallet, hur är det då med orden ”Jehova är hela skapelsens Herre” och ”han skapade människan för att människan skulle uppenbara honom, prisa honom och representera honom”? Uttalades de då inte förgäves? Hur kunde människor som

---

inte hyser någon vördnad för Jehova bli ett vittnesbörd om hans härlighet? Hur kunde de bli uppenbarelser av hans härlighet? Skulle inte Jehovas ord "Jag skapade människan till min avbild" då bli ett vapen i händerna på Satan — den onde? Skulle inte dessa ord då bli en förödmjukande fläck på Jehovas skapelse av människan? För att fullborda denna etapp av sitt verk gav Jehova, sedan han skapat människan, inte mänskligheten några instruktioner eller någon vägledning från Adams till Noas tid. Det var inte förrän efter att floden hade förstört världen som han formellt började vägleda israeliterna, som var ättlingar till Noa och även till Adam. Hans verk och ord i Israel vägledde hela Israels folk som levde sina liv runtom i Israels land. På detta sätt visade Jehova mänskligheten att han inte bara kunde blåsa liv i människan, att hon kunde få liv från honom och resa sig från stoft till skapad människa, utan att han också kunde förbränna mänskligheten, förbanna mänskligheten och använda sin stav för att styra mänskligheten. De såg också att Jehova kunde vägleda människans liv på jorden och tala och verka bland mänskligheten utifrån dagens och nattens timmar. Han utförde detta verk enbart för att hans skapade varelser skulle veta att människan kom från stoft som han hade plockat upp, och dessutom att människan skapats av honom. Och inte bara det, utan meningen med det arbete han inledde i Israel var att andra folk och nationer (som faktiskt inte var skilda från Israel utan snarare hade förgrenats från israeliterna, men ändå härstammade från Adam och Eva) skulle kunna ta emot evangeliet om Jehova från Israel, så att alla skapade väsen i universum skulle kunna vörda Jehova och anse honom mäktig. Om inte Jehova hade inlett sitt arbete i Israel, utan i stället, sedan han skapat människorna, hade låtit dem leva ett bekymmerslöst liv på jorden, skulle de — med tanke på människans fysiska natur (denna natur innebär att människan aldrig kan veta det hon inte kan se, vilket innebär att hon inte kunde veta att det var Jehova som hade skapat mänskligheten, och än mindre varför han hade gjort det), aldrig kunna veta att det var Jehova som skapat mänskligheten och att han är hela skapelsens Herre. Om Jehova hade skapat människan och placerat henne på jorden och helt enkelt dammat av sina händer och gett sig av, i stället för att stanna bland mänskligheten för att vägleda dem en tid, då skulle hela mänskligheten ha blivit till intet igen. Även himlen och jorden och de myriader ting han skapat skulle, liksom hela mänskligheten, ha blivit till intet igen och skulle dessutom ha trampats ned av Satan. Därmed skulle Jehovas önskan att "på jorden, det vill säga i hans skapelses mitt, ha en

---

plats att stå på, en helig plats” ha krossats. Så att han, efter att ha skapat mänskligheten, kunde stanna kvar bland dem för att vägleda dem i deras liv och tala till dem från deras mitt, allt detta skedde i syfte att förverkliga hans önskan och fullfölja hans plan. Det verk han utförde i Israel syftade bara till att genomföra den plan som han utarbetat innan han skapade allting, och därför stod inte hans verk bland israeliterna och hans skapelse av allting i strid med varandra, utan båda skedde för hans förvaltnings, hans verks och hans härlighets skull, och även i syfte att ge hans skapelse av mänskligheten en djupare mening. Han vägledde mänsklighetens liv på jorden under två tusen år efter Noa, och under den tiden lärde han människorna förstå hur de skulle vörda Jehova, hela skapelsens Herre, hur de skulle leva och kunna fortsätta leva, och mest av allt hur de skulle agera som vittnen för Jehova, visa honom lydnad, vörda honom och till och med prisa honom med musik, så som David och hans präster gjorde.

Före de två tusen år då Jehova utförde sitt verk visste människan ingenting, och nästan hela mänskligheten hade förfallit i omoral tills de, innan världen förstördes av floden, hamnat i en sådan avgrund av lösaktighet och sedligt fördärv att Jehova inte längre fanns i deras hjärtan, och än mindre hans väg. De förstod aldrig det verk som Jehova skulle utföra. De saknade förnuft, hade ännu mindre kunskap, och liksom en maskin som andas var de fullständigt okunniga om människan, Gud, världen, livet och liknande. På jorden ägnade de sig åt många lockande ting, liksom ormen, och sade mycket som var stötande för Jehova, men eftersom de var okunniga tuktade eller fostrade han dem inte. Först efter floden, när Noa var 601 år gammal, framträdde Jehova officiellt för Noa och vägledde honom och hans familj — och ledde de fåglar och fyrfotadjur som överlevt floden tillsammans med Noa och hans ättlingar — till slutet av Lagens Tidsålder, sammanlagt 2500 år. Han var verksam i Israel (alltså officiellt verksam) under totalt 2000 år, och under 500 år verkade han samtidigt både i och utanför Israel, alltså sammanlagt 2500 år. Under denna period lärde han israeliterna att de för att kunna tjäna Jehova skulle bygga ett tempel, bära prästerliga dräkter och gå barfota in i templet i gryningen för att inte deras skor skulle besudla templet och eld sändas ner över dem från templets krön och bränna dem till döds. De fullgjorde sina plikter och underkastade sig Jehovas planer. De bad till Jehova i templet och efter att ha mottagit hans uppenbarelse, alltså efter att Jehova hade talat, ledde de folkmassan och lärde dem att visa vördnad för Jehova, deras Gud. Och Jehova sa till dem att de skulle

---

bygga ett tempel och ett altare, och att de vid den tidpunkt som Jehova angav, det vill säga vid påskhögtiden, skulle förbereda nyfödda kalvar och lamm att lägga på altaret som slaktoffer till Jehova, för att tygla dem och lägga vördnad för Jehova i deras hjärtan. Huruvida de hörsammade denna lag blev måttet på deras lojalitet mot Jehova. Jehova påbjöd också att de skulle helga sabbaten, den sjunde dagen av hans skapelse. Dagen efter sabbaten gjorde han till den första dagen, en dag då de skulle prisa honom, offra till honom och musicera för honom. Denna dag kallade Jehova samman alla prästerna för att dela upp offren på altaret åt folket att äta, så att de skulle kunna njuta av offren på Jehovas altare. Och Jehova sade att de var välsignade, att de delade ett stycke med honom och att de var hans utvalda folk (vilket var Jehovas förbund med israeliterna). Det är därför Israels folk än i dag säger att Jehova är endast deras Gud, och inte andra folks Gud.

Under Lagens Tidsålder gav Jehova många bud, som Mose skulle förmedla till de israeliter som följde honom ut ur Egypten. Dessa befallningar gav Jehova till israeliterna, och de berörde inte egyptierna. De var avsedda att tygla israeliterna. Han använde buden för att ställa krav på dem. De principer utifrån vilka de bedömdes som syndiga eller rättfärdiga var om de höll sabbaten, om de visade aktning för sina föräldrar, om de tillbad avgudar och så vidare. Bland dem fanns några som drabbades av Jehovas eld, några som stenades till döds och några som fick Jehovas välsignelse. Det avgjordes av huruvida de hörsammade dessa bud eller inte. De som inte höll sabbaten skulle stenas till döds. De präster som inte höll sabbaten skulle drabbas av Jehovas eld. De som inte visade aktning för sina föräldrar skulle också stenas till döds. Allt detta lovordades av Jehova. Jehova fastställde sina bud och lagar, så att folket skulle lyssna till och lyda hans ord och inte göra uppror mot honom medan han ledde dem genom deras liv. Han använde dessa lagar för att hålla den nyfödda mänskligheten under kontroll, för att bättre kunna lägga grunden för sitt framtida verk. Utifrån det arbete som Jehova utförde kallades följaktligen den första tidsåldern för Lagens Tidsålder. Fastän Jehova gjorde många uttalanden och utförde mycket arbete, vägledde han bara folket på ett positivt sätt, genom att lära dessa okunniga människor hur en människa ska vara, hur hon ska leva och hur hon ska förstå Jehovas väg. Till största delen bestod det arbete han utförde i att få folket att hålla sig till hans väg och följa hans lagar. Arbetet utfördes på människor som var ytligt fördärvade. Det sträckte sig inte så långt som till att förändra

---

deras sinnelag eller utveckling i livet. Han fokuserade bara på att med hjälp av lagar avgränsa och kontrollera folket. För den tidens israeliter var Jehova bara en Gud i templet, en Gud i himlen. Han var en molnpelare, en eldpelare. Allt Jehova krävde var att de skulle lyda vad människor idag känner som hans lagar och bud – man skulle till och med kunna kalla dem regler – för vad Jehova gjorde var inte tänkt att omforma dem, utan att ge dem fler saker som människan borde ha och instruera dem med sin egen mun, för efter att ha skapats hade inte människan något av det hon borde ha. Jehova gav folket vad de borde ha för sitt liv på jorden och därmed gjorde han så att det folk som han lett överträffade sina förfäder, Adam och Eva, eftersom det som Jehova gav dem var mer än han gett till Adam och Eva i begynnelsen. Oaktat detta bestod det verk som Jehova utförde i Israel endast av att vägleda mänskligheten och få den att erkänna sin Skapare. Han varken erövrade eller förändrade dem, utan vägledde dem bara. Detta är summan av Jehovas verk i Lagens Tidsålder. Det är bakgrunden, den sanna berättelsen, essensen av hans verk i hela Israels land, samt början på hans sextusenåriga verk – att hålla mänskligheten under kontroll av Jehovas hand. Ur detta föddes ytterligare verk i hans sextusenåriga förvaltningsplan.

Fotnoter:

a. Originaltexten innehåller inte frasen ”som skulle följas”.

Den sanna historien bakom verket under återlösningens tidsålder

Hela min förvaltningsplan, en plan som sträcker sig över sextusen år, består av tre skeden, eller tre åldrar: lagens tidsålder i begynnelsen, nådens tidsålder (vilken också är återlösningens tidsålder) samt rikets tidsålder i de sista dagarna. Mitt verk under dessa tre tidsåldrar varierar i innehåll i enlighet med varje tidsålders natur, men i varje skede stämmer det överens med människans behov – eller, för att vara mer exakt, det görs i enlighet med de trick som Satan använder i kriget jag för mot honom. Syftet med mitt verk är att vinna över Satan, manifestera min visdom och allmakt, avslöja alla Satans trick och därmed rädda hela den mänskliga rasen, vilken lever under hans domän. Det är att visa min visdom och allmakt samtidigt som jag avslöjar Satans outhärdliga ohygglighet. Det är också att lära mina skapelser att skilja mellan gott och ont, att veta att jag är härskaren över alla ting, att se tydligt att Satan är mänsklighetens fiende, den lägsta av de lägsta, den onde, och att med fullkomlig säkerhet skilja mellan gott och ont, sanning och falskhet, helighet och smuts, och mellan vad som är fantastiskt och vad som är skamligt. På det här sättet kommer den okunniga mänskligheten att kunna vittna om mig att det inte är jag som fördärvar mänskligheten och att endast jag – skapelsens Herre – kan rädda mänskligheten, kan ge människan saker för hennes glädje. De kommer att inse att jag är alla tings härskare och att Satan bara är en av de varelser som jag skapade och som sedan vände sig emot mig. Min sextusenåriga förvaltningsplan är uppdelad i tre skeden för att uppnå följande effekt: att göra det möjligt för mina skapelser att bli mina vittnen, att förstå min vilja och att veta att jag är sanningen. Under den inledande fasen av verket i min sextusenåriga förvaltningsplan utförde jag lagens verk, vilket var det verk under vilket Jehova ledde sitt folk. Det andra stadiet inledde verket i nådens tidsålder i byarna i Judéen. Jesus representerar allt verk under nådens tidsålder. Han inkarnerades i köttet och korsfästes på korset, och han inledde också nådens tidsålder. Han korsfästes för att fullända återlösningen verk, för att avsluta lagens tidsålder och påbörja nådens tidsålder. Därför kallades han också för "överbefälhavaren", "syndoffret" och "återlösaren". Även om Jesu verk skilde sig innehållsmässigt från Jehovas verk var de ändå samma vad gäller principer. Jehova påbörjade lagens tidsålder, upprättade grundvalen – utgångspunkten – för sitt verk på jorden och utfärdade lagen och budorden. Det här var de två verk han utförde och de

---

representerar lagens tidsålder. Det verk som Jesus utförde under nådens tidsålder gick inte ut på att utfärda lagar utan att uppfylla dem och därmed införa nådens tidsålder och avsluta lagens tidsålder, som hade varat i tvåtusen år. Han var banbrytaren som kom för att inleda nådens tidsålder, samtidigt som den största delen av hans verk handlade om försoning. Alltså var även hans verk tvåfaldigt: att inleda en ny tidsålder och slutföra återlösningens verk genom sin korsfästelse, varefter han gav sig av. Och därefter var lagens tidsålder slut och nådens tidsålder började.

Det verk Jesus gjorde var i enlighet med människans behov i den tidsåldern. Hans uppgift var att återlösa mänskligheten och förlåta dem deras synder, och därför utgjordes hans sinnelag helt och hållet av ödmjukhet, tålmod, kärlek, fromhet, fördragsamhet, barmhärtighet och kärleksfull vänlighet. Han välsignade mänskligheten rikligt och gav dem nåd i överflöd, och allt de möjligen skulle kunna få glädje av gav han dem för deras förnöjelse: frid och lycka, sin tålmodighet och kärlek, sin nåd och kärleksfulla vänlighet. På den här tiden var allt människan möttes av ett överflöd av saker att glädjas åt: Deras hjärtan var fridfulla och trygga, deras ande hade fått tröst och de stärktes av frälsaren Jesus. Att de kunde få dessa saker berodde på tiden de levde i. Under nådens tidsålder hade människan redan fått utstå Satans fördärv, och därför krävde verket att försona hela mänskligheten ett överflöd av nåd, oändlig fördragsamhet och oändligt tålmod och än mer ett offer som kunde sona för mänsklighetens synder så att det skulle uppfylla sitt syfte. Det som mänskligheten såg under nådens tidsålder var bara mitt försoningsoffer för mänsklighetens synder, det vill säga Jesus. Det enda de visste var att Gud kunde vara barmhärtig och fördragsam, och det enda de såg var Jesu nåd och kärleksfulla vänlighet. Det här berodde helt och hållet på att de föddes i nådens tidsålder. Det innebar att innan de kunde bli återlösta måste de ta del av de många olika typer av nåd som Jesus skänkte dem; endast detta var till fördel för dem. På det här sättet kunde de bli förlåtna för sina synder genom att glädja sig åt nåden, och de fick även chansen att återlösas genom att glädja sig åt Jesu fördragsamhet och tålmod. Enbart genom Jesu fördragsamhet och tålmod vann de rätten att ta emot förlåtelse och njuta av överflödet av nåd som Jesus skänkte – precis som Jesus sade: ”Jag har inte kommit för att återlösa rättfärdiga utan syndare, för att låta syndare få förlåtelse för sina synder.” Om Jesus hade inkarnerats med ett sinnelag av dömande, förbannelse och intolerans mot människans brott, då skulle människan aldrig ha fått chansen att bli

---

försonad och i stället skulle hon ha förblivit syndig för evigt. Om så hade varit fallet skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen ha stannat upp under lagens tidsålder och lagens tidsålder skulle ha förlängts med sextusen år. Människans synder skulle bara ha blivit fler och allvarligare, och skapandet av mänskligheten skulle inte ha lett till något. Människorna skulle bara ha kunnat tjäna Jehova under lagen, men deras synder skulle ha överstigit dem som begicks av människorna som skapades först. Ju mer Jesus älskade mänskligheten, förlät dem deras synder och gav dem tillräckligt med nåd och kärleksfull vänlighet, desto mer fick människorna möjligheten att bli räddade, att bli kallade de förlorade lammen som Jesus köpte tillbaka till ett högt pris. Satan kunde inte lägga sig i hans verk eftersom Jesus behandlade sina anhängare på samma sätt som en kärleksfull moder behandlar det lilla barnet vid sitt bröst. Han blev inte arg på dem eller föraktade dem, utan var full av tröst. Han fick aldrig ett raseriutbrott mitt ibland dem, utan stod ut med deras synder och såg mellan fingrarna med deras dårskap och okunskap, till den grad att han sa ”förlåt andra sjuttio gånger sju gånger”. Så hans hjärta förvandlade andra människors hjärtan. Det var på det här sättet som människorna fick förlåtelse för sina synder genom hans fördragsamhet.

Även om Jesus i sin inkarnation var helt utan känsla, tröstade han alltid sina lärjungar, sörjde för dem, hjälpte dem och stödde dem. Hur mycket verk han än utförde eller hur mycket lidande han än utstod, krävde han aldrig för mycket av människorna, utan var alltid tålmodig och fördragsam med deras synder, så att människor under nådens tidsålder tillgivet kallade honom ”den älskvärda frälsaren Jesus”. Det som Jesus hade och var för människorna på den tiden – för alla människor – var nåd och kärleksfull vänlighet. Han kom aldrig ihåg folks överträdelser, och hans behandling av dem var inte baserad på deras överträdelser. Eftersom det var en annan tidsålder, gav han ofta folket gott om mat och dryck så att de kunde äta sig mätta. Han behandlade alla som följde honom med nåd, helade de sjuka, drev ut demoner, uppväckte de döda. För att folket skulle tro på honom och se att allt han gjorde var gjort ärligt och uppriktigt, gick han så långt att han återupplivade ett ruttnande lik, och visade dem att i hans händer kunde till och med de döda komma tillbaka till livet. På det här sättet uthärdade han i tystnad och utförde sitt återlösningsverk mitt ibland dem. Redan innan Jesus spikades upp på korset hade han tagit på sig mänsklighetens synder och blivit ett syndoffer för människorna. Till och med innan han blev korsfäst hade han redan öppnat

---

vägen till korset för att försona mänskligheten. Till slut spikades han upp på korset, offrade sig för korsets skull och skänkte all sin nåd, kärleksfulla vänlighet och helighet till mänskligheten. Mot mänskligheten var han alltid tolerant, aldrig hämndlysten, utan förlät dem deras synder, uppmanade dem att omvända sig och lärde dem att visa tålmod, fördragsamhet och kärlek, att följa i hans fotsteg och offra sig själva för korsets skull. Hans kärlek till bröderna och systrarna överträffade hans kärlek till Maria. Det verk som han utförde hade som princip att hela folket och driva ut demoner, allt för hans återlösningens skull. Vart han än gick behandlade han alla som följde honom med nåd. Han gjorde de fattiga rika, fick de lama att gå, de blinda att se och de döva att höra. Han bjöd till och med in de lägsta, de nödlidande och syndarna att sitta vid samma bord som honom. Han undvek dem aldrig utan var alltid tålmodig, och sade till och med: "Om en herde förlorar ett av hundra får, kommer han att lämna de nittionio för att söka efter det enda förlorade fåret och när han finner det kommer han verkligen att glädja sig." Han älskade sina följare som en tacka älskar sina lamm. Trots att de var dåraktiga och okunniga, och var syndare i hans ögon, och dessutom var de lägsta medlemmarna i samhället, såg han dessa syndare – människor som andra föraktade – som sina ögonstenar. Eftersom han föredrog dem offrade han sitt liv för deras skull, som ett lamm som offrades på altaret. Han rörde sig mitt ibland dem, som om han var deras tjänare, och lät dem använda honom och slakta honom, och underkastade sig dem villkorslöst. För sina följare var han den älskvärda frälsaren Jesus, men för fariseerna, som undervisade människorna från sina höga hästar, visade han inte nåd och kärleksfull vänlighet, utan avsky och förargelse. Han utförde inte mycket verk bland fariseerna, utan undervisade och tillrättavisade dem bara emellanåt. Han rörde sig inte mitt bland dem och utförde återlösningsverket och han gjorde inte heller några tecken eller under. Han skänkte all sin nåd och kärleksfulla vänlighet till sina följare, och härdade ut för dessa syndares skull ända till slutet, när han spikades upp på korset och genomled varje förödmjukelse ända tills han fullständigt hade försonat hela mänskligheten. Det var summan av hans verk.

Utan Jesu återlösning skulle mänskligheten för evigt ha levt i synd och blivit syndens barn, demoners avkomlingar. Om det hade fortsatt på det här sättet skulle hela världen ha blivit ett hem för Satan, en plats där han slagit sig ner. Men återlösningsverket krävde att han visade nåd och kärleksfull vänlighet mot

---

mänskligheten; bara på detta sätt kunde mänskligheten få förlåtelse och till sist vinna rätten att göras fullständig och helt och hållet vunnen. Utan detta skede av verket skulle den sextusenåriga förvaltningsplanen inte ha kunnat fortsätta. Om Jesus inte hade blivit korsfäst, om han bara hade helat människor och drivit ut deras demoner, då skulle människorna inte ha kunnat bli helt förlåtna för sina synder. Under de tre och ett halvt år då Jesus utförde sitt verk på jorden slutförde han bara hälften av sitt återlösningsverk. Sedan, genom att spikas upp på korset och bli lik syndigt kött, genom att lämnas över till den onde, fullbordade han korsfästelsens verk och blev herre över mänsklighetens öde. Först efter att han hade överlämnats i Satans händer försonade han mänskligheten. I trettiofyra och ett halvt år led han på jorden och blev förlöjligad, förtalad och övergiven, ända till den punkt där han inte hade någon plats att lägga sitt huvud, ingen viloplats och han korsfästes senare med hela sitt vara – en helig och oskuldsfull kropp – uppspikad på korset. Han uthärdade alla former av lidande som existerar. De som hade makt hånade och plågade honom, och soldaterna spottade honom till och med i ansiktet; trots det förblev han tyst och härdade ut ända till slutet, underkastade sig villkorslöst ända till dödsögonblicket, varefter han försonade hela mänskligheten. Först då fick han tillåtelse att vila. Det verk som Jesus utförde representerar endast nådens tidsålder; det representerar inte lagens tidsålder och är inte heller ett substitut för de sista dagarnas verk. Det här är essensen i Jesu verk under nådens tidsålder, den andra tidsålder som mänskligheten har genomgått – återlösningens tidsålder.

Ni bör veta hur hela mänskligheten har utvecklats fram till i dag

Hela det verk som utförts under sex tusen år har successivt förändrats i och med att olika tidsåldrar kommit och gått. Förändringarna i detta verk har baserat sig på den allmänna situationen i världen och på mänsklighetens utvecklingstrender som helhet; förvaltningsverket har bara gradvis förändrats på samma sätt. Det var inte planerat i detalj från skapelsens början. Innan världen skapades, eller mycket snart därefter, hade Jehova ännu inte planerat verkets första etapp, lagens stadium, dess andra etapp, nådens stadium, eller dess tredje etapp, erövrandets stadium, då han skulle börja med några av Moabs ättlingar och därigenom erövra hela universum. Han yttrade inte dessa ord efter det att han skapat världen; och han yttrade dem heller aldrig efter Moab. Faktum är att han aldrig yttrade dem före Lot. Hela Guds verk utförs spontant. Det är exakt så hela hans sextusenåriga förvaltningsverk har utvecklats; han hade inte på något sätt skrivit ut en plan i stil med någonting typ ett ”Sammanfattande diagram för mänsklighetens utveckling” innan han skapade världen. I sitt verk uttrycker Gud direkt vad han är; han rådbårar inte hjärnan för att utforma en plan. Naturligtvis har många profeter uttalat väldigt många profetior, men man kan ändå inte säga att Guds verk alltid har handlat om exakt planering; de där profetiorna uttalades i enlighet med Guds verk vid den aktuella tidpunkten. Hela det verk han utför är det mest aktuella verket. Han utför det anpassat till utvecklingen i varje era och baserar det på hur saker och ting förändras. För honom är hans arbete som att ge medicin för att bota en sjukdom; medan han arbetar iakttar han, och sedan fortsätter han att arbeta i enlighet med sina iakttagelser. Gud är kapabel att uttrycka sin omfattande visdom och sin omfattande förmåga i varje stadium av sitt verk; han uppenbarar sin rika visdom och makt i enlighet med varje speciell tidsålders verk och låter alla dessa människor som han återfört under den aktuella tidsåldern få se hela hans sinnelag. Han sörjer för folks behov i enlighet med det verk som måste utföras i varje tidsålder och gör det arbete han har att göra. Han ger folk vad de behöver utifrån i vilken grad de har fördärvats av Satan. Det var som när Jehova ursprungligen skapade Adam och Eva. Han gjorde det för att göra det möjligt för dem att manifesteras Gud på jorden och för att de skulle kunna vittna för allt skapat. Men Eva syndade efter att ha frestats av ormen, och Adam gjorde detsamma; i trädgården åt de båda av frukten från kunskapens träd på gott och ont.

Därmed fick Jehova ytterligare arbete att utföra med dem. När han såg att de var nakna täckte han deras kroppar med kläder gjorda av djurhudar. Efteråt sa han till Adam: "Eftersom du lyssnade till din hustrus röst och åt av det träd om vilket jag hade befallt och sagt 'Du skall inte äta av den', förbannad är marken för din skull ... tills du vänder åter till marken, för av den är du tagen. Jord är du, och jord skall du åter bli." Till kvinnan sa han: "Jag skall göra din möda stor när du är havande, med smärta skall du föda barn. Din åtrå skall vara till din make, och han skall råda över dig." Därefter förvisade han dem från Edens lustgård och tvingade dem att leva utanför lustgården, precis så som den moderna människan nu lever på jorden. När Gud i begynnelsen skapade människan var det inte hans plan att låta människan frestas av ormen efter att hon hade skapats och sedan förbanna människan och ormen. Han hade faktiskt inte haft någon sådan plan; det var helt enkelt saker och tings utveckling som gav honom nytt arbete att utföra i sin skapelse. Efter det att Jehova hade utfört detta verk hos Adam och Eva på jorden, fortsatte mänskligheten att utvecklas under flera tusen år tills "Jehova såg att människans ondska var stor på jorden och att hennes hjärtas varje avsikt och tanke ständigt var alltigenom ond. Och Jehova ångrade att han hade gjort människan på jorden, och han blev bedrövad i sitt hjärta. ... Men Noa fann nåd inför Jehovas ögon." Nu fick Jehova mer att göra, för mänskligheten som han skapade hade blivit alltför syndig efter att ha frestats av ormen. På grund av detta valde Jehova ut Noas familj ur hela mänskligheten för att skonas, och sedan utförde han arbetet med att förstöra världen med en översvämning. Mänskligheten har fortsatt att utvecklas på detta sätt till denna dag och blivit alltmer fördärvad, och när mänsklighetens utveckling når sin topp kommer det också att innebära mänsklighetens slut. Från allra första början till världens slut har den inre sanningen i hans verk alltid varit sådan. Det är detsamma som hur människan kommer att klassas efter sitt slag; det är inte alls så att varje person är förutbestämd från första början att tillhöra en viss kategori, utan alla kategoriseras gradvis först sedan de har genomgått en utvecklingsprocess. I slutändan kommer de som inte ges fullständig frälsning att återbördas till sina förfäder. Inget av Guds verk bland mänskligheten var redan förberett vid världens skapelse; det var snarare saker och tings utveckling som lät Gud utföra sitt verk bland människorna steg för steg och på ett successivt alltmer realistiskt och handgripligt sätt. Jehova Gud skapade till exempel ormen för att fresta kvinnan; det var inte hans uttalade plan och det var inte heller något

---

som han avsiktligt hade förutbestämt. Man kan säga att det var något oväntat. Det var alltså på grund av detta som Jehova drev ut Adam och Eva från Edens lustgård och svor att aldrig mer skapa människan. Men Guds visdom upptäcks bara av människor utifrån denna grundval. Det är precis som jag nämnde tidigare: ”Jag utövar min visdom baserat på Satans intriger.” Oavsett hur fördärvad mänskligheten blir eller hur ormen frestar dem har Jehova ändå sin visdom; därför har han ända sedan han skapade världen varit sysselsatt med nytt verk och inget av stegen i detta verk har någonsin upprepats. Satan har kontinuerligt genomfört sina intriger; mänskligheten har kontinuerligt fördärvats av Satan, och Jehova Gud har oupphörligt utfört sitt visa verk. Han har aldrig misslyckats, och han har aldrig upphört med sitt verk, från världens skapelse tills nu. Ända sedan mänskligheten fördärvades av Satan har han arbetat kontinuerligt bland människorna för att besegra honom, fienden som var orsaken till deras fördärv. Denna strid har rasat sedan begynnelsen kommer att pågå till världens slut. När han har utfört allt detta verk har han inte bara låtit människorna, som har blivit fördärvade av Satan, ta emot hans stora frälsning, utan han har också låtit dem se hans visdom, allmakt och myndighet. Dessutom kommer han i slutändan att låta dem se hans rättfärdiga sinnelag då han straffar de ogudaktiga och belöna de goda. Han har bekämpat Satan till denna dag och aldrig besegrats, för han är en vis Gud och hans visdom utövas utifrån Satans intriger. Och därmed får han inte bara allting i himlen att underkasta sig hans myndighet; han får också allt på jorden att vila under hans fotpall och inte minst får han dessa onda som invaderar och trakasserar mänskligheten att falla under hans tuktan. Resultatet av allt detta arbete åstadkoms tack vare hans visdom. Han hade aldrig avslöjat sin visdom inför mänsklighetens existens, för han hade inga fiender i himlen, på jorden eller i hela universum och det fanns inga mörka krafter som invaderade något bland naturen. Efter det att ärkeängeln förrått honom, skapade han mänskligheten på jorden och det var på grund av mänskligheten som han formellt inledde sitt mångtusenåriga krig med Satan, ärkeängeln — ett krig som blir allt mer hett för varje gradvist steg. Hans allmakt och visdom finns närvarande i vart och ett av dessa steg. Endast då har allting i himlen och på jorden bevittnat Guds visdom, allmakt och – i synnerhet – Guds verklighet. Han utför fortfarande sitt verk på samma realistiska sätt idag; när han utför sitt verk uppenbarar han dessutom sin visdom och allmakt. Han låter er se den inre sanningen i varje steg av

---

arbetet, se exakt hur Guds allmakt ska förklaras och vidare se en definitiv förklaring av Guds verklighet.

En del människor undrar angående Judas förräderi mot Jesus: Var inte detta förutbestämt ödesbestämt innan skapelsen? I själva verket planerade den helige Ande detta enligt de rådande omständigheterna. Det råkade bara vara så att det fanns någon vid namn Judas som alltid förskingrade medel, så han valdes att spela denna roll och stå till tjänst på detta sätt. Det här var ett utmärkt exempel på hur lokala resurser tas i bruk. Jesus var till att börja med omedveten om detta; han fick veta det först senare, när Judas hade avslöjats. Om någon annan hade kunnat spela denna roll skulle denne ha gjort det istället för Judas. Det som var förutbestämt var i själva verket något som den helige Ande gjorde i den stunden. Den helige Ande verkar alltid spontant; han kan planera sitt arbete när som helst och utföra det när som helst. Varför säger jag alltid att den helige Andes verk är realistiskt, att det alltid är nytt och aldrig gammalt, och att det alltid är så färskt det kan vara? Hans verk var inte planerat när världen skapades; det var inte alls så det gick till! Varje arbetssteg uppnår rätt effekt för respektive tid och de olika stegen påverkar inte varandra. Ofta har planerna du kanske har i sinnet helt enkelt inte någon chans mot den helige Andes senaste verk. Hans verksamhet är inte lika enkel som människors resonemang och inte heller lika komplicerad som människors fantasier — den består av att sörja för människor när och var som helst utifrån deras aktuella behov. Ingen är tydligare rörande människors väsen än han och det är just av den anledningen som ingenting kan passa människors realistiska behov lika bra som hans verksamhet gör. Därför tycks hans verksamhet, sett ur ett mänskligt perspektiv, ha planerats flera årtusenden i förväg. När han nu verkar bland er, och hela tiden arbetar och talar medan han iakttar det tillstånd ni befinner er i, har han exakt rätt ord att säga då han möter alla olika tillstånd och säger ord som är exakt vad folk behöver. Ta exempelvis det första steget av hans verk: tiden av tuktan. Efter det visade folk prov på alla sorters beteenden och agerade upproriskt på vissa sätt; det uppstod olika positiva tillstånd och även vissa negativa tillstånd. De nådde en punkt i sin negativitet och visade de lägsta nivåer de skulle falla till. Gud har utfört sitt arbete baserat på allt detta och därmed utnyttjat det för att uppnå ett bättre resultat av sitt arbete. Han utför alltså sitt försörjningsarbete bland folk i enlighet med vad deras aktuella tillstånd är vid varje givet tillfälle; han utför varje steg i sitt verk utifrån människors faktiska tillstånd. Hela

---

skapelsen är i hans händer; skulle han inte känna till dem? Gud utför nästa arbetasetapp som ska utföras, när och var som helst, med utgångspunkt från folks tillstånd. Detta verk planerades absolut inte tusentals år i förväg; det är en mänsklig föreställning! Han arbetar samtidigt som han iakttar effekterna av sitt arbete och hans verksamhet fördjupas och utvecklas hela tiden; varje gång utför han nästa steg i arbetet efter att först ha iakttagit resultatet av det föregående. Han använder många ting för att åstadkomma en gradvis övergång och göra sitt nya verk synligt för människor successivt. Att arbeta på detta sätt kan tillgodose folks behov, för Gud känner människorna mer än väl. Det är så han utför sitt verk från himlen. Den inkarnerade Guden verkar på samma sätt, arrangerar saker utifrån de verkliga omständigheterna och arbetar bland människorna. Inget av hans verk hade planerats innan världen skapades och var inte heller planerat i detalj på förhand. Två tusen år efter det att världen skapades såg Jehova att mänskligheten hade blivit så fördärvad att han använde profeten Jesajas mun för att förutsäga att Gud, efter det att lagens tidsålder avslutats, skulle utföra sitt verk med att under nådens tidsålder återlösa mänskligheten. Det här var förstas Jehovas plan, men denna plan utformades också utifrån de omständigheter han iakttog vid den tiden; han tänkte garanterat inte på den omedelbart efter det att han hade skapat Adam. Jesaja uttalade bara en profetia, men Jehova hade inte gjort några förberedelser för detta under lagens tidsålder; tvärtom inledde han detta verk i början av nådens tidsålder, när budbäraren framträdde i Josefs dröm och upplyste honom med budskapet att Gud skulle bli kött — och först då påbörjades hans inkarnationsverk. Gud hade inte förberett sitt inkarnationsverk omedelbart efter det att han skapat världen, vilket många föreställer sig; det beslutades först utifrån mänsklighetens utvecklingsnivå och statusen på hans krig mot Satan.

När Gud kommer i köttet, sänker sig hans Ande över en människa; Guds ande ikläder sig med andra ord en fysisk kropp. Han kommer för att utföra sitt arbete på jorden och snarare än att föra med sig flera begränsade steg; hans verk är absolut obegränsat. Det arbete som den helige Ande utför i köttet avgörs fortfarande av resultaten av hans verksamhet och han använder detta för att fastställa under hur lång tid han kommer att vara verksam i köttet. Den helige Ande avslöjar genast varje steg i sitt arbete och granskar resultatet successivt medan han fortsätter; den här verksamheten är inte något så övernaturligt som att tänja på gränserna för människans

---

fantasi. Det är som Jehovas arbete med att skapa himmel och jord och alla ting; han planerade och arbetade samtidigt. Han skiljde ljuset från mörkret och så blev morgon och kväll till — detta tog en dag. Den andra dagen skapade han himlen, vilket också tog en dag. Sedan skapade han jorden, haven och alla varelser som levde där, vilket tog ytterligare en dag. Detta fortsatte till den sjätte dagen då Gud skapade människan och lät henne förvalta allt på jorden. Sedan, den sjunde dagen, när han var klar med att skapa allting, vilade han. Gud välsignade den sjunde dagen och betecknade den som en helig dag. Han bestämde sig inte för att inrätta denna heliga dag förrän han skapat allt, inte innan han skapat det. Det här verket utfördes också spontant; innan han skapade allting hade han inte bestämt sig för att skapa världen på sex dagar och vila på den sjunde; det stämmer inte alls med fakta. Han hade aldrig sagt något i den vägen och inte heller planerat det. Han hade inte på något vis uttryckt att skapelsen av alla ting skulle fullbordas på den sjätte dagen och att han skulle vila på den sjunde; tvärtom skapade han utifrån vad som just då syntes honom gott. När han hade skapat allting var det redan den sjätte dagen. Om han hade blivit klar den femte dagen skulle han följaktligen ha utnämnt den sjätte dagen till en helig dag. Nu blev han emellertid klar med att skapa allting på den sjätte dagen och därför blev den sjunde dagen en helig dag, något den har förblivit till den dag som är. Därför utförs hans verk idag på samma sätt. Han talar och sörjer för era behov utifrån de situationer ni befinner er i. Anden talar och verkar med andra ord utifrån människors omständigheter; han håller uppsikt över alla och verkar när och var som helst. Det som jag gör, säger, lägger på er och skänker åt er är utan undantag sådant ni behöver. Inte något av mitt verk är således skilt från verkligheten; alltsamman är verkligt, för ni vet alla att ”Guds ande vakar över alla”. Om allt detta hade beslutats i förväg, skulle det då inte ha varit alltför klappat och klart? Det är som om ni tror att Gud utarbetade planer för sex hela årtusenden och sedan förutbestämde att mänskligheten skulle vara upprorisk, motsträvig, förvrängd och bedräglig, skulle besitta ett fördärvat kött, ett sataniskt sinnelag, lystna ögon och personlig njutningslust. Inget av detta hade Gud förutbestämt, utan alltsamman var ett resultat av Satans fördärv. Vissa säger kanske: ”Var inte Satan också inom räckhåll för Gud? Gud hade förutbestämt att Satan skulle fördärva människan på detta sätt och därefter utförde han sitt verk bland människorna.” Skulle Gud verkligen förutbestämma Satan till att fördärva mänskligheten? Gud är bara alltför mån om att låta mänskligheten leva

---

normalt, så skulle han då verkligen störa dess liv? Vore det isåfall inte en meningslös ansträngning att besegra Satan och frälsa mänskligheten? Hur skulle mänsklighetens upproriskhet kunna vara förutbestämd? Den berodde ju på Satans inblandning. Hur skulle den ha kunnat vara förutbestämd av Gud? Den Satan inom Guds räckhåll som ni tänker er skiljer sig helt från den Satan inom Guds räckhåll som jag talar om. Enligt ert resonemang att "Gud är allsmäktig och Satan är i hans händer" skulle Satan aldrig förråda honom. Sa ni inte att Gud är allsmäktig? Er kunskap är alltför abstrakt och stämmer inte med verkligheten; människan kan aldrig fatta Guds tankar eller begripa hans visdom! Gud är allsmäktig; det är helt riktigt. Ärkeängeln förrådade Gud eftersom Gud ursprungligen gav honom ett mått av makt. Det var naturligtvis en oväntad händelse, liksom när Eva gav efter för ormens frestelse. Men oavsett hur Satan utför sitt svek, är han till skillnad från Gud inte allsmäktig. Som ni har sagt är Satan bara mäktig; oavsett vad han gör kommer Guds makt alltid att besegra honom. Detta är den sanna innebörden bakom talesättet att "Gud är allsmäktig och Satan är i hans händer". Därför måste hans krig mot Satan utkämpas ett steg i taget. Dessutom planerar han sitt verk som en reaktion på Satans lister — han bringar alltså frälsning till människorna och uppenbarar sin visdom och allmakt på det sätt som passar den aktuella tidsåldern. På samma sätt förutbestämdes inte den yttersta tidens verksamhet före nådens tidsålder; förutbestämmelser görs inte på ett så här metodiskt sätt: För det första, gör så att människans yttre sinnelag förändras; för det andra, utsätt människan för tuktan och prövningar; för det tredje, låt människan erfara dödens prövning; för det fjärde, gör så att människan upplever tiden då hon älskar Gud och uttrycker en skapad varelses beslutsamhet; för det femte, låt människan se Guds vilja och lära känna honom fullständigt; och slutligen, gör människan fullkomlig. Han planerade inte allt det här under nådens tidsålder, utan istället började han planera dem under den nuvarande tidsåldern. Satan är verksam, precis som Gud. Han uttrycker sitt fördärvade sinnelag medan Gud talar direkt och uppenbarar några väsentliga ting. Det här är det arbete som utförs idag och det är samma arbetsprincip som användes för länge sedan efter det att världen skapats.

Gud skapade först Adam och Eva, och han skapade också en orm. Ormen var den giftigaste av alla djur; dess kropp innehöll gift och Satan använde detta gift för att dra nytta av den. Det var ormen som frestade Eva till synd. Adam syndade efter att Eva gjort

---

det och sedan kunde de båda skilja mellan gott och ont. Om Jehova hade vetat att ormen skulle fresta Eva och att Eva skulle fresta Adam, varför satte han dem då alla i en trädgård? Om han kunde förutsäga detta, varför skapade han då en orm och placerade den i Edens lustgård? Varför innehöll Edens lustgård frukten av kunskapens träd på gott och ont? Hade det varit hans avsikt att de skulle äta frukten? När Jehova kom vågade varken Adam eller Eva möta honom och det var först då som Jehova fick veta att de hade ätit frukten av kunskapens träd på gott och ont och fallit offer för ormens knep. Det slutade med att han förbannade ormen och även Adam och Eva. När de två åt av frukten på trädet var inte Jehova medveten om att de gjorde det. Mänskligheten blev fördärvad så till den grad att den blev ond och sexuellt promiskuös, och det gick så långt att allt de hyste i sina hjärtan var ondska och orättfärdighet; allt var bara smuts. Därför ångrade Jehova att han hade skapat mänskligheten. Därefter utförde han sitt arbete med att förstöra världen med en översvämning som Noa och hans söner överlevde. Vissa saker är faktiskt inte så avancerade och övernaturliga som människor kan tro. Somliga frågar: "Varför skapade Gud ärkeängeln när han visste att han skulle förråda honom?" Så här ligger det till: Innan jorden fanns var ärkeängeln den främste av himlens änglar. Han hade makt över alla änglarna i himlen; detta var den makt Gud hade gett honom. Med undantag för Gud var han den störste av himlens änglar. När Gud senare hade skapat mänskligheten begick ärkeängeln ett större svek mot Gud på jorden. Jag säger att den svek Gud eftersom den ville förvalta mänskligheten och sätta sig över Guds makt. Det var ärkeängeln som frestade Eva att synda, och det gjorde han därför att han ville upprätta sitt rike på jorden och få mänskligheten att vända Gud ryggen och lyda honom istället. Ärkeängeln såg att det fanns så mycket som kunde lyda honom — änglarna kunde göra det, liksom människorna på jorden. Fåglarna och djuren, träden, skogarna, bergen, floderna och allt levande på jorden stod under människans — det vill säga Adam och Evas — omsorg, medan Adam och Eva lydde ärkeängeln. Därför ville ärkeängeln sätta sig över Guds makt och svika Gud. Därefter ledde han många änglar i uppror mot Gud, och dessa blev sedan olika sorters orena andar. Har inte mänsklighetens utveckling till denna dag orsakats av ärkeängeln's fördärv? Att mänskligheten är som den är idag beror på att ärkeängeln svek Gud och fördärvade mänskligheten. Detta stegvisa verk är långt ifrån så abstrakt och enkelt som människor tror. Satan begick sitt svek av en anledning, men folk kan inte fatta en sådan enkel sak.

Varför skapade Gud, som skapade himmel och jord och allt levande, också Satan? Eftersom Gud föraktar Satan så, och eftersom Satan är hans fiende — varför skapade han Satan? Skapade han inte en fiende genom att skapa Satan? I själva verket skapade Gud inte en fiende, utan han skapade en ängel som sedan svek honom. Ängeln hade nått en så hög position att han ville svika Gud. Man skulle kunna säga att detta var en tillfällighet, men det var också något oundvikligt. Det är samma sak som att en människa oundvikligen kommer att dö efter att ha mognat till ett visst stadium; saker och ting har just mognat till det stadiet. Det finns vissa absurda individer som säger: ”Eftersom Satan är din fiende, varför skapade du honom? Visste du inte att ärkeängeln skulle förråda dig? Kan du inte blicka från evighet till evighet? Kände du inte till ärkeängels natur? Eftersom du uppenbarligen visste att han skulle förråda dig, varför gjorde du honom då till ärkeängel? Inte nog med att han svek dig, utan dessutom tog han med sig så många änglar och steg ner till de dödligas värld för att fördärva mänskligheten — och fortfarande har du inte kunnat slutföra din sextusenåriga förvaltningsplan.” Stämmer detta? Utsätter ni inte er själva för mer besvär än nödvändigt när ni tänker på det här viset? Andra säger: ”Om inte Satan hade fördärvat mänskligheten fram till idag skulle inte Gud ha bringat mänskligheten en frälsning som denna. Då skulle Guds visdom och allmakt ha varit osynliga; var skulle hans visdom ha uppenbarats? Därför skapade Gud en mänsklig ras åt Satan så att han längre fram skulle kunna uppenbara sin allmakt — hur skulle människan annars kunna upptäcka Guds visdom? Om människan inte satt sig upp mot honom och gjort uppror mot honom skulle hans handlingar inte behövt uppenbaras. Om hela skapelsen hade tillbett och underkastat sig honom skulle han inte haft något arbete att utföra.” Det här ligger ännu längre från verkligheten, för det finns inget smutsigt hos Gud och därför kan han inte skapa smuts. Han uppenbarar sina handlingar nu enbart för att besegra sin fiende, för att rädda de människor han skapade och för att besegra de onda andarna och Satan som hatar, förråder och sätter sig upp mot Gud och som i begynnelsen befann sig under hans välde och tillhörde honom. Gud vill besegra dessa onda andar och därigenom uppenbara sin allmakt för allt levande. Mänskligheten och allt levande på jorden är nu under Satans domän och under de ogudaktigas domän. Gud vill uppenbara sina handlingar för allt levande så att folk kan lära känna honom och därigenom besegra Satan och fullständigt krossa hans fiender. Hela detta verk åstadkoms genom att hans handlingar

---

uppenbaras. Hela skapelsen befinner sig under Satans herravälde, så Gud vill uppenbara sin allmakt för dem och på så sätt besegra Satan. Om det inte fanns någon Satan, skulle han inte uppenbara sina gärningar. Om det inte varit för Satans trakasserier skulle Gud ha skapat mänskligheten och låtit den leva i Edens lustgård. Varför uppenbarade han aldrig alla sina gärningar för änglarna eller för ärkeängeln innan Satans svek? Om alla änglarna och ärkeängeln hade känt Gud och även lytt honom från början, skulle han inte ha utfört de där meningslösa gärningarna. Men på grund av Satans och de onda andarnas existens har även människor satt sig upp mot Gud och är fyllda till brädden med ett upproriskt sinnelag. Därför vill Gud uppenbara sina handlingar. Eftersom han vill föra krig mot Satan måste han använda sin makt och alla sina handlingar för att besegra honom; på så vis kommer det frälsningsverk som han utför bland mänskligheten att låta den se hans visdom och allmakt. Det verk Gud utför idag är meningsfullt och liknar inte på något sätt det som vissa människor syftar på när de säger: "Är inte det arbete du utför motsägelsefullt? Är inte denna räcka av arbeten bara ett sätt att ställa till trubbel för dig själv? Du skapade Satan och sedan lät du honom svika dig och sätta sig upp mot dig. Du skapade människor och sedan överlämnade du dem till Satan och lät Adam och Eva bli frestade. Varför avskyr du mänskligheten när du gjorde allt det här fullt avsiktligt? Varför avskyr du Satan? Är det inte du själv som vållat alltihop? Vad finns det för dig att hata?" Många absurda människor resonerar på det viset. De vill älska Gud, men innerst inne klagar de på honom. Så motsägelsefullt! Ni förstår inte sanningen, ni har alldeles för många övernaturliga tankar och ni menar till och med att Gud gjorde ett misstag – ni är verkligen absurda! Det är ni som myglar med sanningen; det handlar inte om att Gud har gjort något misstag! Vissa människor klaga till och med om och om igen! "Det var du som skapade Satan och du som kastade ner honom bland människorna och lämnade över dem till honom. När sedan människorna fått ett sataniskt sinnelag förlät du dem inte, utan tvärtom hatade du dem i viss mån. I början älskade du dem i viss mån, men nu föraktar du dem. Det är du som har avskytt mänskligheten och samtidigt är det du som har älskat mänskligheten. Vad är det egentligen frågan om? Är inte det en motsägelse?" Oavsett hur ni ser på det, så är det här vad som hände i himlen; det var så här ärkeängeln förrådde Gud och mänskligheten blev fördärvad, och det är så här människorna har fortsatt till idag. Oavsett hur ni formulerar det så är detta hela

---

historien. Ni måste emellertid förstå att hela syftet med det arbete Gud utför idag är att rädda er och att besegra Satan.

Eftersom änglarna var särskilt svaga och inte hade några förmågor att tala om blev de arroganta så fort de fick makt. Det gällde i synnerhet ärkeängeln, som hade högre ställning än någon annan ängel. Han var kungen bland änglar, han ledde miljontals änglar och under Jehova hade han större makt än någon av de andra änglarna. Den ville göra det ena och det andra och ta med sig änglarna ner bland människorna för att ta kontroll över världen. Gud sade att det är han som sköter universum, men ärkeängeln hävdade att han ansvarade för universum — och från och med den stunden svek han Gud. Gud hade skapat en annan värld i himlen och ärkeängeln ville kontrollera denna värld och dessutom stiga ned till de dödligas sfär. Kunde Gud tillåta den att göra det? Nej, han gav ärkeängeln ett slag och slungade ner honom i luften över jorden. Ända sedan han började fördärva människor har Gud fört krig mot ärkeängeln för att rädda dem; han har använt dessa sex årtusenden för att besegra den. Er föreställning om en allsmäktig Gud är oförenlig med det verk Gud nu utför; den fungerar inte i praktiken och är i hög grad en vanföreställning! Det var faktiskt först sedan ärkeängeln svikit som Gud förklarade honom som sin fiende. Det var bara på grund av dess svek som ärkeängeln trampade på mänskligheten efter att ha kommit till de dödligas sfär och det är därför mänskligheten har utvecklats till det nuvarande stadiet. När det hade hänt svor Gud en ed inför Satan: ”Jag kommer att besegra dig och rädda alla de människor som jag skapade.” Först var Satan inte övertygad utan sa: ”Vad kan du ärligt talat göra mot mig? Kan du verkligen slunga ner mig i luften? Kan du verkligen besegra mig?” Efter att Gud hade slungat ner honom i luften, ägnade han honom inte mer uppmärksamhet utan började frälsa mänskligheten och utföra sitt eget arbete trots Satans fortsatta trakasserier. Satan kunde göra både det ena och det andra, men det var enbart tack vare kraften som Gud tidigare gett honom; han tog med sig dessa ting ner i luften och har behållit dem till denna dag. När Gud slungade ner honom i luften tog han inte tillbaka hans myndighet, så därför fortsatte Satan att fördärva mänskligheten. Gud började däremot rädda mänskligheten som Satan hade fördärvat strax efter det att den skapats. Gud uppenbarade inte sina handlingar medan han var i himlen, men innan han skapade jorden lät han folket i den värld han skapat i himlen få se hans handlingar, och på så sätt ledde han dessa människor ovan himlen. Han gav dem visdom och intelligens och lärde

---

dessas människor att leva i den världen. Det här har naturligtvis ingen av er hört talas om tidigare. Senare, efter det att Gud skapat mänskligheten, började ärkeängeln fördärva den; på jorden befann sig snart hela mänskligheten i kaos. Det var först då som Gud inledde sitt krig mot Satan och det var först då som folk började se hans gärningar. Till att börja hade dessa handlingar varit dolda för mänskligheten. Efter det att Satan slungats ner i luften ägnade han sig åt sina egna angelägenheter och Gud fortsatte sitt eget arbete och förde oavbrutet krig mot Satan ända till de sista dagarna. Nu är det dags att förgöra Satan. I begynnelsen gav Gud honom makt och senare slungade han ner honom i luften, men han förblev trotsig. Efter det fördärvade han mänskligheten på jorden, men Gud var där och förvaltade mänskligheten. Gud använder sin förvaltning av människorna för att besegra Satan. Genom att fördärva folk avgör Satan människors öde och stör Guds arbete. Samtidigt är Guds arbete mänsklighetens frälsning. Vilket steg i det arbete Gud utför syftar inte till att rädda mänskligheten? Vilket steg syftar inte till att rena människor, få dem att handla rättfärdigt och leva på ett sådant sätt att de kan bli älskade? Men Satan gör inte detta. Han fördärvar mänskligheten; han utför oavbrutet sitt verk med att fördärva mänskligheten i hela universum. Naturligtvis utför Gud också sitt eget arbete utan att bry sig om Satan. Oavsett hur mycket makt Satan har så är det makt han fått av Gud; Gud gav honom helt enkelt inte all sin makt, så oavsett vad Satan gör kan han aldrig övertrumfa Gud och kommer alltid att vara inom räckhåll för Gud. Gud uppenbarade inte några av sina handlingar medan han var i himlen. Han gav bara Satan lite makt och tillät honom att utöva kontroll över änglarna. Så oavsett vad Satan gör kan han inte överträffa Guds makt, eftersom den myndighet som Gud ursprungligen gav honom är begränsad. Medan Gud arbetar, stör Satan. I den yttersta tiden kommer det att vara slut med hans störningar; likaledes kommer Guds verk att vara avslutat och de människor som Gud vill fullända kommer att vara fulländade. Gud leder människor på ett positivt sätt; hans liv är levande vatten, omätligt och gränslöst. Satan har fördärvat människan till en viss grad; i slutändan kommer livets levande vatten att fullända människan och det kommer att vara omöjligt för Satan att störa och utföra sitt verk. På så sätt kommer Gud att vinna dessa människor helt och hållet. Men Satan vägrar fortfarande att acceptera detta; han utmanar oavbrutet Gud, men Gud tar ingen hänsyn till honom. Gud har sagt: "Jag ska segra över alla Satans mörka krafter och över alla mörka influenser." Detta är det arbete som nu måste utföras i köttet och

---

det är också vad som gör inkarnationen så viktig: att fullborda den etapp av verket som består i att besegra Satan i ändens tid och utplåna allt som tillhör Satan. Guds seger över Satan är oundviklig! I själva verket misslyckades Satan för länge sedan. När evangeliet började spridas i hela den stora röda drakens land, alltså när den inkarnerade Guden började sitt arbete och detta verk sattes igång, besegrades Satan fullständigt, för själva syftet med inkarnationen var att besegra Satan. Så snart Satan såg att Gud hade tagit mänsklig gestalt igen och dessutom hade börjat utföra sitt arbete, som inga krafter kunde stoppa, blev han bestört när han såg detta verk och vågade inte ställa till mer oreda. Till att börja med trodde Satan att han också var begåvad med rikligt med visdom och han avbröt och trakasserade Guds verk; men han förväntade sig inte att Gud skulle bli kött igen eller att Gud i sitt arbete skulle använda Satans upproriskhet för att avslöja och döma mänskligheten och därigenom erövra mänskligheten och besegra Satan. Gud är klokare än Satan, och hans verk överträffar honom i hög grad. Därför har jag tidigare sagt att ”det verk som jag gör utförs som svar på Satans lister. I slutändan kommer jag att avslöja min allmakt och Satans maktlöshet”. Gud kommer att utföra sitt verk i täten medan Satan följer efter tills han slutligen förgörs — han kommer inte ens att veta vad som träffade honom! Han kommer inte att inse sanningen förrän han redan har träffats och krossats, och vid det laget kommer han redan att ha brunnit upp i eldsjön. Då torde han väl bli helt övertygad? För då kommer Satan inte att ha några fler intriger att sätta i verket!

Det är detta stegvisa realistiska verk som ofta tynger Guds hjärta med sorg för mänskligheten, så hans krig med Satan har pågått i sextusen år och Gud har sagt: ”Jag kommer aldrig att skapa en mänsklighet igen, och jag kommer inte heller att skänka makt åt änglar igen.” När änglarna i fortsättningen kom för att verka på jorden följde de bara med Gud för att utföra en viss uppgift; han har aldrig mer gett dem någon makt. Hur utförde de änglar som israeliterna såg sitt arbete? De visade sig i drömmar och förmedlade Jehovas ord. När Jesus hade uppstått tre dagar efter korsfästelsen var det änglar som knuffade undan stenen: Guds ande utförde inte den uppgiften personligen. Änglarna gjorde bara den här sortens arbete; de var birollsinnehavare och hade ingen makt, för Gud skulle aldrig mer ge dem någon makt. Efter att ha verkat en viss tid tillskansade sig de människor som Gud använde på jorden Guds ställning och sade: ”Jag vill överträffa universum! Jag vill stå i den tredje himlen! Vi vill ha den högsta maktens

---

tyglar!” Efter flera dagars arbete blev de arroganta; de ville ha högsta makten på jorden, grunda en ny nation, lägga allting under sina fötter och stå i den tredje himlen. Vet du inte att du bara är en människa som används av Gud? Hur skulle du kunna stiga upp till den tredje himlen? Gud kommer till jorden för att verka, tyst och utan att ropa ut det, och ger sig av efter att oförmärkt ha fullbordat sitt verk. Han ropar aldrig ut som människor gör, utan går tvärtom praktiskt tillväga då han utför sitt arbete. Han går heller aldrig någonsin in i en kyrka och ropar: ”Jag kommer att utplåna er allesamman! Jag kommer att förbanna er och tukta er!” Han bara gör sitt arbete och ger sig av när han är klar. Dessa religiösa pastorer som helbrägdagör sjuka och driver ut onda andar, läxar upp andra från predikstolen, håller långa och högravande tal och diskuterar orealistiska frågor, de är arroganta in i märgen! De är inget annat än ärkeängels ättlingar!

Efter att ha utfört sina sex tusen år av verk fram till idag har Gud redan uppenbarat många av sina handlingar, och det främsta syftet har varit att besegra Satan och bringa frälsning till hela mänskligheten. Han använder detta tillfälle för att allting i himlen, allting på jorden, allting i haven, liksom minsta ting i Guds skapelse på jorden ska se hans allmakt och alla hans handlingar. Han tar tillfället i akt att besegra Satan för att uppenbara alla sina gärningar för människorna så att de kan lovprisa honom och upphöja hans visdom då han besegrat Satan. Allting på jorden, i himlen och i haven ärar honom, prisar hans allmakt, prisar alla hans gärningar och ropar ut hans heliga namn. Det här är beviset på hans seger över Satan; det är beviset på att han övervunnit Satan. Vad som är än viktigare är att det är beviset på hans frälsning av mänskligheten. Hela Guds skapelse ger honom ära, prisar honom för att han besegrat sin fiende och återvänt i triumf, och lovprisar honom som den store segerrike kungen. Hans syfte är inte bara att besegra Satan, vilket är skälet till att hans verk har pågått i sextusen år. Han använder Satans nederlag för att rädda mänskligheten; han använder Satans nederlag för att uppenbara alla sina handlingar och all sin härlighet. Han kommer att förhärligas och änglarnas hela härskara kommer att se hela hans härlighet. Budbärarna i himlen, människorna på jorden och allt skapat på jorden kommer att se Skaparens härlighet. Det här är det verk som han utför. Hela hans skapelse i himlen och på jorden kommer att bevittna hans härlighet och han kommer att återvända i triumf efter att ha besegrat Satan fullständigt och låta mänskligheten lovprisa honom. På så sätt kommer han att ha

---

uppnått dubbel framgång med sitt arbete. I slutändan kommer hela mänskligheten att erövrats av honom och han kommer att utplåna varenda en som gör motstånd eller uppror; han kommer med andra ord att utplåna alla dem som tillhör Satan. Du bevitnar just nu så många av Guds handlingar, men likväl gör du motstånd, är upprorisk och underkastar dig inte; du har så mycket i ditt inre och du gör vad du vill; du följer dina egna lustar och preferenser; allt det här är upproriskhet och motstånd. En tro på Gud som tillämpas för köttets, för de egna lustarnas och de egna intressenas skull, för världens och för Satans skull, är smutsig; den är motsträvig och upprorisk. Idag finns det många olika sorters tro: Några söker skydd undan katastrof medan andra försöker få välsignelser; vissa vill förstå hemligheter medan åter andra söker efter pengar. Allt det här är olika former av motstånd och alltsamman är hädelse! Att säga att någon gör motstånd eller gör uppror – är det inte just sådant här beteende man syftar på då? Många människor nuförtiden knotar, klagar eller dömer. Allt det här är sådant som onda människor gör; det är exempel på mänskligt motstånd och upproriskhet. De här människorna är besatta och ockuperade av Satan. De som Gud vinner är de underkastar sig honom totalt; människor som har blivit fördärvade av Satan men nu har frälsts och erövrats av Guds pågående verk, som har utstått vedermödor och i slutändan blivit fullständigt vunna av Gud, som inte längre lever under Satans domän, som har brutit sig loss från orättfärdighet och är villiga att leva ut helighet – dessa är de heligaste av; de är verkligen de heliga. Om inte era handlingar idag är i linje med ens några få av Guds krav kommer ni att elimineras. Det är obestriddt. Allt beror på vad som händer nu; även om ni har varit förutbestämda och utvalda kommer era handlingar idag ändå att avgöra ert slutliga öde. Om ni inte kan hålla takten nu kommer ni att elimineras. Om ni inte kan hålla takten nu, hur ska ni kunna göra det längre fram? Ett så stort mirakel har framträtt inför er nu och ändå tror ni inte. Hur ska ni då kunna tro på honom senare, när han har avslutat sitt verk och inte utför mer sådan verksamhet? Vid det laget kommer det att vara ännu mer omöjligt för er att följa honom! Senare kommer Gud att utgå från din attityd, din kunskap om den inkarnerade Gudens verk och din erfarenhet då han avgör om du är syndig eller rättfärdig, och för att avgöra om du är fullkomnad eller eliminerad. Nu måste ni se klart. Den helige Ande verkar på följande sätt: Han bestämmer ert slutliga öde utifrån ert beteende idag. Vem talar dagens ord? Vem utför dagens arbete? Vem bestämmer att ni ska elimineras i dag? Vem bestämmer sig för att

---

fullkomna er? Är det inte jag som gör det? Det är jag som talar dessa ord; det är jag som utför detta verk. Att förbanna, tillrättavisa och döma människor, allt det är delar av mitt verk. I slutändan kommer det också att vara min sak att eliminera er. Allt det här är min angelägenhet! Att fullkomna er är min egen angelägenhet och att låta er åtnjuta välsignelser är också min angelägenhet. Allt detta är verk som jag utför. Ert slutliga öde var inte förutbestämt av Jehova; det bestäms av Gud i dag. Det bestäms precis nu; det bestämdes inte för längesedan, innan världen skapades. Några absurda människor säger: "Det kanske är något fel på dina ögon så att du inte ser mig som du bör. I slutändan kommer du att se precis vad Anden uppenbarar!" Jesus valde ursprungligen Judas till lärjunge. Folk undrar: "Hur kunde han välja en lärjunge som skulle förråda honom?" I början hade Judas inte för avsikt att svika Jesus; det hände helt enkelt senare. I början hade Jesus sett positivt på Judas; han hade fått mannen att följa honom och gjort honom ansvarig för deras ekonomi. Om han hade vetat att Judas skulle förskingra pengar, skulle han inte ha låtit honom få ansvar för ekonomin. Man kan säga att Jesus ursprungligen inte visste att denne man var oärlig och svekfull och att han skulle bedra sina bröder och systrar. Senare, när Judas hade följt honom en tid, såg Jesus hur han lurade sina bröder och systrar och lurade Gud. Folk upptäckte också att han hade för vana att ta pengar ur penningpungen och då berättade de det för Jesus. Det var först då som Jesus blev medveten om vad som pågick. Eftersom Jesus skulle utföra korsfästelsens verk och behövde någon som kunde förråda honom och Judas råkade vara rätt sorts person för att utföra denna uppgift, sade Jesus: "Det kommer att finnas en bland oss som kommer att svika mig. Människosonen kommer att använda detta svek för att bli korsfäst och efter tre dagar ska han uppstå." I själva verket hade Jesus alltså inte utvalt Judas för att förråda honom; tvärtom hade han hoppats att Judas skulle vara en trofast lärjunge. Till hans förvåning visade sig Judas vara en girig usling som svek honom, så Jesus använde den här situationen till att välja ut Judas för denna uppgift. Om alla Jesu tolv lärjungar hade varit lojala och det inte hade funnits någon som Judas bland dem, skulle den person som svek Jesus i slutändan ha varit någon som inte tillhörde lärjungaskaran. Men då visade det sig att det fanns en bland dem som gärna tog mutor – Judas. Därför använde Jesus denna människa för att slutföra sitt verk. Så enkelt det var! Jesus hade inte förutbestämt det när han började sin gärning; han fattade beslut när saker och ting hade utvecklats till en viss punkt. Detta var Jesu beslut,

---

vilket innebär att det var ett beslut av Guds ande själv. Inledningsvis var det Jesus som valde Judas; när Judas senare svek Jesus var det något den helige Ande åstadkom för att tjäna sina egna syfte. Då var det den helige Andes verk som utfördes. När Jesus valde Judas hade han ingen aning om att han skulle svika honom. Han visste bara att mannen hette Judas Iskariot. Ert slutliga öde bestäms också utifrån er grad av underkastelse idag och utifrån ert livs tillväxtnivå, inte utifrån några mänskliga föreställningar att ert öde förutbestämdes vid världens skapelse. Det här måste stå helt klart för er. Inget i detta verk sker på det sätt som ni tror.

Om beteckningar och identitet

Om du vill vara lämplig att användas av Gud måste du känna till Guds verk; du måste känna till det verk han gjorde tidigare (i Nya och Gamla testamentet), och dessutom måste du känna till hans verk idag. Det vill säga, du måste känna till de tre stadierna av Guds verk under de 6000 åren. Om du ombeds att sprida evangeliet, kommer du inte att kunna göra det om du inte känner till Guds verk. Någon kanske frågar dig vad din Gud har sagt om Bibeln, Gamla testamentet och Jesu verksamhet och undervisning på den tiden. Om du inte kan berätta vad som egentligen hände i Bibeln blir de inte övertygade. I början talade Jesus mycket om Gamla testamentet med sina lärjungar. Allt de läste var från Gamla testamentet; Nya Testamentet skrevs först flera decennier efter att Jesus korsfästes. För att sprida evangeliet bör ni i första hand förstå Bibelns inre sanning och Guds verk i Israel, det vill säga det verk som Jehova utförde. Och ni måste också förstå det verk som utfördes av Jesus. Det här är de frågor som alla människor är mest bekymrade över, och bakgrunden till dessa två stadier av verket är vad de inte har hört talas om. När ni sprider evangeliet, lägg först talet om den Helige Andes verk idag åt sidan. Det här stadiet av verket är utom räckhåll för dem, eftersom det ni eftersträvar är det som är mest upphöjt av allt: en kunskap om Gud och en kunskap om den Helige Andes verk, och ingenting är mer upphöjt än dessa två. Om du börjar med att tala om det som är upphöjt blir det för mycket för dem, för ingen har upplevt sådant verk av den Helige Ande; det saknar förebild och är inte lätt för människor att acceptera. Deras erfarenheter är gamla saker från förr och något enstaka verk av den Helige Ande. Vad de upplever är inte den Helige Andes verk idag eller Guds vilja idag. De agerar fortfarande utifrån de gamla ritualerna, utan något nytt ljus eller nya saker.

På Jesu tid utförde den Helige Ande huvudsakligen sitt verk i Jesus, samtidigt som de som klädda i prästerliga dräkter tjänade Jehova i templet gjorde det med orubblig lojalitet. De hade också den Helige Andes verk men var oförmögna att förstå Guds aktuella vilja och förblev bara trogna mot Jehova i enlighet med de gamla ritualerna, utan ny vägledning. Jesus kom och förde med sig nytt verk. De här människorna som tjänstgjorde i templet hade inte ny vägledning och hade inte heller nytt verk. Så länge de tjänstgjorde i templet kunde de bara upprätthålla de gamla riterna; utan att lämna templet, kunde de inte ha något nytt inträde. Det nya verket medfördes av Jesus, och

---

Jesus gick inte in i templet för att utföra sitt verk. Han verkade bara utanför templet, för omfattningen av Guds verk hade förändrats för länge sedan. Han verkade inte i templet, och när människan tjänade honom där kunde det bara bevara saker som de var och kunde inte åstadkomma något nytt verk. På samma sätt dyrkar religiösa människor idag fortfarande Bibeln. Om du sprider evangeliet till dem, kommer de att slänga till dig strunt detaljer om Bibelns ord och de kommer att hitta en mängd bevis så att ni blir alldeles häpnadslösa och mållösa; sedan kommer de att sätta en etikett på er och mena att ni är dåraktiga som tror som ni gör. De kommer att säga: "Du kan inte ens Bibeln, Guds ord. Hur kan du då säga att du tror på Gud?" Sedan kommer de att se ner på dig och säga: "Om den ni tror på är Gud, varför berättar han inte allt om Gamla och Nya testamentet för er? Om han har fört sin härlighet från Israel till Östern, varför känner han inte till det verk som utfördes i Israel? Varför känner han inte till Jesu verk? Om ni inte vet, bevisar det att ni inte har fått det berättat för er; om han är Jesu andra inkarnation, hur kan han då vara okunnig om dessa ting? Jesus kände till det verk som Jehova utförd; hur skulle han inte kunna det?" När tiden är inne kommer de alla att ställa sådana frågor till dig. Deras huvuden är fulla av sådana saker; hur skulle de kunna låta bli att fråga? De som befinner sig inom denna ström fokuserar inte på Bibeln, för ni har hållit er à jour med det stegvisa verk som Gud utför idag, ni har bevittnat detta stegvisa verk med era egna ögon, ni har tydligt skådat verkets tre stadier och därför har ni blivit tvungna att lägga ner Bibeln och sluta att studera den. Men de kan inte låta bli att studera den, för de har ingen kunskap om detta stegvisa verk. Vissa människor kommer att fråga: "Vad är det för skillnad mellan det verk som utförs av den inkarnerade Guden och det som gångna tiders profeter och apostlar utförde? David kallades också för Herren, och det gjorde även Jesus; trots att det verk de utförde var olika, kallades de för samma sak. Förklara då varför inte deras identiteter var desamma? Vad Johannes bevittnade var en vision, en som också kom från den Helige Ande, och han kunde säga de ord som den Helige Ande avsåg att säga; varför är Johannes identitet en annan än Jesu identitet?" De ord som Jesus talade kunde helt representera Gud, och de representerade helt Guds verk. Vad Johannes såg var en vision, och han var oförmögen att helt representera Guds verk. Hur kommer det sig att Johannes, Petrus och Paulus talade många ord – liksom Jesus – men ändå inte hade samma identitet som Jesus? Det beror främst på att de verk de utförde var olika. Jesus representerade Guds

---

Ande och var Guds Ande som verkade direkt. Han utförde den nya tidsålderns verk, det verk som ingen tidigare hade utfört. Han öppnade upp en ny väg, han representerade Jehova och han representerade Gud själv. Petrus, Paulus och David, oavsett vad de kallades, representerade däremot endast identiteten hos en varelse skapad av Gud och var utsända av Jesus eller Jehova. Så oavsett hur mycket verk de utförde, oavsett hur stora underverk de gjorde, var de fortfarande bara Guds skapade varelser och oförmögna att representera Guds Ande. De verkade i Guds namn eller efter att ha sänts ut av Gud; dessutom verkade de under de tidsåldrar som inleddes av Jesus eller Jehova, och de verk de utförde var inte åtskilda. De var, trots allt, bara Guds skapade varelser. I Gamla testamentet uttalade många profeter förutsägelser eller skrev böcker med profetior. Ingen sade att de var Gud, men så snart Jesus inledde sin verksamhet vittnade Guds Ande om honom som Gud. Varför är det så? Vid det här laget bör du redan veta det! Tidigare hade apostlarna och profeterna författat olika brev och uttalat många profetior. Senare valde människor ut några av dem för att låta dem ingå i Bibeln medan andra gick förlorade. Eftersom det finns människor som säger att allt de sa kom från den Helige Ande, varför anses då en del av det vara bra och en del vara dåligt? Och varför valdes några ut och andra inte? Om de verkligen var den Helige Andes ord, var det då nödvändigt att välja ut dem? Varför är redogörelserna för de ord som Jesus talade och det verk han utförde olika i vart och ett av de fyra evangelierna? Bär inte de som skrev ner dem skulden för det? Vissa människor kommer att fråga: "Eftersom breven som skrevs av Paulus och de andra författarna till Nya testamentet och det verk de utförde delvis kom från människans vilja och blandades med människans föreställningar, finns det då inte någon mänsklig orenhet i de ord som du (Gud) talar idag? Innehåller de verkligen inte några mänskliga föreställningar?" Detta stadium av det verk som Gud utför skiljer sig helt från det som utfördes av Paulus och de många apostlarna och profeterna. Det är inte bara en skillnad i identitet, utan det är framför allt en skillnad i det verk som utförs. Efter att Paulus slogs till marken och föll ned inför Herren, leddes han till verket av en Helige Ande, och han blev en utsänd. Och därefter skrev han brev till kyrkorna, och alla dessa brev följde Jesu läror. Paulus sändes ut av Herren för att verka i Herren Jesu namn, men när Gud själv kom verkade han inte i något namn och i sitt verk representerade han inte någon utom Guds Ande. Gud kom för att utföra sitt verk direkt: han hade inte fullkomnats av människan och hans verk

---

utfördes inte utifrån någon människas läror. I detta stadium av verket leder inte Gud genom att tala om sina personliga upplevelser, utan han utför istället sitt verk direkt, i enlighet med vad han har. Han utför, till exempel, tjänstgörarnas prövning, tuktans tider, dödens prövning, gudskärlekens tider ... Alltsamman är verk som aldrig tidigare utförts, verk som tillhör den nuvarande tidsåldern, snarare än människors erfarenheter. Vad är mänskliga erfarenheter i de ord som jag har talat? Kommer de inte alla direkt från Anden, och utfärdas de inte av Anden? Det är bara det att din kaliber är så dålig att du inte kan se igenom till sanningen! Det praktiska livssätt som jag talar om syftar till att visa vägen och ingen har tidigare talat om den; ingen har heller någonsin upplevt denna väg eller känt till denna verklighet. Innan jag yttrade dessa ord hade ingen någonsin sagt dem. Ingen hade någonsin talat om sådana upplevelser, inte heller hade de någonsin talat om sådana detaljer, och vidare hade ingen någonsin anvisat sådana tillstånd för att uppenbara dessa ting. Ingen hade någonsin gått först och visat den väg jag visar idag, och om människan gick före och visade vägen skulle det inte vara en ny väg. Ta exempelvis Paulus och Petrus. De hade inga egna personliga upplevelser innan Jesus visade dem vägen. Det var först efter att Jesus visat vägen som de upplevde de ord som Jesus talade och den väg han visade; de fick många erfarenheter genom detta, och de skrev breven. Därmed är inte människans erfarenheter detsamma som Guds verk, och Guds verk är inte detsamma som den kunskap som beskrivs av människans föreställningar och erfarenheter. Jag har gång på gång sagt att jag i dag går före och visar en ny väg och utför nytt verk, och mitt verk och mina uttalanden skiljer sig från Johannes och alla de andra profeternas. Det är aldrig så att jag först får erfarenheter och sedan säger dem till er – så är det inte alls. Om det varit så, skulle inte det ha fördröjt er för länge sedan? Den kunskap som många talade om i gångna tider var också upphöjd, men allt de sa var enbart baserat på vad dessa så kallade andliga gestalter sagt. De visade inte vägen utan härrörde från deras erfarenheter, från vad de sett och från deras kunskap. En del var deras uppfattningar och en del var erfarenhet som de hade sammanfattat. Mitt verks natur i dag skiljer sig helt från deras. Jag har inte upplevt att vägledas av andra, inte heller har jag accepterat att bli fullkomnad av andra. Dessutom är allt som jag har sagt och delat gemenskap kring annorlunda än någon annans, och har aldrig sagts av någon annan. Oavsett vilka ni är, utförs ert verk idag på grundval av de ord jag talar. Utan dessa uttalanden och verk, vem skulle kunna uppleva dessa saker

---

(tjänstgörarnas prövning, tuktans tider...), och vem skulle kunna tala om sådan kunskap? Är du verkligen oförmögen att se detta? Oavsett vilket stadium av verk, så snart mina ord uttalas börjar ni dela gemenskap i enlighet med mina ord och verka i enlighet med dem, och det är inte en väg som någon av er har tänkt på. Är du oförmögen att se en sådan tydlig och enkel fråga efter att ha kommit så här långt? Det är inte en väg som någon har tänkt ut, och den är inte heller baserad på någon andlig persons väg. Det är en ny väg, och till och med många av orden som Jesus en gång talade gäller inte längre. Vad jag säger är verket med att öppna upp en ny epok, och det är verk som är fristående; det verk som jag utför, och de ord som jag talar, är alla nya. Är inte detta dagens nya verk? Jesu verk var också av det slaget. Hans verk skiljde sig från det verk som människorna i templet utförde, det skiljde sig också från fariséernas verk och det hade inte heller några likheter med det verk som utfördes av hela Israels folk. Efter att ha bevittnat det kunde människor inte bestämma sig: "Var det verkligen Gud som gjorde det?" Jesus höll inte fast vid Jehovas lag; när han kom för att undervisa människan var allt han talade om nytt och annorlunda jämfört med det som Gamla testamentets forna heliga och profeter sagt, och det gjorde att människor förblev osäkra. Det är det här som gör människor så svårhanterliga. Den väg som de flesta av er vandrade, innan ni accepterade detta nya stadium av verk, bestod av att praktisera och träda in på den grundval som dessa andliga figurernas utgjorde. Men idag är det verk som jag utför mycket annorlunda, och därför kan ni inte avgöra om det är rätt eller inte. Jag bryr mig inte vilken väg du vandrade förut, och jag är inte heller intresserad av vems "föda" du åt eller vem du såg som din "fader". Eftersom jag har kommit och fört med mig nytt verk för att vägleda människan, måste alla som följer mig agera i enlighet med vad jag säger. Oavsett hur mäktig "familj" du stammar från så måste du följa mig, du får inte agera enligt dina tidigare bruk, din "fosterfar" bör dra sig tillbaka och du bör komma inför din Gud för att söka din rättmätiga andel. Hela du är i mina händer, och du ska inte ägna din fosterfar för mycket blind tro; han får inte styra dig helt. Dagens verk är fristående. Det är helt uppenbart att allt det jag säger i dag inte är baserat på en grundval från det förflutna; det är en ny början, och om du säger att den är skapad av människan, då är du en som är så blind att du är bortom all räddning!

Jesaja, Hesekiel, Mose, David, Abraham och Daniel var ledare eller profeter bland det utvalda folket Israel. Varför kallades de inte för Gud? Varför vittnade inte den Helige

---

Ande om dem? Varför vittnade den Helige Ande om Jesus så snart han började sitt verk och började tala sina ord? Och varför vittnade inte den Helige Ande om andra? De – män av kött – kallades alla ”Herre”. Oavsett vad de kallades representerar deras verk deras vara och essens, och deras vara och essens representerar deras identitet. Deras essens har inget med deras beteckningar att göra; den representeras av vad de uttryckte och vad de levde ut. I Gamla testamentet var det inget konstigt med att kallas Herre, och en person kan kallas för vad som helst, men hans väsen och inneboende identitet var oföränderliga. Finns det inte bland dessa falska kristusgestalter, falska profeter och bedragare, även de som kallas ”Gud”? Och varför är de inte Gud? Därför att de är oförmögna att utföra Guds verk. I själva verket är de människor, människor som bedrar folk, och inte Gud, och följaktligen har de inte Guds identitet. Kallades inte även David Herre bland de tolv stammarna? Jesus kallades också Herre; varför kallades bara Jesus för Gud i köttet? Var inte Jeremia också känd som Människosonen? Och var inte Jesus också känd som Människosonen? Varför blev Jesus korsfäst å Guds vägnar? Beror inte det på att hans essens var annorlunda? Beror inte det på att det verk han utförde var annorlunda? Spelar en titel någon roll? Trots att Jesus också kallades Människosonen var han Guds första inkarnation; han hade kommit för att ta makt och utföra friköpandets verk. Detta bevisar att Jesu identitet och essens skilde sig från andras, som också kallades Människosonen. Vilka av er vågar idag säga att alla de ord som talades av dem som användes av den Helige Ande kom från den Helige Ande? Vågar någon säga sådana saker? Om du säger sådana saker, varför förkastades då Esras profetiska bok, och varför hände samma sak med dessa forna heligas och profeters böcker? Hur vågar ni göra sådana godtyckliga val om de alla kom från den Helige Ande? Är du kvalificerad att välja ut den Helige Andes verk? Många berättelser från Israel avfärdades också. Om du menar att alla dessa gamla skrifter kom från den Helige Ande, varför förkastades då några av böckerna? Om allesamman kom från den Helige Ande borde alla bevaras och skickas ut för att läsas av bröderna och systrarna i församlingarna. De bör inte väljas ut eller förkastas beroende på människors vilja; att göra så är fel. Att säga att Paulus och Johannes erfarenheter blandades med deras personliga syner betyder inte att deras erfarenheter och kunskap kom från Satan, utan endast att de hade sådant som härrörde från deras personliga upplevelser och syner. Deras kunskap var i enlighet med den bakgrund som den tidens faktiska erfarenheter utgjorde, och vem kan säga med

---

säkerhet att allt kom från den Helige Ande? Om alla de fyra evangelierna kom från den Helige Ande, hur kommer det sig då att Matteus, Markus, Lukas och Johannes sa olika saker om Jesu verksamhet? Om du inte tror det, se då på redogörelserna i Bibeln för hur Petrus förnekar Herren tre gånger: Allesamman är olika, och var och en har sina egna karaktärsdrag. Många som är okunniga säger: "Den inkarnerade Guden är även en människa, så kan då de ord han talar komma uteslutande från den Helige Ande? Om Paulus och Johannes ord blandades med mänsklig vilja, är då verkligen inte de ord Gud talar uppblandade med mänsklig vilja?" Människor som säger på det viset är blinda och okunniga! Läs de fyra evangelierna noga; läs vad de rapporterar om de saker som Jesus gjorde och de ord han talade. Alla redogörelserna var helt enkelt olika, och var och en hade sitt eget perspektiv. Om allt det som skrevs av författarna till dessa böcker kom från den Helige Ande, borde allt vara likadant och konsekvent. Varför finns det då skiljaktigheter? Är inte människan extremt dåraktig som inte förstår det? Om du blir ombedd att bära vittnesbörd om Gud, vad för slags vittnesbörd kan du då tillhandahålla? Kan ett sådant sätt att känna Gud bära vittnesbörd om honom? Om andra frågar dig, "Om Johannes och Lukas redogörelser blandades med mänsklig vilja, är då inte de ord er Gud talade blandade med mänsklig vilja?", skulle du kunna ge ett klart svar? Efter att Lukas och Matteus hade hört Jesu ord och sett hans verksamhet talade de utifrån sin egen kunskap, i form av minnen som redogjorde för en del av de saker Jesus gjorde. Kan du säga att all deras kunskap uppenbarats av den Helige Ande? Det fanns många andliga figurer utanför Bibeln med högre kunskap än de; varför har inte deras ord tagits upp av senare generationer? Användes inte även de av den Helige Ande? Ni skall veta att i dagens verk talar jag inte om min egen syn med Jesu verk som grundval, och inte heller talar jag om min egen kunskap mot bakgrund av Jesu verk. Vad var det för verk Jesus utförde på den tiden? Och vad är det för verk jag utför idag? Vad jag gör och säger saknar förebild. Den väg jag vandrar idag har aldrig tidigare beträffats; den vandrades aldrig av tidigare tidsåldrars och generationers människor. Idag har den öppnats, och är inte det Andens verk? Fastän det var den Helige Andes verk, utförde alla ledare i det förflutna sitt verk på en grund som andra lagt, men det verk Gud själv utför är annorlunda. Det var samma sak med Jesu stadium av verket: Han öppnade upp en ny väg. När han kom förkunnade han evangeliet om himmelriket, och sade att människan skulle ångra sig och bekänna. När Jesus avslutat sitt verk, började Petrus och Paulus och

---

andra att föra hans verk vidare. När Jesus spikats fast på korset och stigit upp till himlen, sände Anden dem att sprida korsets väg. Även om Paulus ord var upphöjda, byggde även de på den grundval som Jesu ord lagt, såsom tålmod, kärlek, lidande, tacksamhet av huvudet, dop eller andra lärosatser som skulle följas. Allt detta var grundat på Jesu ord. De var oförmögna att öppna en ny väg, för de var allesamman män som användes av Gud.

Jesu uttalanden och verk vid den aktuella tiden följde inte någon lärosats, och han utförde inte sitt verk i enlighet med den gammaltestamentliga lagens verk. Det var i enlighet med det verk som skulle utföras under nådens tidsålder. Han arbetade i enlighet med det verk som han hade fört fram, enligt sin egen plan och enligt sitt ämbete; han verkade inte enligt Gamla testamentets lag. Inget han gjorde var i enlighet med Gamla testamentets lag, och han kom inte för att verka så att profeternas ord skulle uppfyllas. Varje stadium av Guds verk var inte uttryckligen till för att uppfylla forntida profeters förutsägelser, och han kom inte för att följa någon dogm eller avsiktligt förverkliga de forntida profeternas förutsägelser. Men hans handlingar rubbade inte de forntida profeternas förutsägelser, och de störde inte heller det verk som han tidigare hade utfört. Den viktigaste punkten i hans verk var att inte följa någon lärosats utan att utföra det verk som han själv skulle göra. Han var inte någon profet eller siare, utan en görare, som faktiskt kom för att utföra det verk han var tänkt att göra och för att öppna sin nya era och utföra sitt nya verk. När Jesus kom för att utföra sitt verk uppfyllde han naturligtvis också många av de ord som de forntida profeterna i Gamla testamentet hade talat. På samma sätt har dagens verk uppfyllt de gammaltestamentliga profeternas förutsägelser. Det är bara det att jag inte håller upp den där "gulnade gamla almanackan", det är allt. För det finns mer verk som jag måste utföra, det finns fler ord som jag måste säga till er, och detta verk och dessa ord är mycket viktigare än att förklara stycken i Bibeln, eftersom den sortens verk inte har någon stor betydelse eller något värde för er och inte kan hjälpa er eller förändra er. Det är inte för att uppfylla något stycke i Bibeln som jag tänker utföra nya verk. Om Gud kom till jorden enbart för att uppfylla de forntida bibliska profeternas ord, vem vore då störst, Gud i köttet eller dessa forntida profeter? När allt kommer omkring, är det profeterna som har ansvaret för Gud eller är det Gud som har ansvaret för profeterna? Hur förklarar du dessa ord?

I början, när Jesus ännu inte utfört sin verksamhet officiellt, deltog också han – liksom lärjungarna som följde honom – ibland i sammankomster och sjöng psalmer, lovpisade och läste Gamla testamentet i templet. Efter att han hade blivit döpt och reste sig upp, sänkte sig Anden officiellt ned över honom och började verka, uppenbarade hans identitet och den verksamhet han skulle bedriva. Dessförinnan kände ingen till hans identitet, och förutom Maria visste inte ens Johannes vem han var. Jesus var tjugonio år när han döptes. När dopet var över öppnades himlen och en röst sade: "Detta är min älskade Son, i vilken jag har stor glädje." Så snart Jesus hade blivit döpt började den helige Ande vittna om honom på detta sätt. Innan han döptes vid tjugonio års ålder hade han levt som en normal person, ätit när han skulle äta, sovit och klätt sig normalt, och inget hos honom hade skiljt sig från andra människor. Det gällde förstås bara för människans köttsliga ögon. Ibland var även han svag och ibland kunde inte heller han särskilja saker, precis som det står skrivet i Bibeln: Hans intelligens växte med hans ålder. Dessa ord visar endast att han hade en vanlig och normal mänsklig natur och inte var särskilt annorlunda än andra normala människor. Han hade också vuxit upp som en normal människa, och det var inget speciellt med honom. Men han var under Guds omvårdnad och beskydd. Efter att ha blivit döpt började han bli frestad och sedan började han bedriva sin verksamhet och verka, och han kom att besitta makt, visdom och myndighet. Det innebär inte att den helige Ande inte verkade i honom eller fanns i honom innan han döptes. Den helige Ande bodde i honom också före hans dop men hade inte börjat verka officiellt, för det finns gränser för när Gud utför sitt verk och dessutom har normala människor en normal uppväxtprocess. Den helige Ande hade alltid bott i honom. När Jesus föddes var han annorlunda än andra, och en morgonstjärna visade sig; innan hans födelse framträdde en ängel för Josef i en dröm och sade till honom att Maria skulle föda en liten pojke och att barnet hade avlats av den helige Ande. När Jesus döpts påbörjade den helige Ande sitt verk, men det betyder inte att den helige Ande först då hade sänkt sig ner över honom. Det som sägs om att den helige Ande sänkte sig ned över honom som en duva syftar på den officiella starten på hans verksamhet. Guds Ande hade funnits inom honom dessförinnan, men han hade inte börjat verka än eftersom tiden inte var inne och Anden började inte arbeta förhastat. Anden vittnade om honom genom dopet. När han steg upp ur vattnet började Anden officiellt att verka i honom, vilket innebar att Guds inkarnerade kött hade börjat bedriva

---

sin verksamhet och inlett återlösungsverket, det vill säga att nådens tidsålder hade inletts officiellt. Det finns alltså en tid för Guds verk, oavsett vilket verk han utför. Efter dopet skedde inga särskilda förändringar i Jesus; han var fortfarande i sitt ursprungliga kött. Det enda som hände var att han påbörjade sin verksamhet och avslöjade sin identitet, och han var full av auktoritet och makt. I det avseendet var han annorlunda än tidigare. Hans identitet var annorlunda, det vill säga det fanns en betydande förändring i hans ställning; detta var den helige Andes vittnesbörd och inte det verk som utfördes av människan. I början visste inte människor, och de kom bara att få veta lite grand så snart den helige Ande vittnade om Jesus på ett sådant sätt. Om Jesus hade utfört ett stort verk innan den helige Ande vittnade om honom, och utan vittnesbörd från Gud själv, då skulle människor aldrig ha lärt känna hans identitet oavsett hur stort hans verk var, för det mänskliga ögat skulle inte ha kunnat se det. Utan steget med den helige Andes vittnesbörd skulle ingen ha känt igen honom som Gud inkarnerad. Om Jesus hade fortsatt att verka på samma sätt, utan någon skillnad, efter att den helige Ande hade vittnat om honom, skulle det inte ha fått den effekten. Och häri uppvisas huvudsakligen även den helige Andes verk. Efter att den helige Ande hade vittnat måste den helige Ande visa sig själv, så att man tydligt kunde se att han var Gud, att han hade Guds ande i sig; Guds vittnesbörd var inte fel och det här kunde bevisa att hans vittnesbörd var riktigt. Om hans verk hade varit detsamma före och efter den helige Andes vittnesbörd skulle inte hans inkarnerade verksamhet och den helige Andes verk ha framhävts, och då skulle människan inte ha kunnat känna igen den helige Andes verk eftersom det inte fanns någon tydlig skillnad. Efter att ha vittnat var den helige Ande tvungen att upprätthålla detta vittnesbörd, och därmed var han tvungen att ge uttryck för sin vishet och myndighet i Jesus, vilket var annorlunda än i gångna tider. Det var naturligtvis inte effekten av dopet – dopet är enbart en ceremoni – men dopet var sättet att visa att det var dags för honom att utföra sin verksamhet. Detta verk utfördes för att tydliggöra Guds stora makt, för att tydliggöra den helige Andes vittnesbörd, och den helige Ande skulle ta ansvar för detta vittnesbörd ända till slutet. Innan Jesus inledde sin verksamhet, lyssnade även han på predikningar och talade och spred evangeliet på olika platser. Han gjorde inte något stort verk eftersom tiden inte var inne för honom att bedriva sin verksamhet, och även på grund av att Gud själv ödmjukt dolde sig i köttet, och inte utförde något verk förrän tiden var mogen. Han utförde inte något verk innan

---

dopet av två skäl: För det första, därför att den helige Ande inte officiellt hade nedstigit över honom för att verka (den helige Ande hade alltså inte skänkt Jesus makten och myndigheten att utföra detta arbete), och även om Jesus hade känt till sin identitet skulle han inte ha kunnat utföra det verk han avsåg att göra senare utan tvingats vänta tills den dag då han döptes. Detta var Guds tid, och ingen var kapabel att överträda den, inte ens Jesus själv; Jesus kunde inte avbryta sitt eget verk. Detta var naturligtvis Guds ödmjukhet och dessutom Guds verks lag; om Guds ande inte var verksam kunde ingen utföra hans verk. För det andra, därför att Jesus bara var en helt alldaglig och vanlig människa som inte skilde sig från andra normala och vanliga människor innan han döptes; detta är en aspekt av hur den inkarnerade Guden inte var övernaturlig. Gud i köttet överträdde inte Guds andes arrangemang; han verkade på ett ordnat och väldigt normalt sätt. Det var först efter dopet som hans verk hade myndighet och makt. Trots att han var Gud inkarnerad, utförde han alltså inte några övernaturliga handlingar, och han växte upp på samma sätt som andra normala människor. Om Jesus redan hade känt till sin egen identitet, om han hade utfört stora verk i hela landet före sitt dop och varit annorlunda än normala människor, visat sig vara exceptionell, då hade det inte bara varit omöjligt för Johannes att utföra sitt verk, utan det hade inte heller funnits något sätt för Gud att påbörja nästa steg i sitt verk. Det skulle därmed ha bevisat att vad Gud gjorde hade misslyckats, och i människans ögon skulle det ha sett ut som att Guds ande och Guds inkarnerade kött inte kom från samma källa. Jesu verk som nedtecknats i Bibeln är alltså den verksamhet som utfördes efter att han blivit döpt, ett arbete som utfördes under loppet av tre år. Bibeln redogör inte för vad han gjorde innan han blev döpt eftersom han inte utförde detta verk innan han blev döpt. Han var bara en vanlig människa och representerade en vanlig människa; innan Jesus inledde sin verksamhet skilde han sig inte från normala människor, och andra kunde inte se något annorlunda hos honom. Det var först när Jesus nått tjugonio års ålder som han visste att han hade kommit för att fullborda ett stadium i Guds verk; dessförinnan hade han själv inte vetat det, för det verk som Gud utförde var inte övernaturligt. När han deltog i ett möte i synagogan vid tolv års ålder, letade Maria efter honom, och han sade bara en mening på samma sätt som vilket annat barn som helst: "Mamma! Vet du inte att jag måste sätta min faders vilja framför allt annat?" Eftersom han avlats av den helige Ande, kunde Jesus naturligtvis inte undgå att vara speciell på något sätt. Men hans särprägel betydde

---

inte att han var övernaturlig, utan bara att han älskade Gud mer än något annat barn. Även om han var människa till det yttre, var hans innersta väsen fortfarande speciellt och skilde sig från andras. Men det var först efter dopet som han verkligen kände hur den helige Ande var verksam i honom och kände att han var Gud själv. Det var först när han nått trettioåttre års ålder som han verkligen insåg att den helige Ande avsåg att utföra korsfästelseverket genom honom. Vid trettioåttre års ålder hade han lärt känna en del inre sanningar, precis som det står skrivet i Matteusevangeliet: "Simon Petrus svarade och sade: 'Du är Messias, den levande Gudens Son.' ... Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem, lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärda, dödas och på tredje dagen bli uppväckt." Han visste inte i förväg vilket verk han skulle utföra, utan bara när det skulle ske. Han var inte fullt medveten om det så snart han föddes; den helige Ande verkade gradvis i honom, och verket följde en process. Om han redan från första början hade vetat att han var Gud, Kristus och den inkarnerade Människosonen, och att han skulle utföra korsfästelsens verk, varför började han då inte verka tidigare? Varför var det först efter att han hade berättat om sin uppgift för sina lärjungar som Jesus kände sig bedrövad och bad enträget om detta? Varför öppnade Johannes vägen för honom och döpte honom innan han kommit att förstå mycket som han inte förstått? Vad detta bevisar är att det var den inkarnerade Gudens verk, och därför var det en process för honom att förstå och genomföra, för han var Guds inkarnerade kött vars verk var annorlunda än det som utfördes direkt av Anden.

Varje steg av Guds verk följer en och samma ström, och därmed har varje steg i Guds sextusenåriga förvaltningsplan tätt följts av nästa, från världens begynnelse fram till idag. Om det inte fanns någon som kunde bana vägen, skulle ingen kunna komma efter; eftersom det finns de som kommer efter, finns det sådana som banar vägen. På detta sätt har verket förts vidare, steg för steg. Ett steg följer det andra, och utan någon som öppnar vägen, skulle det vara omöjligt att påbörja verket, och Gud skulle inte ha någon möjlighet att föra sitt verk framåt. Inget steg motsäger det andra, och vart och ett följer på det andra i ordningsföljd så att de bildar en ström; allt detta utförs av samme Ande. Men oavsett om någon öppnar vägen, eller för någon annans verk vidare, avgör inte det deras identitet. Stämmer inte det? Johannes öppnade vägen, och Jesus förde hans verk vidare; bevisar det därmed att Jesu identitet är lägre än Johannes? Jehova

---

utförde sitt verk före Jesus; kan man därför säga att Jehova är större än Jesus? Huruvida de banade vägen eller förde andras verk vidare är inte viktigt; det viktigaste är essensen i deras verk och den identitet som den representerar. Stämmer inte det? Eftersom Gud avsåg att verka bland människor, var han tvungen att upphöja dem som kunde utföra verket med att bana vägen. När Johannes just hade börjat predika, sade han: "Bered väg för Herren, gör hans stigar raka." "Omvänd er, för himmelriket är nära." Så talade han ända från allra första början, och varför kunde han tala dessa ord? Vad det gäller ordningen i vilken dessa ord uttalades var det Johannes som först förkunnade himmelrikets evangelium och Jesus som talade efter honom. Enligt människans föreställningar var det Johannes som öppnade upp den nya vägen, och Johannes var naturligtvis större än Jesus. Men Johannes sade inte att han var Kristus, och Gud vittnade inte om honom som Guds älskade Son, utan använde honom bara för att öppna upp vägen och bereda vägen för Herren. Han banade vägen för Jesus, men kunde inte verka å Jesu vägnar. Allt mänskligt verk upprätthölls också av den Helige Ande.

På Gamla testamentets tid var det Jehova som visade vägen, och Jehovas verk representerade hela Gamla testamentets tid och allt verk som utfördes i Israel. Mose upprätthöll bara detta verk på jorden, och hans ansträngningar anses vara det samarbete som människan tillhandahöll. På den tiden var det Jehova som talade, kallade på Mose och upphöjde honom bland Israels folk, och han fick Mose att leda dem ut i vildmarken och vidare till Kanaan. Detta var inte Moses eget verk, utan det styrdes personligen av Jehova, och därför kan Mose inte kallas Gud. Mose fastställde också lagen, men denna lag förordnades personligen av Jehova. Han lät bara Mose uttala den. Jesus gav också budord, avskaffade den gammaltestamentliga lagen och lade fram buden för den nya tidsåldern. Varför är Jesus Gud själv? Därför att det inte är samma sak med dessa båda. Det verk som Mose utförde på den tiden representerade inte tidsåldern och öppnade inte heller en ny väg; han styrdes framåt av Jehova och var bara en som användes av Gud. När Jesus kom hade Johannes genomfört ett steg i verket med att bana vägen och börjat sprida himmelrikets evangelium (den Helige Ande hade påbörjat detta). När Jesus kom utförde han genast sitt eget verk, men det var stor skillnad mellan hans verk och Moses verk. Jesaja uttalade också många profetior, men varför var han inte Gud själv? Jesus uttalade inte så många profetior, men varför var

---

han Gud själv? Ingen vågade säga att det verk som Jesus utförde vid den tiden kom helt och hållet från den Helige Ande, och de vågade inte heller säga att det kom helt och hållet från människans vilja, eller att det alltigenom var ett verk av Gud själv. Människan hade inget sätt att analysera sådana saker. Man kan säga att Jesaja utförde sådant verk och uttalade sådana profetior, och alltsamman kom från den Helige Ande; de kom inte direkt från Jesaja själv utan var uppenbarelser från Jehova. Jesus utförde inte en stor mängd verk och sa inte många ord, och han uttalade inte heller många profetior. För människan framstod inte hans förkunnelse som särskilt upphöjd, och likväl var han Gud själv, och detta är oförklarligt för människan. Ingen har någonsin trott på Johannes, Jesaja eller David, och ingen har heller någonsin kallat dem Gud eller David Gud eller Johannes Gud; ingen har någonsin talat på det sättet, och endast Jesus har någonsin kallats Kristus. Denna indelning görs enligt Guds vittnesbörd, det verk han åtog sig, och den verksamhet han utförde. Vad det gäller Bibelns stora män – Abraham, David, Josua, Daniel, Jesaja, Johannes och Jesus – kan du, genom det verk de utförde, avgöra vem som är Gud själv, vilka slags människor som är profeter och vilka som är apostlar. Vem som användes av Gud och vem som var Gud själv särskiljs och bestäms av essensen och det slags verk de utförde. Om du inte kan avgöra skillnaden bevisar det att du inte vet vad det innebär att tro på Gud. Jesus är Gud därför att han talade så många ord och utförde så mycket verk, i synnerhet att han uppvisade många underverk. På samma sätt utförde också Johannes mycket verk och talade många ord, och det gjorde även Mose; varför kallades inte de Gud? Adam skapades direkt av Gud; varför kallades inte han Gud i stället för att bara kallas en skapad varelse? Om någon säger till dig: "Idag har Gud utfört så mycket verk och talat så många ord; han är Gud själv. Eftersom Mose talade så många ord, måste han således också vara Gud själv!", då bör du i din tur fråga dem: "Varför vittnade Gud på den tiden om Jesus och inte Johannes som Gud själv? Kom inte Johannes före Jesus? Vilket var störst, Johannes eller Jesu verk? För människan tycks Johannes verk vara större än Jesu verk, men varför vittnade den Helige Ande om Jesus och inte om Johannes?" Samma sak händer idag! I början, när Mose ledde Israels folk, talade Jehova till honom ur molnen. Mose talade inte direkt, utan leddes istället direkt av Jehova. Detta var det gammaltestamentliga Israels verk. Anden, eller Guds vara, fanns inte i Mose. Han kunde inte utföra det verket, och därför är det stor skillnad mellan det verk han gjorde och det Jesus gjorde. Och det beror på att

---

det verk de utförde är annorlunda! Huruvida någon används av Gud eller är en profet, apostel, eller Gud själv, kan avgöras utifrån hans verks natur, och detta kommer att göra slut på dina tvivel. I Bibeln står det skrivet att endast Lammet kan öppna de sju sigillen. Genom tiderna har det funnits många utläggare av skrifterna bland de stora figurerna; kan du därför säga att de alla är Lammet? Kan du säga att alla deras förklaringar kommer från Gud? De är bara utläggare; de har inte Lammets identitet. Hur skulle de kunna vara värdiga att öppna de sju sigillen? Det är sant att ”endast Lammet kan öppna de sju sigillen”, men han kommer inte bara för att öppna de sju sigillen; det här verket är inte nödvändigt – det utförs i förbigående. Han är fullständigt klar över sitt eget verk; är det nödvändigt för honom att ägna mycket tid åt att tolka skrifterna? Måste ”tidsåldern då Lammet tolkar skrifterna” läggas till de sex tusen åren av verk? Han kommer för att utföra nytt verk, men han tillhandahåller också vissa uppenbarelser om svunna tiders verk och får människor att förstå sanningen med sex tusen år av verk. Det finns ingen anledning att förklara alltför många ställen i Bibeln; det är dagens verk som är nyckeln, som är viktigt. Du bör veta att Gud inte kommer för att enbart bryta sju sigill, utan för att utföra frälsningens verk.

Du vet bara att Jesus skall nedstiga under de sista dagarna, men exakt hur kommer han att nedstiga? En syndare som ni, som just har blivit friköpta och inte har förändrats eller fullkomnats av Gud, kan du vara efter Guds hjärta? För dig, du som fortfarande är ditt gamla jag, är det sant att du frälstes av Jesus och att du inte räknas som en syndare på grund av Guds frälsning, men det bevisar inte att du inte är syndig och att du inte är oren. Hur kan du vara helig om du inte har förändrats? I ditt inre är du ansatt av orenhet, självisk och elak, men du vill ändå stiga ner med Jesus – det kan du ju drömma om! Du har missat ett steg i din tro på Gud: Du har bara blivit friköpt, du har inte förändrats. För att du skall vara efter Guds hjärta måste Gud personligen utföra verket med att förändra och rena dig; om du bara är friköpt kommer du att vara oförmögen att uppnå helighet. På så sätt kommer du inte att vara kvalificerad att ta del av Guds goda välsignelser, för du har missat ett steg i Guds verk med att förvalta människan, nämligen det avgörande steget – att förändras och fullkomnas. Och därmed är du, en syndare som just har blivit friköpt, oförmögen att direkt ärva Guds arvedel.

Vem vet hur långt ni evangelister, predikanter, utläggare och så kallade stora andliga män skulle gå om inte detta nya stadium av verket påbörjades! Utan starten av

---

detta nya stadium av verket är det ni talar om föråldrat! Det är antingen att uppstiga till tronen eller att förbereda sig att växa till kung; antingen att förneka sig själv eller kuva sin kropp; antingen att vara tålmodig eller dra lärdomar från alla ting; ödmjukhet eller kärlek. Är inte detta att sjunga samma gamla låt? Det handlar bara om att ge samma sak ett annat namn! Antingen täcka sitt huvud och bryta bröd eller lägga händerna på någon och be, att bota sjuka och driva ut demoner. Kan det finnas något nytt verk? Kan det finnas någon möjlighet till utveckling? Om du fortsätter att leda på det här sättet, kommer du att blint följa lärosatser eller hålla fast vid konventioner. Ni tror att ert verk är så storslaget, men vet ni inte att allt det fördes vidare och undervisades av dessa forna tiders "gamla män"? Är inte allt som ni säger och gör dessa gamla mäns sista ord? Är det inte dessa gamla mäns anklagelser innan de gick bort? Tycker du att era handlingar överträffar gångna generationers apostlars och profeters och till och med överträffar allt? Början på detta stadium av verket har inneburit slutet på er vördnad för Witness Lees arbete för att försöka bli en kung och bestiga tronen, och det stoppade er arrogans och ert skrävel så att ni inte kan blanda er i detta stadium av verket. Utan detta stadium av verket skulle ni sjunka ännu djupare ner i oförbättring. Det finns alltför mycket som är gammalt bland er! Lyckligtvis har dagens verk fört er tillbaka; vem vet vilken riktning ni annars skulle ta! Eftersom Gud är en Gud som alltid är ny och aldrig gammal, varför söker du inte nya ting? Varför håller du alltid fast vid det gamla? Därför är det av största betydelse att känna till det den Helige Andes verk i dag!

Du bör lägga bort statusens välsignelser och förstå Guds vilja att skänka människan frälsning

Sett ur ett mänskligt perspektiv är det omöjligt för Moabs ättlingar att bli fullkomliggjorda och de är inte heller kvalificerade att bli det. Davids barn kan däremot verkligen vara hoppfulla och kan sannerligen göras fullkomliga. Den som är ättling till Moab kan inte fullkomnas. Fortfarande känner ni inte till hur viktigt det arbete är som utförs bland er. På det här stadiet har ni fortfarande era framtidsutsikter i hjärtat och är obenägna att överge dem. Ingen bryr sig om varför Gud idag bara har valt att arbeta med en så ovärdig grupp människor som ni. Kan det vara så att han har gjort ett misstag i detta verk? Är det här arbetet ett tillfälligt förbiseende? Varför har Gud stigit ner för att arbeta just bland er, när han länge har vetat att ni är Moabs barn? Slås ni aldrig av den tanken? Reflekterar inte Gud över detta när han utför sitt verk? Agerar han så förhastat? Visste han inte redan från början att ni är ättlingarna till Moab? Funderar ni inte över de här sakerna? Vart har era åsikter tagit vägen? Har ert sunda förnuft rubbats? Vart har er begåvning och vishet tagit vägen? Har ni en så högsint hållning att ni inte bryr er om sådana småsaker? Era sinnen är väldigt känsliga för sådana saker som era framtidsutsikter och era egna öden, men när det gäller allt annat så är ni känslolösa, obegåvade och ytterst okunniga. Vad i hela världen är det ni tror på? Era framtidsutsikter? Eller Gud? Är det inte så att ditt storslagna mål, dina framtidsutsikter, är det enda du tror på? Hur mycket av livets väg förstår du idag? Hur långt har du nått? Tror du att det arbete som nu pågår med Moabs ättlingar har som syfte att förödmjuka er? Att det görs för att avsiktligt blotta er fulhet? Att det görs med flit för att få er att acceptera tuktan och sedan kastas i eldsjön? Jag har aldrig sagt att ni inte har några framtidsutsikter, och än mindre att ni måste förgöras eller drabbas av undergång. Har jag tillkännagett något sådant? Du säger att ni inte har något hopp, men är inte det en slutsats som du själv dragit? Är inte det resultatet av ert eget sätt att tänka? Har dina personliga slutsatser någon betydelse? Om jag säger att du inte är välsignad kommer du garanterat att drabbas av fördärv, och om jag säger att du är välsignad kommer du definitivt inte att förgöras. Jag säger bara att du är en ättling till Moab; jag har inte sagt att du ska förgöras. Det är bara det att Moabs ättlingar har blivit förbannade och är ett släkte av fördärvade människor. Synd nämndes tidigare – är ni inte syndare allesamman? Har inte alla syndare blivit fördärvade av Satan? Trotsar inte alla syndare

---

Gud och gör uppror mot honom? Ska inte de som trotsar Gud drabbas av förbannelse? Måste inte alla syndare utplånas? Men om så är fallet, vilken människa av kött och blod kan då bli frälst? Hur har ni i så fall kunnat överleva fram till idag? Ni har blivit negativa därför att ni är Moabs ättlingar. Räknas inte även ni som människor som är syndare? Hur har ni klarat er fram till idag? När fullkomlighet kommer på tal blir ni glada. När du hört att ni måste genomleva den stora vedermödan, känner du att det gör er ännu mer välsignade. Du tänker att ni kan bli övervinnare efter att ha kommit ut ur vedermödan och att detta dessutom är Guds stora välsignelse och hans stora upphöjelse av er. När Moab kommer på tal blir det tumult bland er. Både vuxna och barn känner obeskrivlig sorg och ni har överhuvudtaget ingen glädje i era hjärtan – ni önskar allesamman att ni aldrig blivit födda. Ni förstår inte hur viktigt det här skedet av arbetet med Moabs ättlingar är; ni vet bara att sträva efter höga positioner och så fort ni upplever att det inte finns något hopp, återfaller ni. När fullkomlighet och framtidsmål kommer på tal känner ni er glada; ni har satt er lit till Gud för att ni ska bli välsignade och ha ett bra mål. Nu känner sig en del människor oroliga vad gäller sin ställning. Eftersom de inte är mycket värda och har låg status har de ingen önskan att försöka bli fullkomnade. Först talades det om fullkomlighet och sedan kom Moabs ättlingar på tal, så människor förnekade den fullkomlighetens väg som tidigare nämnts. Det beror på att ni, från början till slut, aldrig har förstått vikten av detta arbete och inte heller brytt er om dess betydelse. Ni är inte tillräckligt mogna och klarar inte ens den minsta lilla störning. När ni inser att er status är för låg blir ni negativa och förlorar den tillförsikt som behövs för att fortsätta söka. Att uppleva nåd och känna frid är det enda folk betraktar som tecken på tro och de ser sökandet efter välsignelser som grunden för sin tro på Gud. Det är väldigt få människor som försöker lära känna Gud eller förändra sitt sinnelag. Människors tro innebär att de strävar efter att få Gud att ge dem ett passande mål och all den nåd de behöver, att göra honom till sin tjänare, att få honom att upprätthålla en fridfull, vänlig relation med dem så att det aldrig uppstår någon konflikt mellan dem. Deras tro på Gud kräver alltså att han lovar att uppfylla alla deras fordringar och ge dem allt de ber om – i enlighet med de ord de läst i Bibeln: ”Jag skall höra alla era böner”. De förväntar sig att Gud inte ska döma eller ta itu med någon, för han har alltid varit den barmhärtige frälsaren Jesus som alltid och överallt upprätthåller en bra relation med människor. Så här ser deras gudstro ut: Utan att skämmas ställer de krav på Gud och

---

tror att oavsett om de är upproriska eller lydiga så ska han blint ge dem allt de vill ha. De fortsätter hela tiden att "driva in skulder" av Gud och menar att han ska betala tillbaka utan motstånd – och dessutom betala dubbelt upp; de tror att vare sig Gud har fått något av dem eller inte kan han bara manipuleras av dem och han kan inte styra människor så som han vill, än mindre uppenbara sin visdom och sitt rättfärdiga sinnelag, som varit dolt under många år, närhelst han så önskar och utan deras tillstånd. De bekänner kort och gott sina synder för Gud och tror att Gud helt enkelt ger dem syndernas förlåtelse, att han inte tröttnar på att göra det och att det här kommer att fortsätta i all evighet. De kommenderar honom helt enkelt hit och dit i tron att han kommer att lyda dem, för det står ju i Bibeln att Gud inte kom för att bli betjänad av människor utan för att tjäna dem, och att han är här för att vara deras tjänare. Är det inte så här er tro alltid har sett ut? När ni inte kan få ut något av Gud, då vill ni fly; när det är något ni inte förstår, då blir ni förnärmade och går till och med så långt att ni överöser honom med alla slags smädelser. Ni låter helt enkelt inte Gud ge uttryck för sin visdom och sina underverk tillfullo, utan ni vill bara ha det lugnt och behagligt för stunden. Hittills har den inställning du haft i din gudstro bara bestått av samma gamla synsätt. Om Gud så bara visar dig en aning majestät, blir du olycklig. Inser du nu precis hur mogen du är? Inbilla er inte att ni är alltigenom lojala mot Gud när det i själva verket är så att era tidigare synsätt inte har förändrats. När inget negativt drabbar dig tror du att allt är som det ska och din kärlek till Gud når en höjdpunkt. Men när du drabbas det allra minsta faller du ner i Hades. Är det att vara lojal mot Gud?

Om erövringsverkets sista stadium hade börjat i Israel skulle detta erövringsverk inte ha haft någon mening. Verket är mest betydelsefullt när det utförs i Kina och när det utförs på er. Ni är de mest oansenliga av alla människor, de människor som har lägst status. Ni befinner er på det här samhällets allra lägsta nivå och ni är de som till en början minst av alla erkände Gud. Ni är de människor som har irrat längst bort från Gud och tagit mest skada. Eftersom syftet med det här stadiet endast är att erövra, är det då inte synnerligen passande att ni blivit utvalda att bära det framtida vittnesbördet? Om inte erövringsverkets första steg utfördes på er skulle det bli svårt att gå vidare med det erövringsverk som väntar, för de resultat det följande erövringsverket uppnår kommer att grunda sig på det verk som utförs i dag. Det erövringsverk som pågår nu är bara början på det allomfattande erövringsverket. Ni är den första omgången som ska

---

erövrar; ni är representativa för hela den mänsklighet som kommer att erövrar. Människor som verkligen besitter kunskap kommer att inse att hela det verk som Gud utför i dag är storartat och att han inte bara låter människor bli medvetna om deras egen upproriskhet utan även avslöjar deras status. Syftet och meningen med hans ord är inte att få människor att tappa modet eller att stjälpa dem. Syftet är att de ska vinna upplysning och frälsning genom hans ord; syftet är att väcka deras ande med hjälp av hans ord. Ända sedan världens skapelse har människan levt under Satans domän och varken vetat eller trott att det finns en Gud. Att dessa människor kan bli inkluderade i Guds väldiga frälsning och storligen upphöjda av honom vittnar sannerligen om Guds kärlek; alla dessa som verkligen förstår kommer att tro på detta. Men hur blir det med dem som inte har någon sådan kunskap? De kommer att säga: ”Åh, Gud säger att vi är ättlingar till Moab; han sa detta med sina egna ord. Kan vi ändå få ett bra slutresultat? Vem gjorde oss till Moabs ättlingar? Vem fick oss att göra sådant motstånd mot Gud förr i tiden? Gud har kommit för att fördöma oss; ser du inte hur han alltid har dömt oss, från allra första början? Det är så här vi ska tuktas eftersom vi har satt oss upp emot Gud.” Är de här orden sanna? Gud dömer er idag, han tuktar er och fördömer er, men du måste vara medveten om att syftet med fördömandet är att du ska lära känna dig själv. Han fördömer, förbannar, dömer och tuktar dig så att du ska lära känna dig själv, så att ditt sinnelag ska kunna förändras. Han gör det för att du ska inse ditt värde och förstå att alla hans handlingar är rättfärdiga och i överensstämmelse med hans sinnelag och de krav hans verk ställer, att han verkar i överensstämmelse med sin plan för människans frälsning och att han är den rättfärdige Guden som älskar, frälser, dömer och tuktar människan. Om du bara vet att din status är oansenlig, att du är fördärvad och olydig, men inte vet att Gud önskar klargöra sin frälsning genom den dom och tuktan han utför i dig i dag, då finns det ingen möjlighet för dig att få erfarenhet, och än mindre är du kapabel att fortsätta framåt. Gud har inte kommit för att döda eller förstöra utan för att döma, förbanna, tukta och frälsa. Fram till dess att hans sextusenåriga förvaltningsplan når sitt slut – och han uppenbarar utfallet för varje kategori av människor – kommer målet med Guds verk på jorden att vara frälsning; dess enda syfte är att i grunden fullända dem som älskar honom och föra in dem i underkastelse under hans herravälde. Oavsett hur Gud frälser människor sker alltsamman genom att han får dem att göra sig fria från sin gamla sataniska natur; det

---

vill säga, han räddar dem genom att få dem att söka livet. Om de inte gör det, kommer det inte att finnas något sätt för dem att ta emot Guds frälsning. Frälsningen är Guds eget verk, och att söka efter liv är något som människan måste åta sig för att kunna ta emot frälsningen. I människans ögon är frälsning lika med Guds kärlek, och Guds kärlek kan inte vara tuktan, dom och förbannelser; frälsning måste rymma kärlek, medkänsla och dessutom trösterika ord och gränslösa välsignelser. Folk tror att när Gud frälser människor så gör han det genom att beröra dem med sina välsignelser och sin nåd så att de kan ge sitt hjärta till Gud. Han frälser alltså människor genom att röra vid dem. Den sortens frälsning innebär att man ingår ett avtal. Inte förrän Gud lovar människorna hundrafalt tillbaka underkastar de sig hans namn och strävar efter att för hans skull göra det som är gott och förhårliga honom. Det är inte vad Gud har tänkt sig för människan. Gud har kommit för att verka på jorden för att rädda den fördärvade mänskligheten; det är absolut sant. Om det inte vore så, skulle han definitivt inte ha kommit för att utföra sitt verk personligen. Förr innefattade hans frälsningsmetod att han visade den största kärlek och medkänsla, i så hög grad att han gav sitt allt till Satan i utbyte mot hela mänskligheten. Vår tid är inte alls som gångna tider: Den frälsning som skänks er i dag äger rum i de sista dagarna, samtidigt som alla klassificeras efter sin sort; de medel som används för er frälsning är inte kärlek eller medkänsla utan tuktan och dom så att människan ska bli mer grundligt frälst. Det enda ni får ta emot är följaktligen tuktan, dom och obarmhärtiga slag, men ni ska veta att det inte finns ett uns av bestraffning i dessa hjärtlösa slag. Oavsett hur stränga mina ord må vara, så är det enda som drabbar er några få ord som ni kanske uppfattar som extremt hjärtlösa, och oavsett hur arg jag må vara är det fortfarande ord av undervisning som regnar över er och jag har inte för avsikt att skada eller döda er. Är inte allt detta fakta? Ni ska veta att idag syftar allt till er frälsning, oavsett om det handlar om rättfärdigt dömande eller hjärtlös förädling och tuktan. Oavsett om var och en idag klassificeras efter sitt slag eller människans kategorier blottläggs, så är syftet med alla Guds ord och allt han gör att rädda dem som verkligen älskar honom. Den rättfärdiga domen syftar till att luttra människan, och den hjärtlösa förädlingen syftar till att rena henne; de stränga orden och tuktan syftar båda till att luttra henne och sker för frälsningens skull. Dagens frälsningsmetod skiljer sig följaktligen från gångna tiders. I dag bringas ni frälsning genom rättfärdigt dömande och det är ett bra redskap för att klassificera var och en av er

---

efter sitt slag. Obarmhärtig tuktan tjänar dessutom som er största frälsning – och vad har ni att säga när ni står inför denna tuktan och dom? Har ni inte alltid åtnjutit frälsning, från början till slut? Ni har sett Gud i köttet och insett hans allmakt och visdom; därtill har ni gång på gång upplevt slag och fostran. Men har ni inte också mottagit enastående nåd? Är ni inte mer välsignade än alla andra? Den nåd ni erfarit är till och med rikligare än den härlighet och de rikedomar som Salomo njöt av! Tänk efter: Skulle era dagar ha kunnat vara så länge om jag inte hade kommit i avsikt att frälsa er utan för att fördöma och straffa er? Skulle ni syndfulla varelser av kött och blod ha kunnat överleva till idag? Om mitt mål bara hade varit att straffa er, varför skulle jag då ha blivit kött och gett mig in på ett så stort projekt? Skulle jag inte ha kunnat straffa er dödliga varelser bara genom att säga ett enda ord? Hade jag fortfarande varit tvungen att förgöra er efter att avsiktligt ha fördömt er? Tror ni fortfarande inte på dessa mina ord? Hade jag kunnat rädda människan enbart genom kärlek och medlidande? Eller hade jag kunnat använda enbart korsfästelsen för att frälsa människan? Bidrar inte mitt rättfärdiga sinnelag ytterligare till att göra människan fullständigt lydig? Är inte det mer i stånd att frälsa människan helt och hållet?

Mina ord må vara stränga men alla sägs för människans frälsnings skull, eftersom jag bara talar ord och inte straffar människans kött. De här orden får människan att leva i ljuset, att inse att ljuset existerar, att inse att ljuset är dyrbart och att verkligen inse hur gynnsamma dessa ord är för dem liksom att inse att Gud är frälsning. Jag har yttrat många ord av tuktan och dom, men jag har inte låtit er drabbas av det som orden står för. Jag har kommit för att utföra mitt verk och tala mina ord, och mina ord må vara hårda men de är domsord över ert fördärv och er upproriskhet. Mitt syfte med detta är och förblir att rädda människan från Satans domän; jag använder mina ord för att rädda henne. Mitt syfte är inte att skada människan med mina ord. Mina ord är stränga för att mitt verk ska ge resultat. Endast genom detta verk kan människan lära känna sig själv och göra sig fri från sitt upproriska sinnelag. Det viktigaste med ordens verk är att göra det möjligt för människor att omsätta sanningen i praktisk handling när de förstått den, förändra sitt sinnelag och få kunskap om sig själva och om Guds verk. Verket måste utföras med talade ord för att möjliggöra kommunikationen mellan Gud och människa, och endast ord kan förklara sanningen. Att arbeta på det viset är bästa sättet att erövra människan; ingen annan metod än det talade ordet kan ge människan en klarare

---

förståelse av sanningen och Guds verk. I det sista stadiet av sitt verk talar Gud således till människan i syfte att uppenbara för henne alla de sanningar och hemligheter som hon ännu inte förstår och låta henne ta emot den sanna vägen och livet från Gud och därigenom göra hans vilja. Syftet med Guds verk i människan är att göra det möjligt för henne att uppfylla hans vilja och det sker för att hon ska bli frälst. Under den tid då Gud frälser människan utför han därför inte verket med att straffa henne. Medan Gud skänker människan frälsning straffar han inte ondska eller belönar godhet, och inte heller uppenbarar han slutmålet för de olika kategorierna av människor. Det är först när det sista stadiet av hans verk är fullbordat som han utför arbetet med att straffa ondska och belöna godhet, och först då kommer han att avslöja vad slutet blir för alla olika sorters människor. De som straffas kommer att vara dessa som är bokstavligen omöjliga att rädda, medan de som räddas kommer att vara de som har vunnit Guds frälsning under tiden för hans frälsning av människan. Medan Guds frälsningsverk pågår kommer varje människa som kan bli frälst att bli frälst så långt som möjligt, och ingen av dem kommer att förkastas, för syftet med Guds verk är att rädda människan. Alla dessa som är oförmögna att förändra sitt sinnelag under den tid då Gud frälser människan – liksom alla dessa som är oförmögna att underkasta sig Gud helt och hållet – kommer att bli föremål för straff. Detta stadium av verket – ordens verk – kommer att uppenbara för människorna alla de möjligheter och hemligheter som de inte förstår, så att de kan förstå Guds vilja och vad Gud kräver av dem, och så att de kan ha de förutsättningar som krävs för att omsätta Guds ord i handling och förändra sitt sinnelag. Gud utför sitt verk enbart med hjälp av ord och straffar inte folk för att de är lite upproriska; nu är nämligen frälsningsverkets tid. Om alla som agerar upproriskt straffades skulle ingen ha möjlighet att bli frälst; alla skulle straffas och falla ner i Hades. Syftet med att döma människorna med ord är att låta dem lära känna sig själva och underkasta sig Gud, inte att straffa dem med denna dom. Under den tid då ordens verk pågår kommer många människor att blotta sin upproriskhet och sitt trots liksom sin olydnad mot den inkarnerade Guden. Likväl kommer Gud inte att straffa alla dessa människor, utan han kommer bara att kasta bort dem som är alltigenom fördärvade och inte kan räddas. Han kommer att överlämna deras kött till Satan och, i några få fall, göra slut på deras kött. De som återstår kommer att fortsätta att följa och uppleva hur de blir åtgärdade och beskurna. Om dessa människor, medan de följer, fortfarande inte kan

---

acceptera att bli åtgärdade och beskurna utan blir mer och mer degenererade, kommer de att ha förlorat sin möjlighet till frälsning. Varje människa som har accepterat att erövrats av ord kommer att ha rikliga tillfällen att bli frälst; Guds frälsning av var och en av dessa människor kommer att visa hans oerhörda mildhet. De kommer med andra ord att visas den största tolerans. Så länge människor vänder tillbaka från den felaktiga vägen, och så länge de kan ångra sig, kommer Gud att ge dem möjligheter att vinna hans frälsning. Första gången människor gör uppror mot Gud har han ingen åstundan att döda dem, utan tvärtom gör han allt han kan för att rädda dem. Om någon verkligen inte har något utrymme för frälsning kommer Gud att förkasta honom. Skälet till att Gud dröjer med att straffa vissa människor är att han önskar rädda alla som kan räddas. Han dömer, upplyser och vägleder människor enbart med ord och använder inte en spira för att slå ihjäl dem. Syftet och meningen med verkets sista stadium är att skänka människor frälsning med hjälp av ord.

Hur kan människan som har begränsat Gud i sina uppfattningar få Guds uppenbarelser?

Guds verk fortsätter att framskrida, och fastän syftet med hans verk är oföränderligt, förändras hela tiden de sätt han verkar på, och därmed också de som följer Gud. Ju mer Guds verk, desto mer grundligt kommer människan att känna Gud, och människans sinnelag förändras därmed tillsammans med hans verk. Men det är på grund av att Guds verk ständigt förändras som de som inte känner till den Helige Andes verk och de befängda personer som inte känner sanningen har blivit motståndare till Gud. Guds verk överensstämmer aldrig med människans föreställningar, för hans verk är alltid nytt och aldrig gammalt. Han upprepar aldrig ett gammalt verk utan skyndar snarare vidare med verk som aldrig tidigare utförts. Eftersom Gud inte upprepar sitt verk och människan undantagslöst bedömer Guds verk av idag utifrån hans verk i det förflutna, är det ytterst svårt för Gud att utföra varje steg i den nya tidsålderns verk. Människan lägger ut alltför många hinder! Människans tänkande är alltför inskränkt! Ingen människa känner Guds verk, men alla definierar de sådant verk. Långt från Gud förlorar människan liv, sanning och Guds välsignelser, men människan accepterar varken liv eller sanning, än mindre de större välsignelser som Gud skänker till mänskligheten. Alla människor vill vinna Gud men kan ändå inte tolerera några förändringar i Guds verk. De som inte accepterar Guds nya verk tror att Gud är oföränderlig, och att Guds verk för alltid står stilla. Enligt deras övertygelse är allt som behövs för att få evig frälsning från Gud att hålla lagen, och så länge de ångrar sig och bekänner sina synder kommer Guds hjärta alltid att vara tillfredsställt. De är av åsikten att Gud bara kan vara Guden enligt lagen och Guden som spikades fast på korset för människan; de anser också att Gud inte borde och inte kan gå utöver Bibeln. Det är just dessa åsikter som har fjättrat dem ordentligt vid den gamla lagen och hållit dem fångna genom hårda regler. Ännu fler anser att oavsett vilket nytt verk Gud utför, måste det styrkas av profetior, och att i varje skede av ett sådant verk måste också alla de som följer honom med ett sant hjärta få se uppenbarelser, annars kan inte detta verk komma från Gud. Det är redan svårt för människan att lära känna Gud. När detta läggs till människans absurda hjärta och hennes upproriska natur, självhärlighet och inbilskhet, då är det desto svårare för människan att acceptera Guds nya verk. Människan varken studerar Guds nya verk med omsorg eller accepterar det med ödmjukhet; människan

---

antar istället en föraktfull attityd och inväntar Guds uppenbarelser och vägledning. Är inte detta beteendet hos en människa som gör uppror mot och motsätter sig Gud? Hur kan sådana personer få Guds godkännande?

På den tiden förkunnade Jesus att Jehovas verk hade passerat under Nådens Tidsålder, liksom jag i dag säger att Jesu verk har passerat. Om bara Lagens Tidsålder hade funnits, och inte Nådens Tidsålder, hade Jesus inte kunnat korsfästas och inte kunnat friköpa hela mänskligheten; om bara Lagens Tidsålder hade existerat, skulle mänskligheten verkligen ha kunnat utvecklas fram till denna dag? Historien går framåt; är inte historia Guds verks naturlag? Är inte detta en skildring av hans förvaltning av människan inom hela universum? Historien utvecklas framåt, och det gör även Guds verk, och Guds vilja förändras ständigt. Det skulle vara opraktiskt för Gud att upprätthålla ett enda skede av ett verk under sex tusen år, för alla människor vet att han alltid är ny och aldrig gammal. Han skulle omöjligen kunna fortsätta att upprätthålla ett verk som liknar korsfästelsen, och en gång, två gånger, tre gånger ... spikas fast på korset. Detta är en absurd människas uppfattning. Gud upprätthåller inte samma verk, och hans verk förändras hela tiden och är alltid nytt, liksom jag dagligen säger nya ord till er och utför nya verk. Detta är det verk jag utför; nyckeln till det ligger i orden "nytt" och "underbart". "Gud är oföränderlig, och Gud kommer alltid att vara Gud"; detta talesätt är verkligen sant. Guds väsen förändras inte, Gud är alltid Gud, och han skulle aldrig kunna bli Satan, men det bevisar inte att hans verk är så beständigt och oföränderligt som hans väsen. Du förkunnar att Gud är sådan, men hur kan du då förklara att Gud alltid är ny och aldrig gammal? Guds verk sprider kontinuerligt ut sig och förändras ständigt, och Guds vilja visar sig ständigt och kommer till människans kännedom. Vartefter människan upplever Guds verk, förändras hela tiden hennes sinnelag, och hennes kunskap förändras hela tiden. Varifrån kommer då denna förändring? Är det inte från Guds ständigt föränderliga verk? Om människans sinnelag kan förändras, varför kan inte människan låta även mitt verk och mina ord ständigt förändras? Måste jag underkasta mig människans begränsningar? Är det inte så att du nu bara tillgriper ordklyveri?

Efter sin uppståndelse uppenbarade sig Jesus för sina lärjungar och sade: "Jag sänder min Faders löfte till er, men dröj kvar i staden Jerusalem tills ni har blivit rustade med kraft från ovan." Vet du hur dessa ord förklaras? Är du nu rustad med hans

---

kraft? Har du nu förstått vad det är som kallas kraft? Jesus förkunnade att sanningens Ande skulle skänkas till människan i de sista dagarna. De sista dagarna är här nu; förstår du hur sanningens ande uttrycker ord? Var framträder och verkar sanningens ande? I profeten Jesajas profetiska bok nämndes aldrig att ett barn med namnet Jesus skulle födas på Nya testamentets tid; det stod bara att en pojke skulle födas med namnet Immanuel skulle födas. Varför angav Jesaja inte namnet Jesus? Detta namn förekommer inte någonstans i Gamla testamentet, så varför tror du fortfarande på Jesus? Du såg väl inte Jesus med dina egna ögon innan du kom till tro på honom, eller hur? Eller började du tro när du fick en uppenbarelse? Skulle Gud verkligen visa dig en sådan nåd? Och skänka en sådan stor välsignelse till dig? På vilken grund tror du på Jesus? Varför tror du då inte att Gud har blivit kött denna dag? Varför säger du att det faktum att Guds inte har gett dig en uppenbarelse bevisar att han inte har blivit kött? Måste Gud säga till människan innan han påbörjar sitt verk? Måste han först få människans godkännande? Jesaja tillkännagav endast att ett manligt spädbarn skulle födas i en krubba, men profeterade aldrig att Maria skulle föda Jesus. Varför tror du då på Jesus som Maria födde? Din tro är väl inte osäker och förvirrad tro! Vissa säger att Guds namn inte ändras, men varför blev då Jehovas namn Jesus? Det profeterades om Messias ankomst, så varför kom då en människa vid namn Jesus? Varför ändrades Guds namn? Utfördes inte sådant verk för länge sedan? Kan inte Gud utföra ett nytt verk i dag? Gårdagens verk kan ändras, och Jesu verk kan följa upp Jehovas verk. Kan då inte Jesu verk efterträdas av ett annat verk? Om Jehovas namn kan ändras till Jesus, kan då inte Jesu namn också ändras? Det är inte ovanligt, och folk tänker så^[a] enbart på grund av sin enfald. Gud kommer alltid att vara Gud. Oavsett förändringar av hans verk och hans namn, förblir hans sinnelag och vishet för evigt oförändrade. Om du tror att Gud endast kan åkallas med Jesu namn, då vet du för lite. Vågar du hävda att Guds namn för alltid är Jesus, att Gud alltid och för evigt kommer att använda namnet Jesus, och att detta aldrig kommer att förändras? Vågar du påstå med säkerhet att det är Jesu namn som avslutade Lagens Tidsålder och som dessutom avslutar den sista tidsåldern? Vem kan säga att Jesu nåd kan avsluta en tidsålder? Om du nu inte tydligt kan veta dessa sanningar, kommer du inte bara vara oförmögen att predika evangeliet, utan du kommer inte ens själv att kunna förbli stående. När den dagen kommer då du löser alla problem med de där religiösa människorna och motbevisar alla deras villfarelser, då

---

skall det vara beviset på att du är absolut säker på detta stadium av verket och inte har minsta tvivel. Om du inte kan motbevisa deras villfarelser, då kommer de att sätta dit dig och förtala dig. Är inte detta skamligt?

På den tiden läste alla judar i Gamla testamentet och kände till Jesajas profetia om att ett manligt spädbarn skulle födas i en krubba. Med denna kunskap, varför förföljde de ändå Jesus? Är det inte på grund av deras upproriska natur och okunskap om den Helige Andes verk? På den tiden trodde fariseerna att Jesu verk var olikt vad de visste om det förutsagda manliga spädbarnet; människan av idag avvisar Gud eftersom den inkarnerade Gudens verk inte rättar sig efter Bibeln. Är inte innehållet i deras upproriskhet mot Gud ett och detsamma? Kan du vara sådan att du utan frågor accepterar allt verk av den Helige Ande? Om det är den Helige Andes verk, så är det rätt ström. Du bör acceptera det utan minsta tvivel, snarare än att välja och vraka vad du vill acceptera. Om du får någon kunskap från Gud och utövar viss försiktighet mot honom, är inte det en verkligt obefogad handling? Vad du bör göra är att acceptera, utan behov av ytterligare belägg från Bibeln, varje verk så länge som det tillhör den Helige Ande, för du tror på Gud för att följa Gud, inte för att utreda honom. Du skall inte söka efter ytterligare bevis för att jag skall visa att jag är din Gud. Istället borde du urskilja huruvida jag är till nytta för dig; det är nyckeln. Inte ens om du har funnit en hel del obestridliga bevis i Bibeln, kan det helt och fullt föra dig inför mig. Du är en som lever inom ramarna för Bibeln och inte inför mig; Bibeln kan inte hjälpa dig känna mig, och den kan inte heller fördjupa din kärlek till mig. Trots att Bibeln förutsade att ett manligt spädbarn skulle födas, kunde ingen fatta vem profetian skulle passa in på, för människan kände inte till Guds verk, och det är det som gjorde att fariseerna tog ställning mot Jesus. Vissa vet att mitt verk är i människans intresse, ändå fortsätter de att tro att Jesus och jag är två helt separata varelser som är ömsesidigt oförenliga. Vid den tiden talade Jesus endast med sina lärjungar i en serie predikningar under Nådens Tidsålder, såsom hur man praktiserar, hur man samlar ihop, hur man ber i bön, hur man behandlar andra, och så vidare. Det verk som han utförde var Nådens Tidsålders verk, och han utlade bara hur lärjungarna och de som följde borde utöva. Han utförde bara det verk som hör till Nådens Tidsålder och inget av den sista dagarnas. När Jehova under Lagens Tidsålder stadfäste Gamla testamentets lag, varför utförde han då inte Nådens Tidsålders verk? Varför klargjorde han inte på förhand det verk som hör till

---

Nådens Tidsålder? Skulle inte det ha varit till nytta för människans acceptans? Han förutsade att ett manligt spädbarn skulle födas och komma till makten, men han utförde inte Nådens Tidsålders verk i förväg. Guds verk under varje tidsålder har tydliga gränser; han utför endast den aktuella tidsålders verk och han utför aldrig nästa stadium av ett verk i förväg. Endast på detta sätt kan hans företrädande verk för varje tidsålder lyftas fram. Jesus hade bara talat om den sista dagarnas tecken, om hur man är tålmodig och hur man blir räddad, hur man ångrar sig och bekänner, liksom hur man tar upp korset och utstår lidande. Han talade aldrig om vad människan i de sista dagarna bör träda in i eller hur man skall försöka tillfredsställa Guds vilja. Som sådan, skulle det inte vara en felaktig handling att söka i Bibeln efter Guds verk i de sista dagarna? Vad kan du urskilja när du bara håller Bibeln i dina händer? Var en tolkare av Bibeln eller en förkunnare; vem kan på förhand känna till dagens verk?

”Den som har ett öra, låt honom höra vad Anden säger till församlingarna.” Har ni nu hört den Helige Andes ord? Guds ord har kommit över er. Lyssnar ni på dem? Gud utför ordets verk i de sista dagarna, och sådana ord tillhör den Helige Ande, ty Gud är den Helige Ande och kan också bli kött; därför är den Helige Andes ord, som tidigare omtalades, den inkarnerade Gudens ord av idag. Det finns många absurda människor som tror att den Helige Andes ord borde komma ned från himlen till människans öron. En person som tänker på det sättet känner inte till Guds verk. Den Helige Andes yttranden är sannerligen de som uttalas av Gud som blivit kött. Den Helige Ande kan inte tala direkt till människan, och Jehova talade inte direkt till folket, inte ens under Lagens Tidsålder. Vore det inte mycket mindre sannolikt att han skulle göra det under dagens tidsålder? För att Gud skall framföra sina yttranden för att utföra verk, måste han bli kött, annars kan inte hans verk åstadkomma hans mål. De som förnekar Gud som blivit kött är de som inte känner Anden eller de principer utifrån vilka Gud verkar. De som tror att det nu är den Helige Andes tidsålder men inte accepterar hans nya verk, är de som lever med en vag tro. Sådana slags människor skall aldrig få den Helige Andes verk. De som bara vill att den Helige Ande skall tala direkt och utföra sitt verk, men som inte accepterar den inkarnerade Gudens ord eller verk, kommer aldrig att kunna ta steget in i den nya tidsåldern eller få fullständig frälsning från Gud!

Fotnoter:

a. Den ursprungliga texten lyder ”vilket är”.

Endast de som känner Gud och hans verk kan behaga Gud

Den inkarnerade Gudens verk inkluderar två delar. Den första gången blev han kött, folk trodde inte på honom och kände honom inte, och de spikade fast Jesus på korset. Den andra gången trodde inte folk heller på honom, än mindre lärde de känna honom, och än en gång spikade de upp Kristus på korset. Är människan inte Guds fiende? Om människan inte känner honom, hur skulle hon då kunna vara Guds förtrogna? Och hur skulle hon kunna vara kvalificerad att vittna om Gud? Är inte alla anspråk på att älska Gud, tjäna Gud, lovprisa Gud, bedrägliga lögner? Om du ägnar ditt liv åt dessa orealistiska, opraktiska ting, arbetar du då inte till ingen nytta? Hur skulle du kunna vara Guds förtrogna när du inte ens vet vem Gud är? Är en sådan strävan inte vag och abstrakt? Är den inte bedräglig? Hur kan någon bli Guds förtrogna? Vad är den praktiska betydelsen av att vara en av Guds förtrogna? Kan du vara en av Guds Andes förtrogna? Kan du se hur stor och upphöjd Anden är? Att vara en osynlig, ogripbar Guds förtrogna – är inte det vagt och abstrakt? Vad är den praktiska betydelsen av en sådan strävan? Är inte allt bedrägliga lögner? Det du strävar efter är att bli Guds förtrogna, men faktum är att du är Satans knähund, för du känner inte Gud och du följer den icke existerande ”Guden av alla ting” som är osynlig, ogripbar och uppbyggd av dina egna begrepp. Allmänt talat är en sådan ”Gud” Satan och praktiskt talat är det du själv. Du försöker bli din egen förtrogna men säger ändå att du försöker vara Guds förtrogna – är inte det hädelse? Vad har en sådan strävan för värde? Om Guds Ande inte blir kött, då är Guds väsen inte mer än en osynlig, ogripbar Ande av liv, formlös och amorf, av det icke materiella slaget, oåtkomlig och obegriplig för människan. Hur skulle människan kunna vara den förtrogna till en icke fysisk, förunderlig, obegriplig Ande som denna? Är det inte ett skämt? Sådant absurt resonemang är ogiltigt och opraktiskt. Den skapade människan är av ett till sin natur annat slag än Guds Ande, så hur skulle de två kunna vara varandras förtrogna? Om Guds Ande inte förverkligades i köttet, om Gud inte blev kött och ödmjukade sig genom att bli en skapelse, då skulle den skapade människan vara både okvalificerad och oförmögen att vara hans förtrogna, och förutom de gudfruktiga troende som kanske har chansen att vara Guds förtrogna efter att deras själar har kommit in i himlen, skulle de flesta människor vara oförmögna att bli Guds Andes förtrogna. Och om människan önskar bli Guds förtrogna i himlen under den

---

inkarnerade Gudens vägledning, är hon då inte en häpnadsväckande dåraktig icke-människa? Människan strävar helt enkelt efter "trofasthet" mot en osynlig Gud, och lägger inte minsta vikt vid den Gud som går att se, för det är så enkelt att följa en osynlig Gud – människan kan göra det på vilket sätt som helst. Men strävan efter den synliga Guden är inte enkel. Människan som söker en otydlig Gud är totalt oförmögen att vinna Gud, eftersom alla ting som är otydliga och abstrakta är det människor som föreställer och de är oförmögna att vinnas av människan. Om den Gud som kom bland er var en ädel och upphöjd Gud som inte var tillgänglig för er, hur kunde ni då förstå hans vilja? Och hur kunde ni känna och förstå honom? Om han bara gjorde sitt verk och inte hade någon normal kontakt med människan, eller inte var fylld av någon normal mänsklighet och var otillgänglig för vanliga dödliga, då, även om han gjorde mycket verk för er men ni inte hade någon kontakt med honom, och var oförmögna att se honom, hur kunde ni känna honom? Om det inte var för detta kött fyllt av normal mänsklighet, skulle människan inte kunna känna Gud; det är enbart tack vare Guds inkarnation som människan är kvalificerad att vara denna Gud i köttets förtrogna. Människan blir Guds förtrogna eftersom människan kommer i kontakt med honom, eftersom människan lever tillsammans med honom och är i sällskap med honom och därmed gradvis lär känna honom. Om det inte vore så, skulle då inte människans strävan vara förgäves? Det vill säga, det är inte enbart tack vare Guds verk som människan kan vara Guds förtrogna, utan också tack vare den inkarnerade Gudens verklighet och normalitet. Det är enbart tack vare att Gud blir kött som människan får chansen att utföra sin plikt och chansen att tillbedja den sanna Guden. Är inte det här den mest verkliga och praktiska sanningen? Önskar du nu fortfarande att du ska bli Guds förtrogna i himlen? Det är bara när Gud ödmjucar sig till en viss punkt, det vill säga bara när Gud blir kött, som människan kan bli hans förtrogna och förtroliga vän. Gud är av Anden: Hur är människan kvalificerad att bli en förtrogen till denna Ande, som är upphöjd och ofattbar? Det är bara när Guds Ande stiger ner i köttet, och blir en varelse med samma utsida som människan, som människan kan förstå hans vilja och faktiskt vinnas av honom. Han talar och verkar i köttet, delar människans glädjeämnen, sorger och vedermödor, lever i samma värld som människan, skyddar människan och vägleder henne, och genom detta renar han människan och låter människan vinna hans frälsning och hans välsignelse. När människan har vunnit dessa ting förstår hon verkligen Guds vilja och först då kan

---

hon bli Guds förtrogna. Endast det här är praktiskt. Om Gud vore osynlig och ogripbar för människan, hur skulle människan då kunna vara hans förtrogna? Är inte detta tomma dogmer?

Många människor som trott på Gud till i dag strävar fortfarande efter något som är vagt och abstrakt. De har inte grepp om verkligheten bakom Guds verk i dag och lever fortfarande bland bokstäver och dogmer. Dessutom har de flesta fortfarande inte kommit in i verkligheten bakom nya fraser som den "nya generationen av dem som älskar Gud", "Guds förtrogna", "idealet och modellen i kärlek till Gud", "Petrus stil"; i stället är deras strävan fortfarande vag och abstrakt, de famlar fortfarande runt i dogmer och de har ingen förståelse för dessa ords verklighet. När Guds Ande blir kött kan du se och röra vid hans verk i köttet. Men om du fortfarande är oförmögen att bli hans förtrogna, om du fortfarande är ur stånd att bli hans förtrogna, hur skulle du då kunna bli Guds Andes förtrogna? Om du inte känner dagens Gud, hur kan du då bli en i den nya generationen av dem som älskar Gud? Är inte dessa de tomma bokstäverna och dogmerna? Kan du se Anden och förstå hans vilja? Är dessa inte tomma ord? Det är inte nog att du bara säger dessa fraser eller termer, och inte heller kan du göra Gud belåten enbart genom beslutsamhet. Du är nöjd med att enbart tala dessa ord, och du gör det för att tillfredsställa dina egna begär, för att tillfredsställa dina egna orealistiska ideal samt för att tillfredsställa dina egna föreställningar och ditt eget tänkande. Om du inte känner dagens Gud kommer du, oberoende av vad du gör, inte att kunna tillfredsställa Guds hjärtas begär. Vad innebär det att vara en Guds förtrogna? Förstår du fortfarande inte det? Eftersom Guds förtrogna är en människa är Gud också människa, det vill säga att Gud har blivit kött, har blivit människa. Bara de som är av samma slag kan kalla varandra förtrogna, först då kan de betraktas som förtrogna. Om Gud var av Anden, hur kunde då den skapade människan bli hans förtrogna?

Din tro på Gud, din strävan efter sanning och till och med sättet du uppför dig på bör alla vara baserade på verklighet: Allt du gör bör vara praktiskt och du bör inte sträva efter sådana illusoriska, nyckfulla ting. Det finns inget värde i att uppträda på det här sättet och dessutom inget värde i ett sådant liv. Eftersom din strävan och ditt liv inte tillbringas bland något annat än oärlighet och svek, och du inte strävar efter ting som har värde och betydelse, vinner du inget annat än absurda resonemang och dogmer som inte är av sanningen. Sådana ting har ingen relation till betydelsen och värdet av din

---

existens, och kan endast föra dig till en intetsägande värld. På det här sättet kommer hela ditt liv att sakna värde eller betydelse – och om du inte strävar efter ett liv av betydelse kan du leva hundra år och allt skulle vara till ingen nytta. Hur kan det kallas ett människoliv? Är det inte snarare ett djurs liv? Likaså, om ni försöker följa vägen för tro på Gud, men inte gör några försök att sträva efter den Gud som går att se, utan i stället tillber en osynlig och obegriplig Gud, är då inte en sådan strävan än mer fruktlös? I slutändan kommer din strävan att bli en hög av ruiner. Till vilken fördel är en sådan strävan för dig? Det största problemet med människan är att hon bara älskar ting som hon inte kan se eller röra vid, ting som är i högsta grad mystiska och förunderliga, och som är omöjliga för människan att föreställa sig och ouppnåeliga för vanliga dödliga. Ju mer orealistiska dessa ting är, desto mer analyseras de av människan, som till och med strävar efter dem, utan att tänka på något annat, och försöker vinna dem. Ju mer orealistiska de är, desto noggrannare rannsakar och analyserar människan dem, och går till och med så långt att hon gör sina egna uttömmande idéer om dem. Ju mer realistiska saker och ting är, däremot, desto lättare avfärdar människan dem; hon ser helt enkelt ner på dem och visar till och med förakt mot dem. Är inte det här precis er attityd gentemot det realistiska verk jag gör i dag? Ju mer realistiska sådana saker och ting är, desto mer fördomsfulla är ni mot dem. Ni undvarar ingen tid för att undersöka dem utan ignorerar dem bara; ni ser ner på dessa realistiska, låga krav och hyser till och med flera föreställningar om denna Gud som är i högsta grad verklig, och är helt enkelt oförmögna att acceptera att han är verklig och normal. Tror du på så sätt inte mitt i oklarhet? Du har en orubblig tro på förflutna tiders vaga Gud och inget intresse för dagens verkliga Gud. Beror inte detta på att gårdagens Gud och dagens Gud är från två olika eror? Beror det inte också på att gårdagens Gud är himlens upphöjda Gud, medan dagens Gud är en pytteliten man på jorden? Är det inte, dessutom, för att den Gud som tillbes av människan är det som skapats av hennes uppfattningar, medan dagens Gud är ett verkligt kött skapat på jorden? När allt är sagt och gjort, är det inte för att dagens Gud är för verklig som människan inte strävar efter honom? För det som dagens Gud kräver av människan är just det som människan är mest ovillig att göra, och som får henne att skämmas. Gör inte detta saker och ting svåra för människan? Blottlägger inte detta hennes ärr? På det här sättet blir många av dem som inte följer verkligheten den inkarnerade Gudens fiender, antikrister. Är inte det här ett uppenbart faktum? Tidigare,

---

när Gud ännu inte hade blivit kött, kan du ha varit en religiös figur eller en gudfruktig troende. När Gud sedan blev kött blev många sådana gudfruktiga troende oavsiktligt antikrist. Vet du vad som pågår här? I din tro på Gud koncentrerar du dig inte på verkligheten och strävar du inte efter sanningen, utan i stället hänger du upp dig på lögnen – är inte detta den tydligaste källan till din fiendskap gentemot den inkarnerade Guden? Den inkarnerade Guden kallas Kristus, så är då inte alla som inte tror på den inkarnerade Guden antikrist? Och är då den du tror på och älskar verkligen denna Gud i köttet? Är det verkligen denna levande Gud som andas som är mest realistisk och enastående normal? Exakt vad är det som är målet med din strävan? Finns det i himlen eller på jorden? Är det en uppfattning eller är det sanningen? Är det Gud eller är det någon övernaturlig varelse? Faktum är att sanningen är den verkligaste av livets aforismer, och den högsta av sådana aforismer bland hela mänskligheten. Eftersom det är kravet som Gud ställer på människan, och verket som görs av Gud personligen, kallas det livets aforism. Det är inte en aforism som är sammanfattad från något och det är inte heller ett berömt citat från någon stor figur, i stället är det yttrandet till mänskligheten från himmelens och jordens och alltings Herre, och inte några ord sammanfattade av människan, utan Guds inneboende liv. Och därmed kallas det för den högsta av livets alla aforismer. Människans strävan efter att omsätta sanningen i praktiken är utförandet av hennes plikt, det vill säga att uppfylla Guds krav. I detta kravs väsen ligger den sannaste av alla sanningar, snarare än tomma dogmer som ingen människa kan leva upp till. Om din strävan inte är något annat än dogmer och inte innehåller någon sanning, gör du då inte uppror mot sanningen? Är du inte någon som attackerar sanningen? Hur skulle en sådan person sträva efter att älska Gud? Människor som saknar verklighet är de som förråder sanningen och de är alla till sin natur upproriska!

Oberoende av hur du strävar måste du, framför allt, förstå verket som Gud gör i dag och du måste förstå vikten av detta verk. Du måste förstå och veta vilket verk Gud gör när han kommer de sista dagarna, vilket sinnelag han för med sig och vad som kommer att göras fullkomligt i människan. Om du inte känner eller förstår verket som han har kommit för att göra i köttet, hur kan du då förstå hans vilja och hur kan du bli hans förtrogna? Faktum är att det inte är komplicerat att vara Guds förtrogna, men det är inte heller enkelt. Om människor kan förstå det ordentligt och omsätta det i praktiken, så blir det okomplicerat; om människor inte kan förstå det ordentligt blir det mycket

---

svårare, och dessutom är det lätt att deras strävan leder dem in i otydlighet. Om människan, i sin strävan efter Gud, inte har sin egen ställning att stå fast vid och inte vet vilken sanning hon bör hålla sig till, då innebär det att hon inte har någon grund, och då är det inte enkelt för henne att stå fast. I dag finns det så många som inte förstår sanningen, som inte kan skilja mellan gott och ont eller avgöra vad man ska älska eller hata. Sådana människor kan knappast stå fasta. Nyckeln till tron på Gud är att klara av att omsätta sanningen i praktiken, bry sig om Guds vilja, känna till Guds verk i människan när han kommer i köttet och principerna efter vilka han talar; följ inte den stora massan, och du måste ha principer för vad du ska ge dig in i och du måste hålla fast vid dem. Att hålla ett stadigt tag om de ting inom dig som är upplysta av Gud är till hjälp för dig. Om du inte gör det kommer du att svänga åt ena hållet i dag och åt det andra i morgon, och du kommer aldrig att vinna något verkligt. Att vara på det här viset är inte till någon fördel för ditt eget liv. De som inte förstår sanningen följer alltid andra: Om folk säger att det här är den Helige Andes verk säger du också att det är den Helige Andes verk; om folk säger att det är en ond andes verk blir du också tveksam, eller så säger även du att det är en ond andes verk. Du upprepar alltid andras ord och är oförmögen att själv särskilja något, och inte heller klarar du av att tänka själv. Det här är någon utan en ställning som är oförmögen att göra åtskillnad – en sådan person är en värdelös stackare! Du upprepar alltid andras ord: I dag sägs det att det här är den Helige Andes verk, men risken finns att någon en dag kommer att säga att det inte är den Helige Andes verk och inget annat än ett verk av människan – och ändå kan du inte avgöra detta och när du bevitnar att det sägs av andra säger du samma sak. Det är egentligen den Helige Andes verk, men du säger att det är människans verk; har du då inte blivit en av dem som hädar mot den Helige Andes verk? Har du i detta inte motsatt dig Gud eftersom du inte kan göra åtskillnad? Vem vet, en dag dyker det kanske upp någon dumbom som säger att ”det är en ond andes verk”, och när du hör dessa ord kommer du att stå som handlingsförlamad och än en gång bindas av andras ord. Varje gång någon rör upp tumult är du oförmögen att stå fast vid din position, och allt detta beror på att du inte besitter sanningen. Att tro på Gud och sträva efter kunskapen om Gud är ingen enkel sak. Det kan inte uppnås enbart genom att man samlas och lyssnar till predikan, och du kan inte göras fullkomlig av enbart passion. Du måste uppleva, och veta, och vara principfast i dina handlingar, och vinna den Helige Andes verk. När du

---

har fått erfarenheter kommer du att kunna särskilja mellan många ting – du kommer att kunna skilja mellan gott och ont, mellan rättfärdighet och ondska, mellan det som är av kött och blod och det som är av sanning. Du bör kunna skilja mellan alla dessa ting, och genom att göra det kommer du, oavsett omständigheterna, aldrig att vara vilse. Endast detta är din sanna mognad.

Att känna till Guds verk är ingen enkel sak. Du bör ha standarder och ett mål med din strävan, du bör veta hur man söker den sanna vägen och hur du ska mäta om det är den sanna vägen eller inte och om det är Guds verk eller inte. Vilken är den mest grundläggande principen när man söker den sanna vägen? Du måste se till om det är den Helige Andes verk eller inte, om dessa ord är ett uttryck för sanning eller inte, vem man vittnar för och vad det kan ge dig. Att skilja mellan den sanna vägen och den felaktiga vägen kräver flera aspekter av grundläggande kunskap, av vilka den mest grundläggande är att avgöra om det är den Helige Andes verk eller inte. För substansen i människans tro på Gud är tron på Guds Ande, och till och med hennes tro på den inkarnerade Guden beror på att detta kött är förkroppsligandet av Guds Ande, vilket innebär att en sådan tro fortfarande är tron på Anden. Det finns skillnader mellan Anden och köttet, men eftersom detta kött kommer från Anden, och är Ordet som blivit kött, är vad människan tror på fortfarande Guds inneboende väsen. Och när du särskiljer om det här är den sanna vägen eller inte måste du framför allt titta på om det är den Helige Andes verk eller inte, och efter det måste du titta på om det finns sanning på den här vägen eller inte. Denna sanning är den normala mänsklighetens sinnelag i livet, det vill säga det som krävdes av människan när Gud skapade henne i början, nämligen hela den normala mänskligheten (inklusive människans förstånd, insikt, vishet och grundläggande kunskap om att vara människa). Det betyder att det du behöver titta på är om denna väg kan föra in människan i ett liv av normal mänsklighet eller inte, om sanningen som man talar om krävs enligt den normala mänsklighetens verklighet, om denna sanning är praktisk och sann eller inte samt om detta är mest lägligt eller inte. Om det finns sanning, då kan den föra människan in i normala och verkliga erfarenheter; människan blir dessutom ännu mer normal, människans mänskliga förnuft blir ständigt mer komplett, människans liv i köttet och det andliga livet blir ständigt mer välordnat, och människans känslor blir ständigt mer normala. Det här är den andra principen. Det finns en annan princip, vilken är om människan har

---

eller inte har en ökande kunskap om Gud, om att uppleva sådant verk och sådan sanning kan eller inte kan väcka till liv en kärlek till Gud inom henne och föra henne allt närmare Gud. I detta kan man mäta om det är den sanna vägen eller inte. Det mest grundläggande är om denna väg är realistisk snarare än övernaturlig, och om den kan sörja för människans liv eller inte. Om den överensstämmer med dessa principer kan slutsatsen dras att denna väg är den sanna vägen. Jag säger inte dessa ord för att få er att acceptera andra vägar i era framtida upplevelser, och inte heller som en förutsägelse om att det kommer finnas ännu en ny tidsålders verk i framtiden. Jag säger dem så att ni kan vara säkra på att dagens väg är den sanna vägen, så att ni inte bara är till hälften övertygade i er tro på dagens verk och oförmögna att vinna insikt om den. Det finns till och med många som, trots att de är säkra, fortfarande förvirrat följer med; det finns ingen princip för sådan säkerhet och de måste elimineras förr eller senare. Till och med de som är särskilt entusiastiska i sitt efterföljande är tre delar säkra och fem delar osäkra, vilket visar att de inte har någon grund. Eftersom er kaliber är för låg och er grund är för ytlig har ni ingen förståelse för särskiljningsförmåga. Gud upprepar inte sitt verk, han gör inget verk som inte är realistiskt, han kräver inte för mycket av människan och han gör inget verk som går bortom människans förstånd. Allt verk han gör ligger inom det normala mänskliga förnufts räckvidd och överskrider inte gränsen för normal mänsklighets förnuft, och hans verk är i enlighet med människans normala krav. Om det är den Helige Andes verk blir människan ständigt mer normal och hans mänsklighet blir ständigt mer normal. Människan har en ökande kunskap om sitt satanska fördärvade sinnelag, och om människans väsen, och hon har en ständigt växande längtan efter sanningen. Det vill säga att människans liv växer och växer och människans fördärvade sinnelag blir förmöget till fler och fler förändringar – och allt detta är meningen med att Gud blir människans liv. Om en väg är oförmögen att avslöja dessa ting som är människans väsen, är oförmögen att förändra människans sinnelag och, dessutom, är oförmögen att föra henne inför Gud eller ge henne en sann förståelse för Gud, och till och med gör hennes mänsklighet ännu mer obetydlig och hennes förnuft ständigt mer onormalt, då kan denna väg inte vara den sanna vägen, och det kan vara en ond andes verk, eller den gamla vägen. Kort sagt kan den inte vara den Helige Andes nuvarande verk. Ni har trott på Gud i alla dessa år, och ändå har ni ingen som helst kunskap om principerna för att särskilja mellan den sanna vägen och den falska

---

vägen eller för att söka den sanna vägen. De flesta är inte ens intresserade av dessa frågor; de går helt enkelt dit majoriteten går och upprepar vad majoriteten säger. Hur kan detta vara någon som söker den sanna vägen? Och hur kan sådana människor hitta den sanna vägen? Om du förstår alla dessa nyckelprinciper, då kommer du inte att bli sviken, vad som än händer. I dag är det av kritisk vikt att människan kan göra åtskillnad, det här är vad som den normala mänskligheten bör besitta och vad människan måste besitta i sin erfarenhet. Om människan, än i dag, fortfarande inte särskiljer något i sitt följande, och hennes mänskliga förnuft fortfarande inte har växt, så är människan för dåraktig och hennes strävan är felaktig och avvikande. Det finns inte minsta särskiljningsförmåga i din strävan i dag, och även om det är sant, som du säger, att du har hittat den sanna vägen, har du vunnit den? Har du kunnat särskilja något? Vilken är den sanna vägens substans? På den sanna vägen har du inte vunnit den sanna vägen, du har inte vunnit någonting av sanningen, det vill säga du har inte uppnått det som Gud kräver av dig och följaktligen har ingenting av ditt fördärv förändrats. Om du fortsätter din strävan på det sättet kommer du att elimineras i slutändan. Eftersom du har följt den till den här dagen borde du vara säker på att vägen du har valt är rätt väg, och du borde inte längre tvivla. Många människor är alltid osäkra och slutar sträva efter sanningen på grund av småsaker. Det är sådana människor som inte har någon kunskap om Guds verk, det är de som följer Gud i förvirring. Människor som inte känner Guds verk är oförmögna att vara hans förtrogna eller att vittna om honom. Jag råder dem som bara söker välsignelse och bara strävar efter det som är vagt och abstrakt att sträva efter sanningen så snart som möjligt, så att deras liv kan få någon betydelse. Lura inte er själva längre!

Skillnaden mellan den inkarnerade Gudens verksamhet och människans plikt

Ni måste lära känna visionerna i Guds verk och förstå den allmänna inriktningen på hans verk. Det är att träda in på ett positivt sätt. När du väl behärskar visionernas sanning korrekt, kommer ditt inträde att vara tryggt; oavsett hur Guds verk förändras kommer du att förbli orubblig i ditt hjärta, ha en klar bild av visionerna och ha ett mål för ditt inträde och din strävan. På så sätt kommer all erfarenhet och kunskap inom dig att fördjupas och bli mer detaljerad. När du har fått grepp om det större sammanhanget i dess helhet, kommer du inte att drabbas av några förluster i livet, och du kommer inte heller att gå vilse. Om du inte lär känna dessa steg av verket kommer du att lida förluster i varje steg, och det kommer att ta dig mer än några få dagar att vända utvecklingen. Du kommer inte heller att kunna slå in på rätt spår ens på några veckor. Kommer inte det att orsaka fördröjningar? Det är mycket ni måste behärska i fråga om positivt inträde och trosutövning. Vad visionerna av Guds verk anbelangar, så måste ni förstå följande punkter: vikten av hans erövringsverk, den framtida vägen till fullkomning, vad som måste åstadkommas genom prövningar och vedermödor, vikten av dom och tuktan, principerna för den helige Andes verk, och principerna för fullkomning och erövring. Allt detta tillhör sanningen om visioner. Resten är verkets tre stadier under lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder samt framtida vittnesbörd. Även detta är sanningar om visioner, och det är vad som är mest grundläggande och mest avgörande. För närvarande är det så mycket som ni måste träda in i och praktisera, och nu är det mer mångbottnat och mer detaljerat. Om du inte har någon kunskap om dessa sanningar så visar det att du inte har trätt in än. Folks kunskap om sanningen är oftast alltför ytlig; de är oförmögna att omsätta vissa grundläggande sanningar i praktiken och vet inte hur de ska hantera ens triviala frågor. Anledningen till att människor inte kan praktisera sanningen är att deras sinnelag är upproriskt och att deras kunskap om dagens verk är alltför ytlig och ensidig. Därför är det ingen lätt uppgift för folk att bli fullkomnade. Du är alldeles för upprorisk och du behåller alltför mycket av ditt gamla jag; du är oförmögen att stå på sanningens sida och du kan inte omsätta ens de mest uppenbara sanningarna i praktiken. Sådana människor kan inte frälsas och det är dessa som inte har erövrats. Om ditt inträde saknar både detalj och målsättningar, kommer din tillväxt att gå långsamt. Om det inte finns den minsta verklighet i ditt inträde

---

kommer din strävan att vara förgäves. Om du inte är medveten om sanningens väsen kommer du att förbli oförändrad. Tillväxt i människans liv och förändringar i hennes sinnelag uppnås genom att hon träder in i verkligheten och dessutom träder in i detaljerade upplevelser. Om du har många detaljerade upplevelser under ditt inträde, och om du har mycket faktisk kunskap och faktiskt inträde, kommer ditt sinnelag snabbt att förändras. Även om du för närvarande inte är helt klar över trosutövningen, måste du åtminstone vara klar över Guds verks visioner. Om inte, kommer du inte att kunna träda in; inträde är omöjligt innan man har kunskap om sanningen. Endast om den helige Ande upplyser dig i din upplevelse kommer du att få en djupare förståelse av sanningen och ett djupare inträde. Ni måste lära känna Guds verk.

I begynnelsen, efter människans skapelse, var det israeliterna som utgjorde grundval för Guds verk. Hela Israel var basen för Jehovas arbete på jorden. Jehovas verk gick ut på att direkt leda och ledsaga människan genom att presentera lagarna så att människan kunde leva ett normalt liv och dyrka Jehova på ett normalt sätt på jorden. Under lagens tidsålder kunde människan varken se eller röra Gud. Eftersom allt han gjorde var att vägleda de första människorna som fördärvats av Satan, undervisa och ledsaga dem, innehöll hans ord endast lagar, bestämmelser och normer för människans uppträdande och försåg dem inte med livets sanningar. Israeliterna under hans ledarskap hade inte blivit i grunden fördärvade av Satan. Hans lagverk utgjorde bara det allra första stadiet i frälsningsverket, den allra första början på frälsningsverket, och hade praktiskt taget ingenting att göra med förändringar i människans livssinnelag. Därför fanns det i början av frälsningsverket inget behov för honom att anta köttslig gestalt för att utföra sitt verk i Israel. Det var därför han behövde en mellanhand – ett redskap – med vars hjälp han kunde ha kontakt med människan. Således uppstod det bland de skapade varelserna sådana som talade och verkade å Jehovas vägnar, och det var så människosönerna och profeterna kom att arbeta bland människorna. Människosönerna arbetade å Jehovas vägnar bland människorna. Att Jehova kallade dem ”människosöner” innebär att dessa människor införde lagarna å Jehovas vägnar. De var också präster bland Israels folk, präster som Jehova vakade över och beskyddade och som hans ande verkade i; de var ledare bland folket och tjänade Jehova direkt. Profeterna hade däremot till uppgift att tala å Jehovas vägnar till människorna från alla länder och stammar. Dessutom förutsade de Jehovas verk. Oavsett om de var

---

människosöner eller profeter utsågs alla av Jehovas ande och hade Jehovas verk i sig. De var de i folket som direkt representerade Jehova; de utförde sitt arbete enbart därför att de utsetts av Jehova och inte på grund av att de var kött som den helige Ande själv var inkarnerad i. Så även om människosönerna och profeterna i lagens tidsålder var lika i så måtto att de talade och verkade å Guds vägnar, så var de inte den inkarnerade Gudens kött. Guds verk i nådens tidsålder och det sista stadiet var exakta motsatsen, för både frälsningsverket om domen över människan utfördes av den inkarnerade Guden själv, och därför fanns det inget behov av att återigen utse profeter och människosöner som skulle verka å hans vägnar. I människans ögon är det ingen större skillnad mellan deras verk i fråga om substans och metod. Och det är därför människan ständigt blandar ihop den inkarnerade Gudens verk med profeternas och människosönernas verk. Den inkarnerade Gudens framträdande var i grund och botten detsamma som profeternas och människosönernas framträdande. Och den inkarnerade Guden var till och med mer normal och verklig än profeterna. Därför är människan oförmögen att skilja dem åt. Människan fokuserar enbart på framträdandena, helt omedveten om att även om de är lika i så måtto att de verkar och talar, så är det en väsentlig skillnad mellan den. Eftersom människans förmåga att skilja på saker och ting är alltför dålig, kan hon inte skilja mellan enkla saker, än mindre något som är så komplext. När profeterna och de människor som användes av den helige Ande talade och verkade handlade det om att de gjorde vad som är människans plikter, de fyllde en skapad varelses funktion, och det var något som människan ska göra. Men när den inkarnerade Guden talade och verkade utövade han sitt ämbete. Trots att hans yttre form var en skapad varelses, handlade inte hans arbete om att han fyllde sin funktion utan att han utövade sitt ämbete. Termen ”plikt” används med avseende på skapade varelser, medan ”ämbete” används med avseende på den inkarnerade Gudens kött. Det är inte samma sak; det är en väsentlig skillnad. Människans arbete innebär bara att hon gör sin plikt, medan Guds arbete handlar om att förvalta och utöva sitt ämbete. Så även om många apostlar användes av den helige Ande och många profeter var uppfyllda av honom, innebar deras verk och ord bara att de gjorde sin plikt som skapade varelser. Deras profetior må ha överträffat den livsväg som den inkarnerade Guden talade om, och deras mänsklighet må ha överskridit den inkarnerade Gudens, men de gjorde ändå bara sin plikt – de utövade inte ett ämbete. Människans plikt relaterar till människans

---

funktion; det är vad människan kan uppnå. Men det ämbete som utövas av den inkarnerade Guden relaterar till hans förvaltning, och det är något som är ouppnåeligt för människan. Oavsett om den inkarnerade Guden talar, verkar eller gör under, utför han ett omfattande verk inom sin förvaltning, och detta verk kan inte människan utföra i hans ställe. Människans uppgift är bara att göra sin plikt som en skapad varelse i ett visst skede av Guds förvaltningsverk. Utan Guds förvaltning, det vill säga om den inkarnerade Gudens ämbete skulle gå förlorat, skulle också den skapade varelsens plikt gå förlorad. Guds arbete med att utöva sitt ämbete består i att förvalta människan, medan människan som gör sin plikt fullgör sin skyldighet att uppfylla Skaparens krav, och det kan på intet vis anses vara att utöva sitt ämbete. För Guds inneboende väsen – hans Ande – är Guds verk hans förvaltning, men för den inkarnerade Guden som bär den yttre gestalten av en skapad varelse är hans verk utövandet av hans ämbete. Vilket arbete han än utför handlar det om att han utövar sitt ämbete; allt människan kan göra är att göra sitt bästa inom ramen för Guds förvaltning och under hans ledning.

När människan gör sin plikt är det i själva verket genomförandet av allt som är inneboende i henne, alltså det som är möjligt för människan. Det är då hennes plikt blir fullgjord. Människans brister under hennes tjänst minskar successivt genom ökande erfarenhet och den domsprocess hon genomgår; de varken hindrar eller påverkar hennes plikt. De som upphör att tjäna eller ger upp och drar sig tillbaka av rädsla för att deras tjänande kan innebära nackdelar är de fegaste av alla. Om folk inte kan uttrycka vad de bör uttrycka under sitt tjänande eller uppnå vad som är möjligt för dem att uppnå, utan i stället slår dank och handlar helt mekaniskt, har de mist den funktion som en skapad varelse ska ha. Sådana människor är vad som kallas medelmåttor; de är oanvändbara sopor. Hur kan sådana människor kallas skapade varelser? Är de inte fördärvade varelser som glänser på utsidan men är ruttna inuti? Om en människa kallar sig Gud men inte kan uttrycka gudomlighet, utföra Guds verk eller representera Gud, så är hon tveklöst inte Gud, för hon har inte Guds väsen, och det som Gud i sig själv kan uppnå existerar inte i henne. Om människan förlorar det som hon i sig själv kan uppnå, kan hon inte längre anses vara människa, och hon är inte värdig att stå upp som en skapad varelse eller att komma inför Gud och tjäna honom. Hon är inte heller värdig att få Guds nåd eller att vakas över, beskyddas och fullkomnas av Gud. Många som har förlorat Guds förtroende fortsätter med att förlora Guds nåd. Inte nog med att de inte

---

avskyr sina missgärningar, utan de sprider fräckt åsikten att Guds väg är felaktig. De upproriska till och med förnekar Guds existens. Hur skulle sådana människor, som är fyllda av sådan upproriskhet, kunna ha rätt att åtnjuta Guds nåd? De som inte gör sin plikt är mycket upproriska mot Gud och har honom att tacka för mycket, men likväl vänder de sig om och hävdar att Gud har fel. Hur skulle en sådan människa kunna vara värd att bli fullkomliggjord? Är inte detta ett förebud om att hon kommer att elimineras och straffas? Folk som inte gör sin plikt mot Gud har redan gjort sig skyldiga till det mest avskyvärda av alla brott, för vilket till och med döden är ett otillräckligt straff, men likväl har de mage att argumentera med Gud och sätta sig upp mot honom. Vad finns det för värde i att fullkomna sådana människor? När folk underlåter att göra sin plikt borde de känna skuld och tacksamhetsskuld; de borde förakta sin svaghet och oduglighet, sin upproriskhet och sitt fördärv, och därtill borde de ge sitt liv till Gud. Först då är de skapade varelser som verkligen älskar Gud, och endast sådana människor är värdiga att åtnjuta Guds välsignelser och löfte och att bli fullkomliggjorda av honom. Och hur är det med majoriteten av er? Hur behandlar ni den Gud som bor bland er? Hur har ni fullgjort er plikt mot honom? Har ni gjort allt ni uppmanades att göra, även om det kostade er livet? Vad har ni offrat? Har ni inte fått mycket av mig? Kan ni göra åtskillnad? Hur lojala är ni mot mig? Hur har ni tjänat mig? Och hur är det med allt som jag har skänkt er och gjort för er? Har ni uppskattat vad allt det är värt? Har ni alla bedömt och jämfört det med hjälp av det lilla samvete ni har? Vem skulle era ord och handlingar kunna vara värda? Kan verkligen den minimala uppoffring ni gjort vara värd allt jag har skänkt er? Jag har inget annat val och jag har älskat er av hela mitt hjärta, men ni bär på onda avsikter och ni är halvhjärtade gentemot mig. Det är vad er plikt, er enda funktion, omfattar. Är det inte så? Vet ni inte att ni har misslyckats totalt med att göra det som är en skapad varelses plikt? Hur kan ni betraktas som skapade varelser? Inser ni inte själva vad det är ni uttrycker och lever ut? Ni har inte gjort er plikt, men ni försöker vinna Guds overseende och rikliga nåd. Denna nåd har inte förberetts för dem som är så värdelösa och usla som ni, utan för dem som inte begär någonting och gärna offerar sig. Sådana människor som ni, sådana medelmåttor, är fullständigt ovärdiga att åtnjuta himlens nåd. Enbart umbäranden och ändlösa straff ska följa era dagar! Om ni inte kan vara trogna mot mig kommer lidande att bli ert öde. Om ni inte kan stå till svars inför mina ord och mitt verk kommer straff att bli ert slutliga öde. Ni kommer inte

---

att få någon del i nåden, välsignelserna och det underbara livet i riket. Det här är det slut ni förtjänar att möta och en konsekvens som ni själva bär skulden till! Inte nog med att dessa okunniga och arroganta individer inte gör sitt bästa eller gör sin plikt, utan de sträcker fram sina händer efter nåd, som om de förtjänar det de ber om. Och om de inte får vad de ber om, blir de ännu mindre trogna. Hur skulle sådana människor kunna betraktas som förnuftiga? Ni är av dålig kaliber och saknar förnuft, ni är helt oförmögna att göra den plikt ni har att göra under förvaltningsverket. Ert värde har redan rasat. Er underlåtenhet att återgälda mig för att jag har visat er sådan nåd är redan det en extremt upprorisk handling, tillräcklig för att fördöma er och demonstrera er feghet, inkompetens, uselhet och ovärdighet. Vad ger er rätten att hålla händerna framsträckta? Att ni är oförmögna att vara till den minsta hjälp i mitt verk, oförmögna att vara lojala och oförmögna att vittna om mig, det är era illgärningar och brister, och dessutom angriper ni mig ändå, far med osanningar om mig och klagar på att jag är orättvis. Är det vad er lojalitet består av? Är det vad er kärlek består av? Vad kan ni utföra för arbete utöver detta? Hur har ni bidragit till allt det arbete som har gjorts? Hur mycket har ni offrat? Jag har redan visat stort overseende genom att inte lägga någon skuld på er, och likväl fortsätter ni skamlöst att komma med ursäkter och klaga över mig när ni är ensamma. Har ni ens det minsta spår av mänsklighet? Trots att människans plikt är fläckad av människans sinne och föreställningar måste du göra din plikt och visa din lojalitet. Orenheterna i människans verk är en fråga om kaliber, men om hon inte gör sin plikt så visar det på hennes upproriskhet. Det finns inget samband mellan människans plikt och huruvida hon är välsignad eller förbannad. Plikten är vad människan har att göra; det är hennes gudasända kallelse och den ska inte vara beroende av belöning, villkor eller skäl. Endast då gör hon sin plikt. Att vara välsignad är när någon fullkomnas och åtnjuter Guds välsignelser efter att ha erfarit dom. Att vara förbannad är när någons sinnelag förblir oförändrat trots tuktan och dom, det är när man inte upplever att man blir fullkomnad utan straffas. Men oavsett om skapade varelser är välsignade eller förbannade ska de göra sin plikt, göra vad de har att göra, och göra vad de är i stånd att göra; det är det allra minsta som en människa, en människa som strävar efter Gud, ska göra. Du ska inte göra din plikt bara för att bli välsignad, och du ska inte vägra handla av rädsla för att bli förbannad. Låt mig berätta denna enda sak för er: Vad människan har att göra är att utföra sin plikt, och om hon

---

inte är kapabel att göra det så beror det på hennes upproriskhet. Det är genom processen att göra sin plikt som människan successivt förändras, och det är genom denna process som hon visar sin lojalitet. Så ju mer du kan göra din plikt, desto mer sanning kommer du att få och desto verkligare kommer ditt uttryck att bli. De som bara gör sin plikt helt mekaniskt och inte söker sanningen kommer till slut att elimineras, för sådana människor gör inte sin plikt i utövandet av sanningen, och utövar inte sanningen då de fullgör sin plikt. De är sådana som förblir oförändrade och kommer att förbannas. Inte nog med att deras uttryck är orena, utan allt de uttrycker är ont.

Under nådens tidsålder talade också Jesus många ord och gjorde mycket arbete. Hur skilde han sig från Jesaja? Hur skilde han sig från Daniel? Var han en profet? Varför sägs det att han är Kristus? Vilka är skillnaderna mellan dem? De var allesamman män som talade ord och för människan framstod deras ord som mer eller mindre likadana. Allesamman talade ord och verkade. De gammaltestamentliga profeterna uttalade profetior och det kunde även Jesus göra. Vad är då skillnaden? Skillnaden här baserar sig på verksamhetens natur. För att kunna urskilja den saken kan du inte utgå från köttets natur eller från hur djupa eller ytliga deras ord är. Du måste alltid börja med att se på deras verk och vilka effekter deras verk får i människan. De profetior som profeterna uttalade på sin tid försåg inte människan med liv, och de budskap som sådana som Jesaja och David tog emot var bara profetior och inte livets väg. Om det inte varit för Jehovas direkta uppenbarelse, skulle ingen ha kunnat göra vad de gjorde eftersom det inte är möjligt för dödliga. Jesus talade också många ord, men dessa ord var livets väg som kunde visa människan en väg att utöva sin tro. Det vill säga, för det första kunde han förse människan med liv, för Jesus är liv; för det andra kunde han rätta till människans avvikelser; för det tredje kunde hans verk efterträda Jehovas verk i syfte att fortsätta tidsåldern; för det fjärde kunde han fatta människans inre behov och förstå vad människan saknar; för det femte kunde han påbörja en ny tidsålder och avsluta den gamla. Det är därför han kallas Gud och Kristus; han skiljer sig inte bara från Jesaja utan även från alla andra profeter. Ta Jesaja som exempel för att jämföra med profeternas verk. För det första kunde han inte förse människan med liv; för det andra kunde han inte påbörja en ny tidsålder. Han var verksam under Jehovas ledning och hade inte som uppgift att inleda en ny tidsålder. För det tredje övergick de ord han talade hans eget förstånd. Han tog emot uppenbarelser direkt från Guds ande, och

---

andra skulle inte ha förstått även om de lyssnat till dem. Enbart detta är tillräckligt för att visa att hans ord inte var mer än profetior, inte mer än en aspekt av arbete som utfördes å Jehovas vägnar. Men han kunde inte representera Jehova helt och hållet. Han var Jehovas tjänare, ett instrument i Jehovas verk. Han var bara verksam i lagens tidsålder och inom ramen för Jehovas verk; han verkade inte bortom lagens tidsålder. Med Jesu verksamhet var det däremot annorlunda. Han gick utom ramarna för Jehovas verk; han var verksam som den inkarnerade Guden och utstod korsfästelse för att återlösa hela mänskligheten. Han utförde alltså nytt verk utanför det verk som Jehova utfört. Detta var början på en ny tidsålder. Dessutom kunde han tala om sådant som människan inte kunde uppnå. Hans verk var verk inom Guds förvaltning och inbegrep hela mänskligheten. Han verkade inte bara i några få människor och hans verk var inte heller avsett att leda ett begränsat antal människor. När det gäller hur Gud var inkarnerad som en människa, hur Anden gav uppenbarelser på den tiden och hur Anden sänkte sig ner över en människa för att verka – det här är saker som människan varken kan se eller röra. Det är fullständigt omöjligt för dessa sanningar att fungera som bevis för att han är den inkarnerade Guden. Åtskillnad kan endast göras utifrån Guds ord och verk som är påtagliga för människan. Det är det enda som är verkligt. Det beror på att sådant som rör Anden inte är synligt för dig utan bara är tydligt känt för Gud själv, och inte ens Guds inkarnerade kött vet allt; du kan bara avgöra huruvida han är Gud utifrån det verk som han har utfört. Av hans verk kan man för det första se att han kan öppna upp en ny tidsålder; för det andra, att han kan förse människan med liv och visa människan den väg hon skall följa. Det här är tillräckligt för att slå fast att han är Gud själv. Det verk han utför kan åtminstone representera Guds ande helt och fullt, och av det verket kan man se att Guds ande finns i honom. Eftersom den inkarnerade Gudens verk främst var att inleda en ny tidsålder, leda nytt arbete och öppna upp en ny sfär, är enbart detta tillräckligt för att fastslå att han är Gud själv. Detta skiljer honom därmed från Jesaja, Daniel och de andra stora profeterna. Jesaja, Daniel och de andra tillhörde alla en klass av välutbildade och kultiverade män; de var enastående män under Jehovas ledning. Den inkarnerade Gudens kött var också kunnigt och led ingen brist på förnuft, men hans mänsklighet var särskilt normal. Han var en vanlig människa, och blotta ögat kunde inte urskilja någon speciell mänsklighet hos honom eller upptäcka någonting i hans mänsklighet som skilde sig från andras. Han var inte det minsta övernaturlig eller

---

unik, och han hade inte någon högre utbildning, kunskap eller lära. Det liv han talade om och den väg han ledde hade han inte vunnit genom läror, genom kunskap, genom livserfarenhet eller genom sina föräldrars uppfostran. Tvärtom var det Andens direkta verk, vilket är det inkarnerade köttets verk. Eftersom människan har väldiga föreställningar om Gud, och i synnerhet som dessa föreställningar består av alltför många vaga och övernaturliga element, kan en vanlig Gud med mänskliga svagheter som inte kan utföra tecken och under absolut inte vara Gud, enligt människans sätt att se. Är inte det här galna mänskliga föreställningar? Hur skulle den inkarnerade Guden kunna sägas ha blivit kött om inte hans kött var en normal människa? Att vara av köttet är att vara en vanlig, normal människa; om han hade varit en transcendent varelse skulle han inte ha varit av köttet. För att bevisa att han är av köttet behövde den inkarnerade Guden besitta normalt kött. Det krävdes helt enkelt för att fullborda syftet med inkarnationen. Men så var inte fallet när de gällde profeterna och människosönerna. De var begåvade män som den helige Ande använde; i folks ögon besatt de en synnerligen stor mänsklighet och gjorde mycket som översteg normal mänsklighet. Därför betraktade människan dem som Gud. Det här är något som ni verkligen måste vara klara över nu, för det är den fråga som människor haft lättast att bli förvirrade av genom tiderna. Dessutom är inkarnationen det mest gåtfulla av allt och Gud i köttet är det som är svårast för folk att acceptera. Vad jag säger hjälper er att fullgöra er funktion och förstå inkarnationens hemlighet. Allt det här hänger samman med Guds förvaltning och med visionerna. När ni förstår detta kommer det att hjälpa er att vinna kunskap om visionerna, det vill säga, Guds förvaltningsverk. På så sätt kommer ni också att få mycket mer förståelse av den plikt som olika slags människor har att fullgöra. Även om de här orden inte direkt visar er vägen, är de ändå till stor hjälp för ert inträde, för i dag lider era liv stor brist på visioner och det kommer att bli ett betydande hinder för ert inträde. Om ni inte har kunnat förstå de här sakerna, kommer det inte att finnas någon motivation som driver på ert inträde. Och hur skulle en sådan strävan kunna göra det möjligt för er att fullgöra er plikt på bästa sätt?

Gud är hela skapelsens Herre

Ett stadium av verket under de två föregående tidsåldrarna ägde rum i Israel och ett annat ägde rum i Judeen. Generellt sett lämnade inget stadium av detta verk Israel. De var stadierna av verket som utfördes bland det ursprungliga utvalda folket. Ur israeliternas synvinkel är Jehova Gud alltså endast israeliternas Gud. Tack vare Jesu verk i Judeen, och tack vare att han slutförde korsfästelsens verk, är Jesus från judarnas perspektiv det judiska folkets friköpare. Han är bara judarnas kung, inget annat folks kung. Han är inte Herren som friköper engelsmännen eller Herren som friköper amerikanerna, utan Herren som friköper israeliterna och i Israel är det judarna som han friköper. Faktum är att Gud är härskare över alla ting. Han är Gud över hela skapelsen. Han är inte bara israeliternas Gud och han är inte bara judarnas Gud, han är hela skapelsens Gud. De föregående två stadierna av hans verk ägde rum i Israel, och därmed har vissa uppfattningar tagit form hos människor. Folk tror att Jehova verkade i Israel och att Jesus själv utförde sitt verk i Judeen – dessutom var det genom inkarnation som han verkade i Judeen – och i vilket fall som helst sträckte sig det verket inte utanför Israel. Han verkade inte med egyptierna, han verkade inte med indierna, han verkade bara med israeliterna. Folk bildar då olika uppfattningar och de planerar även Guds verk inom en viss omfattning. De säger att när Gud verkar måste det ske bland det utvalda folket och i Israel. Gud har inga andra mottagare för sitt verk än israeliterna och hans verk har inte heller någon annan omfattning. De är särskilt strikta i att "kuva" den inkarnerade Guden och låter honom inte röra sig utanför omfattningen av Israel. Är inte allt det här bara mänskliga föreställningar? Gud skapade hela himlen och jorden och alla ting och gjorde hela skapelsen; hur skulle han då kunna begränsa sitt verk till enbart Israel? Om så var fallet, vilken nytta skulle han då ha av att göra hela sin skapelse? Han skapade hela världen. Han har genomfört sin sextusenåriga förvaltningsplan inte bara i Israel utan också med varje person i hela universum. Varje människa är en av Adams ättlingar, oberoende av om hon bor i Kina, USA, Storbritannien eller Ryssland; alla har skapats av Gud. Inte en enda person kan bryta sig fri från Guds skapelses omfattning och inte en enda person kan komma undan beteckningen "Adams ättling". De är alla Guds skapelse och de är alla Adams ättlingar. De är också Adam och Evas fördärvade ättlingar. Det är inte bara israeliterna som är Guds skapelser, utan alla folk. Samtidigt är det några ur skapelsen som har blivit förbannade och andra som har blivit välsignade.

Det finns många eftersträvansvärda saker med israeliterna. Gud verkade hos dem först eftersom de var det minst fördärvade folket. Kineserna bleknar i jämförelse med dem och kan inte ens hoppas på att kunna motsvara dem. Följaktligen verkade Gud inledningsvis bland Israels folk och det andra stadiet av hans verk genomfördes enbart i Judeen. Som en följd av detta skapar människor många föreställningar och många regler. Faktum är att om Gud skulle agera i enlighet med mänskliga uppfattningar skulle han bara vara israeliternas Gud. På det här viset skulle han inte kunna expandera sitt verk till hedniska nationer eftersom han bara skulle vara israeliternas Gud och inte hela skapelsens Gud. Profetiorna sa att Jehovas namn skulle bli stort bland de hedniska nationerna och att Jehovas namn skulle spridas till de hedniska nationerna – varför skulle de säga så? Om Gud bara var israeliternas Gud skulle han bara verka i Israel. Dessutom skulle han inte expandera detta verk och han skulle inte göra den här profetian. Eftersom han gjorde den här profetian skulle han bli tvungen att expandera sitt verk till de hedniska nationerna och till varje nation och plats. Eftersom han hävdade detta skulle han också göra det. Det här är hans plan, för han är Herren som skapade himlen och jorden och alla ting, och hela skapelsens Gud. Vare sig han verkar med israeliterna eller i hela Judeen är verket han utför för hela universum och hela mänskligheten. Det verk han utför i dag i den stora röda drakens nation – i en hednisk nation – är fortfarande verket för hela mänskligheten. Israel kan utgöra basen för hans verk på jorden. På samma sätt kan Kina också bli basen för hans verk bland de hedniska nationerna. Har han nu inte uppfyllt profetian om att ”Jehovas namn ska vara stort bland de hedniska nationerna”? Det första steget av hans verk bland de hedniska nationerna gäller det här verket han utför i den stora röda drakens nation. Att den inkarnerade Guden verkar i det här landet och bland dessa förbannade människor står i skarp motsats till människors uppfattningar. Dessa är de uslaste människorna utan något värde. Dessa är alla människor som Jehova till en början övergav. Människor kan överges av andra människor, men om de blir övergivna av Gud kommer dessa människor inte att ha någon status och de kommer att ha minsta möjliga värde. Att som en del av skapelsen ha Satan som härskare eller vara övergiven av andra människor är båda smärtsamma ting, men om en del av skapelsen är övergiven av skapelsens Herre betecknar det att hans eller hennes status är lägsta möjliga. Moabs ättlingar förbannades och de föddes i detta underutvecklade land. Moabs ättlingar är utan tvekan

---

folket med den lägsta statusen under mörkrets inflytande. Eftersom dessa människor besatt den lägsta statusen tidigare, har det verk som utförs bland dem störst möjlighet att krossa mänskliga uppfattningar och det är också det verk som är mest fördelaktigt för hans sextusenåriga ledningsplan. Hans verk bland dessa folk är den handling som har störst kapacitet att krossa människors uppfattningar. På detta sätt inleder han en ny era; på detta sätt krossar han alla mänskliga föreställningar; på detta sätt avslutar han hela nådens tidsålders verk. Hans inledande verk utfördes i Judeen, inom ramen för Israel. Bland de hedniska nationerna utförde han inte något verk alls för att inleda en ny era. Det sista stadiet av hans verk utförs inte bara bland de hedniska nationernas folk, det utförs än mer bland dessa förbannade folk. Denna enda punkt är beviset som har störst förmåga att förödmjuka Satan. På så vis "blir" Gud Guden över hela universums skapelse och Herren över alla ting, det som allt med liv inom sig ska tillbe.

För närvarande finns det några människor som fortfarande inte förstår vilken typ av nytt verk som Gud har inlett. Gud har skapat en ny början i de hedniska nationerna och har påbörjat en annan era och inlett ett annat verk, och han verkar bland Moabs ättlingar. Är inte det här hans nyaste verk? Genom tidsåldrarna har ingen upplevt detta verk, inte heller har något hört talas om det och absolut inte uppfattat det. Guds visdom, Guds under, Guds ofattbarhet, Guds storhet och Guds helighet beror på det här stadiet av hans verk under den sista tiden för att framträda tydligt. Är det här inte ett nytt verk som krossar mänskliga uppfattningar? Det finns fortfarande människor som tänker på följande sätt: "Eftersom Gud har förbannat Moab och sagt att han skulle överge Moabs ättlingar, hur skulle han då kunna rädda dem nu?" Det är sådana människor från de hedniska nationerna som förbannades och tvingades ut ur Israel. Israeliterna kallade dem för "hedniska hundar". I allas ögon är det inte bara hedniska hundar, utan ännu värre, förstörelsens söner. Med andra ord, de är inte Guds utvalda folk. Även om de ursprungligen föddes inom Israels gränser utgör de inte en del av Israels folk; de fördrevs också till hedniska nationer. De är de lägsta av människor. Det är precis för att de är de lägsta bland mänskligheten som Gud utför sitt verk och inleder en ny tidsålder bland dem, för de representerar den fördärvade mänskligheten och Guds verk saknar inte särskiljning eller syfte. Det verk han utför bland dessa människor i dag är också det verk som utförs bland skapelsen. Noa var en del av skapelsen, precis som hans ättlingar. Alla i den här världen av kött och blod är en del av skapelsen. Guds verk är riktat mot

---

hela skapelsen; det utförs inte beroende på om någon har blivit förbannad efter att ha blivit skapad. Hans förvaltningsverk är riktat mot hela skapelsen, inte mot de utvalda människor som inte har blivit förbannade. Eftersom Gud önskar att utföra sitt verk bland sin skapelse kommer han naturligtvis att slutföra det på ett framgångsrikt sätt. Han kommer att verka bland de människor som är gynnsamma för hans verk. Därför krossar han alla konventioner när han verkar bland folk. För honom är orden "förbannad", "tuknad" och "välsignad" meningslösa! Det judiska folket är ganska bra och Israels utvalda folk är inte heller dåligt. De är folk av hög kvalitet och mänsklighet. Jehova inledde ursprungligen sitt verk bland dem och utförde sitt ursprungliga verk, men det skulle vara meningslöst om han skulle använda dem som mottagare av hans erövringsverk nu. Även om de också är en del av skapelsen och har många positiva aspekter, skulle det vara meningslöst att utföra det här stadiet av verket bland dem. Han skulle inte kunna erövra någon och inte heller kunna övertyga hela skapelsen. Det här är betydelsen av överföringen av hans verk till dessa människor i den stora röda drakens nation. Den djupaste meningen här ligger i hans inledande av en era, i hans krossande av alla regler och alla mänskliga uppfattningar och även i hans avslutande av hela nådens tidsålders verk. Om hans aktuella verk utfördes bland israeliterna skulle alla, när hans sextusenåriga ledningsplan väl når sitt slut, tro att Gud bara är israeliternas Gud, att bara israeliterna är Guds utvalda folk och att bara israeliterna förtjänar att få ärva Guds välsignelse och löfte. Under den sista tiden är Gud inkarnerad i den stora röda drakens hedniska nation. Han har åstadkommit Guds verk som hela skapelsens Gud. Han har slutfört hela sitt ledningsverk och han kommer att avsluta den centrala delen av sitt verk i den stora röda drakens nation. Kärnan i dessa tre stadier av verk är människans frälsning – det vill säga att få hela skapelsen att tillbe skapelsens Herre. Av den anledningen är varje stadium av detta verk väldigt betydelsefullt. Gud kommer absolut inte att göra något som saknar mening eller värde. Å ena sidan består det här stadiet av verket av att inleda en era och avsluta de två föregående tidsåldrarna. Å andra sidan består det av att krossa alla mänskliga uppfattningar och alla gamla sätt hos mänsklig tro och kunskap. Verket under de föregående två tidsåldrarna utfördes i enlighet med olika mänskliga uppfattningar. Det här stadiet eliminerar emellertid mänskliga uppfattningar fullständigt och erövrar därmed mänskligheten fullständigt. Genom att använda sig av erövringen av Moabs

---

ättlingar och verket som utfördes bland Moabs ättlingar kommer Gud att erövra hela mänskligheten i hela universum. Det här är den djupaste betydelsen av det här stadiet av hans verk, och det är den mest värdefulla aspekten av det här stadiet av hans verk. Även om du nu vet att din egen status är låg och att du har lågt värde, kommer du ändå att känna du har påträffat den mest glädjande sak: Du har ärvt en stor välsignelse, fått ett stort löfte och du kan slutföra Guds stora verk och se Guds sanna ansikte, lära känna Guds inneboende sinnelag och göra Guds vilja. De föregående två stadierna av Guds verk utfördes i Israel. Om det här stadiet av hans verk under den sista tiden också utfördes bland israeliterna skulle hela skapelsen tro att bara israeliterna var Guds utvalda folk, och som om det inte vore nog skulle Guds hela förvaltningsplan inte heller uppnå önskad effekt. Under perioden när de två stadierna av hans verk utfördes i Israel hade inget nytt verk någonsin utförts och inget verk med att inleda en era hade någonsin utförts i de hedniska nationerna. Detta stadium av verket med att inleda en era utförs först i hedniska nationer och dessutom utförs det först bland Moabs ättlingar. Detta har inlett hela eran. Gud har krossat all kunskap som innefattas i mänskliga uppfattningar och har inte tillåtit något av den att fortsätta existera. I sitt erövringsverk har han krossat mänskliga uppfattningar, de gamla mänskliga sätten för kunskap som förekom tidigare. Han låter människorna se att med Gud finns det inga regler, att det inte finns något gammalt hos Gud, att det verk han utför är helt befriat, helt fritt, och att han har rätt i allt han gör. Du måste fullständigt underkasta dig varje verk han utför i skapelsen. Allt verk han utför är meningsfullt och det utförs i enlighet med hans egen vilja och visdom och inte i enlighet med mänskliga val och uppfattningar. Han gör de saker som är fördelaktiga för hans verk. Om något inte är till fördel för hans verk kommer han inte att göra det, oberoende av hur bra det är! Han verkar och väljer mottagaren och platsen för sitt verk i enlighet med meningen och målet med hans verk. Han håller inte fast vid tidigare regler och följer inte heller gamla formler. I stället planerar han sitt verk i enlighet med verkets betydelse. I slutändan vill han uppnå dess sanna effekt och dess förväntade mål. Om du inte förstår de här sakerna nu, kommer verket inte att ha någon effekt på dig.

Framgång eller misslyckande beror på vilken vägmänniskan går

De flesta människor tror på Gud för sitt framtida slutmåls skull eller för stundens nöje. De som inte har genomgått några åtgärder tror på Gud för att få träda in i himlen, för att få belöningar. De tror inte på Gud för att bli fullkomliggjorda eller för att göra vad som är deras plikt i egenskap av Guds skapelser. De flesta människor tror alltså inte på Gud i syfte att fullgöra sina skyldigheter eller för att göra sin plikt. Det är sällan folk tror på Gud för att få leva ett meningsfullt liv, och ingen menar att eftersom människan lever så ska hon älska Gud därför att det är himlens lag och jordens princip att göra det, och därför att det är människans naturliga kall. Så även om alla människor strävar efter sina egna mål, är målsättningen för deras strävan liksom deras motivation densamma, och inte bara det, utan för de flesta av dem är föremålen för deras dyrkan i stort sett desamma. Under de senaste tusentals åren har många troende dött, och många har dött och fötts igen. Det är inte bara en eller två individer som söker efter Gud, och inte ens ett eller två tusen, och likväl strävar de flesta av dessa människor för sina egna utsikters eller strålande framtidshoppars skull. De som är hängivna Kristus är sällsynta. Många hängivna troende har ändå dött insnärjda i sina egna nät, och antalet människor som har varit segerrika är dessutom ynkligt litet. Än idag vet de inte varför folk misslyckas eller vad som är hemligheten med deras seger. De som är fullt upptagna med att söka efter Kristus har ännu inte upplevt sitt ögonblick av plötslig insikt; de har inte gått till botten med dessa hemligheter därför att de helt enkelt inte vet. Fastän de anstränger sig flitigt i sin strävan går de inte framgångens väg utan samma misslyckandets väg som deras föregångare en gång gick. Innebär inte det att hur mycket de än söker så går de den väg som leder till mörker? Är det inte bitter frukt de skördar? Det är svårt nog att förutsäga om de människor som försöker efterlikna dessa som lyckades i gångna tider slutligen kommer att möta framgång eller olycka. Hur mycket sämre är då inte oddsen för de människor som söker genom att gå i deras fotspår som misslyckades? Löper de inte ännu större risk att misslyckas? Vad har den väg de vandrar för värde? Ödslar de inte bort sin tid? Oavsett om folk lyckas eller misslyckas i sin strävan finns det kort sagt en anledning till att de gör det, och det är inte så att deras framgång eller misslyckade bestäms av att de söker precis som de behagar.

Det mest grundläggande kravet när det gäller människans tro på Gud är att hon har ett uppriktigt hjärta och att hon engagerar sig fullkomligt och verkligen lyder. Vad som är svårast för människan är att ge hela sitt liv i utbyte mot sann tro, som kan göra det möjligt för henne att vinna hela sanningen och fullgöra sin plikt som en Guds skapelse. Detta är vad som är ouppnåeligt för dem som misslyckas, och det är ännu mer ouppnåeligt för dessa som inte kan finna Kristus. Eftersom människan inte är bra på att hänge sig helt och hållet åt Gud, eftersom hon inte är villig att göra sin plikt gentemot Skaparen, eftersom hon har sett sanningen men undviker den och går sin egen väg, eftersom hon alltid söker genom att gå samma väg som dessa som misslyckats, eftersom hon alltid trotsar himlen, misslyckas hon alltid, låter sig alltid luras av Satans knep och snärjs i sitt eget nät. Eftersom människan inte känner Kristus, eftersom hon inte är expert på att förstå och uppleva sanningen, eftersom hon är alltför vördnadsfull mot Paulus och alltför lysten på himlen, eftersom hon alltid kräver att Kristus ska lyda henne och kommenderar Gud, är dessa stora personligheter och dessa som har upplevt världens växlingar fortfarande dödliga och dör fortfarande mitt under Guds pågående tuktan. Det enda jag kan säga om sådana människor är att de dör en tragisk död och att konsekvensen för dem – deras död – inte är utan berättigande. Är inte deras misslyckande ännu mer oacceptabelt för himlens lag? Sanningen kommer från människans värld, men sanningen bland människorna förs vidare av Kristus. Den har sitt ursprung i Kristus, alltså i Gud själv, och detta är något som människan inte är kapabel till. Men Kristus skänker bara sanningen; han kommer inte för att besluta om människan ska nå framgång i sin strävan efter sanningen. Därav följer alltså att framgång eller misslyckande i sanningen beror helt och hållet på människans strävan. Huruvida hon lyckas eller misslyckas i sanningen har aldrig haft något med Kristus att göra utan avgörs tvärtom av hennes strävan. Man kan inte lasta Gud för människans slutliga öde och hennes framgång eller misslyckande, så att det bli Gud själv som bär skulden för det, för det här är inte något som berör Gud själv utan det är direkt relaterat till den plikt som Guds skapelser har att göra. De flesta människor har lite kunskap om Paulus och Petrus strävan och slutmål, och likväl känner folk inte till mer än Petrus och Paulus slutliga öde och vet inget om hemligheten bakom Petrus framgångar eller de bristfälligheter som ledde till Paulus misslyckande. Så om ni är fullkomligt oförmögna att genomskåda själva kärnan i deras strävan, då kommer de flesta av er ändå att

---

misslyckas i er egen strävan, och även om några få av er kommer att lyckas kommer de ändå inte att vara Petrus jämlingar. Om vägen för din strävan är den rätta, då har du hopp om framgång: om den väg du går i din strävan efter sanningen är fel väg, då kommer du aldrig att kunna nå framgång utan kommer att gå samma öde till mötes som Paulus.

Petrus var en människa som blev fullkomliggjord. Först efter att ha vunnit en ren kärlek till Gud genom att uppleva tuktan och dom blev han tillfullo fullkomliggjord; den väg han gick var vägen till fullkomning. Petrus gick alltså den rätta vägen från första början, och hans motivation för att tro på Gud var den rätta. Därför blev han fullkomliggjord och han vandrade på en ny väg* som människan aldrig tidigare beträtt. Men den väg som Paulus hade gått sedan begynnelsen var en väg av motstånd mot Kristus, och det var enbart på grund av att den helige Ande önskade använda honom i sitt verk och dra nytta av hans begåvning och alla hans meriter som han arbetade för Kristus i flera decennier. Han var bara en person som användes av den helige Ande, och han användes inte på grund av att Jesus såg positivt på hans mänsklighet, utan på grund av sin begåvning. Han kunde arbeta för Jesus därför att han slogs till marken, inte därför att han gärna gjorde det. Han kunde utföra detta arbete tack vare den helige Andes upplysning och vägledning, och det arbete han utförde representerade inte på något vis hans strävan eller hans mänsklighet. Paulus verk var en tjänares verk – han arbetade alltså som en apostel. Men Petrus var annorlunda: Han bedrev också en del verksamhet; den var inte lika omfattande som Paulus verksamhet, men han verkade aktivt samtidigt som han arbetade på sitt eget inträde, och hans verksamhet skilde sig från den som Paulus bedrev. Petrus arbete innebar att han gjorde det som en Guds skapelse är förpliktad att göra. Han var inte verksam som apostel, utan han arbetade medan han strävade efter kärleken till Gud. Även Paulus arbete omfattade hans personliga strävan. Han strävade inte av något annat skäl än sina förhoppningar för framtiden och sin önskan om ett bra slutmål. Han accepterade ingen förädling under sin verksamhet, och inte heller beskärning och hantering. Han trodde att om bara det arbete han utförde tillfredsställde Guds önskemål, och allt han gjorde behagade Gud, så väntade honom en belöning till slut. Hans verksamhet rymde inga personliga upplevelser – alltsamman var ett självändamål och det utfördes inte under en samtidig strävan efter förändring. Hela hans verksamhet var en affärsuppgörelse, där fanns inget

---

av den plikt eller underkastelse som åligger en Guds skapelse. Paulus gamla sinnelag genomgick ingen förändring under hans verksamhet. Hans arbete handlade bara om att tjäna andra och kunde inte åstadkomma förändringar i hans sinnelag. Paulus började bedriva sin verksamhet omedelbart utan att vare sig ha fullkomnats eller åtgärdats och vad som drev honom var lönen. Petrus var annorlunda: Han var en människa som beskurits, åtgärdats och förädlats. Målet och drivkraften bakom Petrus arbete skilde sig diametralt från Paulus. Även om Petrus inte bedrev så omfattande verksamhet, genomgick hans sinnelag många förändringar och vad han eftersträvade var sanningen och verklig förändring. Han arbetade inte bara för arbetets egen skull. Även om Paulus arbetade mycket var alltsamman den helige Andes verk, och även om Paulus samarbetade i denna verksamhet upplevde han den inte. Att Petrus arbetade mycket mindre berodde enbart på att den helige Ande inte arbetade så mycket genom honom. Det var inte omfattningen av deras verksamhet som avgjorde huruvida de fulländades; en av dem strävade i syfte att bli belönad, medan den andra gjorde det i syfte att uppnå en total kärlek till Gud och fullgöra sin plikt som en Guds skapelse, och han gjorde det i så hög grad att han kunde leva ut en härlig gestalt i syfte att uppfylla Guds önskan. De var olika till sitt yttre och även deras inre väsen skilde sig. Man kan inte avgöra vem av dem som fullkomnades genom att se på hur mycket de arbetade. Petrus strävade efter att leva ut sinnebilden av en som älskar Gud, att bli någon som lydde Gud, att bli någon som accepterade att åtgärdas och beskäras, och att bli någon som fullgjorde sin plikt som en Guds skapelse. Han kunde viga sig åt Gud, lägga hela sin person i Guds händer och lyda honom intill döden. Det var vad han beslutat sig för att göra och det var också vad han gjorde. Det här är den grundläggande orsaken till att hans slut blev ett annat än Paulus. Det verk som den helige Ande utförde i Petrus var att göra honom fullkomlig, och det verk som den helige Ande utförde i Paulus var att använda honom. Orsaken var att de hade olika natur och olika uppfattning om strävan. Den helige Ande var verksam i båda. Petrus tillämpade detta verk på sig själv och lät även andra få del av det; Paulus försåg däremot andra med hela den helige Andes verk och fick inte själv ut något av det. Därför var förändringarna i Paulus nästan obefintliga även sedan han erfarit den helige Andes verk under så många år. Han var fortfarande kvar nästan helt i sitt naturliga tillstånd och han var fortfarande samma Paulus som förr. Enda skillnaden var att han efter att ha utstått många års strapatsrik verksamhet hade lärt sig att "arbeta" och lärt

---

sig att hålla ut, men hans gamla natur – hans synnerligen tävlingsinriktade och vinningslystna natur – fanns kvar. Fastän han arbetat så många år var han inte medveten om sitt fördärvade sinnelag. Han hade inte gjort sig av med sitt gamla sinnelag och det syntes tydligt i hans verksamhet. Han hade bara fått mer arbetserfarenhet, men enbart denna lilla erfarenhet kunde inte förändra honom och förändra hans syn på tillvaron eller vikten av hans strävan. Fastän han arbetade många år för Kristus och aldrig mer förföljde Herren Jesus, skedde det ingen förändring i hans hjärta vad gällde hans kunskap om Gud. Det betyder att han inte arbetade för att ägna sig helt åt Gud, utan tvärtom drevs han att arbeta för sin framtida slutmåls skull. I början förföljde han nämligen Kristus och underkastade sig inte Kristus; han var till sin natur en rebell som medvetet satte sig upp mot Kristus och inte hade någon kunskap om den helige Andes verk. När hans verksamhet närmade sig sitt slut hade han fortfarande ingen kännedom om den helige Andes arbete, utan handlade bara på eget initiativ enligt sin egen karaktär utan att bry sig det minsta om den helige Andes vilja. Därför var hans natur fientligt inställd till Kristus och lydde inte sanningen. Hur skulle en sådan person, som hade övergetts av den helige Andes verk, som inte kände till den helige Andes verk och som dessutom motarbetade Kristus, kunna bli frälst? Huruvida människan kan bli frälst beror inte på hur mycket arbete hon utför eller hur mycket hon engagerar sig, utan av huruvida hon känner till den helige Andes verk, huruvida hon kan omsätta sanningen i praktiken och huruvida hennes åsikter angående strävan stämmer med sanningen.

Även om naturliga uppenbarelsen ägde rum efter det att Petrus börjat följa Jesus, var han ända från första början till sin natur en människa som var villig att underkasta sig den helige Ande och söka efter Kristus. Hans lydnad mot den helige Ande var äkta: Han var inte ute efter pengar och berömmelse, utan han drevs av lydnad mot sanningen. Även om Petrus vid tre tillfällen förnekade att han kände Kristus, och även om han frestade Herren Jesus, hade dessa obetydliga mänskliga svagheter inget med hans natur att göra, de påverkade inte hans framtida strävan och kan inte ses som något övertygande bevis för att hans frestande av Jesus var en antikrists handling. Normal mänsklig svaghet är något alla världens människor delar – förväntar du dig att Petrus skulle vara annorlunda? Har inte folk vissa åsikter om Petrus på grund av att han gjorde flera dumma misstag? Och dyrkar inte folk Paulus på grund av allt arbete han gjorde och alla brev han skrev? Hur skulle människan kunna blicka in i människans innersta

---

väsen? Visst kan väl de som verkligen har förnuft se något som är så obetydligt? Även om Petrus många år av smärtsamma upplevelser inte finns dokumenterade i Bibeln, är det inget bevis för att Petrus inte hade verkliga upplevelser eller att Petrus inte gjordes fullkomlig. Hur kan människan förstå Guds verk helt och fullt? Det var inte Jesus som personligen valde ut texterna i Bibeln, utan de sammanställdes av senare generationer. Innebär då inte det att allt som finns nedtecknat i Bibeln valdes ut med utgångspunkt från människors uppfattningar? Dessutom framgår det inte uttryckligen i breven hur Petrus och Paulus liv slutade, så människor bedömer Petrus och Paulus med utgångspunkt från sina egna uppfattningar och sina egna preferenser. Och eftersom Paulus uträttade så mycket, eftersom hans "bidrag" var så stort, vann han massornas förtroende. Koncentrerar sig inte människan enbart på det yttligare? Hur skulle människan kunna blicka in och se människans innersta väsen? Och med tanke på att Paulus har varit föremål för dyrkan i tusentals år – vem skulle våga drista sig till att förneka hans insats? Petrus var bara en fiskare, så hur skulle hans bidrag kunna vara lika stort som Paulus? Om man ser till vad de bidrog med så borde Paulus ha blivit belönad snarare än Petrus, och det borde ha varit han som var bäst kvalificerad att vinna Guds gillande. Vem hade kunnat föreställa sig att Guds behandling av Paulus bara skulle innebära att han fick honom att arbeta med sina olika gåvor, medan han däremot gjorde Petrus fullkomlig. Det är absolut inte så att Herren Jesus hade gjort upp planer för Petrus och Paulus från allra första början. Tvärtom var det deras medfödda natur som avgjorde om de skulle fullkomnas eller sättas i arbete. Men vad folk ser är alltså bara människans synliga insatser, den väg hon strävar från början samt drivkraften bakom hennes strävan. Folk bedömer en människa utifrån sina åsikter, men en människas slutliga öde avgörs inte utifrån hennes yttre egenskaper. Därför säger jag att om den väg du tar från början är framgångens väg, och om din syn på strävan är den rätta från början, då är du som Petrus; om den väg du går är misslyckandets väg, då spelar det ingen roll vilket pris du betalar utan ditt slutliga öde blir ändå detsamma som Paulus. I vilket fall som helst är det inte din hängivenhet eller det pris du betalar som bestämmer ditt slutmål och huruvida du lyckas eller misslyckas, utan det avgörande är om den väg du söker är den rätta eller inte. Petrus och Paulus innersta väsen var olika, liksom deras målsättningar; det här kan ingen människa upptäcka, utan det är bara Gud som kan känna dem helt och fullt. Vad Gud ser är nämligen människans essens, medan

---

människan själv inte vet någonting om sitt eget innersta väsen. Människan kan inte se en individs innersta väsen eller verkliga mognad, och följaktligen kan hon inte fastställa orsakerna till Paulus och Petrus misslyckande respektive framgång. Att de flesta dyrkar Paulus och inte Petrus beror på att Paulus användes för att verka offentligt, och denna verksamhet kan människan se och därför erkänner hon Paulus "prestationer". Petrus upplevelser är däremot osynliga för människan, och det han sökte är ouppnåeligt för människan, och därför är hon inte intresserad av Petrus.

Petrus fullkomnades genom att uppleva hantering och förädling. Han sa: "Jag måste alltid tillgodose Guds önskemål. Vad jag än gör strävar jag bara efter att uppfylla Guds önskan, och vare sig jag tuktas eller döms gör jag det ändå med glädje." Petrus gav sitt allt till Gud och det enda syftet med hans arbete, ord och hela liv var att älska Gud. Han var en människa som strävade efter helighet och ju mer han upplevde desto mer växte den kärlek till Gud som han hyste djupt inne i sitt hjärta. Paulus gjorde däremot bara ett yttre arbete, och även om han också slet hårt gjorde han det för att nå ett bra resultat och få en belöning. Om han hade vetat att han inte skulle få någon belöning skulle han ha gett upp sin verksamhet. Det viktiga för Petrus var den sanna kärlek han hade i sitt hjärta och det som var genomförbart och kunde uppnås. Han brydde sig inte om huruvida han skulle få någon lön, utan huruvida hans sinnelag skulle kunna förändras. Det viktiga för Paulus var att arbeta ännu hårdare, det viktiga för honom var utåtriktat arbete och engagemang liksom de lärosatser som vanligt folk inte upplevde. Han var inte ett dugg intresserad av inre förändringar eller av att verkligen älska Gud. Petrus upplevelser syftade till att uppnå sann kärlek till Gud och sann kunskap om honom. De syftade till att skapa en närmare relation till Gud och ett praktiskt utlevande. Paulus gjorde sitt arbete därför att Jesus anförtrott honom det och för att få det han längtade efter, men det hade inget att göra med hans kunskap om sig själv och om Gud. Han arbetade uteslutande för att undgå tuktan och dom. Vad Petrus sökte var ren kärlek, och vad Paulus sökte var rättfärdighetens segerkrans. Petrus upplevde den helige Andes verk under många år och hade såväl praktisk kunskap om Kristus som en grundlig kunskap om sig själv. Och därför var hans kärlek till Gud ren. Många år av förädling hade lyft hans kunskap om Jesus och livet, hans kärlek var förbehållslös, en spontan kärlek, och han bad inte om något i gengäld och hoppades inte heller på några förmåner. Paulus arbetade i många år, men han besatt inte någon större kunskap om Kristus och

---

hans kunskap om sig själv var också beklagansvärt liten. Han hyste helt enkelt inte någon kärlek till Kristus, och han utförde sitt arbete och löpte sitt lopp för att vinna den slutliga segerkransen. Vad han sökte var den finaste kransen, inte den renaste kärleken. Han sökte inte aktivt utan passivt; han gjorde inte sin plikt utan drevs framåt i sitt arbete sedan den helige Andes verk gripit tag i honom. Följaktligen visar inte hans verksamhet att han var en kvalificerad Guds skapelse; det var Petrus som var en kvalificerad Guds skapelse som gjorde vad som låg honom. Människan tänker att alla dessa som arbetar för Gud bör få en belöning, och det tas för givet att ju mer man bidrar med desto mer ska man vinna Guds gillande. Människans uppfattning är i själva verket affärsmässig och hon söker inte aktivt göra sin plikt som en Guds skapelse. För Gud är det så att ju mer folk söker att verkligen älska honom och lyda honom fullkomligt, vilket också innebär att de söker göra sin plikt som hans skapelser, desto mer kan de vinna hans gillande. Guds ståndpunkt är att kräva att människan återtar sin ursprungliga plikt och status. Människan är en varelse som skapats av Gud och därför ska hon inte överskrida sina befogenheter genom att ställa några som helst krav på Gud, utan enbart göra sin plikt som en Guds skapelse. Paulus och Petrus slutmål bestämdes utifrån huruvida de kunde göra sin plikt som Guds skapelser och inte utifrån storleken på deras insatser; deras slutmål bestämdes utifrån vad de sökte från början, inte utifrån hur mycket de arbetade eller hur andra människor bedömde dem. Att söka att aktivt göra sin plikt som en Guds skapelse är vägen till framgång; att söka den väg som består av sann kärlek till Gud är den mest rätta vägen; att söka förändra sitt gamla sinnelag och söka ren kärlek till Gud är vägen till framgång. Denna väg till framgång är den väg som innebär ett återtagande av den ursprungliga plikt och det ursprungliga framträdande som åligger en Guds skapelse. Det är återtagandets väg och det är även målsättningen för hela Guds verk från början till slut. Om människans strävan fläckas av personliga omåttliga krav och irrationella begär kommer inte effekten att bli några förändringar i människans sinnelag. Det här strider mot återtagningsarbetet. Det är definitivt inte något arbete som utförs av den helige Ande och därför står det klart att verksamhet av detta slag inte godkänns av Gud. Vad är det för mening med en strävan som inte är godkänd Gud?

Det arbete som Paulus utförde visades upp för människan, men vad det gällde hur ren hans kärlek till Gud var och hur mycket han älskade Gud i sitt hjärtas djup så är det

---

något människan inte kan se. Människan kan bara se det arbete han utförde, och av det vet man att han med säkerhet användes av den helige Ande. Följaktligen tänker människan att Paulus var bättre än Petrus, att hans verk var större i och med att han kunde sörja för församlingarna. Petrus såg bara till sina personliga upplevelser och vann inte mer än ett fåtal människor under sin tillfälliga verksamhet. Det finns bara ett fåtal mindre kända brev från honom, men vem vet hur stor kärleken till Gud var i djupet av hans hjärta? Paulus arbetade för Gud dag ut och dag in. Så länge det fanns arbete att göra gjorde han det. Han tänkte att på det viset skulle han kunna vinna kransen och behaga Gud, men han sökte inte efter möjligheter att förändra sig själv genom sin verksamhet. Allt i Petrus liv som inte uppfyllde Guds önskan fick honom att känna sig illa till mods. Om det inte tillfredsställde Guds önskan kände han sig ångerfull och letade efter ett lämpligt sätt att försöka behaga Guds hjärta. Även när det gällde de minsta och mest betydelselösa sidorna av hans liv krävde han av sig själv att han måste uppfylla Guds önskan. Han var inte mindre fordrande när det gällde sitt gamla sinnelag, och han var alltid rigorös i sina krav på sig själv att tränga djupare in i sanningen. Paulus var bara ute efter ytlig ryktbarhet och status. Han sökte briljera inför människor och försökte inte göra några djupare framsteg i sitt inträde i livet. Vad han intresserade sig för var lärosatser, inte verklighet. En del människor säger: "Paulus arbetade så mycket för Gud – varför mindes inte Gud honom? Petrus arbetade bara lite för Gud och bidrog inte i någon större utsträckning till församlingarna, så varför blev han fullkomliggjord?" Petrus älskade Gud till en viss grad, vilket var vad Gud krävde; endast sådana människor bär vittnesbörd. Och Paulus då? Hur mycket älskade han Gud? Vet du? Varför arbetade Paulus? Och varför arbetade Petrus? Petrus gjorde inte så mycket, men vet du vad som fanns djupt inne i hans hjärta? Paulus arbete gick ut på att sörja för församlingarna och stötta församlingarna. Vad Petrus upplevde var förändringar i sitt livssinneslag; han upplevde kärleken till Gud. Nu när du vet skillnaderna i deras inre väsen kan du se vem som i sista änden verkligen trodde på Gud och vem som inte gjorde det. En av dem älskade verkligen Gud medan den andre inte gjorde det; en genomgick förändringar i sitt sinneslag och det gjorde inte den andre; en tjänade ödmjukt och uppmärksammades inte så lätt av folk, medan den andre dyrkades av människor och var en stor personlighet; en av dem sökte helighet, men det gjorde inte den andre och även om han inte var oren besatt han inte ren kärlek; den ene besatt sann mänsklighet, men

---

inte den andre; den ene var fylld av känslan av att vara en Guds skapelse, men inte den andre. Detta är skillnaderna i Paulus och Petrus inre väsen. Den väg som Petrus gick var framgångens väg, som också var den väg som ledde till återtagande av normal mänsklighet och av den plikt som åligger en Guds skapelse. Petrus representerar alla dessa som är framgångsrika. Den väg Paulus gick var misslyckandets väg och han står för alla dessa som bara underkastar sig och offerar sig ytligt men inte hyser någon äkta kärlek till Gud. Paulus representerar alla dessa som inte äger sanningen. I sin tro på Gud sökte Petrus tillfredsställa Gud i alla avseenden och han försökte lyda allt som kom från Gud. Utan minsta klagan kunde han acceptera att tuktas och dömas liksom att förädlas, provas och sakna mycket i sitt liv – inget av detta kunde förändra hans kärlek till Gud. Var inte detta den ultimata gudskärleken? Var inte detta att göra en Guds skapelses plikt? Vare sig det gäller tuktan, dom eller prövning så kan du alltid vara lydig intill döden, och det är vad en Guds skapelse har att uppnå, det är renheten i kärleken till Gud. Om människan kan uppnå detta är hon en kvalificerad Guds skapelse och det finns inget som uppfyller Skaparens önskan mer. Föreställ dig att du är kapabel att arbeta för Gud, men du lyder honom inte och du är oförmögen att verkligen älska honom. Inte nog med att du då inte har gjort din plikt som en Guds skapelse, utan dessutom kommer du att fördömas av Gud därför att du är en person som inte besitter sanningen, som är oförmögen att lyda Gud och som är olydig mot honom. Du bryr dig bara om att arbeta för Gud och är inte intresserad av att omsätta sanningen i praktisk handling eller att lära känna dig själv. Du varken förstår eller känner Skaparen, och du varken lyder eller älskar honom. Du är en människa som är olydig mot Gud av födseln, och Gud älskar inte sådana människor.

Somliga människor säger: ”Paulus gjorde ett ofantligt stort arbete, och han tog på sig ett stort ansvar för församlingarna och bidrog med så mycket till dem. Paulus tretton brev vidmakthöll 2000 år av nådens tidsålder och överträffas bara av de fyra evangelierna. Vem kan jämföras med honom? Ingen kan uttolka Johannes uppenbarelse medan Paulus brev ger liv, och det arbete han utförde var till gagn för församlingarna. Vem förutom han hade kunnat åstadkomma något sådant? Och vad gjorde Petrus för arbete?” När människan värderar andra gör hon det med utgångspunkt från vad de bidragit med. När Gud värderar människan gör han det med utgångspunkt från hennes natur. Bland dessa som söker liv var Paulus en person som inte var medveten om sitt

---

eget väsen. Han var sannerligen varken ödmjuk eller lydig och inte heller medveten om sitt eget väsen som stod i opposition till Gud. Han var alltså en människa som inte hade genomgått detaljerade upplevelser, en människa som inte omsatte sanningen i praktisk handling. Petrus var annorlunda. Han var medveten om sina brister, sina svagheter och sitt fördärvade sinnelag som en Guds skapelse, och därmed hade han en väg av praktiskt handlande genom vilken han kunde förändra sitt sinnelag; han var inte en av dem som bara hade lärosatser och inte ägde någon verklighet. Dessa som förändras är nya människor som har blivit frälsta, de är sådana som är kvalificerade i att eftersträva sanningen. Folk som inte förändras tillhör den kategorin som är naturligt föråldrade; de är sådana som inte har blivit frälsta, alltså sådana som Gud avskyr och förkastar. Gud kommer inte att minnas dem oavsett hur stor deras arbetsinsats är. När du jämför detta med din egen strävan bör det vara uppenbart huruvida du när det kommer till kritan är samma sorts människa som Petrus eller Paulus. Om det fortfarande inte finns någon sanning i vad du söker, och om du fortfarande är lika arrogant och förmäten som Paulus och fortfarande lika munvig och skrytsam som han, då är du utan tvivel en degenererad individ som misslyckas. Om du söker på samma sätt som Petrus, om du söker praktiska handlingar och sanna förändringar, om du inte är arrogant eller egensinnig utan söker göra din plikt, då kommer du att bli en Guds skapelse som kan segra. Paulus var inte medveten om sitt eget inre väsen eller fördärv, och än mindre var han medveten om sin egen olydnad. Han nämnde aldrig sitt avskyvärda trots mot Kristus och han var inte heller särskilt ångerfull. Han presenterade bara en kortfattad förklaring och innerst inne i sitt hjärta underkastade han sig aldrig Gud helt och hållet. Även om han föll till marken på vägen till Damaskus, blickade han aldrig djupt in i sig själv. Han var nöjd bara med att fortsätta arbeta och betraktade inte att att lära känna sig själv och förändra sitt gamla sinnelag som det viktigaste. Han var nöjd med att bara förkunna sanningen, med att sörja för andra för att lindra sitt eget samvete, och med att inte längre förfölja Jesu lärjungar och på så sätt trösta sig själv och förlåta sig själv för sina gamla synder. Det mål han strävade efter var inget mer än en framtida krans och förgängligt arbete, det mål han strävade efter var nåd i överflöd. Han sökte inte tillräcklig sanning, och inte heller försökte han tränga djupare in i en sanning som han tidigare inte förstått. Hans självkänedom kan följaktligen sägas vara oriktig och han accepterade inte tuktan eller dom. Att han kunde arbeta betyder inte att han hade någon kunskap om sin egen natur

---

eller sitt inre väsen; hans fokus låg enbart på yttre seder och bruk. Vad han strävade efter var vidare inte förändring utan kunskap. Hans arbete var helt och hållet resultatet av att Jesus uppenbarat sig för honom på vägen till Damaskus. Det var inte något som han själv bestämt sig för från början, och inte heller var det verksamhet som ägde rum efter det att han accepterat beskärning av sitt gamla sinnelag. Oavsett hur han arbetade förändrades inte hans gamla sinnelag, och därför innebar inte hans arbete någon gottgörelse för hans gamla synder utan spelade bara en viss roll för den tidens församlingar. För en människa som han, vars gamla sinnelag inte förändrades – alltså en människa som inte vann frälsning och i än högre grad saknade sanningen – var absolut oförmögen att bli en av dessa som accepterades av Herren Jesus. Han var inte en person som var fylld av kärlek till och vördnad för Jesus Kristus, inte heller var han en person som var duktig på att söka sanningen, och än mindre var han en person som sökte lära känna inkarnationens hemlighet. Han var bara en människa som var skicklig på spetsfundigheter och inte skulle ge vika för någon som stod över honom eller som hade sanningen. Han avundades människor eller sanningar som gick emot honom eller var fientligt inställda till honom, och föredrog begåvade människor som visade upp en imponerande personlighet och var i besittning av gedigna kunskaper. Han tyckte inte om att umgås med fattiga människor som sökte den sanna vägen och bara intresserade sig för sanningen, utan befattade sig i stället med äldre personer i religiösa organisationer som bara talade om doktriner och hade kunskap i överflöd. Han hyste ingen kärlek till den helige Andes nya verk och brydde sig inte om rörelsen med den helige Andes nya verk. I stället gynnade han dessa regler och lärosatser som var högre än allmänna sanningar. Hans innersta väsen och allt det han sökte gör att han inte förtjänar att kallas en kristen som strävade efter sanningen, och än mindre en trogen tjänare i Guds hus, för han var alldeles för skenhelig och olydig. Även om han är känd som en Herren Jesu tjänare var han inte alls lämpad att träda in genom himmelrikets port, för hans handlande från början till slut kan inte kallas rättfärdigt. Han kan bara ses som en hycklare som handlade orättfärdigt men samtidigt verkade för Kristus. Även om han inte kan kallas ond, kan man med fog kalla honom för en människa som handlade orättfärdigt. Han arbetade hårt, men han ska inte bedömas utifrån mängden arbete han utförde, utan enbart utifrån dess kvalitet och substans. Endast på det viset är det möjligt att komma till klarhet med den här saken. Han tänkte alltid: ”Jag är kapabel att arbeta;

---

jag är tar hänsyn till Herrens börda och ingen annan, och ingen ångrar sig så djupt som jag och jag har sett det stora ljuset och därför är min ånger djupare än någon annans.” Det här var vad han tänkte i sitt hjärta på den tiden. Mot slutet av sin verksamhet sa Paulus: ”Jag har utkämpat kampen, jag har avslutat mitt lopp och nu väntar mig en rättfärdighetens krans.” Hans kamp, arbete och lopp gick helt och hållet ut på att vinna rättfärdighetens segerkrans, och han kämpade sig inte aktivt framåt. Även om han inte var oengagerad i sin verksamhet kan man säga att han utförde sitt arbete enbart i syfte att kompensera sina misstag och tysta sitt samvetes anklagelser. Han hoppades bara på att bli klar med sitt arbete, få avsluta sitt lopp och utkämpa sin kamp så snart som möjligt, för desto snabbare skulle han kunna få sin efterlängtrade rättfärdighetens krans. Vad han längtade efter var inte att möta Herren Jesus med sina erfarenheter och sin sanna kunskap, utan att avsluta sitt arbete så snart som möjligt så att han när han mötte Herren Jesus skulle kunna få den lön han förtjänat genom sitt arbete. Han använde sin verksamhet för att trösta sig själv och för att kunna få en framtida segerkrans i utbyte. Vad han sökte var inte sanningen eller Gud utan enbart segerkransen. Hur kan en sådan strävan hålla måttet? Hans motivation, hans arbete, det pris han betalade och alla hans ansträngningar – alltsamman var genomsyrat av hans underbara fantasier och han arbetade helt och hållet med utgångspunkt från sina egna önskningar. I hela hans verk fanns det inte den minsta villighet i det pris han betalade; han var bara sysselsatt med att göra en affär. Hans arbetade inte med glädje för att fullgöra sin plikt, utan han arbetade med glädje för att kunna genomföra affärstransaktionen. Har den sortens ansträngningar något värde? Vem skulle prisa hans orena ansträngningar? Vem har något intresse av sådana ansträngningar? Hans verksamhet var full av framtidsdrömmar, full av underbara planer och innehöll inget sätt att förändra det mänskliga sinnelaget. Så mycket av hans godhet var falsk; hans arbete gav inte liv och hövskheten var hyckleri; det handlade om en affärsuppgörelse. Hur kan ett sådant arbete föra människan till vägen som innebär att hon återtar sin ursprungliga plikt?

Allt som Petrus sökte var i samklang med Guds hjärta. Han sökte att tillgodose vad Gud begärde och oavsett lidande och motgångar var han villig att uppfylla Guds önskan. För den som tror på Gud finns ingen viktigare strävan. Vad Paulus sökte fläckades av hans eget kött, hans egna åsikter och hans egna planer och projekt. Han var inte på något vis en kvalificerad Guds skapelse, och han var inte en person som sökte tillgodose

---

Guds önskemål. Petrus sökte underkasta sig Guds arrangemang och även om han inte utförde något storverk var motivationen bakom hans arbete liksom den väg han gick de rätta; även om han inte kunde vinna många människor kunde han följa sanningens väg. Därför kan man säga att han var en kvalificerad Guds skapelse. Idag ska du kunna göra din plikt som en Guds skapelse och sträva efter att underkasta dig alla Guds arrangemang även om du inte är en arbetare. Du ska kunna lyda allt Gud säger och uppleva alla sorters vedermödor och förädlingar, och även om du är svag ska du kunna älska Gud i ditt hjärta. Dessa som tar ansvar för sitt eget liv är villiga att göra det som är en Guds skapelses skyldighet, och deras syn på strävan är den rätta. Det är sådana människor Gud behöver. Om du arbetade hårt och andra gagnades av din undervisning men du själv inte förändrades och inte bar något vittnesbörd eller hade någon sann upplevelse, så att inget av det du gjort bär vittnesbörd när ditt liv är slut – är du då en människa som har förändrats? Är du en person som strävar efter sanningen? På den tiden använde den helige Ande dig, men när han använde dig använde han den del av dig som kunde nyttjas till arbete, och han använde inte den del av dig som inte kunde nyttjas. Om du försökte förändras fullkomnades du gradvis under tiden som du användes. Men den helige Ande tar inte på sig något ansvar för huruvida du i sista änden blir vunnen eller inte, utan det beror på din strävan. Om det inte sker några förändringar i ditt personliga sinne så beror det på att din syn på arbetet är felaktig. Om du inte erhåller någon lön så får du skylla dig själv och orsaken är att du inte har omsatt sanningen i praktisk handling och är oförmögen att uppfylla Guds önskemål. Därför är ingenting viktigare än dina personliga upplevelser och ingenting är mer avgörande än ditt personliga inträde! En del människor kommer till slut att säga: ”Jag har arbetat så mycket för dig och även om jag kanske inte har åstadkommit någonting storslaget så har jag ändå varit ihärdig i mina ansträngningar. Kan du inte bara låta mig komma in i himlen och äta livets frukt?” Du måste veta vilken sorts människor jag önskar; de som är orena tillåts inte träda in i mitt rike; de som är orena tillåts inte besudla den heliga marken. Även om du har arbetat mycket och slitit i många år men i sista änden likväl är bedrövtligt smutsig, då kommer det att vara oacceptabelt för himlens lag att du önskar komma in i mitt rike! Sedan världens grundande till idag har jag aldrig erbjudit enkelt tillträde till mitt rike för dem som fjäskar för mig. Detta är en himmelsk regel och ingen kan bryta mot den! Du måste söka livet. De som kommer att

---

bli fullkomliggjorda är idag av samma sort som Petrus: Det är dessa som söker förändringar i sitt eget sinnelag och som är villiga att vittna för Gud och göra sin plikt som en Guds skapelse. Endast sådana människor kommer att fullkomnas. Om du bara tänker på belöningar och inte försöker förändra ditt livssinnelag kommer alla dina ansträngningar att vara förgäves – detta är en orubblig sanning!

Av skillnaden i Petrus och Paulus karaktärer bör du inse att alla dessa som inte strävar efter liv sliter förgäves! Du tror på Gud och följer Gud, så i ditt hjärta måste du älska Gud. Du måste kasta bort ditt fördärvade sinnelag, du måste söka att uppfylla Guds önskan och du måste göra en Guds skapelses plikt. Eftersom du tror på och följer Gud måste du offra allt till honom, inte göra personliga val eller krav, och du måste uppnå förverkligandet av Guds önskemål. Eftersom du är skapad ska du lyda Herren som skapade dig, för du saknar av födseln makt över dig själv och du är oförmögen att kontrollera ditt eget öde. Eftersom du är en person som tror på Gud måste du söka helighet och förändring. Eftersom du är en Guds skapelse måste du göra din plikt och hålla dig på din plats, och du får inte överskrida din plikt. Avsikten är inte att begränsa dig eller förtrycka dig med hjälp av lärosatser, utan detta är den väg genom vilken du kan göra din plikt, och det är något som alla som handlar rättfärdigt kan – och måste – uppnå. Om du jämför Petrus och Paulus innersta väsen kommer du att förstå hur du ska söka. Angående de vägar som Petrus och Paulus gick, så är den ena vägen mot fullkomnande och den andra vägen mot förintelse; Petrus och Paulus står för två olika vägar. Även om båda fick den helige Andes verk och den helige Andes insikt och upplysning, och även om båda accepterade det som Herren Jesus hade anförtrott dem, bar de inte samma frukt: Den ene bar verkligen frukt, men det gjorde inte den andre. Om du ser till deras väsentliga egenskaper, det arbete de utförde, vad de gav uttryck för utåt sett och deras slutliga öde, så måste du förstå vilken väg du ska ta, vilken väg du ska välja att gå. De gick två helt olika vägar. Paulus och Petrus var kvintessensen av respektive väg, så ända från första början hölls de fram som typexempel på dessa två vägar. Vad är de avgörande punkterna i Paulus upplevelser och varför nådde han inte framgång? Vad är de avgörande punkterna i Petrus upplevelser och hur upplevde han att bli fullkomliggjord? Om du jämför vad som var viktigt för var och en av dem, då vet du exakt vilken sorts människa Gud vill ha, vad Guds vilja är, vad Guds sinnelag är, vilken sorts person som slutligen kommer att fullkomnas och även vilken sorts person

---

som inte kommer att fullkomnas; du kommer att veta vad dessa som kommer att bli fullkomliggjorda har för sinnelag, och vad dessa som inte kommer att bli fullkomliggjorda har för sinnelag – de här viktiga faktorerna kan ses i Petrus och Paulus upplevelser. Gud skapade allting och därför ser han till att hela skapelsen kommer under hans herravälde och underkastar sig hans herravälde; han kommer att vara herre över allting så att allt finns i hans händer. Hela Guds skapelse, inklusive djur, växter och människor, berg, floder och sjöar – allt måste komma under hans herravälde. Allt i skyn och på marken måste komma under hans herravälde. De kan inte välja utan måste alla underkasta sig hans anordningar. Detta har Gud bestämt och det är Guds makt. Gud är herre över allt och beordrar och rangordnar allt, så att allt klassificeras efter sitt slag och tilldelas sin egen position i enlighet med Guds vilja. Oavsett hur stort det är kan ingenting vara högre än Gud, allting tjänar mänskligheten som skapats av Gud och ingenting vågar vägra lyda Gud eller ställa några krav på honom. Därför måste även människan, i egenskap av en Guds skapelse, göra vad som är människans plikt. Oavsett om hon är allting herre eller förvaltare, oavsett hur hög ställning människan har bland allt övrigt, så är hon ändå bara en liten människa under Guds herravälde och inte mer än en obetydlig mänsklig varelse, en Guds skapelse, och kommer aldrig att stå över Gud. Som en Guds skapelse ska människan sträva efter att göra vad som är en Guds skapelses plikt och söka att älska Gud utan att göra andra val, för Gud är värdig människans kärlek. Dessa som söker att älska Gud ska inte söka några personliga förmåner eller söka det som de personligen längtar efter; detta är det mest korrekta sättet att sträva. Om det du söker är sanningen, om det du omsätter i praktisk handling är sanningen och om det du uppnår är en förändring i ditt sinnelag, då är den väg du går på den rätta vägen. Om det du söker är köttets välsignelser och det du omsätter i praktisk handling är dina egna åsikter om sanningen, om det inte sker någon förändring i ditt sinnelag, om du inte alls är lydig mot Gud i köttet och du fortfarande lever i vaghet, då kommer det du söker med visshet att ta dig till helvetet, för den väg som du går är misslyckandets väg. Huruvida du kommer att fullkomnas eller förgöras beror på din egen strävan, vilket också kan uttryckas som att framgång eller misslyckande beror på vilken väg som människan går.

Guds verk och människans verk

Hur mycket av människans verk är den Helige Andes verk och hur mycket är människans upplevelse? Redan nu kan det sägas att folk fortfarande inte förstår dessa frågor, vilket helt och hållet beror på att man inte förstår den Helige Andes arbetsprinciper. Det människans verk som jag talar om syftar naturligtvis på det verk som utförs av dem som har den Helige Andes verk eller används av den Helige Ande. Jag syftar inte på det verk som har sitt ursprung i människans vilja, utan på apostlarnas, arbetarnas eller de vanliga brödernas och systrarnas arbete inom ramen för den Helige Andes verk. Människans verk syftar inte här på den inkarnerade Gudens verk, utan på omfattningen av och principerna för den Helige Andes verk på människor. Fastän dessa principer utgör principerna för och omfattningen av den Helige Andes verk, är de inte desamma som principerna för och omfattningen av den inkarnerade Gudens verk. Människans verk har människans väsen och principer, och Guds verk har Guds väsen och principer.

Verket i den Helige Andes ström, oavsett om det är Guds eget verk eller det verk som utförs av människor som används, är den Helige Andes verk. Guds eget väsen är Anden, som kan kallas den Helige Ande eller den sjufalt intensifierade Anden. Allt som allt är de Guds Ande. Det är bara det att Guds Ande benämns olika under olika tidsepoker. Men deras väsen är fortfarande ett och samma. Därför är det verk som utförs av Gud själv den Helige Andes verk; den inkarnerade Gudens verk är inget mindre än den Helige Ande i verksamhet. Verk av människor som används är också den Helige Andes verk. Men Guds verk är det fullständiga uttrycket för den Helige Ande, vilket är absolut sant, medan det mänskliga verk som används är uppblandat med många mänskliga företeelser och inte den helige Andes direkta uttryck, än mindre hans fullständiga uttryck. Den Helige Andes verk varierar och begränsas inte av några omständigheter. Verket varierar mellan olika människor och förmedlar olika verkningssubstanser. Verk är också olika i olika tidsåldrar liksom i olika länder. Fastän den Helige Ande verkar på många olika sätt och enligt många principer, är naturligtvis substansen alltid olika, oavsett hur verket utförs eller på vilken sorts människor, och de verk han utför på olika människor har alla sina principer och alla kan representera substansen hos föremålet för verket. Det beror på att den Helige Andes verk är mycket specifikt till sin omfattning och exakt uppmätt. Det verk som utförs i det inkarnerade

---

köttet är inte detsamma som det verk som utförs på människor, och verket varierar också beroende på människors olika kaliber. Verk som utförs i det inkarnerade köttet utförs inte på människor, och i det inkarnerade köttet utför han inte samma verk som utförs på människor. Kort sagt, oavsett hur han verkar, är aldrig verk på olika objekt likadana, och de principer enligt vilka han verkar skiljer sig åt beroende på olika individers tillstånd och natur. Den Helige Ande verkar på olika människor med utgångspunkt från deras inneboende väsen och ställer inte krav på dem utöver deras inneboende väsen eller verkar på dem utöver deras faktiska kaliber. Den Helige Andes verk på människan låter alltså människor se substansen hos objektet för verket. Människans inneboende väsen förändras inte; människans faktiska kaliber är begränsad. Oavsett om den Helige Ande använder människor eller verkar på människor är verket alltid anpassat till begränsningarna hos människors kaliber, så att de kan ha nytta av det. När den Helige Ande verkar på människor som används, mobiliseras både deras gåvor och deras faktiska kaliber utan reservationer. Deras faktiska kaliber nyttjas till fullo för att tjäna verket. Man kan säga att han verkar genom att använda människors tillgängliga delar för att uppnå fungerande resultat. Däremot är verk som utförs i det inkarnerade köttet till för att Andens verk direkt och blandas inte upp med det människans sinne och tankar; det är onåbart för människans gåvor, människans erfarenhet eller människans medfödda tillstånd. Den Helige Andes otaliga verk är alla inriktade på vara till nytta och uppbyggelse för människan. Men vissa personer kan fullkomnas medan andra inte har förutsättningarna för att bli fullkomliga, de kan alltså inte bli fullkomnade och kan knappast bli frälsta, och även om de må ha haft den Helige Andes verk elimineras de till slut. Det innebär att fastän den Helige Andes verk är till för att uppbygga människor, betyder inte det att alla som har haft den Helige Andes verk kommer att bli helt fullkomnade, eftersom den väg som många människor eftersträvar inte är vägen till fullkomning. De har bara den Helige Andes ensidiga verk och inte ett undergivet mänskligt samarbete eller en rätt mänsklig strävan. På så sätt blir den Helige Andes verk i dessa människor ett verk i deras tjänst som håller på att göras fullkomliga. Den Helige Andes verk kan inte ses direkt av människor eller beröras direkt av människorna själva. Det kan bara uttryckas med hjälp av människor med arbetets gåva, vilket innebär att anhängare förses med den Helige Andes verk via människors uttryck.

Den Helige Andes verk utförs och fullbordas genom många olika slags människor och under många olika förhållanden. Även om den inkarnerade Gudens verk kan representera en hel tidsepoks verk, och kan representera människors inträde i en hel tidsepok, behöver verk på folks detaljerade inträde ändå utföras av människor som används av den Helige Ande och inte av den inkarnerade Guden. Guds verk eller Guds egen verksamhet är därmed Guds inkarnerade kötts verk och kan inte utföras av människan i hans ställe. Den Helige Andes verk fullbordas genom många olika sorters människor och kan inte fullbordas av en viss person eller klargöras helt genom en viss person. De som leder kyrkorna kan inte heller helt representera den Helige Andes verk; de kan bara utföra en del ledande verk. Därmed kan den Helige Andes verk delas in i tre delar: Guds eget verk, verket av människor som används, och verket i alla dessa som befinner sig i den Helige Andes ström. Av de tre är Guds eget verk till för att leda hela epoken. Verket av människor som används består i att leda alla Guds anhängare genom att sändas ut eller få uppdrag efter Guds eget verk, och dessa människor är de som samarbetar med Guds verk. Det verk som den Helige Ande utför på dem som är i strömmen är att underhålla hela sitt eget verk, det vill säga att vidmakthålla hela förvaltningen och vidmakthålla sitt vittnesbörd, samtidigt som han fullkomnar dem som kan göras fullkomliga. Dessa tre delar utgör den Helige Andes kompletta verk, men utan det verk som utförs av Gud själv skulle hela förvaltningen avstanna. Guds eget verk inbegriper hela mänsklighetens verk och det representerar också hela epokens verk, vilket innebär att Guds eget verk representerar varje rörelse och trend i den helige Andes verk, medan apostlarnas verk kommer efter Guds eget verk och följer på det, och det varken leder epoken eller representerar trender för den helige Andes verk i hela epoken. De utför bara det arbete som människan bör utföra och det berör inte förvaltningsverket över huvud taget. Guds eget verk är projektet inom förvaltningsverket. Människans verk är bara den uppgift människor som används är skyldiga att utföra och har inget med förvaltningsverket att göra. På grund av verkets olika identiteter och representationer finns det tydliga och väsentliga skillnader mellan Guds eget verk och människans verk, trots att de båda är den Helige Andes verk. Dessutom varierar omfattningen på det verk som utförs av den Helige Ande på verksobjekt med olika identiteter. Detta är principerna för och omfattningen av den Helige Andes verk.

Människans verk representerar hennes erfarenhet och hennes mänskliga natur. Vad människan tillhandahåller och det verk som människan utför representerar henne. Människans seende, hennes resonemang, hennes logik och hennes rika fantasi ingår alla i hennes verk. Människans erfarenhet är särskilt kapabel att representera hennes verk, och vad en person har erfarit blir ingredienserna i hennes verk. Människans verk kan uttrycka hennes erfarenhet. När vissa människor upplever i ett passivt tillstånd, består det mesta av deras gemenskap av negativa faktorer. Om deras upplevelse är positiv en tid, och särskilt om de har vägar på den positiva sidan, är det de delar i gemenskap mycket uppmuntrande och människor kommer att kunna få positivt tillskott från dem. Om en arbetare är passiv en tid, kommer hans gemenskap alltid att innehålla negativa element. Den här sortens gemenskap är deprimerande, och andra kommer omedvetet att bli nedslagna efter att ha delat gemenskap med honom. Anhängarnas tillstånd förändras beroende på ledarens tillstånd. En arbetare ger uttryck för hur han är inombords, och den Helige Andes verk förändras ofta med människans tillstånd. Han verkar i enlighet med människans erfarenhet och pressar henne inte, men ställer krav på henne i enlighet med hennes erfarenhets normala förlopp. Människans gemenskap skiljer sig alltså från Guds ord. Vad människan delar i en gemenskap förmedlar hennes individuella seende och erfarenhet, och uttrycker vad hon ser och upplever på Guds verks grundval. När Gud har verkat eller talat är det hennes ansvar att ta reda på vad hon bör praktisera eller träda in i och sedan förmedla det till anhängarna. Därför representerar människans verk hennes inträde och praktiserande. Sådant verk är naturligtvis uppblandat med mänskliga lärdomar och erfarenheter eller en del mänskliga tankar. Oavsett hur den Helige Ande verkar, om han verkar på människan eller i den inkarnerade Guden, är det alltid arbetarna som uttrycker vad de är. Även om det är den Helige Ande som verkar, baserar sig verket på vad människan är i sig, eftersom den Helige Ande inte verkar utan grundval. Verket utförs alltså inte med ingenting, utan är alltid anpassat till faktiska förhållanden och verkliga tillstånd. Det är endast på detta sätt som människans sinnelag kan förvandlas och hennes gamla uppfattningar och tankar kan förändras. Vad människan uttrycker är vad hon ser, upplever och kan föreställa sig. Även om det är dogmer eller uppfattningar är de allesamman åtkomliga för människans tänkande. Oavsett hur stort människans verk är kan det inte överskrida omfattningen av människans upplevelse, vad hon ser eller vad

---

hon kan tänka sig eller begripa. Vad Gud uttrycker är vad Gud själv är, och det är utom räckhåll för människan, det vill säga utom räckhåll för människans tänkande. Han uttrycker sitt verk med att leda hela mänskligheten, och det är inte relevant för detaljerna i den mänskliga upplevelsen, utan det berör hans egen förvaltning. Medan människan ger uttryck för sin erfarenhet, ger Gud uttryck för sitt väsen. Detta väsen är hans inneboende sinnelag och det är utom räckhåll för människan. Människans erfarenhet är vad hon ser och kunskaper som förvärvats utifrån Guds uttryck av sitt väsen. Sådant seende och sådan kunskap kallas för människans väsen. De uttrycks på grundval av en av människans inneboende sinnelag och hennes faktiska kaliber; därför kallas de också för människans väsen. Människan är kapabel att dela gemenskap om vad hon ser och upplever. Det hon inte har upplevt eller sett eller som hennes sinne inte kan nå — det som hon inte har inom sig — är hon oförmögen att dela i gemenskap. Om det som människan uttrycker inte är hennes erfarenhet, är det hennes fantasi eller en lärosats. Enkelt uttryckt finns det inte någon verklighet i hennes ord. Om du aldrig varit i kontakt med samhällsreliga ting skulle du inte kunna dela gemenskap om de komplexa förhållandena i samhället på ett tydligt sätt. Om du inte har någon familj och andra människor talar om familjefrågor, kan du inte förstå det mesta av vad de säger. Så vad människan delar i gemenskap och det verk hon utför representerar hennes inre väsen. Om någon delar gemenskap om sin förståelse av tuktan och dom, och du har någon erfarenhet av det, vågar du inte förneka dennes kunskap, än mindre vågar du vara hundra procent säker på den. Det beror på att det han delar gemenskap om är något som du aldrig har upplevt, något du aldrig har vetat, och ditt sinne kan inte föreställa sig det. Det enda du kan ta med dig av hans kunskap är en framtida väg som relaterar till tuktan och dom. Men denna väg kan endast tjäna som förståelse baserat på en lärosats och kan inte ersätta din egen förståelse, än mindre din erfarenhet. Du kanske tänker att det han säger är helt korrekt, men när du upplever finner du att det i många avseenden är oanvändbart. Du kanske tycker att en del av kunskapen du hör är fullständigt ogörlig; du har uppfattningar om det just då, och även om du accepterar det gör du det bara motvilligt. Men när du upplever blir kunskapen som ger dig uppfattningar ditt sätt att praktisera. Och ju mer du praktiserar, desto bättre förstår du det sanna värdet och betydelsen av hans ord. När du har haft upplevelsen kan du tala om den kunskap du då bör ha om de saker som du har upplevt. Dessutom kan du skilja mellan dem vars

---

kunskap är reell och användbar och dem vars kunskap baseras på dogmer och är värdelös. Huruvida den kunskap du talar stämmer överens med sanningen beror alltså till stor del på om du har praktisk erfarenhet. Om det finns sanning i din upplevelse, kommer din kunskap att vara användbar och värdefull. Genom din upplevelse kan du också få omdöme och insikt, fördjupa din kunskap och öka din visdom och ditt sunda förnuft rörande ditt uppträdande. Den kunskap som talas av människor som inte besitter sanningen är lärosatser, oavsett hur stor den är. Den här sortens person kan mycket väl vara väldigt intelligent när det gäller köttsliga ting men kan inte göra någon urskiljning när det gäller andliga frågor. Det beror på att sådana personer inte har någon erfarenhet av andliga frågor över huvud taget. De är personer som inte är upplysta i andliga frågor och inte förstår andliga ting. Oavsett vilken typ av kunskap du ger uttryck för, bara det är ditt väsen, så är det din personliga erfarenhet, din verkliga kunskap. Vad de som enbart uttrycker dogmer — alltså de som inte besitter sanningen eller verkligheten — talar om, kan också sägas vara deras väsen, eftersom de bara kunnat komma fram till sin trossats genom djup begrundan och den således är resultatet av deras sinnes djupa funderingar, men det är bara en trossats, den är inget annat än fantasi! Olika sorters människors erfarenheter representerar det som finns inom dem. Alla dessa som saknar andlig erfarenhet är oförmögna att tala om kunskap om sanningen eller korrekt kunskap om olika slags andliga ting. Vad människan uttrycker är vad hon är inombords — det är säkert. Om man vill ha kunskap om andliga ting och sanningen måste man ha verklig erfarenhet. Om du inte kan tala tydligt om sunt förnuft som berör människans liv, hur mycket mindre kommer du då inte att kunna tala om andliga ting? De som kan leda kyrkor, förse människor med liv och vara apostlar till folket måste ha faktiska erfarenheter, måste ha en korrekt förståelse av andliga ting, en riktig uppskattning och erfarenhet av sanningen. Endast sådana människor är kvalificerade att vara arbetare eller apostlar som leder kyrkorna. Annars kan de endast följa som de minsta och kan inte leda, än mindre vara apostlar som kan förse människor med liv. Detta beror på att apostlarnas funktion inte är att fly eller strida, utan att utföra arbetet med att bistå med liv och leda andra att förändra sitt sinnelag. Det som utför denna funktion får axla ett stort ansvar som inte är något som varje individ klarar. Den här sortens verk kan endast utföras av dem med livsväsen, det vill säga de som har erfarenhet av sanningen. Det kan inte företas av vem som helst som

---

kan ge upp, fly eller är villig att spendera. Människor som inte har någon erfarenhet av sanningen, som inte har beskurits eller dömts, är oförmögna att utföra den här sortens verk. Människor utan erfarenhet, det vill säga människor utan verklighet, kan inte se verkligheten tydligt eftersom de själva inte besitter denna aspekt. Den här sortens person är alltså inte bara oförmögen att utföra ledarskapsarbete, utan kommer att vara föremål för eliminering om han inte har någon sanning under en längre tidsperiod. Det seende du talar om kan bevisa de umbäranden du varit med om i livet, i vilka avseenden du har blivit tuktrad och i vilka frågor du har blivit dömd. Det här gäller även prövningarna: De saker man är förfinad i, de saker man är svag i, det är de saker man har erfarenheter av, de saker man har vägar i. Om man till exempel lider av äktenskapliga frustrationer delar man oftast i gemenskap: ”Tack Gud, prisad vare Gud, jag måste tillfredsställa Guds hjärtas önskan och bära fram mitt hela liv, lägga mitt äktenskap helt i Guds händer. Jag är villig att viga hela mitt liv åt Gud.” Allting i människan kan visa vad hon är genom gemenskap. Takten i en persons tal, om han talar högt eller tyst — sådana saker som inte är en fråga om erfarenhet, kan inte representera vad han har och är. De kan bara visa om hans karaktär är bra eller dålig, eller om hans natur är bra eller dålig, men de kan inte likställas med huruvida han har erfarenheter. Om man har förmåga att uttrycka sig när man talar, eller hur skickligt eller fort man talar, är bara en fråga om övning och kan inte ersätta personens erfarenhet. När du talar om dina individuella erfarenheter, delar du i gemenskap det som du fäster stor vikt vid och alla saker inom dig. Mitt tal representerar mitt vara, men det jag säger är utom räckhåll för människan. Vad jag säger är inte det som människan upplever, och det är inte något som människan kan se, det är inte heller något som människan kan röra vid, men det är vad jag är. Vissa människor erkänner bara att det jag delar i gemenskap är vad jag har upplevt, men de inser inte att det är Andens direkta uttryck. Vad jag säger är naturligtvis vad jag har upplevt. Det är jag som har utfört förvaltningsverket i sex tusen år. Jag har upplevt allt från början av mänsklighetens skapelse tills nu; skulle jag då inte kunna prata om det? När det gäller människans natur har jag sett den tydligt och jag har iakttagit den under lång tid; skulle jag då inte kunna tala tydligt om den? Eftersom jag tydligt har sett människans innersta väsen, är jag i stånd att tukta människan och döma henne, för alla människor kom från mig men har fördärvats av Satan. Givetvis är jag också i stånd att bedöma det verk jag har utfört. Även om det inte är mitt kött som utför

---

det här verket, är det Andens direkta uttryck, och detta är vad jag har och vad jag är. Därför är jag kvalificerad att uttrycka det och att utföra det verk som jag bör utföra. Vad människor säger är vad de har upplevt. Det är vad de har sett, vad deras förstånd kan fatta och vad deras sinnen kan registrera. Det är vad de kan dela i gemenskap. De ord som talas av Guds inkarnerade kött är Andens direkta uttryck och uttrycker det verk som har utförts av Anden. Köttet har inte upplevt eller sett det, men uttrycker ändå hans väsen, eftersom köttets substans är Anden, och han uttrycker Andens verk. Det är det verk som Anden redan har utfört, även om köttet inte kan nå det. Efter inkarnationen, genom köttets uttryck, gör han det möjligt för människor att lära känna Guds väsen och låter människor att se Guds sinnelag och det verk han har utfört. Människans verk gör det möjligt för människor att få mer klarhet i vad de skall träda in i och vad de bör förstå. Det inbegriper att leda människor mot att förstå och uppleva sanningen. Människans verk är att bistå människor; Guds verk är att öppna upp nya vägar och nya epoker för mänskligheten, och att uppenbara för människor det som dödliga inte känner till så att de kan lära känna hans sinnelag. Guds verk är att leda hela mänskligheten.

Den Helige Andes verk handlar uteslutande om att göra det möjligt för människor att få fördelar; det handlar uteslutande om att uppbygga människor; det finns inget verk som inte är till gagn för människor. Det spelar ingen roll om sanningen är djup eller grund och det spelar ingen roll vad deras kaliber är som accepterar sanningen — vadhelst den Helige Ande gör så är det till nytta för människor. Men den Helige Andes verk kan inte utföras direkt, utan det måste gå igenom de människor som samarbetar med honom. Det är bara på detta sätt som resultaten av den Helige Andes verk kan uppnås. När det är den Helige Andes direkta verk har det förstås inte blivit förvanskat alls, men när han använder människan som mellanhand blir det ordentligt uppblandat och är inte den Helige Andes ursprungliga verk. På så sätt förändras sanningen i olika utsträckning. Anhängare tar inte emot den Helige Andes ursprungliga avsikt utan en kombination av den Helige Andes verk och människans erfarenhet och kunskap. Den del av den Helige Andes verk som anhängare tar emot är riktig. Den mänskliga erfarenhet och kunskap som tas emot varierar eftersom arbetarna är olika. När arbetare väl har den Helige Andes upplysning och vägledning, upplever de fortsättningsvis utifrån denna upplysning och vägledning. I dessa upplevelser kombineras människans sinne och erfarenhet liksom mänsklighetens natur, och därefter får de den kunskap eller

---

det seende de bör få. Det här är praktiserandets väg efter det att människan har upplevt sanningen. Denna praktiserandets väg är inte alltid densamma eftersom människor har olika erfarenheter och upplever olika saker. På så sätt resulterar samma upplysning från den Helige Ande i olika kunskaper och praktiseranden, eftersom de som tar emot upplysningen är olika. En del människor gör små misstag under utövandet medan andra gör stora misstag, och några gör inget annat än misstag. Det beror på att människor förmåga att förstå skiljer sig åt, och på att deras faktiska kaliber också skiljer sig åt. Vissa människor förstår saker på ett vis när de hört ett budskap, medan andra människor förstår saker på ett annat vis när de hört en sanning. Vissa människor avviker något, och vissa förstår inte den verkliga innebörden i sanningen över huvud taget. Därför är det så att hur man förstår en sak avgör hur man kommer att leda andra; detta är fullständigt sant, eftersom ens verk bara består av att uttrycka sitt väsen. Människor som leds av dem som har en riktig förståelse av sanningen kommer också att ha en riktig förståelse av sanningen. Även om det finns människor som brister i förståelse är de mycket få, och alla människor kommer inte att ha fel. Om någon har fel i sin förståelse av sanningen kommer de som följer honom utan tvivel också att ha fel. Dessa människor kommer att ha fel i ordets alla bemärkelser. I hur hög grad anhängarna förstår sanningen beror till stor del på arbetarna. Sanningen från Gud är självfallet korrekt och felfri och absolut tillförlitlig. Men arbetarna har inte alltigenom rätt och kan inte sägas vara helt tillförlitliga. Om arbetare har ett sätt att utöva sanningen som är mycket användbart, då kommer också anhängare att ha ett sätt att praktisera. Om arbetarna inte hade ett sätt att utöva sanningen utan bara hade lärosatser, skulle inte anhängarna ha någon verklighet. Anhängares kaliber och natur bestäms vid födseln och är inte förknippad med arbetarna. Men i vilken utsträckning anhängare förstår sanningen och känner Gud beror på arbetarna (detta gäller bara vissa personer). Hur en arbetare än är, sådan kommer anhängarna han leder att bli. Det en arbetare uttrycker är sitt eget väsen, utan förbehåll. De krav han ställer på sina anhängare är vad han själv är beredd att åstadkomma eller vad han kan åstadkomma. De flesta arbetare ställer krav på sina anhängare utifrån vad de själva gör, trots att det finns mycket som människor inte kan göra över huvud taget. Det människor inte kan åstadkomma blir ett hinder för deras inträde.

Det är mycket färre avvikelser i det verk som utförs av dem som genomgått beskärning, åtgärder, dom och tuktan, och deras verks uttryck är mycket mer korrekt. De som förlitar sig på sin naturlighet då de verkar gör väldigt stora misstag. Det finns alltför mycket naturlighet i ofullkomliga människors verk, vilket utgör ett betydande hinder för den Helige Andes verk. Oavsett hur bra en människas kaliber är måste hon också genomgå beskärning, hanteras och dömas innan hon kan utföra Guds uppdrag. Om hon inte har genomgått denna dom spelar det ingen roll hur bra hon utför sitt arbete — det kan inte överensstämja med sanningens principer utan är enbart naturlighet och mänsklig godhet. De som har genomgått beskärning, åtgärder och dom utför arbetet mer exakt än de som inte har beskurits, åtgärdats och dömts. De som inte har genomgått dom uttrycker ingenting annat än mänskligt kött och mänskliga tankar blandat med en massa mänsklig intelligens och medfödda begåvningar. Det är inte människans rätta uttryck för Guds verk. De människor som följer dem förs inför dem av sin inneboende kaliber. Eftersom de uttrycker alltför många mänskliga syner och erfarenheter, som knappast har någon anknytning till Guds ursprungliga avsikt och avviker alldeles för mycket från den, kan inte en sådan persons verk föra människor inför Gud utan inför honom. De som inte har genomgått dom och tuktan är följaktligen inte kvalificerade att utföra det arbete Gud gett dem i uppdrag att utföra. En kvalificerad arbetare kan föra in människor på den rätta vägen och låta dem gå djupare in i sanningen. Det verk han utför kan föra människor inför Gud. Dessutom kan det verk han utför variera från individ till individ och är inte bundet av regler, utan tillåter människor att bli och vara fria. Vidare kan de successivt växa i livet och gå allt djupare in i sanningen. En okvalificerad arbetares verk infriar inte alls förväntningarna; hans verk är dåraktigt. Han kan bara föra in människor i regler; hans krav på människor varierar inte från individ till individ; han verkar inte med utgångspunkt från människors faktiska behov. I denna typ av verk finns det alltför många regler och alltför många lärosatser, och det kan inte föra in människor i verkligheten eller i en normal tillväxt i livet. Det kan bara göra det möjligt för människor att hålla fast vid ett fåtal värdelösa regler. Denna typ av vägledning kan bara leda människor vilse. Han leder dig att bli sådan som han själv är; han kan föra dig in i vad han har och är. För att anhängare skall kunna urskilja om ledare är kapabla, är det viktigaste att se på vägen de leder och på resultaten av deras verk, och se efter om anhängare erhåller principerna i enlighet med

---

sanningen och om de erhåller sätt att praktisera som är lämpliga för att de ska bli förvandlade. Du måste skilja mellan de olika sorters människors olika verk; du ska inte vara en dåraktig anhängare. Det här påverkar frågan om ditt inträde. Om du inte kan avgöra vilken persons ledarskap som har en väg och vilken som inte har det, blir du lätt lurad. Allt detta har en direkt inverkan på ditt eget liv. Det finns alltför mycket som är naturligt i ofullkomnade människors verk; alltför mycket mänsklig vilja är inblandad. Deras väsen är naturlighet, vad de är födda med, inte livet efter att ha genomgått hantering eller verkligheten efter att ha förvandlats. Hur kan en sådan person stödja dem som strävar efter liv? Människans ursprungliga liv är hennes medfödda intelligens eller begåvning. Denna typ av intelligens eller begåvning är väldigt långt från Guds exakta krav på människan. Om en människa inte har fullkomnats och hennes fördärvade sinnelag inte har beskurits och hanterats, kommer det att finnas ett stort gap mellan sanningen och det hon uttrycker. Det kommer att vara uppblandat med vaga saker som hennes fantasi, ensidiga erfarenhet och så vidare. Oavsett hur hon verkar känner folk dessutom att där inte finns något övergripande mål och inte någon sanning som lämpar sig för alla människors inträde. De flesta av de krav som ställs på människor fordrar att de gör sådant som är omöjligt för dem, som att lära en gammal hund att sitta. Detta är den mänskliga viljans verk. Människans fördärvade sinnelag, hennes tankar och uppfattningar, genomsyrar alla delar av hennes kropp. Människan är inte född med instinkten att utöva sanningen, och hon har inte heller instinkten att direkt förstå sanningen. När den här sortens naturliga person verkar, utgör inte det, i kombination med människans fördärvade sinnelag, ett avbrott? Men en människa som har fullkomnats har erfarenhet av den sanning som människor ska förstå och kunskap om deras fördärvade sinnelag, så att det som är vagt och överkligt i hennes verk gradvis minskar, de mänskliga inslagen blir färre och hennes arbete och tjänande kommer allt närmare de krav Gud ställer. Därmed har hennes arbete trätt in i sanningens verklighet och även blivit realistisk. I synnerhet tankarna i människans sinne hindrar den Helige Andes verk. Människan har en rik fantasi, rimlig logik och gammal erfarenhet av att hantera angelägenheter. Om inte dessa genomgår beskärning och korrigering är allesamman hinder för verket. Därför kan människans verk aldrig nå den mest riktiga nivån, i synnerhet inte ofullkomliga människors verk.

Människans verk har en omfattning och begränsningar. En person kan bara utföra verk som hör till en viss fas och kan inte utföra hela epokens verk — annars skulle han leda in människor i regler. Människans verk kan endast tillämpas på en viss tid eller fas. Det beror på att människans erfarenhet har en viss spännvidd. Man kan inte jämföra människans verk med Guds verk. Människans sätt att praktisera och hennes kunskap om sanningen kan tillämpas på ett visst område. Du kan inte säga att den väg som människan vandrar helt och hållet är den Helige Andes vilja, eftersom människan bara kan upplysas av den Helige Ande och inte kan vara helt uppfylld av den Helige Ande. De saker som människan kan uppleva är alla inom ramen för normal mänsklighet och kan inte överskrida den spännvidd av tankar som finns i det normala mänskliga sinnet. Alla dessa som kan leva ut sanningens verklighet upplever inom denna spännvidd. När de upplever sanningen är det alltid en normal mänsklig upplevelse under den Helige Andes upplysning, inte en typ av upplevelse som avviker från det normala mänskliga livet. De upplever sanningen upplysta av den Helige Ande på grundvalen av att de lever sina mänskliga liv. Denna sanning varierar dessutom från person till person, och dess djup är relaterat till personens tillstånd. Man kan bara säga att den väg som de vandrar är ett normalt mänskligt liv för en människa som strävar efter sanningen, och att det är den väg som en normal person som har den Helige Andes upplysning vandrar. Man kan inte säga att vägen de vandrar är den som den Helige Ande tagit. Eftersom de människor som strävar inte är likadana, är inte heller den normala mänskliga upplevelsen av den Helige Andes verk likadant. Eftersom de miljöer de upplever och spännvidden av deras erfarenheter inte är desamma, på grund av blandningen i deras sinne och tankar, är deras upplevelse dessutom uppblandad i olika hög grad. Varje person förstår en sanning i enlighet med sina individuella förutsättningar. Individens förståelse av sanningens verkliga innebörd är inte komplett utan utgör endast en eller några få aspekter av den. Spännvidden för människans upplevelse av sanningen baserar alltid på individernas olika betingelser och är därför inte densamma. På så sätt är den kunskap som uttrycks av olika personer om samma sanning inte densamma. Människans erfarenhet har alltså alltid begränsningar och kan inte helt och hållet representera den Helige Andes vilja, och människans verk kan inte uppfattas som Guds verk även om det som uttrycks av människan överensstämmer mycket väl med Guds vilja och även om människans erfarenhet är mycket nära det fullkomnande verk som den Helige Ande ska utföra.

Människan kan bara vara Guds tjänare och utföra det verk som Gud anförtrot henne. Människan kan bara uttrycka kunskapen under den Helige Andes upplysning och de sanningar hon vunnit genom sina personliga upplevelser. Människan är okvalificerad och har inte förutsättningarna att vara ett utlopp för den Helige Ande. Hon har inte rätt att säga att människans verk är Guds verk. Människan har människans arbetsprinciper och alla människor har olika upplevelser och olika betingelser. Människans verk omfattar alla hennes upplevelser under den Helige Andes upplysning. Dessa upplevelser kan endast representera människans väsen och de representerar inte Guds väsen eller den Helige Andes vilja. Därför kan inte vägen som människan vandrar sägas vara den väg som den Helige Ande vandrat, eftersom människans verk inte kan representera Guds verk, och eftersom människans verk och människans erfarenhet inte utgör den Helige Andes fullständiga vilja. Människans verk är benäget att förfalla till en regel, och metoden för hennes verk kan lätt stängas in i en begränsad räckvidd och kan inte leda människor in på en fri väg. De flesta anhängare lever inom en begränsad räckvidd, och deras sätt att uppleva är också begränsat i sin omfattning. Människans upplevelse är alltid begränsad; metoden för hennes verk begränsar sig också till ett fåtal typer och kan inte jämföras med den Helige Andes verk eller Guds eget verk — det beror på att människans erfarenhet när allt kommer omkring är begränsad. Hur än Gud utför sitt verk, finns det inga regler för det; hur det än utförs, är det inte begränsat till ett enda sätt. Det finns inga regler över huvud taget för Guds verk – hela hans verk är befriat och fritt. Oavsett hur mycket tid människan ägnar åt att följa honom, kan hon inte sammanfatta några lagar för hans sätt att verka. Även om hans verk är principfast, utförs det alltid på nya sätt och utvecklar sig alltid på nya sätt som ligger bortom människans räckvidd. Under en viss tidsperiod kan Gud utföra flera olika slags verk och leda på olika sätt, och han låter alltid människor få nya inträden och nya förändringar. Du kan inte komma på lagarna för hans verk eftersom han alltid är verksam på nya sätt. Endast på detta sätt undviker Guds efterföljare att falla in i regler. Guds eget verk undviker alltid människors uppfattningar och motsätter sig deras uppfattningar. Endast de som följer och strävar efter honom med ett sant hjärta kan få sitt sinne omvandlat och kan leva fritt, utan att vara underkastade några regler eller hämmas av några religiösa uppfattningar. De krav som människans verk ställer på människor baseras på hennes egen erfarenhet och på vad hon själv kan åstadkomma. Normen för dessa krav

---

är begränsad inom en viss omfattning och metoderna för utövande är också mycket begränsade. Anhängare lever därmed omedvetet inom denna begränsade omfattning, och allt eftersom tiden går blir de till regler och ritualer. Om en periods arbete leds av en person som inte har genomgått Guds personliga fullkomnande och inte har genomgått dom, kommer alla hans anhängare att bli religionsutövare och experter på att motsätta sig Gud. Om någon är en kvalificerad ledare, måste den personen följaktligen ha genomgått dom och accepterat att bli fullkomnad. De som inte har utstått dom uttrycker bara sådant som är vagt och överkligt, även om de kanske har den Helige Andes verk. Med tiden kommer de att leda människor till vaga och övernaturliga regler. Det verk som Gud utför stämmer inte överens med människans kött; det överensstämmer inte med människans tankar, utan bestrider människans uppfattningar; det är inte uppblandat med en vag religiös ton. Hans verks resultat är utom räckhåll för människans tänkande och kan inte uppnås av en människa som han inte har gjort fullkomlig.

Det är alltför lätt för människan att utföra arbete i sitt sinne. Exempelvis pastorer och ledare i den religiösa världen förlitar sig på att deras gåvor och ställning ska göra jobbet åt dem. Människor som följer dem under lång tid kommer att smittas av deras gåvor och påverkas av en del av vad de är. De fokuserar på människors gåvor, förmågor och kunskap, och de lägger vikt vid en del övernaturliga saker och många djupsinniga, orealistiska lärosatser (dessa djupsinniga lärosatser är naturligtvis ouppnåeliga). De fokuserar inte på förändringar i folks sinnelag utan snarare på att träna folk att predika och arbeta genom att förbättra människors kunskap och överflöd av religiösa lärosatser. De fokuserar inte på hur mycket människors sinnelag förändras eller hur väl människor förstå sanningen. De befattar sig inte med människors substans och än mindre försöker de att lära känna människors normala och onormala tillstånd. De bemöter inte människors föreställningar eller avslöjar deras föreställningar, och än mindre beskär de folks brister eller fördärvligheter. De flesta som följer dem tjänar med sina gåvor och allt de uttrycker är religiösa föreställningar och teologiska teorier som helt saknar kontakt med verkligheten och är totalt oförmögna att ge människor liv. Faktum är att kärnan i deras arbete är att driva upp talanger, ta en person som saknar allt och göra honom till en begåvad präst med teologiexamen som sedan går vidare till att arbeta och leda. Kan du hitta några lagar för det i Guds sextusenåriga verk? Det finns en massa regler och

---

restriktioner i det verk som människan utför, och den mänskliga hjärnan är alldeles för dogmatisk. Så vad människan uttrycker är en viss kunskap och insikt i alla sina upplevelser. Bortsett från det kan hon inte uttrycka någonting. Människans erfarenheter eller kunskaper kommer inte ur hennes medfödda gåvor eller hennes instinkt, utan de uppstår på grund av Guds vägledning och Guds direkta vallning. Människan har bara organet för att acceptera denna vallning och inte organet för att direkt uttrycka vad gudomlighet är. Människan är oförmögen att vara källan, hon kan bara vara ett kärl som tar emot vatten från källan. Detta är den mänskliga instinkten, det organ som man bör ha som människa. Om en person förlorar organet för att acceptera Guds ord och förlorar den mänskliga instinkten, då förlorar den personen också det som är mest värdefullt och mister den skapade människans plikt. Om en person inte har någon kunskap eller erfarenhet av Guds ord eller hans verk, mister den personen sin plikt, den plikt han bör fullgöra som en skapad varelse, och han förlorar den skapade varelsens värdighet. Det är Guds instinkt att uttrycka vad gudomlighet är, oavsett om den uttrycks i köttet eller direkt av Anden; detta är Guds pastoral verksamhet. Människan uttrycker sina egna erfarenheter eller sin kunskap (alltså uttrycker vad hon är) under eller efter Guds verk; det här är människans instinkt och människans plikt; det är vad människan bör åstadkomma. Trots att människans uttryck ligger långt från vad Gud uttrycker och det finns en mängd regler i det som människan uttrycker, måste hon fullgöra den plikt hon har att fullgöra och göra vad hon måste göra. Människan bör göra allt som står i mänsklig makt för att fullgöra sin plikt, och där bör inte finnas ens den minsta reservation.

Efter att ha arbetat i många år, kommer människan att kunna sammanfatta en del erfarenhet från dessa arbetsår, liksom den visdom och de regler hon samlat på sig. Den som arbetar länge vet hur man känner rörelsen av den Helige Andes verk, vet när den Helige Ande verkar och när han inte gör det. Han vet hur man delar gemenskap när man bär en börda, han är medveten om det normala tillståndet för den Helige Andes verk och det normala tillståndet för människors tillväxt i livet. Sådan är en person som har varit verksam i flera år och känner den Helige Andes verk. De som har arbetat länge talar säkert och lugnt; de är samlade även när de inte har något att säga. Inombords kan de fortsätta be om att söka den Helige Andes verk; de har erfarenhet av att arbeta. En person som har verkat länge och har en mängd lärdomar och erfarenhet har massor

---

inombords som står i vägen för den Helige Andes verk; det här är en defekt som beror på hans långvariga arbete. En person som just börjat arbeta har inte fört in mänskliga lärdomar eller erfarenheter, och har i synnerhet ingen aning om hur den Helige Ande verkar. Men under arbetets gång lär han sig successivt att uppfatta hur den Helige Ande verkar och blir medveten om vad han måste göra för att få den Helige Andes verk, vad han ska göra för att slå till exakt mot andras sårbarheter, liksom andra sådana allmänna kunskaper som dessa som verkar bör ha. Med tiden kommer denna visdom och allmänna kunskap om arbetet att vara lika bekant för honom som hans egen ficka, och han verkar kunna använda det med lätthet när han arbetar. Men när den Helige Ande ändrar sitt arbetssätt fortsätter han att hålla sig till sin gamla arbetserfarenhet och sina gamla arbetsregler och vet mycket lite om arbetets nya inriktning. År av arbete och av att vara full av den Helige Andes närvaro och vägledning ger honom fler och fler lärdomar och erfarenheter i arbetet. Det här fyller honom med en självkänsla som inte är stolthet. Han är med andra ord riktigt nöjd med sitt eget arbete och mycket belåten med den allmänna kunskap som han har fått om den Helige Andes verk. Särskilt de saker som andra människor inte har uppnått eller insett ger honom ännu mer tilltro till sig själv; det verkar som om den Helige Andes verk inom honom aldrig kan utplånas, samtidigt som andra inte är kvalificerade att få denna specialbehandling. Endast människor av hans sort, som har arbetat i många år och utgör en stor tillgång, är kvalificerade att åtnjuta den. De här sakerna blir ett stort hinder för att han ska acceptera den Helige Andes nya verk. Även om han kan acceptera det nya verket, är det inte något som händer över en natt. Han kommer med säkerhet att fundera hit och dit många gånger innan han accepterar det. Den här situationen kan bara vändas successivt sedan hans gamla uppfattningar hanterats och hans gamla sinnelag har dömts. Utan att genomgå dessa steg ger han inte upp utan har svårt att acceptera den nya undervisningen och det nya verk som inte stämmer med hans gamla uppfattningar. Det här är det som är svårast att hantera i människan, och det är inte lätt att förändra. Om han som arbetare både kan uppnå en förståelse av den Helige Andes verk och räkna ut dess inriktning, och om han dessutom är i stånd att inte låta sig begränsas av sin arbetserfarenhet och i stånd att acceptera nytt verk i ljuset av gammalt verk, är han en klok man och en kvalificerad arbetare. Människor arbetar ofta under flera år utan att kunna sammanfatta sin arbetserfarenhet, eller också blir de förhindrade att acceptera

---

det nya arbetet efter att ha sammanfattat sin arbetserfarenhet och vishet och kan inte förstå eller behandla det gamla och det nya arbetet på rätt sätt. Människor är verkligen svårhanterliga! De flesta av er är på det här viset. De som upplevt åren med den Helige Andes verk har svårt att acceptera det nya arbetet — de är alltid fulla av uppfattningar som de har svårt att släppa — medan en människa som just har börjat arbeta saknar allmän kunskap om arbetet och vet inte ens hur hon skall hantera några av de enklaste frågorna. Ni människor är verkligen besvärliga! De som har längre tjänstgöringstid bakom sig är så stolta och självgoda att de har glömt varifrån de kom. De ser alltid ner på yngre människor, och samtidigt kan de inte acceptera det nya verket och släppa de uppfattningar de har samlat på sig och behållit genom åren. Trots att dessa unga okunniga människor kan acceptera lite av den Helige Andes nya verk och är riktigt entusiastiska, blir de alltid förvirrade och vet inte vad de skall göra när de stöter på problem. Även om de är entusiastiska, är de alltför okunniga. De har bara lite kunskap om den Helige Andes verk och kan inte tillämpa den i sitt liv; den är bara en lärosats som inte är till någon nytta alls. Det finns alldeles för många människor som du; hur många är lämpliga att användas? Hur många finns det som kan lyda den Helige Andes upplysning och ljus och lyckas uppfylla Guds vilja? Det verkar som om de av er som har varit anhängare tills nu har varit mycket lydiga, men faktum är att ni inte har övergett era uppfattningar, ni söker fortfarande i Bibeln, tror på vaghet eller irrar mellan olika uppfattningar. Det finns ingen som undersöker dagens faktiska verk noga eller fördjupar sig i det. Du accepterar dagens sätt med dina gamla föreställningar. Vad kan du vinna med en sådan tro? Man skulle kunna säga att det finns en massa uppfattningar dolda inom dig som inte har avslöjats än, och det beror bara på att du anstränger dig maximalt för att dölja dem och inte avslöjar dem med lätthet. Du accepterar inte det nya arbetet uppriktigt och du har inga planer på att överge dina gamla uppfattningar; ni har alltför många livsfilosofier och de är alltför fast rotade. Ni överger inte era gamla föreställningar och ni tar motvilligt itu med det nya arbetet. Era hjärtan är alltför lömska, och ni kan helt enkelt inte ta till er det nya arbetets steg. Kan sådana oduglingar som du utföra arbetet med att sprida evangeliet? Klarar du av att ta dig an verket med att sprida det till hela universum? Dina vanor hindrar dig från att förvandla ditt sinne och lära känna Gud. Om du fortsätter på det här viset, kommer du med säkerhet att elimineras.

Du måste veta hur du skiljer mellan Guds verk och människans verk. Vad kan du se av människans verk? Det finns många element av människans erfarenhet i hennes verk; vad människan uttrycker är vad hon är. Guds eget verk uttrycker också vad han är, men vad han är skiljer sig från vad människan är. Vad människan är, är representativt för hennes erfarenhet och liv (vad hon upplever eller möter i sitt liv eller vilka livsfilosofier hon har), och människor som lever i olika miljöer uttrycker olika väsen. Huruvida du har sociala erfarenheter och hur du faktiskt lever och upplever i din familj kan ses i vad du uttrycker, medan du inte kan se på den inkarnerade Gudens verk huruvida han har sociala erfarenheter eller inte. Han är väl medveten om människans innersta väsen och han kan avslöja alla sorters människors olika vanor. Han är ännu bättre på att avslöja människors fördärvade sinnelag och upproriska beteende. Han lever inte bland de världsliga människorna, men han är medveten om de dödligas natur och de världsliga människornas fördärv. Detta är vad han är. Även om han inte hanterar världen vet han hur världen ska hanteras, eftersom han förstår den mänskliga naturen till fullo. Han känner till Andens verk både i dag och i det förflutna, det verk som människans ögon inte kan se och människans öron inte kan höra. Detta inbegriper visdom som inte är en levnadsfilosofi och under som är svåra för människor att fatta. Det här är vad han är, tillgänglig för människor men även dold för människor. Vad han uttrycker är inte vad en enastående person är, utan Andens inneboende egenskaper och väsen. Han reser inte jorden runt, men han vet allt om världen. Han kontakter "antropoiderna" som varken har någon kunskap eller insikt, men han uttrycker ord som är högre än kunskap och bortom stora män. Han lever hos en grupp tröga och avtrubbade människor som inte är mänskliga och inte förstår de mänskliga konventionerna och livet, men han kan uppmana människorna att leva ut normal mänsklighet och samtidigt avslöja människosläktets usla och låga mänsklighet. Allt detta är vad han är, högre än någon person av kött och blod. För honom är det onödigt att uppleva ett komplicerat, omständligt och sjaskigt samhällsliv för att utföra det verk som han behöver utföra och för att grundligt avslöja den fördärvade mänsklighetens innersta väsen. Det sjaskiga samhällslivet uppbygger inte hans kött. Hans verk och ord uppenbarar endast människans olydnad och förser inte människan med erfarenheten och lärdomarna för att hantera världen. Han behöver inte undersöka samhället eller människans familj när han förser människan med liv. Att blotta och döma människan är inte ett uttryck för

---

hans köotts upplevelser; det sker för att uppenbara människans orättfärdighet efter att länge ha känt till människas olydnad och avskytt mänsklighetens fördärv. Det verk han utför är enbart till för att uppenbara hans sinne lag för människan och uttrycka hans väsen. Det är bara han som kan utföra detta verk; det är inte något som en person av kött och blod kan åstadkomma. Med utgångspunkt från hans verk kan människan inte avgöra vad för sorts person han är. Människan kan inte heller klassificera honom som en skapad person utifrån hans verk. Vad han är gör det också omöjligt att klassificera honom som en skapad person. Människan kan bara betrakta honom som icke-mänsklig, men vet inte vilken kategori hon skall placera honom i, så hon tvingas räkna honom till kategorin Gud. Att hon gör det är förklarligt, eftersom han har utfört en mängd verk bland människorna som människan inte kan utföra.

Det verk som Gud utför representerar inte hans köotts erfarenhet; det verk som människan utför representerar människans erfarenhet. Alla pratar om sin personliga erfarenhet. Gud kan uttrycka sanningen direkt, medan människan bara kan uttrycka motsvarande erfarenhet efter att ha upplevt sanningen. Guds verk har inga regler och är inte underställt tid eller geografiska begränsningar. Han kan när som helst och var som helst uttrycka vad han är. Han verkar som han behagar. Människans verk har villkor och sammanhang; annars kan hon inte verka och kan inte uttrycka sin kunskap om Gud eller sin erfarenhet av sanningen. Man behöver bara se på skillnaderna mellan dem för att avgöra om det är Guds eget verk eller människans verk. Om det inte finns något verk som Gud själv utfört och det enda som finns är människoverk, säger det er helt enkelt att dessa människors undervisning är högklassig och går utöver alla andras kapacitet. Deras tonfall, deras principer när de hanterar saker och deras erfarna och stabila sätt att verka är utom räckhåll för andra. Ni beundrar allesamman dessa människor med förnämlig mänsklighet, men ni kan inte utifrån Guds verk och ord se hur förnämlig hans mänsklighet är. Tvärtom är han vanlig, och när han verkar är han normal och verklig, men också gränslös för vanliga dödliga, vilket får människor att känna en slags vördnad för honom. Kanske är en persons upplevelse i sitt arbete särskilt högklassig, eller kanske är hans fantasi och resonemang synnerligen lysande och hans mänsklighet synnerligen god; det här kan vinna människors beundran, men det kan inte väcka deras vördnad och fruktan. Alla människor beundrar dem som har förmågan att arbeta och som har djup särskilt djup erfarenhet och kan praktisera sanningen, men dessa kan aldrig framkalla

---

vörddnad utan bara beundran och avund. Men människor som har upplevt Guds verk beundrar inte Gud, utan känner i stället att hans verk är bortom mänskligt räckhåll och ofattbart för människan, och att det är friskt och underbart. När människor upplever Guds verk är deras första kunskap om honom att han är outgrundlig, vis och underbar, och omedvetet vördar de honom och känner hemligheten i det verk han utför som är utom räckhåll för människans sinne. Människor vill bara kunna uppfylla hans krav och tillfredsställa hans önskningar; de vill inte överträffa honom, eftersom det verk han utför sträcker sig bortom människans tänkande och fantasi och inte kan utföras av människan. Människan känner inte ens själv till sina egna brister, medan Gud har öppnat upp en ny väg och kommit för att leda människan in i en nyare och vackrare värld, så att mänskligheten har gjort nya framsteg och fått en ny start. Vad människan känner för honom är inte beundran, eller rättare sagt, inte bara beundran. Deras djupaste upplevelse är vörddnad och kärlek — deras känsla är att Gud verkligen är underbar. Han utför verk som människan inte kan utföra och han säger saker som människan är oförmögen att säga. Människor som har erfarit hans verk upplever alltid en obeskrivbar känsla. I synnerhet människor med djupare upplevelser älskar Gud. De känner alltid hans ljuvlighet, känner att hans verk är så vist, så underbart, och det väcker en oändlig kraft i dem. Det är inte fruktan eller sporadisk kärlek och respekt, utan en djup känsla av Guds medlidande och fördragsamhet med människan. Människor som har upplevt hans tuktan och dom upplever honom emellertid som storslagen och oantastlig. Inte ens de människor som har upplevt mycket av hans verk kan begripa honom; alla som verkligen vördar honom vet att hans verk inte stämmer med människors föreställningar utan alltid går mot deras föreställningar. Han har inget behov av att människor är fulla av beundran eller ger sken av att underkasta sig honom, utan han vill se verklig vörddnad och verklig underkastelse. I så mycket av hans verk känner vem som helst med verklig erfarenhet vörddnad för honom, och det är förnämligare än beundran. Människor har sett hans sinnelag på grund av hans tuktan- och domsverk, och därför vördar de honom i sina hjärtan. Gud ska vördas och åtlydas eftersom hans väsen och sinnelag inte är desamma som en skapad varelses utan står över en skapad varelses. Gud är självexisterande, evig och ett icke skapat väsen, och endast Gud är värdig vörddnad och underkastelse; människan är inte kvalificerad för detta. Alla människor som har upplevt hans verk och verkligen lärt känna honom

---

känner därmed vördnad för honom. De som inte överger sina föreställningar om honom, det vill säga de som helt enkelt inte betraktar honom som Gud, hyser däremot inte någon vördnad för honom, och även om de följer honom är de inte erövrade utan olydiga människor av naturen. Han utför detta verk för att uppnå resultatet att alla skapade varelser kan vörda Skaparen, tillbe honom, och villkorslöst underkasta sig hans välde. Detta är det slutgiltiga resultatet som alla hans verk syftar till att åstadkomma. Om människor som har upplevt sådant verk inte vördar Gud, inte ens lite grann, om deras tidigare olydnad inte förändras över huvud taget, då kommer de tveklöst att elimineras. Om en persons attityd gentemot Gud bara handlar om att på avstånd beundra eller visa respekt och inte det minsta om att älska, är det så långt som en person med ett hjärta utan kärlek till Gud når, och den personen saknar förutsättningarna för att bli fullkomnad. Om så mycket verk inte kan vinna en persons sanna kärlek, betyder det att personen inte har vunnit Gud och inte uppriktigt strävar efter sanningen. En person som inte älskar Gud älskar inte sanningen och kan därmed inte vinna Gud, än mindre få Guds godkännande. Oavsett hur sådana människor upplever den Helige Andes verk, och oavsett hur de upplever dom, så kan de ändå inte vörda Gud. Det här är människor vars natur är oföränderlig och som har ett oerhört ogudaktigt sinnelag. Alla dessa som inte vördar Gud kommer att elimineras, bli föremål för bestraffning och straffas precis som de som gör det onda, och lida än mer än de som har gjort orättfärdiga ting.

Att känna till de tre stadierna i Guds verk är vägen till att känna Gud

Verket med att förvalta mänskligheten är uppdelat i tre stadier, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten är uppdelat i tre stadier. Dessa tre stadier omfattar inte verket med att skapa världen, utan är snarare de tre stadierna av verket under lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Verket med att skapa världen var verket med att framställa hela mänskligheten. Det var inte verket med att frälsa mänskligheten och har inget samband med verket med att frälsa mänskligheten. När världen skapades hade mänskligheten nämligen inte fördärvats av Satan, så det fanns inget behov av att utföra verket med mänsklighetens frälsning. Verket med att frälsa mänskligheten började först när mänskligheten hade fördärvats av Satan, och följaktligen inleddes även verket med att förvalta mänskligheten först efter det att mänskligheten hade fördärvats. Guds förvaltning av människan började med andra ord som ett resultat av verket med att frälsa mänskligheten och härrör inte ur verket med att skapa världen. Det var först sedan mänskligheten fått ett fördärvat sinnelag som det förvaltande verket kom till, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar tre delar, snarare än fyra stadier eller fyra tidsåldrar. Detta är det enda korrekta sättet att hänvisa till Guds förvaltning av mänskligheten. När den sista tidsåldern når sitt slut kommer verket med att förvalta mänskligheten att ha upphört helt. Det förvaltande verkets avslutning innebär att verket med att frälsa hela mänskligheten har slutförts helt och hållet och att mänskligheten har nått sin resas slut. Verket med att förvalta mänskligheten skulle inte existera utan verket med att frälsa hela mänskligheten och inte heller skulle verket bestå av tre stadier. Det var just på grund av mänsklighetens förfall, och för att mänskligheten var i ett så trängande behov av frälsning, som Jehova avslutade världens skapelse och påbörjade lagens tidsålders verk. Först då påbörjades verket med att förvalta mänskligheten, vilket innebär att verket med att frälsa mänskligheten påbörjades först då. Att "förvalta mänskligheten" betyder inte att vägleda den nyskapade mänsklighetens liv på jorden (alltså en mänsklighet som ännu inte hade fördärvats). Snarare är det mänsklighetens frälsning som fördärvats av Satan; det handlar med andra ord om att förvandla denna fördärvade mänsklighet. Detta är innebörden i att förvalta mänskligheten. Verket med att frälsa mänskligheten omfattar inte verket med att skapa världen, så verket med att förvalta mänskligheten omfattar

---

inte verket med att skapa världen, utan omfattar endast tre stadier av verk som är åtskilda från världens skapelse. För att förstå verket med att förvalta mänskligheten är det nödvändigt att känna till historien med verkets tre stadier – det här är vad alla måste vara medvetna om för att kunna bli frälsta. Som Guds skapade varelser bör ni inse att människan skapades av Gud och ni bör känna igen källan till mänsklighetens fördärv; ni bör dessutom känna igen människans frälsningsprocess. Om ni bara vet hur lärosatsen säger att man ska agera för att vinna Guds ynnest, men inte har någon aning om hur Gud frälser mänskligheten, eller om källan till mänsklighetens fördärv, då är detta vad ni saknar som Guds skapade varelser. Du bör inte bara vara nöjd med att förstå dessa sanningar som kan omsättas i praktiken, och samtidigt förblir okunnig om den vidare omfattningen av Guds förvaltningsverk. Om så är fallet är du alltför dogmatisk. Verkets tre stadier är insidehistorian om Guds förvaltning av människan, tillkomsten av hela universums evangelium, det största mysteriet i hela mänskligheten, och är också grunden för spridandet av evangeliet. Om du enbart fokuserar på att förstå enkla sanningar som relaterar till ditt liv och inte vet något om detta, det största av alla mysterier och visioner, är då inte ditt liv som en defekt vara, oduglig till allt utom att bli tittad på?

Om människan enbart koncentrerar sig på praktiserandet och betraktar Guds verk och människans kunskap som något sekundärt, är inte det samma sak som att fixera sig vid petitesseer medan man struntar i det som är viktigare? Det du måste veta, måste du veta, och det du måste omsätta i praktiken, måste du omsätta i praktiken. Först då kommer du att vara en som vet hur man eftersträvar sanningen. Om du, när dagen kommer då du ska sprida evangeliet, bara är i stånd att säga att Gud är en stor och rättfärdig Gud, att han är den högste Guden, en Gud som inte någon framstående människa kan mäta sig med och som är högre än alla andra ... om du bara kan yttra dessa irrelevanta och ytliga ord och är fullständigt oförmögen att tala ord som är av avgörande betydelse och har substans, om du inte har något att säga om att känna Gud eller Guds verk och om du dessutom inte kan förklara sanningen eller tillhandahålla det som saknas i människan, då är en sådan som du oförmögen att utföra sin plikt väl. Att vittna om Gud och sprida evangeliet om riket är ingen enkel sak. Först måste du utrustas med sanningen och de visioner som man behöver förstå. När du är klar över visionerna av — och sanningen hos — Guds verks olika aspekter, lär du känna Guds verk

---

i ditt hjärta och oavsett vad Gud gör, vare sig det är rättfärdigt dömande eller förfining av människan, besitter du den största visionen som din grundval och du besitter den rätta sanningen att omsätta i praktiken. Då kommer du att kunna följa Gud ändå till slutet. Du måste veta att oavsett vilket verk Gud utför förändras inte syftet med hans verk, kärnan i hans verk eller hans vilja med människan. Oavsett hur hårda hans ord är, oavsett hur fientlig omgivningen är, förändras inte principerna för hans verk eller hans avsikt att frälsa människan. Kärnan i hans verk kommer inte att förändras, förutsatt att det inte är uppenbarelsen av människans ändpunkt eller slutmål, den sista etappens verk eller verket med att avsluta Guds hela förvaltningsplan och förutsatt att det äger rum medan han arbetar människan. Kärnan kommer alltid att vara mänsklighetens frälsning. Detta bör vara grundvalen för er tro på Gud. Målsättningen med verkets tre stadier är hela mänsklighetens frälsning, vilket innebär att människan räddas fullständigt undan Satans styre. Även om vart och ett av verkets tre stadier har olika mål och betydelse, är varje stadium en del av verket med att frälsa mänskligheten och utgör olika frälsningsverk som utförs alltefter mänsklighetens behov. När du väl blivit medveten om syftet med dessa tre stadier av verket kommer du att förstå hur man ska uppskatta betydelsen av varje stadium i verket och hur man ska agera för att tillfredsställa Guds önskan. Om du kan nå denna punkt kommer denna den största av alla visioner att bli grunden för din tro på Gud. Du bör inte bara söka efter enkla sätt att praktisera, eller djupa sanningar, utan du bör kombinera visioner med praktik, så att det både finns sanningar som kan omsättas i praktiken och kunskap som bygger på visioner. Först då kommer du att vara en som helt eftersträvar sanningen.

Verkets tre stadier utgör kärnan i Guds hela förvaltning och i dem uttrycks Guds sinnelag och vad han är. De som inte känner till de tre stadierna i Guds verk är oförmögna att inse hur Gud uttrycker sitt sinnelag. De känner inte heller visdomen i Guds verk och de förblir okunniga om de många sätt på vilka han frälser mänskligheten och om hans vilja för hela mänskligheten. Verkets tre stadier är det fullständiga uttrycket för verket med att frälsa mänskligheten. De som inte känner till verkets tre stadier kommer att vara okunniga om de olika metoderna och principerna för den helige Andes verk; de som bara strikt håller sig till lärosatser som finns kvar från ett av verkets stadier är människor som begränsar Gud till lärosatser och vilkas tro på Gud är vag och osäker. Sådana människor kommer aldrig att erhålla Guds frälsning. Endast de tre

---

stadierna i Guds verk kan tillfullo uttrycka Guds sinnelag i dess helhet och fullständigt uttrycka Guds avsikt att frälsa hela mänskligheten och hela processen med mänsklighetens frälsning. Detta är bevis på att han har besegrat Satan och vunnit mänskligheten, det är bevis på Guds seger och uttrycket för Guds hela sinnelag. De som endast förstår ett av de tre stadierna i Guds verk känner bara en del av Guds sinnelag. Enligt människans uppfattning är det lätt hänt att detta enda stadium av verket blir en lärosats. Det blir sannolikt att människan kommer att införa regler om Gud och använda denna enda del av Guds sinnelag som en framställning av hela hans sinnelag. Dessutom är mycket av människans fantasi i sig sammanblandad, på så sätt att hon strikt begränsar Guds sinnelag, vara och visdom, liksom principerna för Guds verk, inom begränsade parametrar och tror att om Gud var sådan en gång, så kommer han att förbli densamme för evigt och aldrig någonsin förändras. Endast de som känner till och förstår verkets tre stadier kan känna Gud fullständigt och korrekt. De kommer åtminstone inte att definiera Gud som israeliternas, eller judarnas, Gud, och de kommer inte heller att betrakta honom som en Gud som för alltid kommer att vara fastspikad vid korset för människans skull. Om du bara lär känna Gud genom ett stadium av hans verk, då är din kunskap alldeles för fattig. Den är bara en droppe i havet. Om det inte vore så, varför skulle då många i det gamla religiösa gardet spika fast Gud vid korset levande? Beror inte det på att människan begränsar Gud inom vissa parametrar? Är det inte så att många motsätter sig Gud och hindrar den helige Andes verk för att de inte känner till Guds omväxlande och skiftande verk, och dessutom för att de bara besitter en smula kunskap och lärosatser som de använder för att bedöma den helige Andes verk? Fastän sådana personers erfarenheter är ytliga, är de arroganta och eftergivna till sin natur och betraktar den helige Andes verk med förakt, ignorerar den helige Andes fostran och använder dessutom sina värdelösa gamla argument för att bekräfta den helige Andes verk. De förstår sig också och är helt övertygade om sin egen kunskap och bildning och att de kan resa över hela världen. Är det inte sådana personer som den helige Ande föraktar och förkastar? Kommer de inte att elimineras av den nya tidsåldern? Är inte de som kommer inför Gud och öppet motarbetar honom okunniga och oupplysta människor som enbart försöker visa hur begåvade de är? Utan mer än torftig kunskap om Bibeln försöker de sätta sig över den akademiska världen; med enbart ytliga lärosatser att undervisa människor försöker de vrida tillbaka den helige Andes verk och

---

få det att kretsa kring deras egen tankeprocess, och kortsynta som de är försöker de att med en blick skåda 6000 år av Guds verk. Dessa människor har inte något förnuft att tala om! Faktum är att ju mer människor vet om Gud, desto senare är de att döma hans verk. Dessutom talar de bara lite om sin kunskap om Guds verk idag, men de är inte förhastade i sina bedömningar. Ju mindre människor vet om Gud, desto mer arroganta och övermodiga är de och desto mer lättfärdigt förkunnar de Guds vara, men de pratar bara teori och kommer inte med något verkligt bevis. Sådana människor har inget värde över huvud taget. De som betraktar den helige Andes verk som en lek är lättsinniga! De som inte är varsamma när de möter den helige Andes nya verk, som låter munnen gå, är snabba att döma, ger fria tyglar åt sin naturliga instinkt att förneka riktigheten i den helige Andes verk och dessutom förolämpar och hädar den – är inte sådana respektlösa människor okunniga om den helige Andes verk? Är de inte dessutom arroganta, stolta till sin natur och oregerliga? Även om det kommer en dag när sådana människor accepterar den helige Andes nya verk, kommer Gud likväl inte att tolerera dem. Inte nog med att de ser ned på dem som arbetar för Gud, utan dessutom hädar de Gud själv. Sådana dumdristiga människor kommer inte att bli förlåtna, varken i denna eller i den kommande tidsåldern och de kommer att förgås för evigt i helvetet! Sådana respektlösa, slaphänta människor låtsas att de tror på Gud och ju mer de gör det desto troligare är det att de kränker Guds administrativa förordningar. Vandrar inte alla dessa arroganta personer, som är tygellösa av naturen och aldrig har lytt någon, på denna väg? Motsätter de sig inte Gud dag efter dag — han som alltid är ny och aldrig gammal? Idag bör ni förstå varför ni måste känna till hur viktiga de tre stadierna i Guds verk är. De ord jag talar är till nytta för er och inte bara tomt prat. Om ni bara läser dem som man beundrar blommor när man sitter på hästryggen, kommer då inte allt mitt hårda arbete att vara förgäves? Var och en av er bör känna till sin egen natur. De flesta av er är skickliga på att argumentera, ni rabblar lätt upp svaren på teoretiska frågor, men ni har inget att säga om frågor som rör sakens kärna. Ännu idag hänger ni er åt lättsinnigt kallprat, oförmögna att förändra er gamla natur, och de flesta av er lever ert liv endast halvhjärtat och har inte för avsikt att förändra det sätt på vilket ni strävar framåt för att uppnå en högre sanning. Hur kan sådana människor följa Gud ända till slutet? Även om ni klarar er till vägens ände — vad gagnar det er? Det är bättre att ni ändrar era uppfattningar innan det är för sent, att ni antingen strävar på allvar eller också backar ur tidigt. Med

---

tiden kommer ni att bli snyltande parasiter — är ni villiga att spela en så simpel och ovärdig roll?

Verkets tre stadier är en dokumentation av hela Guds verk, de är en dokumentation av Guds frälsning av mänskligheten och de är inte några fantasier. Om ni verkligen vill söka kunskap om Guds hela sinnelag, då måste ni känna till de tre stadierna av verket som utförts av Gud, och vad mer är, ni får inte utelämnat något stadium. Detta är vad de som strävar efter att lära känna Gud minst måste uppnå. Människan kan inte på egen hand komma fram till en sann kunskap om Gud. Det är inte något som människan själv kan fantisera ihop och inte heller är det konsekvensen av att den helige Ande är särskilt välvilligt inställd till en person. Det är istället en kunskap som kommer när människan har upplevt Guds verk och det är en kunskap om Gud som bara kommer sedan hon upplevt fakta om Guds verk. En sådan kunskap kan inte uppnås genom en nyck och är inte heller något som kan läras ut. Den är helt relaterad till personlig erfarenhet. Guds frälsning av mänskligheten är kärnan i dessa verkets tre stadier, men frälsningsverket omfattar ändå flera sätt att verka och flera sätt som Guds sinnelag kommer till uttryck på. Detta är det som är svårast för människan att identifiera och svårt för människan att förstå. Särskiljandet av tidsåldrarna, förändringar i Guds verk, förändringar i verkets lokalisering, förändringar i detta verks mottagare och så vidare; allt detta innefattas i verkets tre stadier. Särskilt skillnaden i den helige Andes sätt att verka, liksom ändringar i Guds sinnelag, bild, namn, identitet eller andra förändringar, är alltsamman en del av verkets tre stadier. Ett stadium kan endast representera en del och är begränsat till en viss omfattning. Det innefattar inte om särskiljandet av tidsåldrarna eller förändringar i Guds verk, och än mindre andra aspekter. Detta är ett helt uppenbart faktum. Verkets tre stadier utgör hela Guds verk med att frälsa mänskligheten. Människan måste känna till Guds verk och Guds sinnelag i frälsningsverket, och utan detta faktum är din kunskap om Gud bara tomma ord, inget annat än en skrivbordskonstruktion. Den sortens kunskap kan varken övertyga eller erövra människan, den har inget med verkligheten att göra och är inte sanningen. Den må vara väldigt ymnig och behaglig för örat, men om den strider mot Guds inneboende sinnelag kommer Gud inte att skona dig. Inte nog med att han inte kommer att lovorda din kunskap, utan dessutom kommer han att straffa dig för att du är en syndare som hädade honom. Orden om kunskap om Gud yttras inte lättsinnigt. Du må vara munvig

---

och vältalig och även om dina ord är så smarta att du kan göra svart till vitt och vitt till svart med dina argument, så är du ändå på djupt vatten när det gäller att tala om kunskapen om Gud. Gud är inte någon du kan döma förhastat, prisa i förbigående eller oberört prata nedsättande om. Du prisar alla möjliga, men du kämpar för att hitta de rätta orden för att beskriva Guds stora rättskaffenhet och barmhärtighet – och det är vad varenda odugling lär sig. Även om det finns många språkspecialister som är kapabla att beskriva Gud, är riktigheten i deras beskrivning bara en hundradel av den sanning som yttras av människor som tillhör Gud och endast har ett begränsat ordförråd men besitter rik erfarenhet. Sålunda kan man se att kunskap om Gud ligger i noggrannhet och realitet, inte i det skickliga bruket av ord eller en rik vokabulär, och att det inte finns något som helst samband mellan människans kunskap och kunskapen om Gud. Lärdomen som kommer av att känna Gud är större än någon av mänsklighetens naturvetenskaper. Det är en lärdom som endast kan förvärvas av en extremt liten del av dessa som försöker lära känna Gud och den kan inte förvärvas av vilken begåvad person som helst. Och därför får ni inte betrakta kunskap om Gud och strävan efter sanningen som något ett barn kan uppnå. Du kanske har varit alltigenom framgångsrik i ditt familjeliv, din karriär eller ditt äktenskap, men när det gäller sanningen och lärdomen av att känna Gud har du inget att komma med — du har inte åstadkommit någonting. Man kan säga att det är mycket svårt för er att omsätta sanningen i praktiken och att känna Gud är ett ännu större problem. Detta är er svårighet och det är också den svårighet som hela mänskligheten står inför. Bland dem som haft vissa framgångar i sitt värv att lära känna Gud finns det nästan ingen som uppfyller normen. Människan vet inte vad det innebär att känna Gud, varför det är nödvändigt att känna Gud eller vad som räknas som att känna Gud. Det är detta som är så förbryllande för mänskligheten – det är helt enkelt den största gåtan som mänskligheten stått inför – och ingen är kapabel att besvara denna fråga eller villig att besvara den, eftersom hittills ingen bland mänskligheten har haft någon framgång i studiet av detta verk. Kanske kommer det, när gåtan med verkets tre stadier kungörs för mänskligheten, att i följd träda fram en grupp av begåvade personer som känner Gud. Jag hoppas att så är fallet och dessutom är jag i färd med att utföra detta verk och jag hoppas få se fler sådana begåvningar träda fram inom den närmsta framtiden. De kommer att bli de som vittnar om existensen av de här tre stadierna i verket och de blir naturligtvis också de första som vittnar om det här tre

---

stadierna i verket. Om det den dag då Guds verk avslutas inte finns några sådana talanger, eller bara en eller två, och de personligen har accepterat att fullkomnas av den inkarnerade Guden, då är ingenting mer smärtsamt och beklagligt än detta — men det är bara värstascenariot. I alla händelser hoppas jag fortfarande att de som verkligen strävar kan vinna denna välsignelse. Sedan tidens begynnelse har det aldrig funnits verk som detta; ett sådant projekt har aldrig förekommit i människans utvecklingshistoria. Om du verkligen kan bli en av de första bland dessa som känner Gud, skulle inte det vara den högsta äran bland alla varelser? Skulle någon mänsklig varelse vara mer lovordad av Gud? Sådant verk är inte lätt att uppnå, men i slutändan kommer det ändå att bära frukt. Alla de som är kapabla att förvärva kunskapen om Gud — oavsett kön eller nationalitet — kommer till sist att motta Guds största ärebetygelse och vara de enda som besitter Guds myndighet. Detta är dagens verk och det är också framtidens verk. Det är det sista och högsta verk som ska genomföras under 6000 år av verksamhet och det är ett sätt att verka som uppenbarar alla mänsklighetens kategorier. Genom verket med att få människan att lära känna Gud, uppenbaras mänsklighetens olika grader: De som känner Gud är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften, medan de som inte känner Gud inte är kvalificerade att erhålla Guds välsignelser och ta emot hans löften. De som känner Gud är Guds förtrogna och de som inte känner Gud kan inte kallas Guds förtrogna. Guds förtrogna kan ta emot Guds välsignelser, men de som inte är hans förtrogna är inte värdiga något av hans verk. Oavsett om det handlar om vedermödor, förfining eller dom så är syftet att människan slutligen ska få uppnå en kunskap om Gud och att hon ska underkasta sig Gud. Detta är den enda effekt som till sist kommer att uppnås. Inget i verkets tre stadier är dolt och det är till fördel för människans kunskap om Gud och hjälper henne att vinna en mer fullständig och grundlig kunskap om Gud. Allt detta verk är till nytta för människan.

Guds eget verk är den vision som människan måste känna till, för Guds verk kan inte utföras av människan och hon besitter det inte. Verkets tre stadier är Guds förvaltnings helhet och det finns ingen större vision som människan bör känna till. Om människan inte känner till denna mäktiga vision, då är det inte lätt att känna Gud och inte lätt att förstå Guds vilja; den väg som människan vandrar på blir dessutom alltmer mödosam. Utan visioner skulle människan inte ha kunnat komma så här långt. Det är visionerna som har beskyddat människan tills idag och som har gett henne det bästa

---

skyddet. I framtiden måste er kunskap bli djupare och ni måste lära känna hela hans vilja och essensen av hans visa verk i de tre stadierna av verket. Endast detta utgör er sanna mognad. Verkets sista stadium är inte fristående, utan är en del av den helhet som bildas tillsammans med de två föregående stadierna, vilket innebär att det är omöjligt att fullborda hela frälsningsverket genom att bara utföra ett av verkets tre stadier. Även om verkets sista stadium är i stånd att helt frälsa människan, innebär inte det att det bara är nödvändigt att utföra detta enda stadium ensamt och att verkets två tidigare stadier inte är nödvändiga för att frälsa människan från Satans inflytande. Inget enskilt av de tre stadierna kan hållas upp som den enda visionen som hela mänskligheten måste känna till, för frälsningsverkets helhet är de tre stadierna av verket, inte ett enskilt stadium bland dem. Så länge frälsningsverket inte har genomförts kommer inte Guds förvaltning att kunna avslutas helt. Guds vara, sinnelag och visdom uttrycks i frälsningsverkets helhet och avslöjades inte för människan alldeles i början utan har uttryckts gradvis i frälsningsverket. Varje stadium av frälsningsverket uttrycker en del av Guds sinnelag och en del av hans vara; varje stadium av verket kan inte direkt och fullständigt uttrycka hela Guds vara. Följaktligen kan frälsningsverket bara avslutas fullständigt efter att verkets tre stadier har fullbordats, så människans kunskap om Guds helhet är oskiljaktig från de tre stadierna i Guds verk. Vad människan erhåller från ett stadium av verket är enbart det Guds sinnelag som uttrycks i en enda del av hans verk. Det kan inte representera det sinnelag och vara som uttrycks i stadierna före eller efter. Det är för att verket med att frälsa mänskligheten inte kan slutföras omedelbart under en tidsperiod eller på ett ställe, utan gradvis blir djupare i enlighet med människans utvecklingsnivå vid olika tider och på olika platser. Det är verk som utförs i stadier och inte fullbordas i ett enda stadium. Guds hela visdom kristalliseras därför i tre stadier, snarare än i ett enda stadium. Hela hans vara och visdom framställs i dessa tre stadier, varje stadium omfattar hans vara och är en dokumentation av visdomen i hans verk. Människan bör känna till hela det Guds sinnelag som uttrycks i dessa tre stadier. Allt detta hos Guds vara är av yttersta vikt för hela mänskligheten och om människor inte har denna kunskap när de tillber Gud, då skiljer de inte sig från dem som tillber Buddha. Guds verk bland människor är inte dolt för människan och bör vara känt för dem som tillber Gud. Eftersom Gud har utfört de tre stadierna av frälsningsverket bland människor, bör människan känna till uttrycket för vad han har

---

och är under dessa tre stadier av verket. Detta är vad människan måste göra. Vad Gud döljer för människan är det som människan inte klarar av att uppnå och det som hon inte bör känna till, medan det som Gud visar för människan är det som hon bör känna till och som hon bör besitta. Vart och ett av verkets tre stadier utförs med det föregående stadiet som grundval; det utförs inte självständigt, åtskilt från frälsningsverket. Även om det finns stora skillnader i tidsåldern och typen av verk som utförs, är fortfarande frälsningen av mänskligheten dess kärna och varje stadium av frälsningsverket är djupare än det förra. Varje stadium av verket fortsätter på grundval av det tidigare, som inte avskaffas. På så sätt uttrycker Gud, i sitt verk som alltid är nytt och aldrig gammalt, ständigt aspekter av sitt sinnelag som aldrig tidigare har uttryckts för människan, och han avslöjar alltid sitt nya verk, och sitt nya vara, för människan. Även om det religiösa gamla gardet gör sitt yttersta för att motarbeta detta och öppet motsätter sig det, gör Gud alltid det nya verk som han har för avsikt att göra. Hans verk förändras ständigt och därför stöter det alltid på motstånd från människan. Även hans sinnelag förändras ständigt, liksom tidsåldern och mottagarna av hans verk. Dessutom gör han alltid verk som aldrig gjorts förut och utför även verk som förefaller människan stå i motsats till det verk som gjorts förut, gå stick i stäv mot det. Människan kan bara acceptera en typ av verk eller ett sätt att praktisera. Hon har svårt att acceptera verk, eller sätt att praktisera, som strider mot dem eller är högre än dem, men den helige Ande gör alltid nytt verk så därför dyker det upp grupp efter grupp av religiösa experter som motsätter sig Guds nya verk. Dessa människor har blivit experter just för att människan inte har någon kunskap om hur Gud alltid är ny och aldrig gammal, inte har någon kunskap om principerna för Guds verk och dessutom inte har någon kunskap om de många sätt på vilka Gud frälser människan. Därför är människan fullständigt oförmögen att avgöra om det är verk som kommer från den helige Ande och om det är Guds eget verk. Många håller fast vid en attityd som, om den överensstämmer med de ord som kom tidigare, då accepterar de den, och om det finns skillnader mot det tidigare verket, då motsätter de sig och förkastar det. Följer ni inte alla sådana principer idag? Frälsningsverkets tre stadier har inte haft någon större effekt på er och det finns de som tror att verkets två föregående stadier är en börda som helt enkelt är onödig att känna till. De tror att dessa stadier inte bör förkunnas för massorna och bör dras tillbaka så snart som möjligt, så att människor inte känner sig överväldigade av de två föregående av verkets tre stadier. De

---

flesta anser att det är att ta det för långt att tillkännage verkets två tidigare stadier och att det inte är till någon hjälp för att lära känna Gud – det är vad ni tror. Idag anser ni alla att det är rätt att agera på det viset, men den dagen kommer när ni inser vikten av mitt verk: Vet att jag inte gör något verk som saknar betydelse. Eftersom jag tillkännager verkets tre stadier för er måste de vara till nytta för er; eftersom dessa tre stadier av verket är kärnan i Guds hela förvaltning måste de hamna i fokus för alla i hela universum. En dag kommer ni alla att inse vikten av detta verk. Vet att ni motsätter er Guds verk eller använder era egna uppfattningar för att bedöma dagens verk, eftersom ni inte känner till principerna för Guds verk och inte heller tar den helige Andes verk på tillräckligt stort allvar. Ert motstånd mot Gud och förhindrande av den helige Andes verk orsakas av era uppfattningar och er medfödda arrogans. Det beror inte på att Guds verk är fel, utan på att ni är av naturen alltför olydiga. Efter att ha funnit sin tro på Gud kan vissa människor inte ens säga med säkerhet varifrån människan kom, men de vågar ändå uttala sig offentligt och värdera rätt och fel i den helige Andes verk. Och de tillrättavisar till och med apostlarna som har den helige Andes nya verk, de kommenterar och avbryter; deras mänskliga natur är alltför ringa och det finns inte det minsta vett i dem. Ska inte den dagen komma då sådana människor förkastas av den helige Andes verk och bränns av helvetets eldar? De känner inte Guds verk, utan i stället kritiserar de det och försöker också lära Gud hur han ska verka. Hur kan sådana oförnuftiga människor känna Gud? Människan lär känna Gud under processen att söka och uppleva honom; det är inte genom att godtyckligt kritisera honom som människan lär känna Gud genom den helige Andes upplysning. Ju mer korrekt människors kunskap om Gud är, desto mindre motsätter de sig honom. Å andra sidan, ju mindre människor vet om Gud, desto mer sannolikt är det att de motsätter sig honom. Dina uppfattningar, din gamla natur och din mänsklighet, karaktär och moraliska inställning är det ”kapital” med vilket du motstår Gud, och ju mer fördärvad, förfallen och usel du är, desto mer fiende är du till Gud. De som är besatta av sorgliga uppfattningar och har ett självrättfärdigt sinnelag är ännu mer fientligt inställda till den inkarnerade Guden och sådana människor är antikristerna. Om dina uppfattningar inte rättas till kommer de alltid att vara emot Gud; du kommer aldrig att vara förenlig med Gud och du förblir åtskild från honom för alltid.

Endast genom att lägga undan dina gamla uppfattningar kan du vinna ny kunskap, men gammal kunskap är inte nödvändigtvis gamla uppfattningar. "Uppfattningar" syftar på de saker människor föreställer sig som står i motsats till verkligheten. Om den gamla kunskapen redan var föråldrad i den gamla tidsåldern och det hindrade människan från att träda in i det nya verket, då är sådan kunskap också en uppfattning. Om människan förmår ha rätt inställning till sådan kunskap och kan lära känna Gud från flera olika infallsvinklar, genom att kombinera det gamla och det nya, då blir den gamla kunskapen till ett stöd för människan och den förutsättning med vilken hon träder in i den nya tidsåldern. Lärdomen av att känna Gud kräver att du behärskar många principer: hur du ska slå in på vägen till att känna Gud, vilka sanningar du måste förstå för att känna Gud och hur du ska göra dig av med dina gamla uppfattningar och din gamla natur så att du kan underkasta dig Guds nya verks alla åtgärder. Om du använder dessa principer som grundvalen för att träda in i lärdomen av att känna Gud, då kommer dina kunskaper att bli djupare och djupare. Om du har en tydlig kunskap om verkets tre stadier – det vill säga om Guds hela förvaltningsplan – och om du fullständigt kan sätta de två föregående stadierna i Guds verk i relation till det nuvarande stadiet och se att det är verk som gjorts av en enda Gud, då har du den fastaste grund du kan ha. Verkets tre stadier gjordes av en enda Gud; detta är den största visionen och den enda vägen till att känna Gud. Verkets tre stadier kunde bara ha genomförts av Gud själv; ingen människa kunde utföra sådant verk för hans räkning. Med andra ord kunde endast Gud själv ha gjort sitt eget verk från begynnelsen fram till idag. Även om de tre stadierna i Guds verk har utförts i olika tidsåldrar och på olika platser, och även om verket är annorlunda i varje stadium, är alltsamman ett verk utfört av en enda Gud. Av alla visionerna är denna den största som människan bör känna till och om hon förstår den helt kommer hon att kunna stå fast. Idag är det största problemet för olika religioner och samfund att de inte känner till den helige Andes verk och inte kan skilja mellan den helige Andes verk och verk som inte kommer av den helige Ande. Därför kan de inte avgöra om även detta stadium av verket, liksom dess två senaste stadier, utförs av Jehova Gud. Även om människor följer Gud, är de flesta ändå oförmögna att avgöra om det är den rätta vägen. Människan bekymrar sig för om denna väg är den väg som leds personligen av Gud själv och om Guds inkarnation är ett faktum, och de flesta har fortfarande ingen aning om hur de ska bedöma sådana saker. De som

---

följer Gud är oförmögna att fastställa vägen, och därför har de meddelanden som talas bara en delvis verkan bland dessa människor, och kan inte få full effekt, vilket sedan påverkar sådana individers inträde i livet. Om människan kan se i verkets tre stadier att de utfördes av Gud själv vid olika tidpunkter, på olika platser och i olika människor, om de kan se att även om verket är annorlunda så utförs alltsamman av en enda Gud, att eftersom det är ett verk utfört av en enda Gud så måste det vara rätt och utan fel, och att det inte går att förneka att det är en enda Guds verk trots att det strider mot människans uppfattningar – om människan med säkerhet kan säga att det är en enda Guds verk, då blir hennes uppfattningar bara petitesseer som inte värda att nämnas. Eftersom människans visioner är oklara och människan bara känner Jehova som Gud och Jesus som Herren och är kluven när det gäller den inkarnerade Guden av idag, förblir många människor hängivna Jehovas och Jesu verk och är ansatta av uppfattningar om dagens verk. De flesta människor är alltid villrådiga och tar inte dagens verk på allvar. Människan har inga uppfattningar om verkets två senaste stadier som var osynliga. Det beror på att människan inte förstår verkligheten hos verkets två senaste stadier och inte personligen bevittnade dem. Det är för att de inte kan ses som människan fantiserar som hon vill; oavsett vad hon hittar på, finns det inga fakta som bevisar det och ingen som korrigerar det. Människan ger sin naturliga instinkt fria tyglar, kastar försiktigheten överbord och låter fantasin få löpa fritt, för det finns inga fakta som kan bekräfta den, så människans fantasier blir ”fakta” oavsett om det finns några bevis för dem eller inte. Därför tror människan på sin egen inbillade Gud i sitt sinne och söker inte verklighetens Gud. Om en person har en sorts tro, så finns det hundra sorters tro bland hundra människor. Människan hyser sådana övertygelser eftersom hon inte har sett verkligheten i Guds verk, eftersom hon bara har hört det med sina öron och inte skådat det med sina ögon. Människan har hört legender och historier, men sällan har hon lyssnat till kunskapen om fakta i Guds verk. Det är alltså genom sina egna uppfattningar som personer som bara har varit troende i ett år tror på Gud, och detsamma gäller för dem som har trott på Gud hela sitt liv. De som inte kan se fakta kommer aldrig att kunna fly från en tro där de har uppfattningar om Gud. Människan tror att hon har befriat sig från sina gamla uppfattningars bojar och trätt in på nytt territorium. Vet hon inte att kunskapen hos dem som inte kan se Guds sanna ansikte inte är något annat än uppfattningar och hörsägen? Människan tror att hennes

---

uppfattningar är riktiga och felfria och att dessa uppfattningar kommer från Gud. När människan idag bevittnar Guds verk, släpper hon lös uppfattningar som har byggts upp under många år. Gångna tiders fantasier och idéer blev ett hinder för detta stadiums verk och det blir svårt för människan att släppa taget om sådana uppfattningar och vederlägga sådana idéer. Hos många av dem som har följt Gud fram till idag har uppfattningarna om detta stegvisa verk blivit allt mer sorgliga och dessa människor har successivt utvecklat en envis fientlighet mot den inkarnerade Guden och källan till detta hat är människans uppfattningar och fantasier. Det är just för att fakta inte låter människan ge fria tyglar åt sin fantasi och dessutom inte med lätthet kan vederläggas av människan, för att människans uppfattningar och fantasier inte tål förekomsten av fakta och dessutom för att människan inte reflekterar över riktigheten och sanningshalten hos fakta utan bara hängivet släpper lös sina föreställningar och använder sin egen fantasi, som människans uppfattningar och fantasier har blivit en fiende till dagens verk, ett verk som står i strid med människans föreställningar. Detta kan endast skyllas på människans uppfattningar och inte på Guds verk. Människan kan fantisera vad hon vill, men hon kan inte obehindrat ifrågasätta något stadium av Guds verk eller någon del av det; Guds verks faktum är okränkbart för människan. Du kan ge din fantasi fria tyglar och till och med sammanställa fina historier om Jehovas och Jesu verk, men du kan inte vederlägga fakta om varje stadium i Jehovas och Jesu verk; detta är en princip och det är också en administrativ förordning och ni bör förstå vikten av dessa frågor. Människan menar att detta stadium av verket är oförenligt med hennes uppfattningar, medan så inte är fallet i fråga om verkets två föregående stadier. Människan tror, i sin fantasi, att två föregående stadiernas verk verkligen inte är detsamma som dagens verk, men har du någonsin tänkt på att principerna för Guds verk är likadana, att hans verk alltid är praktiskt och att det oberoende av tidsålder alltid kommer att finnas massor av människor som motverkar och motsätter sig Guds verks faktum? Alla de som i dag motverkar och motsätter sig detta stadium av verket skulle utan tvivel också ha motsatt sig Gud i forna tider, för sådana människor kommer alltid att vara fiender till Gud. De människor som känner Guds verks faktum kommer att se verkets tre stadier som verket av en enda Gud och kommer att släppa taget om sina uppfattningar. Dessa är de människor som känner Gud och sådana människor är de som verkligen följer Gud. När hela Guds förvaltning närmar sig sitt slut, kommer Gud att dela in allt efter dess slag.

Människan framställdes av Skaparens händer; i slutändan måste han helt återbörda människan under sitt herravälde; detta är avslutningen av verkets tre stadier. Scenen för de sista dagarnas verk, liksom de två föregående stadierna i Israel och Judéen, är Guds förvaltningsplan i hela universum. Det kan ingen förneka och det är Guds verks faktum. Även om folk inte har upplevt eller bevittnat mycket av detta verk, är fakta ändå fakta och detta kan ingen människa bestrida. Alla människor som tror på Gud i världens alla länder kommer att acceptera verkets tre stadier. Om du bara känner till ett visst stadium av verket, inte förstår verkets andra två stadier och inte förstår Guds verk i forna tider, då är du oförmögen att yttra den fullständiga sanningen om Guds hela förvaltningsplan och din kunskap om Gud är ensidig, för i din tro på Gud känner eller förstår du honom inte och därför är du inte lämpad att vittna om Gud. Oavsett om din nuvarande kunskap om dessa saker är djup eller ytlig, måste ni i slutändan ha kunskap och vara grundligt övertygade, och alla människor kommer att se Guds verk i dess helhet och underkasta sig Guds herravälde. I slutet av detta verk kommer alla religioner att bli en, alla skapade varelser kommer att återvända in under Skaparens herravälde, alla skapade varelser kommer att tillbe den ende sanne Guden och alla onda religioner kommer att gå under för att aldrig framträda igen.

Varför denna ständiga hänvisning till verkets tre stadier? Tidsåldrarnas gång, social utveckling och naturens förändrade skepnad följer alla förändringar i verkets tre stadier. Mänskligheten förändras i takt med Guds verk och utvecklas inte av sig själv. De tre stadierna i Guds verk nämns för att föra in alla varelser och människor i varje religion och samfund under en enda Guds herravälde. Oavsett vilken religion du tillhör kommer alla i slutändan att underkasta sig Guds herravälde. Endast Gud själv kan utföra detta verk; det kan inte göras av något religiöst överhuvud. Det finns flera stora religioner i världen och var och en har sitt eget överhuvud, sin egen ledare, och anhängarna är spridda i olika länder och regioner över hela världen; i varje land, stort eller litet, finns olika religioner. Men oavsett hur många religioner det finns runtom i världen, existerar alla människor i universum i slutändan under en enda Guds styre och deras tillvaro styrs inte av religiösa överhuvuden eller ledare. Mänskligheten styrs med andra ord inte av en viss religiös förgrundsgestalt eller ledare, utan hela mänskligheten leds av Skaparen som skapade himmel och jord och alla ting och också skapade människan – och detta är ett faktum. Även om världen har flera stora religioner, existerar de alla,

---

oavsett hur betydande de är, under Skaparens herravälde, och ingen av dem kan överskrida detta herraväldes omfattning. Mänsklighetens utveckling, social förbättring, utvecklingen av naturvetenskaper – alltsamman är oskiljbart från Skaparens arrangemang och detta verk är inte något som kan utföras av ett visst religiöst överhuvud. Religiösa överhuvuden är bara ledare för en viss religion och kan inte representera Gud eller den som skapade himmel och jord och alla ting. Religiösa överhuvuden kan leda alla dem som tillhör religionen i sin helhet, men inte anför alla skapade varelser under himlen – det är ett allmänt erkänt faktum. Religiösa överhuvuden är endast ledare och kan inte jämföras med Gud (Skaparen). Allting är i Skaparens händer och i slutändan kommer de alla att återvända till Skaparens händer. Mänskligheten skapades ursprungligen av Gud och oavsett religion kommer varje person att återvända under Guds herravälde – det är oundvikligt. Endast Gud är den Högste bland alla ting och även den högste härskaren bland alla skapade varelser måste återvända under hans herravälde. Oavsett hur hög ställning en människa har så kan hon inte föra mänskligheten till ett lämpligt slutmål, och ingen kan dela in alla ting efter deras slag. Jehova själv skapade mänskligheten och delade in alla efter deras slag och vid tidens slut kommer han fortfarande att själv utföra sitt eget verk och dela in alla ting efter deras slag – och detta kan ingen annan än Gud göra. Verkets tre stadier, som utfördes från begynnelsen fram till idag, utfördes alla av Gud själv; de utfördes av den ende Guden. Det faktum som verkets tre stadier utgör är det faktum att Gud är ledare för hela mänskligheten, ett faktum som ingen kan förneka. I slutet av verkets tre stadier kommer alla ting att delas in efter deras slag och återvända under Guds herravälde, för i hela universum finns det bara denne ende Gud och det finns inga andra religioner. Den som är oförmögen att skapa världen kommer att vara oförmögen att avsluta den, medan han som skapade världen helt säkert kommer att avsluta den, så om någon är oförmögen att avsluta tidsåldern och enbart kan hjälpa människan att kultivera sitt sinne, kommer hon helt säkert inte att vara Gud och helt säkert inte Herre över mänskligheten. Hon kommer att vara oförmögen att göra ett sådant stort verk; det finns bara en som kan utföra sådant verk och alla som är oförmögna att göra detta verk är helt säkert fienderna, andra än Gud. Alla onda religioner är oförenliga med Gud och eftersom de är oförenliga med Gud är de hans fiender. Allt verk görs av denne ende sanne Gud och hela universum anfs av denne ende Gud. Oavsett om han verkar i

---

Israel eller Kina, oavsett om verket utförs av Anden eller köttet, görs allt av Gud själv och kan inte göras av någon annan. Det är just för att han är hela mänsklighetens Gud som han verkar fritt, obegränsad av alla omständigheter – och detta är den största av alla visioner. Om du, som en av Guds skapade varelser, vill fullgöra plikten för en av Guds skapade varelser och förstå Guds vilja, måste du förstå Guds verk, förstå Guds vilja för skapade varelser, förstå hans förvaltningsplan och förstå den fulla innebörden av det verk han gör. De som inte förstår det är inte kvalificerade att vara Guds skapade varelser! Om du, som en av Guds skapade varelser, inte förstår varifrån du kom, inte förstår mänsklighetens historia och allt det verk som Gud gjort, och dessutom inte förstår hur mänskligheten har utvecklats fram till idag och inte förstår vem som anför hela mänskligheten, då är du oförmögen att utföra din plikt. Gud har lett mänskligheten fram till idag och ända sedan han skapade människan på jorden har han aldrig övergivit henne. Den helige Ande slutar aldrig att verka, har aldrig slutat att leda mänskligheten och har aldrig övergivit mänskligheten. Men mänskligheten inser inte att det finns någon Gud, än mindre känner den Gud; finns det något mer förödmjukande än detta för alla Guds skapade varelser? Gud leder personligen människan, men människan förstår inte Guds verk. Du är en av Guds skapade varelser, men du förstår inte din egen historia och är omedveten om vem som har lett dig på din färd. Du är ovetande om det verk som Gud har gjort, så du kan inte känna Gud. Om du inte känner till allt detta nu, så kommer du aldrig att bli kvalificerad att vittna om Gud. Idag leder Skaparen än en gång personligen alla människor och får alla folk att skåda hans visdom, allmakt, frälsning och förunderlighet. Men fortfarande varken inser eller förstår du – är du inte därmed en som inte kommer att bli frälst? De som tillhör Satan förstår inte Guds ord, men de som tillhör Gud kan höra Guds röst. Alla de som inser och förstår de ord jag talar är de som kommer att bli frälsta och vittna om Gud; alla de som inte förstår de ord jag talar kan inte vittna om Gud och är de som kommer att elimineras. De som inte förstår Guds vilja och inte begriper Guds verk är oförmögna att uppnå kunskapen om Gud och sådana människor kommer inte att vittna om Gud. Om du vill vittna om Gud måste du känna Gud och kunskapen om Gud uppnås genom Guds verk. Allt som allt, om du vill känna Gud måste du känna Guds verk. Att känna Guds verk är av yttersta vikt. När verkets tre stadier avslutas kommer det att bildas en grupp med dem som vittnar om Gud, en grupp med dem som känner Gud. Dessa människor kommer alla att känna Gud och vara i

---

stånd att omsätta sanningen i praktiken. De kommer att besitta mänsklighet och förnuft och alla kommer de att känna till de tre stadierna i Guds frälsningsverk. Detta är det verk som slutligen kommer att genomföras och dessa människor är utkristalliseringen av det 6000-åriga förvaltningsverket och det mäktigaste vittnesbördet om Satans slutgiltiga nederlag. De som kan vittna om Gud kommer att kunna ta emot Guds löfte och välsignelse, och de kommer att utgöra den grupp som blir kvar ända till slutet, den grupp som besitter Guds myndighet och vittnar om Gud. Kanske kan alla bland er bli medlemmar i denna grupp, eller kanske bara hälften, eller bara några få – det beror på er vilja och er strävan.

Den fördärvade mänskligheten är i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning

Gud blev kött för att föremålet för hans verk inte är Satans ande eller någonting okroppsligt utan människan, som är av köttet och har fördärvats av Satan. Det är just på grund av att människans kött har fördärvats som Gud har gjort den köttsliga människan till föremålet för sitt verk; eftersom människan är föremålet för fördärv, har han dessutom gjort människan till det enda föremålet för sitt verk genom alla stadierna av sitt frälsningsverk. Människan är en dödlig varelse av kött och blod, och Gud är den ende som kan frälsa henne. Därför måste Gud bli kött med samma egenskaper som människan för att utföra sitt verk, så att hans verk kan uppnå bättre effekter. Gud måste bli kött för att utföra sitt verk, just på grund av att människan är köttslig och oförmögen att övervinna synden eller frigöra sig från köttet. Trots att den inkarnerade Gudens väsen och identitet skiljer sig mycket från människans väsen och identitet, är hans utseende ändå identiskt med människans. Han ser ut som en normal person och lever som en normal person, och de som ser honom kan inte se någon skillnad mot en normal person. Detta normala utseende och denna normala mänsklighet är tillräckligt för att han ska kunna utföra sitt gudomliga verk i normal mänsklighet. Hans kött låter honom utföra sitt verk i normal mänsklighet och hjälper honom att utföra sitt verk bland människor; hans normala mänsklighet hjälper honom dessutom att utföra frälsningens verk bland människor. Trots att hans normala mänsklighet har orsakat mycket tumult bland människor, har inte detta tumult påverkat de normala effekterna av hans verk. Kort sagt är det verk hans normala kött utför av största nytta för människan. Trots att de flesta människor inte accepterar hans normala mänsklighet, kan hans verk ändå vara effektivt och de här effekterna uppnås tack vare hans normala mänsklighet. Den saken råder det inget tvivel om. Hans verk i köttet ger människan tio eller tolv gånger mer än de uppfattningar som människor har om hans normala mänsklighet, och alla sådana uppfattningar kommer till sist att uppslukas av hans verk. Och den effekt som hans verk har uppnått, alltså den kunskap som människan har om honom, övergår vida människans uppfattningar om honom. Det finns ingen möjlighet att föreställa sig eller mäta det verk han utför i köttet, för hans kött är olikt varje köttslig människas; även om det yttre skalet är identiskt är inte innehållet detsamma. Hans kött ger upphov till många uppfattningar om Gud bland människor, men hans kött kan också låta

---

människan erhålla mycket kunskap och kan även erövra varje människa som har ett liknande yttre skal. För han är inte bara en människa, utan Gud med en människas yttre skal och ingen kan helt utgrunda eller förstå honom. En osynlig och ogripbar Gud älskas och välkomnas av alla. Om Gud bara är en ande som är osynlig för människan är det så lätt för människan att tro på honom. Människan kan ge fantasin fria tyglar och välja vilken bild hon vill som Guds bild för att behaga och glädja sig själv. På så sätt kan människan utan några skrupler göra vadhelst hennes egen Gud tycker mest om och vill att hon ska göra. Dessutom anser människan att ingen är mer lojal och hängiven gentemot Gud än hon och att alla andra är hedniska hundar och illojala mot Gud. Man kan säga att detta är vad som eftersträvas av dem vars tro på Gud är vag och grundad på lärosatser; allesamman söker i stort sett samma sak, utan större variation. Det är bara bilderna av Gud i deras fantasier som skiljer sig åt, men innehållet är faktiskt detsamma.

Människan är obesvärad av sin bekymmerslösa tro på Gud och tror på Gud så som hon behagar. Detta är en av de ”mänskliga rättigheter och friheter” som ingen kan lägga sig i, för människan tror på sin egen Gud och inte på någon annans Gud; denna tro är hennes privata egendom och nästan alla har denna typ av privategendom. Människan betraktar denna egendom som en dyrbar skatt, men för Gud finns det inget mer futtigt eller värdelöst, för det finns inget tydligare tecken på motstånd mot Gud än denna människans privata egendom. Det är på grund av den inkarnerade Gudens verk som Gud blir ett kött som har en påtaglig form och människan kan se och röra vid. Han är inte någon formlös ande, utan kött som människan kan se och kontakta. De flesta gudar som människor tror på är emellertid okroppsliga gudomar som är formlösa och även har en fri form. Därför har den inkarnerade Guden blivit en fiende till de flesta av dem som tror på Gud och likaså har de som inte kan acceptera det faktum att Gud har inkarnerats blivit Guds motståndare. Människan besitter inte uppfattningar på grund av sitt sätt att tänka eller på grund av sin upproriskhet, utan på grund av denna hennes privata egendom. Det är på grund av denna egendom som de flesta människor dör och det är denna vaga Gud som inte kan röras, inte ses och som i själva verket inte existerar, som ödelägger människans liv. Människans liv förverkas inte av den inkarnerade Guden, än mindre av himlens Gud, utan av Guden som människans egen fantasi har skapat. Den enda anledningen till att den inkarnerade Guden har kommit i köttet är på grund av den fördärvade människans behov. Det är på grund av människans behov, inte Guds, och

---

alla hans uppoftningar och lidanden sker för mänsklighetens skull, inte till förmån för Gud själv. Det finns inga fördelar och nackdelar eller belöningar för Gud; han ska inte bärga någon framtida skörd, förutom den han ursprungligen hade att fordra. Inget han gör och uppoftar för mänskligheten är till för att han ska få stora belöningar, utan det är enbart till för mänsklighetens skull. Guds verk i köttet innefattar många ofattbara svårigheter, men de effekter som verket i slutändan åstadkommer överstiger vida effekterna av det verk som utförs direkt av Anden. Köttets verk medför mycket umbäranden och köttet kan inte besitta samma väldiga identitet som Anden och utföra samma övernaturliga gärningar som Anden; än mindre kan Gud i köttet ha samma myndighet som Anden. Men innehållet i det verk som utförs av detta oansenliga kött är vida överlägset innehållet i det verk som utförs direkt av Anden och själva detta kött är svaret på alla människans behov. För dem som ska bli frälsta, är värdet av att använda Anden långt sämre än av att använda köttet. Andens verk kan täcka hela universum, alla berg, floder, sjöar och hav, men köttets verk knyter an mer effektivt till varje person som han har kontakt med. Dessutom kan människan bättre förstå och lita på Guds kött som har påtaglig form och det kan fördjupa människans kunskap om Gud och göra att hans faktiska gärningar gör ett djupare intryck på människan. Andens verk är höljt i dunkel, det är svårt för dödliga varelser att begripa och ännu svårare för dem att se, så därför kan de bara förlita sig på ihåliga föreställningar. Köttets verk är däremot normalt och baserat på verkligheten, äger en rik visdom och är ett faktum som kan beskådas av människans fysiska öga; människan kan personligen uppleva visdomen i Guds verk och har inget behov av att använda sin rikliga fantasi. Detta är riktigheten hos och det verkliga värdet av det verk som Gud i köttet utför. Anden kan bara göra sådant som är osynligt för människan och svårt för henne att föreställa sig, exempelvis Andens upplysning, Andens beröring och Andens vägledning, och för människan som har ett intellekt har inte dessa någon tydlig innebörd. De ger bara en flyktig eller övergripande mening och kan inte instruera med ord. Det verk som utförs av Gud i köttet är däremot helt annorlunda: det har ord som ger noggrann vägledning, en tydlig vilja och tydliga krävda mål. Därför behöver människan inte famla runt eller använda sin fantasi, än mindre gissa sig fram. Detta är tydligheten hos köttets verk och vad som skiljer det så mycket från Andens verk. Andens verk lämpar sig bara för en begränsad omfattning och kan inte ersätta köttets verk. Köttets verk ger människan mycket mer exakta och

---

nödvändiga mål och långt mer verklig, värdefull kunskap än Andens verk. Det verk som är av störst värde för den fördärvade människan är det som förser henne med precisa ord, tydliga mål att eftersträva och som kan ses och röras. Realistiskt verk och läglig vägledning är det enda som är anpassat till människans smaker, och endast riktigt verk kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Detta kan endast den inkarnerade Guden åstadkomma; den inkarnerade Guden är den ende som kan frälsa människan från hennes fördärvade och depraverade sinnelag. Även om Anden är Guds naturliga väsen kan den här sortens verk bara utföras av hans kött. Om Anden verkade på egen hand skulle inte hans verk kunna få någon effekt – det är den enkla sanningen. Fastän de flesta människor har blivit Guds fiender på grund av detta kött, kommer de som är emot honom inte bara att sluta vara hans fiender när han avslutar sitt verk, utan de kommer till och med att bli hans vittnen. De kommer att bli de vittnen som har erövrats av honom, vittnen som är förenliga med honom och oskiljbara från honom. Han ska låta människan inse hur mycket hans verk i köttet betyder för henne och människan ska inse hur mycket detta kött betyder för syftet med hennes existens. Hon ska inse Guds verkliga värde för hennes tillväxt i livet och dessutom inse att detta kött kommer att bli en levande källa till liv som människan inte kan stå ut med att skiljas från. Fastän Guds inkarnerade kött inte på långt när går upp mot Guds identitet och position, och i människans ögon är oförenligt med hans verkliga status, kan det här köttet som varken äger Guds sanna avbild eller hans verkliga identitet utföra det verk som Guds Ande inte kan utföra direkt. Sådan är den verkliga betydelsen och det verkliga värdet av Guds inkarnation, och det är denna betydelse och detta värde som människan är oförmögen att förstå och erkänna. Alla människor ser upp till Guds Ande och ser ned på Guds kött, men oavsett hur de ser eller tänker överstiger köttets verkliga betydelse och värde vida Andens. Detta gäller naturligtvis bara den fördärvade mänskligheten. För alla som söker sanningen och längtar efter Guds framträdande kan Andens verk endast skänka påverkan eller inspiration, en känsla av förundran som är oförklarlig och ofattbar, och en känsla av att det är storartat, transcendent och beundransvärt men samtidigt ouppnåeligt och oåtkomligt för alla. Människan och Guds Ande kan bara betrakta varandra på avstånd, som om det är långt mellan dem, och de kan aldrig vara likadana, som om människan och Gud skiljs åt av ett osynligt gap. Detta är i själva verket en illusion som Anden gett människan och därför att Anden och

---

människan inte är av samma slag, därför att Anden och människan aldrig ska existera i samma värld och därför att Anden inte besitter något av människan. Människan har alltså inget behov av Anden, för Anden kan inte direkt utföra det verk som människan är i störst behov av. Köttets verk erbjuder människan konkreta mål att sträva efter, tydliga ord och en känsla av att Gud är verklig och normal, att han är ödmjuk och vanlig. Även om människan må frukta honom har de flesta lätt att relatera till honom. Människan kan skåda hans ansikte och höra hans röst, och behöver inte se på honom på avstånd. Detta kött känns åtkomligt för människan, inte avlägset eller ofattbart utan synligt och påtagligt, för detta kött finns i samma värld som människan.

Alla de som lever i köttet måste ha mål att sträva mot för att förändra sitt sinnelag, och för att kunna lära känna Gud måste de bevittna Guds verkliga gärningar och verkliga ansikte. Båda kan bara uppnås genom Guds inkarnerade kött och båda kan bara åstadkommas av det normala och verkliga köttet. Det är därför inkarnationen är nödvändig och det är därför hela den fördärvade mänskligheten behöver den. Eftersom människor är skyldiga att känna Gud, måste bilderna av de vaga och övernaturliga gudarna förjagas från deras hjärtan, och eftersom de är skyldiga att göra sig av med sitt fördärvade sinnelag måste de först bli medvetna om sitt fördärvade sinnelag. Om människan enbart arbetar med att få bort bilderna av de vaga gudarna ur folks hjärtan, kommer hon inte att uppnå rätt effekt. Bilderna av de vaga gudarna i människors hjärtan kan inte blottas, kastas bort eller fördrivas helt och hållet enbart med hjälp av ord. Om man gör så, skulle det i slutändan ändå inte vara möjligt att röja bort dessa djupt rotade företeelser ur människorna. Endast genom att ersätta dessa vaga och övernaturliga företeelser med den praktiske Guden och den sanna bilden av Gud och få människor att gradvis lära känna dem kan den avsedda effekten uppnås. Människan inser att den Gud hon sökte i gångna tider är vag och övernaturlig. Det som kan åstadkomma denna effekt är inte Andens direkta ledarskap, än mindre en viss individs undervisning, utan den inkarnerade Guden. Människans föreställningar blottläggs när den inkarnerade Guden officiellt utför sitt verk, eftersom den inkarnerade Gudens normalitet och verklighet är motsatsen till den vaga och övernaturliga Guden i människans fantasi. Människans ursprungliga uppfattningar kan bara avslöjas genom att kontrasteras mot den inkarnerade Guden. Utan jämförelsen med den inkarnerade Guden skulle inte människans uppfattningar kunna avslöjas; utan verkligheten som

---

kontrast skulle med andra ord inte de vaga företeelserna kunna avslöjas. Ingen är kapabel att utföra detta verk med hjälp av ord, och ingen är kapabel att uttrycka detta verk med hjälp av ord. Endast Gud själv kan utföra sitt eget verk och ingen annan kan utföra detta verk å hans vägnar. Oavsett hur rikt människan språk än må vara, är hon oförmögen att uttrycka Guds normalitet och verklighet i ord. Endast om Gud personligen verkar bland människor och visar fram sin gestalt och sitt väsen helt och hållet kan människan lära känna honom mer praktiskt och se honom tydligare. Denna effekt kan ingen köttslig människa åstadkomma. Guds Ande kan naturligtvis inte heller åstadkomma denna effekt. Gud kan rädda den fördärvade människan från Satans inflytande, men det verket kan inte åstadkommas direkt av Guds Ande, utan bara av det kött som Guds Ande bär, av Guds inkarnerade kött. Detta kött är både människa och Gud; en människa som äger normal mänsklighet och samtidigt Gud som äger full gudomlighet. Så fastän detta kött inte är Guds Ande och skiljer sig mycket från Anden, är det ändå den inkarnerade Guden själv — som är Anden och även köttet — som räddar människan. Oavsett vad han kallas är det i slutänden ändå Gud själv som frälsar mänskligheten. För Guds Ande är oskiljaktig från köttet och köttets verk är också Guds Andes verk; det är bara det att detta verk inte utförs med hjälp av Andens identitet, utan görs i köttets identitet. Verk som måste utföras direkt av Anden kräver ingen inkarnation och verk som måste utföras av köttet kan inte utföras direkt av Anden, utan kan endast göras av den inkarnerade Guden. Detta är vad som krävs för detta verk och det är vad den fördärvade mänskligheten kräver. I de tre stadierna av Guds verk utfördes bara ett stadium direkt av Anden och de två återstående stadierna utförs av den inkarnerade Guden och inte direkt av Anden. Det verk som utfördes av Anden under lagens tidsålder inbegrep inte att förändra människans fördärvade sinnelag och det hade inte heller något med människans kunskap om Gud att göra. Guds kötts verk under nådens tidsålder och rikets tidsålder innefattar däremot människans fördärvade sinnelag och hennes kunskap om Gud och är en viktig och avgörande del i frälsningsverket. Därför är den fördärvade mänskligheten i större behov av den inkarnerade Gudens frälsning och i större behov av den inkarnerade Gudens direkta verk. Mänskligheten behöver den inkarnerade Guden till att vara en herde för henne, stötta henne, ge henne vatten och föda, döma och tukta henne, och hon behöver mer nåd och större försoning från den inkarnerade Guden. Endast Gud i köttet kan vara

---

människans förtrogne, människans herde, människans ständigt närvarande hjälp — och därför är inkarnationen en nödvändighet idag liksom i gångna tider.

Människan har fördärvats av Satan och hon är den högste av alla Guds skapade varelser, så människan behöver Guds frälsning. Det är människan, inte Satan, som är föremålet för Guds frälsning, och det som skall frälsas är människans kött och människans själ, inte djävulen. Satan är föremålet för Guds förintelse, människan är föremålet för Guds frälsning och människans kött har fördärvats av Satan, så det första som ska frälsas måste vara människans kött. Människans kött har blivit grundligt fördärvat och det har blivit något som sätter sig upp mot Gud och till och med öppet motsätter sig och förnekar Guds existens. Detta fördärvade kött är helt enkelt alltför hårdnackat och det finns inget som är svårare att åtgärda eller förändra än köttets fördärvade sinnelag. Satan kommer in i människans kött för att ställa till oreda och han använder människans kött för att störa Guds verk och skada Guds plan, och på så sätt har människan blivit Satan och fiende till Gud. För att människan ska bli frälst måste hon först erövras. Det är därför Gud antar utmaningen och kommer i köttet för att utföra det verk han har för avsikt att göra och för att strida mot Satan. Hans mål är att rädda den fördärvade mänskligheten och att besegra och förintä Satan, som gör uppror mot honom. Han besegrar Satan genom sitt verk med att erövra människan medan han samtidigt räddar den fördärvade mänskligheten. På så sätt är det ett verk som löser två problem på en gång. Han verkar i köttet, talar i köttet och företar sig allt verk i köttet för att få bättre kontakt med människan och bättre kunna erövra henne. Den sista gången Gud blir kött kommer hans verk under de sista dagarna att avslutas i köttet. Han kommer att dela in alla människor efter deras slag, avsluta hela sin förvaltning och även avsluta hela sitt verk i köttet. När hela hans verk på jorden når sitt slut, kommer han att ha vunnit en total seger. Genom att verka i köttet kommer Gud att ha erövrat och vunnit mänskligheten helt och hållet. Innebär inte det att hela hans förvaltning kommer att ha nått sitt slut? När Gud avslutar sitt verk i köttet efter att fullständigt ha övervunnit Satan och segrat, kommer Satan inte längre att ha någon ytterligare möjlighet att fördärva människan. Det verk som Gud utförde i sin första inkarnation var att återlösa och förlåta människans synder. I dag utgörs verket av att erövra och vinna mänskligheten helt och hållet så att Satan inte längre kommer att ha någon möjlighet att utföra sitt värv utan har förlorat fullständigt och Gud kommer att vara fullkomligt segerrik. Detta är

---

köttets verk och det verk som Gud själv utför. Den inledande delen av Guds verks tre stadier utfördes direkt av Anden och inte av köttet. Den avslutande delen av Guds verks tre stadier utförs emellertid av den inkarnerade Guden och inte direkt av Anden. Det mellanliggande stadiets återlösningensverk utfördes även det av Gud i köttet. Det viktigaste i hela det förvaltande verket är att rädda människan undan Satans inflytande. Det viktigaste verket är att erövra den fördärvade människan helt och hållet och därmed återställa den ursprungliga vördnaden för Gud i den erövrade människans hjärta och låta henne uppnå ett normalt liv, alltså det normala livet för en av Guds skapade varelser. Detta verk är helt avgörande och utgör kärnan i det förvaltande verket. Av frälsningsverkets tre stadier var det första stadiet under lagens tidsålder långt från det förvaltande verkets kärna. Det påminde bara lite svagt om frälsningsverket och utgjorde inte början på Guds verk med att rädda människor undan Satans herravälde. Verkets första stadium utfördes direkt av Anden, dels därför att när människan stod under lagen visste hon bara att följa lagen och hade inte mer sanning, och dels därför att verket under lagens tidsålder knappast inbegrep några förändringar av människans sinnelag och än mindre rörde verket att rädda människor från Satans styre. På så sätt avslutade Guds Ande detta ytterst enkla stadium av verket som inte berörde människans fördärvade sinnelag. Detta stadium av verket hade inte mycket med förvaltningens kärna att göra och hade ingen större samband med det officiella verket med människans frälsning, så Gud behövde inte bli kött för att utföra sitt verk personligen. Det verk som utförs av Anden är underförstått och outgrundligt, och det är oerhört skrämmande och oåtkomligt för människan; Anden är inte lämpad för att direkt utföra frälsningsverket och inte lämpad för att direkt förse människan med liv. Det mest lämpliga för människan är att förvandla Andens verk till ett förhållningssätt som ligger nära människan. Vad som är mest lämpligt för människan är alltså att Gud blir en vanlig, normal person för att utföra sitt verk. Detta kräver att Gud blir inkarnerad för att ersätta Andens verk, och för människan finns det inget mer lämpligt sätt för Gud att verka på. Av dessa verkets tre stadier utförs två av köttet och dessa två stadier är de viktigaste faserna i det förvaltande verket. De två inkarnationerna kompletterar och fullkomnar varandra. Det första stadiet av Guds inkarnation lade grunden för det andra stadiet och man kan säga att Guds två inkarnationer inte är oförenliga med varandra utan utgör en helhet. Dessa två stadier av Guds verk utförs av Gud i hans inkarnerade identitet därför

---

att de är så viktiga för hela det förvaltande verket. Man skulle nästan kunna säga att utan det verk som Guds två inkarnationer utförde skulle hela det förvaltande verket ha stannat upp och verket med att frälsa mänskligheten skulle inte vara annat än tomt prat. Huruvida detta verk är viktigt eller inte beror på mänsklighetens behov, realiteten i mänsklighetens förfall och allvaret i Satans olydnad och störande av verket. Vem som är den rätte för uppgiften beror på vilken karaktär verket arbetaren utför har och hur viktigt det är. När det gäller vikten av detta verk och frågan om vilken arbetsmetod som ska användas — verk som utförs direkt av Guds Ande, verk som utförs av den inkarnerade Guden eller verk som utförs genom människan — är verk som utförs genom människan det första som ska elimineras. Med utgångspunkt från verkets natur och naturen hos Andens verk kontra köttets verk beslutas det slutligen att verk som utförs av köttet är bättre för människan och erbjuder fler fördelar än verk som utförs direkt av Anden. Detta är Guds tanke då det är dags att avgöra om verket ska utföras av Anden eller av köttet. Vart och ett av verkets stadier har en betydelse och en grund. De är inte grundlösa idéer och de utförs inte heller godtyckligt; det finns en klar visdom i dem. Sådan är sanningen bakom hela Guds verk. Det finns framför allt ännu mer av Guds plan i ett så stort verk som då den inkarnerade Guden är personligen verksam bland människor. Guds visdom och hela hans vara återspeglas således i alla hans handlingar, tankar och idéer när han verkar; detta är Guds vara som är mer konkret och systematiskt. Det är svårt för människan att få en uppfattning om dessa subtila tankar och idéer, det är svårt för henne att tro på dem och dessutom svårt för henne att känna till dem. Verk som utförs av människan följer generella principer, vilket är mycket tillfredsställande för människan. Men jämfört med Guds verk är skillnaden helt enkelt alltför stor; även om Guds gärningar är stora och Guds verk är av storartade mått, finns det bakom dem många små och exakta planer och arrangemang som människan inte kan föreställa sig. Vartenda stadium av hans verk följer inte bara bestämda principer utan innehåller också mycket som inte kan uttryckas med människors språk och det är sådant som är osynligt för människan. Oavsett om det är Andens eller den inkarnerade Gudens verk, innefattar vart och ett planerna för hans verk. Han verkar inte ogrundat och utför inte något oviktigt verk. När Anden verkar direkt är det utifrån hans målsättningar och när han blir människa (det vill säga när han förvandlar sitt yttre skal) för att verka är det ännu mer utifrån hans syfte. Varför skulle han annars gärna byta

---

identitet? Varför skulle han annars gärna bli en person som betraktas som ringa och är förföljd?

Hans verk i köttet är av den största betydelse, vilket sägs med syfte på verket, och den som slutligen avslutar verket är den inkarnerade Guden och inte Anden. Vissa tror att Gud en dag kanske ska komma till jorden och visa sig för människan för att sedan personligen döma hela mänskligheten och pröva människorna en efter en utan att utelämna någon. De som tänker på det viset känner inte till det här stadiet av inkarnationens verk. Gud dömer inte människorna en och en, och prövar inte människorna en och en; det vore inte domens verk att göra så. Är inte hela mänsklighetens fördärv av samma slag? Är inte alla människors väsen likadana? Vad som döms är mänsklighetens fördärvade väsen – människans väsen som fördärvats av Satan – och alla människans synder. Gud dömer inte människans futtiga och obetydliga fel. Domens verk är representativt och utförs inte särskilt för en viss person. Snarare är det ett verk som innebär att en grupp människor döms i syfte att representera domen över hela mänskligheten. Genom att personligen utföra sitt verk på en grupp människor använder den inkarnerade Guden sitt verk för att representera verket med hela mänskligheten, varefter det gradvis sprider sig. Det är likadant med domens verk. Gud dömer inte en viss sorts individ eller en viss grupp människor, utan han dömer hela mänsklighetens orättfärdighet, exempelvis människans motstånd mot Gud, hennes vanvördnad mot honom eller störande av hans verk och så vidare. Vad som döms är mänsklighetens väsen av motstånd mot Gud och det här verket är de sista dagarnas erövrande verk. Det verk och det ord av den inkarnerade Guden som människan bevittnar är domens verk inför den stora vita tronen under de sista dagarna, något som människan förr i tiden begrep. Det verk som i dag utförs av den inkarnerade Guden är just domen inför den stora vita tronen. Den inkarnerade Guden av idag är den Gud som dömer hela mänskligheten under de sista dagarna. Detta kött och hans verk, ord och hela sinnelag utgör Gud i hans helhet. Trots att hans verks har begränsad omfattning och inte direkt berör hela universum, är kärnan i domsverket den direkta domen av hela mänskligheten – inte bara för Kinas utvalda folks skull eller för ett litet antal människors skull. Fastän det verk som Gud i köttet utför inte omfattar och berör hela universum, representerar det verket med hela universum. Och när han avslutat det verk som hans köts verk omfattar kommer han genast att utvidga detta verk till hela

---

universum, på samma sätt som Jesu evangelium spreds genom hela universum efter hans uppståndelse och himmelfärd. Oavsett om det är Andens verk eller köttets verk har det begränsad omfattning men representerar verket med hela universum. I de sista dagarna framträder Gud för att utföra sitt verk under sin inkarnerade identitet, och den inkarnerade Guden är den Gud som dömer människan inför den stora vita tronen. Oavsett om han är Anden eller köttet, är den Gud som utför domens verk samme Gud som dömer mänskligheten i de sista dagarna. Den definitionen baseras på hans verk och inte på hans yttre framträdande eller flera andra faktorer. Fastän människan har olika uppfattningar om dessa ord, kan ingen förneka det faktum att den inkarnerade Guden dömer och erövrar hela mänskligheten. Oavsett vad människan tycker om det, talar fakta trots allt för sig själva. Ingen kan säga att ”verket utförs av Gud, men köttet är inte Gud”. Det vore nonsens, för detta verk kan inte utföras av någon annan än Gud i köttet. Eftersom detta verk redan har fullbordats ska Guds verk med att döma människan inte utföras en andra gång efter detta verk. Gud i sin andra inkarnation har redan avslutat hela det förvaltande verket och det kommer inte att finnas något fjärde stadium av Guds verk. Eftersom den som döms är människan, som är kött och har fördärvats och det inte är Satans ande som döms direkt, utförs inte domens verk i den andliga världen utan bland människorna. Ingen är mer lämpad och kvalificerad för verket att döma fördärvet av människans kött än den inkarnerade Guden. Om domen verkställdes direkt av Guds Ande skulle den inte vara allomfattande. Dessutom skulle ett sådant verk vara svårt för människor att acceptera eftersom Anden inte kan komma ansikte mot ansikte med människan och på grund av det skulle inte effekterna vara omedelbara, än mindre skulle människan kunna skåda Guds oantastliga sinnelag mer klart. Satan kan bara besegras helt om Gud i köttet dömer mänsklighetens fördärv. Eftersom Gud i köttet är likadan som människan som äger en normal mänsklighet, kan han direkt döma människans orättfärdighet; detta är tecknet på hans inneboende helighet och hans utomordentlighet. Gud är den ende som är kvalificerad och i stånd att döma människan, för han besitter sanningen och rättfärdigheten och därmed kan han döma henne. De som saknar sanningen och rättfärdigheten är inte lämpade att döma andra. Om det här verket utfördes av Guds Ande skulle det inte vara en seger över Satan. Anden är till sin natur mer upphöjd än dödliga varelser och Guds Ande är av naturen helig och segrar över köttet. Om Anden utförde detta verk direkt, skulle han inte kunna döma all människans

---

olydnad och avslöja all människans orättfärdighet. Domens verk utförs nämligen också genom människans föreställningar om Gud och människan har aldrig haft några föreställningar om Anden, så därför kan inte Anden uppenbara människans orättfärdighet bättre, än mindre avslöja denna orättfärdighet fullständigt. Den inkarnerade Guden är fienden för alla dem som inte känner honom. Genom att döma människans föreställningar och motstånd mot honom blottar han all mänsklighetens olydnad. Effekterna av hans verk i köttet är mer uppenbara än effekterna av Andens verk. Därför verkställs inte domen över hela mänskligheten direkt av Anden utan är den inkarnerade Gudens verk. Gud i köttet kan ses och beröras av människan och Gud i köttet kan erövra henne helt och hållet. I sitt förhållande till den inkarnerade Guden går människan från motstånd till lydnad, från förföljelse till acceptans, från uppfattning till kunskap och från avvisande till kärlek. Det här är effekterna av den inkarnerade Gudens verk. Människan kan bara bli frälst genom att acceptera hans dom, lär bara gradvis känna honom genom orden från hans mun, erövrar av honom medan hon motsätter sig honom och tar emot livsförsörjningen från honom under det att hon accepterar hans tuktan. Allt detta är den inkarnerade Gudens verk och inte verk av Gud under hans identitet som Anden. Det verk som den inkarnerade Guden utför är det största och mest djupgående verket, och de två stadierna av inkarnationens verk är den avgörande delen av de tre stadierna i Guds verk. Människans djupgående fördärv är ett stort hinder för den inkarnerade Gudens verk. I synnerhet är det verk som utförs på de sista dagarnas människor oerhört svårt, omgivningen är fientlig och alla sorters människor är av usel kaliber. Men vid slutet av detta verk kommer det ändå att uppnå verklig effekt, utan några brister; det här är effekten av köttets verk och denna effekt är mer övertygande än effekten av Andens verk. Guds verks tre stadier ska avslutas i köttet och måste avslutas av den inkarnerade Guden. Det viktigaste och mest avgörande verket utförs i köttet och människans frälsning måste utföras personligen av Gud i köttet. Även om hela mänskligheten anser att Gud i köttet inte har något samband med människan, påverkar detta kött i själva verket hela mänsklighetens öde och existens.

Varje stadium av Guds verk är till för hela mänskligheten och vänder sig till hela mänskligheten. Även om det är hans verk i köttet, är det ändå riktat till hela mänskligheten; han är hela mänsklighetens Gud och alla skapade och icke skapade varelsers Gud. Hans verk i köttet har ett begränsat omfång och även föremålet för detta

---

verk är begränsat, men varje gång han blir kött för att utföra sitt verk väljer han ett föremål för detta verk som är maximalt representativt. Han väljer inte en grupp enkla och oansenliga människor att bearbeta, utan som föremålet för sitt verk plockar han i stället ut en grupp personer som är i stånd att vara representanter för hans verk i köttet. Den här gruppen väljs ut därför att omfattningen av hans verk i köttet är begränsad och den förbereds särskilt för hans inkarnerade kött och väljs ut speciellt för hans verk i köttet. Guds urval av föremål för sitt verk är inte ogrundat, utan följer en bestämd princip: Föremålet för verket måste vara till gagn för den inkarnerade Gudens verk och måste kunna representera hela mänskligheten. Judarna kunde till exempel representera hela mänskligheten då det gällde att acceptera Jesu personliga återlösning och kineserna kan representera hela mänskligheten då det gäller att acceptera den inkarnerade Gudens personliga erövring. Det finns en grund till att judarna fick representera hela mänskligheten och det finns också en grund till att det kinesiska folket får representera hela mänskligheten i fråga om att acceptera Guds personliga erövring. Ingenting uppenbarar återlösningens betydelse mer än det återlösande verk som utfördes bland judarna, och ingenting uppenbarar det erövrade verkets grundlighet och framgång mer än det erövrade verket bland det kinesiska folket. Den inkarnerade Gudens verk och ord tycks bara rikta sig till en liten grupp människor, men i själva verket är hans verk inom denna lilla grupp verket i hela universum och hans ord riktas till hela mänskligheten. När hans verk i köttet når sitt slut kommer de som följer honom att börja sprida det verk han har utfört bland dem. Det bästa med hans verk i köttet är att han kan lämna exakta ord och uppmaningar liksom sin precisa vilja för mänskligheten till dem som följer honom, så att hans anhängare efteråt mer noggrant och konkret kan förmedla hela hans verk i köttet och hans vilja för hela mänskligheten till dem som accepterar denna väg. Det är bara det verk Gud i köttet utför bland människor som verkligen åstadkommer det faktum att Gud är och lever tillsammans med människan. Det är bara detta verk som uppfyller människans önskan att skåda Guds ansikte, bevittna Guds verk och höra Guds personliga ord. Den inkarnerade Guden avslutar den tidsålder då endast Jehovas ryggtavla var synlig för mänskligheten och han avslutar också den tidsålder då mänskligheten trodde på den vaga Guden. Framför allt för Guds verk i hans sista inkarnation hela mänskligheten in i en tidsålder som är mer realistisk, mer praktisk och mer behaglig. Han inte bara avslutar lagens och dogmernas

---

tidsålder, utan vad som är viktigare är att han låter mänskligheten se en Gud som är verklig och normal, som är rättfärdig och helig, som öppnar upp förvaltningsplanens verk och förevisar mänsklighetens hemligheter och slutmål, som skapade mänskligheten och slutför det förvaltande verket — och som har varit gömd i tusentals år. Han för vaghetens tidsålder till ett fullständigt slut, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten ville söka Guds ansikte men inte kunde, han avslutar den tidsålder då hela mänskligheten tjänade Satan och leder hela mänskligheten ända in i en fullkomligt ny era. Allt detta är resultatet av det verk som den inkarnerade Guden utför istället för Guds Ande. När Gud verkar i sitt kött, söker och famlar inte längre de som följer honom efter dessa ting som både tycks existera och inte existera, och de upphör att gissa vad den vaga Guden vill. När Gud sprider sitt verk i köttet, kommer de som följer honom att vidarebefordra det verk han har utfört i köttet till alla religioner och samfund, och de kommer att förmedla alla hans ord till hela mänsklighetens öron. Allt de som tar emot hans evangelium hör kommer att vara hans verks fakta, sådant som människan personligen sett och hört, och det kommer att vara fakta och inte hörsägen. Dessa fakta är de bevis som han sprider verket med och samtidigt de verktyg han använder för att sprida verket. Om inte fakta existerade skulle hans evangelium inte spridas över alla länder och till alla platser; utan fakta och med enbart människans fantasier skulle han aldrig kunna utföra verket med att erövra hela universum. Anden är ogripbar och osynlig för människan och Andens verk kan inte ge människan några ytterligare bevis eller fakta om Guds verk. Människan kommer aldrig att skåda Guds verkliga ansikte och kommer alltid att tro på en vag Gud som inte existerar. Människan kommer aldrig att skåda Guds ansikte och kommer heller aldrig att höra ord uttalas personligen av Gud. Människans föreställningar är trots allt tomma och kan inte ersätta Guds verkliga ansikte; Guds inneboende sinnelag och Guds eget verk kan inte imiteras av människan. Den osynlige Guden i himlen och hans verk kan bara föras till jorden av den inkarnerade Guden som personligen utför sitt verk bland människor. Det här är det mest perfekta sättet som Gud framträder för människan på — människan ser Gud och lär känna hans verkliga ansikte, och det kan inte åstadkommas av en Gud som inte inkarnerats. När Gud nu har utfört sitt verk till detta stadium har det redan uppnått optimal effekt och varit en fullständig framgång. Den inkarnerade Gudens personliga verk har redan fullbordat nittio procent av hela hans förvaltningsverk. Detta kött har gett hela hans

---

verk en bättre början och sammanfattat hela hans verk, och det har offentliggjort hela hans verk och gett hela detta verk en sista grundlig påfyllning. Hädanefter kommer det inte att finnas någon annan inkarnerad Gud som utför det fjärde stadiet av Guds verk och den tredje inkarnationen av Gud kommer inte att utföra något ytterligare underbart verk.

Varje stadium av verk som Gud i köttet utför representerar hans verk för hela tidsåldern och representerar inte som människans verk en viss tidsperiod. Slutet på hans sista inkarnations verk innebär sålunda inte att hans verk har nått ett fullständigt slut, för hans verk i köttet representerar hela tidsåldern och inte bara den tidsperiod då han utför sitt verk i köttet. Det är bara det att han avslutar sitt verk för hela tidsåldern under den tid då han är i köttet, varefter det sprider sig till alla platser. När den inkarnerade Guden har fullbordat sin verksamhet kommer han att anförtro sitt framtida verk åt dem som följer honom. På så sätt kommer hans verk under hela tidsåldern att fortsätta utföras utan avbrott. Verket under hela inkarnationens tidsålder ska inte anses vara helt avslutat förrän det har spridit sig genom hela universum. Den inkarnerade Gudens verk inleder en ny era och de som fortsätter hans verk är de människor som används av honom. Det verk som människan utför sker helt inom ramen för den inkarnerade Gudens verksamhet och kan inte gå utöver denna omfattning. Om den inkarnerade Guden inte kommer för att utföra sitt verk, är inte människan i stånd att avsluta den gamla tidsåldern och starta en ny era. Det verk som människan utför ligger enbart inom hennes mänskligt genomförbara pliktområde och representerar inte Guds verk. Endast den inkarnerade Guden kan komma och fullborda det verk som han har att utföra och ingen kan göra detta å hans vägnar. Vad jag talar om handlar naturligtvis om inkarnationens verk. Denna inkarnerade Gud utför först ett steg av verk som inte överensstämmer med människans föreställningar, och sedan utför han mer verk som inte överensstämmer med människans föreställningar. Syftet med verket är att erövra människan. Dels stämmer inte Guds inkarnation med människans föreställningar, dels utför han mer verk som inte stämmer med människans föreställningar, och det gör att människan utvecklar ännu mer kritiska åsikter om honom. Han utför bara erövringens verk bland människor som har otaliga uppfattningar om honom. Oavsett hur de behandlar honom kommer alla människor att ha underkastats hans herravälde när han har fullbordat sin verksamhet. Detta verks faktum återspeglas inte bara bland kineser

---

utan representerar hur hela mänskligheten ska erövrars. De effekter som uppnås på dessa människor förebådar de effekter som ska uppnås på hela mänskligheten, och effekterna av det verk han utför i framtiden kommer till och med att mer och mer överstiga effekterna på dessa människor. Det verk som Gud i köttet utför omges inte av väldiga fanfarer och är inte heller höljt i dunkel. Det är påtagligt och verkligt, och det är verk där ett och ett är lika med två. Det är inte dolt för någon och vilseleder inte heller någon. Vad folk ser är verkligt och äkta och vad människan vinner är verklig sanning och kunskap. När verket avslutas kommer människan att ha en ny kunskap om honom och de som verkligen söker Gud kommer inte längre att ha några föreställningar om honom. Det här är inte bara hans verks effekt på kineser, utan det representerar effekten av hans verk med att erövra hela mänskligheten. Ingenting är nämligen till mer nytta för verket med att erövra hela mänskligheten än detta kött, detta köts verk och allt som rör detta kött. Allt detta är till nytta för hans verk i dag liksom för hans framtida verk. Detta kött ska erövra hela mänskligheten och vinna hela mänskligheten. Det finns inget bättre verk genom vilket hela mänskligheten ska få skåda Gud, lyda Gud och lära känna Gud. Det verk som människan utför representerar bara en begränsad utsträckning, men när Gud utför sitt verk talar han inte till en viss person utan till hela mänskligheten och alla dessa som accepterar hans ord. Det slut han förkunnar är slutet för alla människor, inte bara slutet för en viss person. Han favoriserar inte någon och missgynnar inte heller någon utan han verkar för och talar till hela mänskligheten. Denna inkarnerade Gud har därmed redan delat in hela mänskligheten efter deras slag, dömt hela mänskligheten och ordnat ett lämpligt slutmål för hela mänskligheten. Fastän Gud bara utför sitt verk i Kina har han i själva verket redan beslutat om hela universums verk. Han kan inte vänta tills hans verk har spridit sig till hela mänskligheten innan han gör sina uttalanden och åtgärder steg för steg. Vore det inte för sent då? Nu är han fullt kapabel att fullborda det framtida verket i förväg. Eftersom den som verkar är Gud i köttet, utför han gränslöst verk med en begränsad omfattning, och därefter ska han se till att människan fullgör den plikt som hon har att fullgöra; det här är principen för hans verk. Han kan bara leva tillsammans med människan en tid och kan inte följa med henne tills hela erans verk är avslutat. Det är för att han är Gud som han förutsäger sitt framtida verk. Sedan ska han med sina ord dela in hela mänskligheten efter dess slag och mänskligheten kommer att träda in i hans stegvisa verk i enlighet med hans ord. Ingen ska komma undan och alla

---

måste praktisera i enlighet med detta. I framtiden ska tidsåldern följaktligen vägledas av hans ord och inte av Anden.

Den inkarnerade Gudens verk måste utföras i köttet. Om det utfördes direkt av Guds Ande skulle det inte ge några effekter. Även om verket utfördes av Anden skulle det inte vara av någon större betydelse och i slutändan skulle det inte vara övertygande. Alla varelser vill veta om Skaparens verk har betydelse, vad det representerar, vad det är till för, huruvida Guds verk är fullt av auktoritet och visdom och huruvida det är av yttersta vikt och betydelse. Det verk han utför är till för hela mänsklighetens frälsning, för att besegra Satan och för att vittna om honom själv bland alla ting. På så sätt måste alltså det verk han utför vara av stor betydelse. Människans kött har fördärvats av Satan och blivit kraftigt förblindat och skadat i grunden. Den främsta orsaken till att Gud verkar personligen i köttet är att föremålet för hans frälsning är människan som är köttslig, och att Satan också använder sig av människans kött för att störa Guds verk. Striden med Satan är egentligen verket med att erövra människan och samtidigt är människan föremålet för Guds frälsning. På så sätt är den inkarnerade Gudens verk en nödvändighet. Satan fördärvade människans kött och människan blev Satan förkroppsligad och det som Gud ska besegra. Därför äger verket med att strida mot Satan och rädda mänskligheten rum på jorden, och för att strida mot Satan måste Gud bli människa. Det här är ett ytterst praktiskt verk. När Gud verkar i köttet, strider han egentligen mot Satan i köttet. När han verkar i köttet, utför han sitt verk i den andliga världen och gör hela sitt verk i den andliga världen verkligt på jorden. Den som erövrar är människan som är olydig mot honom, den som besegras är förkroppsligandet av Satan (det är naturligtvis också människan) som är hans fiende, och den som i slutändan blir frälst är också människan. Därför är det ännu mer nödvändigt för honom att bli en människa som har det yttre skalet av en skapad varelse, så att han verkligen kan strida mot Satan, erövra människan, som är olydig mot honom och har samma yttre skal som han, och frälsa människan som har samma yttre skal som han och har skadats av Satan. Hans fiende är människan, föremålet för hans erövring är människan och föremålet för hans frälsning är människan, som skapades av honom. Därför måste han bli människa, och därmed blir hans verk mycket lättare. Han kan besegra Satan och erövra mänskligheten, och dessutom kan han frälsa mänskligheten. Trots att det här köttet är normalt och verkligt, är han inget vanligt kött: Han är inte kött som bara är

---

mänskligt, utan kött som är både mänskligt och gudomligt. Det är så han skiljer sig från människan och det är detta som är tecknet på Guds identitet. Endast kött som detta kan utföra det verk han avser att göra, fullgöra den inkarnerade Gudens verksamhet och fullborda hans verk bland människorna. Om det inte vore på det viset skulle hans verk bland människorna alltid vara tomt och bristfälligt. Även om Gud kan kämpa mot Satans ande och komma segrande ur striden, kan den fördärvade människans gamla natur aldrig lösas upp, och de som är olydiga mot Gud och motsätter sig honom kan aldrig verkligen komma under hans herravälde. Han kan alltså aldrig erövra mänskligheten och aldrig vinna hela mänskligheten. Om inte hans verk på jorden kan lösas, kommer hans förvaltning aldrig att ta slut och hela mänskligheten kommer inte att kunna träda in i vilan. Om Gud inte kan träda in i vilan tillsammans med alla sina skapade varelser kommer detta förvaltningsverk aldrig att nå någon framgång och följden blir att Guds härlighet försvinner. Trots att hans kött inte har någon auktoritet, kommer det verk han utför att ha åstadkommit sin effekt. Detta är hans verks oundvikliga riktning. Oavsett om hans kött besitter auktoritet eller inte, är han Gud själv så länge som han är kapabel att utföra Guds eget verk. Oavsett hur normalt och vanligt detta kött är, kan han utföra det verk han har att göra, för detta kött är Gud och inte bara en människa. Anledningen till att detta kött kan utföra det verk som inte människan kan utföra är att hans inre väsen är olikt alla människors, och anledningen till att han kan frälsa människan är att hans identitet skiljer sig från alla människors. Detta kött är så viktigt för mänskligheten, därför att han är människa och i ännu högre grad Gud, därför att han kan utföra det verk som ingen vanlig köttslig människa kan utföra och därför att han kan frälsa den fördärvade människan som lever tillsammans med honom på jorden. Trots att den inkarnerade Guden är identisk med människan, är han viktigare för mänskligheten än någon aktad person för han kan utföra det verk som inte Guds Ande kan utföra, han är mer kapabel än Guds Ande att vittna om Gud själv och han är mer kapabel än Guds Ande att vinna mänskligheten helt och hållet. Även om detta kött är normalt och vanligt gör hans bidrag till mänskligheten och hans betydelse för mänsklighetens existens honom synnerligen värdefull, och detta kötts verkliga värde och betydelse är omätligt för varje människa. Även om det här köttet inte kan förgöra Satan direkt, kan han använda sitt verk till att erövra mänskligheten och besegra Satan och få honom att helt underkasta sig hans herravälde. Det är tack vare att Gud är

---

inkarnerad som han kan besegra Satan och rädda mänskligheten. Han förgör inte Satan direkt, utan blir kött för att utföra verket med att erövra mänskligheten som har fördärvats av Satan. På så sätt är han bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna och bättre i stånd att rädda den fördärvade människan. Den inkarnerade Gudens seger över Satan bär starkare vittnesbörd och är mer övertygande än om Guds Ande förintat Satan direkt. Gud i köttet är bättre i stånd att hjälpa människan lära känna Skaparen och bättre i stånd att vittna om sig själv bland de skapade varelserna.

Köttets inre väsen bebos av Gud

I sin första inkarnation levde Gud på jorden i trettio tre och ett halvt år, och han bedrev sin verksamhet under endast tre och ett halvt av de åren. Både under den tid han verkade och innan han påbörjade sitt verk ägde han normal mänsklighet. Han levde i sin normala mänsklighet i trettio tre och ett halvt år. Under de sista tre och ett halvt åren uppenbarade han sig som den inkarnerade Guden. Innan han började bedriva sin verksamhet framträdde han med vanlig, normal mänsklighet och visade inga tecken på sin gudomlighet, och det var först efter att han började bedriva sin offentliga verksamhet som hans gudomlighet blev uppenbar. Hans liv och verk under dessa första tjugonio år visade att han var en verklig mänsklig varelse, en människoson, ett kött, för han började sin verksamhet på allvar först efter tjugonio års ålder. Inkarnationens innebörd är att Gud framträder i köttet och han kommer för att i ett kötts avbild verka bland människor som han skapat. För att Gud ska inkarneras måste han därför först bli kött, kött med en normal mänsklig natur; detta är den mest grundläggande förutsättningen. Konsekvensen av Guds inkarnation är faktiskt att Gud lever och verkar i köttet; Gud blir till sitt väsen kött, han blir en människa. Hans inkarnerade liv och verk kan delas in i två stadier. Först kommer det liv han lever innan han börjar bedriva sin verksamhet. Han lever i en vanlig mänsklig familj, i en ytterst normal mänsklighet och följer gängse moral och lagar för mänskligt liv, med normala mänskliga behov (mat, kläder, husrum och sömn), normala mänskliga svagheter och normala mänskliga känslor. Under det första stadiet lever han med andra ord i en icke-gudomlig, helt normal mänsklighet och engagerar sig i alla normala mänskliga aktiviteter. Det andra stadiet är det liv han lever efter att han börjat bedriva sin verksamhet. Han bor fortfarande i den vanliga mänskligheten med ett normal mänskligt skal och utåt sett visar han inga tecken på något övernaturligt. Men han lever enbart för sin verksamhet och under denna tid existerar hans normala mänsklighet helt för att tjäna hans gudomlighets normala verk, för vid det laget har hans normala mänsklighet mognat så mycket att han kan bedriva sin verksamhet. Det andra stadiet av hans liv består alltså av att bedriva sin verksamhet i sin normala mänsklighet, ett liv av både normal mänsklighet och fullständig gudomlighet. Anledningen till att han lever i en fullständigt normal mänsklighet under det första stadiet av sitt liv är att hans mänsklighet ännu inte motsvarar hela det gudomliga verket; den är fortfarande inte mogen. Först när hans

---

mänsklighet mognar och blir kapabel att axla hans verksamhet kan han börja utöva sin verksamhet. Eftersom han, som kött, behöver växa och mogna, utgörs det första stadiet av hans liv av normal mänsklighet, medan det liv den inkarnerade Guden lever under sin verksamhet i det andra stadiet karaktäriseras av både mänsklighet och fullständig gudomlighet, eftersom hans mänsklighet då är kapabel att företa sig hans verk och utöva hans ämbete. Om den inkarnerade Guden på allvar påbörjade sitt ämbete i den stund då han föddes och gjort övernaturliga tecken och under, då skulle han inte ha haft något fysiskt väsen. Därför existerar hans mänsklighet för hans fysiska väsens skull; det kan inte finnas något kött utan mänsklighet och en person utan mänsklighet är inte en människa. På detta sätt är mänskligheten hos Guds kött en inneboende egenskap hos Guds inkarnerade kött. Att säga "när Gud blir kött är han helt gudomlig och inte mänsklig över huvud taget" är hädelse, för detta påstående existerar helt enkelt inte och det strider mot inkarnationens princip. Även efter det att han börjar utöva sitt verksamhet, lever han i sin gudomlighet med ett mänskligt yttre skal när han utför sitt verk; det är bara det att just då tjänar hans mänsklighet enbart syftet att låta hans gudomlighet utföra verket i det normala köttet. Den som ligger bakom verket är alltså den gudomlighet som bebor hans mänsklighet. Det är hans gudomlighet, inte hans mänsklighet, som är verksam, men det är en gudomlighet som är dold i hans mänsklighet; hans verk utförs i huvudsak av hans fullständiga gudomlighet, inte av hans mänsklighet. Men det som utåt sett utför verket är hans kött. Man skulle kunna säga att han är en människa och också Gud, för Gud blir en Gud som lever i köttet, med ett mänskligt skal och ett mänskligt väsen men också med Guds väsen. Eftersom han är en människa med Guds väsen, står han över alla skapade människor, över varje människa som kan utföra Guds verk. Bland alla dem som har ett mänskligt skal som hans, bland alla dem som besitter mänsklighet, är det därför bara han som är den inkarnerade Guden själv – alla andra är skapade människor. Trots att de alla har mänsklighet, har skapade människor ingenting mer än mänsklighet, medan den inkarnerade Guden är annorlunda: i hans kött har han inte bara mänsklighet utan, än viktigare, gudomlighet. Hans mänsklighet kan ses i hans kötts yttre utseende och i hans vardagsliv, men hans gudomlighet är svår att uppfatta. Eftersom hans gudomlighet endast uttrycks när han har mänsklighet och inte är så övernaturlig som folk föreställer sig, är det oerhört svårt för människor att se den. Till och med idag har människor ytterst svårt att begripa den

---

inkarnerade Gudens sanna väsen. Jag väntar mig att det fortfarande, även efter att jag talat om det så länge, är ett mysterium för de flesta av er. Faktum är att den här frågan är väldigt enkel: Eftersom Gud blir kött är hans väsen en förening av mänsklighet och gudomlighet. Denna förening kallas för Gud själv, Gud själv på jorden.

Livet som Jesus levde på jorden var ett normalt liv i köttet. Han levde i sitt kötts normala mänsklighet. Hans myndighet – att utföra sitt verk och tala sitt ord, eller att bota sjuka och driva ut demoner, att göra sådana exceptionella saker – framträdde i stort sett inte förrän han inledde sin verksamhet. Hans liv innan tjugonio års ålder, innan han utövade sin verksamhet, var bevis nog för att han bara var normalt kött. På grund av detta, och eftersom han ännu inte hade börjat bedriva sin verksamhet, såg folk inget gudomligt i honom, de såg ingenting mer än en normal mänsklig varelse, en vanlig man – precis som somliga vid den tiden trodde att han var Josefs son. Folk trodde att han var son till en vanlig människa, det var omöjligt för dem att veta att han var Guds inkarnerade kött. Till och med när han under sin verksamhet gjorde många under sa de flesta människor fortfarande att han var Josefs son, för han var Kristus med det yttre skalet av normal mänsklighet. Både hans normala mänsklighet och hans verk existerade för att uppfylla betydelsen av den första inkarnationen och bevisa att Gud helt hade kommit i köttet och blivit en alltigenom vanlig människa. Att han hade en normal mänsklighet innan han påbörjade sitt verk var ett bevis på att han var vanligt kött; att han därefter verkade bevisa också att han var vanligt kött, för han gjorde tecken och under, botade sjuka och drev ut demoner i köttet med normal mänsklighet. Anledningen till att han kunde göra under var att hans kött bar på Guds myndighet, var det kött som Guds Ande var iklädd. Han ägde denna myndighet på grund av Guds Ande och det betydde inte att han inte var ett kött. Att bota sjuka och driva ut demoner var det verk han behövde utföra i sin verksamhet, ett uttryck för hans gudomlighet som var dold i hans mänsklighet, och oavsett vilka tecken han gjorde eller hur han visade prov på sin myndighet levde han fortfarande i en normal mänsklighet och var fortfarande normalt kött. Fram till den punkt då han uppväcktes efter att ha dött på korset bodde han i normalt kött. Såväl att skänka nåd, bota sjuka och driva ut demoner var en del av hans verksamhet, verk han utförde i sitt normala kött. Innan han gick till korset lämnade han aldrig sitt normala mänskliga kött, oavsett vad han gjorde. Han var Gud själv och utförde Guds eget verk, men eftersom han var Guds inkarnerade kött åt han mat och bar

---

kläder, hade normala mänskliga behov, ett normalt mänskligt förnuft och ett normalt mänskligt vett. Allt detta var bevis på att han var en normal människa, vilket bevisade att Guds inkarnerade kött var ett kött med en normal mänsklighet, inte en övernaturlig sådan. Det var hans uppgift att slutföra Guds första inkarnations verk, att fullborda den första inkarnationens verksamhet. Innebörden av inkarnation är att en vanlig, normal människa utför Guds eget verk, alltså att Gud utför sitt gudomliga verk i mänsklighet och därmed besegrar Satan. Inkarnation innebär att Guds Ande blir ett kött, det vill säga att Gud blir kött; det verk han utför i köttet är Andens verk som förverkligas i köttet, uttrycks av köttet. Ingen utom Guds kött kan utföra den inkarnerade Gudens verksamhet, det vill säga, endast Guds inkarnerade kött, denna normala mänsklighet – och ingen annan – kan uttrycka det gudomliga verket. Om Gud under sin första ankomst inte hade haft den normala mänskligheten före tjugonio års ålder – om han kunnat göra under så snart han var född, om han kunnat tala himlens språk så snart han lärde sig att tala, om han kunnat begripa alla världsliga ämnen och urskilja varje individs tankar och avsikter i samma ögonblick som han först satte sin fot på jorden – skulle en sådan person inte ha kallats för en normal människa och sådant kött kunde inte ha kallats för mänskligt kött. Om detta vore fallet med Kristus, då skulle betydelsen med och kärnan i Guds inkarnation vara förlorad. Att han äger normal mänsklighet bevisar att han är Gud inkarnerad i köttet; det faktum att han genomgår en normal mänsklig tillväxtprocess visar ännu tydligare att han är normalt kött; dessutom är hans verk tillräckligt bevis för att han är Guds ord, Guds Ande, som blivit kött. Gud blir kött på grund av verkets behov; detta stadium av verket måste med andra ord utföras i köttet, utföras i normal mänsklighet. Detta är bakgrunden till att "Ordet blir kött" och att "Ordet framträder i köttet", och detta är den sanna historien bakom Guds två inkarnationer. Folk kanske tror att hela Jesu liv åtföljdes av underverk, att han fram till slutet av sitt verk på jorden inte uppvisade en normal mänsklighet, att han inte hade normala mänskliga behov eller brister eller mänskliga känslor, inte behövde grundläggande livsförnödenheter eller hade normala mänskliga tankar. De föreställer sig att han bara har ett övermänskligt sinne, en transcendent mänsklighet. De tror att eftersom han är Gud ska han inte tänka och leva som normala människor gör, att endast en normal person, en äkta människa, kan tänka normala mänskliga tankar och leva ett normalt liv som människa. Allt det här är människans idéer och människans föreställningar, som strider mot de ursprungliga

---

avsikterna med Guds verk. Normalt mänskligt tänkande upprätthåller normalt mänskligt förnuft och normal mänsklighet; en normal mänsklighet upprätthåller köttets normala funktioner; och köttets normala funktioner möjliggör köttets normala liv i dess helhet. Endast genom att verka i sådant kött kan Gud fullgöra syftet med sin inkarnation. Om den inkarnerade Guden endast ägde köttets yttre skal men inte tänkte normala mänskliga tankar, då skulle detta kött inte ha ett mänskligt förnuft, än mindre äkta mänsklighet. Hur skulle ett kött som detta, utan mänsklighet, kunna bedriva den verksamhet som den inkarnerade Guden borde bedriva? Ett normalt sinne upprätthåller alla aspekter av mänskligt liv; utan ett normalt sinne skulle man inte vara mänsklig. En person som inte tänker normala tankar är med andra ord psykiskt sjuk. Och en Kristus som inte har någon mänsklighet utan endast gudomlighet kan inte sägas vara Guds inkarnerade kött. Hur skulle då Guds inkarnerade kött kunna vara i avsaknad av normal mänsklighet? Är det inte hädelse att säga att Kristus inte har någon mänsklighet? Alla aktiviteter som normala människor ägnar sig åt är beroende av ett fungerande, normalt mänskligt sinne. Utan det skulle människor bete sig avvikande; de skulle inte ens kunna se skillnad på svart och vitt, gott och ont, och de skulle inte ha någon mänsklig etik eller moraliska principer. Om den inkarnerade Guden likaledes inte tänkte som en normal människa skulle han inte vara äkta kött, ett normalt kött. Sådant icke-tänkande kött skulle inte kunna ta sig an det gudomliga verket. Han skulle inte kunna ägna sig åt köttets normala aktiviteter på ett normalt sätt, än mindre leva tillsammans med människor på jorden. Betydelsen av Guds inkarnation, själva kärnan i att Gud kommer i köttet, skulle därmed ha gått förlorad. Den inkarnerade Gudens mänsklighet existerar för att upprätthålla det normala gudomliga verket i köttet; hans normala mänskliga tänkande upprätthåller hans normala mänsklighet och alla hans normala fysiska aktiviteter. Man kan säga att hans normala mänskliga tänkande existerar i syfte att stödja allt verk av Gud i köttet. Om detta kött inte hade ett normalt mänskligt sinne, så skulle inte Gud kunna verka i köttet och det han behöver göra i köttet skulle aldrig kunna åstadkommas. Trots att den inkarnerade Guden äger ett normalt mänskligt sinne, förvanskas inte hans verk av mänskligt tänkande; han tar sig an verket i mänskligheten med ett normalt sinne, under förutsättning att han besitter mänskligheten med ett sinne, inte genom utövandet av normalt mänskligt tänkande. Oavsett hur upphöjda hans köttst tankar är, präglas inte hans verk av logik eller tänkande. Hans verk är med andra ord

---

inte uttänkt av sinnet i hans kött, utan är ett direkt uttryck för det gudomliga verket i hans mänsklighet. Alla hans verk utgör den verksamhet han behöver fullborda och inget av det är uttänkt av hans hjärna. Botandet av sjuka, utdrivandet av demoner och korsfästelsen var till exempel inte produkter av hans mänskliga sinne, kunde inte ha åstadkommits av någon människa med ett mänskligt sinne. Likaså är dagens erövrande verk en verksamhet som måste utövas av den inkarnerade Guden, men det är inte verket av en människas vilja; det är det verk hans gudomlighet måste utföra, verk som inte någon köttslig människa är kapabel till. Därför måste den inkarnerade Guden äga ett normalt mänskligt sinne, måste ha normal mänsklighet, eftersom han måste utföra sitt verk i mänskligheten med ett normalt sinne. Detta är kärnan i den inkarnerade Gudens verk, den inkarnerade Gudens innersta väsen.

Innan Jesus utförde verket, levde han enbart i sin normala mänsklighet. Ingen visste att han var Gud, ingen upptäckte att han var den inkarnerade Guden; folk kände honom bara som en helt vanlig människa. Hans fullständigt vanliga, normala mänsklighet var ett bevis på att Gud var inkarnerad i köttet och att nådens tidsålder var tidsåldern för den inkarnerade Gudens verk, inte för Andens verk. Det var ett bevis på att Guds Ande förverkligats helt i köttet, att hans kött skulle utföra allt Andens verk under Guds inkarnations tidsålder. Kristus med normal mänsklighet är ett kött i vilket Anden är förverkligad och äger normal mänsklighet, normalt sinne och mänskligt tänkande. "Att förverkligas" innebär att Gud blir människa, Anden blir kött; för att uttrycka det klart, det är när Gud själv bebor ett kött med normal mänsklighet och genom det uttrycker sitt gudomliga verk – det är vad det innebär att vara förverkligad eller inkarnerad. Under Guds första inkarnation var det nödvändigt för honom att bota sjuka och driva ut demoner, eftersom hans verk var att friköpa. För att friköpa hela människosläktet måste han vara medkännande och förlåtande. Det verk som han utförde innan han blev korsfäst bestod i att bota sjuka och driva ut demoner, vilket förebådade hans frälsning av människan från synd och smuts. Eftersom det var nådens tidsålder var det nödvändigt för honom att bota sjuka och därigenom visa tecken och under som var representativa för nåden i den tidsåldern. Det centrala i nådens tidsålder var nämligen att skänka nåd vilket symboliserades av fred, glädje och materiella välsignelser, alltsamman bevis på människors tro på Jesus. Att bota sjuka, driva ut demoner och skänka nåd var med andra ord instinktiva förmågor hos Jesu kött under

---

nådens tidsålder; de var Andens verk förverkligade i köttet. Men medan han utförde sådant verk levde han i köttet; han överskred inte köttet. Oavsett vilka helande handlingar han utförde ägde han fortfarande normal mänsklighet och levde fortfarande ett normalt mänskligt liv. Anledningen till att jag säger att köttet utförde allt Andens verk under Guds inkarnations tidsålder är att oavsett vilket verk han utförde så gjorde han det i köttet. Men på grund av hans verk betraktade inte människor hans kött som om det hade ett alltigenom fysiskt väsen, för detta kött kunde utföra under och vid vissa speciella ögonblick kunde det göra saker som gick utöver köttet. Alla dessa händelser inträffade naturligtvis efter att han påbörjat sin verksamhet, som när han prövades under fyrtio dagar eller när han förvandlades på berget. Så innebörden i Guds inkarnation var inte färdig med Jesus, utan endast delvis uppfylld. Det liv som han levde i köttet innan han påbörjade sitt verk var helt normalt i alla avseenden. När han påbörjat verket behöll han endast sitt köttsliga yttre skal. Eftersom hans verk var ett uttryck för gudomlighet överskred det köttets normala funktioner. Guds inkarnerade kött var trots allt annorlunda än människor av kött och blod. Naturligtvis behövde han i sitt dagliga liv mat, kläder, sömn och tak över huvudet precis som alla andra, han behövde alla normala nödvändigheter och han resonerade och tänkte som en normal människa. Folk betraktade honom fortfarande som en normal människa, förutom att det verk han utförde var övernaturligt. Oavsett vad han gjorde levde han faktiskt i en vanlig och normal mänsklighet, och såtillvida som han utförde verket var hans resonemang synnerligen normala och hans tankar särskilt klara, i högre grad än någon annan normal människas. Det var nödvändigt för den inkarnerade Guden att tänka och resonera på detta sätt, för det gudomliga verket behövde uttryckas av ett kött vars resonemang var fullt normala och vars tankar var mycket klara – endast på detta sätt kunde hans kött uttrycka det gudomliga verket. Under alla de trettio och ett halvt år som Jesus levde på jorden behöll han sin normala mänsklighet, men på grund av det verk han utförde under sin tre och ett halvt år långa verksamhet, tänkte folk att han var mycket transcendent, att han var mycket mer övernaturlig än tidigare. I själva verket förblev Jesu normala mänsklighet oförändrad före och efter att han påbörjade sin verksamhet; hans mänsklighet var hela tiden densamma, men på grund av skillnaden före och efter att han påbörjade sin verksamhet uppstod två olika åsikter angående hans kött. Oavsett vad folk tänkte behöll den inkarnerade Guden hela tiden sin ursprungliga,

---

normala mänsklighet, för eftersom Gud var inkarnerad levde han i köttet, det kött som hade normal mänsklighet. Oavsett om han utövade verksamhet eller inte, kunde inte hans köts normala mänsklighet utplånas, för mänsklighet är köttets grundläggande väsen. Innan Jesus utövade sin verksamhet var hans kött helt normalt och ägnade sig åt alla vanliga mänskliga aktiviteter; han verkade inte det minsta övernaturlig och gjorde inte några mirakulösa tecken. På den tiden var han helt enkelt en helt vanlig människa som tillbad Gud, även om hans strävan var mer ärlig och mer uppriktig än andras. Det var så hans ytterst normala mänsklighet manifesterade sig. Eftersom han inte verkade alls innan han tog sig an sitt ämbete, var ingen medveten om hans identitet och ingen visste att hans kött var olikt alla andras, för han gjorde inte ens ett enda under, utförde inte en gnutta av Guds eget verk. När han inlett sin verksamhet behöll han det yttre skalet av normal mänsklighet och levde fortfarande med ett normalt mänskligt förnuft, men eftersom han hade börjat att utföra Guds eget verk, anta Kristi ämbete och utföra det verk som dödliga varelser, människor av kött och blod, var oförmögna att utföra, antog folk att han inte hade normal mänsklighet och inte var ett helt normalt kött utan ofullständigt kött. På grund av det verk han utförde, sade folk att han var en Gud i köttet som inte hade normal mänsklighet. Detta är en felaktig uppfattning; folk förstod inte betydelsen av Guds inkarnation. Detta missförstånd uppstod ur det faktum att det verk som uttrycktes av Gud i köttet var det gudomliga verket, uttryckt i ett kött som hade normal mänsklighet. Gud var klädd i kött, bodde i kött och hans verk i sin mänsklighet skymde hans mänsklighets normalitet. Av denna anledning trodde folk att Gud inte hade mänsklighet utan bara gudomlighet.

I sin första inkarnation slutförde inte Gud inkarnationens verk; han slutförde bara det första steget i det verk som det var nödvändigt för Gud att utföra i köttet. För att avsluta inkarnationens verk har Gud därför återvänt till köttet än en gång och lever ut köttets hela normalitet och verklighet, det vill säga han uppenbarar Guds ord i ett helt vanligt och normalt kött och därmed avslutar han det verk han lämnade ogjort i köttet. Det andra inkarnerade köttet är till sitt väsen likt det första, men det är ännu mer verkligt, till och med mer normalt än det första. Som en följd därav är det lidande det andra inkarnerade köttet tål större än det första, men detta lidande är ett resultat av hans verksamhet i köttet och det skiljer sig från den fördärvade människans lidande. Det härrör dessutom från hans köts normalitet och verklighet. Eftersom han utövar sitt

---

ämbete i ett ytterst normalt och verkligt kött, måste köttet utstå en hel del umbäranden. Ju mer normalt och verkligt detta kött är, desto mer kommer han att lida i utövandet av sitt ämbete. Guds verk uttrycks i ett mycket alldagligt kött, ett som inte alls är övernaturligt. Eftersom hans kött är normalt och även måste axla verket med att frälsa människan, lider han i ännu högre grad än ett övernaturligt kött skulle ha gjort – allt detta lidande härstammar från hans kötts verklighet och normalitet. Från det lidande som de två inkarnerade kötten har genomgått när de bedrivit sin verksamhet kan man se det inkarnerade köttets väsen. Ju mer normalt köttet är, desto större umbäranden måste han utstå medan han utför verket; ju verkligare det kött är som tar sig an verket, desto hårdare är de uppfattningar som människor får och desto fler faror kommer troligen att drabba honom. Och ändå, ju verkligare köttet är och ju mer köttet besitter en normal människas behov och fullständiga förnuft, desto mer kapabel är han att ta på sig Guds verk i köttet. Det var Jesu kött som spikades fast på korset, sitt kött som han överlämnade som ett syndoffer; det var genom ett kött med normal mänsklighet som han besegrade Satan och fullständigt frälste människan från korset. Och det är som fullständigt kött som Gud i sin andra inkarnation utför erövringsverket och besegrar Satan. Endast ett kött som är fullständigt normalt och verkligt kan utföra det erövrande verket i sin helhet och utgöra ett kraftfullt vittnesbörd. Det vill säga, erövrandet av människan blir effektivt genom den inkarnerade Gudens verklighet och normalitet, inte genom övernaturliga under och uppenbarelser. Denna inkarnerade Guds uppgift är att tala och därigenom att erövra och fullkomna människan; med andra ord, Andens verk förverkligas i köttet och köttets plikt är att tala och därigenom att erövra, uppenbara, fullkomna och eliminera människan helt. Därför är det i det erövrande verket som Guds verk i köttet till fullo ska genomföras. Det inledande friköpande verket utgjorde bara början på inkarnationens verk; det kött som utför det erövrande verket kommer att slutföra hela inkarnationens verk. I fråga om kön är en inkarnation manlig och den andra kvinnlig; på så sätt har innebörden i Guds inkarnation fullbordats. Det undanröjer människans missuppfattningar om Gud: Gud kan bli både manlig och kvinnlig, och till sitt väsen är den inkarnerade Guden könlös. Han skapade både man och kvinna och för honom finns det ingen könsskillnad. I detta stadium av verket gör Gud inte tecken och under, utan verket uppnår sina resultat genom ord. Anledningen till detta är dessutom att den inkarnerade Gudens verk denna gång inte är att bota sjuka

---

och driva ut demoner, utan att erövra människan genom att tala; den medfödda förmåga som detta Guds inkarnerade kött besitter är alltså att tala och att erövra människan, inte att bota sjuka och driva ut demoner. Hans verk i normal mänsklighet är inte att göra under, inte att hela de sjuka och driva ut demoner, utan att tala, så för människor verkar det andra inkarnerade köttet mycket mer normalt än det första. Människor ser att Guds inkarnation inte är någon lögn, men denna inkarnerade Gud är annorlunda än den inkarnerade Jesus och fastän båda är Gud förkroppsligad är de inte helt och hållet de samma. Jesus ägde normal mänsklighet, vanlig mänsklighet, men han åtföljdes av många tecken och under. I denna inkarnerade Gud kommer mänskliga ögon inte att se några tecken eller under, varken botande sjuka eller utdrivande av demoner, vandring på vatten eller fasta i fyrtio dagar ... Han utför inte samma verk som Jesus gjorde, inte för att hans kött i grunden är annorlunda än Jesu kött, utan för att det inte är hans ämbetsuppgift att bota sjuka och driva ut demoner. Han river inte ner sitt eget verk, stör inte sitt eget verk. Eftersom han erövrar människan med sina verkliga ord, finns det inget behov av att betvinga henne med hjälp av under, utan detta stadium består av att slutföra inkarnationens verk. Den inkarnerade Gud du ser idag är alltigenom kött och det finns inget övernaturligt över honom. Han blir sjuk som andra, behöver mat och kläder precis som andra, eftersom han helt och hållet är kött. Om den inkarnerade Guden gjorde övernaturliga tecken och under den här gången, om han botade sjuka, drev ut demoner eller kunde döda med ett ord, hur skulle då detta erövrande verk kunna utföras? Hur skulle verket kunna spridas bland de hedniska folken? Att bota sjuka och driva ut demoner var nådens tidsålders verk, det första steget i det friköpande verket, och när Gud nu har räddat människan från korset utför han inte längre det verket. Om en "Gud" av samma slag som Jesus uppenbarade sig i de sista dagarna, en som botade sjuka, drev ut demoner och korsfästes för människans skull, skulle denna "Gud" –trots att han stämde exakt med beskrivningen av Gud i Bibeln och var lätt för människan att acceptera – inte till sitt väsen vara det kött som bärs av Guds Ande, utan av en ond ande. Det är nämligen regeln för Guds verk att han aldrig upprepa vad han redan har fullbordat. Därför skiljer sig Guds andra inkarnations verk från den första inkarnationens. I de sista dagarna förverkligar Gud det erövrande verket i vanligt, normalt kött; han botar inte sjuka och kommer inte att korsfästas för människan, utan

---

han talar bara ord i köttet och erövrar människan i köttet. Endast sådant kött är Guds inkarnerade kött; endast sådant kött kan fullborda Guds verk i köttet.

Oavsett om den inkarnerade Guden i detta stadium utstår umbäranden eller utövar sitt ämbete, gör han det för att fullborda meningen med inkarnationen, för det här är Guds sista inkarnation. Gud kan endast inkarneras två gånger. Det kan inte bli en tredje gång. Den första inkarnationen var manlig, den andra kvinnlig, så bilden av Guds kött är komplett i människans sinne; dessutom har de två inkarnationerna redan avslutat Guds verk i köttet. Första gången ägde den inkarnerade Guden normal mänsklighet för att fullborda inkarnationens innebörd. Den här gången äger han också normal mänsklighet, men meningen med denna inkarnation är annorlunda: Den är djupare och hans verk är av mer genomgripande betydelse. Anledningen till att Gud har blivit kött igen är att fullgöra meningen med inkarnationen. När Gud har avslutat detta stadium av sitt verk helt och hållet kommer hela meningen med inkarnationen, det vill säga Guds verk i köttet, att vara fullständig och det kommer inte att finnas något mer verk som ska utföras i köttet. Från och med nu kommer alltså Gud aldrig mer att komma i köttet för att utföra sitt verk. Gud utför bara inkarnationens verk för att frälsa och fullkomna människan. Det är med andra ord inte alls vanligt att Gud kommer i köttet, förutom för verkets skull. Genom att komma i köttet för att verka, visar han Satan att Gud är ett kött, en normal person, en vanlig person – och trots det kan han segervisst regera över världen, besegra Satan, återlösa mänskligheten och erövra mänskligheten! Målet för Satans verk är att fördärva mänskligheten, medan målet för Guds verk är att frälsa mänskligheten. Satan fångar människan i en bottenlös avgrund, medan Gud räddar henne från den. Satan får alla människor att tillbe honom, medan Gud får dem att underkasta sig hans herravälde, för han är skapelsens Herre. Hela detta verk åstadkoms genom Guds två inkarnationer. Hans kött är till sitt väsen föreningen av mänsklighet och gudomlighet och besitter normal mänsklighet. Så utan Guds inkarnerade kött skulle Gud inte kunna uppnå resultatet med mänsklighetens frälsning och utan hans köts vanliga mänsklighet skulle hans verk i köttet inte heller kunna uppnå dessa resultat. Kärnan i Guds inkarnation är att han måste äga normal mänsklighet; om det vore annorlunda skulle det strida helt mot Guds ursprungliga avsikt med att inkarneras.

Varför säger jag att inkarnationens mening inte fullbordades i Jesu verk? Därför att Ordet inte blev helt och hållet kött. Vad Jesus gjorde var bara en del av Guds verk i

---

köttet; han utförde bara det friköpande verket och inte verket med att vinna människan fullständigt. Därför har Gud blivit kött igen i de sista dagarna. Detta stadium av verket utförs också i ett vanligt kött, utförs av en ytterst normal människa vars mänsklighet inte är det minsta transcendent. Gud har med andra ord blivit en alltigenom mänsklig varelse och det är en person vars identitet är Guds identitet, en fullständig människa, ett fullständigt kött, som utför verket. För det mänskliga ögat är han bara ett kött som inte är transcendent över huvud taget, en väldigt vanlig person som kan tala himlens språk, som inte gör några mirakulösa tecken, inte gör några under, än mindre uppenbarar den inre sanningen om religion i stora mötessalar. I folks ögon är det andra inkarnerade köttets verk helt olikt det förstas, i så hög grad att de två inte verkar ha något gemensamt, och man kan inte se något ingenting av det förstas verk den här gången. Även om det andra inkarnerade köttets verk skiljer sig från det förstas, är det inget bevis för att deras källa inte är en och samma. Huruvida källan är densamma beror på karaktären hos det verk som utförts av kötten och inte på deras yttre skal. Under sitt verks tre stadier har Gud inkarnerats två gånger och båda gångerna inviger den inkarnerade Gudens verk en ny tidsålder, inleder ett nytt verk; inkarnationerna kompletterar varandra. Det är omöjligt för det mänskliga ögat att se att de två kötten faktiskt kommer från samma källa. Det ligger naturligtvis inte inom det mänskliga ögats eller det mänskliga sinnets förmåga. Men till sitt väsen är båda likadana, för deras verk har sitt ursprung i samma Ande. Huruvida de två inkarnerade kötten kommer från samma källa kan inte avgöras utifrån i vilken era och på vilken plats de föddes, eller utifrån liknande faktorer, utan utifrån det gudomliga verk som uttrycks av dem. Det andra inkarnerade köttet utför inte något av det verk som Jesus utförde, för Guds verk följer inga konventioner, utan varje gång öppnar det upp en ny väg. Det andra inkarnerade köttet har inte som målsättning att fördjupa eller befästa det första köttets avtryck i människors medvetande, utan att komplettera det och fullkomna det, att fördjupa människans kunskap om Gud, att bryta alla regler som finns i människors hjärtan och utplåna de felaktiga bilderna av Gud i deras hjärtan. Man kan säga att inget enskilt stadium av Guds eget verk kan ge människan fullständig kunskap om honom; varje stadium ger bara en del, inte helheten. Trots att Gud har uttryckt sitt sinnelag i sin helhet, förblir människans kunskap om Gud ändå ofullständig på grund av hennes begränsade förmåga att förstå. Det är omöjligt att med mänskligt språk förmedla hela

---

Guds sinnelag; hur mycket mindre kan då ett enda stadium av hans verk fullständigt uttrycka Gud? Han verkar i köttet med sin normala mänsklighet som täckmantel och man kan bara känna honom genom hans gudomlighets uttryck, inte genom hans kroppsliga skal. Gud kommer i köttet för att göra det möjligt för människan att lära känna honom genom hans olika verk, och det finns inte två stadier av hans verk som är likadana. Endast på detta sätt kan människan ha en fullständig kunskap om Guds verk i köttet, en kunskap som inte begränsar sig till en enda aspekt. Trots att de två inkarnerade köttens verk är olika, är köttens väsen och källan till deras verk identiska; det är bara att de existerar för att utföra två olika stadier av verket och uppträda i två olika tidsåldrar. Oavsett allt delar Guds båda inkarnerade kött samma väsen och samma ursprung – det är en sanning ingen kan förneka.

Guds verk och människans trosutövning

Guds verk bland människorna kan inte separeras från människan, för människan är föremålet för detta verk och den enda varelse Gud skapat som kan vittna om honom. Människans liv och alla hennes aktiviteter är oskiljaktiga från Gud, alltsamman styrs av Guds händer och man kan till och med säga att ingen människa kan existera oberoende av Gud. Det här är något som ingen kan förneka, för det är ett faktum. Allt som Gud gör är till gagn för mänskligheten och riktat mot Satans intriger. Allt människan behöver kommer från Gud, och Gud är källan till människans liv. Människan är alltså helt enkelt oförmögen att skilja sig från Gud. Gud har för övrigt aldrig haft för avsikt att skiljas från människan. Det verk som Gud utför, utför han för hela mänsklighetens skull, och hans tankar är alltid välvilliga. För människan är således både Guds verk och Guds tankar (det vill säga Guds vilja) "visioner" som hon måste känna till. De här visionerna är också Guds förvaltning och verk som människan är oförmögen att utföra. De krav som Gud ställer på människan under sitt verk kallas samtidigt för människans "trosutövning." Visioner är Guds eget verk, hans vilja för mänskligheten eller målsättningarna och syftet med hans verk. Visioner kan också sägas vara en del av förvaltningen eftersom denna förvaltning är Guds verk och är inriktad på människan, vilket innebär att den är det verk som Gud utför bland människorna. Detta verk är det bevis och den väg genom vilken människan lär känna Gud, och det är av yttersta vikt för människan. Om folk, i stället för att rikta uppmärksamheten mot kunskapen om Guds verk, bara riktar sin uppmärksamhet mot dogmerna för tron på Gud eller mot oväsentliga detaljer, kommer de helt enkelt inte att lära känna Gud och dessutom kommer de inte att vara efter Guds hjärta. Det Guds verk som är till oerhört stor hjälp när det gäller människans kunskap om Gud kallas visioner. De här visionerna är Guds verk, Guds vilja, och Guds verks mål och mening; allesamman är till nytta för människan. Trosutövning syftar på det som människan har att göra, det som de varelser som följer Gud har att göra, och det är också människans plikt. Vad människan förväntas göra är inte något som människan förstod från början, utan det är de krav som Gud ställer på människan under sitt arbete. Dessa krav blir gradvis djupare och mer upphöjda allt efter som Gud verkar. Under lagens tidsålder var människan till exempel tvungen att följa lagen och under nådens tidsålder var hon tvungen att bära korset. Rikets tidsålder är annorlunda: Kraven på människan är högre än under lagens tidsålder och nådens tidsålder. När visionerna blir

---

mer upphöjda, blir kraven på människan ständigt högre, och de blir allt tydligare och mer verkliga. På samma sätt blir visionerna också alltmer verkliga. Dessa många verkliga visioner bidrar inte bara till människans lydnad mot Gud, men bidrar dessutom till hennes kunskap om Gud.

Jämfört med tidigare tidsåldrar, är Guds verk under rikets tidsålder mer praktiskt, mer inriktat på människans väsen och förändringar i hennes sinnelag, och mer kapabelt att vittna om Gud själv för alla dem som följer honom. När Gud verkar under rikets tidsålder visar han med andra ord mer av sig själv för människan än någonsin tidigare, vilket innebär att de visioner som människan måste känna till är högre än i någon tidigare tidsålder. Eftersom Guds verk bland människorna har kommit in på ett territorium utan motstycke, är de visioner som människan känner till under rikets tidsålder de högsta i hela förvaltningsverket. Guds verk har kommit in på okänt territorium, och därmed har de visioner som människan har att känna till blivit de högsta av alla visioner, och den trosutövning som de resulterar i är också högre än i någon tidigare tidsålder, för människans trosutövning förändras i takt med visionerna och visionernas fulländning markerar också fulländningen av kraven på människan. Så snart som hela Guds förvaltning stannar upp, upphör också människans trosutövning, och utan Guds verk kommer människan inte att ha något annat val än att hålla fast vid svunna tiders dogmer, annars kommer hon helt enkelt inte att ha någonstans att vända sig. Utan nya visioner blir det ingen ny trosutövning för människan; utan fullständiga visioner kommer det inte att bli någon fulländad trosutövning för människan; utan högre visioner kommer det inte att bli någon högre trosutövning för människan. Människans trosutövning förändras med Guds fotsteg, och på samma sätt förändras människans kunskap och erfarenhet med Guds verk. Hur kapabel människan än är, är hon oskiljaktig från Gud, och om Gud skulle sluta verka för bara ett ögonblick, skulle människan omedelbart dö av hans vrede. Människan har inget att skryta över, för oavsett hur stor hennes kunskap är idag, oavsett hur grundliga hennes erfarenheter är, så är hon oskiljaktig från Guds verk – människans trosutövning och det hon ska söka i sin tro på Gud kan nämligen inte skiljas från visionerna. I varje enskild del av Guds verk finns det visioner som människan ska känna till, och de följs av passande krav på människan. Utan dessa visioner som grundval skulle människan helt enkelt inte kunna omsätta sin tro i praktiken, och hon skulle inte heller kunna följa Gud utan att svikta.

Om inte människan känner Gud eller förstår Guds vilja, är allt hon gör förgäves och kan omöjligt bli godkänt av Gud. Oavsett hur rikliga gåvor människan har, kan hon inte skiljas från Guds verk och Guds vägledning. Oavsett hur goda människans handlingar är eller hur mycket hon uträttar, kan det inte ersätta Guds verk. Och därför kan människans trosutövning inte under några omständigheter skiljas från visionerna. De som inte accepterar de nya visionerna har ingen ny trosutövning. Deras trosutövning har inget med sanningen att göra eftersom de följer trossatser och håller fast vid den döda lagen; de har inga nya visioner alls och följderna blir att de inte omsätter någonting från den nya tidsåldern i praktiken. De har förlorat visionerna och i och med det har de också förlorat den helige Andes verk, och de har förlorat sanningen. De som saknar sanningen är orimlighetens avkomma; de är Satan förkroppsligad. Oavsett vilken typ av människa man är kan man inte vara utan Guds verks visioner, och kan inte vara berövad den helige Andes närvaro; så snart man mister visionerna sjunker man omedelbart ner i Hades och lever i mörker. Människor utan visioner är de som följer Gud på ett dåraktigt sätt, de som saknar den helige Andes verk, och de lever i helvetet. Dessa människor strävar inte efter sanningen, utan tvärtom hänger de ut Guds namn som en skylt. De som inte känner till den helige Andes verk, inte känner den inkarnerade Guden och inte känner till de tre stadierna i Guds förvaltningsverk som helhet, de känner inte till visionerna och därmed saknar de sanningen. Och är inte alla de som saknar sanningen ogärningsmän? De som är villiga att omsätta sanningen i praktiken, som är villiga att söka kunskap om Gud, och som verkligen samarbeta med Gud, de är människor för vilka visionerna fungerar som en grundval. De är godkända av Gud eftersom de samarbetar med Gud, och det är detta samarbete som människan bör utöva.

I visionerna finns många vägar att utöva. De praktiska krav som ställs på människan finns också inom visionerna, liksom det Guds verk som människan har att känna till. Under de särskilda sammankomster eller stormöten som man förr höll på olika platser, talade man bara om en aspekt av trosutövningens väg. Denna trosutövning var det som skulle tillämpas under nådens tidsålder, och den hade knappast något med kunskapen om Gud att göra, för nådens tidsålders vision var bara visionen med Jesu korsfästelse, och några större visioner fanns inte. Det var inte meningen att människan skulle känna till mer än verket med hans återlösning av mänskligheten genom korsfästelsen, så under nådens tidsålder fanns det inga andra visioner som människan

---

behövde känna till. Därför hade människan bara väldigt lite kunskap om Gud, och förutom kunskapen om Jesu kärlek och medkänsla fanns det bara några få enkla och ynkliga saker för henne att omsätta i praktiken, saker som var långt ifrån idag. Förr var människorna, oavsett hur de församlades, oförmögna att tala om en praktisk kunskap om Guds verk, och än mindre kunde någon säga klart och tydligt vilken utövandeväg som var den lämpligaste för människan att anträda. Hon lade bara till några enkla detaljer till en grund som bestod av tolerans och tålmod; det skedde helt enkelt ingen förändring i hennes trosutövnings innersta kärna, för Gud utförde inte något nyare verk under samma tidsålder och hans enda krav på människan var tolerans och tålmod eller att bära korset. Förutom dessa trosutövningar fanns det inga högre visioner än Jesu korsfästelse. Förr nämndes inga andra visioner eftersom Gud inte utförde så mycket verk och eftersom han bara ställde begränsade krav på människan. Så oavsett vad människan gjorde kunde hon inte överträda dessa gränser, gränser som bara bestod av några enkla och ytliga saker som människan skulle omsätta i praktiken. Idag talar jag om andra visioner för idag har mer verk utförts, verk som överträffar verken under lagens tidsålder och nådens tidsålder många gånger om. Kraven på människan är också mångdubbelt högre än i gångna tider. Om människan är oförmögen att helt känna till detta verk skulle det inte ha någon större betydelse; man kan säga att människan kommer att ha svårt att helt känna till detta verk om hon inte ägnar en hel livstids möda åt det. När det gäller erövringsverk så vore det omöjligt att erövra människan genom att prata enbart om trosutövningens väg. Enbart prat om visioner, utan att ställa några krav på människan, skulle också göra det omöjligt att erövra henne. Om man inte talade om något annat än trosutövningens väg skulle det vara omöjligt att slå till mot människans akilleshäl eller att skingra människans föreställningar, och därmed skulle det också vara omöjligt att erövra henne helt och hållet. Visioner är det främsta redskapet för människans erövring, men om det inte fanns någon väg att utöva tron förutom visionerna skulle inte människan ha någon väg att följa, än mindre skulle det finnas några sätt för att träda in på. Det här har varit principen för Guds verk från början till slut: I visionerna finns det sådant som kan omsättas i praktiken, och dessutom finns det visioner förutom trosutövningen. Graden av förändringar både i människans liv och i hennes sinnelag åtföljer förändringar i visionerna. Om människan bara skulle förlita sig på sina egna ansträngningar, så vore det omöjligt för henne att

---

åstadkomma någon större förändring. Visionerna talar om Guds eget verk och Guds förvaltning. Trosutövningen syftar på människans trosutövningssväg och hennes sätt att existera; i hela Guds förvaltning är förhållandet mellan visioner och trosutövning förhållandet mellan Gud och människa. Om visionerna togs bort, eller om man skulle tala om dem utan att tala om trosutövning, eller om det bara fanns visioner och människans trosutövning hade utrotats, då skulle inte detta kunna betraktas som Guds förvaltning, än mindre skulle man kunna säga att Guds verk utförs för mänskligheten skull; på så sätt skulle inte bara människans plikt tas bort, utan det skulle vara ett förnekande av syftet med Guds verk. Om människan, från början till slut, enbart hade varit tvungen att utöva sin tro utan inblandning av Guds verk, och om människan dessutom inte hade behövt känna till Guds verk, då skulle detta verk ännu mindre kunnat kallas Guds förvaltning. Om människan inte kände Gud och var okunnig om Guds vilja och praktiserade sin tro i blindo på ett vagt och abstrakt sätt, då skulle hon aldrig bli en fullt kvalificerad varelse. Alltså är båda dessa saker oundgängliga. Om det inte fanns något mer än Guds verk, det vill säga, om allt som fanns var visionerna och det inte fanns något samarbete eller någon trosutövning från människans sida, då skulle inte detta kunna kallas för Guds förvaltning. Om det enda som fanns var människans trosutövning och inträde, då skulle också detta vara oacceptabelt oavsett hur hög den väg var som människan började gå. Människans inträde måste förändras successivt i takt med verket och visionerna; det kan inte förändras av en nyck. Principerna för människans trosutövning är inte fria och obundna, utan de har vissa gränser. Dessa principer förändras i takt med verkets visioner. I sista änden handlar alltså Guds förvaltning om Guds verk och människans trosutövning.

Förvaltningsverket blev till enbart på grund av mänskligheten, vilket innebär att det uppkom till följd av mänsklighetens existens. Innan mänskligheten, eller i begynnelsen, när himlarna och jorden och allting skapades, fanns det ingen förvaltning. Om det inte någonstans i hela Guds verk fanns trosutövning som var till nytta för människan, det vill säga, om Gud inte ställde passande krav på den fördärvade mänskligheten (om det inte fanns någon passande väg för människans trosutövning i det verk som Gud utför), då skulle inte detta verk kunna kallas Guds förvaltning. Om Guds verk i dess helhet endast bestod i att berätta för den fördärvade mänskligheten hur den skulle omsätta sin tro i praktiken, och Gud inte utförde något av sin egen verksamhet och inte uppvisade ett uns

---

av sin allmakt eller vishet, då skulle inte människan veta något om Guds sinnelag oavsett hur höga krav Gud ställde på henne och oavsett hur länge Gud levde bland människorna; i så fall skulle denna typ av verk vara ännu mindre värt att kallas Guds förvaltning. Enkelt uttryckt är Guds förvaltningsverk det verk som utförs av Gud och allt den verksamhet som de som vunnits av Gud utför under Guds ledning. Med andra ord kallas Guds verk bland människorna liksom samarbetet med alla dessa som följer honom sammantaget för förvaltning. Här kallas Guds verk visioner och människans samarbete kallas trosutövning. Ju högre Guds verk är (det vill säga, ju högre visionerna är), desto mer klargörs Guds sinnelag för människan, desto mer det står i strid med människans föreställningar och desto högre blir människans trosutövning och samarbete. Ju högre krav som ställs på människan, desto mer strider Guds verk mot människans föreställningar, och som följd av det blir även människans prövningar och de krav hon måste uppfylla högre. När detta verk är avslutat kommer alla visioner att ha fullbordats och det som människan måste omsätta i praktiken kommer att ha nått kulmen av fulländning. Det här kommer också att vara den tid då var och en klassificeras enligt sitt slag, för det som människan måste känna till kommer att ha visats för henne. När visionerna når sin höjdpunkt kommer verket följaktligen att närma sig slutet, och människans trosutövning kommer också att ha nått sin topp. Människans trosutövning baserar sig på Guds verk, och det är enbart tack vare människans trosutövning och samarbete som Guds förvaltning uttrycks till fullo. Människan är paradnumret i Guds verk och föremål för hela Guds förvaltningsverk liksom produkten av Guds hela förvaltning. Om Gud verkade ensam, utan människans samarbete, skulle det inte finnas något som kunde tjäna som kristallisering av hela hans verk, och då skulle det inte finnas minsta mening med Guds förvaltning. Förutom Guds verk är det bara genom att Gud väljer lämpliga objekt för att uttrycka sitt verk och bevisa sin allmakt och visdom som Gud kan uppnå målet för sin förvaltning och uppnå målet att använda hela sitt verk för att fullständigt besegra Satan. Följaktligen är människan en oundgänglig del av Guds förvaltningsverk, och människan är den enda som kan få Guds förvaltning att bära frukt och uppnå sitt yttersta mål; ingen annan livsform än människan kan ta på sig denna roll. Om människan skall kunna bli den sanna kristalliseringen av förvaltningsverket måste den fördärvade mänsklighetens olydnad vara helt undanröjd. Det här kräver att människan får trosutövning som är anpassad till

---

olika tider och att Gud utför motsvarande verk bland människorna. Endast på detta sätt kommer slutligen en skara människor som är förvaltningsverkets kristallisering att vinnas. Guds verk bland människorna kan inte vittna om Gud själv enbart genom Guds verk; för att ett sådant vittnesbörd ska kunna uppnås krävs levande människor som är lämpade för hans verk. Gud kommer först att bearbeta dessa människor som sedan kommer att uttrycka hans verk, och på så sätt kommer detta vittnesbörd att bäras bland de skapade varelserna, och därmed kommer Gud att ha uppnått målet med sitt verk. Gud verkar inte ensam för att besegra Satan, för han kan inte vittna om sig själv direkt bland alla skapade varelser. Om han gjorde det skulle det vara omöjligt att övertyga människan helt och hållet, så Gud måste bearbeta människan i syfte att erövra henne och först då kommer han att kunna få ett vittnesbörd bland alla skapade varelser. Om endast Gud skulle verka, om det inte fanns något samarbete med människan eller om människan inte var tvungen att samarbeta, då skulle människan aldrig kunna lära känna Guds sinne, och skulle för alltid vara omedveten om Guds vilja. På så sätt skulle det inte kunna kallas Guds förvaltningsverk. Om endast människan själv skulle sträva, söka och arbeta hårt utan att förstå Guds verk, då skulle hon bara skoja. Utan den helige Andes verk är det som människan gör av Satan, han är rebellisk och en missdådare; Satan visar sig i allt som den fördärvade mänskligheten gör, och där finns ingenting som är förenligt med Gud utan allt människan gör är uttryck för Satan. Ingenting i allt det jag talat om är exklusivt för visioner och trosutövning. På den grundval som visionerna utgör finner människan trosutövning och lydnadens väg, så att hon kan lägga sina uppfattningar åt sidan och få detta som hon inte haft förut. Gud kräver att människan samarbetar med honom, att människan underkastar sig hans krav till punkt och pricka, och människan ber att få se det verk som utförts av Gud själv, att få uppleva Guds allsmåktiga kraft och att lära känna Guds sinne. Det här är kortfattat Guds förvaltning. Guds förening med människan är förvaltningen, och det är den största förvaltningen.

Det som inbegriper visioner syftar framför allt på Guds eget verk, och det som inbegriper trosutövning ska utföras av människan och har inget med Gud att göra över huvud taget. Guds verk fullbordas av Gud själv, och människans trosutövning utförs av människan själv. Det som ska göras av Gud själv behöver inte människan göra, och det som människan ska praktisera har inget med Gud att göra. Guds verk är hans egen

---

verksamhet och har inget med människan att göra. Det här verket behöver inte utföras av människan, och för övrigt skulle människan inte kunna utföra det verk som skall utföras av Gud. Det som människan har att praktisera måste hon utföra själv, oavsett om det innebär att hon ska offra sitt liv eller överlämnas till Satan för att vittna – allt det här måste människan göra. Gud själv fullbordar allt verk som han förväntas fullborda, och det som människan har att utföra visas för människan, och det återstående verket lämnas till människan att utföra. Gud utför inget ytterligare verk. Han utför bara det verk som ligger inom hans verksamhet, han visar människan vägen och utför verket att öppna vägen men utför inte verket att bana vägen; det här måste alla förstå. Att omsätta sanningen i praktiken innebär att omsätta Guds ord i praktisk handling, och allt detta är människans plikt, det som människan har att göra, och har ingenting över huvud taget med Gud att göra. Om människan kräver att Gud också skall plågas och förädlas i sanningen, på samma sätt som människan, då är människan olydig. Guds verk är att utföra sin verksamhet, och människans plikt är att utan något motstånd lyda all Guds vägledning. Det som människan måste uppnå är det hennes plikt att genomföra, oavsett hur Gud verkar eller lever. Endast Gud själv kan ställa krav på människan, det vill säga, endast Gud själv lämpad att ställa krav på människan. Människan ska inte ha något val och ska inte göra något annat än att helt och hållet underkasta sig och praktisera sin tro; det är den känsla människan ska ha. Så snart det verk som ska utföras av Gud själv är fullbordat, är det människans skyldighet att erfara det, steg för steg. Om människan i slutänden, när hela Guds förvaltning har fullbordats, fortfarande inte har gjort det som Gud kräver av henne, då ska hon straffas. Om inte människan uppfyller Guds krav så beror det på hennes olydnad; det innebär inte att Gud inte har varit tillräckligt grundlig i sitt arbete. Alla dessa som inte kan omsätta Guds ord i praktiken, dessa som inte kan uppfylla Guds krav och dessa som inte kan vara lojala och göra sin plikt, de ska bestraffas allihop. Det ni förväntas uppnå idag är inte några kompletterande krav, utan det är människans plikt och vad alla människor ska göra. Vad man måste åstadkomma idag utgör inte ytterligare krav, utan människans plikt och det som skall utföras av alla människor. Om ni inte ens klarar av att göra er plikt, eller att göra er plikt väl, ställer ni då inte till problem för er själva? Utmanar ni inte döden? Hur kan ni ändå vänta er att ha en framtid och framtidsutsikter? Guds verk sker för mänsklighetens skull, och människans samarbetar för Guds förvaltnings skull. När Gud har gjort allt som det är

---

hans sak att göra, är det människans skyldighet att oförtröttligt omsätta sin tro i praktiken och att samarbeta med Gud. Människan får inte sky någon möda i Guds verk, hon måste vara lojal och får inte hänge sig åt otaliga uppfattningar eller sitta passiv och vänta på döden. Gud kan offra sig själv för människan, så varför kan inte människan erbjuda Gud sin lojalitet? Gud är av ett hjärta och ett sinne gentemot människan, så varför kan inte människan erbjuda lite samarbete? Gud verkar för mänskligheten, så varför kan inte människan göra något av sin plikt för Guds förvaltnings skull? Guds verk har kommit så här långt och likväl agerar ni inte fastän ni ser, och rör er inte fastän ni hör. Ska inte sådana människor fördömas? Gud har redan ägnat sitt allt åt människan, så varför är människan fortfarande oförmögen att göra sin plikt på allvar? Det som har högsta prioritet för Gud är hans verk, och hans förvaltningsverk är av största betydelse. Vad människan ska prioritera är att omsätta Guds ord i praktiken och uppfylla Guds krav. Det här måste ni förstå allesamman. De ord som har sagts till dig har nått själva kärnan i ditt innersta väsen, och Guds verk har kommit in på territorium som saknar motstycke. Många människor förstår fortfarande inte om den här vägen är sann eller falsk; de fortsätter att vänta och se och gör inte sin plikt. Tvärtom granskar de allt Gud säger och gör, fokuserar på vad han äter och har på sig, och deras åsikter blir mer och mer pinsamma. Gör inte dessa människor en massa väsen av ingenting? Hur skulle de här människorna kunna vara sådana som söker Gud? Och hur skulle de kunna vara sådana som har för avsikt att underkasta sig Gud? De glömmer sin lojalitet och plikt och koncentrerar sig istället på var Gud håller till. De är en skymf! Om människan har förstått allt hon förväntas förstå, och om hon har omsatt i praktiken allt hon förväntas omsätta i praktiken, då kommer Gud garanterat att skänka henne sina välsignelser, för det han kräver av människan är människans plikt och det som människan ska göra. Om människan inte förmår begripa vad hon förväntas begripa, och om hon inte förmår omsätta i praktiken vad hon förväntas omsätta i praktiken, då kommer hon att straffas. De som inte samarbetar med Gud är Guds fiender; de som inte accepterar det nya verket är motståndare till det även om de inte gör något som helt uppenbart motsätter sig det. Alla de som inte omsätter sanningen i praktiken så som Gud kräver är personer som medvetet gör motstånd och är olydiga mot Guds ord, även om dessa människor ägnar särskild uppmärksamhet åt den helige Andes verk. Folk som inte lyder Guds ord och underkastar sig Gud är upproriska och motsätter sig honom. Människor som inte gör

---

sin plikt är sådana som inte samarbetar med Gud, och människor som inte samarbetar med Gud är sådana som inte accepterar den helige Andes verk.

När Guds verk når en viss punkt och hans förvaltning når en viss punkt, då kan alla de som är efter hans hjärta uppfylla hans krav. Gud ställer krav på människan enligt sina egna normer och utifrån vad människan är kapabel att uppnå. På samma gång som han talar om sin förvaltning pekar han också ut vägen för människan och förser henne med en väg till överlevnad. Guds förvaltning och människans trosutövning tillhör båda samma stadium av verket och utförs samtidigt. Tal om Guds förvaltning berör förändringar i människans sinnelag, och tal om det som ska utföras av människan och om förändringarna i människans sinnelag berör Guds verk; det finns ingen tidpunkt då de här båda kan skiljas åt. Människans trosutövning förändras, steg för steg. Det beror på att Guds krav på människan också förändras, och på att Guds verk ständigt förändras och utvecklas. Om människans trosutövning förblir fast i dogmer visar det att hon saknar Guds verk och vägledning; om människans trosutövning aldrig förändras eller fördjupas, visar det att hon utövar sin tro så som hon själv vill och att hon inte utövar sanningen. Om människan inte har någon väg att vandra på, har hon redan fallit i händerna på Satan och styrs av Satan, vilket innebär att hon styrs av onda andar. Om inte människans trosutövning fördjupas kommer inte Guds verk att utvecklas, och om det inte sker någon förändring i Guds verk kommer människans inträde att stanna upp; det är oundvikligt. Om människan skulle följa Jehovas lag under hela Guds verk, skulle inte Guds verk kunna fortskrida och än mindre skulle det vara möjligt att slutföra tidsåldern som helhet. Om människan alltid höll fast vid korset och var tålmodig och ödmjuk skulle det vara omöjligt för Guds verk att fortsätta utvecklas. Sextusen års förvaltning kan helt enkelt inte avslutas bland människor som bara lyder lagen eller bara håller fast vid korset och är tålmodiga och ödmjuka. Tvärtom avslutas hela Guds förvaltningsverk bland dem som tillhör den sista tiden, som känner Gud, som har blivit räddade ur Satans klor och har frigjort sig själva helt och hållet från Satans inflytande. Detta är Guds verks oundvikliga riktning. Varför sägs det att den trosutövning som människorna i de religiösa kyrkorna ägnar sig åt är föråldrad? Det beror på att det som de praktiserar är skilt från dagens verk. Det de omsätter i praktiken var rätt i nådens tidsålder, men eftersom den tidsåldern har passerat och Guds verk har förändrats, har deras trosutövning successivt blivit föråldrad. Det nya verket och det nya ljuset har

---

lämnat det bakom sig. Den heliga Andes verk har fördjupats i flera steg med utgångspunkt från dess ursprungliga grundval. Men de här människorna är fortfarande fast i Guds verks ursprungliga stadium och klamrar sig fast vid de gamla sedvänjorna och det gamla ljuset. Guds verk kan förändras väldigt mycket på tre eller fem år, så då måste de väl ske ännu större förändringar under loppet av två tusen år? Om människan inte har något nytt ljus eller någon ny trosutövning innebär det att hon inte har hållit jämna steg med den helige Andes verk. Detta är människans svaghet; att Guds nya verk existerar kan inte förnekas, eftersom de som tidigare hade den helige Andes verk fortfarande håller fast vid föråldrade trosutövningar. Den helige Andes verk rör sig ständigt framåt, och alla som befinner sig i den helige Andes ström måste också utvecklas djupare och förändras, steg för steg. De får inte bli kvar i ett visst stadium. Endast de som inte känner den helige Andes verk stannar kvar bland hans ursprungliga verk och inte acceptera den helige Andes nya verk. Endast de som är olydiga är oförmögna att få den helige Andes verk. Om inte människans trosutövning kan hålla jämna steg med den helige Andes nya verk är den verkligen avskuren från det nuvarande verket och garanterat oförenlig med verket i dag. Sådana urmodiga människor som dessa är helt enkelt inte kapabla att göra Guds vilja, och än mindre kan de bli människor som till slut vittnar om Gud. För övrigt skulle hela förvaltningsverket inte kunna avslutas bland denna skara människor. Om dessa som en gång höll fast vid Jehovas lag och dessa som en gång led för korset inte kan acceptera de sista dagarnas verksstadium, då kommer allt de gjorde att ha varit förgäves och meningslöst. Det tydligaste uttrycket för den helige Andes verk ligger i att anamma det som är här och nu och inte klamra sig fast vid det förflutna. De som inte har hållit jämna steg med dagens verk, och som har blivit skilda från trosutövningen av idag, är dessa som motarbetar och inte accepterar den helige Andes verk. Dessa människor trotsar Guds verk idag. Även om de håller fast vid gångna tiders ljus, kan ingen förneka att de är okunniga om den helige Andes verk. Varför allt detta prat om förändringarna i människans trosutövning, om skillnaderna mellan trosutövningen förr i tiden och idag, om hur man utövade sin tro under den förra tidsåldern och hur det genomförs idag? Att man alltid talar om de här skillnaderna när det gäller människans trosutövning beror på att den helige Andes verk ständigt rör sig framåt, och följaktligen måste människans trosutövning ständigt förändras. Om människan blir kvar på ett stadium visar det att hon inte kan hålla jämna

---

steg med Guds nya verk och nya ljus; det visar inte att Guds förvaltningsplan inte har förändrats. De som befinner sig utanför den helige Andes ström tror alltid att de har rätt, men faktum är att Guds slutade verka i dem för länge sedan och den helige Andes verk är inte närvarande i dem. Guds verk överfördes för länge sedan till en annan skara människor, en grupp som han avser att fullborda sitt nya verk på. Eftersom de religiösa inte kan acceptera Guds nya verk utan bara håller fast vid gångna tiders gamla verk, har Gud övergivit dem och utför sitt nya verk på de människor som accepterar detta nya verk. Det här är folk som samarbetar i hans nya verk, och det är endast på det här viset som hans förvaltning kan genomföras. Guds förvaltning rör sig alltid framåt, och människans trosutövning stiger alltid högre. Gud är ständigt verksam och människan är alltid i behov, så att båda når sina höjdpunkter och Gud och människa uppnår total förening. Det här är uttrycket för resultatet av Guds verk, och det är det slutgiltiga resultatet av Guds hela förvaltning.

I varje stadium av Guds verk finns det också motsvarande krav på människan. Alla som befinner sig i den helige Andes ström besitter den helige Andes närvaro och fostran, och de som inte befinner sig i den helige Andes ström står under Satans befäl och saknar helt den helige Andes verk. De människor som befinner sig i den helige Andes ström är de som accepterar Guds nya verk och samarbetar i Guds nya verk. Om de som befinner sig i denna ström inte kan samarbeta, och inte kan omsätta sanningen i praktiken så som Gud kräver under denna tid, kommer de att tuktas och i värsta fall överges av den helige Ande. Dessa som accepterar den helige Andes nya verk kommer att leva i den helige Andes ström och få den helige Andes omsorg och beskydd. De som är villiga att omsätta sanningen i praktiken får upplysning av den helige Ande, och de som är ovilliga att omsätta sanningen i praktiken tuktas av den helige Ande och kan även komma att bestraffas. Oavsett vilken typ av person de är kommer Gud, förutsatt att de befinner sig i den helige Andes ström, att ta ansvar för alla dem som accepterar hans nya verk för hans namns skull. De som förhärskar hans namn och är villiga att omsätta hans ord i praktiken kommer att få hans välsignelser; de som inte lyder honom och inte omsätter hans ord i praktiken kommer att straffas av honom. De människor som befinner sig i den helige Andes ström är dessa som accepterar det nya verket, och eftersom de har accepterat det nya verket, måste de samarbeta på rätt sätt med Gud och inte bete sig som rebeller som inte gör sin plikt. Det här är det enda krav Gud ställer på människan.

Men så är inte fallet när det gäller dem som inte accepterar det nya verket: De befinner sig utanför den helige Andes ström och den helige Andes tuktan och förebråelser gäller inte dem. De här människorna lever hela dagarna i köttet, de lever i sitt sinne och allt de gör överensstämmer med den lärosats som skapats av deras egen hjärnas analys och forskning. Det här inte vad som krävs av den helige Andes nya verk, och än mindre är det samarbete med Gud. De som inte accepterar Guds nya verk saknar Guds närvaro och dessutom saknar de Guds välsignelser och beskydd. De flesta av deras ord och handlingar håller fast vid de krav som den helige Andes verk ställde förr; de är trossatser, inte sanningen. Dessa trossatser och föreskrifter räcker för att bevisa att de här människornas samling inte är något annat än religion; de är inte Guds utvalda eller föremål för hans verk. När alla dessa människor samlas kan det bara kallas en stor religiös kongress; det kan inte kallas en kyrka. Detta är ett oföränderligt faktum. De har inte den helige Andes nya verk; det de gör påminner om religion, det de lever ut verkar vara fullt av religion;. De har inte den helige Andes närvaro och verk, än mindre är de kvalificerade att ta emot den helige Andes tuktan eller upplysning. Alla de här människorna är livlösa kroppar och daggmaskar utan andlighet. De vet ingenting om människans upproriskhet och motstånd, det vet inget om alla människans ogärningar och än mindre vet de om hela Guds verk och vad Gud vill idag. De är okunniga, usla människor allihop, avskum som inte passar att kallas troende! Inget de gör har något med Guds förvaltning att göra och än mindre kan det rubba Guds planer. Deras ord och handlingar är alltför motbjudande, alltför patetiska, och helt enkelt ovärdiga att ens nämna. Inget de gör, som inte befinner sig i den helige Andes ström, har någonting att göra med den helige Andes nya verk. Därför saknar de den helige Andes fostran vad de än gör, och dessutom saknar de den helige Andes upplysning. De är nämligen allesamman människor som inte älskar sanningen och som den helige Ande har föraktat och förkastat. De kallas ogärningsmän eftersom de vandrar i köttet och gör vadhelst som behagar dem under Guds fana. Medan Gud verkar är de avsiktligt fientliga till honom och agerar tvärtemot honom. Människans underlåtenhet att samarbeta med Gud är i sig själv ytterst upprorisk, så nog kommer väl dessa människor som avsiktligt går tvärs emot Gud att få sitt rättmätiga straff? När de här människornas ogärningar kommer på tal är somliga ivriga att förbanna dem medan Gud ignorerar dem. I människans ögon verkar det som om deras handlingar berör Guds namn, men i Guds ögon har de faktiskt

---

inget med hans namn eller vittnesmålet om honom att göra. Oavsett vad de här människorna gör så har det inget med Gud att göra: Det har inget vare sig med hans namn eller hans aktuella verk att göra. De här människorna förödmjucar sig själva och ger uttryck för Satan; de är ogärningsmän som samlar vrede över sig till vredens dag. I dag kommer dessa personer inte att utsättas för motsvarade vedergällning oavsett vad de gör, förutsatt att de inte hindrar Guds förvaltning och gör något som berör Guds nya verk, för vredens dag är inte här än. Det finns mycket som folk menar att Gud redan borde ha tagit itu med, och de anser att de där ogärningsmännen borde få sitt straff snarast möjligt. Men eftersom Guds förvaltningsverk inte är slut än och vredens dag inte är inne än, fortsätter de orättfärdiga att begå sina orättfärdiga gärningar. Somliga säger: ”De där inom religionen saknar både de helige Andes närvaro och verk, och att de drar vanära över Guds namn. Varför förintar inte Gud dem i stället för att fortsätta att tolerera deras ohämmade beteende?” De här människorna, som är Satans manifestationer och som uttrycker köttet är okunniga, usla människor; de är dumma människor. De kommer inte att skåda Guds vredes ankomst förrän de har förstått hur Gud utför sitt verk bland människor, och när väl de har blivit helt erövrade kommer alla dessa ogärningsmän att få sitt straff, och inte en enda en av dem kommer att kunna undkomma vredens dag. Det här är inte tiden för människans straff utan det är tiden för utförandet av erövrands verk, såvida det inte finns människor som skadar Guds förvaltning. I så fall kommer de att bestraffas utifrån hur allvarliga deras handlingar är. Under Guds förvaltning av mänskligheten har alla de som befinner sig i den helige Andes ström med Gud att göra. Dessa som den helige Ande avskyr och förkastar lever under Satans inflytande, och de som de omsätter i praktiken har ingenting med Gud att göra. Det är bara de som accepterar Guds nya verk och samarbetar med Gud som har med honom att göra, för Guds verk är enbart inriktat på dem som accepterar det och inte på alla människor, oavsett om de accepterar det eller inte. Det verk som Gud utför har alltid ett objekt och det utförs inte nyckfullt. De som hör samman med Satan är inte lämpade att vittna om Gud, och än mindre är de lämpade att samarbeta med Gud.

Varje stadium av den helige Andes verk kräver också människans vittnesbörd. Varje stadium av verket är en strid mellan Gud och Satan, och målet för striden är Satan medan det är människan som kommer att fullkomnas av detta verk. Huruvida Guds verk kan bära frukt eller inte beror på hur människan vittnar om Gud. Detta vittnesbörd

---

är vad Gud kräver av dem som följer honom; det är vittnesbördet som avges inför Satan, och det är också bevis på effekterna av hans verk. Hela Guds förvaltning är uppdelad i tre stadier, och i varje stadium ställs lämpliga krav på människan. Allteftersom tidsåldrarna passerar och framskrider blir Guds krav på hela mänskligheten allt högre. Steg för steg når så Guds förvaltningsverk sin höjdpunkt tills människan skådar "Ordets framträdande i köttet", och på det här sättet blir kraven på människan ännu högre liksom och kraven på henne att bära vittnesbörd. Ju mer människan verkligen kan samarbeta med Gud, desto mer förhärmlig hon honom. Människans samarbete är det vittnesbörd det krävs att hon ska bära, och det vittnesbörd hon bär är människans trosutövning. Huruvida Guds verk får avsedd effekt och huruvida det kan finnas sant vittnesbörd är följaktligen oupplösligt knutet till människans samarbete och vittnesbörd. När verket är avslutat, alltså när hela Guds förvaltning har nått sitt slut, kommer människan att vara skyldig att bära högre vittnesbörd, och när Guds verk når sitt slut kommer människans trosutövning och inträde att nå sin höjdpunkt. Förr i tiden var människan skyldig att följa lagen och budorden, och hon var skyldig att vara tålmodig och ödmjuk. Idag är människan skyldig att lyda alla Guds arrangemang och att hysa en oerhörd kärlek till Gud, och slutligen är hon skyldig att fortfarande älska Gud under vedermödan. De här tre stadierna är krav som Gud ställer på människan, steg för steg, under hela sin förvaltning. Varje stadium av Guds verk går djupare än det föregående, och i varje stadium är kraven på människan mer djupgående än i det förra, och på så sätt tar hela Guds förvaltning successivt form. Det är just på grund av att kraven på människan blir allt högre som hennes sinnelag kommer allt närmare de normer som Gud ställer upp, och först då börjar hela mänskligheten successivt lämna Satans inflytande tills hela mänskligheten, när Guds verk upphör helt och hållet, kommer att ha räddats undan Satans påverkan. När den tiden anländer kommer Guds verk att ha nått sitt slut, och människans samarbete med Gud i syfte att åstadkomma förändringar i hennes sinnelag kommer att ha upphört. Hela mänskligheten kommer att leva i Guds ljus och i fortsättningen kommer det inte att finnas någon upproriskhet eller något motstånd mot Gud. Gud kommer inte heller att ställa några krav på människan, och det kommer att råda ett mer harmoniskt samarbete mellan människa och Gud, ett samarbete som innebär att människan och Gud lever tillsammans, det liv som kommer när Guds förvaltning har avslutats helt och Gud har räddat människan helt och hållet ur

---

Satans klor. De som inte kan följa Gud tätt i spåren är oförmögna att uppnå ett sådant liv. De kommer att ha sänkt sig själva ner i mörkret där de kommer att gråta och gnissla tänderna; de är människor som tror på Gud men inte följer honom, människor som tror på Gud men inte lyder hela hans verk. Om människan tror på Gud måste hon följa honom tätt i spåren, steg för steg; hon måste "följa Lammet varthelst det går". De människorna är de enda som söker den sanna vägen, de enda som känner till den helige Andes verk. Människor som är slaviskt bokstavstroende och slaviskt följer trossatser har eliminerats av den helige Andes verk. I varje tidsperiod kommer Gud att starta nytt verk, och i varje tidsperiod kommer det att bli en ny början bland människorna. Om det enda människan gör är att hålla fast vid sanningarna att "Jehova är Gud" och "Jesus är Kristus", vilket är sanningar som endast gäller i sina respektive tidsåldrar, då kommer hon aldrig att hålla jämna steg den heliga Andes verk och kommer aldrig att kunna få den helige Andes verk. Oavsett hur Gud arbetar följer människan honom utan minsta tvekan, och hon följer tätt efter. Hur skulle människan då kunna elimineras av den helige Ande? Oavsett vad Gud gör, om bara människan är säker på att det är den helige Andes verk, och utan att tvivla samarbetar i den helige Andes verk och försöker uppfylla Guds krav, hur skulle hon då kunna straffas? Guds verk har aldrig upphört, hans fotsteg har aldrig stannat upp, och ända tills hans förvaltningsverk fullbordas kommer han alltid att vara verksam och aldrig stanna upp. Men människan är annorlunda: Redan efter att ha fått en aning av den helige Andes verk behandlar hon det som om det aldrig kommer att förändras; när hon har fått lite kunskap går hon inte vidare och följer spåren av Guds nya verk; redan efter att ha sett en smula av Guds verk bestämmer hon omedelbart att Gud är som en viss träfigur och tror att Gud alltid kommer att förbli i den form som hon ser framför sig, att det var på det viset förr och att det alltid kommer att vara så i framtiden. Redan efter att ha fått en ytlig kunskap är människan så stolt att hon glömmer sig själv och godtyckligt börjar förkunna ett Guds sinne och existens som helt enkelt inte existerar; och efter att ha blivit förvissade om ett stadium av den helige Andes verk accepterar hon inte Guds nya verk, oavsett vilken slags person det är som förkunnar det. Det här är människor som inte kan acceptera den helige Andes nya verk; de är alltför konservativa och oförmögna att acceptera nya saker. Det här är människor som tror på Gud men också förkastar honom. Människan anser att israeliterna gjorde fel som "endast trodde på Jehova och inte trodde på Jesus", men de

---

flesta människor spelar en roll som innebär att de "bara tror på Jehova och förkastar Jesus" och "längtar efter Messias återkomst, men motsätter sig den Messias som heter Jesus." Inte underligt att människor fortfarande lever under Satans styre efter att ha accepterat ett stadium av den helige Andes verk och ändå inte får ta emot Guds välsignelser. Är inte det här resultatet av människans upproriskhet? Kristna över hela världen som inte har hållit jämna steg med dagens nya verk klamrar sig fast vid hoppet att de ska bli lyckliga och utgår från att Gud kommer att uppfylla alla deras önskningar. Likväl kan de inte säga med säkerhet säga varför Gud kommer att ta dem upp till den tredje himlen, inte heller är de säkra på hur Jesus ska komma på ett vitt moln för att ta emot dem, och än mindre kan de med absolut säkerhet säga om Jesus verkligen kommer att anlända på ett vitt moln den dagen de föreställer sig. De är ängsliga och villrådiga allihop; de vet inte ens själva om Gud kommer att ta upp var och en av dem, dessa skiftande små grupper av människor som kommer från alla olika samfund. Det verk som Gud utför idag, den nuvarande tidsåldern och Guds vilja; de vet inget om något av detta och kan inte göra något annat än att räkna dagarna på sina fingrar. De enda som kan få den slutgiltiga välsignelsen är de som följer i Lammets fotspår ända till slutet, medan dessa "smarta människor", som är oförmögna att följa till det yttersta slutet och likväl tror att de har fått allt, är oförmögna att skåda Guds framträdande. De tror allesamman att de är den smartaste individen på jorden, och utan anledning stoppar de Guds verks fortsatta utveckling och verkar helt förvissade om att Gud kommer att ta upp dem till himlen, dessa som "är fullkomligt lojala mot Gud, följer Gud och håller Guds ord." Även om de är "fullkomligt lojala" mot de ord som Gud talar, är deras ord och handlingar så motbjudande därför att de motarbetar den helige Andes verk och begår svek och ondska. De som inte följer till det yttersta slutet, de som inte håller jämna steg med den heliga Andes verk utan bara klamrar sig fast vid det gamla verket, har inte bara misslyckats med att vara lojala mot Gud, utan de har blivit sådana som motarbetar Gud, avvisas av den nya tidsåldern och kommer att straffas. Finns det några mer beklagansvärda än de? Många tror till och med att alla som förkastar den gamla lagen och acceptera det nya verket saknar samvete. Dessa människor, som bara talar om "samvete" och inte känner till den helige Andes verk, kommer till slut att få sina framtidsutsikter omintetgjorda av sina egna samveten. Guds verk följer inga trossatser och Gud klamrar sig inte fast vid det fastän det är hans eget verk. Det som ska

---

förnekas, förnekas, och det som ska elimineras, elimineras. Men människan gör sig till Guds fiende genom att hålla fast enbart vid en liten del av Guds förvaltningsverk. Är inte detta människans orimlighet? Är inte detta människans okunnighet? Ju mer ängsliga och överdrivet försiktiga folk är av rädsla för att inte vinna Guds välsignelser, desto mer oförmögna är de att vinna större välsignelser och att få ta emot den slutgiltiga välsignelsen. Alla de där människorna som slaviskt följer lagen visar alla den ytterst lojalitet gentemot lagen, och ju mer de visar denna lojalitet mot lagen, desto mer är de upprorsmän som motarbetar Gud. För det är nu rikets tidsålder och inte lagens tidsålder, och man kan inte nämna dagens verk och gårdagens verk i samma andetag, och inte heller kan gårdagens verk jämföras med dagens verk. Guds verk har förändrats och människans trosutövning har också förändrats; det handlar inte om att hålla fast vid lagen eller att ta på sig korset, så därför kommer inte folks lojalitet mot lagen och korset att vinna Guds gillande.

Människan kommer att fullkomnas helt och hållet i rikets tidsålder. Efter erövrandets verk kommer människan att genomgå förädling och vedermöda. De som kan övervinna och vittna under denna vedermöda är de som i slutändan kommer att fullkomnas; de är övervinnarna. Under denna vedermöda är människan skyldig att acceptera denna förfining, och förfiningen är det sista steget i Guds verk. Det är sista gången som människan kommer att förfinas före Guds förvaltningsverks avslutning, och alla de som följer Gud måste acceptera denna slutgiltiga prövning och denna slutgiltiga förädling. De som drabbas av vedermödan saknar den helige Andes verk och Guds vägledning, men de som verkligen har erövrats och verkligen söker Gud kommer i slutändan att stå orubbliga; det är de som äger mänsklighet och verkligen älskar Gud. Oavsett vad Gud gör kommer inte dessa segerrika människor att ha mist visionerna, och de kommer fortfarande att omsätta sanningen i praktiken utan att brista i sitt vittnesbörd. Det här är de människor som slutligen kommer ut ur den stora vedermödan. Än så länge kan de som fiskar i grumliga vatten fortsätta att parasitera, men ingen kan undkomma den slutliga vedermödan och den slutliga prövningen. För dem som övervinner är denna vedermöda en oerhörd förädling; men för dem som fiskar i grumligt vatten är det ett verk som innebär fullständig eliminering. Oavsett hur de provas förblir de som har Gud i sina hjärtan oförändrat lojala; men de som inte har Gud i sitt hjärta ändrar uppfattning om honom och lämnar honom till och med så snart

---

hans verk inte längre gynnar deras kött. Det här är de som inte kommer att stå orubbliga i slutet, människor som bara söker Guds välsignelser och inte har något intresse av att offra sig för Gud och att hänge sig åt honom. Alla dessa usla människor kommer att stängas ute när Guds verk når sitt slut, och de är inte värda någon medkänsla. De som saknar mänsklighet är oförmögna att verkligen älska Gud. När miljön är trygg och säker, eller när de kan tjäna på det, lyder de Gud till punkt och pricka, men så snart som det de längtar efter äventyras eller är slutgiltigt avfärdat, gör de genast uppror. Över en natt kan de helt utan rim och reson förvandlas från en leende "godhjärtad" individ till en ful och grym mördare som plötsligt behandlar gårdagens välgörare som sin dödsfiende. Kommer inte dessa demoner, som skulle kunna döda utan att blinka, att bli ett dolt hot om de inte drivs ut? Verket med att rädda människan uppnås inte efter det att erövrandets verk har avslutats. Även om erövrandets verk är slut så gäller inte det verket med att rena människan; det verket kommer inte att vara klart förrän människan har blivit fullkomligt renad, när de som verkligen underkastar sig Gud har fulländats och dessa kamouflerade figurer som inte har Gud i sitt hjärta har rensats ut. De människor som inte behagar Gud i slutstadiet av hans verk kommer att elimineras fullständigt, och de som elimineras är av djävulen. Eftersom de är oförmögna att behaga Gud är de upproriska mot honom, och även om de följer Gud idag är det inget bevis för att de är sådana som kommer att finnas kvar till slutet. Innebörden av ordet "följa" i uttryck som "de som följer Gud till slutet kommer att motta frälsning" är att stå fast mitt i vedermödan. Idag tror många att det är enkelt att följa Gud, men när Guds verk närmar sig sitt slut kommer ni att inse den verkliga innebörden av begreppet "följa." Bara för att man fortfarande kan följa Gud idag efter att ha blivit erövrade, så är det inget bevis för att man tillhör dessa som kommer att bli fullkomliggjorda. De som inte kan uthärda prövningarna, de som inte klarar av att vara segerrika mitt i vedermödan, kommer till slut att vara ur stånd att stå fast och kommer därmed inte att kunna följa Gud till det yttersta slutet. De som verkligen följer Gud klarar att härda ut när deras verk provas, medan de som inte verkligen följer Gud inte klarar att uthärda någon av Guds prövningar. Förr eller senare kommer de att kastas ut medan övervinnarna blir kvar i riket. Huruvida människan verkligen söker Gud eller inte avgörs när hennes verk provas, alltså genom Guds prövningar, och är ingenting som människan själv beslutar om. Gud avvisar inte någon godtyckligt; allt han gör kan övertyga människan fullkomligt. Han

---

gör ingenting som är osynligt för människan, eller något verk som inte kan övertyga henne. Huruvida människans tro är äkta eller inte bevisas av fakta och är inget människan kan bestämma. Det är tveklöst så att ”vete inte kan förvandlas till ogräs och ogräs inte kan förvandlas till vete”. Alla som verkligen älskar Gud kommer i slutändan att bli kvar i riket, och Gud kommer inte att behandla någon illa som verkligen älskar honom. Övervinnarna i riket kommer att tjäna som präster eller anhängare baserat på deras olika funktioner och vittnesbörd, och alla som segrar i vedermödan kommer att utgöra prästkåren i riket. Kåren av präster kommer att bildas när evangeliets verk i hela universum har avslutats. När den tiden är inne, kommer det som ska utföras av människan att vara fullgörandet av hennes plikt i Guds rike och hennes liv tillsammans med Gud i riket. Prästkåren kommer att bestå av överstepräster och präster, och resten kommer att vara Guds söner och folk. Allt detta bestäms av deras vittnesbörd om Gud under vedermödan; inga titlar delas ut godtyckligt. När människans status väl har fastställts kommer Guds verk att upphöra, för var och en klassificeras utifrån sitt slag och återbördas till sin ursprungliga position, och det är tecknet på att Guds verk är fullbordat, slutresultatet av Guds verk och människans trosutövning, och det är kristalliseringen av Guds verks visioner och människans samarbete. Till sist kommer människan att finna vila i Guds rike, och även Gud kommer att återvända till sin boning för att vila. Det här blir det slutgiltiga resultatet av sextusen års samarbete mellan Gud och människa.

Kristi substans utgörs av lydnad mot den himmelske Faderns vilja

Den inkarnerade Guden kallas Kristus, och Kristus är det kött som Guds Ande iklätt sig. Detta kött liknar inte någon annan människa som är av köttet. Skillnaden beror på att Kristus inte är av kött och blod utan är en inkarnation av Anden. Han har både en normal mänsklighet och en fullständig gudomlighet. Ingen människa äger hans gudomlighet. Med sin normala mänsklighet fullföljer han alla sina normala aktiviteter i köttet, medan han med sin gudomlighet utför Guds eget verk. Både hans mänsklighet och gudomlighet är underordnade den himmelske Faderns vilja. Kristi substans utgörs av Anden, det vill säga gudomligheten. Av den anledningen är hans substans Guds egen substans. Denna substans kommer inte att avbryta hans eget verk och han skulle aldrig kunna göra något som förstör hans eget verk. Inte heller skulle han någonsin yttra några ord som går emot hans egen vilja. Därför skulle den inkarnerade Guden aldrig någonsin göra något som avbryter hans egen förvaltning. Det här är något som alla människor bör förstå. Syftet med den Helige Andes verk är att rädda människan och detta sker med hänsyn till Guds egen förvaltning. På samma sätt består Kristi verk av att rädda människan för att det är Guds vilja. Eftersom Gud blir kött förverkligar han sin substans i sitt kött så att hans kött är tillräckligt för att utföra hans verk. Därför ersätts hela Guds Andes verk av Kristi verk under inkarnationens tid och i centrum för allt verk under inkarnationens tid står Kristi verk. Det kan inte blandas ihop med verk från någon annan tid. Och eftersom Gud blir kött verkar han i sitt köts identitet. Eftersom han kommer i köttet avslutar han sedan i köttet det arbete som han ska göra. Både Guds Ande och Kristus är Gud själv och han utför det verk som han bör utföra och fullgör det ämbete som han bör fullgöra.

Själva Guds substans utövar auktoritet, men han kan helt och hållet underkasta sig den auktoritet som kommer från honom. Det spelar ingen roll om det är Andens verk eller köttets verk, ingen av dem är i konflikt med den andra. Guds Ande är hela skapelsens auktoritet. Köttet med Guds substans besitter också auktoritet, men Gud i köttet kan göra allt det verk som är i enlighet med den himmelske Faderns vilja. Det här kan inte uppnås eller begripas av någon människa. Gud själv är en auktoritet, men hans kött kan underkasta sig hans auktoritet. Det här är den inre betydelsen av orden: "Kristus lyder Gud Faderns vilja." Gud är en Ande och kan utföra frälsningens

---

verk, så som Gud som har blivit människa kan. Hur som helst, Gud utför sitt eget verk. Han varken avbryter eller stör och han utför absolut inte arbeten som står i konflikt med varandra. Substansen i det arbete som utförs av Anden och köttet är nämligen densamma. Både Anden och köttet verkar för att uppfylla samma vilja och förvalta samma verk. Även om Anden och köttet har två olika kvaliteter, är deras substanser desamma. Båda besitter Guds egen substans och identitet. I Gud själv finns inga inslag av olydnad, hans substans utgörs av godhet. Han är all skönhets och godhets, samt kärlekens, uttryck. Inte ens i köttet gör Gud något som inte lyder Fadern. Till och med när han var tvungen att offra sitt liv gjorde han det helhjärtat och fattade inget annat beslut. Gud har inga självrättfärdiga eller självtillräckliga drag och inte heller drag av högmod eller arrogans. Han är inte på något sätt ohederlig. Allt som inte lyder Gud kommer från Satan. Satan är källan till allt som är fult och ondskefullt. Anledningen till att människan har egenskaper som liknar Satans är att människan har fördärvats och bearbetats av Satan. Kristus har inte fördärvats av Satan och följaktligen besitter han enbart Guds egenskaper och inga av Satans. Det spelar ingen roll hur ansträngande hans verk är eller hur svagt köttet är, medan Gud lever i köttet kommer han aldrig att göra något som avbryter Guds eget verk, och aldrig någonsin vara olydig mot Gud Fadern och överge hans vilja. Han skulle hellre utstå köttets smärtor än svika Gud Faders vilja. Det är precis som Jesus sa i bönen: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill." Människan väljer, men det gjorde inte Kristus. Trots att han har Guds egen identitet söker han fortfarande Gud Faders vilja och fullföljer det som Gud Fadern har anförtrott honom, ur köttets perspektiv. Det här något som är ouppnåeligt för människan. Det som kommer från Satan kan inte ha Guds substans, bara en olydig substans som kämpar emot Gud. Den kan inte lyda Gud fullständigt, än mindre frivilligt lyda Guds vilja. Alla människor förutom Kristus kan göra motstånd mot Gud, och inte en enda kan direkt ta sig an arbetet som Gud anförtrott honom. Ingen kan se Guds förvaltning som sin egen plikt som de måste utföra. Att underkasta sig Gud Faders vilja är Kristi substans och olydnad mot Gud är Satans kännetecken. Dessa två egenskaper är oförenliga och den som innehar Satans egenskaper kan inte kallas Kristus. Anledningen till att människan inte kan utföra Guds verk i hans ställe är att människan inte har någonting av Guds substans. Människan

---

arbetar för Gud av eget intresse och för sina egna framtidsplaners skull, men Kristus verkar för att göra Gud Faders vilja.

Kristi mänsklighet styrs av hans gudomlighet. Även om han är i köttet är hans mänsklighet inte helt och hållet likadan som hos en människa av kött. Han har sin egen unika karaktär och även denna styrs av hans gudomlighet. Hans gudomlighet har ingen svaghet, Kristi svaghet har med hans mänsklighet att göra. I viss utsträckning begränsar denna svaghet hans gudomlighet, men sådana begränsningar ligger inom en viss ram och en viss tid och är inte obegränsade. När det gäller att utföra hans gudomliga verk sker detta oberoende av hans mänsklighet. Kristi mänsklighet riktas helt av hans gudomlighet. Vid sidan av hans normala mänskliga liv influeras, påverkas och styrs alla hans övriga mänskliga handlingar av hans gudomlighet. Även om Kristus är en människa hindrar detta inte hans gudomliga verk. Det här beror just på att Kristi mänsklighet styrs av hans gudomlighet. Även om hans mänsklighet inte är mogen i hans uppträdande gentemot andra, påverkar inte det hans gudomlighets normala arbete. När jag säger att hans mänsklighet inte har fördärvats, menar jag att Kristi mänsklighet kan styras direkt av hans gudomlighet och att han är fylld av en högre vett än en vanlig människa. Hans mänsklighet är högst lämpad att styras av gudomligheten i hans verk, hans mänsklighet är allra mest förmögen att uttrycka gudomlighetens verk, samt mest förmögen att underkasta sig sådant verk. När Gud verkar i köttet förlorar han aldrig ur sikte plikten som en människa i köttet måste uppfylla. Han klarar av att prisa Gud i himlen med ett sant hjärta. Han innehar Guds substans och hans identitet är Guds egen. Det är bara det att han har kommit till jorden och blivit en skapad varelse, med en skapad varelses yttre skal, och att han nu innehar en mänsklighet som han inte hade tidigare. Han kan tillbe Gud i himlen. Det här är själva Guds vara som inte kan imiteras av människan. Hans identitet är Guds egen. Det är från köttets perspektiv som han tillber Gud och därför är orden "Kristus tillber Gud i himlen" inte felaktiga. Det han kräver av människan är precis hans eget väsen. Han har redan uppnått allt som han ber människan om innan han ber henne om detta. Han skulle aldrig ställa krav på mänskligheten medan han själv slipper undan dem, för allt detta utgör hans vara. Oberoende av hur han utför sitt verk skulle han inte uppträda på ett sätt som trotsar Gud. Vad han än kräver av människan, är inget krav omöjligt för människan att uppnå. Allt han gör är Guds vilja och för hans förvaltnings skull. Kristi gudomlighet står över

---

alla andra människor och därför är han den högsta auktoriteten över alla skapade varelser. Denna auktoritet är hans gudomlighet, det vill säga Guds eget sinnelag och vara, vilka avgör hans identitet. Därför går det inte att förneka att han har Guds egen identitet, hur normal hans mänsklighet än är. Vilken ståndpunkt han än talar från och hur han än lyder Guds vilja, kan det inte hävdas att han inte är Gud själv. Dåraktiga och okunniga människor ser ofta Kristus normala mänsklighet som en brist. Hur han än uttrycker och avslöjar sin gudomlighets vara kan människan inte acceptera att han är Kristus. Ju mer Kristus visar sin lydnad och ödmjukhet, desto lättare tar dessa dåraktiga människor på honom. Det finns till och med människor som antar en exkluderande och föraktfull attityd gentemot honom samtidigt som de ställer dessa "stora män" med upphöjda avgudabilder på bordet för tillbedjan. Människans motstånd och trots mot Gud kommer från det faktum att den inkarnerade Gudens substans underkastar sig Guds vilja samt från Kristi normala mänsklighet. Häri ligger källan till människans motstånd mot och trots mot Gud. Om Kristus varken hade haft sin mänsklighet som täckmantel eller sökt Gud Faders vilja från en skapad varelses perspektiv, utan i stället varit fylld av en supermänsklighet, skulle det säkert inte finnas någon olydnad hos någon människa. Anledningen till att människan alltid är beredd att tro på en osynlig Gud i himlen är att Gud i himlen inte har någon mänsklighet och inte har en enda egenskap gemensam med en skapad varelse. Därför betraktar människan Honom alltid med högaktning, men har en föraktfull inställning till Kristus.

Även om Kristus på jorden kan utföra arbete åt Gud själv kommer han inte med syftet att visa alla människor sin avbild i köttet. Han kommer inte för att alla människor ska se honom, han kommer för att låta människan ledas av hans hand och på så vis träda in i den nya tiden. Kristi kött fungerar för Guds räkning, det vill säga för Guds verk i köttet och inte för att göra det möjligt för människan att helt och hållet förstå substansen av hans kött. Hur han än verkar, överskrider det inte vad som är möjligt för köttet att uppnå. Hur han än verkar, gör han det i köttet med en normal mänsklighet och avslöjar inte helt och hållet Guds sanna ansikte för människan. Dessutom är hans verk i köttet aldrig lika övernaturligt eller ovärderligt som människan tänker sig det. Även om Kristus representerar Gud själv i köttet och personligen utför det verk som Gud själv bör göra, förnekar han inte att Gud i himlen existerar. Inte heller framhäver han med stor iver sina egna gärningar. I stället förblir han ödmjukt gömd inuti sitt kött.

Till skillnad från Kristus har de som påstår att de är Kristus inte dessa egenskaper. När dessa falska kristus med sina arroganta och självupphöjande sinnelag ställs sida vid sida med Kristus blir det uppenbart vilket slags kött som verkligen tillhör Kristus. Ju falskare de är, desto fler sådana falska kristus dyker upp och desto mer förmögna är de att göra tecken och under för att förleda människor. Falska kristus har inte Guds egenskaper, Kristus är inte befläckt av något drag som tillhör dessa falska kristus. Gud blir enbart kött för att slutföra sitt verk i köttet, inte bara för att alla människor ska få se honom. I stället låter han sitt verk bekräfta hans identitet och tillåter att det som han avslöjar får vittna om hans substans. Hans substans är inte ogrundad, hans identitet greppades inte av hans hand utan den avgörs av hans verk och hans substans. Även om han har Guds egen substans och är kapabel att utföra Guds verk är han fortfarande, trots allt, kött och inte Ande. Han är inte Gud med Andens egenskaper utan han är Gud med köttet som skal. Därför spelar det ingen roll hur normal och svag han är och hur mycket han söker Gud Faderns vilja; hans gudomlighet är omöjlig att förneka. I den inkarnerade Guden finns inte bara en normal mänsklighet och dess svagheter. Där finns dessutom hans gudomlighets beundransvärdhet och obegriplighet, samt alla hans gärningar i köttet. Därför existerar både hans mänsklighet och hans gudomlighet faktiskt och praktiskt inom Kristus. Det här är inte det minsta tomt eller övernaturligt. Han kommer till jorden med huvudsyftet att utföra arbete. Det är nödvändigt att besitta en normal mänsklighet för att kunna utföra arbete på jorden. Annars kan hans gudomlighets ursprungliga funktion inte komma till riktig användning, hur kraftfull den är. Även om hans mänsklighet är av stor vikt utgör den inte hans substans. Hans substans är gudomligheten och av den anledningen börjar han uttrycka sin gudomlighets vara i samma stund som han börjar med sitt ämbete här på jorden. Hans mänsklighets enda syfte är att upprätthålla köttets normala liv så att hans gudomlighet kan utföra arbetet på ett normalt sätt i köttet. Det är gudomligheten som styr hans arbete helt och hållet. När han slutför sitt arbete kommer han att ha fullföljt sitt ämbete. Det som människan bör känna till är hans arbete i sin helhet och det är genom hans arbete som han gör det möjligt för människan att lära känna honom. Genom sitt arbete uttrycker han sin gudomlighets vara fullständigt. Detta är inte ett sinnelag befläckt av mänsklighet eller ett vara befläckt av fundering och mänskligt beteende. När tiden kommer då hela hans ämbete har avslutats kommer han redan att på ett fulländat och fullständigt sätt ha

---

uttryckt det sinnelag som han bör uttrycka. Hans arbete styrs inte av någon människa. Uttrycket av hans sinnelag är också ganska fri. Den är inte kontrollerad av sinnet eller bearbetad av tankar, utan avslöjas på ett naturligt sätt. Detta kan inte uppnås av någon människa. Även om omgivningarna är ogästvänliga eller förhållandena inte tillåter det, kan han uttrycka sitt sinnelag när tillfället är det rätta. Den som är Kristus uttrycker Kristi vara, medan de som inte är det saknar Kristi sinnelag. Därför kan ingen, även om de motstår Honom eller har särskilda föreställningar om Honom, baserat på människans uppfattningar förneka att det sinnelag som uttrycks av Kristus är Guds sinnelag. Alla som söker Kristus med ett rent hjärta eller söker Gud med uppsåt kommer att erkänna att han är Kristus baserat på hans gudomlighets uttryck. De skulle aldrig förneka Kristus baserat på någon aspekt av honom som inte stämmer överens med människans uppfattningar. Även om människan är väldigt dåraktig vet alla precis vad som är människan vilja och vad som har sitt ursprung hos Gud. Det är helt enkelt så att många människor medvetet motstår Kristus på grund av sina egna avsikter. Om det inte vore för detta, skulle inte en enda människa ha anledning att förneka Kristi existens, för gudomligheten som uttrycks av Kristus existerar verkligen och hans verk kan bevitnas av människans nakna öga.

Kristi verk och uttryck avgör hans substans. Han klarar av att med ett rent hjärta slutföra det som han har anförtrotts med. Han kan tillbe Gud i himlen med ett rent hjärta och med ett rent hjärta söka Gud Faders vilja. Allt detta avgörs av hans substans. Och på samma sätt avgörs hans naturliga uppenbarelse av hans substans. Anledningen till att hans naturliga uppenbarelse kallas för det är för att hans uttryck inte är en imitation eller resultatet av människans utbildning eller resultatet av många års bearbetning av människan. Han lärde sig inte det eller utsmyckade sig själv med det. I stället är det en naturlig del av honom. Människan kan förneka hans verk, hans uttryck, hans mänsklighet och hela hans normala mänsklighets liv, men ingen kan förneka att han tillber Gud i himlen med ett rent hjärta. Ingen kan förneka att han har kommit för att uppfylla den himmelske Faderns vilja och ingen kan förneka uppriktigheten med vilken han söker Gud Fadern. Även om hans avbild inte är behagligt för sinnena, hans tal inte är fyllt av något enastående och hans arbete inte är lika omskakande på jorden eller i himlen som människan tänker sig, är han dock Kristus som uppfyller den himmelske Faderns vilja med ett rent hjärta, fullständigt underställer sig den

---

himmelske Fadern och är lydig ända till döden. Det beror på att hans substans är Kristi substans. Sanningen är svår för människan att tro, men den existerar verkligen. När Kristus har slutfört sitt ämbete helt och hållet kommer människan att kunna se i hans verk att hans sinnelag och hans väsen representerar den himmelske Gudens sinnelag och väsen. I den stunden kan allt hans verk sammantaget bekräfta att han verkligen är Ordet som har blivit kött och inte som en människa av kött och blod. Varje steg av Kristi verk på jorden har sin representativa innebörd, men människan som upplever det faktiska arbetet i varje steg klarar inte av att förstå betydelsen av hans verk. Detta stämmer särskilt för flera steg av det verk som utfördes av Gud i hans andra inkarnation. De flesta av dem som bara har hört eller sett Kristi ord men som aldrig har sett honom har inte några uppfattningar om hans verk. De som har sett Kristus och hört hans ord, och upplevt hans verk, har svårt att acceptera hans verk. Beror inte det på att Kristi utseende och normala mänsklighet inte faller människan i smaken? De som accepterar hans verk efter att Kristus har gett sig av kommer inte att ha sådana svårigheter, för de accepterar bara hans verk och kommer inte i kontakt med Kristus normala mänsklighet. Människan klarar inte av att släppa sina uppfattningar om Gud och rannsakar honom intensivt. Detta beror på att människan enbart fokuserar på hans utseende och inte klarar av att känna igen hans substans baserat på hans verk och hans ord. Om människan blundar för Kristi utseende eller undviker att diskutera Kristi mänsklighet, och endast talar om hans gudomlighet, vars verk och vars ord är ouppnåeliga för alla människor, då kommer människans föreställningar att minska till hälften, till och med i en sådan utsträckning att alla människans svårigheter blir lösta. Under den inkarnerade Gudens arbete kan människan inte tolerera Honom och är full av många olika uppfattningar om Honom, och exempel på motstånd och olydnad är vanliga. Människan kan inte tolerera Guds existens, ha överseende med Kristi ödmjukhet och mildhet eller förlåta Kristi substans som lyder den himmelske Fadern. Av den anledningen kan han inte stanna hos människan för evigt efter att han har avslutat sitt verk, eftersom människan inte är villig att låta honom leva sida vid sida med henne. Om människorna inte kan visa överseende med honom när han utför sitt verk, hur skulle de då över huvud taget kunna tolerera att han bodde sida vid sida med dem efter att han hade slutfört sitt ämbete och medan han betraktade hur de allt eftersom upplevde hans ord? Skulle det inte sluta med att många föll på grund av honom? Människan låter honom bara verka på

---

jorden, det är så långt hennes överseende kan sträcka sig. Om det inte vore för hans verk skulle människan för länge sedan ha fått honom att försvinna från jorden, så hur mycket mindre överseende skulle hon då inte ha haft med honom när hans verk var slutfört? Skulle människan inte döda honom och tortera honom till döds då? Om han inte kallades Kristus kunde han omöjligen verka bland människorna. Om han inte verkade med själva Guds identitet, utan i stället arbetade som en vanlig människa, så skulle människorna inte tåla att han yttrade en enda mening och ännu mindre tåla minsta lilla bit av hans verk. Följaktligen kan han endast bära sin identitet med sig i sitt verk. På det här sättet är hans verk ännu mer kraftfullt än det hade varit om han inte hade utfört det, för människor är beredda att lyda en hög ställning och en stark identitet. Om han inte bar Guds egen identitet när han arbetade eller visade sig som Gud själv, då skulle han inte ha möjligheten att utföra något verk över huvud taget. Trots det faktum att han har Guds substans och Kristi väsen skulle människan inte lugna ned sig och låta honom utan problem utföra sitt arbete bland människorna. Han bär Guds egen identitet i sitt verk. Även om sådant verk är många gånger mäktigare än det som utförs utan en sådan identitet, lyder människan honom fortfarande inte helt och hållet, eftersom människan endast underkastar sig hans ställning och inte hans substans. Om så vore fallet, skulle människan då låta Kristus leva en enda dag om han en dag väl klev ner från sin post? Gud är beredd att leva på jorden med människan så att han får se det resultat som hans hands verk kommer att leda till under åren som kommer. Människan tolererar dock inte att han stannar ens en enda dag och därför kunde han inte göra annat än att ge upp. Människan har redan visat så mycket överseende och nåd som det är möjligt genom att låta Gud utföra det verk som han bör utföra bland människorna och fullfölja sitt ämbete. Även om de som har erövrats av honom personligen visar honom sådan nåd, låter de honom fortfarande bara stanna kvar till han har avslutat sitt verk och inte ett ögonblick längre. Om det är så det ligger till, hur blir det då inte med dem som han inte har erökrat? Är inte anledningen till att människan behandlar den inkarnerade Guden på det här viset att han är Kristus med en vanlig människas skal? Om han bara hade gudomligheten och inte en vanlig mänsklighet, skulle inte människans svårigheter då lösas utan problem? Människan erkänner motvilligt hans gudomlighet och visar inget intresse för hans skal som en vanlig människa, trots det faktum att hans substans är helt och hållet Kristi substans, vilken underkastar sig den himmelske Faderns vilja. Av den

---

anledningen kunde han inte annat än avbryta sitt verk bland människorna med att dela både glädje och sorg med dem, för människan kunde inte längre tolerera hans existens.

Att återställa människans normala liv och ta henne till ett underbart slutmål

Människan förstår lite av dagens verk och framtidens verk, men hon förstår inte det slutmål som mänskligheten kommer att träda in i. Som en skapad varelse bör människan utföra en skapad varelses plikt: Människan bör följa Gud i allt han gör, och ni bör gå framåt på vilket sätt jag än säger åt er. Du har inget sätt att ordna det för dig själv, och du är oförmögen att kontrollera dig själv; allting måste lämnas åt Guds barmhärtighet, och allting styrs av hans händer. Om Guds verk försåg människan med ett slut, ett underbart slutmål, före all tid, och om Gud använde detta för att locka människan och få människan att följa honom – om han slöt ett avtal med människan – då skulle inte detta vara erövring, inte heller skulle det vara att arbeta människans liv. Om Gud skulle använda slutet för att styra människan och vinna hennes hjärta, då skulle han inte i detta göra människan fullkomlig, och inte heller kunna vinna människan, utan istället skulle han använda slutmålet för att styra henne. Människan bryr sig inte om någonting mer än det framtida slutet, det sista slutmålet, och om det finns något gott att hoppas på där eller inte. Om människan fick ett vackert hopp under erövringsverk, och om människan innan hon erövrades fick ett ordentligt slutmål att eftersträva, då skulle inte erövringen av människan åstadkomma sin effekt, och dessutom skulle det även påverka effekten av erövringsverk. Med detta menas alltså att erövringsverk åstadkommer sin effekt genom att ta bort människans öde och utsikter, och döma och tukta människans upproriska sinnelag. Det uppnås inte genom att sluta något avtal med människan, alltså genom att ge välsignelser och nåd åt människan, utan genom att avslöja människans lojalitet genom att avklä henne sin frihet och utplåna hennes utsikter. Detta är det väsentliga i erövringsverk. Om människan fick ett vackert hopp alldeles i början, och tuktans och domens verk utfördes efteråt, då skulle människan godta denna tuktan och dom grundat på att hon hade utsikter, och i slutet skulle den villkorslösa lydnaden och tillbedjan av Skaparen från alla hans skapade varelser inte uppnås; det skulle bara finnas blind, okunnig lydnad, eller så skulle människan ställa blinda krav på Gud, och så skulle det bli omöjligt att helt erövra människans hjärta. Följaktligen skulle ett sådant erövringsverk inte kunna vinna människan, och inte heller bära vittnesbörd om Gud. Sådana skapade varelser skulle inte kunna utföra sin plikt, och skulle bara köpslå med Gud; det skulle inte vara erövring,

---

utan barmhärtighet och välsignelse. Det största problemet med människan är att hon inte tänker på något annat än sitt öde och sina utsikter, att hon avgudar dem. Människan eftersträvar Gud för sitt ödes och sina utsikers skull; hon tillber inte Gud på grund av sin kärlek till honom. Och i erövrandet av människan måste därför människans själviskhet, girighet och det som mest förhindrar hennes tillbedjan till Gud åtgärdas och därmed elimineras. När detta sker åstadkoms effekterna av människans erövrande. Resultatet blir att i de första stadierna av erövrandet av människan är det nödvändigt att rensa bort människans vilda ambitioner och allvarligaste svagheter, och på så sätt uppenbara människans kärlek till Gud och ändra hennes kunskap om mänskligt liv, hennes syn på Gud och meningen med hennes existens. På så sätt renas människans kärlek till Gud, det vill säga att människans hjärta erövrar. Men i sin inställning till alla skapade varelser erövrar inte Gud bara för erövringens egen skull; istället erövrar han för att vinna människan, för sin egen äras skull, och för att återställa människans tidigaste, ursprungliga likhet. Om han bara skulle erövra för erövringens egen skull, då skulle betydelsen av erövrandets verk gå förlorad. Det vill säga, om Gud efter att ha erövrat människan tvådde sina händer från människan, och inte fäste avseende vid hennes liv eller död, då skulle inte detta vara förvaltning av mänskligheten, och inte heller skulle erövrandet av människan vara för hennes frälsnings skull. Endast att människan vinns efter att hon erövrats och att hon slutligen anländer till ett underbart slutmål är det centrala i hela frälsningens verk, och endast detta kan åstadkomma syftet med människans frälsning. Med andra ord är det bara människans ankomst till det vackra slutmålet och hennes inträde i vila som är de utsikter som alla skapade varelser bör ha, och det verk som bör utföras av Skaparen. Om människan skulle utföra detta verk, skulle det bli för begränsat: Det skulle ta människan till en viss punkt, men det skulle inte kunna ta henne till det eviga slutmålet. Människan kan inte avgöra människans öde, och hon kan dessutom inte säkerställa människans utsikter och framtida slutmål. Det verk som utförs av Gud är däremot annorlunda. Eftersom han skapade människan leder han henne; eftersom han frälser människan kommer han att frälsa henne grundligt, och kommer att fullständigt vinna henne; eftersom han leder människan, kommer han att föra henne till det rätta slutmålet; och eftersom han skapade och förvaltar människan, måste han ta ansvar för människans öde och utsikter. Det är detta som är det verk som utförs av Skaparen. Fastän erövrandets verk uppnås

---

genom att människan rensas från sina utsikter, måste människan till slut föras in i det rätta slutmål som beretts för henne av Gud. Det är just för att Gud arbetar människan som människan har ett slutmål och hennes öde är säkrat. Det rätta slutmål som omnämns här är inte människans hopp och utsikter som rensades i förgångna tider; de två är annorlunda. Det som människan hoppas på och eftersträvar är den längtan som kommer av hennes strävan efter köttets överdådiga begär, snarare än det slutmål som väntar människan. Vad Gud har berett för människan är samtidigt de välsignelser och löften som väntar människan så snart hon har gjorts ren, som Gud beredde för människan efter att han skapat världen, och som inte är befläckade av människans val, föreställningar, fantasi eller kött. Detta slutmål är inte berett för en viss person, utan är viloplatsen för hela mänskligheten. Och detta slutmål är därför det lämpligaste slutmålet för mänskligheten.

Skaparens avsikt är att iscensätta alla skapade varelser. Du får inte avfärda eller låta bli att lyda något som han gör, inte heller skall du vara upprorisk mot honom. När det verk han utför slutligen uppnår sitt mål, kommer han att vinna ära i detta. Varför sägs det inte idag att du är Moabs ättling eller den stora röda drakens avkomma? Varför talas det inte om utvalda människor, utan bara om de skapade varelserna? Den skapade varelsen – detta var människans ursprungliga titel, och det är detta som är hennes medfödda identitet. Namnen varierar bara för att tidsåldrarna och verksamhetsperioderna är olika; faktum är att människan är en ordinär varelse. Alla skapade varelser, både de mest fördärvade och de heligaste, måste utföra en skapad varelses plikt. När Gud utför erövrands verk styr han inte dig genom dina utsikter, ditt öde eller slutmål. Det finns egentligen inget behov av att verka på det sättet. Syftet med erövrands verk är att få människan att utföra en skapad varelses plikt, att få henne att tillbe Skaparen, och först efter det kan hon träda in i det underbara slutmålet. Människans öde styrs av Guds händer. Du är oförmögen att styra dig själv: Trots att människan alltid rusar omkring och är sysselsatt, förblir hon oförmögen att styra sig själv. Om du kunde känna till dina egna utsikter, om du kunde styra ditt eget öde, skulle du då fortfarande vara en skapad varelse? Kortfattat så är allt Guds verk, oavsett hur han verkar, för människans skull. Ta till exempel himlarna och jorden och alla ting som Gud skapat för att tjäna människan: månen, solen och stjärnorna som han gjorde åt människan, djuren och växterna, våren, sommaren, hösten och vintern, och så vidare –

---

allt är för människans existens skull. Och oavsett hur han tuktar och dömer människan, är det alltså för människans frälsnings skull. Fastän han klär av människan alla hennes köttliga förhoppningar, är det för att rena människan, och reningen av människan är för hennes existens skull. Människans slutmål ligger i Skaparens händer, så hur skulle människan kunna styra sig själv?

Så fort erövrاندets verk har slutförts, kommer människan att föras in i en vacker värld. Detta liv blir naturligtvis fortfarande på jorden, men det blir fullständigt olik människans liv idag. Det är det liv som mänskligheten kommer att ha efter att hela mänskligheten har erövrats, det blir en ny början för människan på jorden, och att mänskligheten får ett sådant liv blir beviset på att mänskligheten har trätt in i ett nytt och vackert rike. Det blir början på människans och Guds liv på jorden. Förutsättningen för ett så vackert liv måste vara att människan, efter att hon renats och erövrats, underkastar sig inför Skaparen. Och alltså är erövrاندets verk det sista skedet i Guds verk innan mänskligheten träder in i det underbara slutmålet. Ett sådant liv är människans framtida liv på jorden, det är det vackraste livet på jorden, den sorts liv som människan längtar efter, den sort som människan aldrig tidigare har åstadkommit i världens historia. Det är slutresultatet av förvaltningens sextusenåriga verk, det är vad mänskligheten längtar mest efter, och det är också Guds löfte till människan. Men detta löfte kan inte inträffa genast: Människan kommer att träda in i det framtida slutmålet först när de sista dagarnas verk har slutförts och hon har erövrats fullkomligt, det vill säga så snart Satan har besegrats i grund. Människan kommer att vara utan en syndfull natur efter att hon har förfinats, därför att Gud kommer att ha besegrat Satan, vilket innebär att det inte kommer att finnas något intrång av fientliga krafter, och inga fientliga krafter som kan angripa människans kött. Och därför blir människan fri, och helig – hon kommer att ha trätt in i evigheten. Om bara mörkets fientliga krafter hålls bundna kommer människan att vara fri vart hon än går, och hon kommer att vara fri från upproriskhet eller motstånd. Satan måste bara hållas bunden så kommer allt att ordna sig för människan; den nuvarande situationen beror på att Satan fortfarande ställer till problem överallt på jorden, och eftersom hela Guds förvaltande verk fortfarande inte har nått sitt slut. När Satan väl har blivit besegrad kommer människan att vara helt befriad; när människan vinner Gud och kommer ut ur Satans domän, kommer hon att skåda rättfärdighetens sol. Det liv som väntar den normala människan

---

kommer att återfås; allt det som den normala människan bör inneha – såsom förmågan att skilja gott från ont, och förstå hur man äter och klär sig, och förmågan att leva normalt – allt detta kommer att återfås. Även om Eva inte hade frestats av ormen, skulle människan ha fått ett sådant normalt liv efter att hon skapades i begynnelsen. Hon skulle ha ätit, varit klädd och levt den normala människans liv på jorden. Men efter att människan blev lastbar, blev detta liv en önskedröm, och än idag vågar inte människan föreställa sig sådana ting. Det här vackra livet som människan längtar efter är faktiskt en nödvändighet: Om människan inte hade ett sådant slutmål, skulle hennes lastbara liv på jorden aldrig upphöra, och om det inte fanns ett sådant vackert liv, skulle det inte finnas något slut på Satans öde eller den tidsålder då Satan har herravälde över jorden. Människan måste anlända till ett rike som mörkrets krafter inte kan nå, och när hon gör det kommer det att bevisa att Satan har besegrats. När det inte finns någon störning från Satan kommer Gud på så sätt att styra mänskligheten, och han kommer att befalla och styra hela människans liv; endast detta kommer att räknas som Satans nederlag. Människans liv idag är mestadels ett liv i smuts, och fortfarande ett liv av lidande och bedrövelse. Detta kan inte kallas Satans nederlag; människan har ännu inte undflytt bedrövelsens hav, har ännu inte undflytt vedermödan i människans liv eller Satans inflytande, och hon har fortfarande bara en oändligt liten kunskap om Gud. Alla människans vedermödor skapades av Satan, det var Satan som förde in lidandet i människans liv, och först efter att Satan har bundits kommer människan att helt kunna undfly bedrövelsens hav. Ändå uppnås bindandet av Satan genom att människans hjärta erövrar och vinns, genom att människan blir krigsbytet från slaget med Satan.

Idag är människans strävan att bli en övervinnare och göras fullkomlig det hon eftersträvar innan hon får en normal människas liv på jorden, och de är de mål som människan eftersträvar innan Satan binds. I det väsentliga är människans strävan efter att bli en övervinnare och att göras fullkomlig, eller bli till stor användning, att fly från Satans inflytande: Människans strävan är att bli en övervinnare, men slutresultatet kommer att bli hennes flykt från Satans inflytande. Endast genom att fly undan Satans inflytande kan människan leva en normal människas liv på jorden, livet i tillbedjan till Gud. Idag är människans strävan att bli en övervinnare och göras fullkomlig de ting som eftersträvas innan hon får livet som en normal människa på jorden. Hon eftersträvar dem huvudsakligen för att bli renad och omsätta sanningen i praktiken, och för att

---

åstadkomma tillbedjan till Skaparen. Om människan besitter en normal människas liv på jorden, ett liv utan vedermöda eller bedrövelse, då kommer inte människan att engagera sig i strävan att bli en övervinnare. "Att bli en övervinnare" och att "göras fullkomlig" är de mål som Gud ger människan att eftersträva, och genom strävan efter dessa mål får han människan att omsätta sanningen i praktiken och leva ut ett betydelsefullt liv. Målet är att göra människan fullständig och att vinna henne, och strävan efter att bli en övervinnare och göras fullkomlig är bara ett medel. Om människan i framtiden träder in i det underbara slutmålet, kommer det inte att finnas någon hänvisning till att bli en övervinnare och göras fullkomlig; det kommer bara att finnas varje skapad varelse som utför sin plikt. Idag är människan gjord för att eftersträva dessa ting enbart för att fastställa en omfattning för människan, så att människans strävan blir mer målinriktad och praktisk. Utan det skulle människan leva i vag tankspriddhet och sträva efter inträde i evigt liv, och i så fall skulle väl människan vara ännu mer ömklig? Att sträva på detta sätt, utan mål eller principer – är inte detta självbedrägeri? I slutändan skulle denna strävan naturligtvis vara fruktlös; människan skulle till slut ändå leva under Satans domän och skulle vara oförmögen att frigöra sig från honom. Varför utsätta sig för en så planlös strävan? När människan träder in i det eviga slutmålet, kommer människan att tillbe Skaparen, och eftersom människan har vunnit frälsning och trätt in i evigheten, kommer människan inte att eftersträva några mål, och dessutom kommer hon inte att behöva oroa sig över att vara belägrad av Satan. Vid den tiden kommer människan att veta sin plats, och kommer att utföra sin plikt, och även om de inte tuktas eller döms kommer varje människa att utföra sin plikt. Vid den tiden kommer människan att vara en skapad varelse till både identitet och status. Det kommer inte längre att finnas någon åtskillnad mellan höga och låga; varje person kommer helt enkelt att utöva olika funktioner. Ändå kommer människan fortfarande att leva i ett ordnat, lämpligt slutmål för mänskligheten, människan kommer att utföra sin plikt med tanke på att tillbe Skaparen, och en sådan mänsklighet kommer att vara evighetens mänsklighet. Vid den tiden kommer människan att ha vunnit ett liv upplyst av Gud, ett liv under Guds omsorg och skydd, och ett liv tillsammans med Gud. Mänskligheten kommer att leva ett normalt liv på jorden, och hela mänskligheten kommer att träda in på rätt spår. Den sextusenåriga förvaltningsplanen kommer att ha besegrat Satan i grund, vilket innebär att Gud kommer att ha återställt den ursprungliga

---

bilden av människan efter att hon skapades, och därmed kommer Guds ursprungliga avsikt att ha uppfyllts. I begynnelsen, innan mänskligheten fördärvades av Satan, levde mänskligheten ett normalt liv på jorden. Senare, när människan fördärvades av Satan, förlorade hon detta normala liv, och då inleddes Guds förvaltande verk, och striden med Satan för att återställa människans normala liv. Det är först när Guds sextusenåriga förvaltande verk når sitt slut som hela mänsklighetens liv officiellt börjar på jorden; först då kommer människan att få ett underbart liv, och Gud kommer att återställa syftet med att skapa människan från början, och även människans ursprungliga likhet. Och då, när hon har mänsklighetens normala liv på jorden, kommer människan inte att sträva efter att bli en övervinnare eller bli fullkomlig, för människan kommer att vara helig. Den seger och den fullkomlighet som människan talar om är de mål som ges till människan att sträva efter under striden mellan Gud och Satan, och de finns endast för att människan har blivit fördärvad. Det är genom att ge dig ett mål, och genom att få dig att sträva mot det målet, som Satan kommer att besegras. Att be dig bli en övervinnare eller bli fullkomlig eller använd kräver att du bär vittnesbörd för att dra skam över Satan. I slutet kommer människorna att leva den normala människans liv på jorden, och människorna kommer att vara heliga, och när detta händer, kommer de fortfarande att sträva efter att bli övervinnare? Är de inte alla skapade varelser? Orden om att vara en övervinnare och att vara fullkomlig är riktade mot Satan och mot människans smutsighet. Syftar inte detta "övervinnare" på segern över Satan och de fientliga krafterna? När du säger att du har gjorts fullkomlig, vad inom dig har blivit fullkomliggjort? Är det inte att du har frigjort dig från det fördärvade satanska sinnelaget, så att du kan uppnå Guds överlägsna kärlek? Sådana ting sägs med hänsyftning till det smutsiga inom människan, och med hänsyftning till Satan; de uttalas inte med hänsyftning till Gud.

Om du idag inte eftersträvar att bli en övervinnare och bli fullkomlig, då kommer det i framtiden, när mänskligheten lever ett normalt liv på jorden, inte att finnas tillfälle till sådan strävan. Vid den tiden kommer utgången för varje slags person att ha avslöjats. Vid den tiden kommer det att vara klart vad du är för slags ting, och om du önskar att bli en övervinnare eller önskar att bli fullkomlig, kommer det att vara omöjligt. Det är bara på grund av sin upproriskhet som människan kommer att bestraffas efter att ha avslöjats. Vid den tiden kommer människans inte att sträva efter en högre position än

---

andra, efter att vissa skall bli övervinnare och andra att fullkomliga, eller efter att vissa skall bli Guds förstfödda söner och andra bli Guds söner; de kommer inte att eftersträva dessa ting. Alla kommer att vara Guds skapade varelser, alla kommer att leva på jorden, och alla kommer att leva tillsammans med Gud på jorden. Nu är tiden för striden mellan Gud och Satan; det är en tid då denna strid ännu inte har avslutats, en tid då människan ännu inte har vunnits helt, och det är en övergångsperiod. Därför måste människan sträva efter att bli en övervinnare eller en av Guds folk. Idag finns det skillnader i status, men när tiden kommer blir det inga sådana skillnader: Statusen för alla de som har varit segerrika blir densamma, de blir alla kvalificerad mänsklighet, och kommer att leva jämlikt på jorden, vilket innebär att de alla kommer att vara kvalificerade skapade varelser, och att de alla får samma sak. Eftersom Guds verk har olika tidsåldrar, och föremålen för hans verk också är olika, så är ni, om detta verk utförs i er, berättigade att göras fullkomliga och bli övervinnare; om det utfördes utomlands skulle de bli berättigade att bli den första gruppen av människor som erövrar, och den första gruppen av människor som görs fullkomliga. Idag görs detta verk inte utomlands, så de är inte berättigade att göras fullkomliga och bli övervinnare, och det är omöjligt för dem att bli den första gruppen. Eftersom föremålet för Guds verk är olika, är tidsåldern för Guds verk olika, och dess omfattning är olika, så här finns den första gruppen, det vill säga de som är övervinnarna, och det kommer också att finnas en andra grupp som har blivit fullkomliggjord. Så fort den första gruppen finns, som har gjorts fullkomlig, kommer det att finnas ett exemplar och ett föredöme, och därför blir det i framtiden en andra och tredje grupp av dem som görs fullkomliga, men i evigheten kommer de alla att vara desamma, och det kommer inte att finnas några klassificeringar efter status. De kommer helt enkelt att ha gjorts fullkomliga vid olika tillfällen, och det kommer inte att finnas några skillnader i status. När den tiden kommer då alla har gjorts fullständiga, och hela universums verk har slutförts, kommer det inte att finnas några skillnader i status, och alla kommer att ha likvärdig status. Idag utförs detta verk bland er, så att ni blir övervinnarna. Om det utfördes i England, då skulle England ha den första gruppen, på samma sätt som ni kommer att bli den första gruppen. Det är bara det att ni har blivit särskilt välsignade med nåd på det sätt som verket utförs i er idag, och om detta verk inte utfördes i er, då skulle ni bli den andra gruppen, eller den tredje, eller den fjärde, eller den femte. Detta är enbart på grund av ordningsskillnaden i verket; den första

---

gruppen och den andra gruppen betecknar inte att en är högre eller lägre än den andra; det betecknar bara i vilken ordning dessa människor görs fullkomliga. Idag förmedlas dessa ord till er, men varför blev ni inte underrättade tidigare? Därför att utan en process har människor en tendens att gå till ytterligheter. Exempelvis sade Jesus på sin tid: "Så som jag gav mig av, så skall jag anlända." Idag har många förblindats av dessa ord, och de vill bara bära vita klädnader och vänta på att få bli uppräckta till himlen. Idag finns det därför många ord som inte får uttalas för tidigt; om de uttalades för tidigt skulle människan gå till ytterligheter. Människans mognad är för liten, och hon är oförmögen att se rakt igenom till sanningen hos dessa ord.

När människan uppnår människans sanna liv på jorden, kommer alla Satans krafter att bindas, och människan kommer att leva lätt på jorden. Saker och ting kommer inte att vara så komplicerade som de är idag: Mänskliga relationer, sociala relationer, komplicerade familjerelationer ... de är så besvärliga, så smärtsamma! Människans liv är så eländigt! Så snart människan har erövrats, kommer hennes hjärta och sinne att förändras: Hon kommer att ha ett hjärta som vördar Gud och ett hjärta som älskar Gud. Så snart alla de i universum som söker älska Gud har erövrats, det vill säga så snart Satan har besegrats, och så snart Satan – alla mörkrets krafter – har bundits, då kommer människans liv på jorden att bli obesvärat, och hon kommer att kunna leva fritt på jorden. Om människans liv är utan de köttsliga relationerna, och är utan köttets komplikationer, då skulle det vara så mycket lättare. Människans relationer i köttet är för komplicerade, och att människan har sådana är bevis på att hon ännu inte har frigjort sig från Satans inflytande. Om du hade samma relation med var och en av dina bröder och systrar, om du hade samma relation med varje medlem av din familj, då skulle du inte ha några bekymmer, och skulle inte behöva oroa dig för någon. Ingenting kunde vara bättre, och på det sättet skulle människan befrias från hälften av sitt lidande. När människan lever ett normalt mänskligt liv på jorden, kommer hon att likna en ängel; fast hon fortfarande är av köttet, kommer hon att bli mycket lik en ängel. Detta är det slutliga löftet, det är det sista löftet som skänks till människan. Idag genomgår människan tuktan och dom; tycker du att människans erfarenhet av sådant är meningslös? Skulle tuktans och domens verk kunna göras utan anledning? Tidigare har det sagts att tuktan och dom över människan är att placera henne i den bottenlösa avgrunden, vilket innebär att hon fråntas sitt öde och sina utsikter. Detta är för ett enda

---

ändamål: reningen av människan. Människan placeras inte i den bottenlösa avgrunden avsiktligt varefter Gud tvär sina händer från henne. Istället är det för att hantera upproriskheten inom människan, så att tingen inom människan i slutändan kan renas, så att hon kan få en sann kunskap om Gud, och bli som en helig person. Om detta görs kommer allt att fullbordas. Faktum är att när de ting inom människan som är avsedda att hanteras blir hanterade, och människan bär ett genljudande vittnesbörd, kommer Satan också att besegras, och även om några av dessa ting som ursprungligen finns i människan kanske inte renas helt och hållet, kommer det när Satan väl är besegrad inte längre att leda till besvär, och vid det laget kommer människan att ha blivit fullständigt renad. Människan har aldrig upplevt ett sådant liv, men när Satan besegras kommer allt att avgöras och alla de obetydliga tingen inom människan kommer att lösas; alla andra besvär kommer att upphöra så fort huvudproblemet har lösts. Under denna Guds inkarnation på jorden, när han personligen utför sitt verk bland människorna, så är allt verk han utför till för att besegra Satan, och han kommer att besegra Satan genom att erövra människan och göra er fullständiga. När ni bär ett genljudande vittnesbörd, kommer även detta att bli ett tecken på Satans nederlag. Människan erövrar först och blir till sist helt fullkomlig för att besegra Satan. I det väsentliga är dock detta tillsammans med Satans nederlag samtidigt hela mänsklighetens frälsning från detta tomma bedrövelsens hav. Oavsett om detta verk utförs genom hela universum eller i Kina, så sker allt för att besegra Satan och komma med frälsning till hela mänskligheten så att människan kan träda in i viloplatsen. Du förstår, Guds inkarnation i vanligt kött är just för ändamålet att besegra Satan. Den köttslige Guds verk används för att komma med frälsning till alla dem under himlen som älskar Gud, det är för ändamålet att erövra hela mänskligheten, och dessutom för ändamålet att besegra Satan. Kärnan i hela Guds förvaltande verk är oskiljbart från Satans nederlag och till för att komma med frälsning till hela mänskligheten. Varför sägs det alltid, i mycket av detta verk, att ni skall bära vittnesbörd? Och vem är detta vittnesbörd riktat till? Är det inte riktat mot Satan? Detta vittnesbörd görs om Gud, och det görs för att vittna om att Guds verk har åstadkommit sin effekt. Att bära vittnesbörd har att göra med verket att besegra Satan; om det inte fanns någon strid med Satan, då skulle inte människan vara tvungen att bära vittnesbörd. Det är för att Satan måste besegras som Gud, samtidigt som han frälser människan, kräver att människan bär vittnesbörd om honom inför Satan, vilket han

---

använder för att frälsa människan och strida med Satan. Följaktligen är människan både föremålet för frälsning och ett redskap i Satans nederlag, och därför står människan i centrum för Guds hela förvaltande verk, och Satan är enbart föremålet för förstörelse, fienden. Du känner kanske att du inte har gjort någonting, men på grund av förändringarna i ditt sinnelag, har vittnesbördet burits, och detta vittnesbörd är riktat mot Satan och görs inte om människan. Människan är inte lämpad att få ett sådant vittnesbörd om sig. Hur skulle hon kunna förstå det verk som Gud gör? Föremålet för Guds kamp är Satan; samtidigt är människan bara föremålet för frälsning. Människan har det fördärvade sataniska sinnelaget, och är oförmögen att förstå detta verk. Detta beror på Satans fördärv. Det finns inte inneboende i människan, men dirigeras av Satan. Idag är Guds huvudsakliga verk att besegra Satan, det vill säga att fullständigt erövra människan, så att människan kan bära slutligt vittnesbörd om Gud inför Satan. På så sätt kommer alla ting att fullbordas. I många fall verkar det för ditt blotta öga som att ingenting har gjorts, men i själva verket har verket redan fulländats. Människan kräver att hela fulländningens verk är synligt, men ändå har jag utan att göra det synligt för dig fulländat mitt verk, för Satan har underkastat sig, vilket betyder att han har besegrats i grund, att all Guds visdom, makt och auktoritet har övervunnit Satan. Detta är exakt det vittnesbörd som måste bäras, och fastän det inte har något tydligt uttryck i människan, fastän det inte är synligt för blotta ögat, så har Satan redan besegrats. Detta verk är i sin helhet riktat mot Satan, och utförs på grund av striden med Satan. Alltså finns det många saker som människan inte betraktar som om de har varit framgångsrika, men som i Guds ögon var framgångsrika för länge sedan. Detta är en av de inre sanningarna om allt Guds verk.

Så snart Satan har besegrats, det vill säga så snart människan helt har erövrats, kommer människan att begripa att hela detta verk är för frälsningens skull, och att medlen för denna frälsning är att återvinnas från Satans händer. De 6 000 åren av Guds förvaltande verk är uppdelade i tre skeden: lagens tidsålder, nådens tidsålder och rikets tidsålder. Dessa tre skeden hos verket är alla till för mänsklighetens frälsnings skull, det vill säga de är till för frälsandet av en mänsklighet som har fördärvats allvarligt av Satan. Samtidigt är de emellertid också till för att Gud skall kunna strida med Satan. Precis som frälsningens verk är uppdelat i tre skeden, är därmed också striden med Satan uppdelad i tre skeden, och dessa två aspekter av Guds verk utförs samtidigt. Striden

---

med Satan är i själva verket för mänsklighetens frälsnings skull, och eftersom mänsklighetens frälsningsverk inte är något som kan fulländas framgångsrikt i ett enda skede, så är striden med Satan också uppdelad i faser och perioder, och kriget utkämpas mot Satan i enlighet med människans behov och omfattningen av Satans fördärvande av henne. Kanske tror människan i sin fantasi att Gud i denna strid kommer att ta till vapen mot Satan, på samma sätt som två arméer skulle slåss mot varandra. Detta är bara något som människans intellekt är kapabelt att föreställa sig, och det är en ytterst vag och orealistisk idé, ändå är det vad människan tror. Och eftersom jag säger här att medlen för människans frälsning är genom striden med Satan, så tänker sig människan att det är så striden utförs. I människans frälsningsverk har tre skeden utförts, vilket innebär att striden med Satan har delats upp i tre skeden innan Satan fullständigt besegras. Men den inre sanningen hos hela verket med striden mot Satan är att dess effekter uppnås genom flera steg: genom att skänka nåd till människan, bli ett syndoffer för människan, förlåta människans synder, erövra människan och göra människan fullkomlig. Striden med Satan består faktiskt inte av att ta till vapen mot Satan, utan av människans frälsning, verkandet med människans liv och förändrandet av människans sinnelag så att hon kan bära vittnesbörd om Gud. Det är så Satan besegras. Satan besegras genom att människans fördärvade sinnelag förändras. När Satan har besegrats, det vill säga när människan har blivit fullständigt frälst, då kommer den utskämde Satan att vara fullständigt bunden, och på så sätt kommer människan att vara fullständigt frälst. Det väsentliga i människans frälsning är alltså striden med Satan, och kriget med Satan återspeglas i första hand i människans frälsning. De sista dagarnas skede, då människan skall erövras, är det sista skedet i striden med Satan, och även verket med människans fullständiga frälsning från Satans domän. Den inre meningen hos erövringen av människan är att förkroppsligandet av Satan, människan som har fördärvats av Satan, återvänder till Skaparen efter dennes erövring, genom vilket hon kommer att överge Satan och helt återvända till Gud. På det sättet kommer människan att ha blivit fullständigt frälst. Erövrandets verk är alltså det sista verket i striden mot Satan, och det slutgiltiga skedet i Guds förvaltning för Satans nederlags skull. Utan detta verk skulle människans fulla frälsning i slutändan vara omöjlig, Satans fullständiga nederlag skulle också vara omöjligt, och mänskligheten skulle aldrig kunna träda in i det underbara slutmålet, eller bli fri från Satans inflytande. Följaktligen kan inte

---

människans frälsningsverk slutföras innan striden med Satan är slutförd, för kärnan i Guds förvaltande verk är till för människans frälsnings skull. Den tidigaste mänskligheten var i Guds händer, men på grund av Satans frestelse och fördärv, blev människan bunden av Satan och råkade i händerna på den onde. På så sätt blev Satan objektet som skulle besegras i Guds förvaltande verk. Eftersom Satan tog människan i besittning, och eftersom människan är underlaget i Guds hela förvaltning, måste människan, om hon skall kunna frälsas, ryckas tillbaka från Satans händer, det vill säga människan måste tas tillbaka efter att ha hållits fången av Satan. Satan måste således besegras genom förändringar i människans gamla sinnelag, förändringar som återställer hennes ursprungliga förnuft. På så sätt kan människan, som har tagits till fånga, ryckas tillbaka ur Satans händer. Om människan befrias från Satans inflytande och bojor, kommer Satan att stå med skammen, människan kommer till slut att tas tillbaka, och Satan kommer att besegras. Och eftersom människan har befriats från Satans mörka inflytande, kommer människan att bli krigsbytet från hela denna strid, och Satan kommer att bli det objekt som bestraffas så snart denna strid har avslutats, varefter hela människans frälsningsverk kommer att ha fulländats.

Gud hyser inte någon illvilja mot de skapade varelserna och önskar endast besegra Satan. Hela hans verk – vare sig det är tuktan eller dom – riktas mot Satan; det utförs för människans frälsnings skull, det är till för att besegra Satan, och det har ett mål: att strida mot Satan ända till slutet! Och Gud kommer inte att vila förrän han har vunnit seger över Satan! Han vilar först när han har besegrat Satan. Eftersom allt det verk som Gud utför riktas mot Satan, och eftersom alla de som har fördärvats av Satan befinner sig under Satans domäns styre och lever under Satans domän, utan att strida mot Satan och bryta med honom, skulle Satan inte släppa sitt grepp om dessa människor, och de kunde inte vinnas. Om de inte vanns, skulle det bevisa att Satan inte har blivit besegrad, att han inte har besegrats. Och därför, i sin 6 000 år långa förvaltningsplan, utförde Gud lagens verk under det första skedet, under det andra skedet utförde han nådens tidsålders verk, det vill säga korsfästelsens verk, och under det tredje skedet utförde han verket att erövra mänskligheten. Allt detta verk är inriktat på omfattningen av Satans fördärv av mänskligheten, allting är till för att besegra Satan, och inget av skedena är inte till för att besegra Satan. Det väsentliga i Guds sextusenåriga förvaltande verk är striden mot den stora röda draken, och verket att förvalta mänskligheten är också verket

---

att besegra Satan, och verket att strida med Satan. Gud har stridit i 6 000 år, och har alltså verkat i 6 000 år, för att till slut föra in människan i det nya riket. När Satan besegras kommer människan att bli helt befriad. Är inte detta riktningen för Guds verk idag? Detta är precis riktningen för dagens verk: människans fullständiga befrielse och frigörande, så att hon inte är underställd några regler, eller bunden av några band eller begränsningar. Allt detta verk utförs i enlighet med er mognad och i enlighet med era behov, alltså att ni blir försedda med vad som helst som ni kan åstadkomma. Det handlar inte om att "försöka ta ned månen", att tvinga er att göra någonting; tvärtom utförs allt detta verk i enlighet med era faktiska behov. Varje skede i verket är enligt människans faktiska behov och önskemål, och är för ändamålet att besegra Satan. I begynnelsen fanns det faktiskt inga barriärer mellan Skaparen och hans skapade varelser. De orsakades alla av Satan. Människan har blivit oförmögen att se eller vidröra någonting på grund av att Satan stör och fördärvar. Människan är offret, den som har blivit bedragen. Så snart Satan har blivit besegrad, kommer de skapade varelserna att skåda Skaparen, och Skaparen kommer att se på de skapade varelserna och personligen kunna leda dem. Endast detta är det liv som människan borde ha på jorden. Och Guds verk är alltså först och främst till för att besegra Satan, och så snart Satan har besegrats, kommer allt att lösa sig. Idag har du sett att det verkligen betyder någonting att Gud kommer bland människorna. Han har inte kommit för att tillbringa varje dag med att hitta fel hos er, för att säga si och så, eller för att bara låta er se hur han ser ut, och hur han talar och lever. Gud har inte blivit kött bara för att låta er se på honom, eller för att öppna era ögon, eller för att låta er höra de mysterier han har talat om och de sju sigill han har öppnat. Istället har han blivit kött för att besegra Satan. Han har personligen kommit bland människorna i köttet för att frälsa människan, för att strida med Satan, och detta är betydelsen av hans inkarnation. Om det inte var för att besegra Satan, då skulle han inte personligen utföra detta verk. Gud har kommit till jorden för att utföra sitt verk bland människorna, för att personligen uppenbara sig för människan och låta människan skåda honom; är det något litet? Det är verkligen någonting! Det är inte så som människan föreställer sig, att Gud har kommit så att människan kan titta på honom, så att människan kan förstå att Gud är verklig och inte vag eller ihålig, och att Gud är upphöjd men också ödmjuk. Kan det vara så enkelt? Det är precis just för att Satan har fördärvat människans kött, och människan är den som Gud avser att frälsa, som Gud

---

måste ta på sig köttet för att strida med Satan och personligen vara en herde för människan. Endast detta är till gagn för hans verk. Guds två inkarnerade kött har funnits för att besegra Satan, och har också funnits för att bättre frälsa människan. Detta är för att den som strider med Satan bara kan vara Gud, vare sig det är Guds Ande eller Guds inkarnerade kött. Kort sagt kan det inte vara änglarna som strider med Satan, än mindre kan det vara människan som har fördärvats av Satan. Änglarna har ingen makt att utkämpa denna strid och människan är ännu mer kraftlös. Så om Gud önskar påverka människans liv, om han vill komma personligen till jorden för att frälsa människan, då måste han personligen bli kött – det vill säga, han måste personligen ta på sig köttet och med sin inneboende identitet och det verk han måste utföra komma bland människorna och personligen frälsa människan. Om inte, om det var Guds Ande eller människan som utförde detta verk, då skulle denna strid för alltid misslyckas med att åstadkomma sin effekt, och skulle aldrig upphöra. Först när Gud blir kött för att personligen gå i krig mot Satan bland människorna har människan en chans till frälsning. Dessutom är det först då som Satan står med skammen, och lämnas utan några möjligheter att utnyttja eller några planer att verkställa. Det verk som utförs av den inkarnerade Guden är ouppnåeligt för Guds Ande, och ännu mer omöjligt för någon köttslig människa att utföras på Guds vägnar, för det verk Gud utför är för människans livs skull, och för att förändra människans fördärvade sinnelag. Om människan skulle delta i denna strid, skulle hon bara fly i eländig oreda, och skulle helt enkelt vara oförmögen att ändra på sitt fördärvade sinnelag. Hon skulle vara oförmögen att rädda människan från korset, eller att erövra hela den upproriska mänskligheten, utan bara kunna utföra lite gammalt verk enligt princip, eller något annat verk som inte har med Satans nederlag att göra. Så varför bry sig? Vad är meningen med ett verk som inte kan vinna mänskligheten, än mindre besegra Satan? Alltså kan striden med Satan bara utkämpas av Gud själv, och det skulle helt vara omöjligt för människan att göra det. Människans plikt är att lyda och att följa, för människan är oförmögen att göra sådana verk som att skapa himlarna och jorden, och inte heller kan hon utföra verket att strida mot Satan. Människan kan bara tillfredsställa Skaparen under Guds eget ledarskap, genom vilket Satan besegras; detta är det enda människan kan göra. Och varje gång en ny strid tar sin början, det vill säga varje gång den nya tidsålderns verk börjar, utförs alltså detta verk personligen av Gud själv, och genom det leder han hela tidsåldern och

---

öppnar en ny väg för hela mänskligheten. Varje ny tidsålders gryning är en ny början i striden med Satan, genom vilken människan träder in i ett nyare, vackrare rike och en ny tidsålder som leds personligen av Gud själv. Människan är herre över alla ting, men de som har vunnits kommer att bli frukterna av alla strider med Satan. Satan är fördärvaren av alla ting, han är förloraren i slutet av alla strider, och även den som kommer att bestraffas efter dessa strider. Av Gud, människan och Satan är det bara Satan som kommer att bli avskydd och förkastad. Samtidigt blir de som vanns av Satan men inte tas tillbaka av Gud att de som mottar straff på Satans vägnar. Av dessa tre borde bara Gud tillbes av alla ting. De som fördärvades av Satan men tas tillbaka av Gud och som följer Guds väg, blir samtidigt de som kommer att ta emot Guds löfte och döma de onda åt Gud. Gud kommer helt säkert att segra och Satan kommer helt säkert att besegras, men bland människorna finns det de som vinner och de som förlorar. De som vinner kommer att tillhöra segrarna, och de som förlorar kommer att tillhöra förlorarna; detta är klassificeringen av var och en efter sort, det är det definitiva slutet på hela Guds verk; det är också målet för hela Guds verk, och det kommer aldrig att förändras. Kärnan i det huvudsakliga verket i Guds förvaltningsplan är inriktad på människans frälsning, och Gud blir kött först och främst för denna kärnas skull, för detta verks skull, och för att besegra Satan. Första gången Gud blev kött var det också för att besegra Satan: Han blev personligen kött, och blev personligen fastspikad på korset, för att fullända den första stridens verk, som var mänsklighetens försoning. På samma sätt utförs också detta skede av verket personligen av Gud, som har blivit kött för att utföra sitt verk bland människorna, för att personligen tala sina ord och låta människan se honom. Naturligtvis är det oundvikligt att han också utför en del annat verk längs vägen, men huvudskälet till att han utför sitt verk personligen är att besegra Satan, erövra hela mänskligheten och vinna dessa människor. Och därför är Guds inkarnations verk verkligen någonting. Om hans syfte bara var att visa människan att Gud är ödmjuk och dold, och att Gud är verklig, om det bara var för att göra detta verk, då skulle det inte finnas något behov av att bli kött. Även om Gud inte blev kött, skulle han kunna uppenbara sin ödmjukhet och doldhet, sin storhet och helighet, direkt till människan, men sådana ting har inget att göra med verket att förvalta mänskligheten. De kan inte frälsa människan eller göra henne fulländad, än mindre kan de besegra Satan. Om Satans nederlag endast inbegrep Anden som stred mot en ande, då skulle sådant verk ha

---

ännu mindre praktiskt värde; det skulle inte kunna vinna människan och skulle förstöra människans öde och utsikter. Guds verk idag är därför av djupgående betydelse. Det är inte bara till för att människan skall få se honom, eller för att människans ögon skall öppnas, eller för att förse henne med lite drivkraft och uppmuntran; sådant verk har ingen betydelse. Om du bara kan tala om detta slags kunskap, då bevisar det att du inte känner till den sanna betydelsen av Guds inkarnation.

Verket med Guds hela förvaltningsplan utförs personligen av Gud själv. Det första skedet – världens skapelse – utfördes personligen av Gud själv, och om detta inte hade skett, då skulle ingen ha kunnat skapa mänskligheten; det andra skedet var försoningen av hela mänskligheten, och det utfördes också personligen av Gud själv; det tredje skedet säger sig självt: Det finns ett ännu större behov av att slutet på allt Guds verk utförs av Gud själv. Verket att försona, erövra, vinna och göra hela mänskligheten fullkomlig utförs allt igenom personligen av Gud själv. Om han inte personligen utförde detta verk, då skulle hans identitet inte kunna företrädas av människan, eller hans verk utföras av människan. För att besegra Satan, för att vinna mänskligheten, och för att ge människan ett normalt liv på jorden, leder han personligen människan och verkar personligen bland människorna; för hela sin förvaltningsplans skull, och för hela sitt verk, måste han personligen utföra detta verk. Om människan bara tror på att Gud kom för att ses av henne och göra henne lycklig, då har sådana övertygelser inget värde, de har ingen betydelse. Människans kunskap är för ytlig! Endast genom att utföra det själv kan Gud utföra sitt verk grundligt och fullständigt. Människan är oförmögen att göra det på Guds vägnar. Eftersom hon inte har Guds identitet eller hans substans, är hon oförmögen att utföra hans verk, och även om människan utförde det, skulle det inte ha någon effekt. Första gången Gud blev kött var det för försoningens skull, för att försona hela mänskligheten från synd, för att göra människan kapabel att bli renad och bli förlåten för sina synder. Erövrans verk utförs också av Gud personligen bland människorna. Om Gud under detta skede bara skulle tala profetior, då skulle en profet eller någon begåvad kunna hittas för att ta hans plats; om bara profetior talades, skulle människan kunna ersätta Gud. Men om människan personligen skulle utföra Guds eget verk och skulle arbeta människans liv, skulle det vara omöjligt för henne att utföra detta verk. Det måste utföras personligen av Gud själv: Gud måste personligen bli kött för att utföra detta verk. Om bara profetior talades under ordets tidsålder, då skulle Jesaja eller

---

profeten Elia kunna hittas för att utföra detta verk, och det skulle inte finnas något behov av att Gud själv utförde det personligen. Eftersom det verk som utförs i detta skede inte bara är att tala profetiska ord, och eftersom det är av större vikt att ordens verk används för att erövra människan och besegra Satan, kan inte detta verk utföras av människan, och måste utföras personligen av Gud själv. Under lagens tidsålder utförde Jehova en del av Guds verk, och efter det talade han vissa ord och utförde en del verk genom profeterna. Det är för att människan kunde ersätta Jehovas verk, och siarna kunde förutse saker och ting och tolka vissa drömmar på hans vägnar. Det verk som utfördes i begynnelsen var inte verket att direkt förändra människans sinnelag, och hade inget att göra med människans synd, och människan behövde bara följa lagen. Så Jehova blev inte kött och uppenbarade sig inte för människan; istället talade han direkt till Mose och andra, fick dem att tala och verka på hans vägnar, och fick dem att verka direkt bland mänskligheten. Det första skedet av Guds verk var att leda människan. Det var inledningen till striden med Satan, men den striden hade ännu inte officiellt börjat. Det officiella kriget med Satan började i och med Guds första inkarnation, och det har fortsatt ända tills idag. Den första fasen i detta krig var när Gud inkarnerad spikades fast på korset. Korsfästelsen av Gud inkarnerad besegrade Satan, och det var det första framgångsrika skedet i kriget. När Gud inkarnerad direkt börjar arbeta människans liv, är det den officiella inledningen på verket att vinna tillbaka människan, och eftersom detta är verket att förändra människans gamla sinnelag, är det verket att strida med Satan. Det skede i verket som utfördes av Jehova i begynnelsen var enbart ledarskapet för människans liv på jorden. Det var början på Guds verk, och även om det ännu inte hade inbegripit någon strid, eller något stort verk, lade det grunden för det stridsverk som skulle komma. Senare innebar det andra skedet av verket under nådens tidsålder en förändring av människans gamla sinnelag, vilket betyder att Gud själv formade människans liv. Detta måste göras personligen av Gud: Det krävde att Gud personligen blev kött, och om han inte hade blivit kött, skulle inte någon annan ha kunnat ersätta honom i detta skede av verket, för det representerade verket att kämpa direkt mot Satan. Om människan hade utfört detta verk på Guds vägnar, då människan stod inför Satan, skulle Satan inte ha underkastat sig och det skulle ha blivit omöjligt att besegra honom. Det var tvunget att Gud inkarnerad kom för att besegra honom, för den inkarnerade Gudens substans är fortfarande Gud, han är fortfarande människans liv, och han är

---

fortfarande Skaparen; vad som än händer kommer hans identitet och substans inte att förändras. Och därför tog han på sig köttet och utförde verket att orsaka Satans fullständiga underkastelse. Om människan skulle utföra detta verk under de sista dagarnas skede av verket, och skulle fås att yttra orden direkt, skulle hon inte kunna yttra dem, och om profetiska ord talades, skulle det inte kunna erövra människan. Genom att ta på sig köttet kommer Gud för att besegra Satan och få honom att helt underkasta sig. Han besegrar Satan i grund, erövrar människan helt, och vinner fullständigt människan, varefter detta skede av verket är slutfört och framgång uppnådd. I Guds förvaltning kan inte människan ersätta Gud. I synnerhet verket med att leda tidsåldern och inleda nytt verk behöver i ännu högre grad göras personligen av Gud själv. Människan kan ge människan uppenbarelse och förse henne med profetior, men om det är verk som måste göras personligen av Gud, stridens verk mellan Gud själv och Satan, då kan inte detta verk göras av människan. Under det första skedet av verket, när det inte var någon strid med Satan, ledde Jehova personligen Israels folk med hjälp av den profetia som profeterna uttalade. Efteråt bestod verkets andra skede av striden med Satan, och Gud själv blev personligen kött, och kom in i köttet för att göra detta verk. Allting som inbegriper striden med Satan inbegriper också Guds inkarnation, vilket innebär att denna strid inte kan utkämpas av människan. Om människan skulle strida, skulle hon inte kunna besegra Satan. Hur skulle hon kunna ha styrkan att kämpa mot honom samtidigt som hon är under hans domän? Människan är mittemellan: Om du lutar dig mot Satan tillhör du Satan, men om du tillfredsställer Gud tillhör du Gud. Om människan skulle ersätta Gud i detta stridsverk, skulle hon kunna det? Om hon gjorde det, skulle hon inte ha förgåtts för länge sedan? Skulle hon inte för länge sedan ha trätt in i den undre världen? Alltså kan människan inte ersätta Gud i hans verk, det vill säga människan har inte Guds substans, och om du stred med Satan skulle du vara oförmögen att besegra honom. Människan kan bara göra en del verk; hon kan vinna över en del människor, men hon kan inte ersätta Gud i Guds eget verk. Hur skulle människan kunna strida med Satan? Satan skulle ta dig till fånga innan du ens hade börjat. Endast Gud själv kan strida med Satan, och på denna grund kan människan följa Gud och lyda honom. Bara på det sättet kan människan vinnas av Gud och fly från Satans band. Vad människan kan uppnå med sin egen visdom, auktoritet och förmågor är alltför begränsat; hon är oförmögen att fullända människan, att leda henne, och

---

dessutom att besegra Satan. Människans intelligens och visdom kan inte gäcka Satans planer, så hur skulle människan kunna strida med honom?

Alla de som är villiga att göras fullkomliga har chansen att bli fullkomliga, så alla måste slappna av: I framtiden kommer ni alla att träda in i slutmålet. Men om du är ovillig att göras fullkomlig, och är ovillig att träda in i det underbara riket, då är det ditt eget problem. Alla de som är villiga att göras fullkomliga och är lojala mot Gud, alla de som lyder, och alla de som troget utför sin uppgift – alla sådana människor kan göras fullkomliga. Alla de som inte lojalt utför sin plikt, alla de som inte är lojala mot Gud, alla de som inte underkastar sig Gud, i synnerhet de som har tagit emot den Helige Andes upplysning och belysning men inte omsätter den i praktiken – alla sådana människor är idag oförmögna att göras fullkomliga. Alla de som är villiga att vara lojala och lyda Gud kan göras fullkomliga, även om de är lite okunniga; alla de som är villiga att sträva kan göras fullkomliga. Man behöver inte oroa sig över detta. Så länge du är villig att sträva i denna riktning, kan du göras fullkomlig. Jag vill inte överge eller eliminera någon av dessa bland er, men om människan inte strävar efter att göra gott, då förstör du bara dig själv; det är inte jag som eliminerar dig, utan du själv. Om du själv inte strävar efter att göra gott – om du är lat, eller inte utför din plikt, eller inte är lojal, eller inte eftersträvar sanningen, och alltid gör som du vill, spenderar pengar och har sexuella förbindelser, då fördömer du dig själv, och är inte värdig någons medömkan. Mitt syfte är att ni alla skall göras fullkomliga, och åtminstone bli erövrade, så att detta skede av verket kan slutföras framgångsrikt. Guds önskan är att varje människa skall bli fullkomlig, bli slutgiltigt vunnen av honom, bli fullständigt renad av honom och bli en som han älskar. Det spelar ingen roll om jag säger att ni är bakåtsträvande eller av dålig kaliber – detta är helt och hållet fakta. Att jag säger detta bevisar inte att jag tänker överge dig, att jag har förlorat hoppet om er, än mindre att jag är ovillig att frälsa er. Idag har jag kommit för att göra er frälsnings verk, det vill säga det verk jag gör är en fortsättning på frälsningens verk. Varje människa har möjligheten att göras fullkomlig: Förutsatt att du är villig, förutsatt att du strävar, kommer du till slut att kunna uppnå effekterna, och inte en enda av er kommer att försakas. Om du är av dålig kaliber kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din dåliga kaliber; om du är av god kaliber kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din goda kaliber; om du är okunnig och obildad kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din obildning; om du är bildad kommer mina krav på dig

---

att vara i enlighet med det faktum att du är bildad; om du är gammal kommer mina krav på dig att vara i enlighet med din ålder; om du har förmågan att visa gästfrihet kommer mina krav på dig att vara i enlighet med detta; om du säger att du inte kan erbjuda gästfrihet utan bara kan utföra en viss uppgift, vare sig det nu gäller att sprida evangeliet, ta hand om församlingen eller sköta om andra allmänna angelägenheter, så kommer min fullkomning av dig att vara i enlighet med den uppgift du utför. Att vara lojal, att lyda ända till slutet, och sträva efter Guds överlägsna kärlek – det är detta du måste åstadkomma, och det finns ingen bättre praxis än dessa tre ting. I slutändan måste människan åstadkomma dessa tre ting, och om hon kan åstadkomma dem kommer hon att göras fullkomlig. Men framför allt måste du sträva på riktigt, du måste aktivt pressa framåt och uppåt, och inte vara passiv i detta. Jag har sagt att varje människa har möjlighet att bli fullkomnad och är kapabel att göras fullkomlig, och det är sant, men du försöker inte bli bättre i din strävan. Om du inte uppnår dessa tre kriterier måste du till slut elimineras. Jag vill att alla skall komma ifatt, vill att alla skall få den Helige Andes verk och upplysning och kunna lyda ända fram till slutet, för det är den plikt som var och en av er har att utföra. När ni alla har utfört er plikt, kommer ni alla att ha gjorts fullkomliga, och ni kommer också att ha ett genljudande vittnesbörd. Alla dessa som har vittnesbörd är de som har vunnit seger över Satan och vunnit Guds löfte, och de är de som kommer att fortsätta leva på det underbara slutmålet.

Gud och människan ska träda in i vila tillsammans

I begynnelsen vilade Gud. Det fanns inga människor eller någonting annat på jorden vid den tiden, och Gud hade inte utfört något verk överhuvudtaget. Gud påbörjade sitt förvaltningsverk först när människosläktet fanns och först när det hade blivit fördärvat. Från den tidpunkten vilade Gud inte längre utan började istället vara verksam bland människorna. Det var på grund av mänsklighetens fördärv som Gud togs från sin vila, och det var också på grund av ärkeängeln uppror som Gud togs från sin vila. Om inte Gud besegrar Satan och frälser mänskligheten, som har blivit fördärvad, kommer Gud aldrig att kunna träda in i vila igen. Eftersom människan saknar vila så gör Gud det. När Gud åter träder in i vila kommer människan också att träda in i vila. Ett liv i vila är ett liv utan krig, utan orenhet, utan ständig orättfärdighet. Det vill säga ett liv utan Satans trakasserier ("Satan" syftar här på fientliga krafter), Satans fördärv samt invasioner av varje kraft som motsätter sig Gud. Allting följer sin egen sort och tillber skapelsens Herre. Himmel och jord är alldeles stilla. Detta är mänsklighetens vilsamma tillvaro. När Gud träder in i vila kommer ingen orättfärdighet att bestå på jorden, och det sker inga fler invasioner av fientliga krafter. Mänskligheten kommer också att träda in i ett nytt rike, det kommer inte längre att vara en mänsklighet som är fördärvad av Satan, utan snarare en mänsklighet som har blivit frälst efter att ha blivit fördärvad av Satan. Mänsklighetens vilodag är också Guds vilodag. Gud gick miste om sin vila till följd av mänsklighetens oförmåga att träda in i vila; det var inte så att Gud från början saknade förmåga att vila. Att träda in i vila innebär inte att allting stannar upp eller att allting slutar utvecklas, och det innebär inte heller att Gud kommer att sluta verka eller att människan kommer att sluta leva. Tecknet på inträdandet i vila är följande: Satan har blivit tillintetgjord, de illvilliga personer som ansluter sig till Satan med sina onda handlingar har blivit bestraffade och utplånade; alla krafter som är fientliga mot Gud upphör att existera. Att Gud träder in i vila innebär att han inte längre utför sitt verk med att frälsa mänskligheten. Att mänskligheten träder in i vila innebär att hela mänskligheten lever i Guds ljus, med hans välsignelser; det kommer inte att finnas något av Satans fördärv, och inga orättfärdigheter kommer att ske. Mänskligheten ska leva som vanligt på jorden och leva i Guds omsorg. När Gud och människan träder in i vila tillsammans innebär det att mänskligheten har blivit frälst och att Satan har blivit tillintetgjord, att Guds verk bland människan är helt avslutat. Gud kommer inte längre

---

att fortsätta verka bland människorna och människorna kommer inte längre att leva under Satans domän. Därför kommer Gud inte längre att vara upptagen och människan inte längre att skynda. Gud och människan kommer att träda in i vila på samma gång. Gud kommer att återgå till sin ursprungliga position och varje person återgår till sin respektive plats. Dessa är de slutmål som Gud och människan ska vistas vid när hela Guds förvaltning har upphört. Gud har Guds slutmål och människan har människans slutmål. Under tiden som han vilar kommer Gud att fortsätta vägleda hela mänskligheten i dess tillvaro på jorden. När människorna är i Guds ljus kommer de att tillbe den ende sanne Guden i himlen. Gud kommer inte längre att leva bland människorna och de kommer inte heller att kunna leva med Gud vid Guds slutmål. Gud och människan kan inte leva i samma rike; snarare har de båda sina egna sätt att leva. Gud är den som vägleder hela mänskligheten, samtidigt som hela mänskligheten är en utkristallisering av Guds förvaltningsverk. Det är mänskligheten som blir ledd, till sitt väsen liknar mänskligheten inte Gud. Att vila betyder att återgå till sin ursprungliga plats. När Gud träder in i vila betyder det därför att Gud återgår till sin ursprungliga plats. Gud kommer inte längre att leva på jorden eller dela människornas glädje och lidande under sin tid bland mänskligheten. När mänskligheten träder in i vila innebär det att människan har blivit en sann skapelse. Mänskligheten kommer att tillbe Gud från jorden och ha vanliga mänskliga liv. Människor kommer inte längre att vara olydiga mot Gud eller motsätta sig Gud, de återgår till det ursprungliga livet hos Adam och Eva. Det är Guds och mänsklighetens respektive tillvaro och slutmål när de har trätt in i vila. Satans nederlag är en ofrånkomlig tendens i kriget mellan Gud och Satan. Att Gud träder in i vila efter att ha fullbordat sitt förvaltningsverk blir därigenom, liksom människans fullständiga räddning och inträdande i vila, en ofrånkomlig tendens. Platsen för människans vila är jorden, och platsen för Guds vila är himlen. Medan människan tillber Gud i vila kommer hon att leva på jorden, och medan Gud leder resten av mänskligheten i vila, kommer han att leda den från himlen, inte från jorden. Gud kommer att fortsätta vara Anden medan människorna fortsätter att vara kött. Gud och människan har sina respektive sätt att vila. Medan Gud vilar kommer han och visar sig bland människor; medan människan vilar blir hon ledd av Gud att besöka himlen och njuta av livet i himlen. När Gud och människan har trätt in i vila kommer Satan inte längre att existera och de onda människorna kommer, liksom Satan, inte heller att

---

finnas. Innan Gud och människan träder in i vila kommer de onda individer som en gång förföljde Gud på jorden och fienderna som var olydiga mot honom på jorden redan att ha blivit tillintetgjorda. De kommer att ha blivit tillintetgjorda av de sista dagarnas stora katastrofer. När dessa onda individer har blivit helt tillintetgjorda kommer jorden aldrig mer att uppleva Satans trakasserier. Mänskligheten kommer att erhålla fullständig räddning, och först då kommer Guds verk att avslutas helt. Dessa är de nödvändiga förutsättningarna för att Gud och människan ska kunna träda in i vila.

Att slutet på allting närmar sig tyder på slutet av Guds verk och det tyder på slutet av mänsklighetens utveckling. Det innebär att mänskligheten, som fördärvad av Satan, har nått slutet på sin utveckling och att Adams och Evas ättlingar har fortplantat sig till sina respektive ändar, och det innebär också att det är omöjligt för en sådan mänsklighet, som blivit fördärvad av Satan, att fortsätta utvecklas. Begynnelsens Adam och Eva var inte fördärvade, men de Adam och Eva som drevs ut ur Edens lustgård var fördärvade av Satan. När Gud och människan träder in i vila tillsammans ska Adam och Eva – som drevs ut ur Edens lustgård – och deras ättlingar omsider närma sig slutet; framtidens mänsklighet kommer fortfarande att bestå av ättlingar till Adam och Eva, men då är det inte människor som lever under Satans domän. Det kommer snarare att vara människor som blivit frälsta och renade. Det kommer att vara en mänsklighet som har blivit dömd och tuktrad, och en som är helig. De människorna kommer inte att likna människosläktet som det var från början; man kan nästan säga att det är helt andra slags individer än de ursprungliga Adam och Eva. Dessa människor kommer att vara utvalda bland alla dem som blev fördärvade av Satan, och det blir de människor som i slutänden stod stadigt under Guds dom och tuktan, det blir den sista gruppen människor som består av den fördärvade mänskligheten. Endast den gruppen människor kommer att kunna träda in i den slutliga vilan tillsammans med Gud. De som kan stå stadigt under Guds verk av dom och tuktan de sista dagarna – det vill säga under det slutliga renande verket – är de som kommer att träda in i den slutliga vilan med Gud. Därför kommer alla de som träder in i vila att ha brutit sig loss från Satans inflytande och blivit vunna av Gud efter att först ha genomgått hans slutliga renande verk. De människor som slutligen har blivit vunna av Gud kommer att träda in i den slutliga vilan. Essensen av Guds verk av tuktan och dom är att rena mänskligheten, och det är inför dagen för den slutliga vilan. I annat fall kommer inte mänskligheten i sin

---

helhet att kunna följa sina egna gelikar eller träda in i vila. Detta verk är mänsklighetens enda väg till att träda in i vila. Endast Guds renande verk kommer att rena mänskligheten från orättfärdighet, och endast hans verk av tuktan och dom kommer att föra fram mänsklighetens olydnad i ljuset och därmed skilja dem som kan bli frälsta från dem som inte kan det och dem som kommer att bli kvar från de som inte blir det. När detta verk avslutas kommer alla de människor som tillåts stanna kvar att renas och träda in i ett högre mänskligt tillstånd där de kommer att njuta av ett mer underbart andra liv som människor på jorden; de kommer med andra ord att inleda sin mänskliga vilodag och existera tillsammans med Gud. När de som inte kan bli kvar har genomgått tuktan och dom kommer deras ursprungliga form av blottas helt, sedan kommer de alla att tillintetgöras och, som Satan, inte längre ha rätt att finnas kvar på jorden. Framtidens mänsklighet kommer inte längre att omfatta några människor av det slaget; dessa människor är inte redo att träda in i landet för den slutgiltiga vilan, inte heller är de redo att träda in i den dag av vila som Gud och människan kommer att dela, för de är föremål för bestraffning och de är onda, inte rättfärdiga människor. De hade en gång blivit friköpta och de hade också blivit dömda och tuktrade; de hade en gång även tjänat Gud, men när den sista dagen kommer ska de ändå bli utplånade och tillintetgjorda på grund av sin egen ondskas och på grund av sin egen olydnad och oförbättring. De kommer inte längre att existera i framtidens värld, och de kommer inte längre att existera i framtidens människosläkte. Varenda ogärningsman och varenda en som inte har blivit frälst kommer att tillintetgöras när de heliga bland mänskligheten träder in i vila, oberoende av om de är de dödas andar eller de som fortfarande lever i köttet. Oberoende av vilken tidsepok dessa syndiga andar och syndiga människor tillhör, eller andarna hos rättfärdiga människor samt de människor som handlar rättfärdigt, så kommer alla ogärningsmän att tillintetgöras och alla rättfärdiga människor att överleva. Om en individ eller ande mottar frälsning avgörs inte helt på grundval av den sista tidsålderns verk, utan bestäms snarare på grundval av om de har motsatt sig eller varit olydiga mot Gud. Om människor i den föregående tidsepoken begick onda handlingar och inte kunde bli frälsta, skulle de utan tvekan bli föremål för bestraffning. Om människor i den här tidsepoken begår onda handlingar och inte kan bli frälsta, blir de säkert också föremål för bestraffning. Människor skiljs åt på grundval av gott och ont, inte på grundval av tidsepoker. När de väl har blivit åtskilda på grundval av gott och ont

---

blir de inte genast bestraffade eller belönade; Gud kommer istället att utföra sitt verk med att bestraffa det onda och belöna det goda först när han avslutat sitt erövringsverk de sista dagarna. Faktum är att han har använt sig av gott och ont för att särskilja mänskligheten ända sedan han började verka bland mänskligheten. Han kommer först att belöna de rättfärdiga och straffa de onda när han har fullbordat sitt verk, istället för att skilja de onda och de rättfärdiga åt medan han fullbordar sitt verk i slutet och sedan genast ta sig an sitt verk med att bestraffa det onda och belöna det goda. Han slutgiltiga verk med att bestraffa det onda och belöna det goda utförs enbart för att rena mänskligheten helt, så att han kan föra en allt igenom helig mänsklighet till evig vila. Detta stadium av hans verk är hans mest avgörande verk. Det är det slutliga stadiet i hela hans förvaltningsverk. Om inte Gud tillintetgjorde de onda och istället lät dem vara kvar skulle inte hela mänskligheten kunna träda in i vila än och Gud skulle inte kunna föra mänskligheten i sin helhet in i ett bättre rike. Ett sådant verk skulle inte bli fullständigt avslutat. När han avslutar sitt verk kommer hela mänskligheten att vara allt igenom helig. Endast på det sättet kan Gud leva fridfullt i vila.

Människor av idag saknar förmåga att skiljas från köttets ting. De kan inte ge upp köttets njutningar, de kan inte heller ge upp världen, pengar eller sitt fördärvade sinnelag. De flesta människor ägnar sig åt sina förehavanden på ett ytligt sätt. I själva verket har dessa människor inte Gud i sina hjärtan alls och de räds inte ens Gud. De har inte Gud i sina hjärtan och kan därför inte uppfatta allt som Gud gör, och de saknar än mer förmåga att tro de ord han talar med sin mun. Dessa människor är alltför köttsliga, de är alltför djupt fördärvade och saknar sanning på det hela taget och dessutom tror de inte att Gud kan bli kött. Alla som inte tror på den inkarnerade Guden – det vill säga alla som inte tror på den synlige Gudens verk och tal och inte tror på den synlige Guden utan istället tillber den osynlige Guden i himlen – har inte Gud i sitt hjärta. Det är människor som är olydiga mot och motsätter sig Gud. Sådana personer saknar mänsklighet och förnuft, för att inte säga sanning. Dessa människor kan ännu mindre tro på den synlige och påtaglige Guden, utan den osynlige och opåtaglige Guden är den mest trovärdige och även den som gläder deras hjärtan mest. Det de söker är inte verklighetens sanning, inte heller livets sanna väsen, än mindre Guds avsikter; snarare är de ute efter spänning. Vad det än är som låter dem uppnå sina egna önskningar så är det utan tvivel sådant de tror på och strävar efter. De tror på Gud endast för att tillfredsställa sina egna

---

önskningar, inte för att söka sanningen. Är inte dessa människor ogärningsmän? De är extremt självmedvetna och de tror inte att Gud i himlen ska tillintetgöra dem, dessa ”goda människor”. Istället tror de att Gud ska låta dem finnas kvar och dessutom belöna dem rikligt, för de har gjort mycket för Gud och visat en stor ”lojalitet” mot honom. Om de eftersträvade den synlige Guden skulle de genast börja strida mot Gud eller bli alldeles rasande så snart deras önskningar gick om intet. Det är usla människor som är ute efter att tillfredsställa sina egna önskningar, det är inte människor med integritet som söker sanningen. Sådana människor är de så kallade onda människorna som följer Kristus. Dessa människor som inte söker sanningen kan inte tro på sanningen. De är desto mer oförmögna att uppfatta mänsklighetens framtida slut, för de tror inte på något av den synlige Gudens verk eller tal och de kan inte tro på mänsklighetens framtida slutmål. Så även om de följer den synlige Guden fortsätter de att göra ont och varken söker sanningen eller praktiserar den sanning som jag kräver. De personer som inte tror att de kommer att tillintetgöras är tvärtom de individer som kommer att tillintetgöras. De tror alla att de är så smarta, och de tror att det är de som praktiserar sanningen. De anser att deras onda beteende är sanningen och värnar därigenom om det. Dessa onda människor är mycket självsäkra; de tar sanningen för en dogm och tar sina onda handlingar för en sanning, och i slutänden kan de bara skörda vad de har sått. Ju mer självmedvetna människor är och ju mer galet arroganta de är, desto mer oförmögna är de att vinna sanningen, och ju mer de tror på den himmelske Guden, desto mer motsätter de sig Gud. Det är de människorna som kommer att bli bestraffade. Innan mänskligheten träder in i vila kommer det att avgöras om varje person blir straffad eller belönad beroende på om de söker sanningen, om de känner Gud, om de kan lyda den synlige Guden. De som har tjänat den synlige Guden men inte känner eller lyder honom saknar sanningen. Dessa människor är ogärningsmän, och ogärningsmän blir utan tvekan bestraffade, vidare ska de bli bestraffade i enlighet med sitt onda beteende. Gud är till för människan att tro på, och han är också värd människans lydnad. De som endast tror på den vage och osynlige Guden är de som inte tror på Gud, dessutom saknar de förmåga att lyda Gud. Om dessa människor fortfarande inte kan tro på den synlige Guden när hans erövrade verk är avslutat, och även envisas med att vara olydiga och motsätta sig den Gud som är synlig i köttet, kommer dessa förespråkare av den vaga Guden utan tvekan att tillintetgöras. Det är som det är med

---

dem bland er – alla som verbalt erkänner den inkarnerade Guden men inte kan praktisera sanningen med lydnad mot den inkarnerade Guden kommer i slutänden att bli eliminerade och tillintetgjorda, och alla som verbalt erkänner den synlige Guden och även äter och dricker av den sanning som uttrycks av den synlige Guden men söker den vaga och osynlige Guden kommer att bli desto mer tillintetgjorda i framtiden. Inga av dessa människor kan finnas kvar till tiden för vila när Guds verk är avslutat; det kan inte finnas någon som påminner om dessa människor kvar till tiden för vila. De demoniska människorna är de som inte praktiserar sanningen, till sitt väsen motsätter de sig Gud och är olydiga mot honom och har inte minsta avsikt att lyda Gud. Sådana människor kommer alla att tillintetgöras. Om du har sanningen och om du motsätter dig Gud avgörs av ditt väsen, inte av ditt utseende eller hur du råkar tala eller bete dig. Varje människas väsen avgör om hon ska tillintetgöras; det avgörs av det väsen som blottläggs av hennes beteende och hennes sökande efter sanningen. Av de människor som på samma sätt verkar och dessutom uträttar lika mycket arbete är det de personer med ett gott mänskligt väsen som besitter sanningen som kan stanna kvar, medan de med ett ondskefullt mänskligt väsen som är olydiga mot den synlige Guden är de som ska tillintetgöras. Alla Guds verk eller ord som är riktade mot mänsklighetens slutmål ger mänskligheten en lämplig behandling utifrån varje persons väsen; det kommer inte att ske några missöden och det kommer garanterat inte att ske ett enda misstag. Endast när människan utför ett verk kommer mänskliga känslor eller betydelser att vara inblandade. Det verk som Gud utför är det mest lämpliga; han anför garanterat inga falska påståenden mot någon enda skapelse. Nu finns det många människor som inte kan uppfatta mänsklighetens framtida slutmål och som inte heller tror på de ord som jag talar; alla de som inte tror, tillsammans med de som inte praktiserar sanningen, är demoner!

De som söker och de som inte söker är nu två olika slags människor, och de är två slags människor med olika slutmål. De som eftersträvar kunskap om sanningen och praktiserar sanningen är de människor som Gud kommer att frälsa. De som inte känner till den sanna vägen är demoner och fiender, de är ättlingar till ärkeängeln och kommer att tillintetgöras. Även de fromma som tror på en vag Gud – är de inte också demoner? Människor som har gott samvete men inte accepterar den sanna vägen är demoner; till sitt väsen motsätter de sig Gud. De som inte accepterar den sanna vägen är de som

---

motsätter sig Gud, och även om dessa människor utstår många umbäranden kommer de att tillintetgöras. De som är ovilliga att överge världen, som inte klarar att skiljas från sina föräldrar, som inte klarar att göra sig av med sina egna njutningar i köttet är alla olydiga mot Gud och ska alla tillintetgöras. Den som inte tror på den inkarnerade Guden är demonisk och ska också tillintetgöras. De som tror men inte praktiserar sanningen, de som inte tror på den inkarnerade Guden och de som inte tror på Guds existens över huvud taget kommer att tillintetgöras. Den som har förmåga att stanna kvar är en person som har genomgått förfiningens bitterhet och stått stadigt, det är en person som verkligen har utstått prövningar. Den som inte erkänner Gud är en fiende, vilket innebär att var och en inom eller utom denna ström som inte erkänner den inkarnerade Guden är en antikrist! Vem är Satan, vilka är demonerna och vilka är Guds fiender om inte de som sätter sig till motvärn och inte tror på Gud? Är det inte de personerna som är olydiga mot Gud? Är det inte de människorna som påstår verbalt att de tror men saknar sanning? Är det inte de personerna som bara strävar efter att få välsignelser men inte kan bära vittnesbörd om Gud? Du umgås fortfarande med dessa demoner idag och hyser samvete och kärlek till dem, men frambär du inte då goda intentioner till Satan? Umgås du inte med demoner? Om människor fortfarande i dessa dagar är oförmögna att skilja på gott och ont och fortsätter att blint visa kärlek och medlidande utan någon avsikt att söka Guds vilja och utan att kunna hysa Guds avsikter som sina egna, kommer slutet för dem att bli så mycket mera olyckligt. Den som inte tror på Gud i köttet är Guds fiende. Om du kan känna samvete och kärlek till en fiende, saknar du då inte en känsla för rättfärdighet? Om du är förenlig med dem som jag avskyr och är oense med, och fortsätter att hysa kärlek till eller personliga känslor för dem, är du inte olydig då? Motsätter du dig inte avsiktligt Gud? Äger en sådan människa sanning? Om folk hyser samvete för fiender, kärlek till demoner och medlidande med Satan, avbryter de då inte avsiktligt Guds verk? De personer som bara tror på Jesus men inte tror på de sista dagarnas inkarnerade Gud och de som påstår verbalt att de tror på den inkarnerade Guden men handlar ont är alla antikrister, för att inte tala om de personer som inte tror på Gud. Dessa personer ska alla tillintetgöras. Den standard som en människa dömer en annan människa efter grundar sig på hennes beteende; den som har ett gott uppträdande är en rättfärdig person medan den med ett avskyvärt uppträdande är ond. Den standard som Gud dömer människan efter grundar sig på om hon lyder honom

---

med sitt väsen; en som lyder Gud är en rättfärdig person, och en som inte lyder Gud är en fiende och en ond person, oberoende av om den personens beteende är bra eller dåligt, och oberoende av om den personens tal är korrekt eller felaktigt. Vissa vill använda goda gärningar till att uppnå ett gott slutmål i framtiden, och vissa vill använda gott tal som betalning för ett gott slutmål. Människor tror felaktigt att Gud avgör slutet för människan på grundval av hennes beteende eller tal, och därför kommer många att vilja använda sig av det för att vinna tillfällig gunst genom slughet. De människor som senare kommer att överleva genom vila kommer alla att ha utstått dagen av vedermödor och även vittnat om Gud. De kommer alla att vara människor som har gjort sin plikt och har för avsikt att lyda Gud. De som endast vill ta tillfället i akt att tjäna för att undvika att praktisera sanningen kommer inte att kunna stanna kvar. Gud har lämpliga standarder för planeringen av slutet för alla människor; han fattar inte bara de besluten i enlighet med någons ord eller beteende och han fattar dem inte heller i enlighet med personens uppförande under en avgränsad tidsperiod. Han kommer definitivt inte att vara överseende mot någons illvilliga beteende i sin helhet på grund av dennes tidigare tjänst hos Gud, inte heller skona någon från döden på grund av en engångsutgift för Gud. Ingen kan undgå vedergällning för sin ondska och ingen kan dölja sitt ondskefulla beteende och därigenom undvika tillintetgörrelsens storm. Om människor verkligen kan göra sin egen plikt innebär det att de är evigt trogna Gud och inte söker belöningar, oberoende av om de får välsignelser eller drabbas av olycka. Om människor är trogna Gud när de ser välsignelser men mister sin trohet när de inte kan se några välsignelser och i slutänden fortfarande är oförmögna att bära vittnesbörd om Gud och fortfarande är oförmögna att utföra sin plikt som de borde, kommer dessa människor, som en gång troget tjänade Gud, ändå att tillintetgöras. Kort sagt kan onda människor inte överleva genom evigheten och inte heller träda in i vila; endast de rättfärdiga är vilans mästare. När mänskligheten har slagit in på rätt spår kommer folk att ha vanliga mänskliga liv. De kommer alla att göra den plikt som åligger dem och vara Gud absolut trogna. De kommer att helt bli av med sin olydnad och sitt fördärvade sinnelag och de kommer att leva för Gud och tack vare Gud. De kommer att vara utan olydnad och motstånd. De kommer att kunna lyda Gud fullständigt. Detta är Guds och människans tillvaro och livet i riket och det är livet i vila.

De som tar med sina fullständigt icke-troende barn och släktingar till kyrkan är alltför själviska och visar sin välvilja. Dessa människor fokuserar bara på att vara kärleksfulla, oavsett om de tror eller inte och oavsett om det är Guds vilja eller ej. Vissa för fram sina hustrur inför Gud, eller för fram sina föräldrar inför Gud, och "tar till sig begåvade människor" blint för Gud, oberoende av om den Helige Ande håller med eller utför sitt verk. Vilka fördelar kan möjligen vinnas genom att visa dessa människor som inte tror en sådan välvilja? Även om dessa icke-troende, som saknar den Helige Andes närvaro, kämpar för att följa Gud, kan de inte bli frälsta så som man tror att de kan. De som tar emot frälsning är i själva verket inte så lätta att vinna. De som inte har genomgått den Helige Andes verk och prövningar och inte har blivit gjorda fullkomliga av den inkarnerade Guden kan inte fulländas alls. Därför saknar dessa människor den Helige Andes närvaro i samma stund som de teoretiskt sett börjar följa Gud. Beroende på deras betingelser och faktiska tillstånd kan de helt enkelt inte fulländas. Så den Helige Ande väljer att inte ägna så mycket energi åt dem, inte heller upplyser eller vägleder han dem på något sätt. Han låter dem endast följa med och avslöjar till sist deras slut – det räcker. Människans entusiasm och avsikter kommer från Satan, och de kan på inget sätt fullända den Helige Andes verk. Oavsett vilket slags människa man är så behöver man den Helige Andes verk – kan en människa fullända en annan människa? Varför älskar en man sin hustru? Och varför älskar en hustru sin man? Varför är barn plikttrogna mot sina föräldrar? Och varför dyrkar föräldrar sina barn? Vilka är de avsikter som människor hyser egentligen? Är det inte för att tillgodose sina egna planer och själviska önskningsplaner? Är det verkligen för Guds förvaltningsplan? Är det för Guds verk? Är det för att fullfölja en skapad varelses plikt? De som först trodde på Gud och inte kunde få den Helige Andes närvaro kan aldrig få den Helige Andes verk, för det är bestämt att dessa människor ska tillintetgöras. Oavsett hur mycket man älskar dem kan det inte ersätta den Helige Andes verk. Människans entusiasm och kärlek är exempel på människans avsikter men kan inte vara exempel på Guds avsikter och ersätta Guds verk. Även om man visar största tänkbara kärlek till eller medlidande med dessa människor som teoretiskt sett tror på Gud och låtsas följa honom men inte vet vad det innebär att tro på Gud, kommer de ändå inte att vinna Guds sympati eller ta emot den Helige Andes verk. Även om människor som uppriktigt följer Gud är av dålig kaliber och det är många sanningar de inte begriper kan de av och till motta den Helige Andes verk, medan de

---

som är av tämligen god kaliber men inte uppriktigt tror helt enkelt inte kan motta den Helige Andes närvaro. Det finns helt enkelt ingen möjlighet till frälsning för dessa människor. Även om de läser Guds ord eller hör budskapen emellanåt eller sjunger lovsånger till Gud kommer de i slutänden inte kunna finnas kvar under tiden för vila. Det avgörande för om människor är uppriktigt sökande är inte hur andra dömer dem eller hur folk runt omkring ser på dem, utan det är om den Helige Ande verkar i dem och de har den Helige Andes närvaro, och det avgörs desto mer av om deras sinnelag förändras och om de har kunskap om Gud efter att ha genomgått den Helige Andes verk under en viss period; om den Helige Ande verkar i en person kommer den personens sinnelag att successivt förändras och dennes syn på tron på Gud kommer gradvis att bli renare. Oavsett hur länge människorna följer Gud innebär det, så länge de har förändrats, att den Helige Ande verkar i dem. Om de inte har förändrats innebär det att den Helige Ande inte verkar i dem. Även om dessa människor i viss mån är tjänande drivs de av sitt mål att uppnå lycka. Sporadisk tjänstgöring kan inte ersätta en förändring av deras sinnelag. I slutänden kommer de ändå att tillintetgöras, för det finns inget behov av sådana som tjänstgör inom riket, inte heller finns det något behov av att de som har ett oförändrat sinnelag tjänar de människor som har blivit fullkomliga och är trogna Gud. Orden från det förflutna: "När man tror på Herren ler lyckan mot hela ens familj" är lämpliga för Nådens Tidsålder men saknar samband med människans slutmål. De var bara lämpliga under ett stadium av Nådens Tidsålder. Innebörden i dessa ord avser den frid och de materiella välsignelser som människor får; de innebär inte att hela familjen till den som tror på Herren kommer att bli frälst, och de betyder inte heller att hela ens familj också ska bli förd till vila då man vinner lyckan. Om man får välsignelser eller drabbas av olycka avgörs utifrån ens väsen och avgörs inte utifrån det gemensamma väsen som man delar med andra. I riket finns inte ett sådant talesätt eller en sådan regel. Om man i slutänden kan överleva beror det på att man har uppfyllt Guds krav, och kan man i slutänden inte stanna kvar vid tiden för vila beror det på att personen ifråga är olydig mot Gud och inte har tillgodosett Guds krav. Alla har ett lämpligt slutmål. Dessa slutmål avgörs utifrån varje persons väsen och är helt utan samband med andras. Ett barns onda beteende kan inte överlåtas på barnets föräldrar, och ett barns rättfärdighet kan inte delas med barnets föräldrar. En förälders onda beteende kan inte överlåtas på hans eller hennes barn, och en förälders rättfärdighet kan

---

inte delas med hans eller hennes barn. Var och en bär sina egna synder, och var och en åtnjuter sin egen lycka. Ingen kan ersätta någon annan. Detta är rättfärdighet. Enligt människans uppfattning kan barnen uppnå lycka om föräldrarna gör det, och föräldrarna måste sona för barnens synder om de begår onda gärningar. Det är människans perspektiv och människans sätt att göra saker på. Det är inte Guds perspektiv. Slutet för varje person avgörs utifrån det väsen som kommer av deras beteende, och det avgörs alltid på lämpligt sätt. Ingen kan bära en annans synder, än mindre kan någon ta emot bestraffning i någon annans ställe. Detta är ovillkorligt. Föräldrars kärleksfulla omvårdnad om sina barn betyder inte att de kan utföra rättfärdiga gärningar i barnens ställe, och barns plikt känsla och tillgivenhet mot sina föräldrar betyder inte heller att de kan uträtta rättfärdiga gärningar i föräldrarnas ställe. Det är den sanna betydelsen bakom orden: ”Då skall två män vara ute på fältet; en skall bli upptagen och den andra lämnas kvar. Två kvinnor skall mala vid kvarnen; en skall bli upptagen och den andra lämnas kvar.” Ingen kan föra in de barn som gör ont i vila på grundval av sin djupa kärlek till barnen, inte heller föra in sin hustru (eller man) i vila på grundval av sitt eget rättfärdiga beteende. Det är en administrativ regel; det kan inte finnas några undantag för någon. De som handlar rättfärdigt är de som handlar rättfärdigt, och ogärningsmän är ogärningsmän. De som handlar rättfärdigt kommer att kunna överleva och ogärningsmän kommer att tillintetgöras. De heliga är heliga; de är inte orena. De orena är orena och har inte minsta helighet i sig. Alla onda människor ska tillintetgöras och alla rättfärdiga ska överleva, även om barnen till ogärningsmän uträttar rättfärdiga gärningar, och även om föräldrarna till en rättfärdig person utför onda gärningar. Det finns ingen relation mellan en troende man och en icke-troende hustru, och det finns ingen relation mellan troende barn och icke-troende föräldrar. De är av två oförenliga slag. Innan man träder in i vila har man fysiska släktingar, men när man väl har trätt in i vila har man inte längre några fysiska släktingar att tala om. De som gör sin plikt och de som inte gör det är fiender; de som älskar Gud och de som hatar Gud står i ett motsatsförhållande till varandra. De som träder in i vila och de som har blivit tillintetgjorda är två oförenliga slags skapade varelser. De skapade varelser som fullföljer sin plikt kommer att kunna överleva medan skapade varelser som inte fullföljer sin plikt ska tillintetgöras; detta ska dessutom vara genom hela evigheten. Älskar du din man i syfte att fullfölja din plikt som en skapad varelse? Älskar du din hustru i syfte att

---

fullfölja din plikt som en skapad varelse? Är du plikttrogen mot dina icke-troende föräldrar i syfte att fullfölja din plikt som en skapad varelse? Är människans syn på tron på Gud riktig eller inte? Varför tror du på Gud? Vad vill du uppnå? På vilket sätt älskar du Gud? De som inte kan fullfölja sin plikt som skapade varelser och inte kan anstränga sig fullt ut kommer att tillintetgöras. Människor av idag har fysiska relationer med varandra och även blodsband, men sedan kommer allt det att splittras. Troende och icke-troende är inte förenliga utan står snarare i ett motsatsförhållande till varandra. De i vila tror att det finns en Gud och är lydiga mot Gud. De som är olydiga mot Gud kommer alla att ha blivit tillintetgjorda. Familjer ska inte längre finnas på jorden, för hur skulle det kunna finnas föräldrar eller barn eller relationer mellan män och hustrur? Själva oförenligheten mellan tro och icke-tro kommer att ha fått sådana fysiska relationer att brista!

Ursprungligen fanns det inga familjer hos mänskligheten, bara man och kvinna, två slags människor. Det fanns inga länder, för att inte tala om familjer, men till följd av människans fördärv organiserade sig alla slags människor i enskilda klaner som senare utvecklades till länder och nationer. Dessa länder och nationer bestod av mindre enskilda familjer, och på det viset fördelades alla slags människor på olika raser utifrån skillnader i språk och gränser som skilde dem åt. Faktum är att mänskligheten bara har en stamfader, oavsett hur många raser det finns i världen. I början fanns det bara två slags människor och dessa båda var man och kvinna. Men till följd av fortskridandet av Guds verk och de historiska och geografiska förändringar som ägde rum så utvecklades dessa båda människoslag i olika grad till ännu fler slags människor. När det kommer till kritan är hela mänskligheten ändå Guds skapelse, oavsett hur många raser mänskligheten består av. Det spelar ingen roll vilken ras människor tillhör, de är alla hans skapade varelser, de är alla ättlingar till Adam och Eva. Trots att de inte är gjorda av Guds händer är de ättlingar till Adam och Eva som Gud själv skapade. Det spelar ingen roll vilket slag människor hör till, de är alla hans skapade varelser. Då de ingår i mänskligheten som skapades av Gud är deras slutmål det som mänskligheten bör ha och de är indelade enligt de regler som organiserar mänskligheten. Det vill säga att ogärningsmän och de rättfärdiga är skapade varelser när allt kommer omkring. De skapade varelser som begår onda handlingar kommer slutligen att tillintetgöras och de skapade varelser som utför rättfärdiga gärningar kommer därigenom att överleva. Detta

---

är den mest lämpliga planen för dessa båda slags skapade varelser. Ogärningsmän kan inte, på grund av sin olydnad, förneka att de är Guds skapade varelser men har blivit ödelagda av Satan och därför inte kan bli frälsta. Skapade varelser med ett rättfärdigt beteende kan inte förlita sig på det faktum att de kommer att överleva för att förneka att de är skapade av Gud men har tagit emot frälsning efter att ha blivit fördärvade av Satan. Ogärningsmän är skapade varelser som är olydiga mot Gud, de är skapade varelser som inte kan bli frälsta och redan har blivit fullständigt ödelagda av Satan. Människor som begår onda handlingar är också människor; de är människor som har blivit ytterst fördärvade och människor som inte kan bli frälsta. Liksom även de är skapade varelser har människor med ett rättfärdigt beteende blivit fördärvade, men de är människor som är beredda att befria sig från sitt fördärvade sinnelag och har förmåga att lyda Gud. Människor med ett rättfärdigt beteende flödar inte över av rättfärdighet; de har snarare tagit emot frälsning och befriat sig från sitt fördärvade sinnelag för att lyda Gud. De kommer att stå stadigt i slutet, men det innebär inte att de inte har blivit fördärvade av Satan. När Guds verk har upphört, bland alla hans skapade varelser, kommer det att finnas de som ska tillintetgöras och de som ska överleva. Det är en ofrånkomlig tendens i hans förvaltningsverk. Ingen kan förneka det. Ogärningsmän kan inte överleva; de som lyder och följer honom till slutet kommer garanterat att överleva. Eftersom detta verk handlar om förvaltningen av mänskligheten kommer vissa att stanna kvar och andra att elimineras. Det är olika slut för olika slags människor och det är de mest lämpliga planerna för hans skapade varelser. Guds slutliga plan för mänskligheten är att åtskilja genom att splittra familjer, splittra nationer och upplösa nationella gränser. Det är en plan utan familjer och nationella gränser, för människorna har när allt kommer omkring samma stamfader och är Guds skapade varelser. Kort sagt kommer skapade varelser som gör ont att tillintetgöras och skapade varelser som lyder Gud att överleva. På det viset kommer det inte att finnas några familjer eller länder och i synnerhet inga nationer i framtidens vila. Den typen av mänsklighet är den heligaste typen av mänsklighet. Adam och Eva skapades ursprungligen för att människan skulle ta hand om allt på jorden och människan var ursprungligen herre över allt. Jehovas avsikt med att skapa människan var att låta henne existera på jorden och även ta hand om allting där, för människan var ursprungligen inte fördärvad och saknade förmåga att begå onda handlingar. Men sedan människan hade blivit fördärvad var hon inte längre den som

---

tog hand om allt. Och syftet med Guds frälsning är att återställa den funktionen hos människan, att återställa människans ursprungliga förnuft och hennes ursprungliga lydnad. Mänskligheten i vila kommer att bli själva bilden av det resultat som hans frälsningsverk hoppas uppnå. Även om det inte längre blir ett liv som i Edens lustgård kommer det till sitt väsen att vara det samma. Inte bara det att mänskligheten inte längre kommer att vara sitt tidigare ofördärvade jag, det kommer snarare vara en mänsklighet som blev fördärvad och sedan tog emot frälsning. De människor som har tagit emot frälsning ska slutligen (det vill säga när hans verk är avslutat) träda in i vila. På samma sätt kommer slutet för dem som har blivit bestraffade omsider att blottläggas helt och de kommer att tillintetgöras först när hans verk är avslutat. Det innebär att alla ogärningsmän och de som har blivit frälsta kommer att blottas först när hans verk är klart, för verket med att blotta alla slags människor (antingen de är ogärningsmän eller frälsta) kommer att utföras för alla människor på samma gång. Ogärningsmän ska elimineras och de som kan stanna kvar ska blottas på samma gång. Därför kommer utgången för alla slags människor att uppenbaras samtidigt. Han kommer inte först att låta en grupp människor som har blivit frälsta träda in i vila innan han förbisett ogärningsmän och dömt eller bestraffat dem allt eftersom; sanningen är faktiskt inte sådan. När ogärningsmän är tillintetgjorda och de som kan överleva träder in i vila, kommer hans verk i hela universum att vara fullbordat. Det kommer inte att finnas någon prioriteringsordning bland de som tar emot välsignelser och de som drabbas av olycka. De som tar emot välsignelser kommer att leva för evigt och de som drabbas av olycka kommer att förgås för all evighet. Dessa båda led i verket ska fullbordas samtidigt. Det är just för att det finns olydiga människor som rättfärdigheten hos de lydiga människorna ska blottläggas, och det är just för att det finns de som har tagit emot välsignelser som den olycka ska blottläggas som drabbar ogärningsmännen för deras illvilliga beteende. Om inte Gud blottade ogärningsmän, skulle de människor som uppriktigt lyder Gud aldrig få se solen; om inte Gud förde dem som lyder honom till ett lämpligt slutmål skulle de som är olydiga mot Gud inte kunna ta emot sitt välförtjänta straff. Sådan är processen i hans verk. Om han inte utförde sitt verk med att bestraffa det onda och belöna det goda skulle hans skapade varelser aldrig kunna gå in i sina respektive slutmål. När mänskligheten väl har trätt in i vila kommer ogärningsmännen att tillintetgöras, alla människor kommer att träda in på rätt spår och varje slags person

---

är tillsammans med sina gelikar utifrån de funktioner som de ska utföra. Först då blir det mänsklighetens dag för vila och den ofrånkomliga tendensen i mänsklighetens utveckling, och inte förrän mänskligheten träder in i vila kommer Guds stora och slutliga prestation att fullbordas, och det blir finalen på hans verk. Det verket kommer att sätta stopp för hela mänsklighetens dekadenta fysiska tillvaro och sätta stopp för den fördärvade mänsklighetens tillvaro. Från och med då träder mänskligheten in i ett nytt rike. Även om människan lever i en fysisk existens finns det avsevärda skillnader mellan hennes livs väsen och den fördärvade mänsklighetens livs väsen. Innebörden av hennes existens och innebörden av den fördärvade mänsklighetens existens skiljer sig också åt. Även om detta inte är tillvaron hos ett nytt slags person kan det sägas vara tillvaron hos en mänsklighet som har tagit emot frälsning och en tillvaro där mänskligheten och förnuftet är återvunna. Dessa är människor som en gång var olydiga mot Gud och som en gång erövrades av Gud och sedan frälstes av honom; dessa är människor som förödmjukade Gud och senare bar vittnesbörd om honom. Efter att ha genomgått och överlevt hans prövningar är deras existens den mest meningsfulla existensen; det är människor som vittnade om Gud inför Satan, det är människor som är redo för livet. De som ska tillintetgöras är människor som inte kan stå som vittnen om Gud och inte är redo för livet. Tillintetgörelsen av dem ska ske till följd av deras onda beteende och tillintetgörelsen är deras bästa slutmål. När människan senare träder in i det goda riket ska det inte finnas några relationer mellan man och hustru, mellan far och dotter eller mellan mor och son som människan tror att hon ska finna. Då ska människan följa sina gelikar, och familjen kommer redan att vara splittrad. Efter att ha misslyckats fullständigt kommer Satan aldrig att störa mänskligheten igen, och människan har inte längre ett fördärvat sataniskt sinnelag. De olydiga människorna kommer redan att ha blivit tillintetgjorda och de lydiga människorna kommer att överleva. På det sättet kommer endast ett fåtal familjer att överleva intakta. Hur ska fysiska relationer fortfarande kunna existera? Människans tidigare fysiska tillvaro kommer att bli fullständigt bannlyst; hur ska fysiska relationer kunna finnas mellan människor? Utan ett fördärvat sataniskt sinnelag kommer människors tillvaro inte längre vara den gamla tillvaron från det förflutna utan snarare en ny tillvaro. Föräldrar ska mista sina barn och barn ska mista sina föräldrar. Män mister sina hustrur och hustrur mister sina män. Människor idag har fysiska relationer till varandra. När de alla har trätt in i vila kommer

---

det inte finnas några fysiska relationer längre. En sådan mänsklighet ska endast vara rättfärdig och helig, en sådan mänsklighet ska endast vara en som tillber Gud.

Gud skapade mänskligheten, placerade den på jorden och har lett den fram till idag. Sedan frälste han mänskligheten och tjänade som ett syndoffer för mänskligheten. I slutänden måste han ändå erövra mänskligheten, frälsa mänskligheten fullständigt och återställa den till dess ursprungliga skepnad. Det är det verk som han har varit engagerad i från början till slut – att återställa människan till hennes ursprungliga avbild och hennes ursprungliga skepnad. Han ska grundlägga sitt rike och återställa människans ursprungliga skepnad, vilket innebär att han ska återställa sin auktoritet på jorden och återställa sin auktoritet i hela skapelsen. Människan miste sitt gudfruktiga hjärta efter att ha blivit fördärvad av Satan, miste den funktion som en av Guds skapade varelser bör ha och blev en fiende som var olydig mot Gud. Människan levde under Satans domän och lydde Satans befallningar, så Gud hade inget sätt att verka bland sina skapade varelser och hade än mindre förmåga att väcka rädsla hos sina skapade varelser. Människan skapades av Gud och borde tillbe Gud, men i själva verket vände människan Gud ryggen och tillbad Satan. Satan blev avguden i människans hjärta. På det viset förlorade Gud sin ställning i människans hjärta, vilket betyder att han förlorade meningen med att ha skapat människan, och för att återställa meningen med att ha skapat människan var han tvungen att återställa människans ursprungliga skepnad och befria människan från hennes fördärvade sinnelag. För att kunna återkräva människan från Satan måste han frälsa människan från synden. Endast därigenom kan han successivt återställa människans ursprungliga skepnad och återställa människans ursprungliga funktion och i slutänden återställa sitt rike. Den slutliga tillintetgörelsen av dessa olydnadens söner kommer också att ske för att människan ska kunna tillbe Gud bättre och leva bättre på jorden. Eftersom Gud skapade människan kommer han att göra så att människan tillber honom; eftersom han vill återställa människans ursprungliga funktion kommer han att återställa den helt, utan några besudlanden. Att återställa hans auktoritet innebär att få människan att tillbe honom och få människan att lyda honom. Det innebär att han ska få människan att leva på grund av honom och få hans fiender att förgås till följd av hans auktoritet; det innebär att han ska låta minsta del av sig själv leva kvar bland mänskligheten och utan något motstånd från människan. Det rike som han vill upprätta är hans eget rike. Den mänsklighet som han vill ha är en

---

som tillber honom, en som lyder honom fullt ut och har hans härlighet. Om han inte frälser den fördärvade mänskligheten blir det inget av meningen med att han skapade människan, han kommer inte att ha någon auktoritet bland människor och hans rike kan inte längre existera på jorden. Om han inte tillintetgör de fiender som är olydiga mot honom kommer han inte kunna uppnå sin fullkomliga härlighet, inte heller kunna upprätta sitt rike på jorden. Dessa är symbolerna för fullbordandet av hans verk och symbolerna för fullbordandet av hans stora plan: att totalt tillintetgöra den del av mänskligheten som är olydig mot honom och föra dem som har fulländats in i vila. När mänskligheten har blivit återställd till sin ursprungliga skepnad, när människorna kan fullfölja sina respektive plikter, hålla sig på sin plats och hörsamma alla Guds planer, kommer Gud att ha fått en grupp människor på jorden som tillber honom, och då har han också upprättat ett rike på jorden där man tillber honom. Han kommer att ha en evig seger på jorden och de som motsätter sig honom ska förgås för all evighet. Detta kommer att återställa hans ursprungliga avsikt med att skapa människan; det kommer att återställa hans avsikt med att skapa allt och det kommer också att återställa hans auktoritet på jorden, hans auktoritet bland allt och auktoriteten bland hans fiender. Dessa är symbolerna för hans totala seger. Efter det ska mänskligheten träda in i vila och träda in i en tillvaro enligt det rätta spåret. Gud kommer också att träda in i evig vila med människan och träda in i ett evigt liv som delas av Gud och människan. Orenheten och olydnaden på jorden ska försvinna och likaså klagan på jorden. Inget av det som motsätter sig Gud på jorden kommer att existera. Endast Gud och de människor som han har frälst ska finnas kvar; endast hans skapelse ska finnas kvar.

När du skådar Jesu andliga kropp har Gud förnyat himmel och jord

Vill du se Jesus? Vill du leva med Jesus? Vill du höra de ord som Jesus talar? Hur kommer du i sådant fall att välkomna Jesu återkomst? Är du helt förberedd? På vilket sätt kommer du att välkomna Jesu återkomst? Jag tror att varje broder och syster som följer Jesus skulle vilja ge Jesus ett fint välkomnande. Men har ni tänkt på följande: Kommer du verkligen att känna igen Jesus när han återvänder? Kommer ni verkligen att begripa allt som han säger? Kommer ni verkligen oförbehållsamt acceptera hela det verk som han uträttar? Alla som har läst Bibeln känner till Jesu återkomst och alla som har läst Bibeln väntar spánt på hans ankomst. Ni är alla fixerade vid att den stunden ska komma och er uppriktighet är lovvärd, er tro är sannerligen avundsvärd, men inser ni att ni har begått ett allvarligt misstag? På vilket sätt kommer Jesus att återvända? Ni tror att Jesus kommer att återvända på ett vitt moln, men jag frågar er: Vad syftar det vita molnet på? När så många följeslagare till Jesus väntar på hans återkomst, till vilket folk ska han då stiga ner? Om ni är de första bland vilka Jesus stiger ner, kommer inte andra att se det som verkligen orättvist? Jag vet att ni är mycket uppriktiga och lojala mot Jesus, men har ni någonsin mött Jesus? Känner ni hans sinnelag? Har ni någonsin levt med honom? Hur mycket förstår ni egentligen av honom? En del kommer att mena att de orden försätter dem i en besvärlig situation. De kommer att säga: "Jag har läst Bibeln från pärm till pärm så många gånger. Hur skulle inte jag kunna förstå Jesus? Bry dig inte om Jesu sinnelag – jag vet till och med färgen på de kläder som han tyckte om att ha på sig. Tror du inte för lite om mig när du säger att jag inte förstår honom?" Jag föreslår att du inte diskuterar de frågorna; det är bättre att lugna ner sig och dela gemenskap kring följande frågor: För det första, vet du vad som är verklighet och vad som är teori? För det andra, vet du vad som är föreställning och vad som är sanning? För det tredje, vet du vad som är inbillat och vad som är verkligt?

Vissa människor förnekar det faktum att de inte förstår Jesus. Och ändå säger jag att ni inte förstår honom alls och inte begriper ett enda av Jesu ord. Det beror på att ni alla följer honom på grund av Bibelns berättelser, på grund av det som har sagts av andra. Ni har aldrig sett Jesus, än mindre levt med honom och har inte ens hållit honom sällskap en kortare tid. Och därför, är er förståelse av Jesus något annat än bara teori? Saknar den inte verklighet? En del har kanske sett Jesu porträtt och somliga har själva

---

besökt Jesu hem. Måhända har vissa rört vid Jesu kläder. Men din förståelse av honom är fortfarande teoretisk och inte praktisk, även om du själv har smakat på den mat som Jesus åt. Hur som helst har du aldrig träffat Jesus och aldrig hållit honom sällskap i köttslig form och därför ska din förståelse av Jesus alltid vara tom teori som saknar verklighet. Kanske är mina ord av föga intresse för dig, men jag frågar dig följande: Även om du har läst många verk av din favoritförfattare, kan du förstå honom helt utan att någonsin ha tillbringat tid med honom? Vet du hurdan hans personlighet är? Vet du vilken typ av liv han lever? Vet du något om hans känslomässiga tillstånd? Du kan inte fullt ut ens förstå en man som du beundrar, så hur skulle du då över huvud taget kunna förstå Jesus Kristus? Allt du förstår av Jesus är fyllt av inbillning och föreställning och innehåller ingen sanning eller verklighet. Det stinker och är fullt av kött. Hur kan en sådan förståelse göra dig kvalificerad att välkomna Jesu återkomst? Jesus kommer inte att ta emot dem som är fulla av fantasier och köttets föreställningar. Hur är de som inte förstår Jesus redo att vara de som tror på honom?

Vill ni veta roten till att fariséerna motsatte sig Jesus? Vill ni veta fariséernas väsen? De var fulla av fantasier om Messias. Dessutom trodde de bara att Messias skulle komma men de sökte ändå inte livets sanning. Och därför väntar de än idag på Messias, för de har ingen kunskap om livets väg och vet inte vad sanningens väg är. Hur skulle ni säga att sådana dåraktiga, envisa och okunniga människor kan vinna Guds välsignelse? Hur skulle de kunna se Messias? De motsatte sig Jesus för att de inte kände riktningen för den Helige Andes verk, för att de inte kände sanningens väg som Jesus talade om och dessutom för att de inte förstod Messias. Och eftersom de aldrig hade sett Messias och aldrig hade varit i Messias sällskap gjorde de misstaget att fåfängt klamra sig fast vid namnet Messias samtidigt som de motsatte sig Messias väsen med alla tillgängliga medel. Dessa fariséer var till sitt väsen envisa och arroganta och hörsammade inte sanningen. Principen för deras tro på Gud är: Oavsett hur djup din förkunnelse är, oavsett hur hög din auktoritet är så är du inte Kristus om du inte kallas för Messias. Är det inte absurda och löjliga synpunkter? Jag frågar er igen: Är det inte extremt lätt för er att begå de första fariséernas misstag, med tanke på att ni inte har den ringaste förståelse av Jesus? Kan du urskilja sanningens väg? Kan du uppriktigt garantera att du inte kommer att motsätta dig Kristus? Har du förmåga att följa den Helige Andes verk? Om du inte vet om du kommer att motsätta dig Kristus så säger jag att du redan lever på

---

dödens rand. De som inte kände Messias kunde alla motsätta sig Jesus, avvisa Jesus och baktala honom. Människor som inte förstår Jesus kan alla förneka honom och skymfa honom. Dessutom kan de se Jesu återkomst som Satans bedrägeri och fler människor ska fördöma Jesus som har återvänt till köttet. Blir ni inte rädda av allt det här? Det ni möter ska vara en hädelse av den Helige Ande, ödeläggelse av den Helige Andes ord till kyrkorna och avvisandet av allt som uttrycks av Jesus. Vad kan ni vinna från Jesus om ni är så förvirrade? Hur kan ni förstå Jesu verk när han återvänder till köttet på ett vitt moln, om ni envist vägrar inse era fel? Jag säger följande: Människor som inte accepterar sanningen utan blint väntar på Jesu ankomst på vita moln kommer säkert att häda den Helige Ande och de är den kategori som ska förgöras. Ni vill bara ha Jesu nåd och bara njuta av den lycksaliga himmelska världen men har aldrig hörsammat de ord som Jesus har talat och aldrig tagit emot den sanning som uttrycks av Jesus när han återvänder till köttet. Vad kommer ni att lyfta fram i utbyte mot Jesu återkomst på ett vitt moln? Är det er uppriktighet med vilken ni gång på gång begår synder och sedan bekänner dem, om och om igen? Vad kommer ni att erbjuda som offer till Jesus som återvänder på ett vitt moln? Är det åren av arbete som ni berömmar er av? Vad kommer ni att lyfta fram för att få den Jesus som återvänt att lita på er? Är det er arroganta natur som inte hörsammar någon sanning?

Er lojalitet är bara ord, er kunskap är endast intellektuell och begreppsmässig, ert arbete sker i syfte att vinna himlens välsignelser, så hurdan må er tro då vara? Än idag vägrar ni fortfarande lyssna till varje enskilt ord av sanning. Ni vet inte vad Gud är, ni vet inte vad Kristus är, ni vet inte hur ni ska vörda Jehova, ni vet inte hur ni ska träda in i den Helige Andes verk och ni vet inte hur ni ska skilja mellan verket av Gud själv och människans bedrägerier. Du vet bara att fördöma varje sant ord som uttalas av Gud som inte överensstämmer med dina tankar. Var finns din ödmjukhet? Var finns din lydnad? Var finns din lojalitet? Var finns din önskan att söka sanningen? Var finns din vördnad till Gud? Jag säger er att de som tror på Gud på grund av tecknen säkert är den kategori som ska drabbas av förstörelse. De som är oförmögna att acceptera orden från Jesus som har återvänt till köttet är säkert helvetets avkommor, ärkeängelns ättlingar, den kategori som ska bli föremål för evig förstörelse. Många kanske inte bryr sig om vad jag säger, men jag vill ändå säga till alla så kallade helgon som följer Jesus att när ni med egna ögon ser Jesus stiga ner från himlen på ett vitt moln kommer det att vara det

---

offentliga framträdandet av rättfärdighetens sol. Det kanske ska komma en tid av stark upprymdhet för dig, men då ska du veta att den tid då du bevittnar hur Jesus stiger ner från himlen också är den tid när du går ner till helvetet för att bli straffad. Det kommer att vara slutet på Guds förvaltningsplan och det är då Gud kommer att belöna de goda och straffa de onda. För Guds dom kommer att ha upphört innan människan ser tecken, då sanningens uttryck är allt som finns. De som accepterar sanningen och inte söker tecken och följaktligen har blivit renade ska ha kommit tillbaka inför Guds tron och låtit sig omfamnas av Skaparen. Endast de som framhärdar i tron att "den Jesus som inte rider på ett vitt moln är en falsk Kristus" ska bli föremål för evig bestraffning, för de tror bara på den Jesus som visar tecken men erkänner inte den Jesus som förkunnar allvarlig dom och kungör livets sanna väg. Och därmed kan det bara vara så att Jesus tar itu med dem när han öppet återvänder på ett vitt moln. De är för envisa, för självsäkra, för arroganta. Hur kan sådana vanartade personer belönas av Jesus? Jesu återkomst är en stor frälsning för dem som har förmåga att acceptera sanningen, men för dem som är oförmögna att acceptera sanningen är den ett tecken på fördömelse. Ni ska söka er egen väg och inte häda den Helige Ande och förkasta sanningen. Ni ska inte vara okunniga och arroganta utan sådana som följer den Helige Andes ledning och längtar efter och söker sanningen; endast på det sättet kommer ni att dra nytta. Jag råder er att vandra på Gudstrons väg med omsorg. Dra inga förhastade slutsatser; och var inte heller flyktiga och tanklösa i er tro på Gud. Ni ska veta att de som tror på Gud åtminstone ska vara ödmjuka och vördnadsfulla. De som har hört sanningen och ändå rynkar på näsan åt den är dåraktiga och okunniga. De som har hört sanningen och ändå sorgglöst drar förhastade slutsatser eller fördömer den är överöst med arrogans. Ingen som tror på Jesus är kvalificerad att förbanna eller fördöma andra. Ni ska alla vara personer som är rationella och accepterar sanningen. Kanske tror du, efter att ha hört sanningens väg och läst livets ord, att bara ett av 10 000 av dessa ord stämmer överens med dina övertygelser och Bibeln och då bör du fortsätta söka i det tiotusende ordet av dessa. Jag råder dig ändå att vara ödmjuk, att inte vara för självsäker och inte upphöja dig själv för mycket. Om du har en så ringa vördnad för Gud i ditt hjärta kommer du att vinna större upplysning. Om du ingående granskar och upprepade gånger begrundar dessa ord ska du förstå om de är sanningen eller inte, och om de är liv eller inte. Kanske kommer vissa människor blint att fördöma dessa ord efter bara att ha läst några få meningar och

---

säga: ”Det här är inget annat än någon slags upplysning från den Helige Ande” eller ”Det här är en falsk Kristus som har kommit för att bedra människor”. De som säger sådana saker är förblindade av okunskap! Du förstår för lite av Guds verk och visdom och jag råder dig att börja om från början! Ni får inte blint fördöma de ord som uttalas av Gud på grund av framträdandet av några falska Kristusfigurer i de sista dagarna, och ni får inte bli sådana som hädar den Helige Ande för att ni fruktar bedrägeri. Skulle inte det vara mycket beklagligt? Om du efter omfattande granskning fortfarande tror att dessa ord inte är sanningen, inte är vägen, inte är uttryckta av Gud, ska du slutligen bli straffad och utan välsignelser. Om du inte kan acceptera en sådan sanning som framförs så enkelt och så tydligt, är du då inte olämplig för Guds frälsning? Är du inte någon som inte är lycklig nog att komma tillbaka inför Guds tron? Fundera över det! Var inte obetänksam och impulsiv och behandla inte tron på Gud som en lek. Tänk för ditt slutmåls skull, för dina framtidsutsiktens skull, för ditt livs skull och ta dig själv på allvar. Kan du acceptera dessa ord?

De som är oförenliga med Kristus är garanterat motståndare till Gud

Alla människor vill se Jesu sanna anlete och alla önskar att få vara med honom. Jag tror inte att någon enda broder eller syster skulle säga att han eller hon är ovillig att se eller vara med Jesus. Innan ni har sett Jesus, det vill säga innan ni har sett den inkarnerade Guden, är det troligt att ni har allehanda idéer om till exempel Jesu utseende, hans sätt att tala, hans sätt att leva och så vidare. Men så snart ni har sett honom på riktigt ändras era idéer snabbt. Hur kommer det sig? Vill ni veta det? Samtidigt som det stämmer att människans tänkande inte kan förbises är det ännu mer oacceptabelt för människan att förändra Kristi substans. Ni betraktar Kristus som en odödlig eller en vis man, men ingen betraktar honom som en normal man som besitter gudomlig substans. Därför är många av dem som dag och natt längtar efter att få se Gud i själva verket fiender till Gud och oförenliga med honom. Är inte det ett misstag från människans sida? Ni tror ändå fortfarande att er tro och lojalitet räcker för att göra er värdiga att se Kristi anlete, men jag uppmanar er att rusta er med fler ting som är praktiska! Det beror på att många av dem som förr, nu och i framtiden kommer i kontakt med Kristus har misslyckats eller kommer att misslyckas; de spelar alla fariseernas roll. Vilken är anledningen till ert misslyckande? Det beror just på att det i era föreställningar finns en Gud som är upphöjd och förtjänar beundran. Men sanningen är inte den som människan önskar. Inte bara det att Kristus inte är upphöjd, utan han är ovanligt liten; inte bara det att han är en människa, utan han är en vanlig människa; inte bara det att han inte kan stiga upp till himlen, utan han kan inte röra sig fritt på jorden. Och eftersom det är så behandlar människor honom som de skulle behandla en vanlig människa. De behandlar honom nonchalant när de är tillsammans med honom och talar till honom utan eftertanke, medan de väntar på att den "sanne Kristus" ska komma. Ni betraktar den Kristus som redan har kommit som en vanlig människa och hans ord som en vanlig människas. Av den anledningen har ni inte fått någonting från Kristus, utan har istället fullständigt blottlagt er egen fulhet för ljuset.

Innan du möter Kristus kan du tro att ditt sinnelag har blivit helt förvandlat, att du är en lojal efterföljare till Kristus och att du är den mest värdiga person att ta emot Kristi välsignelser. Också att du, som har färdats på så många vägar, utträttat så mycket arbete och burit fram så mycket frukt säkert blir en som får kronan på slutet. Men det finns en

---

sanning som du kanske inte känner till: Människans fördärvade sinnelag och hennes uppror och motstånd blottläggs när hon ser Kristus och det uppror och motstånd som blottläggs vid detta tillfälle blottläggs mer ovillkorligt och fullständigt än någon annan gång. Det är för att Kristus är Människosonen – en Människoson som besitter en normal mänsklighet – som människan varken hedrar eller respekterar honom. Det är för att Gud lever i köttet som människans upproriskhet förs fram i ljuset så fullständigt och med så levande detaljer. Därför säger jag att Kristi ankomst har grävt fram all upproriskhet hos mänskligheten och återgett mänsklighetens natur med tydlig skärpa. Det kallas att ”locka en tiger nerför berget” eller att ”locka en varg ur dess lya”. Törs du ta dig friheten att säga att du är lojal mot Gud? Törs du ta dig friheten att säga att du visar total lydnad mot Gud? Törs du ta dig friheten att säga att du inte är upprorisk? Somliga kommer att säga: När än Gud placerar mig i en ny miljö underkastar jag mig alltid utan att klaga och dessutom har jag inga föreställningar om Gud. Andra kommer att säga: Vad än Gud ger mig i uppgift gör jag det bästa utifrån min förmåga och är aldrig försumlig. I så fall ställer jag följande fråga till er: Kan ni vara förenliga med Kristus när ni lever jämte honom? Och hur länge kommer ni att vara förenliga med honom? En dag? Två dagar? En timme? Två timmar? Er tro är möjligen lovvärd men ni har inte mycket till orubblighet. När du verkligen lever med Kristus kommer din själv rättfärdighet och självgodhet att blottläggas undan för undan genom dina ord och handlingar, och även dina övermodiga önsknings, din olydiga inställning och ditt missnöje kommer givetvis att avslöjas. Till sist kommer ditt högmod att växa tills du står i strid med Kristus som vatten med eld och då kommer din natur att blottläggas helt. Vid det laget kan dina föreställningar inte längre döljas, dina klagomål kommer också att få ett spontant uttryck och din usla mänsklighet kommer att blottläggas helt. Men även då fortsätter du att förneka ditt eget uppror och tror istället att en Kristus som denna inte är lätt för människan att acceptera, att han är för krävande mot människan och att du bara skulle underkasta dig helt om han vore en vänligare Kristus. Ni anser att det alltid finns ett berättigat skäl till ert uppror och att ni bara gör uppror mot Kristus efter att han har drivit er bortom en viss gräns. Inte en enda gång har ni övervägt att ni har underlåtit att betrakta Kristus som Gud och brustit i er avsikt att lyda honom. Snarare envisas du med att Kristus ska verka i enlighet med dina önsknings, och så snart det händer att han inte gör det tror du att han inte är Gud utan människa. Är det

---

inte många av er som har stridit med honom på det sättet? Vem är det egentligen ni tror på? Och på vilket sätt söker ni?

Ni önskar alltid att få se Kristus, men jag uppmanar er att inte ha så höga tankar om er själva; alla kan se Kristus, men jag säger att ingen är redo att se Kristus. Eftersom människans natur är fylld med ondska, arrogans och uppror kommer din natur, i samma ögonblick som du ser Kristus, att förgöra dig och döma dig till döden. Din förbindelse med en broder (eller en syster) kanske inte visar mycket om dig, men så enkelt är det inte när du förbinder dig med Kristus. När som helst kan dina föreställningar slå rot, din arrogans börja gro och ditt uppror bära fikon. Hur kan du med en sådan mänsklighet vara redo att förbinda dig med Kristus? Är du verkligen förmögen att behandla honom som Gud i varje stund under varje dag? Kommer du på allvar att ha den verklighet där du underkastar dig Gud? Ni tillber den upphöjda Guden i era hjärtan som Jehova samtidigt som ni betraktar den synliga Kristus som en människa. Ert vett är för ringa och er mänsklighet för usel! Ni är inte i stånd att för alltid betrakta Kristus som Gud; bara ibland, när ni får lust, griper ni tag i honom och tillber honom som Gud. Det är därför jag säger att ni inte tror på Gud utan bara är en hop medbrottslingar som strider mot Kristus. Till och med människor som visar andra vänlighet får något tillbaka och ändå har Kristus, som har gjort sådant verk bland er, varken fått människans kärlek eller gottgörelse och underkastelse. Är det inte något hjärtslitande?

Det är möjligt att du under alla dina år av tro på Gud aldrig har förbannat någon eller gjort en ond gärning, men i din förbindelse med Kristus kan du inte tala sanning, handla ärligt eller lyda Kristi ord. I det avseendet säger jag att du är den mest lömska och elaka personen i världen. Kanske är du ovanligt hjärtlig och hängiven mot dina släktingar, vänner, hustru (eller man), söner och döttrar och föräldrar och utnyttjar aldrig andra, men om du inte kan vara förenlig och i harmoni med Kristus skulle jag säga att du fortfarande är ogudaktig och dessutom full av lömska knep, även om du ger allt för att hjälpa din nästa och tar noggrant hand om din far, mor och andra i ditt hushåll. Tro inte att du är förenlig med Kristus bara för att du kommer väl överens med andra eller gör några få goda gärningar. Tror du att din välvilliga avsikt kan lura till sig välsignelserna från himlen? Tror du att din lydnad kan ersättas med att du gör några få goda gärningar? Ingen av er kan acceptera att bli åtgärdad och beskuren, och alla finner

---

ni det svårt att godta Kristi normala mänsklighet, inte desto mindre framhåller ni ständigt er lydnad mot Gud. En sådan tro som er kommer att orsaka en passande vedergällning. Sluta hänge er åt fantasifulla illusioner och en önskan om att få se Kristus, för ni är alldeles för små till mognaden, så små att ni inte ens är värdiga att se honom. I den stund då du är helt renad från ditt uppror och kan vara i harmoni med Kristus kommer Gud naturligtvis att visa sig för dig. Om du går för att se Gud utan att ha genomgått beskärning eller dom ska du garanterat bli en motståndare till Gud och är ämnad för förstörelse. Människan inneboende natur är fientlig mot Gud, för alla människor har blivit föremål för Satans mest grundliga fördärv. Om människan försöker förbinda sig med Gud, mitt i sitt eget fördärv, är det säkert att inget gott kan komma ur det. Hennes handlingar och ord kommer garanterat att hela tiden blottlägga hennes fördärv och i förbindelsen med Gud kommer hennes upproriskhet avslöjas i alla avseenden. Utan att vara medveten om det kommer människan att motsätta sig Kristus, svika Kristus och överge Kristus. När det sker kommer människan att befinna sig i en ännu mer prekär situation och, om det fortsätter, kommer hon att bli föremål för bestraffning.

Vissa kanske tror att det kan vara klokare att hålla Gud på avstånd, om förbindelsen med honom är så farlig. Vad kan sådana människor över huvud taget vinna? Kan de vara lojala mot Gud? Förbindelse med Gud är utan tvekan mycket svårt, men det beror helt och hållet på att människan är fördärvad och inte på att Gud saknar förmåga att förbinda sig med henne. Det bästa för er skulle vara att ägna större möda åt sanningen i att känna sig själv. Varför har ni inte funnit nåd inför Gud? Varför finner han ert sinnelag motbjudande? Varför väcker ert tal hans avsky? Så snart ni har visat en viss lojalitet berömmar ni er själva och kräver en belöning för ett litet bidrag. Ni ser ner på andra när ni har visat en smula lydnad och blir föraktfulla mot Gud efter att utfört en obetydlig uppgift. För att ta emot Gud ber du om pengar, gåvor och komplimanger. Det svider i ditt hjärta när du ger ett mynt eller två; när du ger tio vill du ha välsignelser och bli särbehandlad. En mänsklighet som er är verkligen anstötlig att höra eller tala om. Finns det något lovvärt i era ord och handlingar? De som utför sin plikt och de som inte gör det; de som leder och de som följer; de som tar emot Gud och de som inte gör det; de som skänker och de som inte gör det; de som predikar och de som tar emot ordet och så vidare: alla sådana personer berömmar sig själva. Finner ni inte det skrattretande? I full

---

vetskap om att ni tror på Gud kan ni ändå inte vara förenliga med Gud. I full vetskap om att ni är helt och hållet ovärdiga envisas ni likafullt med att skryta. Känner ni inte att ert vett har försämrats till den grad att ni inte längre har någon självkontroll? Hur kan ni, med ett sådant vett, vara redo att förbinda er med Gud? Är ni inte rädda för er själva i den situationen? Ert sinnelag har redan försämrats till den grad att ni inte kan vara förenliga med Gud. Nu när det är så, är inte er tro skrattretande? Är inte er tro befängd? Hur ska du ta dig an din framtid? Hur ska du välja vilken väg du ska vandra?

Många är kallade men få utvalda

Många på jorden har jag sökt, för att de skall bli mina anhängare. Bland alla dessa anhängare, finns det de som tjänar som präster, de som är ledare, de som utbildar sönerna, de som utgör folket och de som tjänar. Jag delar in dem i dessa olika kategorier utifrån den lojalitet som de visar mig. När alla människor har klassificerats enligt sin sort, det vill säga när naturen hos varje sorts människa har uppenbarats, så ska jag dela in varje människa i sin rätta sort och placera varje sort på lämplig plats, så att jag kan förverkliga mitt syfte vilket är mänsklighetens frälsning. I tur och ordning kallar jag på grupper med dem som jag vill rädda så att de får återvända till mitt hus, sedan tillåter jag att alla dessa människor accepterar mitt verk i de sista dagarna. Samtidigt klassificerar jag människan enligt sort och belönar eller straffar därefter var och en på grundval av hennes gärningar. Dessa är stegen som utgör mitt verk.

Nu bor jag på jorden och lever bland människorna. Alla människor upplever mitt verk och betraktar mina yttranden, och i och med detta skänker jag hela sanningen till alla mina anhängare så att de kan ta emot liv från mig och därmed få den väg som de kan vandra. För jag är Gud, Livgivaren. Under alla år av mitt verk har människan fått mycket och gett upp mycket, men jag kan fortfarande fastslå att människan inte tror på mig fullt ut. Det beror på att människan endast erkänner att jag är Gud med sina läppar samtidigt som hon inte håller med om sanningen jag yttrar och, än mindre, utövar den sanning som jag kräver av dem. Detta betyder att människan endast erkänner Guds existens, men inte sanningens, att människan endast erkänner Guds existens, men inte livets, att människan endast erkänner Guds namn, men inte hans substans. På grund av sin iver har människan blivit motbjudande för mig. Människan använder endast ord som är behagliga att höra för att lura mig, och ingen tillber mig med ett rent hjärta. Ert tal innehåller ormens frestelse; det är extremt arrogant, en ren proklamation av ärkeängeln. Dessutom är era gärningar trasiga och splittrade i en skamlig utsträckning, era omåttliga begär och giriga avsikter är kränkande att höra. Ni har alla förvandlats till malar i mitt hus, ting som ska förkastas med avsky. Ty ingen av er älskar sanningen, utan ni är snarare människor som önskar välsignelser, vill stiga upp till himlen och vill se den storslagna visionen av Kristus när han utövar sin makt på jorden. Men har ni någon gång tänkt på hur några som ni, som är så djupt fördärvade och som inte alls vet vad Gud är, skulle kunna vara värdiga att följa Gud? Hur skulle ni kunna få komma till

---

himlen? Hur skulle ni kunna vara värda att få se storheten, som saknar motstycke i all sin prakt? Era munnar är fyllda av svekfulla och smutsiga ord, av förräderi och arrogans. Jag har aldrig hört er tala uppriktiga ord till mig, inga heliga ord, inga ord av underkastelse efter att ni har upplevt mitt ord. Hur blir då er tro i slutändan? Era hjärtan är fyllda av begär och rikedom, era sinnen av materiella ting. Varje dag funderar ni på hur ni kan få något från mig, hur mycket rikedom och hur mycket materiella ting ni har fått från mig. Varje dag förväntar ni er att allt fler välsignelser skall regna över er, så att ni kan njuta ännu mer och ännu intensivare av de saker som får avnjutas. Det är inte jag som finns i era tankar i varje ögonblick, och inte heller sanningen som kommer från mig, utan snarare er make (fru), söner, döttrar eller vad ni äter och har på er, eller hur er njutning kan bli ännu starkare och bättre. Även när ni äter er proppmätta, är ni inte något mer än ett lik? Även när ni pryder ert yttre på ett praktfullt sätt, är ni inte fortfarande ett vandrande lik som saknar liv? Ni sliter för er mages skull tills ert hår skiftar i grått, men inte någon av er offrar ett enda hårstrå för mitt verk. Ni är ständigt i farten, anstränger er kropp och plågar er hjärna för ert köts skull, och för era söner och döttrar, men inte någon av er visar något intresse för min vilja. Var är det ni fortfarande hoppas få av mig?

När jag utför mitt verk, skyndar jag aldrig. Oavsett hur människan följer mig, utför jag mitt verk i enlighet med varje steg, i enlighet med min plan. Hur mycket ni än skulle göra uppror mot mig, avbryter jag därför inte mitt verk och jag fortsätter att säga de ord som jag vill säga. Till mitt hus kallar jag alla de som jag har förutbestämt för att de ska bli en publik för mitt ord, och sedan placerar jag alla som lyder och längtar efter mitt ord inför min tron. De som vänder ryggen åt mitt ord, de som misslyckas med att lyda och underkasta sig mig, och de som öppet trotsar mig, ska alla kastas åt sidan för att invänta sitt slutgiltiga straff. Alla människor lever mitt i fördärvet och under den ondes hand, så det är inte många av dem som följer mig som faktiskt längtar efter sanningen. Det vill säga, de flesta tillber inte mig med ett sant hjärta eller med sanningen, utan de försöker snarare att vinna min tillit genom fördärv, uppror eller bedrägliga sätt. Det är av denna anledning som jag säger "Många är kallade, men få är utvalda". Alla de som är kallade är djupt fördärvade och de lever alla i samma tidsålder, men de som är utvalda är endast den grupp som tror på och som erkänner sanningen, och som utövar sanningen. Dessa människor utgör endast en mycket liten del av helheten och från dessa människor ska

---

jag få än större ära. Utifrån dessa ord, vet ni om ni är bland de utvalda? Hur kommer ert slut att se ut?

Jag har redan sagt att de som följer mig är många men de som älskar mig med ett rent hjärta är få. Vissa säger kanske, "Skulle jag ha betalt ett så högt pris om jag inte älskade dig? Skulle jag ha följt efter ända hit om jag inte älskade dig?" Säkert har du många skäl och din kärlek är säkert mycket stor, men vad är kärnan i din kärlek till mig? "Kärlek", som det kallas, hänvisar till en känsla som är ren och fläckfri, där du använder ditt hjärta för att älska, känna och vara omtänksam. I kärlek finns inga villkor, inga hinder och inga avstånd. I kärlek finns ingen misstanke, inget bedrägeri och ingen listighet. I kärlek finns inga affärssuppgörelser och inget orent. Om du älskar, kommer du inte att bedra, klaga, förråda, göra uppror, kräva något eller försöka få något eller en viss summa. Om du älskar kommer du gärna att offra dig och uthärda svårigheter, och du kommer att bli förenlig med mig. Du kommer att ge upp ditt allt för mig, ge upp din familj, din framtid, din ungdom och ditt äktenskap. Annars skulle din kärlek inte alls vara kärlek, utan snarare svek och förräderi! Vilken slags kärlek har du? Är det sann kärlek? Eller falsk? Hur mycket har du avstått från? Hur mycket har du offrat? Hur mycket kärlek har jag fått från dig? Vet du det? Era hjärtan är fyllda av ondska, svek och bedrägeri, och eftersom det är så, hur mycket orenheter finns det i er kärlek? Ni tror att ni redan har gett upp tillräckligt för mig, ni tror att er kärlek till mig redan är tillräcklig. Men varför för då era ord och handlingar alltid med sig uppror och bedrägeri? Ni följer mig, men erkänner inte mitt ord. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men stöter ändå bort mig. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men är misstrogna mot mig. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men kan inte acceptera min existens. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men behandlar mig inte som det anstår den jag är och ni gör hela tiden saker svåra för mig. Betraktas detta som kärlek? Ni följer mig, men försöker ändå lura mig och bedra mig i alla frågor. Betraktas detta som kärlek? Ni tjänar mig, men ni fruktar mig inte. Betraktas detta som kärlek? Ni motsätter er mig i alla avseenden och alla angelägenheter. Betraktas allt detta som kärlek? Ni har offrat mycket, det är sant, men ni har ändå aldrig utövat det jag kräver av er. Kan detta betraktas som kärlek? Noggrann beräkning visar att det inte finns den minsta antydning av kärlek till mig inom er. Efter så många års arbete, och alla de ord som jag har tillhandahållit, hur mycket har ni egentligen vunnit? Förtjänar inte detta en noggrann

---

tillbakablick? Jag förmanar er: De jag kallar till mig är inte de som aldrig har blivit fördärvade, utan de jag väljer är de som verkligen älskar mig. Därför bör ni vara vaksamma med era ord och handlingar och rannsaka era avsikter och tankar så att de inte går över gränsen. Under denna de sista dagarnas tid, gör ert yttersta för att frambära er kärlek inför mig, annars kommer min vrede aldrig att lämna er!

Du måste söka vägen som innebär förenlighet med Kristus

Jag har utfört mycket verk bland människorna och under den tiden har jag också uttryckt många ord. Alla dessa ord är till för människans frälsning och jag uttryckte dem för att människan skulle bli förenlig med mig. Jag har emellertid bara vunnit ett fåtal personer på jorden som är förenliga med mig och därför säger jag att människan inte sätter värde på mina ord – det beror på att människan inte är förenlig med mig. Därför är inte syftet med mitt arbete bara att människan ska kunna tillbe mig; vad som är ännu viktigare är att människan ska kunna vara förenlig med mig. Människan har blivit fördärvad och lever i Satans fälla. Alla människor lever i köttet, lever med själviska begär, och det finns inte en enda en som är förenlig med mig. Det finns de som säger att de är förenliga med mig, men de tillber vaga avgudar allesamman. Trots att de erkänner mitt namn som heligt följer de en stig som leder bort från mig och deras ord är fulla av arrogans och självsäkerhet. Det beror på att de alla i grund och botten är motståndare till mig och oförenliga med mig. Varje dag söker de spår av mig i Bibeln och hittar slumpmässigt ”lämpliga” avsnitt som de läser i det oändliga och läser högt som heliga skrifter. De vet inte hur de ska vara förenliga med mig eller vad det innebär att vara emot mig. De läser bara skrifterna i blindo. Mellan Bibelns pärmar stänger de in en vag Gud som de aldrig har sett och inte kan se, och tar fram honom och tittar på honom när det passar. De tror på min existens enbart inom Bibelns ramar och de jämför mig med Bibeln; utan Bibeln finns jag inte och utan mig finns ingen Bibel. De bryr sig inte om min existens eller mina handlingar, utan ägnar istället extrem och särskild uppmärksamhet åt vartenda ord i Skriften. Ännu fler tror till och med att jag inte skulle göra något jag vill göra utan att det finns förutsagt i Skriften. De lägger alltför stor vikt vid Skriften. Man kan säga att de betraktar ord och uttryck som alltför viktiga, i så hög grad att de använder verser ur Bibeln för att bedöma vartenda ord jag säger och för att fördöma mig. Vad de söker är inte den väg som innebär förenlighet med mig eller förenlighet med sanningen, utan förenlighet med Bibelns ord, och de tror att allt utan undantag som inte stämmer med Bibeln inte är mitt verk. Är inte dessa människor fariséernas plikttrogna ättlingar? De judiska fariséerna använde Mose lag till att döma Jesus. De sökte inte förenlighet med Jesus den gången, utan följde lagens bokstav till punkt och pricka, så till den grad att de efter att ha anklagat honom för att inte följa

---

lagen i Gamla testamentet och inte vara Messias slutligen spikade upp den oskyldige Jesus på korset. Vad var deras innersta väsen? Var det inte att de inte sökte vägen som innebär förenlighet med sanningen? De var helt besatta av vartenda ord i Skriften, samtidigt som de inte brydde sig om vare sig min vilja eller stegen och metoderna i mitt verk. De var inte människor som sökte sanningen, utan människor som stelbent klamrade sig fast vid ord; de var inte människor som trodde på Gud, utan människor som trodde på Bibeln. I själva verket var de Bibelns vakthundar. För att värna om Bibelns intressen, bevara Bibelns värdighet och försvara Bibelns rykte gick de så långt att de spikade upp den barmhärtige Jesus på korset. Detta gjorde de enbart i syfte att försvara Bibeln och i syfte att bevara ställningen för varje enskilt ord i Bibeln i människors hjärtan. Så de föredrog att ge upp sin framtid och syndoffret för att döma Jesus, som inte rättade sig efter skriftens dogmer, till döden. Var de inte allesamman lakejer åt vartenda ord i skriften?

Och hur är det med människorna idag? Kristus har kommit för att sprida sanningen, men de skulle hellre driva bort honom från den här världen för att själva kunna vinna inträde i himlen och få nåd. De skulle hellre förneka sanningens ankomst helt och hållet för att skydda Bibelns intressen, och de skulle hellre spika fast den Kristus som återkommit i köttet på korset igen för att säkra Bibelns eviga existens. Hur kan människan ta emot min frälsning när hennes hjärta är så ont och hennes natur är så fientligt inställd mig? Jag lever bland människorna, men människan vet inte om min existens. Även när jag låter mitt ljus skina över människan fortsätter hon att vara ovetande om min existens. När jag släpper lös min vrede över människan förnekar hon ännu mer nitiskt min existens. Människan söker efter förenlighet med ord och förenlighet med Bibeln, men inte en enda individ kommer till mig för att söka den väg som innebär förenlighet med sanningen. Människan blickar upp mot mig i himlen och engagerar sig särskilt i min existens i himlen, men ingen bryr sig om mig i köttet, för jag som lever bland människorna är helt enkelt alltför oansenlig. De som endast söker förenlighet med orden i Bibeln och med en vag Gud är en bedrövlig syn för mig. Det de tillber är nämligen döda ord och en Gud som kan ge dem oräkneliga skatter; vad de dyrkar är en Gud som skulle överlämna sig i människans våld – en Gud som inte finns. Vad kan då dessa människor vinna från mig? Människan är helt enkelt så usel att det

---

saknas ord. De som är emot mig, som ställer gränslösa krav på mig, som inte älskar sanningen och som är rebelliska mot mig – hur skulle de kunna vara förenliga med mig?

De som är emot mig är de som inte är förenliga med mig. Det är också fallet bland dem som inte älskar sanningen. De som gör uppror mot mig är ännu mer emot mig och oförenliga med mig. Alla dessa som inte är förenliga med mig överlämnar jag i den ondes händer, jag låter den onde fördärva dem, ger dem fria tyglar att avslöja sin fördärvlighet och lämnar slutligen över dem till den onde så han kan sluka dem. Jag bryr mig inte om hur många som tillber mig, det vill säga, jag bryr mig inte om hur många människor som tror på mig. Det enda som intresserar mig är hur många som är förenliga med mig. Alla de som inte är förenliga med mig är nämligen onda människor som sviker mig; de är mina fiender och jag kommer inte att ”förvara” mina fiender i mitt hem. De som är förenliga med mig ska för alltid tjäna mig i mitt hem, men de som går emot mig ska för alltid lida av min bestraffning. De som bara bryr sig om Bibelns ord och varken bryr sig om sanningen eller att söka mina fotsteg – de är emot mig, för de begränsar mig i enlighet med Bibeln, spärrar in mig i Bibeln, och är därmed ytterst hädiska mot mig. Hur skulle sådana människor kunna komma inför mig? De bryr sig inte om mina gärningar, min vilja eller sanningen, utan är istället besatta av ord – ord som dödar. Hur skulle sådana människor kunna vara förenliga med mig?

Jag har uttryckt så många ord och även gett uttryck för min vilja och mitt sinnelag, och ändå är människor fortfarande oförmögna att känna mig och tro på mig. Eller man kan säga att folk fortfarande är oförmögna att lyda mig. De som lever i Bibeln, de som lever i lagen, de som lever på korset, de som lever enligt dogmer, de som lever mitt i det verk jag uträttat idag – vem bland dem är förenlig med mig? Ni tänker bara på att få välsignelser och belöningar och har aldrig ägnat en tanke åt hur ni verkligen ska kunna vara förenliga med mig eller hur ni ska kunna hindra er själva från att vara emot mig. Jag är så besviken på er, för jag har gett er så mycket och likväl har jag fått så lite tillbaka. Ert bedrägeri, er arrogans, ert begär, era extravaganta önskningar, ert förräderi, er olydnad – skulle jag kunna undgå att lägga märke till något av det? Ni är slarviga gentemot mig, ni bedrar mig, ni förolämpar mig, ni försöker påverka mig, ni kräver av mig och ni pressar mig på offer – hur skulle sådan ondskan kunna undgå mitt straff? Alla dessa onda handlingar är bevis på er fiendskap mot mig och bevis på er oförenlighet med mig. Ni tror alla att ni är så förenliga med mig, men för vem gäller i så fall dessa

---

oemotsägliga bevis? Ni tror er själva om att vara ytterst seriösa och trogna mot mig. Ni tror att ni är så godhjärtade, så medlidsamma och har varit mig så hängivna. Ni tror att ni har gjort tillräckligt för mig. Men har ni någonsin jämfört dessa uppfattningar med era handlingar? Jag säger att ni är väldigt arroganta, väldigt giriga och väldigt likgiltiga. De knep ni använder för att lura mig är väldigt smarta och ni har väldigt många föraktliga avsikter och föraktliga metoder. Er trohet är för ynkelig, er uppriktighet för usel och ert samvete är ännu skralare. Ni har alltför mycket illvilja i era hjärtan och ingen slipper undan er ondska, inte ens jag. Ni stänger ute mig på grund av era barn eller er man eller er självbevarelsedrift. Istället för att bry er om mig, bryr ni er om er familj, era barn, er status, er framtid och er egen njutning. När har ni någonsin tänkt på mig när ni har talat eller agerat? Riktigt kalla dagar går era tankar till era barn, er man, er fru eller era föräldrar. Inte heller stekheta dagar har jag någon plats i era tankar. När du uträttar dina plikter tänker du på dina egna intressen, din egen personliga säkerhet, medlemmarna i din familj. Vad har du någonsin gjort som har varit för mig? När har du någonsin tänkt på mig? När har du någonsin ägnat dig helhjärtat åt mig och mitt verk? Var finns beviset på din förenlighet med mig? Var syns i verkligheten din trohet mot mig? Var syns i verkligheten din lydnad mot mig? När har dina avsikter inte varit att få mina välsignelser? Ni bedrar och vilseleder mig, ni leker med sanningen och ni döljer förekomsten av sanningen och sviker sanningens kärna. Vad väntar er i framtiden när ni går emot mig på det här viset? Ni söker bara förenlighet med en vag Gud och söker bara en vag tro, men ni är inte förenliga med Kristus. Kommer inte er ondska att åstadkomma samma vedergällning som de illvilliga förtjänar? När det sker kommer ni att inse att ingen som är oförenlig med Kristus kan undkomma vredens dag och ni kommer att upptäcka vilken slags vedergällning som ska drabba dem som är emot Kristus. När den dagen kommer, då kommer alla era drömmar om att bli välsignade för er tro på Gud och om att vinna inträde i himlen att krossas. Men så kommer det inte att bli för dem som är förenliga med Kristus. Trots att de har förlorat så mycket, trots att de har lidit svåra umbäranden kommer de att få ta emot hela det arv som jag efterlämnar till mänskligheten. Slutligen kommer ni att förstå att jag, och bara jag, är den rättfärdige Guden och att jag, och bara jag, kan föra mänskligheten till dess underbara slutmål.

Är du en sann Gudstroende?

Kanske har din resa i tron på Gud varat i mer än ett eller två år, och kanske har du i ditt liv under de åren fått utstå stora vedermödor, eller så har du kanske inte utsatts för några vedermödor utan istället fått ta emot stor nåd. Det kan också vara så att du inte har upplevt vare sig vedermödor eller nåd, utan istället har levt ett högst vanligt liv. Oavsett vilket är du fortfarande Guds efterföljare, så låt oss dela gemenskap om ämnet att följa honom. Dock måste jag påminna alla som läser de här orden att Guds ord är riktat till alla som erkänner Gud och alla som följer Gud, inte till alla människor överlag inklusive dem som inte erkänner Gud. Om du tror att Gud talar till allmänheten, till alla människor i världen, så kommer Guds ord inte att ha någon verkan på dig. Så du bör hålla alla ord tätt intill ditt hjärta, och inte placera dig utanför deras räckvidd. I vilket fall som helst låt oss tala om det som händer i vårt eget hus.

Ni borde nu alla förstå den sanna innebörden av att tro på Gud. Den innebörd av tro på Gud som jag förut talade om har att göra med ert positiva inträde. Så blir inte fallet idag. Idag skulle jag vilja analysera själva det väsentliga i er tro på Gud. Naturligtvis blir det då en vägledning ur negativ synvinkel; om jag inte gör på det sättet får ni aldrig vetskap om er sanna skepnad, och kommer för alltid att skryta om er fromhet och trofasthet. Med andra ord, om jag inte gräver upp den fulhet som finns djupt inne i era hjärtan, så kommer ni var och en att sätta en krona på huvudet och ge er själva all ära. Er högmodiga och arroganta natur driver er att förråda ert eget samvete, att göra uppror mot och motstå Kristus, och avslöja er fulhet, så att era avsikter, föreställningar, överdrivna begär och lystnadsfulla blickar kommer fram i ljuset. Och ändå fortsätter ni påstå att ni kommer att hänge ert liv åt Kristi verk, och ni upprepar om och om igen de sanningar som Kristus uttalade för länge sedan. Detta är er "tro". Detta är er "tro utan orenhet". Jag har hela tiden tillämpat en mycket sträng norm för människan. Om din lojalitet åtföljs av avsikter och villkor, då skulle jag hellre vara utan din så kallade lojalitet, för jag avskyr dem som bedrar mig genom sina avsikter och pressar mig med villkor. Jag vill bara att människan skall vara fullständigt lojal mot mig, och jag vill att hon skall göra allt för trons skull och för att bevisa ett enda ord: tro. Jag föraktar när ni använder sötsliskiga ord för att glädja mig. För jag behandlar alltid er med fullständig uppriktighet, och därför önskar jag att ni också handlar gentemot mig med en sann tro. När det gäller tro är det många som tror att de följer Gud därför att de

---

har tro, annars skulle de inte kunna uthärda ett sådant lidande. Då frågar jag dig detta: Hur kommer det sig att du aldrig vördar Gud trots att du tror att han finns? Varför fruktar du inte Gud i ditt hjärta om du tror att han finns? Du godtar att Kristus är Guds inkarnation, så varför hyser du då ett sådant förakt mot honom? Varför agerar du så vanvördigt mot honom? Varför dömer du honom öppet? Varför spionerar du alltid på hans rörelser? Varför underkastar du dig inte hans ordning? Varför handlar du inte efter hans ord? Varför pressar och rånar du honom på hans gåvor? Varför talar du i Kristi ställe? Varför dömer du över om hans verk och hans ord är korrekta eller inte? Varför törs du häda mot honom bakom hans rygg? Är det de här sakerna och andra som utgör er tro?

Varje del av ert tal och beteende avslöjar de inslag av icke-tro på Kristus som ni bär inuti er. Era motiv och mål för vad ni gör är präglade av otro; till och med den innebörd som utstrålas i er blick är befläckad av sådana inslag. Med andra ord bär alltså var och en av er, varje minut av dagen, med sig inslag av otro. Det innebär att ni i varje ögonblick löper risk att förråda Kristus, för det blod som rinner genom era kroppar är genomsyrat av brist på tro på Gud inkarnerad. Därför säger jag att de fotspår ni lämnar efter er på vägen i tro på Gud inte är så märkvärdiga. Er resa längs vägen i tro på Gud saknar en stadig grund, och istället gör ni det bara mekaniskt. Ni är alltid skeptiska till Kristi ord och kan inte genast omsätta det i praktiken. Det är därför ni inte tror på Kristus, och att ni alltid har föreställningar om honom är en annan anledning till att ni inte tror på Kristus. Att alltid förbli skeptisk till Kristi verk, låta Kristi ord talas för döva öron, ha en åsikt om vad det nu är för verk som utförs av Kristus och inte kunna förstå det ordentligt, att ha svårt att lägga undan föreställningar oavsett vilken förklaring man får, och så vidare; allt detta är inslag av otro som blandas runt i era hjärtan. Fastän ni följer Kristi verk och aldrig halkar efter, så finns det för mycket uppror som blandas runt i era hjärtan. Detta uppror är en orenhet i er tro på Gud. Kanske håller ni inte med, men om du inte kan känna igen dina egna avsikter här, så blir det säkerligen du som går under. För Gud fullkomnar bara dem som har en sann tro på honom, inte dem som är skeptiska till honom, och minst av allt dem som motvilligt följer honom trots att de aldrig har trott på att han är Gud.

En del människor gläder sig inte över sanningen, än mindre över domen. Istället gläder de sig över makt och rikedom; sådana människor kallas maktsökare. De söker

---

bara efter de samfund i världen som har inflytande och de söker bara efter pastorer och lärare som kommer från seminarier. Fastän de har godtagit sanningens väg, förblir de skeptiska och kan inte hänge sig helt och hållet. De talar om att spendera för Gud, men deras blickar är inriktade på de stora pastorerna och lärarna, och Kristus viftas åt sidan. Deras hjärtan är fyllda med berömmelse, förmögenhet och ära. De tror inte alls att en så ynklig man har förmågan att erövra så många, att någon så obetydlig har förmågan att fullkomna människor. De tror inte alls att de där obetydliga människorna i dammet och på sophögarna är det folk som Gud valt ut. De tror att om sådana människor var föremål för Guds frälsning, så skulle himmel och jord vändas upp och ner och alla människor skulle skratta sig fördärvade. De tror att om Gud valde så obetydliga personer att bli fullkomnade, så skulle de där andra, stora männen bli Gud själv. Deras perspektiv är befleckade av otro, och mycket värre än otro: de är befängda odjur. För de värdesätter enbart ställning, prestige och makt; det de håller högt är stora grupper och samfund. De bryr sig över huvud taget inte om dem som leds av Kristus; de är helt enkelt förrädare som har vänt ryggen mot Kristus, mot sanningen och mot livet.

Det du beundrar är inte Kristi ödmjukhet, utan de där högt uppsatta falska herdarna. Du älskar inte Kristi ljuvlighet eller vishet, utan de där lättsinniga som ansluter sig till den tarvliga världen. Du skrattar åt Kristi smärta när han inte har någonstans att vila sitt huvud, men beundrar dessa döda kroppar som grabbar åt sig gåvor och lever i utsvävningar. Du är inte villig att lida vid Kristi sida, men går glatt rätt in i famnen på dessa lättsinniga antikrister fastän de inte förser dig med mer än kött, bokstav och kontroll. Till och med nu vänds ditt hjärta till dem, till deras rykte, till deras status och till deras inflytande. Och ändå fortsätter du att ha inställningen att du finner Kristi verk svårt att svälja och att du vägrar godta det. Det är därför jag säger att du saknar tron att erkänna Kristus. Anledningen till att du har följt honom till denna dag är bara att du inte hade något annat val. I ditt hjärta tornar för alltid en rad ståtliga bilder upp sig; du kan inte glömma alla deras ord och gärningar, inte deras inflytelserika ord och händer. I ditt hjärta är de för alltid högstående och för alltid hjältar. Men så är det inte med Kristus idag. Han är för alltid obetydlig i ditt hjärta och för alltid ovärdig att vördas. För han är alltför vanlig, har alltför lite inflytande, och är allt annat än upphöjd.

I vilket fall som helst säger jag att alla de som inte värdesätter sanningen är icke-troende och förrädare mot sanningen. Sådana människor ska aldrig få Kristi

---

godkännande. Har du nu lagt märke till hur mycket otro som finns inom dig? Och hur mycket förräderi mot Kristus? Jag ger dig då den här uppmaningen: Eftersom du har valt sanningens väg, så bör du hänge dig helhjärtat; var inte tvehågsen eller halvhjärtad. Du borde veta att Gud inte tillhör världen eller någon enskild person, utan alla dem som verkligen tror på honom, alla dem som tillber honom, och alla dem som är hängivna och trogna mot honom.

För närvarande finns det fortfarande mycket otro kvar inom er. Försök att se omsorgsfullt inom er, så hittar ni säkerligen svaret. När du finner det verkliga svaret, då kommer du att medge att du inte tror på Gud, utan snarare en som vilseleder, hädar och förräder honom – en som är illojal mot honom. Då kommer du att inse att Kristus inte är en människa utan Gud. När den dagen kommer skall du vörda, frukta och i sanning älska Kristus. Just nu är er tro bara trettio procent av era hjärtan, medan sjuttio procent innehas av tvivel. Varje gärning som görs och varje mening som uttalas av Kristus kan få er att bilda er föreställningar och åsikter om honom. Dessa föreställningar och åsikter kommer från er fullständiga otro på honom. Ni beundrar och fruktar bara den osedde Gud i himlen och har ingen aktning för den levande Kristus på jorden. Är detta inte också er otro? Ni längtar endast efter den Gud som utförde sitt verk i det förgångna, men bemöter inte Kristus av idag. Sådan är alltid den ”tro” som blandas runt i era hjärtan som inte tror på Kristus av idag. Jag underskattar er inte, för det finns för mycket otro inom er, för mycket av er som är orent och måste granskas noga. Dessa orenheter är ett tecken på att ni inte har någon tro alls; de är ett kännetecken på ert avståndstagande från Kristus och märker ut er som förrädare av Kristus. De är en slöja som döljer er kunskap om Kristus, en spärr för att ni ska kunna vinnas av Kristus, ett hinder mot att ni ska kunna bli förenliga med Kristus, och ett bevis på att Kristus inte godtar er. Nu är det dags att rannsaka alla delar av era liv! Om ni gör det blir det till nytta på alla tänkbara sätt!

Kristus utför domens verk med sanningen

De sista dagarnas verk innebär att separera allting utifrån sitt slag, att fullfölja Guds förvaltningsplan, för tiden är nära och Guds dag har kommit. Gud för alla som har trätt in i hans rike, det vill säga alla de som har varit lojala mot honom till slutet, in i Guds egen tidsålder. Men fram tills dess att Guds egen tidsålder kommer är det verk som Gud ska utföra inte att iaktta människans gärningar eller att undersöka människans liv utan att döma hennes upproriskhet, för Gud ska rena alla dem som kommer inför hans tron. Alla de som har följt Guds fotsteg fram till idag är de som har kommit inför Guds tron, och därför blir varje enskild individ som accepterar Guds verk i dess slutliga skede föremål för Guds rening. Med andra ord: alla som accepterar Guds verk i dess slutliga skede blir föremål för Guds dom.

”Domen” i de ord som talades tidigare – domen ska börja vid Guds hus – syftar på den dom som Gud fäller idag över dem som kommer inför hans tron de sista dagarna. Kanske finns det de som tror på sådana övernaturliga fantasier som att Gud, när de sista dagarna har kommit, ska ställa upp ett stort bord i himlen, på vilket en vit duk kommer att läggas ut och att han sedan, sittande på en väldig tron med alla människor knäböjande på marken, ska blotta synderna hos var och en och därigenom avgöra om de ska stiga upp till himlen eller ska skickas ner till sjön av eld och svavel. Oavsett människans fantasier kan substansen av Guds verk inte förändras. Människans fantasier är inte annat än tankekonstruktioner som kommer från människans hjärna, sammanfattade och hopfogade av sådant som hon har sett och hört. Därför säger jag, att oavsett hur lysande de föreställda bilderna är, är de inte annat än en teckning och kan inte ersätta planen för Guds verk. Människan har trots allt blivit fördärvad av Satan, så hur kan hon då förstå Guds tankar? Människan föreställer sig att domens verk av Gud är särskilt fantastiskt. Hon tror att domens verk måste vara av kolossala mått och obegripligt för dödliga, eftersom det är Gud själv som utför det, och det måste genljuda i himlen och skaka jorden. Hur skulle det annars kunna vara domens verk av Gud? Hon tror att Gud måste vara särskilt imponerande och majestätisk då han verkar, eftersom detta är domens verk, och de som blir dömda måste ligga på knä och storgråta och tigga om nåd. Sådana scener måste verkligen vara spektakulära och djupt gripande ... Alla föreställer sig att Guds doms verk ska vara mirakulöst. Men vet du att Gud påbörjade domens verk bland människorna för länge sedan och att du förblivit försjunken i dvala?

Att det är dags för Gud att förnya himmel och jord redan vid den tidpunkt då du tror att domens verk av Gud tar sin officiella början? Vid den tidpunkten kanske du precis har förstått livets mening, men det obarmhärtiga verket med Guds bestraffning ska föra dig, fortfarande djupt sovande, in i helvetet. Först då ska du inse med ens att domens verk av Gud redan är fullbordat.

Låt oss inte kasta bort värdefull tid och låt oss inte tala mer om dessa motbjudande och avskyvärda ämnen. Låt oss istället tala om vad domen består av. När det gäller ordet "dom" kommer du att tänka på de ord som Jehova talade överallt och de tillrättavisande ord som Jesus sade till fariséerna. Hur stränga de än är, utgör de orden inte Guds dom över människan, endast ord som Gud har talat i olika sammanhang, det vill säga olika miljöer. De orden skiljer sig från de ord som Kristus talar när han dömer människan de sista dagarna. Under de sista dagarna använder Kristus många olika sanningar för att undervisa människan, blotta människans väsen och dissekera hennes ord och gärningar. De orden inkluderar olika sanningar såsom människans plikt, hur människan ska lyda Gud, hur människan ska vara lojal mot Gud, hur människan bör leva ut den vanliga mänskligheten, liksom Guds visdom och sinnelag och så vidare. Alla de orden är riktade mot människans väsen och hennes fördärvade sinnelag. I synnerhet talas de ord som blottar hur människan avvisar Gud om hur människan är ett förkroppsligande av Satan och en fientlig kraft mot Gud. När Gud tar sig an domens verk klarlägger han inte bara människans natur med ett fåtal ord, utan han blottar, åtgärdar och beskär den under en längre tid. Sådana metoder för blottläggande, åtgärd och beskärning kan inte ersättas med vanliga ord, utan med den sanning som människan inte alls besitter. Endast den sortens metoder kan kallas dom, endast genom dom av det slaget kan människan kuvas och grundligt övertygas att underkasta sig under Gud och dessutom vinna sann kunskap om Gud. Vad domens verk ger upphov till är människans förståelse av Guds sanna ansikte och sanningen om sin egen upproriskhet. Domens verk låter människan vinna stor förståelse av Guds vilja, syftet med Guds verk och de hemligheter som är obegripliga för henne. Det låter också människan känna igen och bli medveten om sitt eget fördärvade inre väsen och rötterna till detta fördärv och även upptäcka människans uselhet. Domens verk ger upphov till alla dessa effekter, för substansen i detta verk är i själva verket arbetet med att öppna upp Guds sanning, väg och liv för alla dem som tror på honom. Detta arbete är domens

---

verk som utförs av Gud. Om du inte betraktar dessa sanningar som viktiga utan ständigt tänker på att undvika dem eller hitta en ny väg ut, vid sidan av dem, då säger jag att du är en bedrövlig syndare. Om du tror på Gud men varken söker sanningen eller Guds vilja och inte heller älskar den väg som för dig närmare Gud, då säger jag att du är en som vill försöka undvika domen och att du är en marionett och förrädare som flyr från den stora vita tronen. Gud kommer inte att skona några av de upproriska som undviker hans blick. Sådana människor ska få ett ännu strängare straff. De som kommer inför Gud för att bli dömda och dessutom har blivit renade ska leva för alltid i Guds rike. Detta är givetvis något som hör framtiden till.

Domens verk är Guds eget verk, så det bör naturligtvis utföras av Gud själv; det kan inte utföras av människan i hans ställe. Eftersom domen är erövrandet av människosläktet med hjälp av sanningen, är det utan tvekan så att Gud fortfarande framträder som den inkarnerade avbilden för att utföra sitt verk bland människor. Det innebär att Kristus i de sista dagarna ska använda sanningen till att undervisa människor runt om på jorden och göra alla sanningar kända för dem. Det är domens verk av Gud. Många känner en oro inför den andra inkarnationen av Gud, för människan har svårt att tro att Gud skulle bli kött för att utföra domens verk. Jag måste ändå berätta för er att Guds verk ofta vida överskrider människans förväntningar och är svårt att acceptera för människans sinnen. För människor är endast maskar på jorden, medan Gud är den Allrahögste som uppfyller universum. Människans sinne är likt ett hål med stinkande vatten som bara ger upphov till maskar, medan varje stadium av verket som styrs av Guds tankar är ett destillat av Guds visdom. Människan vill ständigt strida med Gud, om vilket jag säger att det är självklart vem som kommer att lida en förlust i slutändan. Jag uppmanar er alla att inte betrakta er själva som värda mer än guld. Om andra kan acceptera Guds dom, varför kan då inte du göra det? Hur mycket högre står du än andra? Om andra kan böja sina huvuden inför sanningen, varför kan inte du också göra det? Guds verk har en inneboende drivkraft som inte går att hejda. Han kommer inte att upprepa domens verk än en gång enbart på grund av den "insats" du har gjort, och du kommer att bli överväldigad av ånger över att du låtit en sådan bra möjlighet gå dig förbi. Om du inte tror på mina ord, vänta då bara tills den stora vita tronen i skyn faller dom över dig! Du måste känna till att alla israeliter försmådde och förnekade Jesus, och ändå fortsätter faktumet med Jesu försoning av mänskligheten att

---

spridas till universums gräns. Är inte detta en verklighet som Gud skapade för länge sedan? Om du fortfarande väntar på att Jesus ska ta dig upp till himlen, då säger jag att du är en trotsig bit dött trä.^[a] Jesus kommer inte att erkänna en falsk troende som du, som är illojal mot sanningen och endast söker välsignelser. Tvärtom kommer han, utan barmhärtighet, att kasta dig i eldsjön för att du ska brinna i tiotusentals år.

Förstår du nu vad som är dom och vad som är sanning? Om du har förstått uppmanar jag dig att lydigt underkasta dig att bli dömd, annars ska du aldrig få möjlighet att bli prisad av Gud eller förd av honom in i hans rike. De som bara accepterar domen men aldrig kan bli renade, det vill säga de som flyr mitt under domens verk, ska för alltid bli avskydda och förkastade av Gud. Deras synder är fler och svårare än fariseernas, för de har förrått Gud och är upproriska mot Gud. Sådana människor som inte ens är värdiga att tjänstgöra ska få strängare straff, ett straff som dessutom är evigt. Gud ska inte skona någon förrädare som en gång visade lojalitet med orden men sedan förrådade honom. Sådana människor ska få vedergällning genom bestraffning av anden, själen och kroppen. Är det inte just en uppenbarelse av Guds rättfärdiga sinnelag? Är inte det Guds syfte med att döma människan och blotta henne? Gud sänder alla dem som utför alla slags onda gärningar under domens tid till en plats som hemsöks av onda andar och låter dessa onda andar förgöra deras köttsliga kroppar efter behag. Deras kroppar stinker som lik och sådan är deras lämpliga vedergällning. I dessa illojala falska troende, falska apostlar och falska arbetares loggböcker skriver Gud ner varenda en av deras synder. Sedan, när tiden är inne, kastar han in dem bland de orena andarna och låter dessa orena andar besmitta deras kroppar efter behag, så att de aldrig kan bli återfödda och aldrig får se ljuset igen. Dessa hycklare som en gång tjänstgjorde men inte kan förbli lojala till slutet räknas av Gud till de onda, så de följer de ondas råd och får ingå i deras oregerliga patrask. I slutändan ska Gud förrinta dem. Gud kastar dem åt sidan och tar ingen notis om dem som aldrig har varit lojala mot Kristus eller har gjort någon ansträngning och skall förrinta dem alla vid övergången mellan tidsåldrar. De kommer inte längre att finnas på jorden, än mindre vinna inträde i Guds rike. De som aldrig har varit uppriktiga mot Gud men av omständigheterna tvingas att ha med honom att göra på ett oengagerat sätt räknas till dem som tjänstgör för hans folk. Endast ett mindre antal sådana människor kan överleva, medan majoriteten ska förgås tillsammans med dem som inte ens är kvalificerade nog att

---

tjänstgöra. Slutligen ska Gud föra in alla dem är av samma sinne som Gud i sitt rike, Guds folk och Guds söner liksom de som är förutbestämda av Gud att bli präster. Sådant är det destillat som Gud har fått genom sitt verk. Vad gäller de som inte kan hamna i någon av de kategorier som Gud har ställt upp, ska de räknas till de icke-troende. Och ni kan säkert föreställa er vad resultatet blir för dem. Jag har redan sagt allt jag skulle säga till er. Det är ni som beslutar vilken väg ni ska ta. Det ni bör förstå är följande: Guds verk väntar aldrig på någon som inte håller jämna steg med honom, och Guds rättfärdiga sinnelag visar inget förbarmande med någon människa.

Fotnoter:

- a. En bit dött trä: ett kinesiskt talesätt som betyder ”bortom all hjälp”.

Visste du? Gud har uträttat något stort bland människorna

Den gamla tidsåldern är förbi och den nya tidsåldern har kommit. År efter år och dag efter dag har Gud uträttat många verk. Han kom in i världen och gav sig sedan av. Samma cykel har fortlöpt under många generationer. Idag fortsätter Gud som tidigare att göra det verk som han måste, det verk som han har kvar att fullborda, för än idag har han ännu inte trätt in i vila. Från tiden för skapelsen fram till idag har Gud uträttat många verk, men visste du att det verk som Gud uträttar idag är mycket mer än tidigare och att måttstocken är mycket större? Det är därför jag säger att Gud har uträttat något stort bland människorna. Hela Guds verk är mycket viktigt, för människan eller för Gud, för varje inslag i hans verk har ett samband med människan.

Eftersom Guds verk varken kan ses eller kännas, än mindre ses av världen, hur kan det då vara något stort? Vad är att betrakta som stort? Säkert kan ingen förneka att hela Guds verk kan anses vara stort, men varför säger jag att det verk som Gud uträttar idag är det? När jag säger att Gud har uträttat något stort omfattar det utan tvekan flera mysterier som det återstår för människan att förstå. Låt oss tala om dem nu.

Jesus föddes i en krubba i en tid då man inte kunde acceptera att han fanns, men världen kunde ändå inte stå i vägen för honom, så han levde bland människorna i trettiofyra år i Guds omsorg. Under alla dessa levnadsår fick han uppleva hårdheten i världen och prova på livet i misär på jorden. Han åtog sig det tunga ansvaret att bli korsfäst för att förlösa hela mänskligheten. Han förlöste alla syndare som hade levt under Satans domän, och slutligen återvände hans uppståndna kropp till hans viloplats. Nu är Guds nya verk inlett och det är också början på en ny tidsålder. Gud för de förlösta till sitt hus för att påbörja sitt nya frälsningsverk. Den här gången är frälsningsverket grundligare än det var tidigare. Det kommer inte att ske genom att den Helige Ande verkar i människan så att hon kan förändras på egen hand, det kommer inte heller ske genom att Jesu kropp visar sig bland människorna, och minst av allt kommer det att ske på ett annat sätt. Snarare kommer det verket att uträttas och ledas av den inkarnerade Guden själv. Det sker i syfte att föra människan in i det nya verket. Är inte det stort? Gud uträttar inte det verket genom en del av människorna eller genom profetior, utan Gud gör det själv. Somliga kanske säger att detta inte är stort och att det

---

inte kan bringa människan i extas. Trots det vill jag säga till dig att Guds verk inte bara är detta utan något ännu större och ännu mer.

Den här gången kommer Gud för att verka, inte i en andlig kropp utan i en helt vanlig sådan. Det är inte bara kroppen för Guds andra inkarnation utan även den kropp som Gud återvänder i. Det är ett helt vanligt kött. I honom kan du inte se något som skiljer sig från andra, men från honom kan du få de sanningar du aldrig har hört tidigare. Detta obetydliga kött är vad som förkroppsligar alla sanningens ord från Gud, företar sig Guds verk i de sista dagarna och uttrycker hela Guds sinnelag så att människan ska förstå det. Längtar du inte verkligen efter att få se Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att förstå Gud i himlen? Längtar du inte verkligen efter att få se mänsklighetens slutmål? Han kommer att berätta alla dessa hemligheter för dig – hemligheter som ingen människa har kunnat berätta och han kommer även att berätta för dig om de sanningar du inte förstår. Han är din port in i riket och din vägvisare in i den nya tidsåldern. Ett sådant vanligt kött innefattar många outgrundliga mysterier. Hans gärningar kan vara ofattbara för dig, men målet med hela det verk som han uträttat är tillräckligt för att du ska se att han inte är simpelt kött som människan tror. För han representerar Guds vilja liksom den omsorg som Gud visar mänskligheten i de sista dagarna. Även om du inte kan höra de ord han talar som tycks skaka himmel och jord eller se hans ögon som blossande flammor, och även om du inte kan känna tuktan av hans järnstav, kan du av hans ord höra ilskan hos Gud och veta att Gud visar medlidande med mänskligheten; du kan se Guds rättfärdiga sinnelag och hans visdom, och dessutom inse vilka bekymmer och vilken omsorg Gud har om hela mänskligheten. Guds verk de sista dagarna är att låta människan se Guden i himlen leva bland människor på jorden samt göra det möjligt för människan att lära känna, lyda, vörda och älska Gud. Det är därför han har återvänt till köttet en andra gång. Även om det människan ser idag är en Gud som är densamma som människan, en Gud med näsa och två ögon, och en obetydlig Gud, ska Gud i slutänden visa er att utan denne mans existens kommer himmel och jord att genomgå en kolossal förändring, utan denne mans existens kommer himlen att fördunklas, jorden att bli kaos och hela mänskligheten att leva i hungersnöd och plågor. Han kommer att visa er att Gud, utan frälsningen från de sista dagarnas inkarnerade Gud, skulle ha tillintetgjort hela mänskligheten i helvetet för länge sedan; utan detta kötts existens skulle ni för alltid vara de främsta av syndare och

---

lik evinnerligen. Ni ska veta att utan detta kötts existens skulle hela mänskligheten möta en oundviklig katastrof och finna det svårt att undkomma Guds mer allvarliga bestraffning av mänskligheten de sista dagarna. Utan detta vanliga kötts födelse skulle ni alla befinna er i ett tillstånd där varken liv eller död kommer, oavsett hur ni söker det. Utan detta kötts existens skulle ni idag inte kunna ta emot sanningen och komma inför Guds tron. Ni skulle snarare bli straffade av Gud för era svåra synder. Vet ni? Om det inte vore för Guds återgång till köttet skulle ingen ha möjlighet till frälsning, och om det inte vore för att det köttet kom skulle Gud för länge sedan ha avslutat den gamla tidsåldern. Kan du i sådana fall fortfarande avvisa den andra inkarnationen av Gud? När du kan dra så stor nytta av denne vanlige man, varför skulle du då inte villigt acceptera honom?

Guds verk är det som du inte kan begripa. Om du varken kan fatta om ditt beslut är riktigt eller veta om Guds verk kan ha framgång, varför inte pröva din lycka och se om denne vanlige man är till stor hjälp för dig och om Gud har utfört ett stort verk. Men jag måste berätta för dig att människorna på Noas tid hade ätit och druckit, gift sig och gift bort i en sådan omfattning att det blev outhärdligt för Gud att bevittna, så han sände en väldig översvämning för att förstöra mänskligheten och lämnade bara Noas familj på åtta kvar samt fåglar och djur av alla slag. Men i de sista dagarna är de som Gud behåller alla de som har varit lojala mot honom fram till slutet. Även om båda var tider av stort fördärv som var outhärdligt för Gud att bevittna, och mänskligheten i båda tidsåldrarna var så fördärvad att den förnekade Gud som Herre, blev alla människor på Noas tid tillintetgjorda av Gud. Mänskligheten i båda tidsåldrarna har bedrivit Gud väldigt, men Gud har fortsatt vara tålmodig med människorna de sista dagarna fram till nu. Hur kommer det sig? Har ni aldrig funderat över det? Om ni verkligen inte vet, så låt mig berätta det för er. Anledningen till att Gud kan behandla människorna nådigt de sista dagarna är inte att de är mindre fördärvade än människorna på Noas tid eller att de har visat ånger inför Gud, än mindre är det för att Gud inte står ut med att tillintetgöra människorna i de sista dagarna då tekniken har avancerat. Snarare beror det på att Gud har ett verk att utföra i en grupp människor de sista dagarna och det kommer att göras av den inkarnerade Guden själv. Dessutom ska Gud välja en del av den gruppen som föremål för sin frälsning, frukten av hans förvaltningsplan, och föra dessa människor med sig in i nästa tidsålder. Därför har det pris som betalats av Gud, oavsett vad, helt

---

och hållet varit en förberedelse för hans inkarnationsverk de sista dagarna. Att ni har kommit fram till idag är tack vare köttet. Det är för att Gud lever i köttet som ni har möjlighet att leva. All lycka har vunnits på grund av denne vanlige man. Inte bara det, utan i slutänden kommer alla folk att tillbe denne vanlige man och även tacka och lyda denne obetydliga man, för det är den sanning, det liv och den väg han kom med som har räddat hela mänskligheten, lindrat konflikten mellan människan och Gud, minskat avståndet mellan dem och öppnat upp en förbindelse mellan Guds och människans tankar. Det är också han som har kommit med ännu större ära till Gud. Är inte en vanlig man som denne värd din tillit och beundran? Är inte ett sådant vanligt kött redo att kallas Kristus? Kan inte en sådan vanlig man vara uttrycket för Gud bland människor? Är inte en sådan man, som hjälper mänskligheten att slippa katastrofer, värd din kärlek och värd att hålla fast vid? Om du avvisar de sanningar som hans mun yttrar och även avskyr att han finns ibland er, vilket blir ditt öde då?

Hela Guds verk de sista dagarna utförs av denne vanlige man. Han kommer att skänka dig allt och vidare kan han bestämma allt över dig. Kan en sådan man vara som du tror: en man så enkel att han inte förtjänar att nämnas? Är hans sanning inte nog för att övertyga dig helt? Är vittnesbördet om hans gärningar inte tillräckligt för att övertyga dig helt? Eller är det så att vägen han leder dig på inte är värd för dig att följa? Vad är det som får dig att känna illvilja mot honom och avvisa honom och dra dig undan honom? Det är han som uttrycker sanningen, det är han som erbjuder sanningen och det är han som gör att du kan ha en väg att färdas på. Kan det vara så att du fortfarande inte kan finna spåren av Guds verk i dessa sanningar? Utan Jesu verk kunde mänskligheten inte ha kommit ner från korset, men utan inkarnationen idag kunde de som kom ner från korset aldrig bli anbefallna av Gud eller träda in i den nya tidsåldern. Utan denne vanlige mans ankomst skulle ni aldrig ha möjlighet eller vara berättigade att se Guds sanna ansikte, för ni är alla sådana som för länge sedan borde ha blivit tillintetgjorda. Genom ankomsten av den andra inkarnationen av Gud har Gud förlåtit er och visat er barmhärtighet. Oberoende av det är de ord jag måste lämna er med i slutänden dessa: Denne vanlige man, som är den inkarnerade Guden, är livsavgörande för er. Detta är det stora som Gud redan har uträttat bland människor.

Endast de sista dagarnas Kristus kan ge människan det eviga livets väg

Livets väg är inget som vem som helst kan äga och inte heller är den något som vem som helst enkelt kan uppnå. Det beror på att livet endast kan komma från Gud, det vill säga endast Gud själv äger livets essens och endast Gud själv har livets väg. Därmed är endast Gud livets ursprung och den ständigt framspringande källan med livets levande vatten. Alltsedan han skapade världen har Gud utfört mycket verk som inbegriper livskraft, har utfört mycket verk som ger människan liv och har betalat ett högt pris för att människan ska kunna vinna liv, för Gud själv är evigt liv och Gud själv är den väg genom vilken människan uppstår. Gud lämnar aldrig människans hjärta och lever bland människorna hela tiden. Han har varit den drivande kraften i människans existens, grunden för människans existens och en stor pant för människans existens efter födseln. Han får människan att födas på nytt och gör det möjligt för henne att leva ihärdigt i alla sina roller. Tack vare hans makt och hans aldrig sinande livskraft har människan levt generation efter generation, under vilka makten hos Guds liv har varit stöttepelaren i människans existens, och för vilken Gud har betalat ett pris som ingen vanlig människa någonsin har betalat. Guds livskraft kan förhärskas över all annan makt; den överträffar dessutom all annan makt. Hans liv är evigt, hans makt är enastående och hans livskraft kan inte besegras av någon skapad varelse eller fientlig kraft. Guds livskraft existerar och lyser med sin skinande strålgans, oberoende av tid och plats. Himmel och jord må genomgå stora förändringar, men Guds liv är för evigt detsamma. Allting må försvinna men Guds liv kommer att bestå, för Gud är upphovet till alltings existens och roten till dess existens. Människans liv härstammar från Gud, och himlens existens beror på Gud och jordens existens har sitt ursprung i Guds livs makt. Inget föremål som äger livskraft kan överträffa Guds suveränitet och inget ting med energi kan frigöra sig från Guds auktoritets räckvidd. På det viset måste alla, oavsett vilka de är, underkasta sig Guds herravälde, alla måste leva under Guds befäl och ingen kan undkomma hans kontroll.

Kanske vill du nu få liv eller kanske vill du vinna sanningen. Oavsett vilket, vill du finna Gud, finna den Gud som du kan förlita dig på och som kan förse dig med evigt liv. Om du vill vinna evigt liv måste du först förstå källan till evigt liv och först veta var Gud är. Jag har redan sagt att endast Gud är oföränderligt liv och endast Gud äger livets väg. Eftersom hans liv är oföränderligt är det evigt; eftersom endast Gud är livets väg är Gud

---

själv vägen till evigt liv. Därför bör du först förstå var Gud är och hur du vinner denna väg till evigt liv. Låt oss nu dela gemenskap kring dessa båda frågor, var och en för sig.

Om du uppriktigt önskar vinna vägen till evigt liv och om du är omättlig i ditt sökande efter den, svara då först på följande fråga: Var finns Gud idag? Du kanske kommer att svara att Gud, naturligtvis, bor i himlen – han skulle ju knappast bo hemma hos dig, eller hur? Du kanske säger att det är uppenbart att Gud lever i alla ting. Eller så säger du att Gud bor i var och ens hjärta eller att Gud finns i den andliga världen. Jag förnekar inget av detta, men jag måste förtydliga frågan. Det är inte helt riktigt att säga att Gud bor i människans hjärta, men det är inte heller alldeles fel. Det beror på att det bland de troende finns de vars tro är sann och de vars tro är falsk, det finns de som Gud godkänner och de som han inte godkänner, det finns de som gör honom nöjd och de som han avskyr, och det finns de som han gör fullkomlig och de som han eliminerar. Och därför säger jag att Gud endast lever i ett fåtal personers hjärtan och dessa personer är utan tvekan de som uppriktigt tror på Gud, de som Gud godkänner, de som gör honom nöjd och de som han gör fullkomliga. Det är de som är ledda av Gud. Eftersom de är ledda av Gud är dessa de personer som redan har hört och sett Guds väg till evigt liv. De som har en falsk tro på Gud, de som inte är godkända av Gud, de som är föraktade av Gud, de som elimineras av Gud – de ska nödvändigt bli förkastade av Gud, ska nödvändigt fortsätta utan livets väg och ska nödvändigt fortsätta vara ovetande om var Gud finns. De i vars hjärtan Gud lever vet däremot var han finns. De är de människor till vilka Gud skänker vägen till evigt liv och de är de som följer Gud. Vet du nu var Gud finns? Gud finns både i människans hjärta och vid människans sida. Han finns inte bara i den andliga världen och ovan alla ting, utan än mer på jorden där människan existerar. Och därför har de sista dagarnas ankomst lett stegen hos Guds verk in i ett nytt territorium. Gud har suveränitet över alla ting i universum och han är människans stöttepelare i hennes hjärta och dessutom existerar han bland människorna. Endast på detta sätt kan han föra livets väg till mänskligheten och leda in människan på livets väg. Gud har kommit till jorden och lever bland människorna, så att människan kan vinna livets väg och så att människan kan existera. Samtidigt för Gud befäl över alla ting i universum, så att de kan samverka med hans förvaltning bland människorna. Och därmed, om du bara erkänner lärosatsen att Gud finns i himlen och i människans hjärta,

---

men inte erkänner sanningen om Guds existens bland människorna, då ska du aldrig vinna livet och ska aldrig vinna sanningens väg.

Gud själv är livet och sanningen, och hans liv och sanning samexisterar. De som saknar förmåga att vinna sanningen ska aldrig vinna liv. Utan sanningens vägledning, stöd och försörjning ska du bara vinna ord, lärosatser och dessutom död. Guds liv är ständigt närvarande och hans sanning och liv samexisterar. Om du inte kan finna sanningens källa kommer du inte att vinna livets näring; om du inte kan vinna livets försörjning har du garanterat ingen sanning, så bortsett från fantasier och föreställningar ska din kropp i sin helhet inte att vara annat än kött, ditt stinkande kött. Du ska veta att böckers ord inte räknas som liv, historieskrivningar kan inte hyllas som sanningen och lärosatser från det förflutna kan inte tjäna som en redogörelse för ord som talas idag av Gud. Endast det som uttrycks av Gud när han kommer till jorden och lever bland människorna är sanningen, livet, Guds vilja och hans nuvarande sätt att verka. Om du tillämpar nedteckningarna av de ord som har talats av Gud sedan förgångna tidsåldrar och fram till idag är du en arkeolog och bästa sättet att beskriva dig är som expert på det historiska arvet. Det beror på att du alltid tror på spår av det verk som Gud utförde i svunna tider, endast tror på den skugga av Gud som finns kvar sedan han tidigare verkade bland människorna och endast tror på den väg som Gud gav sina efterföljare i det förflutna. Du tror inte på riktningen hos Guds verk idag, tror inte på det härliga anletet hos Gud idag och tror inte på sanningens väg som för närvarande uttrycks av Gud. Och därför är du tveklöst en dagdrömmare som helt saknar kontakt med verkligheten. Om du nu fortfarande klamrar dig fast vid ord som inte kan ge människan liv är du en hopplös bit dött trä,^[a] för du är för konservativ, för hårdnackad, för oemottaglig för resonemang!

Gud som blivit kött kallas Kristus och därför kallas den Kristus som kan ge människor sanningen för Gud. Det finns inget överdrivet i det, för han äger Guds substans och äger Guds sinnelag och visdom i sitt verk, ting som är ouppnåeliga för människan. De som kallar sig Kristus, men inte kan utföra Guds verk, är bedragare. Kristus är inte bara manifestationen av Gud på jorden, utan också det särskilda kött som Gud antar då han utför och fullbordar sitt verk bland människorna. Detta kött kan inte bytas ut mot vilken människa som helst, utan det är ett kött som på ett lämpligt sätt kan uppbära Guds verk på jorden, uttrycka Guds sinnelag, representera Gud väl och förse

---

människan med liv. Förr eller senare kommer alla dessa som uppträder som Kristus att falla, för även om de påstår sig vara Kristus äger de inget av Kristi substans. Och därför säger jag att Kristi äkthet inte kan definieras av människan, utan besvaras och avgörs av Gud själv. På så vis måste du, om du uppriktigt vill söka livets väg, först erkänna att det är genom att komma till jorden som Gud utför verket med att skänka människan livets väg, och du måste erkänna att det är under de sista dagarna som han kommer till jorden för att skänka livets väg till människan. Det här är inte det förflutna; det händer idag.

Kristus av de sista dagarna för med sig liv och för med sig den varaktiga och eviga sanningens väg. Denna sanning är den stig genom vilken människan ska vinna liv och den enda stig på vilken människan ska lära känna Gud och bli godkänd av Gud. Om du inte söker den livets väg som Kristus av de sista dagarna ger ska du aldrig vinna Jesu godkännande och aldrig kvalificera dig för att träda in genom porten till himmelriket, för du är både historiens marionett och fånge. De som kontrolleras av regler, av ord, och är fjättrade av historien kommer aldrig att kunna vinna liv och aldrig att kunna vinna det oändliga livets väg. Det beror på att de endast har grumligt vatten som klibbat sig fast i tusentals år istället för det livets vatten som flödar från tronen. De som inte blir försedda med livets vatten kommer för alltid att förbli lik, Satans leksaker och helvetets söner. Hur kan de då skåda Gud? Om du bara försöker hålla fast vid det förflutna, bara försöker låta allting vara som det är genom att stå still och inte försöker förändra den nuvarande situationen och överge historien, kommer du då inte alltid att vara emot Gud? Stegen i Guds verk är väldiga och mäktiga, som svallande vågor och mullrande åska – ändå sitter du passivt och väntar på förstörelse, håller fast vid din dårskap och gör ingenting. Hur kan du på det viset bli betraktad som någon som följer Lammets steg? Hur kan du rättfärdiga den Gud du håller fast vid som en Gud som alltid är ny och aldrig gammal? Och hur kan orden i dina gulnade böcker föra dig över till en ny tidsålder? Hur kan de leda dig till att söka stegen i Guds verk? Och hur kan de ta dig upp till himlen? Det du håller i dina händer är de ord som endast kan ge tillfällig lindring, inte de sanningar som kan ge liv. De skrifter du läser är sådana som endast kan berika ditt språk, inte visdomsord som kan hjälpa dig att förstå mänskligt liv, än mindre de vägar som kan leda dig till fullkomlighet. Ger inte den motsägelsen dig anledning att reflektera? Låter den dig inte förstå vilka mysterier som den rymmer? Är du i stånd att överlåta dig själv till himlen för att möta Gud på egen hand? Kan du, utan att Gud kommer, ta dig in

---

i himlen själv för att njuta familjelyckan med Gud? Drömmer du fortfarande? Jag föreslår i sådant fall att du slutar drömma och ser på den som verkar nu, på den som nu uträttar verket med att rädda människan i de sista dagarna. Om du inte gör det ska du aldrig vinna sanningen och ska aldrig vinna liv.

De som vill vinna liv utan att förlita sig på den sanning som talas av Kristus är de mest löjeväckande människorna på jorden, och de som inte accepterar livets väg som Kristus för med sig har förlorat sig i fantasier. Och därför säger jag att de som inte accepterar Kristus av de sista dagarna ska för alltid föraktas av Gud. Kristus är människans ingång till riket under de sista dagarna, som ingen kan kringgå. Ingen kan bli fullkomnad av Gud utom genom Kristus. Du tror på Gud och därmed måste du acceptera hans ord och lyda hans väg. Du får inte bara tänka på att vinna välsignelser utan att ta emot sanningen eller acceptera livets försörjning. Kristus kommer under de sista dagarna, så att alla de som uppriktigt tror på honom kan försees med liv. Hans verk är till för att avsluta den gamla tidsåldern och träda in i den nya och utgör den väg som måste följas av alla de som vill träda in i den nya tidsåldern. Om du inte är i stånd att erkänna honom utan istället fördömer, hädar eller till och med förföljer honom ska du nödvändigt brinna i all evighet och kommer aldrig att träda in i Guds rike. För denne Kristus är själv den Helige Andes uttryck, Guds uttryck, den ende som Gud har anförtrott att uträtta hans verk på jorden. Och därför säger jag, att om du inte kan acceptera allt som Kristus av de sista dagarna gör, då hädar du mot den Helige Ande. Den vedergällning som ska drabba den som hädar mot den Helige Ande är uppenbar för alla. Jag säger också till dig att om du motsätter dig Kristus av de sista dagarna och förnekar honom, finns det ingen som kan bära konsekvenserna åt dig. Vidare kommer du från och med den dagen inte att få en ny möjlighet att vinna Guds godkännande; även om du försöker friköpa dig själv kommer du aldrig mer att skåda Guds ansikte. För det du motsätter dig är inte en människa, det du förnekar är inte någon ynklig varelse, utan Kristus. Är du medveten om denna konsekvens? Du har inte gjort ett litet misstag, utan begått ett avskyvärt brott. Och därför råder jag alla att inte visa tänderna inför sanningen eller komma med omdömeslös kritik, för endast sanningen kan ge dig liv och inget annat än sanningen kan låta dig födas på nytt och skåda Guds ansikte.

Fotnoter:

a. En bit dött trä: ett kinesiskt talspråk, som betyder ”bortom hjälp”.

Du bör bereda goda gärningar så det räcker för ditt slutmål

Jag har gjort mycket arbete bland er, och har naturligtvis gjort ett antal yttranden också. Ändå kan jag inte låta bli att känna att mina ord och mitt verk inte riktigt har uppfyllt syftet med mitt verk i de sista dagarna. För i de sista dagarna är inte mitt verk till för en viss persons eller vissa människors skull, utan för att visa mitt inneboende sinnelag. Men av en mängd olika skäl – kanske brist på tid eller ett hektiskt arbetsschema – så har mitt sinnelag inte gjort det möjligt för människan att lära känna mig det minsta. Därför tar jag nu ett stort steg vidare in i min nya plan, in i mitt slutliga verk, för att bläddra upp en ny sida i mitt verk så att alla som ser mig kommer att slå sig för bröstet och gråta och klaga oupphörligt med anledning av min existens. Detta beror på att jag för slutet på mänskligheten till världen, och från och med nu blottlägger jag hela mitt sinnelag för mänskligheten, så att alla som känner mig och alla de som inte gör det skall kunna fröjda sina ögon och se att jag verkligen har kommit till den mänskliga världen, har kommit till jorden där alla ting förökar sig. Detta är min plan, det är min enda ”bekännelse” sedan jag skapade mänskligheten. Jag önskar att ni kunde ägna er odelade uppmärksamhet åt varje rörelse från mig, för min stav pressas åter igen tätt mot mänskligheten, mot alla dem som motsätter sig mig.

Tillsammans med himlarna inleder jag det verk jag måste göra. Och alltså går jag fram genom strömmarna av människor och rör mig mellan himmel och jord, utan att någon någonsin uppfattar mina rörelser eller tar notis om mina ord. Därför framskrider min plan fortfarande smidigt. Det är bara det att alla era sinnen har blivit så förlamade att ni inte känner till stegen i mitt verk det allra minsta. Men det kommer förvisso en dag då ni kommer att inse min avsikt. Idag lever jag tillsammans med er och lider tillsammans med er. Jag har sedan länge förstått den inställning som mänskligheten har till mig. Jag önskar inte klargöra något ytterligare, än mindre ge fler exempel på ett smärtsamt ämne för att dra skam över er. Min enda önskan är att ni behåller allt ni har gjort i era hjärtan så att vi kan göra upp era räkenskaper på den dag då vi möts igen. Jag önskar inte falskeligen anklaga någon enda bland er, för jag har alltid handlat rättvist, skäligt och med heder. Naturligtvis önskar jag också att ni kunde vara öppna och ädelmodiga och inte göra något som går emot himlen och jorden och ert samvete. Detta är det enda jag ber er om. Många människor känner sig rastlösa och illa till mods

---

eftersom de har begått ohyggliga felsteg, och många skäms över sig själva eftersom de aldrig har utfört en enda god gärning. Ändå finns det också många som, långt ifrån att känna sig vanhedrade av sina synder, blir värre och värre, och helt sliter av masken som döljer deras ohyggliga drag – som ännu inte hade blottlagts helt – för att sätta mitt sinnelag på prov. Jag bryr mig inte om, och tar inte heller noggrann notis om, någon persons handlingar. Istället gör jag det verk jag borde göra, vare sig det är att samla information, eller färdas omkring, eller göra något som intresserar mig. I viktiga tider går jag vidare med mitt verk bland människorna som planen var från början, inte en sekund för sent eller för tidigt, och med både lätthet och skyndsamhet. Men för varje steg i mitt verk kastas vissa människor åt sidan, för jag föraktar deras insmickrande sätt och deras hycklade underkastelse. De som är avskyvärda för mig kommer helt klart att bli övergivna, antingen avsiktligt eller oavsiktligt. Kort sagt vill jag att alla som jag föraktar skall vara långt borta från mig. Självfallet kommer jag inte att skona de ondskefulla som är kvar i mitt hus. Eftersom dagen för människans straff är nära, har jag inte bråttom att kasta ut alla dessa usla själar, för jag har en egen plan.

Nu är den tid då jag avgör slutet för varje person, inte den fas då jag började arbeta med människan. I min förteckning skriver jag ner varje persons ord och gärningar, en i taget, och även deras väg när de följer mig, deras inneboende egenskaper, och deras slutprestation. På så sätt skall ingen slags människa undkomma min hand, och alla skall vara med sin egen sort, så som jag anvisar. Jag bestämmer slutmålet för alla personer, inte utifrån ålder, befattning, mängden lidande eller, minst av allt, i hur hög grad de ber om medömkan, utan efter om de innehar sanningen. Det finns inget annat val än detta. Ni måste inse att alla de som inte följer Guds vilja kommer att bli straffade. Detta är ett oåterkalleligt faktum. Alla de som blir straffade straffas därför på det sättet för Guds rättfärdighet och som vedergällning för sina åtskilliga onda gärningar. Jag har inte gjort en enda ändring i min plan sedan den påbörjades. Saken är bara den, när det gäller människorna, att de som jag riktar mina ord till verkar minska i antal, liksom de som jag verkligen godkänner. Dock vidhåller jag att min plan aldrig har ändrats; snarare är det människans tro och kärlek som hela tiden ändras, hela tiden avtar, till den grad att det är möjligt för varje människa att gå från att fjäska för mig till att bli kylig mot mig eller rentav stöta bort mig. Min inställning till er kommer varken att vara varm eller kall, förrän jag känner äckel och avsky, och slutligen utmäter straff. På dagen för ert straff,

---

kommer jag emellertid fortfarande att se er, men ni skall inte längre kunna se mig. Eftersom livet bland er redan har blivit tröttsamt och tråkigt för mig, har jag självfallet valt olika omgivningar att leva i, för att lättare kunna undvika skadan från era fientliga ord och hålla mig undan ert outhärdligt tarvliga beteende, så att ni inte längre kan bedra mig eller behandla mig på ett rutinmässigt sätt. Innan jag lämnar er, måste jag ändå uppmana er att avhålla er från att göra det som inte är förenligt med sanningen. Istället bör du göra det som är behagligt för alla, det som medför nytta för alla människor, och det som är till nytta för ditt eget slutmål; annars är den som lider mitt i katastrofen ingen annan än du själv.

Min barmhärtighet uttrycks över dem som älskar mig och förnekar sig själva. Och det straff som hemsöker de ondskefulla är just ett bevis på mitt rättfärdiga sinnelag, och ännu mer ett vittnesbörd om min vrede. När katastrofen kommer, skall hungersnöd och pest drabba alla dem som motsätter sig mig, och de kommer att gråta. De som har begått all slags ondska, men som har följt mig i många år, kommer inte att undkomma att betala för sina synder; även dessa, som drabbas av en katastrof vars like sällan har setts genom miljoner år, kommer att leva i ett ständigt tillstånd av panik och rädsla. Och de av mina följeslagare som enbart har varit lojala mot mig skall fröjda sig och klappa i händerna över min makt. De kommer att uppleva obeskrivlig belåtenhet och leva i en glädje som jag aldrig förut har skänkt åt mänskligheten. För jag värdesätter människornas goda gärningar och avskyr deras onda gärningar. Sedan jag först började leda mänskligheten har jag ivrigt hoppats på att vinna en grupp människor med samma sinne som jag. Jag har aldrig glömt dem som inte är av samma sinne som jag; jag har med vämjelse bevarat dem i mitt hjärta, och bara väntat på tillfället att hemsöka dem med min vedergällning, som jag kommer att njuta av att se. Min dag har slutligen kommit idag, och jag behöver inte vänta längre!

Mitt slutliga verk är inte bara till för att straffa människan utan också för att ställa i ordning människans slutmål. Dessutom är det för att få erkännande från alla för allt som jag har gjort. Jag vill att varje människa skall se att allt jag har gjort är rätt, och att allt jag har gjort är ett uttryck för mitt sinnelag; det är inte människans gärning, och minst av allt naturens, som har frambringat mänskligheten. Tvärtom är det jag som livnär varje levande varelse i skapelsen. Utan min existens kommer mänskligheten bara att förgås och utsättas för olyckornas gissel. Ingen människa kommer någonsin mer att

---

se den fagra solen och månen eller den gröna världen; mänskligheten skall endast möta den kyliga natten och den ostoppbara dödsskuggans dal. Jag är mänsklighetens enda frälsning. Jag är mänsklighetens enda hopp, och dessutom är jag han som hela mänsklighetens existens vilar på. Utan mig kommer mänskligheten omedelbart att bli helt stillastående. Utan mig kommer mänskligheten att drabbas av katastrofer och bli nedtrampade av alla slags spöken, fastän ingen fäster avseende vid mig. Jag har gjort verk som inte kan göras av någon annan, och mitt enda hopp är att människan kan återbetala mig med några goda gärningar. Fastän de som kan återbetala mig är mycket få, kommer jag fortfarande att slutföra min resa i den mänskliga världen och påbörja nästa steg i mitt verk som breder ut sig, för allt mitt rusande fram och tillbaka mitt bland människorna under de här många åren har burit frukt, och jag är mycket belåten. Det jag bryr mig om är inte antalet människor utan snarare deras goda gärningar. I varje fall hoppas jag att ni bereder tillräckligt många goda gärningar för ert eget slutmål. Då kommer jag att bli tillfredsställd; i annat fall kommer ingen av er att undkomma den katastrof som drabbar er. Katastrofen har sitt ursprung i mig och iscensätts naturligtvis av mig. Om ni inte kan framstå som goda i mina ögon, kommer ni inte att kunna undgå att drabbas av katastrofen. Mitt i motgångarna ansågs inte era handlingar och gärningar helt lämpliga, för er tro och kärlek var ihåliga, och ni visade er bara vara antingen skygga eller hårdhudade. Angående detta kommer jag bara att utfärda en dom om huruvida det var gott eller dåligt. Det jag bekymrar mig för är fortfarande hur var och en av er handlar och uttrycker sig, och utifrån detta skall jag fastställa ert slut. Emellertid måste jag klargöra detta: Jag skall inte visa någon mer barmhärtighet till dem som inte visade mig minsta lojalitet i tider av motgång, för min barmhärtighet sträcker sig bara så långt. Dessutom tycker jag inte om någon som en gång har förrått mig, och än mindre tycker jag om att umgås med dem som säljer ut sina vänners intressen. Detta är mitt sinnelag, oavsett vem den personen må vara. Jag måste berätta detta för er: Var och en som krossar mitt hjärta skall inte få något förbarmande från mig en andra gång, och var och en som har varit trogen mot mig skall för alltid förbli i mitt hjärta.

Mot vem är du lojal?

Varje dag som ni nu genomlever är kritisk och oerhört viktig för ert slutmål och ert öde, så ni måste vårda allt det ni äger och varje minut som går. Ni måste göra det mesta av er tid för att ge er själva största vinning, så att ni inte har levt det här livet förgäves. Ni kanske känner er förvirrade över varför jag säger de här orden. Jag är uppriktigt sagt inte nöjd med hur någon av er har handlat. För det hopp jag har haft för er handlar inte bara om vad ni är just nu. Jag kan uttrycka det på det här sättet: Ni står alla på farans brant. Era tidigare rop på frälsning och gamla ambitioner att uppsöka sanningen och söka ljuset närmar sig sitt slut. Det är er sista uppvisning av gottgörelse och det är något som jag aldrig väntade mig. Jag vill inte säga emot fakta, för ni har verkligen gjort mig besviken. Ni kanske inte vill låta saken bero eller acceptera faktum, men jag måste på allvar ställa er frågan: Vad har era hjärtan varit fulla av, under alla dessa år? Mot vem är era hjärtan lojala? Påstå inte att min fråga kommer för plötsligt och fråga mig inte varför jag ställer den. Ni måste veta detta: Det är på grund av att jag känner er alltför väl, bryr mig om er alltför mycket och engagerar för mycket av mitt hjärta i vad ni gör, som jag ständigt ifrågasätter er och utstår oerhörd nöd. Men jag belönas med likgiltighet och outhärdlig uppgivenhet. Så försumliga är ni gentemot mig; hur skulle jag kunna vara ovetande om det? Om ni tror att detta skulle kunna vara möjligt, bevisar det än mer det faktum att ni verkligen inte behandlar mig med vänlighet. Därför säger jag att ni gömmer huvudet i sanden. Ni är alla så klipska att ni inte vet vad ni gör; hur skall ni då kunna ge mig en redovisning?

Den viktigaste frågan för mig är mot vem era hjärtan är lojala. Jag skulle också vilja att var och en av er samlar era tankar och frågar er själva vem du är lojal mot och för vem du lever. Ni kanske aldrig har övervägt den här frågan på allvar, så tillåt mig uppenbara svaret för er.

Alla de som minns kommer att erkänna detta faktum: Människan lever för sig själv och är lojal mot sig själv. Jag tror inte att ert svar är helt korrekt, för var och en av er lever sitt eget liv och brottas med sina egna bekymmer. Därför är ni lojala mot de människor ni älskar och de ting som behagar er, men ni är inte helt lojala mot er själva. Eftersom var och en av er påverkas av människorna, händelserna och tingen runtom er är ni inte verkligt lojala mot er själva. Jag säger inte det här för att förorda att ni är lojala mot er själva, utan för att avslöja er lojalitet mot vad som helst, för under loppet av alla

---

dessas år har jag aldrig fått någon lojalitet från någon av er. Ni har följt mig under alla dessa år, men ni har inte gett mig ett ens lojalitet. Ni har snarast kretsat omkring de människor ni älskar och de ting som behagar er, till en sådan grad att ni håller dem nära era hjärtan och aldrig någonsin, någonstans, överger dem. När ni är angelägna eller passionerade över någon enda sak som ni älskar, sker det alltid vid ett tillfälle då ni följer mig eller till och med när lyssnar till mina ord. Därför säger jag er, ni använder den lojalitet som jag kräver av er till att istället vara lojala mot och värna om föremålen för er tillgivenhet. Fastän ni kan offra ett eller annat för mig, motsvarar det inte ert allt och det visar inte att det är mig ni verkligen är lojala mot. Ni engagerar er i de förbindelser som ni är passionerade över. Några är lojala mot söner och döttrar, andra mot makar, fruar, rikedomar, arbete, överordnade, status eller kvinnor. Det som ni är lojala mot har ni aldrig känt er trötta eller irriterade på; ni har snarare alltmer längtat efter att ha större kvantitet och kvalitet av de ting som ni är lojala mot, och ni har aldrig förtvivlat. Mig och mina ord knuffar ni alltid ned på sista plats när de gäller de ting som ni är passionerade över. Och ni har inget annat val än att placera dem sist; några lämnar till och med sistaplatsen tom för något som de kan vara lojala mot som de ännu inte har upptäckt. De har aldrig haft något av mig i sina hjärtan. Ni kanske tycker att jag begär för mycket av er eller anklagar er felaktigt, men har ni någonsin tänkt på att ni inte vid något tillfälle har varit lojala mot mig när ni glatt tillbringar tid med er familj? Smärtar det inte er, i tider som dessa? När era hjärtan är fulla av glädje och tar emot lönen för era ansträngningar, känner ni inte er nedslagna över att ni inte har försett er med tillräcklig sanning? När har ni gråtit över att ni inte har fått mitt godkännande? Ni grubblar över och gör stora kraftansträngningar för era söner och döttrar, men är ändå inte nöjda, ni tror att ni inte har varit tillräckligt ihärdiga gentemot dem, att ni inte har lagt ner all er kraft. Men gentemot mig har ni alltid varit försumliga och oengagerade, och bara hållit fast vid mig i minnet och inte varit uthålliga i era hjärtan. Min tillgivenhet och mina ansträngningar passerar alltid er omärkt förbi och ni har aldrig ens försökt förstå. Ni ägnar er åt en stunds eftertanke och tror att det skall räcka. Den här sortens "lojalitet" är inte den jag har längtat efter, utan den som länge har varit en styggelse för mig. Oavsett vad jag säger, kommer ni likafullt att fortsätta att bara gå med på en eller två saker och vara oförmögna att helt godta det, för ni är alla väldigt säkra och ständigt väljer ni och vrakar vad ni skall godta av de ord jag har talat. Om ni

---

fortfarande är sådana, har jag sätt att bekämpa er självsäkerhet i beredskap. Jag skall göra så att ni erkänner att alla mina ord är sanna och inte någon förvrängning av fakta.

Om jag nu skulle placera olika sorters skatter framför er och be er att välja fritt, skulle de flesta av er – om ni visste att^[a] jag inte skulle fördöma er – välja rikedomarna och överge sanningen. De bättre bland er skulle avstå från rikedomarna och motvilligt välja sanningen, medan de i mitten skulle ta rikedomarna i ena handen och sanningen i den andra. Skulle då inte ert rätta ansikte bli uppenbart? I valet mellan sanningen och vadhelst ni är lojala mot, kommer ni alla att göra ett sådan val och er inställning kommer att bestå. Är det inte så? Finns det inte många bland er som pendlar mellan rätt och fel? I kampen mellan positivt och negativt, svart och vitt, är ni säkert medvetna om de val ni gjorde mellan familj och Gud, barn och Gud, fred och splittring, rikedom och fattigdom, status och vanlighet, mellan att bli stöttad och övergiven, och så vidare. I valet mellan en fridfull och en brusten familj väljer ni den förra, och det utan tvekan; mellan rikedomar och plikt väljer ni också det förra, då ni till och med saknar viljan att lämna onskans väg^[b]; mellan överflöd och fattigdom väljer ni det förra; mellan söner, döttrar, fruar, makar och mig väljer ni de förra; och mellan föreställning och sanning väljer ni åter igen det förra. Inför alla slags onda gärningar från er sida har jag bokstavligen förlorat mitt förtroende för er. Jag är alldeles förbluffad över att era hjärtan är så motvilliga mot att mjukas upp. Många års engagemang och ansträngning har uppenbarligen bara lett till min uppgivenhet och er misströstan om mig. Trots det växer mitt hopp om er för varje dag som går, för min dag har redan utförligt framställts för var och en. Trots det fortsätter ni att söka efter det som hör till mörkret och onskan, och ni vägrar att släppa greppet. Vad kommer så att bli resultatet för er? Har ni noga övervägt detta någon gång? Om ni ombads att välja igen, vilken ståndpunkt skulle ni då ha? Skulle det fortfarande vara det förra? Skulle det som ni ger mig fortfarande vara besvikelse och hopplös sorg? Skulle era hjärtan fortfarande utgöra er enda rest av värme? Skulle ni fortfarande vara ovetande om vad ni skall göra för att trösta mitt hjärta? I den här stunden, vilket val gör ni? Kommer ni att underkasta er mina ord eller vara trötta på dem? Min dag har framställts inför era ögon och det ni står inför är ett nytt liv och en ny startpunkt. Trots det måste jag berätta för er att den här startpunkten inte utgör början på tidigare nytt verk, utan slutet på det gamla. Med andra ord, detta är den sista akten. Jag tror att ni alla kommer att förstå vad som är ovanligt med den här startpunkten.

Men en dag, inom kort, kommer ni att förstå den sanna meningen med denna startpunkt, så låt oss tillsammans gå förbi den och inleda den kommande finalen! Det jag däremot fortfarande oroar mig över är att ni, när ni står inför orättvisa och rättvisa, alltid väljer det förra. Men allt det tillhör ert förflutna. Jag hoppas också kunna sluta tänka på det som har hänt i ert förflutna, det ena efter det andra, även om det är väldigt svårt. Fast jag har väldigt goda medel för att uppnå det. Låt framtiden ersätta det förgångna och låt skuggorna från ert förflutna skingras i utbyte mot ditt sanna jag av idag. Därför måste jag besvara er att göra valet än en gång: Exakt mot vem är du lojal?

Fotnoter:

- a. I originaltexten utelämnas "om ni visste".
- b. "Lämna ondskans väg": i originalet "återvända till stranden", ett kinesiskt uttryck med denna betydelse.

Om slutmål

Närhelst slutmål nämns, behandlar ni det med särskilt allvar; ni är alla särskilt känsliga när det gäller denna fråga. Vissa människor kan inte vänta med att knäböja inför Gud för att få ett bra slutmål. Jag kan förstå er iver, som inte behöver uttryckas i ord. Ni vill absolut inte att ert kött ska drabbas av katastrof, och än mindre vill ni nedstiga till långvarigt straff i framtiden. Ni hoppas bara på att leva friare och lättare. Därför känner ni er särskilt upprörda när slutmål nämns, och ni är djupt oroadе att ni kan förolämpa Gud och därför bli föremål för den vedergällning som ni förtjänar, om ni inte är tillräckligt uppmärksamma. Ni har inte tvekat att kompromissa med tanke på ert slutmål, och många av er som en gång var falska och nonchalanta har till och med plötsligt blivit särskilt milda och uppriktiga; er uppriktighet är rentav skrämmande. Hursomhelst har ni alla "ärliga" hjärtan, och från början till slut har ni öppnat er för mig utan att dölja några av hemligheterna i ert hjärta, vare sig klander, svek eller hängivenhet. Allt som allt har ni mycket uppriktigt "bekänt" dessa väsentliga ting i era djupaste vrår för mig. Naturligtvis har jag aldrig undvikit sådana ting, eftersom de har blivit vardagliga för mig. Ni vill hellre hamna i eldhavet som ert slutmål än förlora ett enda hårstrå för att vinna Guds godkännande. Det är inte det att jag är alltför dogmatisk med er; det är att ert hängivna hjärta är särskilt bristfälligt i fråga om att hantera allt jag gör. Ni kanske inte förstår vad jag menar, så låt mig ge er en enkel förklaring: Vad ni behöver är inte sanningen och livet; det är inte principerna för hur ni ska uppföra er och det är framför allt inte mitt noggranna verk. Vad ni behöver är allt ni besitter i köttet: rikedom, status, familj, äktenskap och så vidare. Ni avfärdar fullständigt mina ord och mitt verk, så jag kan sammanfatta er tro med ett enda ord: halvhjärtad. Ni kommer att ta till alla medel för att uppnå de saker som ni är fullständigt hängivna, men jag har upptäckt att ni inte struntar i allt för frågor som rör er tro på Gud. Snarare är ni bara relativt lojala och relativt allvarliga. Det är därför som jag säger att de som saknar ett ytterst uppriktigt hjärta är misslyckade i sin tro på Gud. Tänk noga efter – finns det många misslyckanden hos er?

Ni borde veta att framgång i tron på Gud uppnås på grund av människors egna handlingar; när människor inte lyckas utan istället misslyckas, är det på grund av deras egna handlingar, inte på grund av inverkan av andra faktorer. Jag tror att ni skulle göra vad som helst för att få något gjort som är svårare och innebär mer lidande än att tro på

Gud, och att ni skulle ta det på mycket stort allvar. Ni skulle till och med vara ovilliga att göra några fel; dessa är de slags outtröttliga ansträngningar ni alla har infört i era egna liv. Ni är till och med kapabla att bedra mig i köttet under omständigheter i vilka ni inte skulle bedra någon i er egen familj. Det här är ert konsekventa beteende och den princip ni tillämpar i era liv. Odlar ni inte fortfarande en falsk bild för att bedra mig för ert slutmåls skull, och för att få ett vackert och lyckligt slutmål? Jag är medveten om att er hängivenhet och er uppriktighet bara är tillfälliga; är inte era ambitioner och det pris ni betalar endast till för nuet och inte för framtiden? Ni vill bara göra en sista ansträngning för att säkra ett vackert slutmål. Ert syfte är bara att idka byteshandel; det är inte för att ni inte ska stå i skuld till sanningen och det är verkligen inte för att återgälda mig för det pris jag har betalat. Kort sagt, ni vill bara använda er begåvning, men ni vill inte kämpa för det. Är inte detta er uppriktiga önskan? Ni får inte förklä er eller, än mindre, grubbla över ert slutmål till den grad att ni inte kan äta eller sova. Är det inte sant att ert resultat redan kommer att ha bestämts till slut? Ni bör fullgöra er egen plikt efter bästa förmåga med öppna och rättrådiga hjärtan och vara villiga att göra vad som än krävs. Som ni har sagt, när dagen kommer, kommer Gud inte att vara försumlig mot någon som har lidit eller betalat ett pris för honom. Denna typ av övertygelse är värd att hålla fast vid och ni bör aldrig glömma det. Endast på detta sätt kan jag känna mig lugn i fråga om er. Annars kommer jag aldrig att kunna känna mig lugn angående er, och ni kommer alltid vara föremål för min motvilja. Om ni alla kan följa ert samvete och ge allt för mig, inte bespara er någon möda för mitt verk och ägna en livstid av ansträngning åt mitt evangelieverk, kommer då inte mitt hjärta ofta att hoppa till av glädje för er? Kommer jag inte att kunna känna mig helt lugn angående er? Det är skamligt att det ni kan göra bara är en ynkelig liten del av vad jag förväntar mig; hur kan ni i detta fall vara så fräcka och begära det ni hoppas på av mig?

Ert slutmål och ert öde är mycket viktiga för er – de väcker allvarlig oro. Ni tror att om ni inte gör saker med stor omsorg, kommer det att vara likvärdigt med att inte ha något slutmål och ert ödes förstörelse. Men har det någonsin slagit er att om de ansträngningar som man gör bara utförs med tanke på deras slutmål så är de bara fruktlöst arbete? Sådana ansträngningar är inte äkta – de är falska och bedrägliga. Om så är fallet kommer de som arbetar för sitt slutmål att få sitt slutliga nederlag, eftersom misslyckanden i människors tro på Gud uppstår på grund av bedrägeri. Jag har tidigare

---

sagt att jag inte tycker om att bli smickrad eller behandlas med inställsamhet eller översvallande förtjusning. Jag vill att ärliga människor ska möta min sanning och mina förväntningar. Än mer tycker jag om när människor är förmögna att visa den yttersta omsorg om och hänsyn till mitt hjärta, och när de till och med kan ge upp allt för min skull. Endast på detta sätt kan mitt hjärta tröstas. Hur många saker hos er tycker jag just nu inte om? Hur många saker hos er tycker jag om? Har ingen av er begripit allt det fula som ni har visat upp för ert slutmåls skull?

I mitt hjärta vill jag inte såra något hjärta som är positivt och motiverat, och i synnerhet vill jag inte minska energin hos någon som troget gör sin plikt, men jag måste ändå påminna var och en av er om era brister och den smutsiga själen i era hjärtans djup. Syftet med att göra det är att hoppas att ni kommer att kunna frambära ert sanna hjärta när ni möter mina ord, eftersom det jag hatar mest är människors svek mot mig. Jag hoppas bara att ni i det sista stadiet av mitt verk är i stånd att handla utomordentligt väl, är helt hängivna och inte längre är halvhjärtade. Jag hoppas förstås också att ni alla har ett bra slutmål. Jag har trots det fortfarande mitt eget krav, nämligen att ni ska fatta det bästa beslutet när ni frambär er enda och slutgiltiga hängivenhet till mig. Om någon inte har denna enda hängivenhet, kommer den personen med säkerhet att bli Satans klenod och jag kommer inte att fortsätta att använda honom. Jag ska sända hem honom för att bli omhändertagen av sina föräldrar. Mitt verk har varit till stor hjälp för er; vad jag hoppas få från er är ett hjärta som är ärligt och strävar uppåt, men hittills förblir mina händer tomma. Tänk efter: Om jag en dag fortfarande är så kränkt, bortom vad som kan beskrivas med ord, hur kommer jag då att vara mot er? Kommer jag att vara lika vänlig? Kommer mitt hjärta att vara lika fridfullt? Förstår ni känslorna hos en person som omsorgsfullt har odlat men inte har skördat ett enda korn? Förstår ni hur stor skadan är för någon som har fått ta emot ett hårt slag? Kan ni känna smaken av bitterhet hos en person som är full av hopp och som måste skiljas från någon när de är osams? Har du sett ilskan hos en person som har blivit provocerad? Känner du igen känslan av ivrig hämndlystnad hos en person som har behandlats med fientlighet och bedräglighet? Om ni förstår dessa människors kynne, tror jag inte att det ska vara svårt för er att föreställa er den inställning Gud har vid tiden för hans vedergällning. Slutligen hoppas jag att ni alla gör allvarliga ansträngningar med tanke på era egna slutmål; ni bör dock inte använda bedrägliga metoder i era ansträngningar, för om ni gör det

---

kommer jag fortfarande att vara besviken på er i mitt hjärta. Vad leder en sådan besvikelse till? Bedrar ni inte er själva? De som har omtanke om sitt slutmål men ändå förstör det är de människor som är minst förmögna att räddas. Vem skulle tycka synd om en sådan människa även om han skulle bli bitter och ursinnig? Allt som allt önskar jag fortfarande att ni ska ha ett slutmål som är både passande och gott, och än mer hoppas jag att ingen av er ska drabbas av katastrof.

Tre förmaningar

Den som tror på Gud ska inte vara lojal mot någon annan än honom i allt, och ska kunna anpassa sig till hans vilja i allt. Men trots att alla förstår denna dogm, dessa tydliga och ytterst grundläggande sanningar, är de inte fullt uppenbara för människan på grund av hennes olika brister, så som okunnighet, orimlighet och fördärv. Därför bör jag, innan jag beslutar något om ert öde, först berätta för er om några saker som är av yttersta vikt för er. Innan jag fortsätter bör ni först förstå detta: Mina ord här är sanningar riktade till hela mänskligheten, och inte riktade endast till någon särskild person eller typ av person. Därför bör ni koncentrera er på att ta emot mina ord utifrån sanningens ståndpunkt och upprätthålla en inställning som karaktäriseras av odelad uppmärksamhet och uppriktighet. Ignorera inte ett enda ord eller sanning som jag säger, och se inte på alla mina ord med förakt. Jag ser att mycket av det ni gör i ert liv är irrelevant för sanningen, så därför ber jag er uttryckligen att bli sanningens tjänare och inte låta er förslavas av ondska och fulhet. Trampa inte på sanningen, och besudla inget hörn i Guds hus. Detta är min förmaning till er. Nu ska jag börja tala om det aktuella ämnet:

Först och främst: för ert eget ödes skull bör ni söka Guds godkännande. Det betyder att ni, eftersom ni inser att ni räknas till Guds hus, bör ge honom sinnesfrid och behaga honom i allt. Med andra ord måste era handlingar vara principfasta och i enlighet med sanningen. Om detta ligger bortom din förmåga kommer du att föraktas och avvisas av Gud och stötas bort av alla människor. Om du har fallit dithän kan du inte längre räknas som tillhörig i Guds hus. Det är vad det innebär att inte ha Guds godkännande.

För det andra bör ni veta att Gud tycker om hederliga människor. Trofasthet är Guds själva substans, så hans ord går alltid att lita på. Dessutom är hans handlingar felfria och oomtvistliga. Det är skälet till att Gud tycker om dem som är fullständigt ärliga mot honom. Ärlighet betyder att ge Gud sitt hjärta, att aldrig vara falsk mot honom, att vara öppen mot honom i allt, att aldrig dölja sanningen, att aldrig göra något som bedrar dem som står ovanför dig eller vilseleder dem som står under dig, samt att aldrig göra något bara för att ställa dig in hos Gud. Kort sagt, att vara ärlig är att vara ren i sina handlingar och ord och varken bedra Gud eller människor. Det jag säger är mycket enkelt, men för er är det dubbelt svårt. Många blir hellre förvisade till helvetet än talar och handlar ärligt. Det är inte så konstigt att jag har en annan behandling på

---

lager för dem som är oärliga. jag begriper förstås mycket väl vilka svårigheter ni möter när ni försöker vara ärliga. Ni är mycket intelligenta allihop, och ni är duktiga på att ta måttet på en gentleman med er egen futtiga lilla tumstock – på grund av det blir mitt arbete mycket enklare. Och eftersom ni alla bär era hemligheter nära bröstet ska jag skicka er, en efter en, in i katastrof för att ”skolas” av eld, så att ni hädanefter blir fullständigt orubbliga i er tro på mina ord. Till sist ska jag rycka orden ”Gud är en trofast Gud” från era läppar, varpå ni ska slå er för bröstet och klaga: ”Bedrägligt är människans hjärta.” Vad kommer er sinnesstämning vid denna kritiska punkt att vara? Jag föreställer mig att ni inte längre kommer att vara lika uppfyllda av er egen viktighet som ni är nu. Och än mindre kommer ni att vara ”alltför djupsinniga för att kunna förstås”, som ni är nu. En del betar sig propert och dygdigt och framstår som särskilt ”väluppfostrade” i Guds närvaro, men de blir upproriska och tappar självbehärskningen i Andens närvaro. Skulle ni räkna en sådan person till de ärliga? Om du är en hycklare och skicklig på att ha med andra att göra, så säger jag att du definitivt är en som trilskas med Gud. Om dina ord är fulla av ursäkter och värdelösa rättfärdiganden, då säger jag att du är en person som är starkt motvillig till att omsätta sanningen i praktiken. Om du har många förtroenden som du inte vill berätta om, och om du är ovillig att blotta dina hemligheter – det vill säga, dina svårigheter – för andra så att du kan söka ljusets väg, då säger jag att du är en som inte med lätthet kommer att få ta emot frälsningen eller träda fram ur mörkret. Om det behagar dig att söka sanningens väg, nå, då är du en som alltid vandrar i ljuset. Om du är glad att vara en tjänstgörare i Guds hus, att arbeta flitigt och noggrant utan erkännande, att alltid ge och aldrig ta, då säger jag att du är ett lojalt helgon, för du söker ingen belöning utan är bara en ärlig människa. Om du är villig att vara uppriktig, om du är villig att ge ditt allt, om du kan offra livet för Gud och stå fast i ditt vittnesbörd, om du är ärlig till den grad att du bara vill tillfredsställa Gud utan tanke på dig själv eller på att få något i gengäld, då säger jag att dessa människor är de som vårdas i ljuset och som för alltid kommer att leva i riket. Du bör veta huruvida du har verklig tro och lojalitet inom dig, om du har ett förflutet med lidande för Gud och om du har överlämnat dig helt och fullt till Gud. Om du brister i något av detta, då bär du fortfarande inom dig olydnad, bedräglighet, girighet och klagan. Eftersom ditt hjärta är långt ifrån uppriktigt har du aldrig fått ta emot ett positivt erkännande från Gud, och du har aldrig levt i ljuset. Hur en människas

---

öde blir hänger till sist på huruvida hon har ett ärligt och blodrött hjärta och huruvida hon har en ren själ. Om du är mycket oärlig, har ett illvilligt hjärta och en oren själ, då kommer du med säkerhet att sluta på den plats där människan straffas, så som det står skrivet i ditt ödes bok. Om du påstår att du är mycket ärlig, men ändå aldrig förmår agera i enlighet med sanningen eller tala ett sant ord, förväntar du dig då fortfarande att Gud ska belöna dig? Hoppas du fortfarande på att bli hans ögonsten? Är inte det en befängd förväntan? Du bedrar Gud i allt, så hur skulle Guds hus kunna hysa någon som dig, vars händer är smutsiga?

Den tredje saken som jag vill säga er är detta: Varje människa har, under loppet av sitt liv med tro på Gud, gjort motstånd mot vilselett Gud vid flera tillfällen. En del missgärningar behöver inte noteras som brott, men några är oförlåtliga. Många gärningar innebär en överträdelse av Guds administrativa förordningar, det vill säga, de kränker Guds sinnelag. Många som oroar sig för sitt eget öde kanske frågar sig vilka dessa gärningar är. Ni ska veta att ni är arroganta och högmodiga av naturen, och att ni är ovilliga att underkasta er fakta. Av det skälet ska jag berätta mer efter hand, allteftersom ni reflekterar över er själva. Jag uppmanar er att tillägna er en bättre förståelse för vilka de administrativa förordningarna är, och att göra en ansträngning att lära känna Guds sinnelag. Annars blir det svårt för er att hålla tand för tunga och inte hemfalla åt högmodigt tal, och då kommer ni ovetande att kränka Guds sinnelag, falla ner i mörkret och förlora ljuset och den Helige Andes närvaro. För era gärningar är utan principer. Om du gör eller säger någonting som du inte borde göra eller säga, då ska du drabbas av en passande bestraffning. Var viss om att även om du själv saknar principer för ord och gärning, saknar inte Gud sådana principer. Anledningen till att du blir bestraffad är att du har brutit mot Gud, inte mot en annan människa. Om du begår många brott mot Gud i ditt liv kommer du med säkerhet att bli ett helvetets barn. För en människa kanske det ser ut som om du bara har gjort några få saker som inte stämt överens med sanningen, men inte mer. Men är du medveten om att du i Guds ögon redan är en som inte har fler syndoffer? För du har brutit mer än en gång mot Guds administrativa förordningar, och dessutom utan att visa något tecken på ånger, så därför har du inget annat val än att falla ner i helvetet, där Gud straffar människan. Ett fåtal människor har, medan de följt Gud, begått några gärningar i strid mot principerna, men efter att ha åtgärdats och fått vägledning har de gradvis upptäckt sitt eget

---

fördärvande, därefter slagitin på verklighetens rätta väg och de fortsätter, väl förankrade, än idag. Sådana människor är de som blir kvar till sist. Men det är de ärliga jag söker. Om du är ärlig och handlar principfast, då kan du bli Guds förtrogna. Om dina handlingar inte kränker Guds sinnelag, och om du söker Guds vilja och vördar Gud i ditt hjärta, då håller din tro måttet. Den som inte vördar Gud, och vars hjärta inte skälver av fruktan, överträder lätt Guds administrativa förordningar. Många tjänar Gud med hjälp av sin hänförelse, men de förstår inte Guds administrativa förordningar, och än mindre vad hans ord faktiskt innebär. Så trots att de haft goda avsikter slutar det ofta med att de gör saker som stör Guds förvaltning. I svårare fall blir de förvisade, mister chansen att fortsätta följa honom, kastas ner i helvetet och kan inte längre ha någonting med Guds hus att göra. Dessa människor arbetar i Guds hus utifrån sina okunniga men goda avsikter, och det slutar med att de förargar Guds sinnelag. Människor tar sitt sätt att tjäna herrar och övermän med sig in i Guds hus och försöker införa samma sätt där, i en fåfång övertygelse om att de utan problem kan tillämpas där. Aldrig hade de föreställt sig att Gud hade ett lejons sinnelag, inte ett lamms. Därför kan de som möter Gud för första gången inte kommunicera med honom, för Guds hjärta är olikt människans. Först när du förstår många sanningar kan du stegvis lära känna Gud. Denna kunskap utgörs inte av fraser eller dogmer, men den kan användas som en skatt genom vilken du kommer Gud nära, och som bevis för att du behagar honom. Om du saknar kunskapens verklighet och inte är rustad för sanningen, då kan ditt hängivna tjänande bara framkalla Guds avsky och vämjelse. Vid det här laget borde du ha förstått att tron på Gud inte blott och bart handlar om teologistudier!

Även om mina förmaningar till er är kortfattade, så är allt jag beskrivit här det som mest saknas hos er. Var medveten om att det som jag talar om här är en del av mitt slutgiltiga arbete bland människorna, för att avgöra människans öde. Jag vill inte utföra mer arbete som inte tjänar någonting till, och jag vill inte heller fortsätta att vägleda människor som är lika hopplösa som ruttet trä – än mindre sådana som hyser illvilliga avsikter. Kanske kommer ni en dag att förstå de allvarliga avsikterna bakom mina ord och mina bidrag till mänskligheten. Kanske får ni en dag grepp om en princip som gör det möjligt för er att avgöra hur ni själva ska sluta.

Det är väldigt viktigt att förstå Guds sinnelag

Det är många saker som jag hoppas att ni skall åstadkomma. Men era handlingar och era liv är oförmögna att uppfylla mina krav helt och hållet, så jag har inget annat val än att gå rakt på sak och förklara min vilja för er. Med tanke på att ert omdöme är dåligt och er uppskattning också är ringa, är ni nästan fullständigt ovetande om både mitt sinnelag och min substans, och det är därför särskilt angeläget att jag informerar er om dem. Oavsett hur mycket du tidigare förstod eller om du är villig att försöka förstå dessa frågor, måste jag ändå förklara dem för dig i detalj. Dessa frågor är inte helt främmande för er, men ni verkar inte förstå eller vara bekanta med den mening de innehåller. Många av er har bara en svag förståelse och, dessutom, bara en partiell och ofullständig sådan. För att hjälpa er att bättre praktisera sanningen, det vill säga att bättre omsätta mina ord i praktiken, tror jag att det är frågor som dessa som ni först måste lära känna. Annars kommer er tro att förbli vag, hycklande och full av religionens yttre tecken. Om du inte förstår Guds sinnelag, då kommer det att vara omöjligt för dig för att utföra det arbete du borde göra för honom. Om du inte känner till Guds substans, då kommer det att vara omöjligt för dig att visa honom vördnad och fruktan, utan istället kommer du bara att visa honom tanklös försumlighet och undanflykter, och därtill ohjälplig hädelse. Även om det verkligen är viktigt att förstå Guds sinnelag och kunskap om Guds substans inte får ignoreras, har ingen någonsin noggrant undersökt eller fördjupat sig i dessa frågor. Det är tydligt att ni alla har avfärdat de administrativa förordningar jag har offentliggjort. Om ni inte förstår Guds sinnelag, så kommer ni lätt att kränka hans sinnelag. Ett sådant brott är detsamma som att reta upp Gud själv, och den oundvikliga frukten av din handling blir en överträdelse mot de administrativa förordningarna. Nu bör du inse att förståelsen av Guds sinnelag för med sig kunskap om hans substans, och att med förståelsen av Guds sinnelag följer förståelsen av de administrativa förordningarna. Visserligen berör många av de administrativa förordningarna Guds sinnelag, men hans sinnelag har inte uttryckts i sin helhet i dem. Därför måste ni ta ytterligare ett steg mot att utveckla er förståelse av Guds sinnelag.

Jag talar inte med er idag som i en vanlig konversation, så det tillkommer er att behandla mina ord med försiktighet och dessutom att reflektera ingående över dem. Vad jag menar med detta är att ni har ägnat för lite uppmärksamhet åt de ord jag har sagt. När det gäller Guds sinnelag, är ni till och med ännu mindre villiga att allvarligt

---

fundera över frågan, och det är sällan någon lägger möda på det. Av denna anledning kan jag säga att er tro är bara ett storslaget sätt att tala. Inte ens nu har en enda av er ägnat någon allvarlig ansträngning åt er viktigaste svaghet. Ni har svikit mig efter alla plågor som jag har utstått för er. Inte undra på att ni inte har någon respekt för Gud och lever era liv utan sanning. Hur kan sådana människor anses vara heliga? Himlens lag kommer inte att tolerera en sådan sak! Eftersom du har så lite förståelse för detta, har jag inget annat val än att använda fler andetag.

Guds sinnelag är ett ämne som förefaller alla väldigt abstrakt och som dessutom är något som inte är lätt för alla att acceptera, för hans sinnelag är olikt en människas personlighet. Gud har också hans egna känslor av glädje, ilska, sorg och lycka, men dessa känslor skiljer sig från människans. Gud är vad han är och han har vad han har. Allt han uttrycker och uppenbarar är uttryck för hans substans och hans identitet. Vad han är och vad han har, liksom hans substans och identitet, är saker som inte kan ersättas av någon människa. Hans sinnelag omfattar hans kärlek till mänskligheten, tröst av mänskligheten, hat mot mänskligheten, och än mer, en grundlig förståelse för mänskligheten. Människans personlighet kan däremot vara optimistisk, livfull eller likgiltig. Guds sinnelag är något som hör till alla tings och levande varelsers Härskare, till hela skapelsens Herre. Hans sinnelag representerar ära, makt, upphöjdhet, storhet, och mest av allt, överhöghet. Hans sinnelag är symbolen för auktoritet, symbolen för allt som är rättfärdigt, symbolen för allt som är vackert och gott. Mer än så, det är en symbol för honom som inte kan bli^[a] besegrad eller invaderad av mörker och varje fiendemakt, liksom en symbol för honom som inte kan bli förolämpad (och han kommer inte heller att tolerera att bli förolämpad)^[b] av någon skapad varelse. Hans sinnelag är symbolen för den högsta makten. Ingen person eller personer kan eller får störa hans verk eller hans sinnelag. Men människans personlighet är inget annat än en symbol för människans obetydliga överlägsenhet över djuren. Människan har ingen myndighet av och för sig själv, ingen självständighet, och ingen förmåga att gå utöver sig själv, men är i sin substans som en som hukar sig, utlämnad åt alla slags personer, händelser och ting. Guds glädje beror på förekomsten och framträdandet av rättfärdighet och ljus; på förstörelsen av mörker och ondska. Han gläder sig eftersom han har kommit med ljuset och ett gott liv till mänskligheten; hans glädje är en rättfärdig glädje, en symbol för förekomsten av allt det som är positivt och, än mer, en symbol för gynnsamhet. Guds

---

ilska beror på förekomsten av orättvisa och den oreda som den orsakar som skadar hans mänsklighet; på grund av förekomsten av ondska och mörker, på grund av förekomsten av sådant som tränger ut sanningen, och än mer på grund av förekomsten av sådant som motsätter sig det som är gott och vackert. Hans ilska är en symbol för att allt det negativa inte längre existerar, och är dessutom en symbol för hans helighet. Hans sorg beror på mänskligheten, som han har förhoppningar för men som har fallit i mörker, eftersom det verk han utför med människan inte når upp till hans förväntningar, och eftersom inte hela den mänsklighet han älskar kan leva i ljuset. Han känner sorg för den oskyldiga mänskligheten, för den ärliga men okunniga människan, och för den människa som är god men bristfällig i sina egna uppfattningar. Hans sorg är en symbol för hans godhet och för hans barmhärtighet, en symbol för skönhet och vänlighet. Hans lycka kommer, naturligtvis, från att besegra sina fiender och få människans tilltro. Mer än så, den uppstår ur fördrivningen och förstörelsen av alla fiendekrafter, och eftersom mänskligheten får ett gott och fridfullt liv. Guds lycka är olik människans glädje; den är snarare känslan av att samla goda frukter, en känsla ännu större än glädje. Hans lycka är en symbol för hur mänskligheten bryter sig loss från lidande från denna tid och framåt, och en symbol för hur mänskligheten träder in i en värld av ljus. Mänsklighetens känslor, å andra sidan, uppstår alla med tanke på hennes egna intressen, inte för rättfärdighet, ljus eller det som är vackert, och allra minst för den nåd som himlen skänker. Mänsklighetens känslor är själviska och tillhör mörkrets värld. De existerar inte för viljans skull, än mindre för Guds plan, och därför kan människan och Gud aldrig omtalas i samma andetag. Gud är för evigt oöverträfflig och evigt ärofull, medan människan för evigt är ringa, för evigt värdelös. Det beror på att Gud ständigt gör uppoffringar och ägnar sig åt mänskligheten; människan roffar dock alltid åt sig och strävar endast för sig själv. Gud anstränger sig alltid för mänsklighetens överlevnad, men människan bidrar aldrig med något för ljusets eller rättfärdighetens skull. Även om människan anstränger sig en tid, är det så svagt att det inte tål ett enda slag, för människans ansträngning sker alltid för hennes egen skull och inte för andra. Människan är alltid självisk, medan Gud är evigt osjälvisk. Gud är källan till allt som är rättvist, gott och vackert, medan människan är den som kommer efter och ger uttryck för all slags fulhet och ondska. Gud kommer aldrig att ändra sin substans av

---

rättfärdighet och skönhet, men människan är fullständigt kapabel att, när som helst och i alla situationer, förråda rättfärdigheten och förirra sig långt bort från Gud.

Varje mening jag har talat innefattar Guds sinnelag. Ni gör klokt i att noga fundera över mina ord, och ni kommer säkerligen att ha stor nytta av dem. Guds substans är mycket svår att förstå, men jag hoppas att ni alla åtminstone har en idé om Guds sinnelag. Jag hoppas därmed att ni kommer att visa mig och göra mer av det som inte förolämpar Guds sinnelag. Då kommer jag att bli uppmuntrad. Till exempel, bevara i alla lägen Gud i ditt hjärta. När du handlar, gör det i enlighet med hans ord. Sök hans avsikter i allt du gör, och avstå från att göra det som förolämpar och vanhedrar Gud. Än mindre bör du lägga Gud åt sidan för att fylla det framtida tomrummet i ditt hjärta. Om du gör det, kommer du att ha förolämpat Guds sinnelag. Återigen, förutsatt att du aldrig har gjort hädiska uttalanden eller klagomål mot Gud, i hela ditt liv, och förutsatt att du kan uppfylla ordentligt allt som han har anförtrott dig och dessutom kan underkasta dig alla hans ord, i hela ditt liv, så kommer du att ha undvikit att bryta mot de administrativa förordningarna. Till exempel, om du någonsin har sagt "Varför tror jag inte att han är Gud?", "Jag tror inte att dessa ord är mer än en upplysning från den Helige Ande", "Enligt min åsikt är inte allt som Gud gör nödvändigtvis rätt", "Guds mänsklighet är inte överlägsen min", "Guds ord är helt enkelt inte trovärdigt", eller andra sådana dömande kommentarer, då uppmanar jag dig att oftare bekänna och ångra dina synder. Annars kommer du aldrig att ha en chans att få förlåtelse, för du förolämpar inte en människa, utan Gud själv. Du kanske tror att du dömer en människa, men Guds Ande ser inte på det på det sättet. Din brist på respekt för hans kött är samma sak som att inte respektera honom. Eftersom det är så, har du inte förolämpat Guds sinnelag? Du måste komma ihåg att allt som är gjort av Guds Ande är gjort för att skydda hans verk i köttet och för att detta verk skall göras väl. Om du försummar detta, då säger jag att du är någon som aldrig kommer att kunna lyckas med att tro på Gud. För du har provocerat fram Guds vrede, så han skall använda ett passande straff för att lära dig en läxa.

Att lära känna Guds substans är ingen bagatell. Du måste förstå hans sinnelag. På detta sätt kommer du, gradvis och omedvetet, att lära känna Guds substans. När du har kommit till denna kunskap, kommer du att upptäcka att du rör dig framåt, in i ett högre och vackrare tillstånd. Till sist kommer du att skämmas så mycket över din vedervärdiga

---

själ, att du känner att det inte finns någonstans där du kan gömma dig. Vid den tidpunkten kommer det att finnas mindre och mindre i ditt uppträdande som förolämpar Guds sinnelag, ditt hjärta kommer närmare och närmare Gud, och gradvis växer en kärlek till honom i ditt hjärta. Detta är ett tecken hur mänsklighetens träder in i ett vackert tillstånd. Men ni har ännu inte uppnått det. När ni stressar fram och tillbaka för ert ödes skull, vem skulle kunna ha lust att försöka förstå Guds substans? Om detta fortsätter kommer ni omedvetet att bryta mot de administrativa förordningarna, för ni förstår alltför lite av Gud sinnelag. Är det därmed inte så att det som ni nu gör lägger grunden för era brott mot Guds sinnelag? Att jag ber er att förstå Guds sinnelag står inte i strid med mitt verk. För om du ofta bryter mot de administrativa förordningarna, vem av er kan då undkomma straff? Skulle mitt verk då inte ha varit helt förgäves? Därför ber jag er fortfarande, förutom att ni skall rannsaka ert beteende, att ni skall vara försiktiga med de steg ni tar. Detta är det högre krav som jag ställer på er, och jag hoppas att ni alla kommer att noggrant överväga det och ägna det er uppriktiga uppmärksamhet. Om det skulle komma en dag då era handlingar provocerar mig till en stormande vrede, då är det bara ni som får överväga konsekvenserna, och det kommer inte att finnas någon annan som bär straffet i ert ställe.

Fotnoter:

- a. Den ursprungliga texten lyder "det är en symbol för att vara oförmögen att vara".
- b. Den ursprungliga texten lyder "liksom en symbol för att vara oförmögen att bli förolämpad (och inte tolerera att bli förolämpad)".

Hur man lär känna Gud på jorden

Alla är ni glada över att få belöningar inför Gud och få vara föremål för hans välvilja inför hans ögon. Detta är varje persons önskan efter att hon har kommit till tro på Gud, för människan strävar helhjärtat efter högre ting och ingen vill komma efter andra. Detta är människans natur. Just därför försöker många av er ständigt ställa er in hos Gud i himlen, men i själva verket är er lojalitet och uppriktighet gentemot Gud långt mindre än er lojalitet och uppriktighet gentemot er själva. Varför säger jag detta? På grund av att jag inte alls erkänner er lojalitet till Gud, och jag förnekar också att den Gud som finns i era hjärtan verkligen existerar. Det vill säga, den Gud som ni dyrkar, den vaga Gud som ni beundrar, existerar inte alls. Skälet till att jag kan säga det så definitivt är att ni är alltför långt borta från den sanna Guden. Anledningen till att ni har lojalitet är att ni har en avgud inom era hjärtan, och vad det gäller mig, den Gud som varken framstår som stor eller liten i era ögon, är allt ni gör att erkänna mig med ord. När jag talar om ert stora avstånd från Gud, tänker jag på hur långt borta ni är från den sanna Guden, medan den vaga Guden verkar vara nära till hands. När jag säger ”varken stor”, syftar det på hur den Gud som ni tror på i dag bara verkar vara en människa utan stora förmågor; en människa som inte är särskilt upphöjd. Och när jag säger ”eller liten”, betyder det att även om denna människa inte kan frammana vinden och befalla regnet, kan han ändå åkalla Guds Ande för att utföra det verk som skakar himlen och jorden, och gör människan helt förvirrad. Utåt sett verkar ni alla vara väldigt lydiga mot denna Kristus på jorden, men i själva verket varken tror ni på honom eller älskar honom. Vad jag menar är att den ni verkligen tror på är den där vaga Guden i era känslor, och den ni verkligen älskar är den Gud ni längtar efter natt och dag, men som ni aldrig har sett personligen. Vad det gäller denna Kristus, är er tro obetydlig, och er kärlek till honom är obefintlig. Tro innebär övertygelse och tillit; kärlek innebär vördnad och beundran i hjärtat, att aldrig skiljas åt. Men er tro på och kärlek till dagens Kristus kommer inte i närheten av detta. Vad det gäller tro, hur tror ni på honom? Vad det gäller kärlek, på vilket sätt älskar ni honom? Ni har helt enkelt ingen förståelse för hans sinnelag, än mindre har ni kunskap om hans substans, så hur tror ni på honom? Vad är verkligt i er tro på honom? Hur älskar ni honom? Vad är verkligt i er kärlek till honom?

Många har följt mig till denna dag utan att tveka, och under dessa år har ni alla lidit av stor utmattning. Jag har helt förstått allas er medfödda karaktär och vanor, och det

---

har varit ytterst mödosamt att interagera med er. Det är synd att fastän jag har fått mycket information om er, har ni inte den minsta förståelse för mig. Inte undra på att folk säger att ni blev lurade av en människa i ett förvirrat ögonblick. Ni förstår ingenting av mitt sinnelag, och än mindre kan ni fatta vad som finns i mitt sinne. Era missförstånd om mig strör salt i såren, och er tro på mig är fortfarande en förvirrad tro. I stället för att säga att ni tror på mig, skulle det vara mer passande att säga att ni försöker ställa er in hos mig och fjäska för mig. Era motiv är mycket enkla – vem som helst som kan belöna mig skall jag följa, och vem som helst som kan hjälpa mig att undkomma de stora katastroferna skall jag tro på, oavsett om han är Gud eller någon viss Gud. Inget av detta spelar någon roll för mig. Det finns många sådana personer bland er, och detta tillstånd är mycket allvarligt. Om ett test görs, en dag, för att se hur många av er som tror på Kristus på grund av att ni har insikt i hans substans, är jag rädd att ingen av er kommer att kunna göra vad jag önskar. Så det skulle inte skada för var och en av er att överväga denna fråga: Den Gud som ni tror på är helt annorlunda än jag, och eftersom det är så, vad är då det väsentliga i er tro på Gud? Ju mer ni tror på er så kallade Gud, desto längre bort från mig förirrar ni er. Vad är då kärnan i denna fråga? Jag är säker på att ingen av er någonsin har övervägt denna fråga, men har allvaret i denna fråga förespeglat er? Har ni tänkt på konsekvenserna av att fortsätta med denna form av tro?

Problemen ni står inför är många, och ingen av er är duktig på att komma med lösningar. Om detta skulle fortsätta, är ni själva de enda som riskerar att förlora på det. Jag skall hjälpa er att inse problemen, men det vilar på er att hitta lösningar.

Jag uppskattar väldigt mycket dem som inte hyser misstankar mot andra, och jag gillar också mycket dem som beredvilligt accepterar sanningen; dessa två typer av människor visar jag stor omsorg med, för i mina ögon är de ärliga människor. Om du är väldigt svekfull, kommer du att ha ett bevakat hjärta och misstankar mot alla frågor och alla människor. Av denna anledning är din tro på mig byggd på misstankens grund. Ett sådant slags tro kommer jag aldrig att kännas vid. Om man saknar genuin tro, kommer man att hamna ännu längre bort från verklig kärlek. Och om du kan tvivla på Gud och spekulera om honom, då är du utan tvekan den mest svekfulla av människor. Du spekulerar i huruvida Gud kan vara lik människan: oförlåtligt syndfull, med ringa karaktär, utan ärlighet och förnuft, i avsaknad av rättskänsla, hemfallen åt illvillig, försåtlig och listig taktik, samt glad över ondska, mörker och så vidare. Är inte

---

anledningen till att människan har sådana tankar, att hon inte har minsta kunskap om Gud? Detta slags tro är inget annat än synd! Dessutom finns det till och med vissa som tror att de som behagar mig inte är annat än lismare och smickrare, och att de som brister i dessa färdigheter inte kommer att vara välkomna, utan förlora sin plats i Guds hus. Är detta all den kunskap ni har snappat upp under dessa många år? Är detta vad ni har vunnit? Och er kunskap om mig slutar inte med dessa missförstånd; än värre är er hädelse mot Guds Ande och ert smädande av himlen. Det är därför jag säger att en sådan tro som er endast kommer att få er att förirra er ännu längre bort från mig och opponera ännu mer mot mig. Under många års arbete har ni sett många sanningar, men vet ni vad mina öron har hört? Hur många av er är villiga att acceptera sanningen? Ni tror alla att ni är villiga att betala priset för sanningen, men hur många har verkligen lidit för sanningen? Allt som finns i era hjärtan är orättvisa, och därför anser ni att någon, oavsett vem hon än är, är bedräglig och förvrängd. Ni tror till och med att Gud inkarnerad, precis som en vanlig människa, skulle sakna ett vänligt hjärta eller en välvillig kärlek. Än mer tror ni att en ädel karaktär och en barmhärtig, välvillig natur bara existerar hos Gud i himlen. Och ni anser att ett sådant helgon inte existerar, och att bara mörkret och ondskan regerar på jorden, medan Gud är någonting som människan lämnar in sin längtan efter det goda och vackra till, en legendarisk figur påhittad av människan. I era sinnen är Gud i himlen väldigt rak, rättfärdig och stor, värdig tillbedjan och vördnad, men denna Gud på jorden är bara ett substitut och ett redskap för Gud i himlen. Ni tror att denna Gud inte kan vara likvärdig Gud i himlen, än mindre kan han nämnas i samma andetag som honom. Vad det gäller Guds storhet och ära, tillhör de härligheten hos Gud i himlen, men vad det gäller människans natur och fördärv, är de egenskaper som Gud på jorden har en del i. Gud i himlen är alltid upphöjd, medan Gud på jorden för evigt är obetydlig, svag och inkompetent. Gud i himlen är inte hemfallen åt känslor, bara rättfärdighet, medan Gud på jorden bara har själviska motiv och saknar all rättvisa och förnuft. Gud i himlen har inte minsta förvrängdhet och är för evigt trofast, medan Gud på jorden alltid har en oärlig sida. Gud i himlen har en varm kärlek till människan, medan Gud på jorden inte tar tillräckligt hand om människan, och till och med försummar henne helt och hållet. Denna felaktiga kunskap har länge funnits i era hjärtan och kan även föras vidare in i framtiden. Ni betraktar alla Kristi gärningar utifrån de orättfärdigas synvinkel och ni utvärderar alla hans verk, liksom

---

hans identitet och substans, utifrån de ondskefullas perspektiv. Ni har begått ett stort misstag och gjort det som aldrig har gjorts av dem som fanns före er. Det vill säga, ni tjänar bara den upphöjda Gud i himlen med en krona på sitt huvud och ni betjänar aldrig den Gud ni betraktar som så obetydlig att han är osynlig för er. Är inte detta er synd? Är inte detta ett klassiskt exempel på ert brott mot Guds sinnelag? Ni tillber Gud i himlen. Ni vördar upphöjda bilder och sätter värde på dem som utmärker sig med sin vältalighet. Du tar gärna emot befallningar från den Gud som fyller dina händer med rikedomar och du trånar storligen efter den Gud som kan uppfylla varje önskan du har. Den enda som du inte tillber är den Gud som inte är upphöjd; det enda du hatar är förbindelse med denna Gud som inte någon människa kan ta mycket notis om. Det enda du är ovillig att göra är att tjäna denna Gud som aldrig har gett dig ett enda öre, och den enda som inte kan få dig att längta efter honom är denna oangenäma Gud. Denna typ av Gud kan inte få dig att vidga dina vyer, att känna dig som om du har funnit en skatt, än mindre uppfylla dina önskningar. Varför vill du då följa honom? Har du tänkt på sådana här frågor? Vad du gör förnärmar inte bara denne Kristus; än viktigare, det förnärmar Gud i himlen. Detta tycker jag inte är syftet med er tro på Gud!

Ni längtar storligen efter att Gud skall glädja sig åt er, men ni är väldigt långt borta från Gud. Vad är det frågan om? Ni accepterar bara hans ord, men inte hans åtgärder eller hans beskärning; än mindre kan ni acceptera hans ordning, så att ni har fullständig tilltro till honom. Vad är det då frågan om? I den slutliga analysen är er tro ett tomt äggskal som aldrig kan ge upphov till en kyckling. För er tro har inte fört er närmare sanningen eller vunnit liv åt er, utan har i stället fört med sig en skenbar känsla av näring och hopp. Ert syfte med att tro på Gud är detta hopp och denna känsla av näring, snarare än sanningen och livet. Därför säger jag att vägen för er tro på Gud inte är något annat än att försöka ställa sig in hos Gud genom inställsamhet och skamlöshet, och den kan på intet sätt betraktas som en sann tro. Hur skall en kyckling kunna komma från en tro som denna? Med andra ord, hur kan detta slags tro bära frukt? Syftet med er tro på Gud är att använda Gud för att uppfylla era mål. Är inte detta ytterligare ett exempel på era brott mot Guds sinnelag? Ni tror att Gud i himlen existerar, men förnekar att Gud på jorden gör det. Men jag godtar inte era åsikter. Jag lovordar bara de människor som håller fötterna på jorden och tjänar Gud på jorden, men aldrig dem som aldrig erkänner Kristus som finns på jorden. Oavsett hur lojala sådana människor är mot Gud i himlen,

---

kommer de inte undan min hand, som bestraffar de ondskefulla. Dessa människor är de ondskefulla; de är ondskefulla som motsätter sig Gud och som aldrig villigt har lytt Kristus. Naturligtvis innefattar deras skara alla de som inte vet och därtill de som inte erkänner Kristus. Tror du att du kan agera som du vill mot Kristus så länge du är lojal mot Gud i himlen? Fel! Din okunnighet om Kristus är okunnighet om Gud i himlen. Oavsett hur lojal du är mot Gud i himlen, är det bara tomt prat och förevändningar, för Gud på jorden är inte bara avgörande för att människan tar emot sanningen och en djupare kunskap, utan ännu mer för att fördöma människan och därefter för att samla in fakta för att straffa de ondskefulla. Har du förstått de fördelaktiga och skadliga utfallen här? Har du upplevt dem? Jag önskar att ni en dag snart skall förstå denna sanning: För att känna Gud, måste man inte bara känna Gud i himlen, utan – ännu viktigare – Gud på jorden. Blanda inte samman dina prioriteringar och låt inte det underordnade ersätta det huvudsakliga. Endast på detta sätt kan du verkligen bygga en bra relation med Gud, komma närmare Gud och föra ditt hjärta närmare honom. Om du har varit troende i många år och länge har varit förbunden med mig, men ändå håller avstånd till mig, då säger jag att det måste vara så att du ofta kränker Guds sinnelag, och ditt slut kommer att bli mycket svårt att räkna ut. Om de många åren av förbindelse med mig inte bara har misslyckats med att göra dig till en person som har mänsklighet och sanningen, utan snarare har inpräntat ondskefulla sätt i din natur, och du inte bara har dubbelt så mycket storhetsvansinne som tidigare, utan dina missförstånd om mig har också mångdubblats, så att du börjar se på mig som din lilla hjälpreda, då säger jag att din plåga inte längre är yttlig utan har trängt ända in i benen på dig. Allt som återstår för dig är att vänta på att planeringen av din begravning görs. Då behöver du inte bönfälla mig att vara din Gud, för du har begått en synd som förtjänar döden, en oförlåtlig synd. Även om jag kunde förbarma mig över dig, kommer Gud i himlen att insistera på att ta ditt liv, för dina brott mot Guds sinnelag är inget vanligt problem, utan av en mycket allvarlig natur. Skyll inte på mig, när stunden kommer, för att jag inte har informerat dig i förväg. Allt handlar om detta: När du förbinder dig med Kristus – Gud på jorden – som en vanlig människa, det vill säga när du tror att denna Gud inte är något annat än en människa, det är då du skall förgås. Detta är min enda varning till er alla.

Ett mycket allvarligt problem: Svek (1)

Mycket snart kommer mitt verk att vara avslutat och många år tillsammans har blivit ett outhärdligt minne. Jag har upprepat mina ord oavbrutet och hela tiden fortsatt mitt nya verk. Mitt råd är naturligtvis en nödvändig komponent i varje verk jag utför. Utan min vägledning skulle ni vandra vilse allesamman och till och med stå totalt villrådiga. Nu är mitt verk på väg att avslutas och befinner sig i sitt sista stadium; jag vill fortfarande vara verksam med att ge rådgivning, det vill säga erbjuda er råd att lyssna på. Jag hoppas bara att ni inte kommer att låta mina mödosamma ansträngningar vara bortkastade, och att ni dessutom ska förstå den omsorg jag har lagt ner och behandla mina ord som grundvalen för hur ni uppträder som människor. Oavsett om det är ord som ni är villiga att lyssna till eller inte, oavsett om det är ord som ni tar emot med glädje eller med olust, så måste ni ta dem på allvar. Annars kommer ert nonchalanta och likgiltiga sinnelag och uppträdande att göra mig ordentligt upprörd och faktiskt äckla mig. Jag hoppas verkligen att ni allesamman kan läsa mina ord om och om igen – tusentals gånger – och att ni kanske till och med ska kunna lära er dem utantill. Endast på det sättet kan ni undgå att svika mina förväntningar på er. Men ingen av er lever på det sättet nu. Tvärtom är ni allesamman försjunkna i utsvävningar, ett liv där ni äter och dricker ert lystmäte, och ingen av er använder mina ord för att berika själ och hjärta. Därför har jag kommit till en slutsats när det gäller mänsklighetens sanna ansikte: Människan kan svika mig när som helst och ingen kan vara fullkomligt trogen mot mina ord.

”Människan har blivit så fördärvad av Satan att hon inte längre liknar en människa.” De flesta instämmer i viss mån i det här påståendet. Jag säger så därför att det ”instämmande” jag syftar på bara är en sorts ytligt accepterande och inte någon verklig insikt. Eftersom ingen av er kan bedöma er själva korrekt eller analysera er själva grundligt, förblir ni tvehågsna när det gäller mina ord. Men den här gången använder jag fakta för att förklara ett mycket allvarligt problem i ert inre. Det problemet är svekfullhet. Ni är allesamman bekanta med ordet ”svekfullhet”, eftersom de flesta människor tidigare har gjort något som inneburit ett svek mot någon, som att en make sviker sin hustru, en hustru sviker sin make, en son sviker sin far, en dotter sviker sin mor, en slav sviker sin ägare, vänner sviker varandra, släktingar sviker varandra, säljare sviker köpare och så vidare. Alla de här exemplen rymmer svekfullhetens väsen. Att

---

svika är kort sagt en typ av beteende som innebär att man bryter ett löfte, kränker moraliska principer eller handlar i strid med mänsklig etik och visar brist på mänsklighet. Som en människa som fötts in i den här världen har du liksom alla andra gjort något som innebär svek mot sanningen, oavsett om du kommer ihåg att du någon gång har svikit en annan person eller att du har svikit andra många gånger. Eftersom du kan svika dina föräldrar eller vänner så kan du även svika andra, och dessutom kan du svika mig och göra sådant som jag avskyr. Svek är med andra ord inte bara ett ytligt omoraliskt beteende, utan det är något som står i strid med sanningen. Det är exakt detta som är källan till mänsklighetens motstånd och olydnad mot mig. Därför har jag sammanfattat det i följande konstaterande: Svekfullhet är människans natur, och denna natur är den stora fienden till varje individs endräkt med mig.

Ett beteende som inte innebär absolut lydnad mot mig är svek. Ett beteende som inte kan vara lojalt mot mig är svek. Att lura mig och använda lögner för att bedra mig är svek. Att ha mängder av uppfattningar och sprida dem överallt är svek. Att inte kunna hålla fast vid det som vittnar om mig och mina intressen är svek. Att visa upp falska leenden medan man innerst inne är långt ifrån mig är svek. Allt det här är svekfulla handlingar som ni alltid har varit kapabla till och som är vanliga bland er. Ingen av er kanske tycker att det här är något problem, men så ser inte jag det. Jag kan inte behandla en människas svek mot mig som något oväsentligt, och jag kan absolut inte ignorera det. Om ni betar er på det här viset nu när jag är verksam bland er, kommer ni då inte att vara som skurkar som förklarat sig själva kungar om den dagen kommer då det inte finns någon som vakar över er. När det händer och ni orsakar en katastrof, vem kommer då att finnas där och städa upp efter er? Ni kanske tycker att en del svekfulla handlingar bara är tillfälligheter och inte så som ni brukar bete er, och därför förtjänar det inte att diskuteras på så stort allvar, på ett sätt som sårar er stolthet. Om det faktiskt är så ni resonerar, då saknar ni förnuft. Om man tänker på det viset så är man ett exempel på, och urtypen för, upproriskhet. Människans natur är hennes liv; det är en princip som hon förlitar sig på för att överleva och hon kan inte ändra den. Det är samma sak med svekfullheten – om du kan göra något som innebär att du sviker en släkting eller vän, så visar det att det är en del av ditt liv och en natur som du föddes med. Det här är något som ingen kan förneka. Om människor till exempel tycker om att stjäla från andra, då är detta att ”tycka om att stjäla ” en del av deras liv, även om de

---

ibland stjäla och ibland inte gör det. Att de bara stjäla ibland visar inte att stjälandet bara är en slags beteende. Tvärtom visar det att deras stjälande är en del av deras liv – alltså deras natur. Somliga kommer att fråga: Om det nu ligger i deras natur, hur kommer det sig då att de ibland ser fina saker utan att stjäla dem? Svaret är mycket enkelt. Det finns många anledningar till att de inte stjälar. De kan låta bli att stjäla en sak därför att den är för stor att plocka åt sig inför vaktande blickar, därför att det inte finns något lämpligt tillfälle att göra det, därför att föremålet är för dyrt eller för välbevakat, därför att de inte är särskilt intresserade av det eller inte kan se vad de skulle ha för nytta av det, och så vidare. Alla dessa skäl är möjliga. Men det spelar ingen roll, huruvida de stjälar eller inte är inget bevis för att denna tanke bara är något tillfälligt blixtrar förbi. Tvärtom är den en del av deras natur som är svår att förändra. En sådan person nöjer sig inte med att bara stjäla en gång; tanken på att lägga beslag på andras tillhörigheter dyker upp varje gång de ser någonting fint eller hamnar i en lämplig situation. Det är därför jag säger att ursprunget till denna tanke inte är något som bara ramlar fram lite då och då, utan det ligger i den här personens natur.

Vem som helst kan använda sina egna ord och handlingar så att de representerar hans rätta ansikte. Detta rätta ansikte är naturligtvis hans natur. Om du är en person som pratar på ett omständligt sätt, då har du en omständlig natur. Om du är listig till din, då agerar du på ett slugt sätt som gör att folk lätt låter sig luras av dig. Om du är elak till din natur, kanske dina ord är behagliga att lyssna till, men dina handlingar kan inte dölja dina elakheter. Om du är lat till naturen, så är allt du säger inriktat på att smita undan ansvar för din försumlighet och lathet, och du kommer att handla långsamt och oengagerat och vara riktigt bra på att dölja sanningen. Om du är empatisk till din natur, kommer dina ord att vara förnuftiga och dina handlingar kommer också att stämma väl med sanningen. Om du är lojal till naturen är dina ord utan tvekan uppriktiga och dina handlingar välmotiverade, fria från allt som kan göra din herre orolig. Om du är vällustig till din natur eller girig efter pengar, då kommer ditt hjärta ofta att vara uppfyllt av detta och du kommer omedvetet att göra avvikande, omoraliska saker som folk inte glömmer så lätt och det kommer att väcka deras avsky. Precis som jag har sagt, om du har en svekfull natur kan du knappast själv göra dig fri från den. Inbilla dig inte att du har sådan tur att du inte är svekfull till naturen bara för att du inte har handlat orätt mot någon. Om det är vad du tror är du sannerligen motbjudande. Alla

---

mina ord, varje gång jag talar, riktar sig till alla människor och inte bara en person eller en viss typ av människa. Att du inte har svikit mig i ett avseende bevisar inte att du inte kan svika mig i något annat avseende. Somliga människor som söker sanningen tappar självförtroendet när de råkar ut för motgångar i sitt äktenskap. Somliga överger sin skyldighet att vara lojal mot mig när familjen rasar samman. Somliga överger mig för att söka en stunds glädje och spänning. Somliga skulle hellre falla ner i en mörk ravin än leva i ljuset och få njuta av den helige Andes verk. Somliga människor struntar i sina vänners råd och väljer att tillfredsställa sin lust efter rikedom, och ändå kan de inte erkänna sina misstag och vända om. Somliga människor lever bara tillfälligt under mitt namn för att få mitt beskydd, medan andra bara ägnar sig lite åt mig under tvång därför att de klamrar sig fast vid livet och är rädda för döden. Är inte de här och andra omoraliska och dessutom ovärdiga handlingar bara beteenden som människor sedan länge har svikit mig med innerst i sitt hjärta? Jag vet givetvis att folk inte planerar i förväg att svika mig; deras svek är ett naturligt uttryck för deras natur. Ingen vill svika mig, och ingen är glad över att ha gjort något som inneburit att de har svikit mig. Tvärtom darrar de av rädsla, eller hur? Så tänker ni nu på hur ni ska kunna gottgöra dessa svek och förändra den nuvarande situationen?

Ett mycket allvarligt problem: Svek (2)

Människans natur är helt olik mitt väsen, eftersom människans fördärvade natur helt och hållet kommer från Satan och människans natur har bearbetats och fördärvats av Satan. Det vill säga, människan överlever under inflytande av hans ondska och fulhet. Människan växer inte upp i en sanningens värld eller en helig miljö, och inte heller lever hon i ljuset. Därför är det omöjligt för sanningen att finnas i varje människas natur från födseln, och inte heller kan hon födas med ett väsen som fruktar Gud och lyder Gud. Tvärtom äger människorna en natur som motsätter sig Gud, vägrar lyda Gud och inte har någon kärlek till sanningen. Denna natur är det problem jag vill tala om — svekfullheten. Svek är källan till varje persons motstånd mot Gud. Detta är ett problem som bara finns hos människan, inte hos mig. Vissa kommer att ställa frågor som den här: Eftersom alla människor lever i människans värld, hur kommer det sig att alla har en natur som sviker Gud, medan inte Kristus har det? Det är en fråga som måste förklaras tydligt för er.

Mänsklighetens existens bygger i sin tur på själens inkarnation. Med andra ord, varje människa får ett mänskligt, köttsligt liv när hennes själ inkarneras. När individens kropp är född fortsätter det livet till köttets yttersta gräns, det vill säga det sista ögonblicket när själen lämnar sitt skal. Denna process upprepas om och om igen, individens själ kommer och går, kommer och går, och på så sätt upprätthålls hela mänsklighetens existens. Köttets liv är också människosjälens liv, och människans själ stödjer människans köttliga existens. Varje människas liv kommer alltså från hennes själ och köttet har inte något inneboende liv. Därför kommer människans natur från hennes själ, inte från hennes kött. Det är endast varje människas själ som vet hur den har genomgått Satans frestelser, plågor och fördärv. Människans kött kan inte veta detta. Därför blir mänskligheten omedvetet mer och mer smutsig, ond och mörk, medan avståndet mellan mig och människan blir större och större och mänsklighetens dagar mörkare och mörkare. Alla mänsklighetens själar är inom räckhåll för Satan. Därför säger det sig självt att människans kött också har tagits i besittning av Satan. Hur kan sådant kött och sådana människor låta bli att motstå Gud och vara naturligt förenliga med honom? Anledningen att jag kastade ned Satan i luften är att han svek mig. Hur skulle då människorna kunna vara fria från inblandning? Detta är orsaken till att den mänskliga naturen är svekfull. Jag litar på att ni, när ni väl förstår detta resonemang,

---

också ska tro på Kristi väsen. Köttet som Guds ande ikläder sig är Guds eget kött. Guds ande står över allt; han är allsmäktig, helig och rättfärdig. Likaså är även hans kropp suverän, allsmäktig, helig och rättfärdig. Detta kött kan bara göra det som är rättfärdigt och gynnsamt för mänskligheten, det som är heligt, härligt och mäktigt, och är oförmöget att göra något som strider mot sanningen eller moral och rättvisa, för att inte tala om något som sviker Guds ande. Guds ande är helig och därmed är det omöjligt för Satan att fördärva hans kropp; hans kött är av annat väsen än människans kött. Det är nämligen människan, inte Gud, som är fördärvad av Satan; Satan kan omöjligen fördärva Guds kött. Trots att människan och Kristus vistas i samma sfär är det följaktligen bara människan som domineras, utnyttjas och snärjs av Satan. Kristus är däremot evigt oemottaglig för Satans fördärv, eftersom Satan aldrig kommer att kunna stiga upp till den högstes plats och aldrig kommer att kunna nalkas Gud. Idag bör ni alla förstå att det bara är den av Satan fördärvade mänskligheten som sviker mig, och att detta problem alltid kommer att vara irrelevant för Kristus.

Alla själar som fördärvats av Satan kontrolleras av Satans domän. Endast de som tror på Kristus har skiljts ut, räddats från Satans läger och förts in i dagens rike. Dessa människor lever inte längre under Satans inflytande. Trots det är människans natur fortfarande rotad i hennes kropp. Det innebär att fastän era själar har blivit frälsta, är er natur fortfarande densamma som förr och risken att ni kommer att svika mig förblir hundra procentig. Det är därför mitt verk är så långvarigt — därför att er natur är alltför orubblig. Nu lider ni alla så mycket ni kan när ni uppfyller era plikter, men ett obestridligt faktum är detta: Var och en av er är kapabel att svika mig och återvända till Satans domän, till hans läger, och gå tillbaka till ert gamla liv. Vid den tiden kommer det inte att vara möjligt för er att ha en tillstymmelse till mänsklighet eller en människas utseende, som ni har nu. I allvarliga fall kommer ni att förgöras och dessutom vara fördömda för evigt och aldrig inkarneras mer utan straffas hårt. Det här är det problem ni står inför. Jag påminner er på detta sätt så att, för det första, mitt verk inte skall vara förgäves, och för det andra, ni alla kan leva i dagar av ljus. Huruvida mitt verk är förgäves är faktiskt inte det avgörande problemet. Huvudsaken är att ni skall kunna ha ett lyckligt liv och en underbar framtid. Mitt verk är att rädda människors själar. Om din själ faller i Satans händer, kommer din kropp inte att få frid. Om jag skyddar din kropp, kommer din själ säkerligen att vara i min vård. Om jag verkligen avskyr dig, kommer din

---

kropp och själ omedelbart att falla i Satans händer. Kan ni föreställa er hur er situation kommer att vara då? Om mina ord en dag inte gör någon verkan på er kommer jag att lämna över er allesamman till Satan till dubbel tortyr tills min ilska har skingrats helt, eller också skall jag personligen straffa er, usla människor, eftersom era hjärtan som sviker mig aldrig har ändrats.

Nu ska ni alla så snart som möjligt granska er själva för att se hur mycket svek mot mig som finns kvar i er. Jag väntar otåligt på ert svar. Var inte oengagerade när ni har med mig att göra. Jag leker aldrig med människor. Om jag säger något kommer jag absolut att göra det. Jag hoppas att ni alla kan vara människor som tar mina ord på allvar och inte tror att de bara är en science fiction-roman. Vad jag vill ha från er är konkret handling, inte era fantasier. Sedan måste ni svara på de här frågorna från mig: 1. Om du verkligen är en tjänstgörare, kan du då tjäna mig lojalt utan några oengagerade eller negativa inslag? 2. Om du får reda på att jag aldrig har uppskattat dig, kommer du ändå att kunna stanna och tjäna mig resten av livet? 3. Om du har gjort stora ansträngningar och jag ändå är väldigt kylig mot dig, kommer du att kunna fortsätta arbeta för mig i oklarhet? 4. Om jag inte har tillfredsställt dina småaktiga krav efter att du har gjort något för mig, kommer du att bli nedslagen och besviken på mig eller till och med bli rasande och ropa skällsord? 5. Om du alltid har varit mycket lojal och kärleksfull mot mig och likväl lider av sjukdom, fattigdom och att du blir övergiven av dina vänner och släktingar eller måste uthärda andra motgångar i livet, kommer då din lojalitet och kärlek till mig ändå att bestå? 6. Om inget av det du har föreställt dig i ditt hjärta överensstämmer med vad jag har gjort, hur kommer du då att vandra din framtida väg? 7. Om du inte får något som du hoppades få, kan du då fortsätta att vara min anhängare? 8. Om du aldrig har förstått syftet och betydelsen av mitt verk, kan du då vara en lydig person som inte gör bedömningar och drar slutsatser på ett godtyckligt sätt? 9. Kan du värdesätta alla de ord jag uttalat och allt de arbete jag utfört när jag är tillsammans med mänskligheten? 10. Kan du vara min lojala anhängare, beredd att lida för mig resten av livet även om du inte får något i gengäld? 11. Kan du för min skull låta bli att överväga, planera eller förbereda din framtida överlevnadsväg? De här frågorna är mina sista krav på er och jag hoppas att ni allesamman kan svara mig. Om ni bara uppfyller en eller två av sakerna i dessa frågor, då har ni fortfarande mycket hårt arbete kvar. Om ni inte kan uppnå ett enda av dessa krav, då är ni helt visst av det slag som

---

kommer att kastas i helvetet. Jag behöver inte säga något mer till sådana människor. Det beror på att de absolut inte är människor som kan vara förenliga med mig. Hur skulle jag kunna ha någon i mitt hem som kan svika mig under vilka omständigheter som helst? Vad det gäller de som fortfarande skulle kunna svika mig under de flesta omständigheter, kommer jag att iaktta deras uppträdande innan jag vidtar andra åtgärder. Men så länge de är människor som är kapabla att svika mig, oavsett under vilka förhållanden, kommer jag aldrig att glömma och jag kommer att minnas dem i mitt hjärta i väntan på tillfälle att återgälda deras onda gärningar. De krav som jag har tagit upp är alla frågor angående vilka ni bör granska er själva. Jag hoppas att ni alla kan överväga dem på allvar och att ni inte behandlar mig likgiltigt. I en nära framtid kommer jag att jämföra de svar ni har gett mig med mina krav. Vid den tiden kommer jag inte att kräva något mer från er och jag kommer inte att ge er någon ytterligare allvarlig förmaning. I stället skall jag utöva min myndighet. De som bör bevaras kommer att bevaras, de som bör belönas kommer att belönas, de som bör överlämnas till Satan kommer att överlämnas till Satan, de som bör få ett hårt straff kommer att få ett hårt straff, och de som bör förgås kommer att förgöras. På så sätt kommer det inte längre att finnas någon som stör mig i mina dagar. Tror ni på mina ord? Tror ni på vedergällning? Tror ni att jag kommer att straffa alla dessa onda som bedrar och sviker mig? Hoppas ni på att den dagen skall komma förr eller att den skall komma senare? Är ni sådana som är mycket rädda för straff, eller sådana som hellre skulle göra motstånd mot mig även om de måste uthärda straff? När den dagen kommer, kan ni föreställa er om ni kommer att leva bland jubel och skratt eller gråt och tandagnisslan? Vilken sorts slut hoppas ni att ni kommer att få? Har ni någonsin på allvar övervägt om ni tror på mig till hundra procent eller tvivlar på mig till hundra procent? Har ni någonsin noggrant övervägt vad för slags konsekvenser och slut era handlingar och ert beteende kommer att leda till för er? Hoppas ni verkligen att alla mina ord kommer att uppfyllas ett efter ett, eller är ni väldigt rädda att mina ord kommer att uppfyllas ett efter ett? Om ni hoppas att jag snart ger mig av för att uppfylla mina ord, hur skall ni då behandla era egna ord och handlingar? Om ni inte hoppas att jag ska ge mig av och inte hoppas att alla mina ord skall uppfyllas omedelbart, varför tror ni då på mig överhuvudtaget? Vet ni verkligen varför ni följer mig? Om det bara är för att vidga era vyer, behöver ni inte utstå bedrävelser. Om det är för att ni skall kunna bli välsignade och undvika den

---

framtida katastrofen, varför bryr ni er då inte om ert eget beteende? Varför frågar ni inte er själva huruvida ni kan uppfylla mina krav? Varför frågar ni inte också er själva om ni är kvalificerade att motta mina framtida välsignelser?

Ni borde överväga era gärningar

Att döma av handlingarna och gärningarna i ert liv, är ni alla i behov av ett textavsnitt varje dag som försörjer och fyller på er, för ni är alltför bristfälliga, och er kunskap och förmåga att ta emot är alltför mager. I era dagliga liv lever ni i en atmosfär och en miljö utan sanning eller sunt förnuft. Ni saknar kapitalet för tillvaron och har inte grunden som behövs för att känna mig eller sanningen. Er tro bygger endast på ett vagt förtroende eller på religiösa ritualer och kunskap som grundas på dogmer. Varje dag ser jag på era förehavanden och undersöker era avsikter och onda frukter. Jag har aldrig funnit en som verkligen lägger sitt hjärta och ande på mitt altare, som aldrig har flyttats. Därför vill jag inte förgäves utgjuta alla de ord som jag vill uttrycka över en sådan mänsklighet. I mitt hjärta planerar jag bara att fullborda mitt oavslutade verk och att komma med frälsning till den mänsklighet som jag ännu inte har räddat. Jag önskar trots det att alla som följer mig skall få min frälsning och den sanning som mitt ord skänker till människan. Jag hoppas att du en dag, när du sluter dina ögon, kommer att se en värld där dofter fyller luften och strömmar av levande vatten flyter fram – inte en dyster, kall värld där mörka moln täcker himlen och ljudet av ylanden aldrig upphör.

Varje dag betraktas allas gärningar och tankar av honom och samtidigt förbereder de sin egen morgondag. Detta är en väg som alla levande måste vandra och som jag har förutbestämt åt alla. Ingen kan undgå detta och det görs inte några undantag för någon. Jag har talat oräkneliga ord, och dessutom har jag utfört en åtskillig mängd verk. Varje dag ser jag på när varje människa naturligt utför allt hon skall göra i enlighet med sin inneboende natur och hur det utvecklas. Omedvetet har många redan slagit in på ”rätt spår”, som jag har inrättat för alla slags människors uppenbarelse. Jag har redan placerat varje slags människa i olika miljöer, och på sin plats har var och en av dem uttryckt sina inneboende egenskaper. Det finns ingen som fjättrar dem, ingen som förför dem. De är fullständigt fria och det som de uttrycker kommer naturligt. Det finns bara en sak som håller dem i schack: mina ord. Därför läser ett antal personer mina ord motvilligt och omsätter dem aldrig i praktiken, utan gör det enbart för att undgå döden; samtidigt har andra svårt att uthärda dagarna utan mina ord som vägledning och försörjning, och därför håller de begripligt nog alltid fast vid mina ord. Allteftersom tiden går, upptäcker de sedan människolivets hemlighet, mänsklighetens slutmål, och värdet av att vara människa. Mänskligheten är inte mer än så i mitt ords närvaro, och

---

jag låter bara saker och ting ha sin gång. Jag gör ingenting som tvingar människor att leva med mina ord som grunden i deras tillvaro. Och de som ständigt saknar samvete eller värde i sin tillvaro iakttar så i stillhet vad som händer och kastar sedan djärvt undan mina ord och gör som de vill. De börjar trötta på sanningen och allt som kommer från mig. Dessutom är de trötta på att bo i mitt hus. Dessa personer vistas tillfälligt i mitt hus för sitt slutmåls skull och för att undkomma straff, även om de gör sin tjänst. Men deras avsikter förändras aldrig, inte heller deras handlingar. Detta sporrar än mer deras längtan efter välsignelser, efter en enda väg in i det rike där de sedan kan stanna kvar i all evighet, och till och med efter en väg in i den eviga himlen. Ju mer de längtar efter att min dag snart skall komma, desto mer anser de att sanningen har blivit ett hinder, en stötesten i deras väg. De kan knappt vänta på att få kliva in i riket för att för alltid njuta av himmelrikets välsignelser, utan att behöva sträva efter sanningen eller acceptera domen och tuktan, och framför allt, utan att behöva vistas på ett underdånigt sätt i mitt hus och göra som jag befäller. Dessa människor kommer inte in i mitt hus för att uppfylla ett hjärta som söker sanningen eller för att samarbeta med min förvaltning. De strävar bara efter att tillhöra dem som inte kommer att förgöras i nästa tidsålder. Därför har deras hjärtan aldrig lärt känna vad sanningen är eller hur man accepterar sanningen. Detta är orsaken till att sådana personer aldrig har praktiserat sanningen eller insett hur oerhört djupt deras fördärv är, och trots det har de vistats i mitt hus som "tjänare" ända till slutet. De väntar "tålmodigt" på min dags ankomst, och är outtröttliga medan de kastas hit och dit av det sätt mitt verk utförs. Oavsett hur stor deras ansträngningar är och vilket pris de har betalat, kommer ingen att inse att de har lidit för sanningen eller offrats för mig. I sina hjärtan längtar de efter att få se den dag då jag sätter punkt för den gamla tidsåldern, och de är dessutom angelägna att få veta hur stor min makt och auktoritet är. Det som de aldrig har skyndat sig att göra är att ändra sig och att sträva efter sanningen. De älskar det jag är trött på och de är trötta på det jag älskar. De längtar efter det jag hatar, men är samtidigt rädd att mista det jag avskyr. De lever i denna onda värld, men utan att någonsin hata den, och de är verkligt oroliga för att jag skall förstöra den. Deras avsikter är motstridiga: De är nöjda med den här världen som jag avskyr, men samtidigt längtar de efter att jag snart skall förstöra världen. På så sätt kommer de, innan de har avvikit från den sanna vägen, att besparas lidandet vid förstörelsen och förvandlas till herrar i nästa tidsålder. Detta beror på att de

---

inte älskar sanningen och är trötta på alla som kommer från mig. De kanske kommer att bli "lydiga människor" för en kort tid för att inte gå miste om välsignelserna, men deras mentalitet av att vara angelägna om välsignelse och deras rädsla för att förgöras och hamna i sjön som brinner av eld kan de aldrig dölja. Medan min dag närmar sig växer deras begär allt mer. Och ju större katastrof, desto mer hjälplösa gör den dem, då de inte vet var man skall börja för att glädja mig och undvika att gå miste om de välsignelser som de länge har efterlängtat. När min hand väl börjar sitt verk, är dessa personer ivriga att agera så att de kan fungera som förtrupp. De tänker bara på att välla fram till truppersnas frontlinje, verkligen oroade över att jag inte kommer att se dem. De gör och säger vad de tror är rätt, utan att någonsin förstå att deras gärningar och handlingar aldrig har varit relevanta för sanningen, och de avbryter bara och stör mina planer. Fastän de kanske har gjort en stor ansträngning och kanske är uppriktiga i sin önskan och avsikt att uthärda vedermödor, har inte någonting av vad de gör med mig att göra, för jag har aldrig sett att deras gärningar har sitt ursprung i goda avsikter, än mindre har jag sett dem placera något på mitt altare. Sådana är deras gärningar inför mig under dessa många år.

Först ville jag förse er med fler sanningar, men eftersom er attityd till sanningen är alltför kall och likgiltig, måste jag ge upp. Jag vill inte att mina ansträngningar ska vara bortkastade, och jag vill inte heller se människor hålla fast vid mina ord och samtidigt i alla avseenden göra det som står mig emot, smutskasta mig och häda mig. På grund av era attityder och er mänsklighet, vill jag bara förse er med några få ord som är väldigt viktiga för er som mitt test bland mänskligheten. Det är inte förrän nu som jag verkligen bekräftar att de beslut och planer jag har gjort överensstämmer med era behov, och som jag dessutom bekräftar att min inställning till mänskligheten är riktig. Era många år av handlingar före mig har gett mig det svar jag tidigare aldrig har fått. Och frågan till detta svar är: "Vilken är människans inställning till sanningen och den sanne Guden?" De ansträngningar jag har utgjutit över människan visar på min substans att älska människan, och människans handlingar och gärningar i min närvaro har också visat på människans substans, att hon avskyr sanningen och motsätter sig mig. Jag är ständigt orolig för alla som har följt mig, men de som följer mig kan inte i något läge ta emot mina ord; de är helt oförmögna att acceptera ens de förslag som kommer från mig. Detta är det som gör mig mest ledsen. Ingen kan någonsin förstå mig och dessutom kan ingen

---

acceptera mig, trots att min inställning är uppriktig och mina ord är vänliga. Alla försöker göra det arbete jag har anförtrott dem utifrån sina egna uppfattningar; de söker inte efter mina avsikter och än mindre frågar de efter vad jag begär av dem. De hävdar fortfarande att de tjänar mig lojalt, medan de gör uppror mot mig. Många tror att sanningar som är oacceptabla för dem, eller som de inte praktisera, inte är sanningar. För sådana människor blir mina sanningar något att förneka och kasta åt sidan. Då blir jag, på en och samma gång, någon som av människan erkänns som Gud enbart i ord, och dessutom någon som betraktas som en främling, som inte är sanningen, vägen eller livet. Ingen känner till den här sanningen: Mina ord utgör den evigt oföränderliga sanningen. Jag är människans livförsörjning och mänsklighetens enda vägvisare. Mina ords värde och mening avgörs inte av huruvida de erkänns eller godkänns av mänskligheten, utan av substansen i själva orden. Även om inte en enda människa på denna jord kan ta emot mina ord, är mina ords värde och deras hjälp till mänskligheten ovärderliga för varje människa. Därför, inför de många människor som gör uppror mot, tillbakavisar eller är fullständigt föraktfulla mot mina ord, är min hållning endast denna: Låt tid och fakta vara mitt vittne och visa att mina ord är sanningen, vägen och livet. Låt dem visa att allt jag har sagt är rätt, och utgör det som människan bör förse med och, dessutom, som människan bör acceptera. Jag kommer att låta alla som följer mig få veta detta faktum: De som inte helt och hållet kan acceptera mina ord, de som inte kan praktisera mina ord, de som inte kan hitta ett syfte i mina ord, och de som inte kan ta emot frälsningen på grund av mina ord, är de som har fördömts av mina ord och som, dessutom, har gått miste om min frälsning, och min käpp skall aldrig avvika från dem.

16 april 2003

Gud är källan till människans liv

Från det ögonblick du kommer skrikande in i den här världen börjar du uppfylla din plikt. Du inleder ditt livs resa och fyller din roll i Guds plan och förordnande. Oavsett vilken bakgrund du har och vilken resa som ligger framför dig kan ingen undkomma himlens iscensättningar och arrangemang, och ingen kan styra sitt eget öde, för det kan bara han som härskar över alla ting göra. Sedan den dag då människan började existera har Gud verkat på det sättet, skött om universum och regisserat förändringens regler för alla ting och deras rörelser banor. Som alla ting närms människan stilla och ovetande av sötman och regnet och daggen från Gud; som alla ting lever människan ovetande under Guds iscensättande hand. Människans hjärta och ande hålls i Guds hand, och hela hennes liv beskådas av Guds ögon. Oavsett om du tror på detta eller inte kommer alla ting, både levande och döda, att växla, förändras, förnyas och försvinna i enlighet med Guds tankar. Det är på detta sätt som Gud tronar över alla ting.

Medan natten stilla närmar sig är människan ovetande, för människans hjärta kan inte uppfatta hur natten närmar sig, eller varifrån den kommer. Medan natten tyst glider undan välkomnar människan dagens ljus, men varifrån ljuset kommit och hur det drivit undan nattens mörker vet människan ännu mindre om, och är än mindre medveten om. Dessa återkommande skiftningar mellan dag och natt tar människan från en period till en annan, från ett historiskt sammanhang till nästa, samtidigt som de försäkrar att Guds verk i varje tidsperiod och hans plan för varje tidsålder genomförs. Människan har vandrat genom dessa tidsperioder tillsammans med Gud, och ändå vet hon inte att Gud styr över alla tings och alla levande varelsers öde, eller hur Gud iscensätter och regisserar alla ting. Detta har undgått människan sedan urminnes tider till idag. Orsaken är inte att Guds handlingar är alltför dolda, eller att Guds plan ännu inte har förverkligats, utan att människans hjärta och ande är alltför avlägsna från Gud, till den grad att människan fortfarande är kvar i Satans tjänst även när hon följer Gud – och ändå inte vet om det. Ingen söker aktivt upp Guds fotspår och Guds framträdande, och ingen är villig att existera i Guds omsorg och vårdnad. Istället vill de förlita sig på Satans, den ondes, frätande för att anpassa sig till den här världen, till de regler för existensen som den syndiga mänskligheten följer. Vid det här laget har människans hjärta och ande blivit människans hyllning till Satan och blivit Satans föda. Dessutom

---

har människans hjärta och ande blivit en plats där Satan kan bosätta sig, och blivit en lämplig lekplats. Därför förlorar människan ovetande sin förståelse av principerna för att vara människa, och av värdet och meningen med människans existens. Guds lagar och förbundet mellan Gud och människan bleknar gradvis bort i människans hjärta, och hon upphör att söka eller lyssna till Gud. Med tidens gång förstår människan inte längre varför Gud skapade henne, och inte heller förstår hon orden från Guds mun och allt som kommer från Gud. Människan börjar sedan motsätta sig Guds lagar och påbud, och hennes hjärta och ande blir livlösa ... Gud förlorar den människa han ursprungligen skapade, och människan förlorar roten i sin begynnelse: Detta är människosläktets sorg. Faktum är att ända från begynnelsen och fram till nu har Gud iscensatt en tragedi för mänskligheten, där människan är både huvudpersonen och offret. Och ingen kan svara på vem som är regissören till denna tragedi.

I den vidsträckta världen har oräkneliga förändringar ägt rum – hav har slammat igen till fält, fält har svämmat över och blivit hav, om och om igen. Förutom han som härskar över alla ting i universum finns det ingen som kan leda och vägleda detta människosläkte. Det finns ingen mäktig som arbetar eller gör förberedelser för människosläktet, och än mindre någon som kan leda detta människosläkte till det ljusa slutmålet och befria det från jordiska orättvisor. Gud begråter mänsklighetens framtid, han sörjer över mänsklighetens fall och det smärtar honom att mänskligheten steg för steg går mot förfall och vägen utan återvändo. En mänsklighet som har krossat Guds hjärta och förnekat honom för att söka den onde: Har någon någonsin ägnat en tanke åt vart en sådan mänsklighet kan vara på väg? Det är av just denna orsak som ingen känner Guds vrede, som ingen söker ett sätt att behaga Gud eller försöker närma sig Gud, och dessutom, som ingen försöker förstå Guds sorg och smärta. Även efter att ha hört Guds röst fortsätter människan på sin egen väg, framhärdat i att irra bort från Gud, undviker Guds nåd och omvårdnad och skyr hans sanning och föredrar att sälja sig själv till Satan, Guds fiende. Och vem har ägnat någon tanke – om mänskligheten skulle framhärda i sin halsstarrighet – åt hur Gud kommer att agera gentemot denna mänsklighet som har avvisat honom utan en blick tillbaka? Ingen vet att orsaken till Guds upprepade påminnelser och förmaningar är att han i sina händer har förberett en katastrof utan like som kommer att vara outhärdlig för människans kött och själ. Denna katastrof är inte bara ett straff för köttet utan även för själen. Detta måste du veta: När

---

Guds plan går om intet, och när hans påminnelser och förmaningar inte väcker något gensvar, vad för slags vrede kommer han då att släppa lös? Det kommer inte att likna något som någon skapad varelse någonsin upplevt eller hört. Och därför säger jag att denna katastrof saknar motstycke och aldrig kommer att upprepas. För Guds plan är att enbart denna gång skapa mänskligheten och att enbart denna gång rädda mänskligheten. Detta är första gången och även den sista. Därför kan ingen förstå de omsorgsfulla avsikter och den ivriga förväntan med vilka Gud räddar mänskligheten denna gång.

Gud skapade denna värld och i den placerade han människan, en levande varelse som han skänkte liv. Därefter kom människan att få föräldrar och släktingar och var inte längre ensam. Ända sedan människan först fick syn på denna materiella värld var hon ämnad att existera inom Guds förutbestämmelse. Livsanden från Gud stödjer varenda levande varelse under hela uppväxten till mogen ålder. Under denna process känner ingen att människan växer upp under Guds omvårdnad; snarare tror man att människan gör det under sina föräldrars kärleksfulla omvårdnad och att det är hennes egen livsinstinkt som styr hennes uppväxt. Det beror på att människan inte vet vem som skänkte henne livet eller varifrån det kom, och än mindre hur livsinstinkten åstadkommer mirakel. Hon vet bara att föda är förutsättningen för att hon ska leva vidare, att uthållighet är källan till hennes existens och att övertygelserna i hennes sinne är det kapital som hennes överlevnad hänger på. Människan är fullständigt omedveten om Guds nåd och försörjning, och därför slösar hon bort det liv som Gud skänkt henne ... Inte en enda individ i denna mänsklighet som Gud drar försorg om dag och natt tar sig för att tillbe honom. Gud fortsätter bara att arbeta med människan, för vars del han inte hyser några förväntningar, så som han planerat. Han gör det i hopp om att människan en dag ska vakna ur sin dröm och plötsligt inse livets värde och mening, vilket pris Gud betalade för allt han har gett henne, och hur Gud med ivrig oro väntar på att människan ska vända tillbaka till honom. Ingen har någonsin blickat in i de hemligheter som styr människolivets uppkomst och fortsättning. Endast Gud, som förstår allt detta, uthärdar tyst den smärta och de slag som människan – som har fått allt av Gud men inte är tacksam – ger honom. Människan tar allt som livet ger för givet, och på samma sätt är det "självklart" att Gud sviks av människan, glöms av människan och blir utpressad av människan. Kan det vara så att Guds plan verkligen är av sådan

---

betydelse? Kan det vara så att människan, denna levande varelse som kom ur Guds hand, verkligen är av sådan betydelse? Guds plan är förvisso betydelsefull, men denna levande varelse som skapats av Guds hand existerar för hans plans skull. Därför kan Gud inte göra sin plan om intet av hat mot detta människosläkte. Det är för hans plans skull och för den andedräkt han utandades som Gud uthärdar alla plågor, inte för människans kött utan för människans liv. Han gör det inte i syfte att ta tillbaka människans kött utan det liv han andades ut. Detta är hans plan.

Alla som kommer till denna värld måste passera genom liv och död, och de flesta av dem har genomgått kretsloppet av död och återfödelse. De som lever kommer snart att dö, och de döda kommer snart att återvända. Allt detta är det levnadslopp som Gud har fastställt för varje levande varelse. Ändå är detta förlopp och denna kretsgång just den sanning som Gud önskar att människan ska skåda: att det liv som Gud skänkt människan är gränslöst, obundet av fysikalitet, tid eller rum. Detta är det livsmysterium som Gud skänkt människan, och bevis för att livet kom från honom. Även om många kanske inte tror att livet kom från Gud, njuter människan oundvikligen av allt som kommer från Gud oavsett om de tror på honom eller förnekar hans existens. Skulle Gud en dag plötsligt ändra sig och vilja återkräva allt som finns i världen och ta tillbaka det liv han har gett, då kommer allt att upphöra att finnas till. Gud använder sitt liv för att försörja alla ting, både levande och livlösa, och bringa allt i god ordning i kraft av sin makt och auktoritet. Detta är en sanning som ingen kan föreställa sig eller begripa, och dessa obegripliga sanningar är själva manifestationen av, och bevis för, Guds livskraft. Låt mig nu berätta en hemlighet för dig: Guds livs storhet och kraften i hans liv är ofattbara för alla varelser. Så är det nu, liksom det var i forna dagar, och så kommer det att vara i kommande tider. Den andra hemligheten jag ska avslöja är denna: Livets källa kommer från Gud, för alla skapade varelser, oavsett hur olika de må vara i form eller uppbyggnad. Oavsett vilken sorts levande varelse du är, kan du inte gå emot den livsbana som Gud har bestämt. I vilket fall som helst är min enda önskan att människan ska förstå detta: Utan Guds omsorg, vård och försörjning kan inte människan få allt hon var ämnad att få, oavsett hur ihärdigt hon försöker eller hur mödosamt hon kämpar. Utan tillförsel av liv från Gud förlorar människan känslan för värdet i att leva och känslan för livets mening. Hur skulle Gud kunna låta människan, som tanklöst slösar bort värdet av hans liv, vara så lättsinnig? Som jag har sagt tidigare: Glöm inte att Gud

---

är källan till ditt liv. Om människan försummar att vårda allt som Gud har skänkt, kommer Gud inte bara att ta tillbaka vad han gav i begynnelsen, utan han kommer att utkräva dubbla priset på allt han har gett som kompensation från människan.

26 maj, 2003

Den Allsmäktiges suckande

Den finns en enorm hemlighet i ditt hjärta som du aldrig har varit medveten om, eftersom du har levt i en värld utan ljus. Ditt hjärta och din ande har ryckts bort av den onde. Dina ögon är fördunklade av mörker, och du kan varken se solen på himlen eller den blinkande stjärnan i natten. Dina öron är igentäppta av bedrägliga ord och du hör varken Jehovas dånande röst eller ljudet av vattnen som flödar från tronen. Du har förlorat allt som rättmätigt skulle ha tillhört dig, allt som den Allsmäktige skänkte dig. Du har trätt in i ett oändligt hav av lidande, utan kraft till räddning, utan hopp om att komma tillbaka levande, och allt du gör är att kämpa och ständigt vara på väg... Från den stunden var du dömd att plågas av den onde, att hållas långt ifrån den Allsmäktiges välsignelser, utom räckhåll för den Allsmäktiges försörjning, gående längs en väg utan återvändo. En miljon tillrop kan knappast väcka ditt hjärta och din ande. Du sover djupt i händerna på den onde som har lurat in dig i en gränslös värld utan någon riktning och utan vägmärken. Härefter har du förlorat din ursprungliga oskuld och renhet och börjat gömma dig från den Allsmäktiges omsorg. Inuti ditt hjärta styr den onde dig i alla frågor och blir ditt liv. Du fruktar honom inte längre, undviker honom inte och tvivlar inte på honom; i stället behandlar du honom som Guden i ditt hjärta. Du började dyrka honom och tillbe honom, och ni båda har blivit lika oskiljaktiga som kropp och skugga, fästa vid varandra i livet såväl som i döden. Du har ingen aning alls om varifrån du kom, varför du föddes eller varför du kommer att dö. Du uppfattar den Allsmäktige som en främling, du känner inte till hans ursprung, än mindre allt han har gjort för dig. Allt som kommer från honom har blivit förhatligt för dig. Du varken omhuldar det eller känner till dess värde. Du går vid den ondes sida sedan den dag du började erhålla försörjning från den Allsmäktige. Du och den onde har levt tillsammans genom tusentals år av oväder och storm, och tillsammans med honom står du upp mot den Gud som var ditt livs källa. Du vet inget om ånger, än mindre om att du har nått förintelsens rand. Du glömmer att den onde har frestat dig och plågat dig; du har glömt ditt ursprung. På detta sätt har den onde skadat dig, steg för steg, ända till i dag. Ditt hjärta och din ande är förlamade och försvagade. Du har slutat klaga på förtretligheterna i människans värld, och du anser inte längre att världen är orättvis. Än mindre bryr du dig om huruvida den Allsmäktige existerar. Det beror på att du för länge sedan såg den onde som din sanne fader och inte längre kan vara skild från honom. Detta är hemligheten i ditt hjärta.

När gryningen kommer börjar en morgonstjärna stråla i öster. Detta är en stjärna som aldrig funnits där förut. Den lyser upp den fortfarande stjärnbestrodda himlen, och tänder på nytt det släckta ljuset i människors hjärtan. Mänskligheten är inte längre ensam tack vare detta ljus som skiner såväl på dig som på andra. Men enbart du fortsätter att sova tungt i den mörka natten. Du kan varken höra ljudet eller se ljuset, omedveten om att en ny himmel och jord, en ny tidsålder, har kommit, därför att din fader säger åt dig: "Mitt barn, stig inte upp, det är fortfarande tidigt. Vädret är kallt, så gå inte ut, så inte dina ögon genomborras av svärd och spjut." Du tror enbart på din faders förmaningar därför att du tror att enbart din fader har rätt, eftersom han är äldre än du, och att din fader älskar dig innerligt. Sådana förmaningar och sådan kärlek får dig att sluta tro på legenden om att det finns ljus i världen, och sluta bry dig om huruvida sanning fortfarande existerar i den här världen. Du vågar inte längre hoppas på att räddas av den Allsmäktige. Du är nöjd med det nuvarande tillståndet, väntar inte längre på ljusets ankomst och håller inte längre utkik efter den Allsmäktiges tillkommelse, så som den framställs i legenden. Vad dig angelagar kan allt som är vackert inte längre återupplivas och inte heller kan det fortsätta existera. Mänsklighetens morgondag, mänsklighetens framtid, försvinner; den är fullständigt tillintetgjord i dina ögon. Du klamrar dig fast vid din faders kläder så hårt du kan, glad att dela umbärandena, livrädd att förlora ditt resällskap och riktningen på din fjärran färd. Människans vidsträckta och dimhöljda värld har fostrat otaliga människor att ståndaktiga och oförfärade fylla den här världens olika roller. Den har skapat många "krigare" som inte fruktar döden över huvud taget. Dessutom har den frambringat omgång efter omgång av bortdomnade och förlamade människor som inte vet för vilket syfte de skapats. Den Allsmäktiges ögon granskar varenda en i det djupt plågade människosläktet. Vad han hör är jämmerropen från dem som lider, vad han ser är skamlösheten hos dem som plågas och vad han känner är hjälplösheten och fruktan hos ett människosläkte som förlorat frälsningens nåd. Mänskligheten avvisar hans omsorg, väljer att gå sin egen väg, försöker undgå hans ögons granskande blick och föredrar att njuta av det djupa havets bitterhet till sista droppen, i fiendens sällskap. Den Allsmäktiges suckande ska inte längre höras av mänskligheten. Den Allsmäktiges händer är inte längre villiga att smeka denna tragiska mänsklighet. Han upprepar sitt verk, återtar gång på gång och förlorar på nytt gång på gång, och från den stunden

---

börjar han tröttna och känna sig uppgiven och därmed slutar han upp med arbetet han har för handen och slutar gå i människosläktets mitt... Mänskligheten är helt omedveten om någon av dessa förändringar, omedveten om den Allsmäktiges kommande och gående, sorgsenhet och melankoli.

Allt som finns i denna värld förändras hastigt med den Allsmäktiges tankar och under hans ögon. Saker människosläktet aldrig hört talas om till kan plötsligt uppkomma, medan annat som människosläktet sedan länge besitter obemärkligt kan glida undan. Ingen kan komma underfund med den Allsmäktiges vistelseort, än mindre kan någon känna det överjordiska och stora i den Allsmäktiges livskraft. Han är höjd över det jordiska genom att han kan uppfatta vad människor inte kan. Han är stor genom att han är den som människosläktet övergivit, och ändå frälser han människosläktet. Han vet meningen med livet och döden, och, av ännu större betydelse, vet han vilka regler som är lämpliga för att härska över det människosläkte han har skapat. Han är grunden för människans existens och han är återlösaren som uppväcker människosläktet på nytt. Han tynger lyckliga hjärtan med sorg och lyfter sorgsna hjärtan med glädje, allt för sitt verks skull och för sin plans skull.

Mänskligheten, som har övergivit den Allsmäktiges levnadsförsörjning, känner inte till meningen med existensen, men är likväl rädd för döden. Utan hjälp eller stöd, och likväl ovilliga att sluta sina ögon, stålsätter människorna sig för att dra ut på en usel tillvaro i denna värld, påsar av kött som inte anar sina egna själar. Du lever på det här viset, utan hopp, liksom andra, utan mål. Enbart den Helige i legenden kommer för att rädda de människor som, klagande mitt i sitt lidande, desperat längtar efter hans ankomst. Än så länge har denna tro inte förverkligats i dem som saknar medvetande. Icke desto mindre längtar de efter det så. Den Allsmäktige förbarmar sig över de människor som lidit djupt. Samtidigt är hans tålmod slut med dessa människor som saknar medvetande, eftersom han har fått vänta allt för länge på att få svar från mänskligheten. Han önskar att söka, att söka ditt hjärta och din ande, för att ge dig vatten och bröd, och för att väcka dig så att du slipper törsta och hungra mer. När du är utmattad och börjar känna något av världens dystra tröstlöshet, var inte vilse, fäll inga tårar. Allsmäktige Gud, Väktaren, kommer alltid att välkomna din ankomst. Han vakar vid din sida, väntar på att du ska vända tillbaka. Han väntar på den dag du plötsligt erinrar dig dina minnen och inser faktumet att du kommer från Gud, men vid något

---

tillfälle som ingen känner till förlorade riktningen, vid något tillfälle ingen känner till föll medvetslös vid dikesrenen och än en gång vid något tillfälle ingen känner till förvärvade en "fader". Utöver detta inser du att den Allsmäktige funnits där hela tiden, att han under lång, lång tid hållit vakt och inväntat din återkomst. Med förtvivlad längtan har han sett på, väntat på respons utan något svar. Hans tillsyn är ovärderlig, och den finns till för det mänskliga hjärtat och den mänskliga andens skull. Måhända är hans tillsyn oändlig, och måhända har den ett slut. Men du bör veta exakt var ditt hjärta och din ande är just nu.

28 maj, 2003

Guds framträdande har inlett en ny tidsålder

Guds sextusenåriga förvaltningsplan lider mot sitt slut, och porten till riket har redan öppnats för alla som söker hans framträdande. Kära bröder och systrar, vad väntar ni på? Vad är det ni söker? Väntar ni på att Gud ska framträda? Söker ni efter hans fotspår? Hur man längtar efter Guds framträdande! Och hur svårt det är att finna Guds fotspår! Vad måste vi göra i en tidsålder som denna, i en värld som denna, för att få bevittna den dag då Gud visar sig? Vad behöver vi göra för att hålla jämna steg med Gud? Den sortens frågor möter alla dem som väntar på att Gud ska framträda. Ni har alla funderat på dem mer än en gång – men med vilket resultat? Var framträder Gud? Var är Guds fotspår? Har ni fått svaren? Många människor skulle svara på det här viset: Gud framträder bland alla dem som följer honom och hans fotspår finns mitt ibland oss; så enkelt är det! Vem som helst kan ge ett standardsvar, men förstår ni vad som menas med Guds framträdande och hans fotspår? Guds framträdande syftar på hans ankomst till jorden för att personligen utföra sitt verk. Med sin egen identitet, med sitt eget sinnelag och på det sätt som är inneboende i honom stiger han ner bland människorna för att börja en tidsålder och avsluta en tidsålder. Ett sådant framträdande är inte någon form av ceremoni. Det är inte ett tecken, en bild, ett mirakel eller någon sorts storslagen vision, och än mindre är det någon form av religiös process. Det är ett verkligt och påtagligt faktum som vem som helst kan se och ta på. Den här sortens framträdande äger inte rum bara för att det ska äga rum eller som ett tillfälligt åtagande; nej, det är tvärtom ett av stadierna i hans förvaltningsplan. Guds framträdande är alltid betydelsefullt och har alltid något samband med hans förvaltningsplan. Det som här kallas ”framträdande” skiljer sig helt från det ”framträdande” då Guds vägleder, leder och upplyser människan. Gud genomför ett stadium i sitt stora verk varje gång han uppenbarar sig. Det här verket skiljer sig från det som skett i alla andra tidsåldrar. Människan kan inte föreställa sig det och hon har aldrig upplevt det. Det är ett verk som påbörjar en ny tidsålder och avslutar den gamla, och det är ett nytt och bättre slags verk för mänsklighetens frälsning; dessutom är det ett verk som för in mänskligheten i den nya tidsåldern. Detta är vad Guds framträdande innebär.

Hur ska ni då söka Guds fotspår när ni väl har förstått vad Guds framträdande innebär? Den frågan är inte svår att svara på: Varhelst Gud framträder kommer ni att finna hans fotspår. Den här förklaringen låter väldigt enkel, men den är inte så enkel i

---

praktiken eftersom många människor inte vet var Gud framträder, än mindre var han vill eller bör framträda. Somliga tror impulsivt att varhelst den helige Ande är verksam, där framträder Gud. Eller också tror de att där det finns andliga människor, där framträder Gud. Eller också tror de att varhelst det finns människor med högt anseende, där framträder Gud. Låt oss för ögonblicket bortse från om den sortens uppfattningar är rätt eller fel. För att finna svaret på vår fråga måste vi först ha en klar målsättning: Vi söker efter Guds fotspår. Vi söker inte efter andliga gestalter och än mindre letar vi efter berömda personer; vi letar efter Guds fotspår. Eftersom vi söker efter Guds fotspår måste vi söka efter Guds vilja, efter Guds ord, efter Guds yttranden – för där Gud uttalar nya ord, där finns Guds röst, och där Guds fotspår finns, där finns Guds gärningar. Där Guds uttryck finns, där framträder Gud, och där Gud framträder, där finns sanningen, vägen och livet. När ni har sökt efter Guds fotspår har ni ignorerat orden: ”Gud är sanningen, vägen och livet.” Och därför tror många människor inte att de har funnit Guds fotspår ens när de tar emot sanningen, och ännu mindre erkänner de Guds framträdande. Vilket allvarligt misstag! Guds framträdande kan inte fås att gå ihop med människans föreställningar, och än mindre kan Gud framträda på människans begäran. Gud gör sina egna val och har sina egna planer när han utför sitt verk; därtill har han sina egna syften och sina egna metoder. Oavsett vilket verk han utför har han inget behov av att diskutera det med människan eller söka hennes råd, än mindre behöver han underrätta varenda människa om sitt verk. Detta är Guds sinne, något som dessutom alla måste inse. Om ni vill bevittna Guds framträdande, om ni vill följa Guds fotspår, då måste ni först lämna era egna föreställningar bakom er. Ni kan inte kräva att Gud ska göra si eller så, och än mindre kan ni sätta upp era egna ramar för honom och anpassa honom efter era egna föreställningar. Istället ska ni fråga hur ni ska söka efter Guds fotspår, hur ni skall ta emot Guds framträdande och hur ni skall underkasta er Guds nya verk: Det här är vad människan ska göra. Eftersom människan inte är sanningen och inte äger sanningen, måste hon söka, acceptera och lyda.

Oavsett om du är amerikan, britt eller av någon annan nationalitet, måste du gå utanför nationalitetens begränsningar, överträffa dig själv och se på Guds verk ur en skapad varelses perspektiv. På så sätt kommer du inte att begränsa Guds fotspår. I dag ser nämligen många människor det som omöjligt att Gud kommer att framträda i ett visst land eller bland ett visst folk. Hur oerhörd är inte betydelsen av Guds verk och hur

---

viktigt är inte Guds framträdande! Hur skulle det över huvud taget kunna bedömas med människans föreställningar och tankar som måttstock? Därför säger jag att du måste bryta igenom dina uppfattningar om nationalitet och etnicitet för att kunna söka Guds framträdande. Endast på det viset blir du inte begränsad av dina egna uppfattningar; endast då kommer du att vara kvalificerad att välkomna Guds framträdande. I annat fall kommer du att förbli i mörkret och aldrig vinna Guds gillande.

Gud är hela människosläktets Gud. Han betraktar sig inte som något lands eller folks privata egendom, utan utför sitt verk så som han planerat utan att begränsas av någon form, något land eller något folk. Kanske har du aldrig föreställt dig denna form, kanske har du en förnekande inställning till den, eller kanske är det bara så att det land där Gud uppenbarar sig och det folk han uppenbarar sig bland bara är diskriminerat av alla och bara råkar vara det mest efterblivna på jorden. Men Gud har sin visdom. Med sin makt och genom sin sanning och sitt sinnelag har han verkligen vunnit en skara människor som är av samma sinne som han, och en skara människor som han ville göra fulltalig: en grupp som han erövrat och som efter att ha uthärdat alla sorters prövningar och förföljelser kan följa honom ända till slutet. Målsättningen med Guds framträdande är att gör det möjligt för honom att fullborda sitt verk så som han planerat, utan några begränsningar på grund av form eller nation. Det är precis som när Gud blev kött i Judéen: Hans syfte var att genomföra korsfästelsens verk för att återlösa hela människosläktet. Judarna trodde emellertid att det var omöjligt för Gud att göra detta, och de trodde att det var omöjligt att Gud skulle kunna bli kött och anta Herren Jesu gestalt. Deras "omöjligt" var grunden till att de fördömde Gud och gjorde uppror mot honom, vilket i slutänden ledde till Israels förstörelse. Idag har många människor begått ett liknande misstag. De förkunnar med all sin kraft att Gud skall framträda inom kort, samtidigt som de fördömer hans framträdande; deras "omöjligt" begränsar återigen Guds framträdande till ramarna för vad de själva kan föreställa sig. Därför har jag sett många människor brista ut i gapskratt när de har träffat på Guds ord. Men är det någon skillnad mellan detta skratt och judarnas fördömande och hädande? Ni visar ingen vördnad i sanningens närvaro, än mindre har ni en längtande attityd. Ni bara studerar utan urskillning och väntar med bekymmerslös ligkiltighet. Vad kan ni vinna med att studera och vänta på det viset? Tror ni att ni kommer att få personlig vägledning från Gud? Hur skulle ni kunna vara kvalificerade att bevittna Guds framträdande om ni inte

---

kan urskilja vad som är Guds yttranden? Varhelst Gud framträder kommer sanningen till uttryck, och där kommer Guds röst att vara. Endast de som kan godta sanningen kommer att kunna höra Guds röst, och endast dessa människor är kvalificerade att bevittna Guds framträdande. Släpp taget om era uppfattningar! Tysta dig själv och läs dessa ord noggrant. Om ni längtar efter sanningen kommer Gud att upplysa er och ni kommer att förstå hans vilja och hans ord. Släpp taget om era åsikter om vad som är "omöjligt"! Ju mer folk tror att något är omöjligt, desto troligare är det att det händer, för Guds visdom når högre än himlarna, Guds tankar är högre än människors tankar, och Guds verk övergår gränserna för människans tankar och föreställningar. Ju mer omöjligt något är, desto mer rymmer det sanning som kan sökas; ju mer något går bortom människans uppfattningar och föreställningar, desto mer rymmer det Guds vilja. Det beror på att oavsett var Gud uppenbarar sig så är han fortfarande Gud, och hans väsen kommer aldrig att förändras beroende på var eller hur han framträder. Guds sinnelag förblir detsamma oavsett var hans fotspår är, och oavsett var Guds fotspår är så är han hela mänsklighetens Gud, precis som Herren Jesus inte bara är israeliternas Gud utan också Gud för alla folk i Asien, Europa och Amerika, och mer ändå, han är den ende Guden i hela universum. Så låt oss söka Guds vilja, upptäcka hans framträdande i hans yttranden och hålla jämna steg med honom! Gud är sanningen, vägen och livet. Hans ord och hans framträdande existerar samtidigt, och hans sinnelag och fotspår är alltid öppna för mänskligheten. Kära bröder och systrar, jag hoppas att ni kan se Guds framträdande i dessa ord, börja följa hans fotspår då ni vandrar framåt in i en ny tidsålder och träder in i den underbara nya himmel och jord som Gud har förberett för dem som väntar på hans framträdande.

Gud styr över hela mänsklighetens öde

Som medlemmar av den mänskliga rasen och hängivna kristna är det allas vårt ansvar och vår plikt att offra vårt sinne och vår kropp för att uppfylla Guds uppdrag. Hela vår varelse kom nämligen från Gud och den existerar tack vare Guds suveränitet. Om våra sinnen och kroppar inte används för Guds uppdrag och inte för mänsklighetens rättfärdiga sak, då kommer våra själar inte att vara värdiga dem som blev martyrer för Guds uppdrag och än mer ovärdiga Gud som har gett oss allt.

Gud skapade den här världen. Han skapade den här mänskligheten och dessutom var han den grekiska kulturens och mänskliga civilisationens arkitekt. Enbart Gud tröstar detta människosläkte och enbart Gud bryr sig om detta människosläkte både natt och dag. Människans utveckling och framsteg går inte att skilja från Guds suveränitet, och människosläktets historia och framtid går inte att skilja från Guds arrangemang. Om du är en sann kristen, då tror du säkerligen att ett lands eller en nations uppgång och fall sker i enlighet med Guds arrangemang. Bara Gud själv känner till ett lands eller en nations öde och endast Gud kontrollerar människosläktets riktning. Om mänskligheten vill ha ett gott öde, om ett land vill ha ett gott öde, då behöver människan böja sig inför Gud i tillbedjan, ångra sig och erkänna sina synder inför Gud. Annars kommer människans öde och slutmål oundvikligen att bli katastrofala.

Se tillbaka på tiden för Noas ark: Då var mänskligheten ytterst fördärvade. De hade kommit bort från Guds välsignelse, blev inte längre omhändertagna av Gud och hade förlorat Guds löften. De levde i mörker, utan Guds ljus. Därmed blev de otyglade av naturen och hängav sig åt fruktansvärt fördärv. Sådana människor kunde inte längre ta emot Guds löfte. De var inte lämpade att bevittna Guds ansikte eller höra Guds röst eftersom de hade övergivit Gud, kastat åt sidan allt han hade gett dem och glömt Guds lära. Deras hjärtan kom längre och längre bort från Gud och därmed blev de depraverade bortom allt vett och all mänsklighet samt alltmer ondskefulla. På så vis kom de närmare döden än någonsin och de hamnade under Guds vrede och bestraffning. Endast Noa tillbad Gud och skydde ondskan och därför var han också förmögen att höra Guds röst och hans instruktioner. Han byggde arken i enlighet med Guds ords instruktioner och samlade ihop alla sorters levande varelser. På det här sättet kunde Gud, när allt var förberett, släppa lös sin förstörelse över världen. Det var bara Noa och

---

hans sju familjemedlemmar som överlevde förstörelsen, eftersom Noa tillbad Jehova och skydde det onda.

Ta dig sedan en titt på tiden vi lever i nu: Rättfärdiga människor som Noa, som kunde tillbe Gud och undvika ondskan, existerar inte längre. Ändå är Gud fortfarande barmhärtig mot detta människosläkte och ger det syndernas förlåtelse under denna sista era. Gud söker dem som längtar efter att han ska visa sig. Han söker dem som kan höra hans ord, de som inte har glömt hans uppdrag och som ger honom sitt hjärta och sin kropp. Han söker dem som är lika lydiga som små barn inför honom och inte motsätter sig honom. Om du inte hindras av någon kraft i din hängivenhet till Gud, då ska Gud visa dig nåd och välsigna dig. Om du har en hög ställning, ett ärofyllt rykte, ett överflöd av kunskap, rikligt med tillgångar och många människors stöd, och dessa saker ändå inte hindrar dig från att komma inför Gud och ta emot hans kallelse och uppdrag, för att göra vad Gud begär av dig, då ska allt du gör vara det mest betydelsefulla på jorden och det mest rättfärdiga hos människosläktet. Om du avfärdar Guds kallelse för din status och dina egna måls skull, då ska allt du gör vara förbannat och till och med föraktat av Gud. Du är kanske en president, en vetenskapsman, en pastor eller en äldste. Hur hög din ställning än är, om du förlitar dig på din kunskap och förmåga i allt du företar dig, kommer du alltid att vara ett misslyckande, och aldrig få ta del av Guds välsignelser eftersom Gud inte accepterar någonting du gör och medger inte att din karriär är rättfärdig eller accepterar att du arbetar för människosläktets bästa. Han kommer att säga att allt du gör är att använda människosläktets kunskap och styrka för att beröva människan Guds beskydd och förneka Gud välsignelser. Han kommer att säga att du leder människosläktet mot mörker, mot död och mot början på en tillvaro utan begränsningar i vilken människan har förlorat Gud och hans välsignelse.

Från det att människan upptäckte samhällsvetenskaperna upptogs människans sinne av vetenskap och kunskap. Sedan blev vetenskapen och kunskapen verktyg för att styra över människorna och det fanns inte längre tillräckligt med plats för människan att tillbe Gud eller några fördelaktiga villkor för tillbedjan av Gud. Guds position sjönk ännu lägre i människans hjärta. En värld i människans hjärta utan plats för Gud är mörk och tom utan hopp. Och därmed dök det upp många samhällsvetare, historiker och politiker för att ge uttryck åt samhällsvetenskapliga teorier, teorin om människans evolution och andra teorier som går emot sanningen att Gud skapade människan, för att

---

fylla människans hjärta och sinne. På det här sättet blev de som tror att Gud skapade allt ännu färre och de som tror på evolutionsteorin blir allt fler. En allt större grupp människor behandlar återgivningar av Guds verk och hans ord under Gamla testamentets tid som myter och legender. I sina hjärtan blir människorna likgiltiga för Guds värdighet och storhet, för principen att Gud existerar och har herraväldet över alla ting. Människosläktets överlevnad och länders och nationers öde har inte längre någon betydelse för dem. Människan lever i en tom värld där allt går ut på att äta, dricka och söka njutning ... Få människor ägnar sig åt att ta reda på var Gud utför sitt verk i dag, eller att försöka se hur han leder och tar hand om människans slutmål. På det här sättet blir mänsklig civilisation, trots att människorna är ovetande om det, allt mindre förmögen att följa människans önskemål och det finns till och med många människor som känner att de, när de lever i en sådan här värld, är olyckligare än människorna som fanns före dem. Även folk från länder som brukade vara ytterst civiliserade uttrycker sådana klagomål. Utan Guds vägledning spelar det nämligen ingen roll hur mycket ledarna och sociologerna funderar på hur de ska bevara den mänskliga civilisationen. Ingen kan fylla tomheten i människans hjärta, för ingen kan vara människans liv och ingen social teori kan befria människan från tomheten som ansätter henne. Vetenskap, kunskap, frihet, demokrati, fritid, bekvämlighet, dessa utgör bara en tillfällig respit. Även med dessa saker kommer människan oundvikligen att synda och begråta samhällets orättvisor. Dessa ting kan inte begränsa människans längtan efter och önskan om att få utforska. Eftersom människan skapades av Gud och människans oförnuftiga uppoftningar och undersökningar kan bara leda till mer smärta, kommer människan att existera i ett konstant tillstånd av rädsla och inte veta hur hon ska hantera mänsklighetens framtid eller vägen framför sig. Människan kommer till och med att börja frukta vetenskap och kunskap, och framför allt bli rädd för känslan av tomhet inombords. I den här världen, oberoende av om du lever i ett fritt land eller ett land utan mänskliga rättigheter är du fullständigt oförmögen att komma undan mänsklighetens öde. Vare sig du är den som styr eller den som blir styrd är du fullständigt oförmögen att komma undan önskan att utforska mänsklighetens öde, mysterier och slutmål. Du är än mindre förmögen att komma undan den förvirrande känslan av tomhet. Sådana fenomen, som är gemensamma för hela mänskligheten, kallas av sociologer för sociala fenomen. Det finns dock ingen stor man som kan träda

---

fram och lösa sådana problem. Människan är trots allt bara människa. Guds position och liv kan inte ersättas av någon människa. Mänskligheten kräver inte bara ett rättvist samhälle där alla har gott om mat och är fria och jämlika, utan även Guds frälsning och hans tillhandahållande av deras liv. Först när människan tar emot Guds frälsning och hans tillhandahållande av deras liv kan behoven, längtan efter att utforska och den andliga tomheten hos människan lösas. Om folket i ett land eller en nation inte kan ta emot Guds frälsning och omsorg, då kommer detta land eller denna nation att påbörja färden mot ödeläggelse och mörker och det skall bli tillintetgjort av Gud.

Kanske är ditt land mycket framgångsrikt just nu, men om du tillåter att ditt folk kommer bort från Gud, då ska ditt land alltmer vara berövat på Guds välsignelser. Ditt lands civilisation ska bli nertrampad i allt större skala och det kommer inte att dröja länge förrän folket ska resa sig mot Gud och förbanna himmelen. På så vis kommer ett lands öde, utan att människan vet om det, att fördärvas. Gud ska resa upp mäktiga länder som får ta itu med länderna som förbannats av Gud och kan till och med komma att uttradera dem från jordens yta. Ett lands eller en nations uppgång och fall är beroende av om dess härskare tillber Gud och ifall de leder sitt folk närmare Gud och till tillbedjan av honom. Och ändå, i denna sista era, på grund av att de som verkligen söker och tillber Gud blir allt färre, gynnar Gud särskilt länder i vilka kristendomen är statsreligionen. Han samlar ihop dem för att skapa det relativt rättfärdiga lägret av världen, medan ateistiska länder eller de som inte tillber den sanne Guden blir det rättfärdiga lägrets motståndare. På det här viset har Gud inte bara en plats bland mänskligheten där han kan utföra sitt verk, utan han vinner också länder som kan utöva rättfärdig auktoritet för att införa sanktioner och begränsningar mot de länder som motsätter sig Gud. Trots detta är det fortfarande inte fler människor som kliver fram för att tillbe Gud. Det beror på att människan har kommit för långt bort från honom och på att Gud har varit frånvarande från människans tankar alltför länge. På jorden finns det bara kvar länder som utövar rättfärdighet och motsätter sig orättfärdighet. Men detta är långt från Guds önskemål, för inget lands härskare tillåter att Gud leder deras folk och inget politiskt parti skall samla sitt folk för att tillbe Gud. Gud har förlorat sin rättmätiga plats i hjärtat på varje land, nation och styrande parti, och till och med i varje människas hjärta. Även om det existerar rättfärdiga krafter här i världen är ett styre där Gud inte har en plats i människans hjärta bräckligt. Utan Guds välsignelse kommer den politiska

---

arenan fyllas av oordning och bli sårbar för attacker. För mänskligheten är att vara utan Guds välsignelse som att vara utan solen. Oberoende av hur ihärdigt härskare arbetar med att hjälpa sitt folk, oavsett hur många rättfärdiga möten mänskligheten håller tillsammans, skall inget av detta förändra utvecklingen eller ändra på mänsklighetens öde. Människan tror att i ett land där människor har mat och kläder, där de lever tillsammans i fred, är ett bra land, ett land med ett bra ledarskap. Gud tycker emellertid inte det. Han anser att ett land där ingen tillber honom är ett land som han ska tillintetgöra. Människans sätt att tänka står i alltför stark motsats till Guds sätt. Om ett lands överhuvud alltså inte tillber Gud, då ska hans lands öde bli tragiskt och landet skall inte ha något slutmål.

Gud deltar inte i människors politik, men ändå kontrolleras ett lands eller en nations öde av Gud. Gud kontrollerar den här världen och hela universum. Människans öde och Guds plan är tätt förbundna med varandra, och ingen människa, inget land och ingen nation är befriad från Guds suveränitet. Om människan vill lära känna till sitt öde, då måste han komma inför Gud. Gud ska se till att de som följer och tillber honom frodas och att de som motsätter sig och avvisar honom drabbas av förfall och utrotning.

Tänk på scenen i Bibeln där Gud förstörde Sodom, och tänk också på hur Lots hustru blev till en saltstod. Tänk tillbaka på hur Nineves folk bad om förlåtelse för sina synder i säckväv och aska och minns vad som hände efter att judarna spikat upp Jesus på korset för två tusen år sedan. Judarna fördrevs från Israel och flydde till länder runt om i världen. Många blev dödade och hela den judiska nationen utsattes för en förstörelse utan motstycke. De hade spikat upp Gud på korset – begått ett fruktansvärt brott – och provocerat Guds sinne. De fick betala för vad de hade gjort, fick ta konsekvenserna av sina handlingar. De fördömde Gud och förkastade Gud. Därför fanns det bara ett öde för dem: att bli bestraffade av Gud. Det här är den bittra konsekvensen och katastrofen som deras härskare orsakade deras land och deras nation.

I dag har Gud återvänt till världen för att utföra sitt verk. Hans första stopp är den stora samlingen av diktatoriska härskare: Kina, ateismens ståndaktiga bastion. Gud har vunnit en grupp av människor genom sin visdom och sin makt. Under perioden jagas han av Kinas styrande parti på alla upptänkliga sätt och utsätts för stort lidande, utan någon plats där han kan vila sitt huvud och oförmögen att finna skydd. Trots detta fortsätter Gud ändå med det verk som han tänker utföra: han använder sin röst och

---

sprider evangeliet. Ingen kan fatta Guds allsmäktighet. I Kina, ett land som betraktar Gud som en fiende, har Gud aldrig upphört med sitt verk. I stället har fler människor accepterat hans verk och hans ord, för Gud gör allt han kan för att rädda varje medlem av hela mänskligheten. Vi litar på att inget land och ingen makt kan stå i vägen för det som Gud vill uppnå. De som försvårar Guds verk, motsätter sig Guds ord samt stör och skadar Guds plan ska i slutändan bestraffas av Gud. Den som trotsar Guds verk kommer att skickas till helvetet. Varje land som trotsar Guds verk skall förstöras. Varje nation som reser sig för att motsätta sig Guds verk ska rensas bort från den här jorden och upphöra att existera. Jag uppmanar folket i alla nationer, länder och till och med industrier att lyssna på Guds röst, betrakta Guds verk, vara uppmärksam på människosläktets öde och att därmed göra Gud till det heligaste, mest hedervärda, högsta och enda föremålet för tillbedjan bland mänskligheten och låta hela mänskligheten leva under Guds välsignelse, precis som Abrahams ättlingar levde under Jehovas löfte och precis som Adam och Eva, som ursprungligen skapades av Gud, levde i Edens lustgård.

Guds verk är likt mäktigt böljande vågor. Ingen kan hindra honom och ingen kan stoppa hans steg. Bara de som lyssnar uppmärksamt på hans ord, och som söker och törstar efter honom, kan följa i hans fotspår och ta emot hans löfte. De som inte gör det skall utsättas för överväldigande katastrof och välförtjänt bestraffning.

Att känna Gud är vägen till att frukta Gud och undvika det onda

Var och en av er måste på nytt undersöka hur ni har utövat er tro på Gud i era liv för att se om ni, i hur ni har följt Gud, verkligen har förstått, verkligen har begripit och verkligen har lärt känna Gud, om ni verkligen vet vilken attityd Gud har till olika typer av människor, och om ni verkligen förstår vad Gud arbetar fram i er och hur Gud definierar varje handling ni gör. Denna Gud, som är vid er sida, och styr riktningen på era framsteg, och föreskriver ert öde, och sörjer för era behov – hur mycket förstår ni, i den slutgiltiga utvärderingen, och hur mycket vet ni egentligen om honom? Vet ni vad han arbetar fram i er varje dag? Vet du på vilka principer och syften han grundar varje handling han gör? Vet du hur han vägleder dig? Vet du på vilket sätt han försörjer dig? Vet du med vilka metoder han leder dig? Vet du vad han önskar få från dig och vad han vill uppnå i dig? Vet du vilken attityd han har till de olikartade sätt som du betar dig på? Vet du om du är en person som är älskad av honom? Vet du ursprunget till hans glädje, ilska, sorg och förtjusning, vilka tankar och idéer som ligger bakom dem, och hans väsen? Vet du, i slutändan, vad för slags Gud den här Guden du tror på är? Är dessa och andra liknande frågor något som du har aldrig förstått eller tänkt på? Har du, när du fullföljer din tro på Gud, genom verklig uppskattning och upplevelse av Guds ord, rensat upp dina missförstånd om honom? Har du, efter att ha tagit emot Guds fostran och tillrättavisande, uppnått äkta underkastelse och omsorg? Har du, mitt i Guds tuktan och dom, lärt känna människans upproriskhet och sataniska natur och fått en smula förståelse för Guds helighet? Har du, under Guds ords vägledning och upplysning, börjat få en ny syn på livet? Har du, mitt i den prövning som Gud sände, känt hans intolerans för människans brott liksom vad han kräver av dig och hur han räddar dig? Om du inte vet vad det är att missförstå Gud, eller hur du skall klara upp detta missförstånd, då kan man säga att du aldrig har trätt in i sann gemenskap med Gud och aldrig har förstått Gud, eller åtminstone kan man säga att du aldrig har velat förstå honom. Om du inte vet vad Guds fostran och tuktan är, då vet du helt säkert inte vad underkastelse och omsorg är, eller åtminstone har du aldrig riktigt underkastat dig eller brytt dig om Gud. Om du aldrig har upplevt Guds tuktan och dom, då kommer du helt säkert inte att veta vad hans helighet är, och du kommer att vara ännu mindre klar över vad människans uppror är. Om du aldrig riktigt har haft en rätt syn på livet, eller ett rätt

---

mål i livet, utan fortfarande befinner dig i ett tillstånd av förvirring och obeslutsamhet över din framtida väg i livet, till och med till den grad att du är tveksam till att gå framåt, då är det säkert att du aldrig har fått Guds upplysning och vägledning, och man kan också säga att du egentligen aldrig har blivit försörjd eller påfylld av Guds ord. Om du ännu inte har genomgått Guds prövning, då säger det sig självt att du helt säkert inte kommer att veta vad Guds intolerans för människans brott är, och du skulle inte heller förstå vad Gud slutligen kräver av dig, och än mindre vad hans verk med att förvalta och rädda människan i slutändan handlar om. Om en person aldrig har upplevt eller uppfattat något i Guds ord, oavsett hur många år han har trott på Gud, vandrar han helt säkert inte vägen till frälsning, hans tro på Gud är helt säkert utan egentligt innehåll, hans kunskap om Gud är helt säkert noll, och det säger sig självt att han inte har någon aning om vad det är att vörda Gud.

Guds ägodelar och vara, Guds väsen, Guds sinnelag – allt har blivit känt i hans ord till mänskligheten. När människan upplever Guds ord, kommer hon, under processen med att utföra dem, att förstå syftet bakom de ord Gud talar, och förstå Guds ords källa och bakgrund, och förstå och uppskatta Guds ords avsedda effekt. För mänskligheten är allt detta sådant som människan måste uppleva, greppa och skaffa tillgång till för att komma åt sanning och liv, greppa Guds avsikter, omvandlas i sitt sinnelag och bli förmögen att underkasta sig Guds suveränitet och arrangemang. Samtidigt som människan upplever, greppar och får åtkomst till dessa ting, kommer hon successivt att ha fått en förståelse för Gud, och vid det laget kommer hon dessutom ha fått olika grader av kunskap om honom. Denna förståelse och kunskap kommer inte från något som människan har fantiserat eller utarbetat, utan snarare från vad hon uppskattar, upplever, känner och bekräftar inom sig själv. Människans kunskap om Gud skaffar sig ett innehåll först efter att hon har uppskattat, upplevt, känt och bekräftat dessa saker; endast den kunskap hon erhåller i det här läget är faktisk, verklig och korrekt, och denna process – med att uppnå äkta förståelse och kunskap om Gud genom att uppskatta, uppleva, känna och bekräfta hans ord – är inget annat än sann gemenskap mellan människa och Gud. Mitt i detta slags gemenskap börjar människan verkligen förstå och begripa Guds avsikter, börjar verkligen förstå och känna Guds ägodelar och vara, börjar verkligen förstå och känna Guds väsen, börjar gradvis förstå och känna Guds sinnelag, uppnår verklig säkerhet om, och en korrekt definition av, det faktum att

---

Gud har herravälde över hela skapelsen, och får en väsentlig betydelse för och kunskap om Guds identitet och position. Mitt i detta slags gemenskap ändrar människan, steg för steg, sina idéer om Gud, och föreställer sig inte längre honom ur tomma luften, eller ger utlopp för sina egna misstankar om honom, eller missförstår honom, eller fördömer honom, eller dömer honom eller tvivlar på honom. Följaktligen kommer människan att ha färre debatter med Gud, hon kommer att ha färre konflikter med Gud, och det kommer att bli färre tillfällen då hon gör uppror mot Gud. Omvänt kommer människans omsorg om och underkastelse för Gud att växa sig större, och hennes vördnad för Gud kommer att bli mer verklig och mer djupgående. Mitt i detta slags gemenskap kommer människan inte bara att uppnå tillhandahållandet av sanningen och livets dop, utan hon kommer samtidigt att uppnå sann kunskap om Gud. Mitt i detta slags gemenskap kommer människan inte bara att omvandlas i sitt sinnelag och ta emot frälsning, utan hon kommer samtidigt också att samla en skapad varelses sanna vördnad och tillbedjan gentemot Gud. Efter att ha haft detta slags gemenskap, kommer människans tro på Gud inte längre att vara ett tomt pappersark, eller ett löfte som erbjuds med läpparnas beaktelse, eller en sorts blind strävan och avgudadyrkan; endast med detta slags gemenskap kommer människans liv att växa till mot mognad dag för dag, och först nu kommer hennes sinnelag gradvis att omvandlas, och hennes tro på Gud kommer, steg för steg, att övergå från en vag och osäker övertygelse till äkta lydnad och omsorg, till verklig vördnad; och under det att människan följer Gud kommer hon också gradvis att framskrida från en passiv till en aktiv hållning, från negativ till positiv; endast med detta slags gemenskap kommer människan att nå fram till sann förståelse och begrepp om Gud, till sann kunskap om Gud. Eftersom den stora majoriteten av människor aldrig har trätt in i sann gemenskap med Gud, stannar deras kunskap om Gud på den teoretiska nivån, på bokstavstrons och dogmernas nivå. Det vill säga, den stora majoriteten av människorna är fortfarande, oavsett hur många år de har trott på Gud, på samma plats där de startade i fråga om att känna Gud, fast på en botten av traditionella former av vördnad, med deras yttre tecken av legendarisk färg och feodal vidskepelse. Att människans kunskap om Gud skulle stoppas vid sin startpunkt innebär att den är praktiskt taget obefintlig. Bortsett från människans bekräftelse av Guds position och identitet, befinner sig fortfarande människans tro på Gud i ett tillstånd av vag osäkerhet. Hur mycket sann vördnad kan människan därmed ha för Gud?

Det spelar ingen roll hur fast du tror på hans existens; det kan inte ersätta din kunskap om Gud, och inte din vördnad för Gud. Oavsett hur mycket du har njutit av hans välsignelser och hans nåd, kan inte det ersätta din kunskap om Gud. Oavsett hur villig du är att få viga ditt allt och offra ditt allt för hans skull, kan inte det ersätta din kunskap om Gud. Du kanske har blivit så bekant med de ord han har talat, eller kan dem till och med utantill och kan rabbla upp dem baklänges, men det kan inte ersätta din kunskap om Gud. Människan må vara fast besluten att följa Gud, men om hon aldrig har haft äkta gemenskap med Gud, eller har haft en äkta upplevelse av Guds ord, då skulle hennes kunskap om Gud ändå inte att vara mer än en ren nitlott eller en oändlig dagdröm; trots att du kanske har "umgått" med Gud i förbigående, eller mött honom ansikte mot ansikte, skulle din kunskap om Gud fortfarande vara noll, och din vördnad för Gud inte mer än ett tomt slagord eller ett ideal.

Många människor håller upp Guds ord för att läsa dem varje dag, också till den grad att de noggrant memorerar alla klassiska stycken som sina käraste ägodelar, och dessutom predikar Guds ord överallt, och försörjer och bistår andra genom hans ord. De menar att göra detta är att vittna om Gud, att vittna om hans ord; att göra detta är att följa Guds väg; de anser att göra detta är att leva efter Guds ord, att göra detta är att ha med hans ord i deras faktiska liv, att när de gör detta kommer de att kunna ta emot Guds lovord, och bli räddade och fulländade. Men inte ens när de predikar Guds ord, följer de någonsin Guds ord i praktiken, eller försöker anpassa sig själva till det som avslöjas i Guds ord. Istället använder de Guds ord för att med knep vinna andras beundran och förtroende, för att träda in i sin egen förvaltning, och för att förskingra och stjäla Guds ära. De hoppas förgäves kunna utnyttja möjligheten som spridandet av Guds ord erbjuder för att tilldelas Guds verkande och hans lovord. Så många år har gått, men dessa människor har inte bara varit oförmögna att förtjäna Guds lovord i processen att predika Guds ord, och de har inte bara varit oförmögna att upptäcka vilken väg de bör följa när de bära vittnesbörd om Guds ord, och de har inte bara låtit bli att hjälpa eller förse sig själva när de förser och hjälper andra genom Guds ord, och de har inte bara varit oförmögna att lära känna Gud eller att väcka äkta vördnad för Gud inom sig när de göra alla dessa saker; utan deras missuppfattningar om Gud har tvärtom växt sig allt djupare, deras misstro mot honom allt allvarigare, och deras fantasier om honom än mer överdrivna. Försedda och vägleda av sina teorier om Guds ord, verkar de vara

---

helt i sitt element, som om de tillämpar sina färdigheter med obesvärad lätthet, som om de har hittat sin mening med livet, sitt uppdrag, och som om de har fått nytt liv och räddats, som om de, med Guds ord läckert rullande från tungan i recitation, har fått tillgång till sanningen, har greppat Guds avsikter, och upptäckt vägen till att känna Gud, som om de ofta hamnar ansikte mot ansikte med Gud när de predikar Guds ord. Dessutom blir de ofta ”rörda” till gråtanfall, och, ofta ledda av ”Gud” i Guds ord, verkar oavbrutet greppa efter hans uppriktiga omtänksamhet och vänliga avsikt, och samtidigt verkar de ha greppat Guds frälsning av människan och hans förvaltning, ha lärt känna hans väsen, och ha förstått hans rättfärdiga sinnelag. Baserat på denna grundval, tycks de tro på Guds existens i ännu högre grad, bli än mer medvetna om Hans upphöjdhet, och än djupare känna hans storhet och överjordiskhet. Stöpt i ytliga kunskaper om Guds ord, verkar det som om deras tro har vuxit, deras beslutsamhet att uthärda lidande har stärkts och deras kunskap om Gud har fördjupats. De vet inte att, tills de faktiskt upplever Guds ord, kommer all deras kunskap om Gud och deras idéer om honom från deras egen ivriga fantasi och förmodan. Deras tro skulle inte bestå någon form av prov från Gud, deras så kallade andlighet och mognad skulle helt enkelt inte bestå Guds prövning eller granskning, deras beslutsamhet är bara ett slott byggt på lös sand och deras så kallade kunskap om Gud är inte mer än ett fantasifoster. Faktum är att dessa människor, som har lagt ner stor ansträngning på Guds ord, aldrig ens har förstått vad verklig tro är, vad verklig underkastelse är, vad verklig omsorg är, eller vad verklig kunskap om Gud är. De tar teori, fantasi, kunskap, gåva, traditioner, vidskepelse och till och med människans moraliska värden, och gör dem till ”investeringskapital” och ”militära vapen” med syftet att tro på Gud och sträva efter honom, och gör dem till och med till grundvalen för deras tro på Gud och deras strävan efter honom. På samma gång tar de också detta kapital och denna arsenal och gör dem till en magisk talisman med syftet att lära känna Gud, och att möta upp och kämpa mot Guds granskning, prövning, tuktan och dom. I slutändan består det de samlar fortfarande inte av något annat än slutsatser om Gud som är genomsyrade av religiösa konnotationer, av feodal vidskepelse och av allt som är romantiskt, groteskt och gåtfullt, och deras sätt att känna och definiera Gud är gjutet i samma form som det hos människor som bara tror på himlen där ovan eller på den gamle mannen i himlen, medan Guds verklighet, hans väsen, hans sinnelag, hans ägodelar och så vidare – allt som har att göra med Gud själv –

är saker som deras vetenskap har misslyckats att greppa, är helt irrelevant för och till och med är motpol till. Även om de lever under Guds ords försörjning och näring, är de på så vis ändå inte förmögna att verkligen beträda vägen att frukta Gud och undvika det onda. Den verkliga orsaken till detta är att de aldrig har bekantat sig med Gud, och inte heller någonsin har haft äkta kontakt eller gemenskap med honom, och det är omöjligt för dem att nå fram till ömsesidig förståelse med Gud, eller att inom sig väcka äkta tro på, följande och tillbedjan av Gud. Att de skulle betrakta Guds ord så, att de skulle betrakta Gud så – detta perspektiv och denna attityd har dömt dem att återvända tomhänta från sina ansträngningar, har dömt dem att aldrig i all evighet kunna beträda den väg som innebär att frukta Gud och undvika det onda. Det mål de strävar efter, och den riktning de går, är ett uttryck för att de är Guds fiender i all evighet, och att de i all evighet aldrig kommer att kunna ta emot frälsning.

I fallet med en människa som har följt Gud under många år och har njutit av att ha blivit försörjd med hans ord under många år, om hennes definition av Gud, i sin essens, är densamma som någon som bugar i vördnad inför avgudar, då skulle detta vara ett tecken på att denna människa inte har uppnått Guds ords verklighet. Detta beror på att hon helt enkelt inte har trätt in i Guds ords verklighet, och av denna anledning har verkligheten, sanningen, avsikterna och kraven på mänskligheten, vilka alla är inneboende i Guds ord, inget som helst att göra med henne. Det vill säga, oavsett hur hårt en sådan människa kämpar med den ytliga betydelsen hos Guds ord, är allt förgäves! Eftersom det hon eftersträvar bara är ord, kommer det hon får också med nödvändighet bara att vara ord. Oavsett om de ord som Gud talar, till det yttre, är klara eller djupsinniga, utgör de alla oundgängliga sanningar för människan då hon träder in i livet; de är källan med levande vatten som gör det möjligt för henne att överleva i både ande och kött. De förser människan med det hon behöver för att hålla sig vid liv; lärosatser och bekännelse för att bedriva sitt dagliga liv; vägen, målet och riktning genom vilken hon måste passera för att få frälsning; varje sanning som hon borde besitta som en skapad varelse inför Gud, och varje sanning om hur människan lyder och tillber Gud. De utgör de garantier som säkerställer människans överlevnad, de är människans dagliga bröd, och de är också det robusta stöd som gör det möjligt för människan att vara stark och stå upp. De är rika i verkligheten hos sanningen för den normala mänskligheten, som den levs ut av den skapade mänskligheten, rika på

---

sanningen med vilken mänskligheten bryter sig fri från fördärv och undflyr Satans snaror, rika i den outtröttliga undervisning, uppmaning, uppmuntran och tröst som Skaparen ger till den skapade mänskligheten. De är den fyr som vägleder och upplyser mänskligheten till att förstå allt som är positivt, den garanti som försäkrar att människor kommer att leva ut och komma i besittning av allt som är rättfärdigt och gott, det kriterium utifrån vilket alla människor, händelser och objekt bedöms, och dessutom den navigationspunkt som leder människor till frälsning och ljusets väg. Endast i den praktiska upplevelsen av Guds ord kan människan försees med sanningen och med liv; endast häri kan hon komma att förstå vad normal mänsklighet är, vad ett meningsfullt liv är, vad en äkta skapad varelse är, vad verklig lydnad mot Gud är; endast häri kan människan komma att förstå hur hon skall ha omsorg om Gud, hur hon skall uppfylla en skapad varelses plikt och hur hon skall besitta en verklig människas likhet; bara häri kan hon komma att förstå vad som menas med äkta tro och äkta tillbedjan; endast häri kan hon komma att förstå vem som är härskaren över himlarna och jorden och alla ting; endast häri kan hon komma att förstå de sätt på vilka den enda som är härskaren över hela skapelsen regerar över, leder och sörjer för skapelsen; och endast häri kan hon komma att förstå och greppa de sätt på vilka den ende som är härskare över hela skapelsen existerar, blir uppenbar och verkar. Åtskild från den verkliga upplevelsen av Guds ord, har människan ingen verklig kunskap eller insikt i Guds ord och sanningen. En sådan människa är rent ut sagt ett levande lik, ett helgjutet skal, och all kunskap som rör Skaparen har inget som helst att göra med henne. I Guds ögon har en sådan människa aldrig trott på honom, och hon har heller aldrig följt honom och därmed erkänner Gud varken henne som sin troende eller som sin följare, än mindre som en äkta skapad varelse.

En äkta skapad varelse måste veta vem Skaparen är, vad människans skapelse är till för, hur man uppfyller en skapad varelses ansvar och hur man tillber skapelsens Herre, måste förstå, greppa, veta och ha omsorg om Skaparens avsikter, önskemål och krav, och måste agera i enlighet med Skaparens väg – frukta Gud och undvika det onda.

Vad innebär det att frukta Gud? Och hur undviker man det onda?

”Att frukta Gud” betyder inte namnlös fasa och skräck, inte heller att komma undan, eller att skapa avstånd till honom, och det är inte heller avgudadyrkan eller vidskepelse. Snarare är det beundran, respekt, tillit, förståelse, omsorg, lydnad, tillägnan, kärlek,

---

liksom ovillkorlig och klagofri tillbedjan, gensvar och överlämnande. Utan verklig kunskap om Gud kommer inte mänskligheten att ha äkta beundran, äkta tillit, äkta förståelse, äkta omsorg eller lydnad, utan bara bävan och olust, bara tvivel, missförstånd, undanflykt och undvikande; utan äkta kunskap om Gud kommer inte mänskligheten att ha äkta tillägnan och gensvar; utan äkta kunskap om Gud kommer inte mänskligheten att ha äkta tillbedjan och överlämnande, bara blind avgudadyrkan och vidskepelse; utan äkta kunskap om Gud kan mänskligheten omöjligen agera i enlighet med Guds väg, eller frukta Gud, eller undvika det onda. Omvänt kommer varje aktivitet och beteende som människan engagerar sig i att fyllas med uppror och trots, med smädande beskyllningar och baktalande omdömen om honom, och med onda handlingar som strider mot sanningen och den sanna innebörden av Guds ord.

Med verkligt förtroende för Gud kommer mänskligheten verkligen att veta hur de skall följa Gud och bero på honom; endast med verkligt förtroende och beroende av Gud kan mänskligheten ha äkta förståelse och kännedom; tillsammans med verklig kännedom om Gud kommer verklig omsorg om honom; endast med äkta omsorg om Gud kan mänskligheten ha äkta lydnad; endast med äkta lydnad mot Gud kan mänskligheten ha äkta tillägnan; endast med äkta tillägnan mot Gud kan mänskligheten ha gensvar som är ovillkorligt och utan klagomål; endast med äkta tillit och beroende, äkta förståelse och omsorg, äkta lydnad, äkta tillägnan och gensvar, kan mänskligheten verkligen lära känna Guds sinne och väsen, och lära känna Skaparens identitet; endast när de verkligen har lärt känna Skaparen kan mänskligheten väcka äkta tillbedjan och överlämnande inom sig; endast när de har verklig tillbedjan av och överlämnande till Skaparen kommer mänskligheten verkligen kunna avstå från sina onda gärningar, det vill säga undvika det onda.

Detta är hela processen med att frukta Gud och undvika det onda, och utgör också hela innehållet i att frukta Gud och undvika det onda, liksom den väg som måste vändas för att nå fram till att frukta Gud och undvika det onda.

”Att frukta Gud och undvika det onda” och att känna Gud är oskiljaktigt förbundna genom oräkneliga trådar, och kopplingen mellan dem är självklar. Om man vill uppnå att undvika det onda, måste man först ha en verklig fruktan för Gud; om man vill uppnå verklig fruktan för Gud, måste man först ha verklig kunskap om Gud; om man vill uppnå kunskap om Gud, måste man först uppleva Guds ord, träda in i Guds ords

---

verklighet, uppleva Guds tillrättavisande och disciplin, hans tuktan och dom; om man vill uppleva Guds ord, måste man först komma ansikte mot ansikte med Guds ord, komma ansikte mot ansikte med Gud, och be Gud att tillhandahålla möjligheter att uppleva Guds ord i form av alla slags miljöer som innefattar människor, händelser och objekt; om man vill komma ansikte mot ansikte med Gud och med Guds ord, måste man först besitta ett enkelt och ärligt hjärta, beredvillighet att acceptera sanningen, viljan att uthärda lidande, beslutsamheten och modet att undvika det onda, och strävan att bli en äkta skapad varelse ... Om du framskrider steg för steg på detta sätt, kommer du allt närmare Gud, ditt hjärta kommer att bli allt renare, och ditt liv och värdet av att vara levande kommer, tillsammans med din kunskap om Gud, att bli allt mer meningsfull och växa sig än mer strålande. Tills du, en dag, kommer att känna att Skaparen inte längre är en gåta, att Skaparen aldrig har varit gömd för dig, att Skaparen aldrig har dolt sitt ansikte för dig, att Skaparen inte alls är långt från dig, att Skaparen inte längre är den enda som du ständigt längtar efter i dina tankar men som du inte kan nå med dina känslor, att han verkligen och sannerligen står vakt till vänster och höger om dig, försörjer ditt liv och styr ditt öde. Han är inte vid den fjärran horisonten, och han har inte heller gömt sig högt uppe bland molnen. Han är vid din sida, och är uppsatt över er alla; han är allt som du har, och han är det enda du har. En sådan Gud låter dig älska honom från hjärtat, klamra dig fast vid honom, hålla honom nära, beundra honom, vara rädd att förlora honom och vara ovillig att avstå från honom längre, inte lyda honom längre, eller undgå honom längre eller skapa avstånd till honom. Allt du vill är att ta hand om honom, lyda honom, återgälda allt han ger dig och överlämna dig till hans herravälde. Du vägrar inte längre att ledas, försörjas, vakas över, och att vara hållen av honom, vägrar inte längre vad han påbjuder och föreskriver åt dig. Allt du vill är att följa honom, vandra på hans högra eller vänstra sida; allt du vill är att acceptera honom som ditt enda liv, att acceptera honom som din enda Herre, din enda Gud.

18 augusti 2014

Bilaga: Att skåda Guds framträdande i hans dom och tuktan

I likhet med hundratal miljoner andra efterföljare till Herren Jesus Kristus håller vi fast vid lagarna och buden i Bibeln, åtnjuter den rikliga nåden från Herren Jesus Kristus och samlas, ber, lovsjunger och tjänar i Herren Jesu Kristi namn – och allt detta gör vi under Herrens omsorg och beskydd. Vi är ofta svaga och ofta starka. Vi tror att alla våra handlingar överensstämmer med Herrens undervisning. Därav följer naturligt att vi också tror att vi är på den väg där vi gör den himmelske Faderns vilja. Vi längtar efter Herren Jesu återkomst, efter Herren Jesu ärofyllda ankomst, efter slutet på vårt liv på jorden, efter rikets framträdande och efter allt som förutsades i Uppenbarelseboken: Herren kommer och för med sig en katastrof och belönar de goda och bestraffar de onda och tar med sig alla som följer honom och välkomnar hans återkomst upp i luften för att möta honom. Varje gång vi tänker på det kan vi inte undgå att gripas av sinnesrörelse. Vi är tacksamma över att vara födda under de sista dagarna och vi har turen att bevittna Herrens ankomst. Även om vi har blivit utsatta för förföljelse är det i utbyte mot ”en mycket mer överträffande och evig tyngd av härlighet”; en sådan välsignelse det är! All denna längtan och nåden som är given av Gud gör att vi ofta håller oss nyktra i bön och att vi samlas oftare. Kanske kommer Herren plötsligt nästa år, kanske imorgon eller kanske ännu tidigare när människan inte förväntar sig det, och uppenbarar sig i en grupp av människor som har väntat uppmärksamt på honom. Vi konkurrerar alla med varandra, ingen vill hamna efter, för att bli den första grupp som skådar Herrens ankomst, för att bli en av dem som blir uppräckta. Vi har gett allt, oavsett priset, för att den här dagen ska komma. Vissa har gett upp sina arbeten, en del har övergett sina familjer, några har avstått från äktenskap och somliga har till och med skänkt alla sina besparingar. En sådan osjälvisk hängivenhet! En sådan uppriktighet och lojalitet måste till och med överträffa helgonen i forna tider! Då Herren skänker sin nåd till den han önskar och har förbarmande med den han vill, tror vi att vår hängivenhet och våra offer redan har skådats av hans ögon. På samma sätt har våra uppriktiga böner redan nått hans öron och vi litar på att Gud kommer att belöna oss för vår hängivenhet. Dessutom hade Gud varit nådig mot oss innan han skapade världen och de välsignelser och löften han har gett till oss kan ingen ta ifrån oss. Vi planerar alla för framtiden och utgår från att vår hängivenhet och våra offer är förhandlingsobjekt eller förråd till vårt

---

uppryckande i luften för att möta Herren. Förutom det placerar vi oss själva, utan minsta tvekan, på den framtida tronen där vi styr över alla länder och folk eller regerar som kungar. Allt detta ser vi som ett givet faktum, som något vi kan förvänta oss.

Vi föraktar alla dem som är emot Herren Jesus. I slutänden kommer de alla att förintas. Vem sa åt dem att inte tro att Herren Jesus är frälsaren? Det händer naturligtvis att vi lär oss av Herren Jesus och är medlidsamma med världen, för människor förstår inte så vi bör vara toleranta och förlåtande mot dem. Allt vi gör sker i enlighet med Bibelns ord, för allt som inte överensstämmer med Bibeln är irrlära och kätteri. En sådan slags tro är djupt rotad i sinnet hos var och en av oss. Vår Herre finns i Bibeln och om vi inte avviker från Bibeln så skall vi inte avvika från Herren. Om vi står fast vid den principen skall vi bli frälsta. Vi sporrar varandra och stödjer varandra, och varje gång vi samlas hoppas vi att allt vi säger och gör är i enlighet med Herrens vilja och kan godtas av Herren. Trots den skarpa fientligheten i vår omgivning är våra hjärtan fyllda med glädje. När vi tänker på de välsignelser som är så nära inom räckhåll, finns det då något som vi inte kan lägga åt sidan? Finns det något som vi tvekar att skiljas från? Allt detta är underförstått och allt detta betraktas av Guds ögon. Vi, det lilla antal av de behövande som har blivit upplyfta från dynghögen, är likadana som alla vanliga anhängare till Herren Jesus: Vi drömmer om att bli uppryckta och om att bli välsignade och om att regera över alla länder. Vårt fördärv är blottlagt i Guds ögon och våra önskringar och begär är fördömda i Guds ögon. Ändå sker det hela så obemärkt, så rationellt, och ingen av oss undrar om vår längtan är rätt, än mindre tvivlar någon av oss på riktigheten i allt som vi håller fast vid. Vem känner Guds vilja? Vi vet inte att vi ska söka eller utforska eller ens engagera oss i den väg som människan vandrar. För vi bryr oss bara om huruvida vi kan bli upplyfta, huruvida vi kan bli välsignade, huruvida det finns en plats för oss i himmelriket och huruvida vi ska få ta del av vattnet i livets flod och frukten på livets träd. Tror vi inte på Herren och är hans efterföljare i syfte att erhålla allt detta? Våra synder har blivit förlåtna, vi har ångrat oss, vi har druckit den bittra kalken med vin och vi har tagit korset på vår rygg. Vem kan säga att det pris vi har betalat inte kommer att godtas av Herren? Vem kan säga att vi inte har förberett tillräckligt med olja? Vi vill inte vara de oförståndiga jungfrurna eller en av dem som lämnas kvar. Dessutom ber vi ofta och ber Herren att hindra oss från att bli lurade av falska kristus, för det står i Bibeln att "Så om någon människa säger till er: 'Se, här är

---

Kristus' eller 'Där är Kristus', tro det inte. För det skall uppstå falska frälsare och falska profeter, och de skall göra stora tecken och under, så att de, om möjligt, skall bedra till och med de utvalda" (Matt 24:23–24). Vi har alla memorerat dessa verser, vi kan dem framlänges och baklänges och vi betraktar dem som en värdefull skatt, som liv, och som referenserna för vårt uppryckande och vår frälsning ...

I tusentals år har de levande gått bort och tagit med sig sin längtan och sina drömmar, och ingen vet egentligen om de har farit till himmelriket. De döda återvänder och de har glömt alla historier som en gång utspelade sig och fortsätter följa förfädernas undervisning och vägar. Så allt eftersom åren går och dagarna förflyter är det ingen som vet om vår Herre Jesus, vår Gud, verkligen godtar allt som vi gör. Vi ser bara fram emot ett resultat och spekulerar i allt som ska ske. Under tiden har Gud tigit och aldrig framträtt för oss eller talat till oss. Och därför bedömer vi egensinnigt Guds vilja och sinnelag enligt Bibeln och tecknen. Vi har vant oss vid Guds tystnad. Vi har vant oss vid att värdera rätt och fel i vårt beteende med hjälp av vårt eget sätt att tänka. Vi har vant oss vid att använda vår kunskap, våra föreställningar och vår etik och moral för att ersätta Guds krav på oss. Vi har vant oss vid att njuta av Guds nåd. Vi har vant oss vid att Gud ger stöd när än vi behöver. Vi har vant oss vid att sträcka fram våra händer till Gud för att få allt och vid att kommendera Gud. Vi har också vant oss vid att följa en dogm och inte uppmärksamma hur den Helige Ande leder oss. Dessutom har vi vant oss vid dagar då vi är vår egen herre. Vi tror på en sådan här Gud, som vi aldrig har mött. Frågor om hur hans sinnelag är, hur hans ägodelar eller vara är, hur hans avbild är, huruvida vi ska känna igen honom eller inte när han kommer, och så vidare – ingen av dessa är viktiga. Det viktiga är att han finns i våra hjärtan, att vi alla väntar på honom och att vi kan föreställa oss hur han är. Vi uppskattar vår tro och värdesätter vår andlighet. Vi betraktar allting som dynga och trampar allt under fötterna. Eftersom vi är den ärorika Herrens efterföljare kan inget hejda våra steg när vi följer Herren, oavsett hur lång och besvärlig resan är, oavsett vilka svårigheter och faror som drabbar oss. "En flod med livets vatten, klar som kristall, som går ut från Guds och Lammets tron. På båda sidor av floden stod livets träd, som gav tolv sorters frukter, och det bar frukt varje månad, och trädens löv var till för att hela folken. Och det skall inte längre finnas någon förbannelse, utan Guds och Lammets tron skall finnas inuti den, och hans tjänare skall tjäna honom. Och de skall se hans ansikte och hans namn skall finnas på deras pannor.

Och där skall det inte finnas någon natt, och de behöver inte något vaxljus, och inte heller solens ljus, för Herren Gud ger dem ljus, och de skall härska i evigheters evighet” (Uppenbarelseboken 22:1-5). Varje gång vi sjunger de orden fylls våra hjärtan till brädden av en vidunderlig glädje och tillfredsställelse och tårarna strömmar nerför våra kinder. Herren vare tack för att han väljer oss, Herren vare tack för sin nåd. Han har skänkt oss hundrafalt nu i denna tid, har gett oss evigt liv i den värld som kommer och om han bad oss att dö nu skulle vi göra det utan att klaga det minsta. Herre! Skynda dig och kom! Dröj inte en minut längre, för vi längtar desperat efter dig och har försakat allt för dig.

Gud tiger och har aldrig visat sig för oss, men hans verk har aldrig upphört. Han ser på alla länder och styr över allt och lägger märke till människans alla ord och gärningar. Han utför sin förvaltning stegvis enligt sin plan. Den fortskrider stilla, utan dramatiska effekter, men hans fotsteg kommer ständigt närmare mänskligheten och hans domarsäte breddas ut i universum med ljusets hastighet och följs direkt av att hans tron sänks ner till oss. En sådan majestätisk scen det är, en sådan storslagen och högtidlig tablå. Som en duva och ett rytande lejon kommer Anden till oss alla. Han är vis, han är rättfärdig och majestätisk, han kommer till oss stilla, i besittning av auktoritet och fylld med kärlek och medlidande. Ingen lägger märke till hans ankomst, ingen välkomnar hans ankomst och ingen vet heller allt som han kommer att göra. Människans liv förblir oförändrat, hennes hjärta är det samma och dagarna fortlöper som vanligt. Gud lever bland oss som en vanlig människa, som en mycket oansenlig efterföljare och en vanlig troende. Han har sina egna förehavanden, sina egna mål och han har dessutom en gudomlighet som vanliga människor inte besitter. Ingen har upptäckt hans gudomlighet och ingen har uppfattat skillnaden mellan hans substans och människans. Vi lever tillsammans med honom, otvungna och orädda, för vi ser honom inte som någonting annat än en oansenlig troende. Han följer alla våra rörelser, och alla våra tankar och idéer är blottlagda inför honom. Ingen intresserar sig för hans existens, ingen har någon uppfattning om hans funktion och ingen har heller några misstankar om vem han är. Vi fortsätter helt enkelt med våra förehavanden, som om han inte hade något med oss att göra...

Som av en händelse uttalar den Helige Ande ett textavsnitt ”genom” honom och även om det känns väldigt oväntat så erkänner vi det som ett yttrande av Gud och

---

accepterar det villigt från Gud. Det beror på att vi bör acceptera dessa ord och inte kan förneka dem, oavsett vem som uttalar dem, så länge de kommer från den Helige Ande. Nästa yttrande skulle kunna komma genom mig, det skulle kunna komma genom dig eller det skulle kunna komma genom honom. Oavsett vem det är, så är allting Guds nåd. Men oavsett vem den personen är bör vi inte tillbe denna, för oavsett allt annat kan den personen omöjligt vara Gud. Vi kan på inga villkor utse en vanlig människa som denna till att vara vår Gud. Vår Gud är så stor och ärofull. Hur skulle han kunna representeras av någon så oansenlig? Dessutom väntar vi alla på Guds ankomst som ska föra oss tillbaka till himmelriket, och hur kan då någon så oansenlig vara kvalificerad för en så viktig och krävande uppgift? Om Herren kommer tillbaka måste det vara på ett vitt moln, synlig för alla. Så ärofullt det kommer att bli! Hur skulle han stilla kunna dölja sig bland en vanlig grupp människor?

Och ändå är det denna vanliga person, dold bland människor, som uträttar det nya verket med att frälsa oss. Han klargör inget för oss och berättar inte heller för oss varför han har kommit. Han uträttar bara det verk han avser att göra, stegvis och enligt sin plan. Hans ord och yttranden blir allt mer frekventa. Från att trösta, förmana, påminna och varna till att förebrå och fostra. Från en ton som är vänlig och mild till ord som är häftiga och majestätiska – alla ingjuter de medlidande och bävan i människan. Allt han säger når in till de hemligheter som är dolda djupt inom oss, hans ord plågar våra hjärtan, plågar vår ande och gör oss skamsna och förödmjukade. Vi börjar undra om Gud i den personens hjärta verkligen älskar oss och vad exakt han har för avsikt att göra. Kanske vi bara kan bli uppräckta efter att ha genomlidit en sådan smärta? I våra huvuden gör vi beräkningar ... om det slutmål som skall komma och om vårt framtida öde. Ändå är det ingen av oss som tror att Gud har antagit kött och verkar bland oss. Trots att han har varit med oss så länge, trots att han redan har talat så många ord till oss, ansikte mot ansikte, är vi fortfarande ovilliga att acceptera någon så vanlig som vår framtids Gud, än mindre är vi villiga att överlåta kontrollen över vår framtid och vårt öde till någon så oansenlig. Av honom åtnjuter vi en evig tillgång till levande vatten och tack vare honom lever vi ansikte mot ansikte med Gud. Vi är bara tacksamma för nåden från Herren Jesus i himlen och har aldrig lagt märke till känslorna hos denna vanliga person som besitter gudomlighet. Han fortsätter ödmjukt att utföra sitt verk, dold i köttet, och ger uttryck för sitt hjärtas röst, till synes opåverkad av mänsklighetens

---

avvisande av honom, och han förlåter tydligen alltid människans barnslighet och okunnighet, och är evigt tålmodig med människans vanvördighet gentemot honom.

Utan vår vetskap har denna oansenliga man steg för steg lett oss in i Guds verk. Vi genomgår otaliga prövningar, är underkastade oräkneliga tillrättavisningar och provas av döden. Vi lär om Guds rättfärdiga och majestätiska sinnelag, åtnjuter också hans kärlek och medlidande, börjar uppskatta Guds väldiga makt och vishet, bevittna Guds skönhet och skåda Guds ivriga önskan att frälsa människan. Genom orden från denna vanliga människa börjar vi lära känna Guds sinnelag och substans, börjar vi förstå Guds vilja, börjar vi lära känna människans natur och substans och se frälsningens och fulländningens väg. Hans ord får oss att ”dö” och får oss att återigen ”födas på nytt”. Hans ord ger oss tröst men gör oss också förkrossade av skuld med en känsla av tacksamhetsskuld. Hans ord skänker oss glädje och frid, men även stor smärta. Ibland är vi som lamm till slakt i hans händer, ibland är vi som hans ögonsten och får åtnjuta hans kärlek och tillgivenhet, ibland är vi som hans fiende, brända till aska av vreden i hans blick. Vi är den mänsklighet som räddats av honom, vi är maskar inför hans blick och vi är de förlorade fåren som han tänker på att återfinna dag och natt. Han är barmhärtig mot oss, han föraktar oss, han upphöjer oss, han tröstar och förmanar oss, han vägleder oss, han upplyser oss, han tillrättavisar och fostrar oss och han till och med förbannar oss. Han oroar sig för oss natt och dag, han skyddar och värnar om oss natt och dag, han viker aldrig från vår sida och han ägnar oss all sin omsorg och betalar vilket pris som helst för oss. Bland orden från detta lilla och oansenliga kött har vi åtnjutit Gud i sin helhet och skådat den slutmål som Gud har skänkt åt oss. Ändå smyger sig fåfänga in i våra hjärtan och vi är fortfarande ovilliga att aktivt godta en person som denna som vår Gud. Även om han har gett oss så mycket manna, så mycket att glädjas åt kan inget av detta ta över Herrens plats i våra hjärtan. Det är bara med stor ovilja som vi visar vår aktning för den personens särskilda identitet och status. Om han inte talar tydligt för att få oss att inse att han är Gud så kommer vi aldrig själva att erkänna honom som den Gud som snart ska komma och ändå har verkat bland oss så länge.

Gud fortsätter att yttra sig och använder olika metoder och perspektiv för att förmana oss till vad vi ska göra och han ger uttryck åt sitt hjärtas röst. Hans ord bär livskraft och visar vilken väg vi ska gå och låter oss förstå vad sanningen är. Vi börjar

---

lockas av hans ord, vi kommer att fokusera på hans ton och sätt att tala och börjar undermedvetet intressera oss för hjärtats röst hos denna oansenliga person. Han gör gedigna ansträngningar för oss, mister sömn och aptit för oss, gråter för oss, suckar för oss, stönar i sjukdom för oss, utstår förödmjukelser för vårt slutmål och vår frälsnings skull, och hans hjärta blöder och faller tårar för vår känslolöshet och upproriskhet. Ett sådant vara och sådana ägodelar som hans är bortom en vanlig person och det kan inte besittas eller uppnås av någon av de fördärvade. Han har en tolerans och ett tålamod som ingen vanlig människa besitter, och ingen skapad varelse besitter hans kärlek. Ingen förutom honom kan känna till alla våra tankar, ha ett sådant grepp om vår natur och substans, döma mänsklighetens upproriskhet och fördärv eller tala till oss och verka bland oss på det viset å Gud i himlens vägnar. Ingen förutom han kan besitta Guds auktoritet, vishet och värdighet. Guds sinnelag och det han har och är utgår i sin helhet från honom. Ingen utom honom kan visa oss vägen och ge oss ljus. Ingen utom honom kan avslöja de mysterier som inte Gud har röjt från skapelsen fram till idag. Ingen utom honom kan rädda oss från Satans slaveri och vårt fördärvade sinnelag. Han representerar Gud och ger uttryck åt Guds hjärtas röst, Guds förmaningar och Guds dömande ord till hela mänskligheten. Han har inlett en ny tidsålder, en ny era och kommit med en ny himmel och jord, ett nytt verk och han har fört med sig hopp till oss och avslutat det liv vi levde i vaghet och låtit oss att fullt ut skåda frälsningens väg. Han har erövrat hela vår varelse och vunnit våra hjärtan. Från den stunden har våra sinnen blivit medvetna och vår ande tycks bli upplivas: Denna vanliga, oansenliga person som lever bland oss och som sedan länge har blivit avvisad av oss – är han inte den Herre Jesus som ständigt finns i våra tankar och som vi längtar efter dag och natt? Det är han! Det är verkligen han! Han är vår Gud! Han är vägen, sanningen och livet! Han har låtit oss leva igen, se ljuset och har hindrat våra hjärtan från att komma på villovägar. Vi har återvänt till Guds hem, vi har återvänt inför hans tron, vi befinner oss ansikte mot ansikte med honom, vi har bevittnat hans anlete och har sett vägen framåt. Då har våra hjärtan varit fullständigt erövrade av honom. Vi tvekar inte längre om vem han är och motsätter oss inte längre hans verk och ord, utan faller fullständigt ner inför honom. Vi vill inget hellre än att följa Guds fotspår under resten av våra liv och bli fulländade av honom och återgälda hans nåd och återgälda hans kärlek till oss och lyda hans

---

iscensättningar och arrangemang, och samarbeta med hans verk och göra allt vi kan för att fullfölja det han anförtror oss.

Att bli erövrad av Gud är som en kampsportstävling.

Alla Guds ord slår mot vår dödliga punkt och gör oss sorgsna och rädda. Han avslöjar våra föreställningar, avslöjar våra fantasier och avslöjar vårt fördärvade sinnelag. I allt det vi säger och gör och i alla våra tankar och idéer avslöjas vår natur och substans av hans ord, och gör oss förödmjukade och darrande av rädsla. Han berättar för oss, en efter en, om alla våra handlingar, våra syften och föresatser, och till och med det fördärvade sinnelag som vi själva aldrig har upptäckt, och får oss att känna oss blottställda i all vår bedrövlige bristfällighet och, än mer, fullständigt övertygade. Han dömer oss för vårt motstånd mot honom, tuktar oss för vår hädelse och vårt fördömande av honom och får oss att känna att vi är värdelösa i hans ögon och att vi är den levande Satan. Våra förhoppningar är krossade, vi vågar inte längre ställa några orimliga krav eller försöka något med honom och till och med våra drömmar försvinner över en natt. Det är ett faktum som ingen av oss kan föreställa sig och som ingen av oss kan acceptera. För en stund råkar våra sinnen ur balans och vi vet inte hur vi ska fortsätta vägen fram, vet inte hur vi ska fortsätta i det vi tror på. Det verkar som att vår tro har hamnat på ruta ett igen och att vi aldrig har mött och bekantat oss med Herren Jesus. Allt vi ser gör oss förbryllade och får oss att känna att vi har hamnat på drift. Vi är bestörta, vi är besvikna och djupast i våra hjärtan finns en outhärdlig ilska och skam. Vi försöker få utlopp för den, försöker hitta en väg ut och än mer försöker vi fortsätta vänta på vår frälsare Jesus och utgjuta våra hjärtan till honom. Även om det händer att vi varken är högmodiga eller ödmjuka på ytan plågas vi inombords av en känsla av förlust som aldrig förr. Även om vi ibland kan verka ovanligt lugna på ytan utstår vi ett stormigt hav inombords. Hans dom och tuktan har tagit ifrån oss alla våra förhoppningar och drömmar, har lämnat oss utan våra orimliga önskningar, ovilliga att tro att han är vår frälsare med förmåga att rädda oss. Hans dom och tuktan har öppnat en djup avgrund mellan honom och oss och ingen är beredd att korsa den. Hans dom och tuktan är den första gången vi drabbas av en sådan kraftig motgång och en sådan stor förödmjukelse. Hans dom och tuktan har fått oss att verkligen uppskatta Guds ära och intolerans mot människans brott, och jämfört med det är vi så oansenliga och orena. Hans dom och tuktan har fått oss att för första gången inse hur arroganta och uppblåsta vi är och att människan aldrig

---

kommer att bli Guds jämlike eller likställd med Gud. Hans dom och tuktan har fått oss att längta efter att inte längre leva med ett så fördärvat sinnelag och har fått oss att längta efter att bli av med en sådan natur och substans så snart som möjligt och inte längre vara avskydda av honom och motbudande för honom. Hans dom och tuktan har gjort oss villiga att lyda hans ord och inte längre redo att göra uppror mot hans iscensättningar och arrangemang. Hans dom och tuktan har åter gett oss en längtan efter att överleva och gjort att vi glatt accepterar honom som vår frälsare. ... Vi har vandrat ut ur erövringens verk, klivit ut ur helvetet, klivit ut ur dödsskuggans dal. ... Allsmäktige Gud har vunnit oss, denna grupp människor! Han har triumferat över Satan och besekrat alla sina fiender!

Vi är bara en grupp vanliga människor som besitter ett fördärvat sataniskt sinnelag, vi är de som Gud utvalde före tidernas begynnelse, och vi är de behövande som Gud har lyft upp från dynghögen. En gång avvisade och fördömde vi Gud, men nu har vi blivit erövrade av honom. Vi har fått liv och fått det eviga livets väg av Gud. Var vi än befinner oss på jorden, oavsett förföljelse och vedermöda, kan vi inte vara utan frälsningen från Allsmäktige Gud. För han är vår skapare och vår enda försoning!

Guds kärlek tränger fram som vattnet ur en källa och ges till dig och till mig och till honom och till alla dem som uppriktigt söker sanningen och inväntar Guds framträdande.

På samma sätt som månen alltid följer solen upphör aldrig Guds verk utan det utförs på dig, på mig, på honom och på alla dem som följer Guds fotspår och godtar Guds dom och tuktan.

23 mars 2010

Gud skrev detta som förord till "Den Allsmäktige Guds kyrkas ursprung och utveckling".

